CHARITŌNOS APHRODISIEŌS TŌN PERI CHAIREAN KAI KALLIRROĒN ERŌTIKON...

Chariton : Aphrodisiensis

Digitized by Google

2
7
252
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE

2. 7. 252

Digitized by Google

Digitized by Google

S.V
P.2 11.32

2-L-4

Digitized by Google

Digitized by Google

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

DE

CHAEREA & CALLIRRHOE

NARRATIONUM AMATORIARUM

LIBROS VIII.

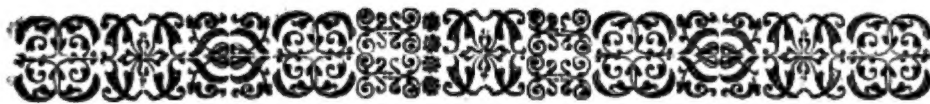
AMSTELODAMI,

Apud PETRUM MORTIER.

MDCCL.

Digitized by Google

Digitized by Google

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE ANIMADVERSIONES IN CHARITONIS APHRODISIENSIS LIBRUM TERTIUM.

LIBRI TERTII CAPUT PRIMUM.

P. 40. Vs. 2. Μηκέτι φέρων] Nempe τὸ ζῆν. nam per ſe ſenſum non implet. vel τὸ ἀποτυγχάνειν ex vicino.

P. 40. Vs. 2. Ἀποκαρτερεῖν] Etiam leviores ob cauſſas viri alioqui fortes, probi & prudentes habiti, inedia vitam finire non dubitaverunt. caſus hic ſimilis Stryaglio illi Medo, ne putemus ſolos Graecos & Romanos ita deſipuiſſe, de quo *Cteſias* apud *Demetr. Phaler.* C. ccxix. τῆς Σακίδος ἀπετύγχανεν. ἐδέδοκτο μὲν αὐτῷ ἀποκαρτερεῖν. γράφει δὲ πρότερον ἐπιστολήν. vid. III. II. 42. 5.

P. 40. Vs. 4. Ἵνα αὐτῷ προσέλθῃ κἂν νεκρῷ] Non quidem ut Polyxena ad tumulum Achillis inferiarum loco mactanda, ſed ut Dionyſii manes ſua praeſentia mitigaret & placaret. rurſus L. v. x. 96. 11. Αἰτοῦμαί σε, Καλλιρρόη, χάριν τελευταίαν. ὅταν ἀποθάνω, πρόσελθέ μου τῷ νεκρῷ, καὶ εἰ μὲν δύνασαι, κλαῦσον. vide ad locum. παρακαλεῖν, ἵνα. ſic ap. Matthaeum Cap. VIII. 34. παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ pro μεταβῆναι. vid. *Joann. Voſſium de Hebraiſm.* N. T. C. xi. p. 287.

Μαχομένων] licet *rixari* recte verteris, procul dubio tamen Plango vim aliquam janitori & foribus adhibuit, ut intraret: adeo facilius ſtrepitus ad Dionyſii pervenerit aures.

P. 41. Vs. 1. Καλατρύχῃ] *Theocritus* noſtro non incognitus, *Idyll.* 1. 78.

Τίς τυ κατατρύχει. τίνος, ὦ 'γαθὲ, τόσσον ἔρασσαι;

vide L. IV. II. 65. 4.

P. 41. Vs. 1. Λαμπρειμόνει] *H. Stephanus* agnoscit λαμπρείμων & λαμπροείμων. *Suidas* etiam verbi formam explicat λαμπρειμονῶ ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ. quod *Plutarchi* in Arato p. 366. & aliorum.

P. 41. Vs. 2. Αχλὺς κατεχύθη αὐτῷ τοῖς ὀφθαλμοῖς] L. II. VII. 33. 16. Καί τις ἀχλὺς αὐτῷ κατεχύθη πρὸς τὸ ἀνέλπιστον. hic τοῖς ὀφθαλμοῖς additur. fere malim αὐτῷ a verbo pendere. τοῖς ὀφθαλμοῖς ceu ἐν ὀφθαλμοῖς accipere. καταχέειν τί τινι & τί τινος paullum differunt. καταχύειν ὕδωρ ἀγροῖς dicitur Jupiter. καταχύειν ὕδωρ ἐσθῆτος dicitur petulans quis. quamvis ultima locutio priori sensu recte quoque adhibeatur: at prima locutio vicem ultimae non recte impleverit. sic saltem usitatius occurrit.

Porro licet fere in *maerore*, *adversis* ἀχλὺς aliquem invadere dicatur, tamen & in *laetis*. *Apoll. Rhod.* III. 725. in *gaudio*.

> Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθεν ἀνέπλετο χάρματι θυμός.
> Φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χρόα. κὰδ δέ μιν ἀχλὺς
> Εἷλεν ἰαινομένην. vulgo μὲν. sed *Codex*, uti dedi.

P. 41. Vs. 3. φαντασίαν] L. III. IX. 59. 10. VI. V. 73. 11.

P. 41. Vs. 6. Τοσαύτη ἦν, ὥστε κἀκείνη Διονύσιον ἔκλαιε τὸν ἄνδρα] primum scire velim, qua ratione Callirrhoe dicatur κλαίειν non simpliciter τὸν Διονύσιον sed τὸν ἄνδρα. *virum*, *maritum*. sane prolepsis foret parum necessaria vel concinna. Credo illud Διονύσιον esse a glossatore insertum: ne intelligeremus Καλλιρρόην κλαίουσαν τὸν ἄνδρα τὸν Χαιρέαν. isto amoto sensus optimus. ὥστε κἀκείνη ἔκλαιε τὸν ἄνδρα. ist est ἐκεῖνον. ἀνὴρ. pro ἐκεῖνος. αὐτός. ut *vir* pro *ille*. *ipse*. si exempla desideres vulgati usus dabit ex utroque sermone *Hudchinsonius* ad *Xenoph.* K. A. L. 1. p. 27. Sic etiam φώς. pro τίς. vel ἐκεῖνος. ita acceperim hoc vocabulum. ap. *Manethonem.* L. VI. 337 & 602.

Deinde unicuique sermonem deficere patet in τοσαύτη. si intelligas e vicino συνδρομή: non satis caussa erit, cur *concursus* faciat Callirrhoen deflere Dionysium, nisi plane eos indole & humanitate retulerit,

Qui ridentibus adrident, & flentibus adflent.

eadem difficultate sententia premetur, si suppleas λύπη vel ἔκπληξις. requireretur τοσαύτη γὰρ ἦν ἡ στοργή, ἡ εὔνοια ἁπάντων εἰς αὐτόν, ὥστε. vel simile quid. ut χρηστότης. τοσαύτη ἦν ἡ φιλανθρωπία ἐκείνου εἰς πάντας.

P. 41. Vs. 7. Αναλήψας] ἀναλαμβάνειν. uti ἀναφέρειν [ἑαυτόν] saepissime de iis, qui *vires*, *animum*, *spiritum* recipiunt. de *convalescentibus*. *Demosthen. de Corin.* 500. C. *Chion Epist. ad Matrid.* XIII. 30. ἀντιλήψειν.

Strabo.

Digitized by Google

Strabo VIII. 589. B. *Artemid.* I. 66. 55. at ἀναλαβὼν, non ἀναλήψας dicimus. quare lege ἀνανήψας. a recolligentibus se ex metu, ira, amore transfertur. *Achill. Tat.* I. 47. νήψας ἐκ τοῦ κακοῦ. VIII. 416. *Theodor. Prod.* III. 142. Μόγις δ' ἀνανήψασα τῆς κακῆς μέθης. Plura ad L. V. I. 78. 4.

Sane A & N saepissime confunduntur a blaesis & a negligentibus librariis. in ipsa hac voce exemplum praebet *D. Paulli Epist.* II. ad *Timotheum* C. II. vs. 26. Μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν. [*Cod. Claram.* ἀναλήψωσιν] ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα. sic cum *H. Stephano* hunc locum distinxerim. nam ἐκ παγίδος ζωγρεῖσθαι legitima locutio & metaphora. ἀνανήφειν ἐκ παγίδος, nisi quatenus quem *consternatum*, non *captum*, fingas, non aeque bene dici videtur. *Lucian. de Saltat.* II. 315. ἀνανήψαντα μετανοῆσαι adhibet. idem error *Hesych.* in ἀναλύζων. ἀνανύζων. In *Manethone*, illo omnium corruptelarum nidulo. L. VI. 198.

Ζευχθέντες κείνησιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἐνιφθεν.

redditur, *vituperarunt.* cur, vide apud *Interpretem.* at tu lege ἔλιφθεν, & id pro ἐλείφθεν, sive ἐλείφθησαν. *relicti sunt.* ut L. VI. 603. ἐπτοιῆθεν. eadem sententia vs. 190. illud ipsum ἔλιφθεν ap. *Apollon. Rhod.* I. 1325. ἀποπλαγχθέντες ἔλιφθεν. ubi tamen *Laurentianus* scriptura receptiore ἔλειφθεν. L. III. *Apotelesm.* vs. 239. legitur

——— ——— αὐτὸς δ' ἄρα φῆμιν ἀρίστην
Ἴσχοντας τεύχει, κοσμεῖ δ' ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ,
Καὶ θαλάμοις, λήιοισι, βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις,
Λείαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμῶσιν τ' ἀναρίθμοις.
Δῶκε καὶ ἠνιαλίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρβων.

φῆμιν ἀρίστην confirmarint vs. 370. L. II. & 183. L. III. Laudaveris *Gronovium*, quod veram reduxerit scripturam in his: sed cur *Ionicae*, *Alexandrinae* vel *Aegypticae* dialecti specie ἠναλίων retentum, pro ἐναλίων. mox ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ. verius potuisset dialecto *Manethoneae* attribui, quod toties praepositionem ὑπὸ componat cum *dativo* pro *genitivo*. quamvis apud alios exempla non desint. sic *Maximus* περὶ Ἀπαρχῶν. 318. φλέβα χεῖρας ὑφ' αἵματι πεπληθυῖαν. vulgo πεπληθεῖαν. Mox λήιοισι. sive λήοισι. *agris. segetibus. praediis. Hesych.* λήιον. σιτοφόρον χωρίον. cogitabam quid igitur βαθύκληροι ἄρουραι & λήια differrent, & reponendum censebam νειοῖσι. *novalibus.* vid. *Aratum* vs. 742. quibus opponerentur ἄρουραι. sed displicuit. offendebant tamen illi θάλαμοι cum hac agresti opulentia conjuncti. an legendum

Καὶ θαλεροῖς λήοισι βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις.

 Hesych.

Digitized by Google

Hesych. θαλεροί. ἀνθοῦντες. *Maximus.* 375. ἐν θαλεροῖσι πετήλοις. an fuit χθαμαλοῖς. non proprio sensu *thalamos* accipiendos saltem, sed pro *matrimoniis.* mox λείας signanter accipe *aliunde abactos greges*: quod in Aegypto non infrequens: qui ἀγέλαις opponantur. Tandem non video cur νῆες πολύφορβαι abeant in πολυφόρτυς. πολύφορβος non facile in mentem scribis veniat. deinde Νῆες πολύφορβοι rectissime dicantur νῆες σιταγωγοί. *Arato* vs. 111. describuntur Καὶ βίον ὕπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον.

Frequenter quoque Λ & N commiscentur in *Q. Calabro.* sic L. IV. 272. recte Λῃιάδας pro Νηιάδας. 487. ἔνευσαν pro ἔλευσαν. vide *Hymnum Homeri* in *Bacchum* vs. 11. & L. V. 251. ἀμφὶ πόνοισιν pro ἀμφιπόλοισιν. non tamen L. X. 418. λιβάδεσσι mutarim in νιφάδεσσι. locum perscribam.

Οἵη ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος
Αἰπυτάτων ὀρέων, ἥτ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
Σεύονθ'. ἡ δὲ νάπῃσιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
Πιδάκος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ.

ibi tentatur νιφάδεσσι. sed *glacies* non *solvitur* in *nives*, sed in *humorem. aquam.* multo minus in *nives vitreas.* nam pro ὑδρηλῇσι commendatur quoque ὑαλίνῃσι vel ὑαλέῃσι. quod epitheton nivi *solutae* non aptum est, quae potius *lutosa.* & hinc praecedit παλύνει. & L. XII. 401. habetur νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ. vide *Tryphiod.* 187. *glacies igitur soluta & a montibus devoluta tandem in convallibus colligitur & plane liquefit in fluentum.* porro *Rhodomanus* ait περιστρέφεται nihil *commodi ad sententiam bonam habere*, & emendat περιστέφεται. *quasi corona cingit.* cum *Scaligero* reponendum autumo περιτρέφεται. & ita loquitur de *glacie Homerus Odyss.* Ξ. 477.

—— αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη
Ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

ut ibi *glacies circum scuta*, sic hic *circum arbores concrescit.* idem verbum de *lacte coagulato. Iliad.* E. 902. ubi contra *Scholiasten* & *Herodianum* editur περιστρέφεται. Alium locum, non melius tractatum, in *Q. Calabro* tangere libet. L. XIII. 42. de *Ulixe*, equum Trojanum jamjam egressuro.

—— Αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλευρὰ διεξώιξεν ὑπ' Ἐπειοῦ
Βαιὸν δ' ἐξανέδυς' ἰδὼν ὕπερ.

Ulixes retinens nimis festinantes heroas, postquam ministerio *Epei* latera equi aperuerat, de ventre machinae se levans per fores reclusas aliquantum prospicit, ut discat, an Trojani in vicinia vigilent. *Ulixi* & *Epeo*

Epeo adſcribit *Calaber*, id quod *Lycophro* vs. 343. & *Jo. Tzetzes Chil.* p. 118. *Antenori*, at *Virgilius Sinoni. Pinea furtim Laxat clauſtra Sinon.* illas fores, *clauſtra*, *Lycophroni* γαςρὸς ζυγὰ. & ibi *Iſ. Tzetzae* θύρα τῆς γαςρὸς, repraeſentavit Pictor in Tabulis *Virgiliano Codici Vaticano* adjectis, & ſimul Graecos heroas funium ope, non ſcalarum, ut *Calaber*, deſcendentes. procul dubio hae aperturae ita artificioſe ab Epeo factae, & pice aliaque materia ita oblitae fuerint, ut ſuſpicionem Trojanis ullam movere nequierint. licet *Tryphiodor*. hujus cauteiae non meminerit, qui tamen vs. 196. θύρην ἵππου clauſam narrat a Πυλαιμενῖ *Ulixe*. & vs. 90. ἄϊδηλον vocat. jam actio proſpicientis *Ulixis* de foribus his deſcribitur a *Quinto* ſic, βαιὸν δ' ἐξανέδυσεν ἰδὼν ὕπερ, emendante *Rhodomano*. ut ſit ὑπεριδὼν *ſuſpiciens*. ſed *deſpiciens* requireretur. nuperus notator ἰδὼν ὕπερθεν. ex *alto ſpeciens*. at hoc nec Graecitas permittit, nec ſenſum juvat. quare idem conjicit ἰδεῖν ὕπερ: id eſt, ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν. ut *ſpeculaaretur*. ſed & hoc rancidum plane & tautologum, quia ſequitur ἀμφὶ δὲ πάντη Τρῶας πεπταίνεσκεν, ἐγρηγορόντ' εἴπου ἴδοιτο. *circumquaque Troas luſtrabat, an vigilantem forte aliquem videret.* legendum reor minima mutatione

βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' οὐδῶν ὕπερ.

paullum caput exſeruit ſupra limina forum & aperturarum equi duratei. quibus portis, ut ita dicam, in utroque latere jam patentibus, quin recte attribuantur οὐδοί. *limina*, vix eſt ut quis neget. Inſpice laudatam modo picturam, quam artifex mutuatus procul dubio fuit vel ab antiquiore artifice, vel ab poetica aliqua deſcriptione: & probabilitatem majorem inde ſuſpicioni noſtrae accedere deprehendes. οὐδοὶ ſaepe plurium numero de *unis foribus* dicuntur. *Dio Chryſoſt. Rhod.* p. 313. B. *Theocr.* XXIII. 50. quamvis ἔνθα καὶ ἔνθα hanc difficultatem tollat. innumera loca in *Zmyrnaeo poeta* male vexata ſunt. ſed hoc Augeae ſtabulum porro hic movere, non eſt opportunum. de permutatis Λ & Ν iterum agendum L. VIII. IV. 134. 15.

P. 41. Vs. 10. Σεαυτόν ἐδυνῶν] *Ariſtoph. Eccleſ.* 923.

P. 41. Vs 11. Τοῖς ἰδίοις] In *Apographo* τοῖσι ἰδίοις. ſaltem τοῖσιν. ſed unde tam ſubito *Chariton* & ſemel in *Ioniam* delatus! ſic tamen *Plato* ſaepiſſime. *Theag.* 131. A. VI. de L. L. 755. D. 758. B. 782. C. VII. 789. A. 790. C. 795. A. 802. D. *Phaedro* 276. B. 278. B. quae pluſcula loca ſiſto, ut mecum mireris *H. Stephanum* L. 1. de L. L. 625. C. ſuſpectum habere ἐν οἴσιν & δρομοῖσιν. ap. *Achill. Tat.* V. 319. *Lucian* 1. 1. p. 466. τύποισι. quod etiam ap. *Heliod.* VII. 356. Et ex antiqua Attica lingua in μὴ ὥρῃσιν ἵκοιτο. occurrunt aliquando etiam alia λείψανα *Ionicae dialecti.* ſic ἀντιπετάχαται. ap. *Xenoph.* K A IV. 340. B. [342]. in *Codice Etonenſi.* vid. *Lucian.* L. 1. *Verae Hiſt.* p 80. at bene νοῦσ͡ο͡ς e *Diodoro* L. XII. 518. rejectum. quod & alias perperam irrepſit. vide L. I. XII. 18. 2.

18. 2. mox *apographum* exhibet ἀπις. . . τὴν δεσπ. πρεσβεις. ἐστήρημαι. ἀπολώλε κατὴν. δυλικῇ. γαμητὴν. γένυς. ματὴς & ſimiles ſordes.

P. 41. Vs. 17. Μόνην οὐκ ἀπολώλεκα τὴν εὐγένειαν] *Tacit.* II. *Annal.* 38. *Siluit Hortalus, pavore an avitae nobilitatis etiam inter anguſtias fortunae retinens.*

P. 41. Vs. 19. Γαμετὴν κατὰ νόμους] *Lucian. Dial. Meretr.* VII. 296. vivide *Caſaub.* ad *Athenaeum* XIII. I. opponitur παλλακῇ. II. XI. 39. 3. *Manethon.* IV. 434.

Λήψονται δὲ λέχη δίχα γράμματος οὐχὶ νόμοισιν,
Ἐκ μετεωροσύνης δὲ συναντήσαντες ὁμεύνοις.

Firmicus dicit L. VII. XVII. *ſine tabulis matrimonialibus coibunt.*

In *Aegyptio poeta* μετεωροσύνη vertitur *conniventia.* quia, credo, in *Gloſſis* μετεωρισμὸς. *coniventia. inconſiderantia.* *Suetonius* de *Claudio* C. XXXIX. *oblivionem & inconſiderantiam: vel, ut Graece dicam,* μετεωρίαν & ἀβλεψίαν. & opponit *providentiae.* ſic idem C. IV. *Qui vellem diligentius & minus* μετεώρως *deligeret ſibi aliquem.* eaedem *Gloſſae.* *coniventia* Αφιστωσιν [hoc delendum, nam eſt idem cum] ἀφοσίωσις. *levis tractatio negotiorum.* additur αὐτὸ τὸ μωροποιῆσαι. ſic *Claudio* μωρία & μετεωρία. l. l. tribuitur. ibidem *Cl. Erneſti* cenſet in verbis, *nam ſi eſt* ἄρτιος [&] *ut ita dicam* ὁλόκληρος, ultimam vocem e *gloſſa* eſſe. quod non puto. *Themiſtius* XIII. 165. B. κάλλος ἄρτιον καὶ ὁλοκλήρον. 166. D. ὁλόκληρα καὶ ἀρτιμελῆ γεννήματα. *Ariſtid.* T. I. 62. ἐντελὴς καὶ ὁλόκληρος. *Lucian.* II. 603. ὁλόκληρος καὶ ἀκέραιος. unde *Juntinae Ed.* locutionem ἀκεραιότητα pro ἀρτιότητα ibi juvare queas.

P. 41. Vs. 23. Καταισχύνεις] excidit θέλεις vel ſimile quid. lege καταισχυνεῖς.

P. 41. Vs. 26. Ζεῦ καὶ Ἥλιε] L. V. VII. 91. 14.

P. 42. Vs. 1. Πλαγγώνιον] ſic Πολυδεύκιον. Ἑρμίδιον. Κυκλώπιον. Κυβέλιον a Κυβέλη. Γναθωνάριον. ut ἀνθρωπάριον. Χρυσάριον. ap. *Lucian. Dial. Meretr.* p. 281. quod in *Inſcriptionibus*, parum analogice, *Chryſarion Chryſarionis.* vide *Vignolii Select. Inſcript.* p. 284. *Schol.* ad *Luciani Cataplum* p. 633. ſic in adpellativis, ut πατέριον. μητέριον habes ap. *Heliod.* L. VII. 327. in *Taurin.* & VII. 328. μαμμίδιον. apud *Ariſtoph. Equit.* 723.

Ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φιλταῖον.

At verſus ſyllaba deſit. δημακίδιον poſſes ex eadem ſabula vs. 820. ſed dactylus peccaret. quare malim legi

Ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φιλτάτιον.

ſic *Acharn.* 474.

Εὐριπίδιον, γλυκύταιον ὦ φιλτάτιον.

In cujus fabulae vs. 623. quarta ſede quoque dactylum tolles legendo

Ἐγὼ

Ἐγὼ δὲ κηρύλω τε * πελεποννησίοις. * vulgo κηλ.

in eadem comoedia 777. legitur

Ἔγωγε Φωνεῖ δὴ τὺ ταχέως χοιρίδιον.

legitimum diminutivum. verum versus turpiter peccat sede quinta pro spondeo vel iambo habens Antibacchium ως φοιρι. Si reponas χοιρίον. metrum in tuto erit. In *Aristoph. Lysistrata* vs. 905. legimus.

Φιλεῖς; τί οὖν ου καλεκλίνης, ὦ Μυῤῥίνιον;

hic rursus quinta sede Antibacchium habemus, ω μυῤῥι. Deinde a Μυῤῥίνη deducitur Μυῤῥινίδιον. vs. 872. tu repone μυρίδιον. alludens ad amicae nomen Μυῤῥίνη eam vocat μύρον. *unguentum suum.* ὑποκοριστικῶς μυρίδιον. sic apud *Bionem Idyll.* I. 78.

—— —— τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.

μυρίδιον est diminutivum a μύρον. licet *Jungermannus* ad *Pollucem* X. 118. μυρίδιον pro μύρον sine imminutione significationis accipiat.

LIBRI TERTII CAPUT SECUNDUM.

P. 42. Vs. 1. Ὑπερῷα] Viliores in editioribus domorum partibus degebant. vid. II. XI. 38. 5.

P. 42. Vs. 4. Καθεσθεὶς εὐσταθῶς] *Achill. Tat.* VI. 399. Καὶ μικρὸν μὲν προσπεσὼν περιεχύθη τῇ κόρῃ. καρτερήσας γοῦν καὶ παρακαλέσας διελέγετο. εὐσταθής de *Callirrhoe* usus L. I. II. 4. 21.

P. 42. Vs. 6. ἀποθανεῖν] ἀποκαρτερεῖν. III. I. 40. 2.

P. 42. Vs. 8. Παίδων ἐπ' ἀρότῳ] *Nonnus* tam in *Dionysiacis* quam in *periphrasi Euangelica* saepissime hac tralatione utitur, uti notum; saepe obscoenissime. *P. Cunaeus* p. 200. *Dissertationis* eum non inmerito taxarunt & *Dan. Heinsius* p. 132. quod hanc locutionem ad mysteria adplicuerit *Christiana*. In *Lexiphane* T. II. p. 344. operum *Lucianeorum*, istac

iſtae locutiones γυνὴ ἄβατος & ἀνήροτος inprobantur. tamen decenter & variis modis paſſim haec traſatio adhibetur. vid. *Soph. Antig.* 575. *Oed. Tyr.* 1280. 1497. 1509. *Max. Tyr.* XXVI. 9. τρέψον ἐπὶ τὴν γεωργίαν τοὺς ὀφθαλμούς. vid. *Pricaeus* ad *Appul. Mileſ.* IX. 493. & quos laudavi in Critica *Vanno* p. 209.

Εὐάροτος pro εὐάροτρος libenter repoſuerim in Epigrammate *Anthol.* L. VI. VII. 2. p. 418. quod variis locis praeterea emendatum accipe.

Χαλκὸν ἀροτρητὴν, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
  Καὶ τὴν ταυροδέτιν βύρσαν ὑπαυχενίην.
Καὶ βουπληκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντα δὲ γόμφον
  Δηοῖ Καλλιμβρότης ἄνθετο γειοπόνος.
Τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος. εἰ δ' ἐπινεύσεις
  Τὸν στάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

vs. 1. ἀροτρητὴς occurrit etiam L. 1. §. LVI. 1. 74. vs. 2. ſic *Cod.* vulgo. ταυροδέτην. mox vulgo ἐπαυχενίην. membranae lectio forte verior. vs. 5. vulgo εὐαρότρου. ſed hoc plane probare nequeo. ab ἄροτρον compoſitum huc nihil facit. vs. 6. denique contra metrum vulgo τὸν στάχυν κομίσαι. noſtra lectio ſeſe probat ipſa & confirmatur alio epigrammate inedito.

Ἄδηλον, οἱ δὲ * Νικάρχου * a manu recentiore.
Αἰγιβάτῃ τόδε Πανὶ καὶ εὐκάρπῳ Διονύσῳ,
  Καὶ Δηοῖ χθονίῃ ξυνὸν * ἔθηκα γέρας. * Cod. ἴθηκα.
Αἰτέομαι δ' αὐτοὺς καλὰ πώεα καὶ καλὸν οἶνον,
  Καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

tria haec conjunxit quoque auctor *Hymni* in Apollinem. vs. 529. ut bene *Barneſius*

Οὔτε τρυγήφορος, οὔτ' εὐήροτος, οὔτ' εὐλείμων.

ridiculus error obſedit omnes editiones & codices, quos conſului in *Anthol.* L. 1. LXVII. 6. 91.

Καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀροτήσιμον ἕξει.

una editio modo ἀροτύσιμον. legendum ἀρυτήσιμον. *hauſibilis*, ut ita dicam, *potabilis* quia *dulcis*. non *arabilis*.

P. 42.

Digitized by Google

P. 42. Vs. 8. Εἰ γὰρ μὴ ἤρων] intellige quaſi diceret. *tales nuptias etiam ambire deberem, honoris cauſſa: ſi vel non tam perdite amarem.*

P. 42. Vs. 13. Ἔχων] ἀνακόλυθα, fateor; proſtant multa: verum hic invitiſſime admiſerim. legendum. ἔχοντα. ſed quia hoc ambiguum, modo repone τὸ γινόμενον . . . ἔχον, minori quoque id mutatione.

P. 42. Vs. 13. Προσῆλθεν αὐτῇ] Dionyſii gravitas & Callirrhoae caſtimonia omne ambiguum locutionis longiſſime amovent. ingenue *Antiſthenes* apud *Xenophontem* in *Convivio* p. 886. C. ἢν δέ ποτε καὶ ἀφροδισιάσαι τὸ σῶμά μου δεηθῇ, οὕτω μοι τὸ παρὸν ἀρκεῖ, ὥστε αἷς ἂν προσέλθω ὑπεραστάζονταί με, διὰ τὸ μηδένα ἄλλον αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι.

P. 42. Vs. 18. Κακοηθέστερον εἰς ἐμέ τι συμβουλεῦσαι] accipitur in malam partem. pro ἐπιβουλεύειν Lexicographi primarii ex *Lyſiae Orat.* κατὰ Πολυεύχου. p. 320. laudant. Verum ibi Cl. *Taylorus* edidit poſt *Stephanum* ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει. & teſtatur in *Aldina* p. 142. eſſe συμβουλευόντων. in Coiſliniano Codice βουλευόντων. potes hic interpretari, *una conſilium inire.* & traxerit aliquid de notione συμβούλιον. quod apud medii aevi ſcriptores in malam partem de *conſpiratione ad aliquem opprimendum* obtinet, uti animadvertit induſtria *Ducangii.*

P. 42. Vs. 19. Ευκαταφρόνητον] Solito errore, Apographum ſaltem, ἀκαλαφρόνητον. de quo actum. L. I. IV. 6. II. vid *Miſcellan.* IX. 110. In *Palaeographia* p. 343. ubi de hoc errore late agit *Bern. Monteſalconius* tangit hunc *Herodoti* locum ex L. IV. 191. Καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες [ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων] καὶ ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πλήθεϊ πολλὰ θηρία ἀκατάψευστα. *& aliae copia multae ferae non ementitae.* ita Gronoviana editio. doctiſſimus Gallus reponit ἀκαλάψαυστα. *intractabiles.*

At eruditiſſimus Batavus inſurgit & negat Graece dici ἀκατάψαυστος. ſi vero Graecitate excludendae omnes voces, quas admittit liquidiſſima analogia, verum auctoritate adhuc carentes, exſulandum forte huic vocabulo: ſaltem, donec felicius aſtrum ei fulſerit. at uti ψαυστός, ἄψαυστος, ita καλάψαυστος & ἀκατάψαυστος dici poſſunt. & natura non differunt ἀκατάψευστος & ἀκατάψαυστος. Verum nec hujus nec illius ſententia ſe mihi probat, quamvis ambos hos literarios heroas maximi faciam, hunc olim magiſtrum, illum amicum, dum ſupererant, ſortitus.

Scire velim, utrum hoc loco Herodotum tam anilis credulitatis fuiſſe exiſtimaturi ſimus, ut monſtra haec revera exſtitiſſe ſibi perſuaſerit. contrarium patet, quia in hac ipſa periodo ſatis indicat, ſe his fabulis parum credulum ſe praebere, interponens, ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων. jam ſi legas ἀκατάψευστα; huic dubitationi locum non reliqueris: nam ſi

ſint *re vera* tales ferae: quare adjiciat, ὡς δὴ λέγεταί γε ὑπὸ Λιβύων? abſurdum etiam in ipſa re aliquid eſt. cum enim haec monſtra re vera ſint καταψευστά, ex nemine potuit diſcere eſſe ἀκαταψευστά. Quid igitur! reponendum credo εὐκαταψευστά. *de quibus facile quis multa mentiatur, fabuletur*; propter locorum longinquitatem & inacceſſibilitatem. uti re vera ſit de his humani generis fictis dehoneſtamentis. *Strabo* L. 1. p. 103. B. καταψευσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶδες. & quod magis emendationi probabilitatem conciliare videtur, Libro eodem p. 47. A. ait. Ὥστε δικαιόν ἐστιν ὑπέχειν λόγον καὶ περὶ τούτου [Eratoſthenis] καὶ διότι φησὶ τὰ πόῤῥω (Homerum) τερατολογεῖσθαι μᾶλλον διὰ τὸ εὐκατάψευστον. *Homerum miracula multa de locis longinquis narraſſe*, quia facile quis, *nec metuens, ne mendacii convincatur, talia multa fingat*. ſi hoc non placet: ſaltem ἀκατάψαυστα praetulerim: nam hoc fide eorundem Afrorum addidiciſſe poſſet. Vitia, uti patet, hoc genus frequentiſſima. apud Nicandri *Schol. Alex.* vs 312. διὸ καὶ ἀφρόνως εἶπε. Τινὲς ἀποκαρτεροῦντες, πίνουσιν αὐτὸ καὶ τελευτῶσιν. immo εὐφρόνως. quod *Schol. Pindari Pyth.* x. 61. explicat συνετῶς. apud *Manethonem* IV. 178. legitur

> Ἀστεφάνους τεύχει μὲν, ἀλειπτῆρας τε κρατίστους,
> Παιδοτρίβας δείκνυσι, διδασκαλίης τε παρέδρους.

praecedunt ibi *Athletae & athlopalaeſtae*, qui conſequuntur mille *coronas*. iis hic opponuntur *aliptae*, *paedotribae*, & διδάσκαλοι. quos quidem coronis non honoratos, at egregios tamen naſci ſub his ſignis docet. dubitavi tamen utrum ἀστεφάνους non eſſet mutandum in εὐστεφάνους namque conſtat *Aliptas* ſtatuis aliisque honoribus affectos. quod idem de παιδοτρίβαις & διδασκάλοις dici poſſet, quia honores ſine coronis vix tribuebantur. ſed tamen quia hoc rarius accidit: & coronae in gymnaſiis tributae longe intra coronas publicis ludis adquiſitas gloria deprimebantur, ſuo jure Manetho reſpectu coronarum ſegregat pugiles, pancratiſtas, hieronicas, periodonicas, ab *Aliptis*, *Gymnaſiarchis* & ceteris hoc genus. Ἀλείπτας. *Unctores primarios* honoratos invenies in iis Inſcriptionibus, quas congeſſit *Antonius van Dale*, in *Diſſertationibus* de Gymnaſiarchis. quibus excutiendis & augendis jam ſuperſedeo.

P. 42. Vs. 21. Ἀψάμενος αὐτοῦ τοῦ Διός] plus firmitatis ſuo juri jurando adquirere cupit, ipſum Jovem in coelo tangens, dum jurat: non modo ejus ſimulacrum in templo aliquo. quibus ceremoniis alioqui uti in ſanctiſſimis juribus jurandis conſueverant. *Juſtin.* XXIV 11. *Ptolemaeus ſumens in manibus altaribus, contingens ipſa ſimulacra & pulvinaria deorum, adjurat*. ubi *Berneccerus* plura. & paſſim.

P. 42.

Digitized by Google

P. 42. Vs. 24. Ὄμοσον θάλασσαν] Vide *Euripidis* Medeam vs. 734... 755. *Xenoph. Ephes.* I. 15. ὡς ὀμνύω τε τὴν πάτριον ἡμῖν θεὸν, τὴν μεγάλην Ἄρτεμιν καὶ ταύτην ἣν διανύομεν θάλατταν, καὶ τὸν ἐπ' ἀλλήλους ἡμᾶς καλῶς ἐκμήναντα θεόν. Haec loca videntur imitationis indicia prae se ferre.

P. 42. Vs. 24. Καὶ ταχέως ἐγένετο μῦθος ὃν ἐρωτικὸν πάθος] haec non sollicitanda. quis non per se intelligat, ἦρεσε ταῦτα referri ad jusjurandum, & illud fuisse perpetratum, postquam formula placuerat. Ταχέως, ut saepe, εὐθύς.

P. 42. Vs. 25 Ταμιεύεσθαι ἐξουσίαν] *recondere. reservare in futurum. celare. Philo Judaeus* de *Josepho* T. II. 42. ἐν ἑαυτοῖς μῖσος ταμιεύειν. *Aristaen.* I. 10. κλαίειν γὰρ αἰδούμενος τὴν ἡμέραν, τὸ δάκρυον ἐταμιεύετο ταῖς νυξὶ. ἐνταῦθα. ubi neglectum N ἐφελκυστικὸν ob finitam periodum. *J. Casaubonus* ad *Suetonii Caes.* C. XXXII. agit de hoc usu vocis.

P. 43. Vs. I. Ἐβαπτίζετο ἀνακύπτειν] Ex hoc loco firmamentum accedat receptae lectioni apud *Lucian.* T. I. 157. ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυνηθείη. male hic in *apographo* διακόπτειν. eadem varietas in *Athenaei* L. IX. C. XI. & *Strabonis* L. I. 81. B. ubi haeseris, utrum admittas διακύψαντα an διακόψαντα. Εἶτα θαυμάζειν εἰ τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν διακύψαντα τὸν Κύδνον εἰς τὸν Χόασπιν ἐκβαλεῖν. Verum cum magno interprete διακόψαντα praetulerim, quia, si verbum κύπτειν voluisset adhibere, usurus videtur potius composito ὑποκύψαντα. *se inclinando transire.* nam διακύπτειν est *exserere.* ita delphines διακύπτειν ex maris fluctibus caput in aërem: *aliquis capite ex fenestra* dicitur. vid. II. IV. 28. 4.

Τρικυμίας] passim *poetae & prosaici* hac voce delectantur. suaviter *Plato* L. V. *de L. L.* 472. A. δύο κύματε ἐκφυγόντι, τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. *Lucian. in de Merced. Cond.* T. p. 653. majorem fluctum novit. τοὺς ἐν οἰκίαις χειμῶνας καὶ τὰς τρικυμίας καὶ, νὴ Δία, πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας. quae duo ultima non videntur vulgari usu recepta, sed comica licentia dicta, ut *Aristoph.* Equit. 1153. δεκαπάλαι & alia pro τριπάλαι dixit: quod & ipsum in seria oratione damnatur in *Lexiphane.* T. II. 320. elegans τρικυμίας descriptio ap. *Aeschyl. Sept. C. Theb.* 764.

P. 43. Vs. 2. Καθάπερ ἐκ τῆς τρικυμίας, τοῦ πάθους] L. I. XIII. 19. 8.

P. 43. Vs. 2. ἐπέστησε] II. IV. 28. 22.

P. 43. Vs. 3. ἐν ἐρημίᾳ μέλλω γαμεῖν] *Appulej.* VI. *Metam.* 115. *Impares enim nuptiae, & praeterea* in villa *sine testibus, & patre non consentiente factae, legitimae non possunt videri.* quem locum contra emendaturientem *impuberes* pro *impares* egregie tuetur *Herm. Noordkerkius*, probitate, prudentia & eruditione juris consultorum nemini secundus, in *Observationum Decadis* C. VII. p. 147.

Digitized by Google

P. 43. Vs. 4. ἑορτάσω γάμους] ut 9ύειν. IV. III. 69. 9.

P. 43. Vs. 6. Πάντων γὰρ τῶν πραγμάτων ὀξύτατός ἐστιν ἡ φήμη] superlativus masculinae terminationis cum substantivo feminino non insolens. Ita in *Sambuciana Aristaeneti* ἐκδόσει. Ep. I. I. αἱ κόραι μελάνταται. *Thucyd.* III. 101. δυσεμβολώτατος ἡ Λοκρίς. *Hesiod. Theog* 408. Λητὼ ἀγανώτατον. quae posteriora loca adponit *G. Budaeus* in *Comment.* p. 1068. cui tamen in ultimo loco adsenserim intelligenti τέκνον plurima exempla dabit *F. L. Abreschii* diligentia ad *Aeschylum* p. 295. Nec in eo haerendum. sed ambigo an recte dictum sit ἡ φήμη ὀξυτάτη τῶν πραγμάτων, & non praestaret ἡ φήμη ὀξύτατον [πρᾶγμα] τῶν πραγμάτων. sic *Max. Tyr.* XXXI. 7. οὕτω καὶ ὁ οὐρανὸς οὐ καλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἥδιστον τῶν θεαμάτων, non vero ἥδιστος sic *Plinius* H N. L. IX. C VII. p. 501. *velocissimum animalium Delphinus.* non *velocissimus.* Et hanc ob caussam *R. Bentlejus* in *fragmento Menandri Incerto* vs. 514. jubebat legi νόσων χαλεπωτάτη φθόνος, non χαλεπώτατος. non quod vir undequaque doctissimus necesse haberet ab *Joanne Clerico in praef.* p. 46. in *Philargyrii Cantabrigiensis Calumnias*, edoceri masculine desinens adjectivum adjungi ab Atticis & aliis substantivo sequioris sexus, & id duobus exemplis ex Budaeo petitis: sed quod linguae usus aliter postularet. & sic fere credo hic a scriba fuisse erratum & ὀξύτατον reponendum. Videtur autem deberi hoc Charitonis effatum *Virgilio* IV. *Aeneid.* 174.

Fama, malum quo non aliud velocius ullum.

Noster rursus *hoc libro*, *capite sequente* p. 45. 12. Ἄγγελος δὲ φήμη ταχεῖα ἐμήνυε & *Capite quarto* p. 48. 12. προεπεδήμησεν δὲ ἡ φήμη, φύσει μὲν οὖσα ταχεῖα, τότε δὲ μᾶλλον σπεύσασα μηνῦσαι.

Δι᾽ ἀέρος] quis nescit *Famam alatam* a poëtis fingi. Immo *Ammianus Marcell.* XVIII. VI. p. 153. scribit: *Credimus, neque enim dubium est, per aërios tramites Famam praepetem volitare.* atque eadem habet fere L. XV. 5. p. 65. Scilicet non poëticum & per προσωποποιΐαν solum numen credebant, sed verum. Quare etiam Athenienses τῇ Φήμῃ δημοσίᾳ ἔθυον ὡς Θεῷ. teste *Aeschine* περὶ παραπρεσβ. 418. B. sane totus hujus periodi color est poeticus & ipsa verba metrum agnoscunt excepto in fine tertii versiculi.

Δι᾽ ἀέρος
Ἄπεισιν ἀκωλύτους ἔχουσα τὰς ὁδούς.
Ἤδη τρέχει φέρουσα τὸ καινὸν εἰς Σικελίαν.

P. 43. Vs. 13. Ὑποδοχεύς εἰμι λῃστοῦ] *L.* I. *ff. de receptat. Pessimum genus*

Digitized by Google

nus est receptatorum, sine quibus latere nemo diu potest. Et praecipitur, ut perinde puniantur atque latrones.

P. 43. Vs. 14. Τάχα ἐρεῖς δίκην ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως] Alterum specimen vaticinationis, qua lectorum animos in sequentia praeparat, ne videatur novas fictiones quasi e machina advocandi necessitatem habere: sed ut eventus sua sponte alter alterum producere & parere videantur. illi subiti casus, quibus Romanensium scriptores lectorem ceu fulmine quodam percellunt, habent plerumque plus admirationis quam probabilitatis aut persuasionis. παράδοξα ubique qui sectantur, fidem amittunt. quae si narranti desit, satius ipsi foret obticere.

P. 43. Vs. 5. Ἐκδομένην ἑαυτὴν] de parentibus passim. ἐκδιδόναι & διδόναι ἔκδοτον τὴν θυγατέρα. At etiam ipsae feminae se ἐκδιδόναι dicuntur. *Herodot.* I. 93. ἐκδιδόασι αἱ Λυδαὶ παιδίσκαι αὐταὶ ἑαυτάς. *Lucian. Dear. Jud.* I. 264. de *Helena.* παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον, ἕψεται καὶ συνοικήσει. Noster v. VIII. 9211. Μοὶ πατὴρ ἐξέδωκεν. ἐμοὶ δὲ ἑαυτήν. *Ovidius Epist. Heroid.* XX. 157.

Haec mibi se pepigit: pater banc tibi, primus ab illa.
Sed proprior certe quam pater ipsa sibi est.

Προθεσμίαν] Juridica significatione noster utitur L. v. x. 96. 25. ἤδη δὲ καὶ ἡ προθεσμία τῆς δίκης καθειστήκει v. IV. 84. 25. ἐδόκει ἡ προθεσμία μακρὰ [τῶν τριάκοντα ἡμερῶν] ἐπεὶ δε ἧκεν ἡ κυρία. VI. I. 98. 23. ἔδωκα σύντομον προθεσμίαν. proprie προθεσμία vocatur dies de quo convenit inter actorem & reum, vadimonii obeundi. deinde spatium intermedium inter diem, quo constituitur & inter diem in quem constituitur. προθεσμία etiam vocatur illud tempus intra quod crimina quaedam puniebant: quo elapso accusare vel poenam irrogare non licebat. ea notione bis utitur *Lysias* p. 140. & 264. altera illa notio passim. vid. tamen *Plat.* XII. de L. L. 954. *Artemid.* I. 6. 13. *Lucian. Var. Hist.* I. §. 36. p. 100. ἐνεστώσης τῆς προθεσμίας. in *Abdic.* II. 168. & quae Cl *Wesseling.* ad *Diodor. Ecl.* XXXVI. p. 580. Hic autem significat *dilationem. procrastinationem. moram. prolongationem*, ut ita dicam. vid. *Cl. Salmas.* de *Modo Usur.* p. 572. *Erotianus* in praefatione *Lexici* dicit προθεσμίαν πληρῶσαι. ubi significare videtur, propositum, quod distulimus, ad effectum perducere. paullo post ibi lege δι ἑνὸς πολυστίχου βιβλίου. sic enim Codex meus habet pro vulgato πολυαχίστου Apud *Manilium* I. 244. *operum vadimonia referre.* est *cogere ad opera obeunda.* vide *Scaligerum.*

P. 43. Vs. 4 ἐπὶ ὀχήματος] mira incogitantia scriba dederat ὀνόματος.

P. 44. Vs. I. Τοῦ λιμένος τοῦ Δοκίμου λεγομένου.] Plures portus habebat Miletus. unde L. II. I. 22. 17. ἅπαντας λιμένας. & IV. I. 63. 4. Καλεῖ δὲ

δὲ Μιλησίων λιμένες. & *Strabo* L. XIV. p. 944. docet *quatuor portus habuisse*. quorum unus erat ἱκανὸς στόλῳ. *classium erat capax*. An hic idem cum hoc portu Δοκίμῳ? procul dubio princeps civitatis Dionysius domum habuerit in spectatissima urbis parte: & si in ora portus alicujus, procul dubio ad crepidinem maximi & capacissimi portus. Et favet vox ipsa. nam potest sic dici, quasi maxime *probatus*. vel etiam Ionice a δέχεσθαι. qua ratione ξενοδόκος & alia dicuntur. *capacissimus*. Memoratur etiam Mileti portus Apollini sacer & ab eo dictus forte *Didymaeus*. Miletensium templum Apollinis Didymaei celebre. vid. *Sueton*. Calig. 21. *Tacit Annal*. III. 63. IV. 55. *Appul*. Met. IV. 86. ab *Apollonida* vocatur *Phoebeius*, in *Anthol*. L. III. XXII. 43. 251.

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήϊον ὅρμον ἵκηαι,
Λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
Παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος, Αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγευς.

πελάγους vulgo. sed id dialectus & *Cod*. desiderat, & non debebat mutari in *Maleagri* epigrammate inedito, ubi occurrit κάλλευς pro κάλλους. jam an idem sit cum Δοκίμῳ non patet: quamvis probabile sit. erat praeterea Mileti e regione insula Lade, in duas insulas dispartita, in qua statio navium, cujus meminit inter alios *Thucyd*. VIII. 17. 24. qui etiam C. 26. meminit Ἐλέου insulae. dicit, ἐς Ἔλεον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον. an pars *Ladae*? Verum satius, non sit ita. & potius ex νησίοις, quorum meminit *Strabo* L. XIV. 942. C. Περὶ τὰς Τραγαίας νησία ὑφόρμους ἔχοντα λῃσταῖς: ad quae respicere videtur noster L. III. VII. 54. 23. ὅτι τριήρης πολεμία λανθάνει, τάχα μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν, τάχα δὲ καὶ διὰ λῃστείαν ὑφορμοῦσα. & litoralis ora circa Miletum navibus aptas praebebat stationes. L. I. XI. 16. Τριταῖον δὲ κατήχθησαν εἰς ὅρμον, ἀπέχοντα τῆς πόλεως σταδίους ὀγδοήκοντα, εὐφυέστατον εἰς ὑποδοχήν. an & hic ὅρμος unus ex quatuor *Straboni* memoratis? certe cum vix horae spatio ab urbe afuerit, cur non inter Milesenses portus fuerit nominatus? circa hunc portum fingitur villa Dionysii in L. I. XIII. 18. 18.

P. 44. Vs. 1. τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεχείρισε] ἐγχειρίζειν & ἐγχειρισθῆναι pro πιστεύειν & πιστευθῆναι. de rebus, ut ita dicam, non corporalibus, uti πρόνοιαν. ἐπιμέλειαν. puto priscis purioris Atticismi Auctoribus rarius usurpari. apud alios passim. ubi simul *signa & symbola* tradebantur, alia res.

P. 44. Vs. 3. Τῇ Ἀφροδίτῃ ἐπηύξατο] Cum accusativo construxit *Aristaen*. II. II. videantur *Miscellanea* Vol. X. p. 211.

P. 44. Vs. 3. Πάντας ἐκβαλοῦσα] An locutio ei adhaesit ex *Euangelio* Mat-

Matthaei C. XXI. 12. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας.

Saepe ſolitudinem deſiderabant precantes & ſecedebant. vid. *Odyſſ.* M. 333. Noſter L. III. VIII. 56. 23. Διονύσιος μὲν οὖν πάντων μὲν ἀκουόντων εἶπε τὴν εὐχήν. Καλλιῤῥόη δὲ μόνη ἠθέλησε πρὸς τὴν Ἀφροδίτην λαλῆσαι. vide ad iſtum locum.

P. 44. Vs. 4. μέμψαμαι] male apogr. μέμψομαι.

P. 44. Vs. 6. Σὲ ὀμόσα καὶ τὸν σὸν υἱὸν] Typi neglexerunt articulum τόν. deinde pro corrupto ὀμόσα reſcribendum ὤμοσα, vel potius, quia res in praeſenti geritur, ὄμνυμι. *Theocr. Idyll.* XXV. 12.

Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη,
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
Καὶ τούσδε τοὺς κυναγούς.

P. 44. Vs. 11. Θεάματι κατεχέθησαν] In ora Apograhi δείματι. interpres θαύματι. ſervo θεάματι. ſi prius voluiſſet δέει, ſi ſecundum, probabiliter θαυμασμῷ adhibuiſſet.

P. 44. Vs. 14. Ἐστεφανωμένη] Ut in feſto die & ſacrificaturi. vid. *Xen.* K. A. IV. p. 289. *Ed. Hudchins.* ubi nullum dubium, quin, ut ſacra facturus, ſit coronatus Cherſiſophus. ſequitur enim, Καὶ οἱ μάντεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν. & praeceſſit de Cherſiſopho σπονδὰς ἐποίει vid. *Plutarch. Dione* p. 185.

P. 44. Vs. 5. Ἔθυεν ἕκαστος πρὸ τῆς ἰδίας οἰκίας] Unaquaeque domus aram, ſaltem focum, rei divinae faciendae cauſſa, habebat. *Plat. de R. P.* 328. Κέφαλος τεθυκὼς ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ. videntur ſic facta ſacrificia vocari ἰδίαι θυσίαι eidem *Platoni* L. V. de R. P. 419. B. *Xenoph* de Socrate L. I. *Memor.* 708 Θύων τε γὰρ φανερὸς ἦν, πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν τῆς πόλεως κοινῶν βωμῶν. *Diodor.* XVI. 11. πᾶσα οἰκία θυσιῶν καὶ χαρᾶς ἔγεμε, τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ ταῖς ἰδίαις ἑστίαις θυμιώντων. *Ariſtoph. Pace* 941. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι γὰρ δή. id eſt πρὸ οἰκίας. πρὸ θύρας. ἐν τῇ αὐλῇ. ſic interpretor etiam ejuſdem fabulae vs. 1023.

Σὺ δὴ θύρασι χρὴ τοίνυν
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
Τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

hoc vocabant κνισᾶν ἀγυιάς. videantur L. *Kuſterus ad Ariſtoph.* Equit. 137. & *J. Taylorus* ad *Demoſthen. Midianam* p. 277.

Ita

Ita Antisthenes in nuptiis filiae per vicos Agrigantinis singulis aras & epulas instruxit. *Diodor.* XIII. 609. habebant aras portatiles, quae per vias disponebantur, uti per has principes viri transirent. vid. *Plutarch. Dem.* 186. & quae *J. Casaubonus* notavit ad *Sueton. Calig.* XIII. *Ner.* XXV. *Tacit. Hist.* II. 70.

P. 44. Vs. 5. λογοποιΐαι] Vox parum ornata a Lexicographis, optimis tamen usurpata. Noster. III. III. 45. 19. VI. VIII. 110. 17.

P. 44. Vs. 17. Νηρηΐς] L. II. IV. 28. 24.

P. 44. Vs. 18. Θεὰ ἐκ Διονυσίε κλημάτων] L. II. II. 25. 3.

P. 44. Vs. 19. Τῆς Ὁμονοίας ἱερὸν] Non memoratum invenio *Concordiae templum* Syracusis inter tot aedes, quae in amplissima hac civitate vel revera exstiterunt, vel res patriae in majus extollendi studio temere confinxerunt Bonannus & Mirabella. *Pausaniae* L. V. C. XIV. Olympiae celebratur Βωμὸς Ὁμονοίας. Romae *Concordiae* templum decantatissimum. Apte satis fanum Concordiae deputavit Charito nuptiali foederi consummando. *Theod. Prodr. Amaranto* 453. Ὁ νύμφιος καὶ ὁ νυμφαγωγὸς καὶ ἡ νύμφη ὡς τὸ Ἴσειον ἀπήεσαν.

P. 44. Vs. 21. Παραλαμβάνειν] Tradentibus parentibus.

P. 44. Vs. 21. Ἐκοσμήσατο] ὥστε vel ἐκέλευσεν ἑαυτὴν κοσμεῖσθαι.

P. 44. Vs. 21. Καὶ πατρίδα καὶ γένος τὸ κάλλος ἐνόμισε] id est, ἐπὶ τούτοις μόνοις οὐκ ἐπὶ τῷ κάλλει μέγα ἐφρόνησε. φρόνημα εἶχε.

P. 44. Vs. 21. Μιλησίαν στολὴν] in Apographi ora notatur scriptum videri in Codice Μιλησιαν. quod nihili videtur. nota lana Milesia & ex ea vestitus. χλαῖνα Μιλησίη *Polluci* L. IX. §. 176. memoratur. vid. *Comment.* ad *Virgilii III. Georg.* 306. IV. 334. erat vestis ἁλουργὶς. *purpurea.* Στολὴ Μιλησίη ipsi *Dionysio* tribuitur L. V. IV. 85. 14. & Milesii cives principes quidni propriis patriae decoramentis fulgerent?

P. 44. Vs. 23. Ἀπέβλεψεν εἰς τὸ πλῆθος] In re dissimili *Tacitus* L. III. *Ann.* I. *Postquam [Agrippina] duobus cum liberis, feralem urnam tenens, egressa navi, defixit oculos: idem omnium gemitus.* ubi bene *M. A. Muretus* interpretatur *defixit omnium oculos in se.*

P. 44. Vs. 24. Γαμεῖ] *Thomas Magister* & usus juberent γαμεῖται.

P. 44. Vs. 25. Πορφυρίδας] & vestis & tapes coloris purpurei. priore sensu *Xen.* VIII. K. Π. 213. D. *Pollux* VII. 55. Noster posteriore & *Aristoph. Ran.* 541. Στρώματα Μιλήσια. *Demosthenis* παραπρ. 329. C. φοινικίδας ὑπεστόρεσε τοῖς πρεσβευταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. Alioqui sane & proprias vestes sternebant, ut notum ex *Matthaei Euangelio* XXI. 8. ad quem locum *H. Grotius* notavit *Aeschyli locum ex Agamemn.* 918. ubi plura *Th. Stanlejus. J. Perizon.* ad *Ælian.* V. H. IX. 3. *Heraclides Cumaeus* ap. Athenaeum XII. II. p. 414. B. φιλοτάπιδας Σαρδιανὰς perpetuo regibus

Digitized by Google

bus Perſarum domo prodeuntibus ſubſtratas dicit, quas aliis calcare vetitum. de his *Scaliger* ad *Feſtum.* in *Tappete. Cn. Matio* dicuntur *tonſiles.*

P. 44. Vs. 25. Ῥόδα ϰ̀ ἴα] ſaepiſſime Roſae & Violae junguntur. ut L. III. VIII. 56. 20. οἱ μὲν ῥόδοις, οἱ δὲ ἴοις. *Demoſth.* κατ' Ἀνδροτ. 709. E. & Κατὰ Τιμοκρ. 800. C. στεφάνας ὥσπερ ῥόδων ϰ̀ ἴων ὄντας. *Nicand. Ther.* 900. Καὶ ῥόδον ἠδ' ἴον. puto, quia non modo odores, verum etiam colores ſuaviſſime temperabantur. apud *Fabrett.* C. IV. p. 284. hoc habes epigramma [accuratam lapidis ſcriptionem negligimus]

Hic jacet Optatus pietatis nobilis infans.
Cui precor ut cineres ſint ia ſintque roſae.

mirum huic non peſſimo ἐπιγραμματοποιῷ vocem Graecam placuiſſe, cum facile Latinum ejusdem fere hic poteſtatis vocabulum verſum intraret. nam cur non ſcripſit, *lilia ſintque roſae.* ii enim flores non minus frequenter conſociantur. *Auſonius Idyll.* VII. 5.

Puniceas confunde roſas & lilia miſce.

Martianus Capella L. VII.

Ut clam roſeta parvae
Liliaque det papillae.

& L. IX. *Roſis jugabo lilia.* & paſſim. Quamvis enim ſaepe a Graecis non abſtineant ſcriptores Latini, ut pluſculis oſtendit Eruditiſſ. *J. H. Withovius* in *Encaeniorum praefatione.* tamen ex mera libidine vix hoc fecerint: ſaltem in poematiis. Si *Fabrettus* αὐτόπτης editor eſſet, manus continerem: ſed ex ſchedis modo prodidit, alias quoque corruptis. puto re vera fuiſſe ſculptum

Cui, precor, ut cineres lilia ſintque roſae.

offendit ſcilicet ſynchyſis. praecipue cum apud Gudium CCXXXI. plane legatur, abundante ſemel *ſint. ſint lilia ſintque roſae.* Cl autem *Muratorius*, quaſi nuſquam proditum, edidit p. CXCV. omiſſis ſex verſibus, quorum duos laudavi, & cetera corrupte, & ex nihili lectione *VII. L.* quod pro). L. irrepſit, nos docet *Septimum* eſſe praenomen: quod ſane dudum docuerat *Fabrettus* Cl. I. p. 24. legit enim *Muratorius. Septimi libertus*: cum ſit *Cajae libertus.* Gudius autem [quem quo jure neglexerit plane Mutinenſis Inſcriptionum editor neſcio, habet enim multa bona] utroque melius habet in fine proſae FRATER. *Fabrett.* enim PATER. *Murat.* FRATRI edidit. porro ibi obſervat V. D. *Habes etiam Hermetem patrem* libertum, *ejus vero filium* libertinum ingenuum, *jam in tribum Palatinam cooptatum.* Mihi peregrinum ſonat *libertinus ingenuus.*

nuus. Atqui *Ingenuum esse, qui statim ut natus est, liber est: sive ex* duobus ingenuis matrimonio: sive ex duobus libertis, sive ex altero *libertino sive altero ingenuo, editus est.* non ignoravit Cl. Vir. Revertamur paullo ad distichon laudatum, ut intelligamus istud votum,

Cui precor ut cineres lilia sintque rosae.

non significant haec simpliciter, quod saepe ominabantur, ut crescerent in tumulo potius flores: quam cardui & caprifici. sed optat, ut *cineres suavem odorem spargant*: *bene oleant*: cum contrarium obtinere soleat. Id tradiderunt multi de reliquiis *Sanctorum*, quos vocant. atque ut acciderit, non negarim: sed sanctitatem hinc colligi posse, nimiae est credulitatis, quum id ex caussis physicis accidere potuerit. Unde & alieni ab hac superstitione, Christianis certe indigna, saepe jam talia observaverunt, & ideo voverunt prisci homines. quemadmodum in Epigrammate, cujus duo priora disticha jam proposuimus in *Animadversionibus.* L. I. C. II. p. 29.

Ἀλλὰ σὺ γαῖα πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείνῳ,
Καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
Ὅσσα κατ' Ἀραβίης τε φέρεις, ὅσα τ' ἐςὶ κατ' Ἰνδούς,
Ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
Ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι,
Λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

uti rectissime constituit Cl. *Hagenbuchius.* mallem tamen vs. 42. καί τε. & miror non notatum λαρὰ male reddi *candidus.* cum *suavis odoris* significet, & ista notio huc unice faciat. vide *Moschum Idyll.* II. 92. *Nonnum Dionys.* XXV. 292.

Porro in Apographo, nescio an ex imitatione Codicis, ια sic scribitur: & utrum mendi indicium: an librarius ια acceperit pro Ἕνδεκα. sic e contrario apud *Heliodorum* X. p. 497. cum librarius scribere deberet πρωτολόχῳ pro voce πρῶτος scripsit literam numeralem & dedit ἀτόχῳ.

P. 44. Vs. 5. Μύρον ἔῤῥαινον] *Anthol.* inedita.

Καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε· μύροις δ' ἔῤῥαινε λιπόπνουν.
Δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.

Et ita L. I. III. 5. 7. μύροις ἔῤῥανον τὰ πρόθυρα. *Appul.* XI. 244. *Illae etiam quae caeteris unguentis & geniali balsamo guttatim excusso, conspargebant plateas.* & omnes quidem μύρον hac sola forma norunt. in Epigrammate tamen, docente *Cl. Muratorio* p. MXLI. inter alia nova, edocemur etiam μύριον dici, & primam produci. quam adhuc corripuerant: licet nonnulli male μῦρον scribant. adponam, ut aliquot inconditis interpretationibus liberem. Μυρί-

Digitized by Google

Μυρί' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
Παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα.
Ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο * τῇδ' ἐπὶ γαίᾳ, * ἐπωθεν.
Επτὰ καὶ εἰκοσετῆς πνεῦμα λιπόντα βίου.
Ἴστορα παιδείας, τόξῳ κλυτὸν, ὃν πόκα λῃστὰς
Ἀνδροφόνους ἄλλαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
Χαῖρ' εἰπὼν, ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατύρου.
Unguenta peremti sepulcrum circa hoc fundens.

at quis non novit Homericum ὃς μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. & μυρία pro μυρίως poni? *Anthol.* p. 248. Ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη. p. 270. Ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες. mox „ χυθεῖσα pro χέουσα, *quo Homerus saepe usus est* „ positum docemur. quasi non recte diceretur περιχυθεῖσα τάφῳ vel χυθεῖσα περὶ τάφῳ. *sepulcro adfusa. adjacens.* rursus „ εἰπὼν habet vim verbi Homerici ἔννεπε „ at potius monuisset εἰπὼν hic habere duplicem accusativum εἰπεῖν χαῖρε τὸν παῖδα. quamvis quis talia ad Inscriptiones moneat! quibus tractandis periti, non rudes homines se accingere deberent. mox „ τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο *abi nunc ex terra Alcinoi* „ cum ὁ ἐκ X. A. significet *Corcyraeum: natum in Alcinoi regno.* Deinde relinquitur lectori, an hic *Alexander* sit *filius Satyri, quem suo jure poeta etiam vocavit filium Calliopae.* at ego audacter decerno hunc Alexandrum non alium patrem habuisse praeter Satyrum, nec aliam matrem praeter Calliopen, & Satyrum & Calliopen in matrimonio procreasse Alexandrum. Musarum nomina & aliarum dearum passim feminis data inveniuntur. nolim cogitari, quasi Alexandrum filium Musae Calliopae vocarit, quia fuit ἴστωρ παιδείας. excludit secundum distichon hanc ἔννοιαν, ubi μήτηρ τίθησιν ἐπὶ γαίῃ. quod Musae tribui nequit. Quid dicam τόξῳ *telo* versum. Ne quis autem offendatur τῷ μυρία μύρατο, inspiciat Epigramma, quod *J. H. Leichio* inter alia Sepulcralia p. 26. edere & sic vertere placuit. ubi bis repetitur μύρεσθαι, animadvertente viro erudito,

Ἀλκυόσιν, Ληναῖε, μέλεις τάχα, κωφὰ δὲ μήτηρ
Μύρετ' ὑπὲρ κρυερῶ μυρομένη δὲ τάφου.
Celeriter versaris inter halcyonas, o Lenaee, sed muta mater
Luget, ob frigidum sepulcrum maxime lugens.

Velim scire, quid intelligere debeamus per τὸ *celeriter versari naufragum inter Alcyonas.* ego verterem. *Forsitan, o Lenaee, curae cordique es Alcyosin.* Si autem rogarit quis, qua ratione Lenaeus Halcyosin curae fuerit, respondebo, qua alii naufragi apud poetas aliis marinis avibus esse leguntur. ut in *Anthol.* L. III. XXII. 62. 255.

Χὼ μὲν πυ καύηξιν ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
  Τεθρήνητ' ἄπνυς εὑρεθ. ἐν αἰγιαλῷ.

& Epigr. 66.

Δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσιν
  Κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

Namque hae aves peculiariter in aquis mortuos flentes inducuntur, ut apud Moschum *Idyll.* III. 40.

Ἀλκυόνος δ' ἐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κήυξ.

uti duo Codices pro ἴαχετο exhibent, & vel sine simili ope conjecit doctissimus *Valkenarius*, ubi hoc ei idyllium recensere placuit post *Ursinianam collationem Virgilii cum Graecis.*

Verum Leichio forte tenebras obfuderit vox μέλεις. *curae es.* quam *rarioris formae* profitetur, ut nesciat, an alibi facile sit obvia. tamen legitur apud Homerum *Odyss.* I. vs 20. & aliquot aliis locis, & forte sexcenties apud alios. *Agathias Anth.* VI. IX. I. 425. οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι. quem versum laudet. *Schol. Theocr.* III. 52. & rationem constructionis explicat. *Dionys. Perieg.* 1044.

Νηπίαχοι τόξοισι ϗ ἱπποσύνῃσι μέλονται.

ex quibus patet μέλω per omnes personas flecti. At non solum *curae sum*, sed *curae habeo* significat, *curam ago.* Exemplis supersedeo. vide *Hesych.* μέλω. ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμι. *Eustath* ad *Odyss.* p. 1408. 22. sed non omnia observare & in repertoria condere datur. pergit κωφὰ δὲ μήτηρ μύρεῖ. *muta mater.* at μύρεσθαι. *queri & mutum esse* contraria. praeterea non κωφὰ sed κωφὴ dicendum. at tu accipe, ut millies κωφὰ pro κωφῶς & interpretare, *Surde.* id est ita, ut *a nullo exaudiatur*: quae notio passiva tam voci Latinae quam Graecae competit. vid. *Broukhus* ad Prop. I. VII. 17. & IV. V. 56. multa invenias apud Cl. *Valkenarium* de voce κωφὸς ad *Ammonium* II. XIV. Igitur dicit, quid *juvat quod curae sis Halcyonibus*: *quae te forte lugent &c, quantum licet, solantur*: *cum interea frustra. in cassum. sine effectu. surdis auribus de amisso filio queratur.* Nam non est, ut mater in funere filii tacita lugeat: quin si hoc prae vulneris magnitudine principio faciat, tandem se dolor inveniet & in lamenta prorumpet. tandem elegantiam τῦ ΔΕ in fine versus non percipio. forte nec ego absque Codice meliore cogitassem de reponendo ΣΕ.

Digitized by Google

Sed quia in *Anthologia* ſumus, pergamus de vicinis mereri floribus. *Leichius* in notis ingenue fatetur vocem Ἀλκυὼν in *Anthol.* L. VI. VI. 14. p. 424. occurrere ſenſu obſcuro, & quem nulla divinatione adſequi poſſit.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινᾶ χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
Μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος Ἀλκυόνα.

Antequam ad motam perveniamus difficultatem, in primo verſu morabimur. quem vellem rei metricae peritior mihi ad canonas exigeret, doceretque, qua ratione ὀρθρινᾶ primam corripiat: deinde qua ratione vox Χελιδόνων etiam partes ſuas impleat. ſane in prima vocis ſyllaba haeſiſſe quosdam editores & metro conſuluiſſe, linguae ſecuros, & ſcripſiſſe ὀρθρινᾶ video. at tu lege

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ.

Aratus vs. 948. ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών. ſic hic pluralis ὀρθρινά. Niſi Codex χελιδονίδων exhiberet, aliunde adſererem: nunc brevitati conſulo.

Simplex autem eſt metaphora vocis *Halcyon* in re textoria. quia *pecten*, *ſive radius* in agitando ſonum edit, & eum quaſi querulum, ille *radius* vocatur *Halcyon*, canora & querula avis marina: alluſione facta ad Ἱστὸς Παλλάδος. ad *malos textorios* ſive *Palladis*: qui ita dicti a ſimilitudine *malorum nauticorum* ſive *Neptuni*. Pergamus. in hac nota V. E. laudat ex *Anthol.*

Αὐγάζειν κατὰ πόντον ἅμ᾽ ἀλκυόσι φορεύμεθα.

ubi metri providus dediſſet ἀλκυόνεσσι. tandem in fine notae, ne omnia tangamus, ex *Jenſianis* pro Anecdotis XCVII. laudatur, ut oſtendat ejusdem originis vocabula conjungi

Ὅστινες ἀλίοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
Ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

ubi primum emendo Ἀλείοιο. ab ἦλις. ἆλις. *Elis*, urbs. vid. *Steph. Byzant.* deinde nullam conſonantiam video inter παρέρπειν & παρέρχεσθαι. ſumma hic elegantia in ſenſu: At in μύρεται μυρομένη certo vitioſitas. deſinere cupientem

tem retinet alterum exemplum a Viro erudito allatum

'Αςὸν ἐνὶ ζωοῖς βεϐοαμένον ἱεροφάντα
Κρύπτει, ἀμετρήτῳ σώματι κρυπτόμενον.

Quod ſane in ſpeciem malae repetitionis caderet, ſi Codex ita haberet. Sed, ipſo fatente *Leichio*, *Salmaſius* θαπτόμενον orae alleverat. & recte. nam ita Codex. hoc leve. ſed utinam nos docuiſſet, ubi inveniretur ἱεροφὰς, ut ἐλέφας. nam aliunde accuſativum ἱεροφάντα deducere nequeo. ἱεροφάνταν exhibenti codici adquieſcemus, dum iſtius ἱεροφὰς auctoritas ſiſtatur.

P. 44. Vs. 25. Ἔῤῥαινον βαδιζόντος] Aliquot exempla abſoluti hujus genitivi in Charitone occurrunt. L. II. VII. 33. 7. VI. VII. 108. 14. I. XIII. 18. 26. Ἀμφοτέροις ἡ νὺξ ἐδόκει μακρὰ, τοῦ μὲν σπεύδοντος, τοῦ δὲ. pro τῷ μὲν σπεύδοντι. ſic *Plato Phaedro* p. 254. D. συνεχώρησε, δεομένοιν. ubi alii mallent δεομένοις. Haeſit aqua *H. Stephano* in ejusdem Sympoſio p. 195. B. adeo, ut nullus ſenſus ex eo poſſe elici ipſi videatur. Ὃ [τὸ γῆρας] δὴ πέφυκεν Ἔρως μισεῖν, καὶ οὐδ' ὄντος πολλοῦ πλησιάζειν. at ſenſus apertus. οὐδ' ὄντος πόῤῥω τοῦ γήρως ὁ Ἔρως πλησιάζει pro οὐδὲ ὄντι τῷ γήρᾳ πολλῷ ὁ Ἔρως πλησιάζει. ſententiae Platonicae concinit dictum *Longi* L. II. 35. Καὶ χαίρει μόνος ἀνθρώπων ἐν γήρᾳ θεασάμενος τοῦτο τὸ παιδίον. [τὸν Ἔρωτα] *Demoſth.* de *Corona*. 495. E. Οὐκοῦν ὅτε τούτου μέλλοντος λέγειν ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλή. Ubi *Ulpianus* notat viſam quibusdam hanc ſyntaxin ἐπικίνδυνον καὶ σολοικοφανῆ. nam volebant τοῦτον μέλλοντα . . αὐτόν. agnovit formam hanc in *Herodoto J. Gronovius* L. VIII. 69. p. 480. apud *Lyſian* p. 490. legitur καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις, τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι, τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. ubi ὄντων *Cl. Marklandus* intelligi & *abſolute* dictum vult. verum credo hic nec formam qua de agimus habere locum, & ex uſu frequentiſſimo reticeri ἕνεκα. χάριν. ὑπὲρ. διά. & modo video *H. Stephanum* ſic cepiſſe locum in *hac voce*. ap. *Lucian.* I. p. 193. habes ἕνεκά τινος ὀργίζεσθαι. ſed dubia eſt lectio. porro in loco *Lyſiae* dubitavi aliquando utrum οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν αὐτὸ, ſincera eſſent, & non δι' ἐπιβολὴν aptum foret. interpretis *ex induſtria* hinc non alienum. de quotidiana harum vocum mutatione L. I. C. II. 4. 14. actum eſt.

P. 45. Vs. I. Μέχρι κεράμων] *Plinius Paneg.* XXII. *Videres referta tecta ac laborantia, ac ne eum quidem vacantem locum, qui non niſi ſuſpenſum & inſtabile veſtigium caperet: oppletas undeque vias anguſtumque tramitem relictum tibi.* quem locum *J. Pricaei* diligentia non praetermiſit

termisit ad *Appulej.* L. III. *Metam.* 44. unde *Plinii suspensum vestigium* optime interpretari possis. vid. nostrum L. VIII. I. 128. 12.

P. 45. Vs. 2. Ὁ δαίμων βάσκανος.] L. I. I. 3. 23. *Kuster. Aristoph. Plut.* vs. 6.

LIBRI TERTII CAPUT TERTIUM.

P. 45. Vs. 7. Ἧκεν ἐπὶ τάφον] In *Apographi* ora. *Corr.* τόπον. Nescio an ita Codex habeat: an sit conjectura, qua repetioni vocis τάφος mederi voluerit quis. Τόπος & ipse *sepulcrum* significet. vid. *Commentatores* ad *Apostolorum Actiones* C. I. vs. 25. In memoriam incidit pervexata *Glossa Suidae* & *Phavorini*, ubi illustris *Binkershoukius* volebat τόπος hac notione accipi. Κενοτάφια, τινα ἦσαν ἐλιστόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Quantum ad *cenotaphia* juridice Glossa spectet, penes alios arbitrium esto. mihi placet Cl. *Joannis Alberti* sententia, hoc interpretamentum referendum esse censentis ad *Regum* L. I. C. XIX. vs. 13 & 16. Viderint tamen eruditi an lux aliqua accedere his possit ex *Herodoti* L. II. C. 86. ubi agit de Aegyptiorum corpora curandi modo, ubique commemorantur παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα & τύποι ξύλινοι ἀνθρωποειδεῖς. Verum, cujus caussa hunc locum tetigi, mihi nullo fuit satisfactum modo, circa vocem ἐλιστόμενα. quod quidem nunquam in πλαστόμενα mutari concesserim. nimis haec vocabula distant. ἐλίσσειν notat *involvere*, *circumvolvere.* ita *Herodiano* II. I. 2. memorantur Domitiani interfectores εἰλίσαντες στρωμνῇ τινὶ εὐτελεῖ τὸ σωμάτιον. Quin hoc vocabulo utitur *Herodotus* l. l. de Aegyptiis cadaveribus. Λούσαντες τὸν νεκρὸν, κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι. Quae an non aliquantum τὸ ἐλιστόμενα in dubia possessione confirmare possint, ambigo.

P. 45. Vs. 7. Στεφάνους καὶ χοὰς ἐπιφέρων] Mos notissimus. L. V. I. 79. 23. Τίς ἐπενέγκῃ σοι χοὰς, δαῖμον ἀγαθέ. *Xen. Eph.* V. 79. non aliter loquitur. *Eurip. Orest.* 96. & 1321. *coronas & inferias* jungit

> Ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
> Στέψασα καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς.

Haec autem non solum recens mortuis vel in annuis parentalibus contingebant, sed durabat in secula honos. praecipue si defuncto opinio divi-

divinitatis aliqua obveniſſet. inde circa ſepulcra tandem aedes exſtructae. In Toxaris Scytae ſepulcro Athenis, qui heroicos nactus fuerat honores, cippum, licet jacentem, ſertis ornatum narrat *Lucianus* in *Scytha* T. I. p. 859. 861.

P. 45. Vs. 9. Ἰατρὸν] ſic ἰᾶσθαι. ἀκεῖσθαι non raro adhibentur. *Soph. Trach.* 1226.

Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' ἂν ἔχω Παιώνιον
Καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

P. 45. Vs. 10. Παραγενόμενος δὲ εὗρε τοὺς λίθους κεκινημένους] *D. Lucas Evang.* XXIV. 2. [Ἐλθοῦσαι] δὲ εὗρον τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

P. 45. Vs. 10. Καὶ φανερὰν τὴν εἴσοδον] Interpres. *patulum introitum.* at revera *negligentius clauſerant* piratae ſepulcrum. ſed factum foramen non *apertum* reliquerant. & motos modo fuiſſe lapides igitur perceperunt; adeoque non dubitaverunt, quin aliquis ingreſſus fuiſſet in monumentum. verte, *& manifeſto aliquem intraſſe.* φανερὰ εἴσοδος pro καθαρά. *patens. aperta*, neſcio an dicatur.

P. 45. Vs. 11. Ἄγγελος δὲ φήμη] L. III. II. 43. 6.

P. 45. Vs. 13. Ἔνδον παρελθεῖν] *Sophocl. Trach.* 917.

Ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη.

vim vocis non ſemel illuſtravere eruditi: & multa exempla proſtant. non tamen hoc perpetuum, ut εἰσελθεῖν, προσελθεῖν, προελθεῖν etiam ſuum locum obtinere nequeant. ap. *Pindarum Pyth.* V. 4. legitur ἐς ναὸν προσοιχόμενοι. ubi ſolita confidentia *Daweſius* in *Miſcell.* p. 41. παροιχόμενοι legendum contendit. verum ſi προσελθεῖν εἰς probum ſit, de προσοίχεσθαι item non dubitandum eſt. at hoc probatiſſimum. vide quae longe prudentius de his verbis ſcripſit Cl. *Hemſterhuſius* ad *Luciani Prometh.* I. p. 43. ubi habes προσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον. προσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν habes ap. *Schol. Pindari Nem.* VII. vs. ultimo. ſed hujus auctoritas forte nulla. at apud me major, tot aliis auctoritatibus ſuffulta, quam inquieta prurigo cujusvis Critici. ita προσελθεῖν ap. *Xen. Eph.* III. 54. Eadem ratio eſt in παράγειν, προσάγειν. εἰσάγειν, de quibus forte quaedam L. V. 14. 85. 10. de παρελθεῖν videatur modeſtus Criticus *Joann. Daviſius* ad *Maxim. Tyr.* XXI. 3. quod ſi *Richard. Daweſius* eo munere fungi voluiſſet, non debuiſſet adduxiſſe ex millibus tria loca ex Ariſtophane, ubi παρελθεῖν ita occurrit, ſed ei monſtrandum fuiſſet παροίχεσθαι unquam ſignificare *ingredi. prodire.* & non *perire. praeterire. evaneſcere.*

Digitized by Google

nescere. quo sensu bis apud ipsum *Pindarum Nemeon.* VI. 50. παροιχομένων ἀνέρων ἀοιδοί. *defunctorum virorum poetae.* Sch. τῶν τεθνηκότων & *Isthmion.* VIII. 24. δεῖμα παροιχομένων. Sch. τῶν φθασάντων κακῶν. *praeteritorum malorum.* nec juverit *Hesych.* παρῳχημένας, παρελθούσας. nam παρελθεῖν quomodo monstretur ibi non *praeterire*, sed *prodire* notare? *Glossae* παρῳχηκός. *praeteritum.* utinam hoc sapuisset saltem ex *Lexicis & Indicibus*, quae *oracula fere sola in Graecis consuluisse* doctissimum *Rich. Bentlejum*, tam ridicule quam indigne proscribere non erubuit *Rich.* hic *Dawesius* in *Miscell.* p. 107.

P. 45. Vs. 15. Τότ' οὖν ἠξίωσε Χαιρέας αὐτὸς] Nempe ἔνδον παρελθεῖν. ellipsis obvia, qua substantivum, adverbium, verbum e vicino repetendum, omittatur. non modo in prioribus, verum in sequentibus aliquando tale supplementum quaerendum. hic facillime ex praecedentibus. παρελθεῖν. Apud *Demosthen.* in *Timocr.* p. 784. B. εἰ γὰρ δημοτικόν τις ὑπείληφε τὸ πρᾳέως εἶναι τοὺς νόμους, τίσι τούτοις προσεξεταζέτω. ubi prior periodus tota in posteriore membro supplenda & accommodanda. in *Leptin.* 556. C. cum praecessisset κακῶς ἀκούειν, in sequentibus simplex ἀκούειν: sed pro κακῶς ἀκούειν. *Idem.* περὶ Συμμοριῶν. 134. C. εἰ μὲν οὖν ἕτερος ἦν τις τρόπος δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι. ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. ubi in ultima parte tria vel quatuor vocabula omittuntur. *Idem* περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευ. 143. F. ἐγὼ δὲ οὐδεπώποτε ἡγησάμην χαλεπὸν διδάξαι τὰ βέλτιστα ὑμᾶς. ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅπαντες ἐγνωκότες ὑπάρχειν μοι δοκεῖτε, ἀλλὰ τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα [ἡγησάμην χαλεπὸν] *Idem.* Ὑπὲρ Μεγαπ. 158. A. Καὶ συμπράττωμεν αὐτοὶ, καὶ τοὺς ἄλλους [συμπράττειν] ἀξιῶμεν. plane ut hoc in loco. *Aristoph. Eccl.* 778. Etiam in prioribus ex posterioribus, ut dixi, vocabulum retrahendum. ap. *Lucian.* in *Abdicat.* T. II. 178. Ἐὰν νόσῃς αὐτὸς, ἐγὼ δὲ ἀμελῶ. ἐὰν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι, ἐγὼ δὲ ὀλιγωρῶ. ἐὰν τὰ κατ' ἀγρὸν ἐπισκοπεῖν προστάττῃς, ἐγὼ δὲ ὀκνῶ. ubi glossator vel commentator post ἐπιμελεῖσθαι infersit κελεύῃς. quasi non sufficeret unum vocabulum προστάττῃς. Temere tamen, ut saepe alias, hoc in contextum est receptum. vide de voce, ἀξιοῦν, quae dicuntur ad L. VIII. VII. 140. 22. Mirum nisi quis olim conjiciat τότ' οὖν εἰσῄξε Χαιρέας αὐτὸς, & bellis rationibus hanc certissimam emendationem confirmet & proclivitatem erroris literarum μεταθέσει adstruat. Tamen hoc vocabulum serio restituendum credo *Luciano* in *Soloec.* T. III. 557. Ἀλλὰ μὴν μέθηκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸν λαγώ. *Verum dimisi currere leporem celeriter. Numquid praeteriisti? sed nunc etiam videre licet leporem.* Immo lege ταχέως. ἆρα παρῇξεν; *an praeteriit lepus?* editor παρῆξεν pro παρῆξαι in contextum intulit. saltem versionem conformare debuisset. *Herodot.* IV. 134. Λαγὸς διὰ τὸ μέσον διῇξε. sic lege apud *Srabon.* XVII. 1166. A. Καταλόμενος δὲ

εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν. apud *Xenoph.* K. Π. IV. 277. *Edit. Hudch.* habes θηρίον παραδεῖον. non mirum autem derivata ab ἀΐσσω & ab ἥκω confundi: cum plerique Codices careant ἰῶτα fubfcripto vel laterali; quo folo in temporibus quibusdam diftingui queant. videantur exempla ap. doctiff. *Hemfterhufium* ad *Ariftoph. Plut.* 732.

P. 45. Vs. 18. Τὰ ἐντάφια σεσυλῆσθαι] Contra apud *D. Lucam Euang.* XXIV. 12. παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. & *Joannem Euang.* XX. 6. 7. pretium feres operae, fi haec loca conferas cum Charitonea narratione: probabile enim fiet, credo, Noftrum non fuiffe hofpitem in Apoftolicis fcriptis.

P. 45. Vs. 21. Ἀντεραστής μου] Mox id Jovis in Semele, Bacchi in Ariadne exemplo probaturus eft. poëtarum libri pleni.

P. 45. Vs. 22. ἀπενήνοχε] Opinio obtinebat formofiores in primis ab inferis aliisque diis rapi. a Plutone. Proferpina. Nymphis. Aurora. praecipue fi fubita morte vel in juventute & pueritia effent rapti. certe hac perfuafione fe & alios confolabantur, quoties quis in venando: natando perierat. in primis fi corpus non inveniretur, fluctibus abreptum vel a feris laceratum & comeftum. Apud Homerum jam plurima exempla. In *Odyff.* O. 250. legimus.

Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Apud *Reinefium* Cl. XVII. CXLVII.

Νύμφαι Κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
Καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
Νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα.
Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

ubi doctiffimus Antiquarius egregie fallitur, quando legendum cenfeat,

Φῆλιξ τὴν κλῆσιν· Αὐσονίας τε γένος.

putans requiri pentametrum. fed verfuum auctor adhibuit Iambum ob contumaces fyllabas vocis Φιλησίη. quod non proletarios poëtas factitaffe faepe oftendit *Hephaeftion* in *Enchiridii.* p. 9. *J. Buberius*, Galliae eruditae nuper praecipuum decus, & nobis non paucorum annorum amicitia cariffimus, ad *Marmora Brettiana* p. 167. videatur quoque *Vannus Critica.* p. 196.

Nec

Digitized by Google

Nec magis ſortunatus circa hanc Inſcriptionis partem alter Antiquarius, non parvi merito nominis, *Raph. Fabrettus.* p. 192. corrupte namque non modo edidit αυτοι δε γῆμος. verum p. 638. hinc extudit familiae nomen *Phileſia.* quia ipſi videatur Romana puella; licet Graeco adpelletur nomine. At ſi Graecum nomen, quomodo ſimul *familiae nomen?* non enim familiaria nomina ſunt Graeca, vel Graeca dici poſſunt, ſi vel deſcendant ab ultima origine Graeca. ut *Julia*, ſi fabulis credimus, ab *Iulo.* φιλησίη fuit nomen puellae bimulae purum putum Graecum. multi φιλήσιοι. multae φιλήσιαι inter Graecos inveniuntur. Xenophontis uxor fuit dicta φιλησίη. nihil hic quod ad familias Romanas facit.

Recte vero *Guil. Fleetwodus* in ſyllogae ſuae p. 236. ſuſpicatur hanc puellam in fonte ſubmerſam; in eo tamen me adſentientem non habens, quod τιμῆς ἕνεκα interpretetur. *poenae loco*: immo *honoris*, *muneris loco.* ut Hylas a Nymphis raptus. conſulatur *Cl. Salmaſius* ad *Inſcriptiones Herodis.* p. 96. Nam non *mortuos*, ita raptos, ſed ad Deos abiiſſe & ἀποθέωσιν paſſos credebant. hinc *Anthol.* III. XXVI. 3. p. 283.

'Αςακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη.
'Εξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς 'Αςακίδης.
Οἰκεῖ Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν,
Ποιμένες, 'Αςακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

Apud *Gruterum* p. DCCXVII. ex *Mazochio* CXXXXVIII.

fundi hujus dominus infans hic jacet ſimilis deo
hunc ab ante oculis parentis rapuerunt nymphae
in gurgite monumentu quot filius patri facere
debuerat ipſe fecit,

Unde apud *Gruterum* indicia deficientium duorum verſuum nata ſint, neſcio. apud Mazochium certe nulla. nam quod commate, non puncto finitur titulus, vel neutrum melius adforet, in integerrimis idem uſu veniſſe apud Mazochium obſervare poteris. quid quod tam puncta quam commata apud illum nullius auctoritatis. forte deeſt tantum vox *Filio.* At quod majoris momenti, titulum hunc ſpurium credo: non quod ad argumentum, ſed quod ad linguam. omnino enim habet ſpeciem epigrammatis verſi e Graeco. Quam facile ſe in Graeca transfundi patitur.

Τοῦδ' ἀγροῦ κλήτωρ ἔτι νήπιος ἐνθάδε κεῖται
'Ισόθεος. πατρὸς δ' ἐξ ὄσσων ἡρπάξαντο
Νύμφαι εἰς δίνην. τύμβον δ' ὃν ἐχρῆν πατρὶ παῖδα
Τεῦξαι, ἔτευξε τέκνῳ αὐτὸς ἀποτμοτάτῳ.

Apud *Muratorium* p. MDXIV. 3.

> *Ast, puto, non rapuit te mors, sed filia magni*
> *Cara Jovis, Stygio nupta puella Jovi,*
> *Haec rapuit paucos, ut cum tu adoleveris, annos,*
> *Inter delicias te beet illa suas.*

Sunt hi quatuor versus ex viginti octo. quos qui condidit, Clarissimo Editori censetur prodere *sibi non adversas fuisse Musas*. At, sine haesitatione, hoc carmen esse antiquum negare ausim. immo non tantum recens, forte seculi decimi quinti, verum in multis plane barbarum, & affectatione & aliis vitiis oppletum, a quibus boni poëtae sibi ceu a peste & incorrupti gustus, ut ita dicam, veneno cavere debent. Non hic locus singula excutiendi: & arbitris harum rerum legitimis, paucis admodum, securus caussam permitto. Adjungam alterum Graecum ex eodem *Thesauro* p. MDII. II. quale per hos quatuor annos in schedis apud me jacuit.

> Οὐχ ὁσίως ἥρπαξας ὑπὸ χθόνα, κοίρανε Πλουτεῦ,
> Πενταετῆ νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην.
> Οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὥρη
> Ἐξέτεμες ῥίζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
> Ἀλλ᾽ ἄγ᾽, Ἀλέξανδρα κἂν φίλατο, μηκέτ᾽ ὀδυρμοὺς
> Ἱμέρτῃ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι.
> Εἶχεν γὰρ, χάριν εἶχεν ἐπ᾽ ἠυχρόοισι προσώποις
> Αἰθέρος, ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
> Τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε. παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
> Ἥρπαξαν τερπναὶ Κρηνίδες, οὐ Θάνατος.
> Τιθήνη Τυχία τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ φιλλάτῃ μνήμης χάριν.

Pauca attingam paucis. vs. 1. Pluto, rex inferorum, satis inepte vocabatur ὑποκοίρανος. & deficiebat χθόνα. sic p. MDCXLV. 6.

> *At saevus Pluto rapuit me ad infera templa.*

ita ap. *Orpheum* de *Lapidibus* p. 188. 38. χθόνα deest.

> Βῆσεν ἐπὶ τραφερὴν χθὼν ἀκυμάντοισι πόδεσσι.

vs. 2. Νύμφην accipe pro *puella*. nam ita juniores feminae vocantur. vid. *Iliad.* Γ. 130. antea jam significationem tetigimus p. 69. *Animadversionum.*

Vs. 4.

Digitized by Google

Vs. 4. μείζως in lapide. ut mox Ευμερη. vulgata orthographia scripsi.

Vs. 5. ἄγε & σπένδετε non debet offendere. vid. *Odyss.* Φ. 111. & ita Latini. verte vero haec. *Sed age, licet Alexandra amata fuerit, ne amplius lamenta desiderabili puellae libate querentes.*

Φίλατο. vox Homerica. *Iliad.* K. 280. Υ. 304. de eaque variis locis agit *Eustathius* & *Etym. Magnum.* nec obstet in aoristo notio passiva. sic σείσατο. *Iliad.* Θ. 199. ἀντερύσασθαι ap. *Theognidem* vs. 78. ita ἐκείρατο in illo. *Anthol.* p. 503.

ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν.

apud *Xenoph.* III. H. H. 489. E. ἐξηγγείλατο videtur passive accipiendum. consulantur Miscellanea nostra. Vol. X. p. 216. & XI. III. 34.

Vs. 7. ἠυχεύοισι. ut ἠύκομος. ἠυγένειος. sic libenter apud *Heliodorum.* L. II. p. III. legerim

Ἴχνος ἀειράμενος ἠυστάχυος παρὰ Νείλου

ubi nunc incondite praepositione repetita ἀπ' ἐυστάχυος Π. Ν. an placet cum *Commelino* παρανείλου una voce, ut dicatur, παράνειλος χώρα.

Vs. 8. Ἀιθέρος pene retuleram ad δόμοις. an malis referre ad χάριν. εἶχε χάριν αἰθέρος *habebat coelestem gratiam, ut par foret ipsam habitare in aeternis domibus.* elige.

Vs. 10. τερπναὶ Κρηνίδες. etsi vocem τερπναὶ praestare nolim, apta tamen, donec melius quid inveniatur. ad vocem Κρηνίδες, satis prope accedentem ad corruptam scripturam, vindicandam *Moschus Idyll.* III. 28. fecerit. Κρανίδες ὠδύραντο. habuimus in alio epigrammate Νύμφαι κρηναῖαι. si quis Ναΐδες vel Νηιάδες malit, per me licet. vid. *Iliad.* Z. 22. Quin Τιθήνη & cetera recte se habeant, non ambigo. Postea prodierunt *Miscellanea Lipsiensia*, in quorum tomo primo p. 489. hoc carmen tractatur, & rursus recensetur in *Curis Secundis* p. 46. ex quibus libenter didici Cl. *Wesselingium* vs. 10. conjecisse

ηρπασαν ως περαν παιαδες ὁ θανατος.

& versu primo ipsum nostrum χθόνα reposuisse. Ad superstitiosam hanc credulitatem refer apud *Reinesium* Cl. XVII. CLXXII. SOL ME RAPUIT. credo hunc hominem solis radio percussum periisse: simulque respici potuit ad opinionem, qua Apollo & Diana perhibebantur juvenes in primis rapere. vid. *Homer. Iliad.* Φ. 484. Ω. 605. 758. *Odyss.* Λ. 171. 200.

200. O. 419. Nec male cum his comparabitur formula Christiana de Infante ACCERSITUS AB ANGELIS apud *Fabrettum* VIII. LXXXVI. quem vide quoque de voce *raptus* p. 188. Verum sic dissertatio exiret.

P. 45. Vs. 22. Μὴ θέλουσαν] Namque, ut ait L. VI. VIII. 110. I Καλλιῤῥόη δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς οὐκ ἂν ἠσπάσατο γάμους, οὐκ ἀθανασίαν προετίμησεν ἂν ἡμέρας μιᾶς τῆς μετὰ Χαιρέου. Et sane Chaereas vicissim cum *Propertio* dixerit

Rivalem possum non ego ferre Jovem.

fateor me μεθ' αὐτοῦ reposuisse pro μετ' αὐτοῦ.

P. 45. Vs. 22. Βιαζομένην ὑπὸ κρείττονος μοίρας] ab *Fato fortiore. vi majore.* Interpres dederat a *potiore sorte.* nostra versio etiamnum loco aptior videtur. passim μοῖρα κραταιά. κρατερά. ut apud *J. Sponium Miscell. Erud. Ant.* p. 376. CXXXIV.

Κλεισφόρῳ τριετεῖ, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή.

uti ibi legendum quidem, at marmor tamen habet κρατερ *. Unde patet lapidarios scribas non minus quam calamarios scribas voces poeticas & e dialecto petitas in vulgares, contemto metro, saepe mutare. videatur Tom. I. p. 421. *Inscript. Etruscarum* a Gorio nostro proditarum.

P. 45. Vs. 23. Ἵνα μὴ νοσήσῃ] Quid si scivisset! an pugilem aliquem sibi adjunxisset, qui in gratiam Chaereae, ut Hercules in gratiam Admeti, cum Plutone depugnaret, & se Chaereae, ut Alcestin Admeto Hercules, restitueret. Vin suspicionem meam proferam! scripserit forte. διὰ τοῦτο [illud, ut antea monui, ad sequentia referendum] διὰ τοῦτο καὶ αἰφνιδίως ἀπέθανεν, ἵνα μὴ νοσήσῃ. *Ideo etiam subito mortua fuerit, ne aegrotaret, & morbo minus pulcra praeda Plutoni vel alii Deo fieret.* quae hanc sententiam illustrare & confirmare possint, copiose fuerunt disputata ad L. I. C. V. 9. 14 & 15.

P. 45. Vs. 24. Θησέως Ἀριάδνην ἀφείλετο Διόνυσος.] At plerumque a Theseo destitutae misertus fuisse traditur Bacchus. cum Nostro facit *Diodorus Siculus.* L. IV. C. 61. Καὶ ὃν δὴ χρόνον μυθολογοῦσι Διονύσιον ἐπιφανέντα, καὶ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἀριάδνης, ἀφελόμενον τοῦ Θησέως τὴν παρθένον, ἔχειν αὐτὴν ὡς γυναῖκα γαμετὴν, ἀγαπωμένην διαφερόντως. eo facientia offendas etiam L. V. C. 51. ejusdem Historici. *Catullus* ambiguum reliquit, nam licet a Theseo desertam inducat, tamen Bacchum non casu in amorem incidisse Ariadnes dicit, sed eam *quaesivisse.* vs. 251. *Epithalamii* enim canit

At

At pater ex alia florens volitabat Iacchus,
Te quaerens, Ariadna, tuoque incensus amore.

In qua lectione tria me offendunt: nam haec ab *J. Vossio*: sane ex codicibus. sed altera item ex libris manuscriptis. Vulgo, *At parte ex alia.* primo vellem firmarent locutionem *ex alia*, pro *ex alia parte.* deinde quod hic habeamus sic, *pater florens Jacchus.* quo illud *pater*? scio Bacchum dici *patrem* in mysteriis & alias. sed *florens Iacchus* hic suffecerit. Denique dictio *At parte ex alia* elegans & usitata, cur abjecta sit. apud *Virgil.* x. *Æn.* 362. *At parte ex alia, qua saxa rotantia late.* qui saepe *parte alia. alia de parte. Statius* IV. *Thebaid.* 345.

At parte ex alia Cadmi Mavortia proles.

Ovid. III. *Amor.* x. 28. *Hinc pudor, ex alia parte trahebat amor.* Et *Manilius* L. I. 319.

At parte ex alia claro volat orbe corona.

sane mei Codices utramque lectionem agnoscunt. & has voces misceri, utrasque siglis exprimi solitas, quid mirum! quam parum distent hae siglae, *Jo. Lud. Waltheri Lexicon diplomaticum* monstraverit. sequitur mox apud *Catullum*

Pars obscura cavis celebrabant orgia cistis.

Ad hunc versum *J. Broukhusius*, in Anecdotis apud me suis notulis, *Celebrabant* praeter mentem poëtae ponitur, legendum *celabant*, adjicit tamen. *cogitandum.* Quod dum facio, eo magis quia eadem conjectura nuper patronum non e multis nacta fuerit, plane a viri elegantissimi sententia secedendum arbitror. sollemne fuisse in Bacchicis mysteriis, ut ista profanorum oculis subtraherentur, quis neget! At non minus constat mystis & initiatis ista patuisse, tacta, tractata & celebrata fuisse, in sollemnibus festis & *orgiis trieteriis*, quotiescumque secretum nacti orgiastae ἀβακχεύτων profanationem non timebant. jam hic in solitaria insula quos vererentur profanorum oculos? a quorum curiositate celarent? immo e contrario

Orgia quae frustra cupiunt audire profani:
Nunc obscura cavis celebrabant orgia cistis.

Quid! an clausae fuerint mysteriorum cistae, dum hic omnia facere mar-

narrantur, quae unquam a Bacchantibus perpetrari possint! quibuscum conferatur plane enthusiastica ode *Horatii* in L. II. XIX. Ille Pentheus in Tragoedia *Euripidea Bacchis* procul ideo Bacchantes spectare cupiebat, non ut videret orgia celantes: sed potius ut cognosceret mysteria, & inspiceret orgia celebrantes & in aris exposita mysteria. inde hae Bacchae ap. *Theocr. Idyll.* XXVI.

> Ἰνὼ κ' Αὐτονόα χἀ μαλοπάρηος Ἀγαύα
> Ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
> Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.

hic vides ἱερὰ, sive ὄργια, sive μυστήρια cistis exemta, contacta & omnibus initiatis exposita. praemitte *Theocriteis* versibus *Euripideos.* 1050. & sequentes.

> Κάθηνἶ, (Bacchae) ἔχουσι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
> Ἀι μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
> Κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον.
> Αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
> Βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.

eadem scena: eaedem personae. quod si quis in *Catullo* neget Sacrificiis locum fuisse. esto. occasio item celandorum mysteriorum nulla fuerit, ubi nulli profani.

At si versiculum secundum *Orgia quae frustra* considerasset *Broukhusius*, credo ipsum in contraria iturum fuisse. nam in isto versu mentio fit de *celandis*, *occultandis orgiis*: cui ex oppositione praemissus versus *pars obscura.* quo Bacchantes & epoptae inducuntur ὀργιάζοντες. ὄργια τελοῦντες. *mysteria*, *orgia celebrantes.* Tandem te fac spectare actiones horum harumque Bacchantium. si *celent orgia*, brevis & uniformis occupatio: si *celebrent*, quam variae actiones menti tuae obversari possint, ipse percipis. Unde sequitur *celebrationem* huic loco, ubi omnia in motu sunt, quam *celationem orgiorum* aptiorem existere. quando in sacris pompis orgia & mysteria per ora populi ferebantur, erant cistis diligenter celata. ita *Seneca* Herc. fur. 594.

> *Nos Cadmeis orgia ferre*
> *Tecum solitae condita cistis.*

sed in templis, ubi soli epoptae & initiati, non celabantur semper: item non in montibus solitariis, quando bacchabantur sacri chori. qui hic casus

Digitized by Google

casus obtinet. omnes enim, qui quaeve hic memorantur, Liberi comites a sacrorum communione inmerito excluderentur.

Accedat huc constantia Codicum, qui servant *celebrabant*. quorum ipse minimum viginti consului: & facilitatem, quo alioqui *celebrabant* potuisset abire in *celabant*. non tam procliviter contra. nam in *celebrabant* compendiosa scriptura, non in *celabant* locum habere solet. & ideo saepe inveneris *celare* irrepsisse pro *celebrare*. vid. *Ovid.* v. *Trist.* vi. 37. Ita *celare* non raro pro *celerare*. vid. *A. Drakenburg.* ad *Silium Ital.* xvii. 91. ex eadem ratione.

P. 45. Vs. 24. Καὶ Σεμέλην ὁ Ζεύς] Mirum non addidisse, a quo abstulerit Jupiter Semelen. an excidit nomen Ἀκταίων, quem *Acusilaus* apud *Apollodorum* L. iii. 4. 4. p. 160. ait ab Jove occisum, quia ἐμνηστεύσατο Σεμέλην. Et qui *Malalae* L. i. p. 48. vocatur Πολυμήδων υἱὸς Ἀστερίωνος. an est diversus? forte scribendum Πολυμέδων, quo nomine Priami filius celebratur.

P. 45. Vs. 25. Μὴ γὰρ οὐκ ᾔδειν] Recte interpres vertit. *Atqui ignorabam*. vid. L. iv. i. 64. 23.

P. 45. Vs. 25. Κρείττων] Hac voce usus esse potuit, quia proprie dii vocantur κρείττονες. *Achilles* quoque *Tatius* L. i. 21. eam ob caussam hac voce prae ἀμείνων, usus videtur: ibi enim mentione Apollinis facta, ait τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται, καὶ μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ παράδειγμα.

P. 45. Vs. 26. Οὐδὲ μετὰ τοιαύτης προφάσεως] quod nimirum dea erat. nam Thetis apud Peleum mansit, Dea apud mortalem.

P. 46. Vs. 1. Ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν] Apte ista dictione utitur, quae alioqui saepe *mori* significat. ita ἀπελθεῖν τοῦ βίου. φροῦδος ἐκ ἀνθρώπων. ut Latinis *abire e vita. excedere.* quando sponte quis mortem adit.

P. 46. Vs. 1. Πηλεῖ παρέμεινε] Hoc mirandum magis, quia Ὑπὸ Πηλῆος ἡ Θέτις ἡρπάσθη ἐξ ἀκτῆς Σηπιάδος, ut ait *Herodot.* vii. 191. & cum ipsa apud Homerum *Iliad.* Σ. 434. acerbe queratur

Καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα.

quamvis *Aristophani Nub.* 1062. dicatur de Peleo,

Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν.

consulatur *J. Vossius* ad *Catull. Epithal.* vs. 20. p. 193.

P. 46. Vs. 2. Υἱὸν ἐξ αὐτῆς] *Virgiliana* ex *Quarto Aeneidos* vs. 328. haec explicant.

narrantur, quae unquam a Bacchantibus perpetrari possint! quibuscum conferatur plane enthusiastica ode *Horatii* in L. II. XIX. Ille Pentheus in Tragoedia *Euripidea Bacchis* procul ideo Bacchantes spectare cupiebat, non ut videret orgia celantes: sed potius ut cognosceret mysteria, & inspiceret orgia celebrantes & in aris exposita mysteria. inde hae Bacchae ap. *Theocr. Idyll.* XXVI.

> Ἰνὼ κ' Αὐτονόα χὰ μαλοπάρηος Ἀγαύα
> Ἱερὰ ἐκ κίςας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
> Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.

hic vides ἱερὰ, sive ὄργια, sive μυςήρια cistis exemta, contacta & omnibus initiatis exposita. praemitte *Theocriteis* versibus *Euripideos.* 1050. & sequentes.

> Κάθηντ', (Bacchae) ἔχουσι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
> Αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
> Κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον.
> Αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
> Βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.

eadem scena: eaedem personae. quod si quis in *Catullo* neget Sacrificiis locum fuisse. esto. occasio item celandorum mysteriorum nulla fuerit, ubi nulli profani.

At si versiculum secundum *Orgia quae frustra* considerasset *Broukhusius*, credo ipsum in contraria iturum fuisse. nam in isto versu mentio fit de *celandis*, *occultandis orgiis*: cui ex oppositione praemissus versus *pars obscura.* quo Bacchantes & epoptae inducuntur ὀργιάζοντες. ὄργια τελοῦντες. *mysteria*, *orgia celebrantes.* Tandem te fac spectare actiones horum harumque Bacchantium. si *celent orgia*, brevis & uniformis occupatio: si *celebrent*, quam variae actiones menti tuae obversari possint, ipse percipis. Unde sequitur *celebrationem* huic loco, ubi omnia in motu sunt, quam *celationem orgiorum* aptiorem existere. quando in sacris pompis orgia & mysteria per ora populi ferebantur, erant cistis diligenter celata. ita *Seneca* Herc. fur. 594.

> *Nos Cadmeis orgia ferre*
> *Tecum solitae condita cistis.*

sed in templis, ubi soli epoptae & initiati, non celabantur semper: item non in montibus solitariis, quando bacchabantur sacri chori. qui hic casus

Digitized by Google

casus obtinet. omnes enim, qui quaeve hic memorantur, Liberi comites a sacrorum communione inmerito excluderentur.

Accedat huc constantia Codicum, qui servant *celebrabant*. quorum ipse minimum viginti consului: & facilitatem, quo alioqui *celebrabant* potuisset abire in *celabant*, non tam procliviter contra. nam in *celebrabant* compendiosa scriptura, non in *celabant* locum habere solet. & ideo saepe inveneris *celare* irrepsisse pro *celebrare*. vid. *Ovid.* v. *Trist.* vi. 37. Ita *celare* non raro pro *celerare*. vid. *A. Drakenburg.* ad *Silium Ital.* xvii. 91. ex eadem ratione.

P. 45. Vs. 24. Καὶ Σεμέλην ὁ Ζεύς] Mirum non addidisse, a quo abstulerit Jupiter Semelen. an excidit nomen Ἀκταίων@, quem *Acusilaus* apud *Apollodorum* L. iii. 4. 4. p. 160. ait ab Jove occisum, quia ἐμνηστεύσατο Σεμέλην. Et qui *Malalae* L. i. p. 48. vocatur Πολυμήδων υἱὸς Ἀιτερίων@. an est diversus? forte scribendum Πολυμέδων, quo nomine Priami filius celebratur.

P. 45. Vs. 25. Μὴ γὰρ οὐκ ᾔδειν] Recte interpres vertit. *Atqui ignorabam.* vid. L. iv. 1. 64. 23.

P. 45. Vs. 25. Κρείττων] Hac voce usus esse potuit, quia proprie dii vocantur κρείττονες. *Achilles* quoque *Tatius* L. i. 21. eam ob caussam hac voce prae ἀμείνων, usus videtur: ibi enim mentione Apollinis facta, ait τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται, καὶ μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττον@ ᾖ παράδειγμα.

P. 45. Vs. 26. Οὐδὲ μετὰ τοιαύτης προφάσεως] quod nimirum dea erat. nam Thetis apud Peleum mansit, Dea apud mortalem.

P. 46. Vs. 1. Ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν] Apte ista dictione utitur, quae alioqui saepe *mori* significat. ita ἀπελθεῖν τοῦ βίου. φθινάς ἐκ ἀνθρώπων. ut Latinis *abire e vita. excedere.* quando sponte quis mortem adit.

P. 46. Vs. 1. Πηλεῖ παρέμεινε] Hoc mirandum magis, quia Ὑπὸ Πηλῆ@ ἡ Θέτις ἡρπάσθη ἐξ ἀκτῆς Σηπιάδ@, ut ait *Herodot.* vii. 191. & cum ipsa apud Homerum *Iliad.* Σ. 434. acerbe queratur

Καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα.

quamvis *Aristophani Nub.* 1062. dicatur de Peleo,

Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν.

consulatur *J. Vossius* ad *Catull. Epithal.* vs. 20. p. 193.

P. 46. Vs. 2. Υἱὸν ἐξ αὐτῆς] *Virgiliana* ex *Quarto Aeneidos* vs. 328. haec explicant.

 Sal-

Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
Ante fugam suboles, si quis mihi parvulus aula
Luderet Aeneas, qui te tamen ore referret,
Non equidem omnino capta & deserta viderer.

P. 46. Vs. 3. Τί πάθω; τί γένωμαι δυστυχής; ἐμαυτὸν ἀνέλω] Ita interpungit Apographum. & placet. posset tamen δυστυχὴς ad ultima referri. Formulae obviae apud Tragicos & Comicos. apud *Sophocl. Trach.* 990. subjungitur futurum. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι. quem versiculum animadvertit R. *Dawesius* in *Miscell.* p. 230. ubi quaedam captum meum & forte aliorum prae subtilitate effugiunt. τί πάθω & τί δρῶ ejusdem significatus. *Aristoph. Achar.* 1432. *Ran.* 131. *Kusterus* ad *Aristoph. Plut.* 603.

P. 46. Vs. 5. Ἀπολογοῦμαί σοι, δέσποινα, τῆς ἐμῆς ψυχῆς] Interpres reddidit. *Innocentis animae rationem reddo.* quasi ἀπολογίζομαι haberetur. redderem. *veniam a te peto, domina, quod vivam. me vivere apud te excuso. quod non moriar, tu enim ipsa caussa es: tu me cogis vivere.* passim ψυχὴ *vita. Tyrtaeus* ap. Stobaeum C. XLIV.

Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος.

Odyss. Γ. 74. ψυχὴν παρθέμενοι. *Herodot.* I. 24. V. 92. 5. ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος passim. hic ellipsin habemus. ἀπολογεῖσθαι τινι. *apud aliquem se purgare* obvium.

Verum etiam simplicior constructio, & sensus. ἀπολογοῦμαί σοι, δέσποινα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Nam ἀπολογεῖσθαι alias & apud Lucam *Actis* XIX. 33. positum ita nude inveneris, & altera orationis pars item receptissima. Noster VIII. III. 132. II. Κυρία τῆς ἐμῆς ψυχῆς. *Ephesius Xenophon* V. 16. 2. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς δέσποτα. II. 26. 18. *Cl. Hemsterh.* ad haec loca T. IV. *Miscell.* 288.

P. 46. Vs. 7. Κἂν εἰς αὐτὸν ἀναβῆναι τὸν ἀέρα δύναμαι] Ἀὴρ pro αἰθὴρ & vicissim. *Nonnus Dionys.* XXXIX. 92.

Ἀγχινεφὴς, ἀκίχητος, ἀνώνατος, ἠέρι γείτων.

Maneth. V. 146.

Καλοβάτην σχοίνων ἰδὲ ἠερόφοιτον ἔθηκε.

quem L. VI. 440. vocat

Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.

L. IV. 509.

Ἠέλιος ἀκάμας, πυρόεν σέλας, ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Ἀρσενικοῖς ζώοισι κατ' αἰθέρος ἠερόπλαγκτον
Ζωφορίην, θηλεῖα δ' ἔχῃ νεολαμπέα μήνην.

Uti hi verſus legendi. male enim ἱεροπλαγκτον. & Ζωφορίη vertitur. *via lucifera.* cum ſit *Zodiacus circulus*, *ſive orbis ferifer.* θηλεῖα. ζῶα. νεολαμπὴς μήνη. Verum etiam majoris auctoritatis ſcriptores. vid. *Schol. Homeri Iliad.* Π. 365. Quod ad ἔννοιαν. ſic L. III. II. 42. 21. εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάς. VIII. II. 131. II.

P. 46. Vs. 8. Θρῆνον . . θρηνεῖν] Licet talia mutanda non ſuadeamus, multum abeſt, ut non ingratiſſimas iterationes eorundem vocabulorum improbemus. Poſt hanc vocem *Capitis novi* indicium ponere, neſcio quomodo neglectum.

P. 46. Vs. 10. Τριήρεις κατεσπῶντο] locutio obvia. vid. *Berglerus* ad *Alciphr.* I. I. p. 6. *P. Weſſeling.* ad *Diod.* L. IV. p. 56. & notata ad *Muſaei* vs. 298.

—— —— —— Τυπλομβόνην
Ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθάδι χέρσῳ.

uti quidem legendum conjeci. poſſes etiam ἀνέσπασε, quod vicinius vulgatae ἀπέκλασε. Eruditiſſ. *J. B. Carpzovius* poſtea in *Obſerv.* ad *Muſaeum* p. 125. ἀπέκλασε ſervare conatus fuit, ope figurae, quam enallagen perhibent: ut quem ad modum dicatur, *dare claſſibus auſtros* pro *dare claſſes auſtris*, non aliter dictum ſit ἀπέκλασε νῆα χέρσῳ pro ἀπέκλασε χέρσον νηΐ. quod equidem lubens concederem, & conſilium receptae lectionis ſervandae laudarem, ſi prius monſtraſſet e poetis vel proſaicis locutionem ἀποκλάειν γῆν νηΐ. pro *ſubducere navim.* nam vox haec ſignificat *partem abrumpere ab aliqua re.* non *findere.* Re vera quando naves ſubducebantur & ſtabiliebantur in litore, ſulcus in litore fiebat: vel arena adgerebatur, ut a fluctibus alluentibus & ventis tutae forent. quod Heſiodus vocat in *Operib.* 624.

Νῆα δ' ἐπ' ἤπειρον ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.

& ille agger recte διχθὰς χέρσος dici poteſt, quae δίχα. δίχθα ab utroque latere navim cingit & claudit: eoque reſpicit *Virgilius* x. *Æneid.* 295.

 Tollite,

Tollite, ferte rates: inimicam findite rostris
Hanc terram, sulcumque sibi premat ipsa carina.

Quod fere faciebant, & hodie faciunt, qui tempestatibus victi naufragium in litore facere cupiunt, ut vitam saltem servent. inde subdit poëta:

Frangere nec tali puppim statione recuso.

Ad eum locum *Lud. de la Cerda Claudiani* vs. 491. de *Bello Gildon.* laudat

Quassatis cupio tellurem figere rostris.

Ubi Delphinici commentatoris valde acuta est explicatio. [*figere. superare, confodere non terram, sed rebelles, qui sunt in terra Africa. ponitur* continens pro contento. *metonymicos.*] merito prae talibus aridae criticae notae sordescunt. sed ad rem. cuivis patet quam inepta notio τῦ ἀποκλάειν tali ἐννοίᾳ sit explicandae.

Eidem viro Erudito nescio an alii sint adsensuri, νῆα μέλαιναν interpretanti *tristem navim propter fragilitatem & mortis metum.* paullo credo saniora discere liceret ex *Schol. Iliad.* B. 358. & *Theodor. Prodr.* v. 194.

Mihi vero διχθὰς χέρσ@ notione, quam innui, non displicet. & διχθάδι@, τριχθάδι@ a διχθὰς & τριχθὰς derivata videntur, uti illa a διχῆα & τριχθὰ sive δίχα & τρίχα.

P. 46. Vs. 11. Ἐρευνᾷ] Ut nullam moram fuisse factam ostendat, utitur tempore praesenti. nec magis vitiosum, quod mox descendat ad imperfectum ἐξεπέμποντο: quam quod ab imperfecto rursus transeat ad Aoristum ἐπελεύσθησαν. *Hermocratem* saltem & *Chaeream* in primis festinare par erat. sed nec ista subtilitate opus. millies haec tempora componuntur. *Ulpian.* ad *Demosth.* περὶ παραπρ. 295. E. γίνεται] παρὰ χρόνον. ἐςι γὰρ ἀντὶ τῦ ἐγένετο. vid. *Aeschin.* περὶ παραπρ. 408. A & B.

P. 46. Vs. 11. Τὴν Λιβύην] Rursus peritiam locorum ostendit Chariton. nam isto tempore Libya erat respectu Siciliae, quae nostra patria respectu Britannicarum insularum. continua commercia & trajectus quotidianus. Unde fugitivi, piratae in Libyam quaerebant profugium.

P. 46. Vs. 11. Περαιῶσ τὸν Ἰόνιον] quasi dixisset. *alii missi sunt in Epirum, in Graeciam, in Asiam minorem.* vide v. 111. 102. 13.

P. 46. Vs. 12. Ἡ μὲν οὖν ἀνθρωπίνη βοήθεια παντάπασιν ἦν ἀσθενὴς. ἡ Τύχη

Digitized by Google

δὲ ἐφώτισε τὴν ἀλήθειαν, ἧς χωρὶς ἔργον οὐδὲν τέλειον] pro ἡ Τύχη si reponas ἡ Πρόνοια, sententiam habiturus es pulcram, & stylo pene dixerim apostolico expressam. φωτίζειν. ἀλήθεια. ἔργον τέλειον sapiunt orationem Biblicam. mox ipse cum τῇ Τύχῃ permiscet τὴν πρόνοιαν.

P. 46. Vs. 15. Δυσδιάθετον φορτίον] L. I. XII. 16. 18. κτῆμα δυσδιάθετον. significatio haec τοῦ διατίθεσθαι a multis illustrata. *Schol. Demosth. Olynth.* II. p. 23. D. late varias hujus verbi notiones exsequitur. *Hudchins.* ad *Xenoph.* K. A. p. 545. & quos sistit *Cl. P. Wesselingius* ad *Diodor.* I. 66. Et tamen saepius interpretes in hac voce hallucinati fuerunt. ita ap. *Isocrat. in Panegyr.* p. 49. A. τὰ μὲν ὅπου χρὴ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὅθεν εἰσαγαγέσθαι. vertunt *exportare.* immo *venum exponere & vendere. Menandri* in *Piscatore* ῥῆσις apud *Stobaeum* C. LXXV. p. 452 χαλεπὸν θυγάτηρ χρῆμα καὶ δυσδιάθετον. licet *Polluci* V. §. 106. etiam δυσδιοικητικός explicetur, ita accipienda videtur, & ita recte ipsi *J. Clerico* postea accepta fuit ad *Aeschinis Socratici Dial.* II. p. 34.

Apud *Porphyr.* de *Abstin. Anim.* IV. p. 351. ubi dicit *Artes exoleturas esse, nisi pecunia esset.* ἔμελλον δὲ καὶ τέχναι ἄχρηστοι ἐξελαθήσεσθαι σὺν τούτοις, διάθεσιν τῶν ἔργων οὐκ ἐχόντων. *Quippe quae suorum operum nullum vestigium relinquant.* Immo *operibus nullam venditionem habentibus.* id est, *operibus invendibilibus existentibus.* Apud *Artemid.* I. 33. p. 31. ἐμπόροις δὲ ταχέως τὰ φορτία διαθέσθαι σημαίνει τὸ τοιοῦτον ὄναρ. vertitur, *citam onerum & bonorum curationem & dispositionem.* quam male, patet.

P. 46. Vs. 18. Ὑπολαβὼν δὲ ἄνεμος σφοδρός] L. III. VI. 52. Πνεῦμα δὲ φοβερὸν ὑπέλαβε τὴν τριήρη. *Herodot.* VII. 170. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν. L. VIII. 118. πλέοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίην. VIII. 90. Τῶν δὲ ναυηγίων πολλὰ ὑπολαβὼν ὁ ἄνεμος Ζέφυρος, ἔφερε τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τὴν ἠιόνα. *Max. Tyr.* I. I. ἐὰν καὶ μικρὸς ὑπολάβῃ κλύδων. *Eusebius* ap. *J. Stobensem* C. VI. p. 79. ὥσπερ νῆα ἄνεμοι ὑπολαβόντες τῇ καὶ τῇ φορέοντες, συγκλονέουσι καὶ ἀπειθέα ποιέουσι τῷ κυβερνήτῃ. ita λοιμός. μανία. συμφορὰ ὑπολαβεῖν τινα dicuntur. *Max. Tyr.* VII. 5. p. 69. *Herodot.* VI. 27. λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε. ubi male ἀπολαβών. ut recte *Gronovius* vidit. sic in *Codd.* ap. *Thucyd.* VI. 58. item male ἀπολαβεῖν pro ὑπολαβεῖν.

P. 46. Vs. 18. Εἰς τὸν Ἰόνιον ἐξέωσε] L. III. III. 48. 7. ἐξαισίοις δὲ πνεύμασιν ἐξεώσθημεν εἰς ταύτην τὴν θάλατταν. *Herodot.* II. 113. ἐξῶσαι ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος. vid. *Polluc.* I. §. 110. eleganter *Eurip. Rheso* 521.

ἡνίκ' ἐξώσας Ἄρης
Ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.

Ergo Ἐξωθεῖν *ventus* dicitur *vehemens*, quando a directo cursu & proposito in aliud mare, vel aliam maris partem expellit & navigare cogit. ἀπολαμβάνειν ventus sive vehementior, sive contrarius dicitur, qui nos proposito itinere excludit & alio loco retinet. ita Graeci Aulide erant ἀποληφθέντες. redeuntes quidam in Capharea saxa ἐξωσθέντες erant. perpetuus est verbi hujus ἀπολαμβάνειν hic usus. *Herodot.* IX. 113. ὑπὸ ἀνέμων ἀπολαμφθέντες. II. 115. *Plato* Phaedone p. 58. B. Ὅταν τύχωσιν οἱ ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτούς. *Thucyd.* VI. 22. ἵνα ἤπου ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα, ἔχῃ ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια. *Aristaen.* II. XI. ἔοικα γ' οὖν κυβερνήτῃ ὑπὸ δυοῖν πνευμάτων ἀπειλημμένῳ, τοῦ μὲν ἔνθεν, τοῦ δὲ ἔνθεν ἑστηκότος, καὶ περὶ τῆς νεὼς μαχομένων, ἐπὶ τ' ἐναντία μὲν τὴν θάλασσαν ὠθούντων. ἐπ' ἀμφότερα δὲ τὴν μίαν ναῦν ἐλαυνόντων. hic ἐξωθεῖν locum nullum habuerit. hoc enim contrarium τῷ ἀπολαμβάνειν. at ἄνεμος ὑπολαβὼν ἐξωθεῖν ναῦν. *Ventus ingruens, invadens*, recte dicitur *e cursu depellere, ejicere.* plura de verbo ἀπολαμβάνειν dicenda erunt L. VII. III. 117. II.

ὑποφέρεσθαι item nauticum vocabulum, quod cum τῷ ἐξωσθῆναι hoc commune habet, quod a *cursu proposito, a loco capto averti* significet, sed non *tanta violentia. Max. Tyr.* XXXI. V. p. 371. κατὰ βραχὺ ὑποφερόμενος ταῖς καθ' ἡμέραν ἡδοναῖς ἀψοφητί, ὥσπερ τῶν πλεόντων οἱ . . . . ῥεύματι γαληνῷ δι' ἀκυμάντου τῆς θαλάττης. *Longus* II. 43. τὴν ναῦν ὑπήνεγκεν ἡ παλίρροια τοῦ κύματος καὶ ἐς τὸ πέλαγος μετέωρον ἔφερεν. frequens παραφέρεσθαι. vid. *Diod.* XVII. p. 282. & ibi notata.

P. 46. Vs. 19. Ἐν ἐρήμῳ θαλάσσῃ] Attice sic fere: at tamen ἐρήμη non extra usum apud ipsos. consulantur *Celeb. C. A. Dukeri* notae in *Thucyd.* IV. 26. & *Observ. Miscell.* III. p. 303. *Strabo*, ut noster, mari L. II. 173. C. tribuit μέγεθος καὶ ἐρημίαν. merito *Ionium magnum* vocatur ἔρημον, portubus, litoribus longe distantibus in vicem, & insulis non frequentibus. *Lysis Pythagoreus* in *Epistola ad Hipparchum* in Opusculis a Galleo editis p. 736. ἐπεὶ δὲ παρ' ἐλπίδας ὥσπερ ἀπὸ ναὸς μεγάλας φορτίδος ἐν ἐρήμῳ πελάγει λυθείσας, ἄλλος ἄλλοσε φορεύμενοι διεσπάρμεθα. sic acceperim *Ciceron.* L. II. de Divin. C. IX. *si Pompejus scisset se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri.* ἐν θαλάσσῃ ἐρήμῃ. aliter defendit a crisi locum *Eruditiss. Th. Wopkensius* in *Tullian. Lect.* p. 277. eadem ratione αἰθὴρ dicitur ἐρήμη *Pindaro* I. *Olymp.* 10. *Plato Timaeo* p. 34. C. Οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον esse factum a Deo adseverat. id est: qui nullas alias partes vel adjunctas vel permixtas habet. qui locus faverit *J. Perizonio* ad *Aelianum* V. H. IX. XL. contra *Tan. Fabrum* in locutione, ἔρημον εἶναι καὶ μόνον διαδοχῆς καὶ κοινωνοῦ, putantem ex glossa illud καὶ μόνον ortum. Quod ibi *J. Schefferus* de trajectionibus verborum notat, verum est. modo illae genio linguae respondeant & itaque ab auctoribus profectae esse

Digitized by Google

esse possint credi. licet enim Linguae Graeca & Latina non subjectae sint, instar hodiernorum idiomatum, servili & uniformi isti vocabulorum ordini & seriei, tamen non omnia licet miscere & conturbare, nisi in compositionis elegantiam & perspicuitatem peccare simul velimus. caute tamen in his procedendum, si quae turbatiore occurrant ordine & praecipue in poëtis. non mihi igitur placet in *Manilii* L. I. II.

Jam propriusque favet mundus scrutantibus ipsum.

cum *Bentlejo* refingere in

Jamque favet mundus propius scrutantibus ipsum.

quod ob ὁμοιοτέλευτον in tribus vocabulis sese tangentibus merito evitasse videtur poëta. vide L. III. VII. 55. 2.

P. 46. Vs. 19. Βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νὺξ μακρὰ κατελάμβανε] *Apollod.* L. I. C. 2. p. 4. βροντὴν, καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν in codice meo conjungit. vulgo media vox deest. Optimorum auctorum exempla plurima exstant, quibus verbum, numeri singularis post plura substantiva etiam pluralis numeri subjunctum videmus: modo numeri singularis substantivum sit proximum verbo, vel plurale neutrum. quamvis *Homerus Iliad.* Υ. 381. scripserit μετάφρενον, εὖρεε τ' ὤμω θέρμετο. Noster iterum IV. III. 68. 12. δάκρυα καὶ στεναγμὸς ἐπηκολούθησε. *Strabo* V. 350. A. Ἔρυκοι καὶ ἄλλα συστήματα ὑπῆρξε. *Herodot.* III. 152. ἑπτὰ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος. *Xenoph. de R. P. Athen.* 691. C. πένητες καὶ δῆμος πλέον ἔχει. *Demosth.* Παραπρ. 300. C. εἰ μὴ Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. 307. D. τριήρεις, καὶ σκεύη καὶ κτήματα περίεστι. *Diodor. Sic.* XX. C. 72. δάκρυα καὶ δεήσεις καὶ θρῆνος ἐγίνετο συμφορητός. Videatur *P. Burmannus* ad *Nemes. Cyneg.* 202. sed nec sic prurientes manus in his & similibus se continuerint. vid. ad L. V. IX. 93. 8.

P. 46. Vs. 21. Γινομβύης] temere pro γινομένης hic irrepsit. ἑκάστοτε *Glossae* explicant *assidue*. recte. vide *Aristoph. Eccles.* 182.

P. 46. Vs. 23. Θαλαττεύοντες] differt ab σαλεύειν. illud in medio mari, hoc propius litoribus. & praeterea saepe de nave in ancoris fluctuante. *Sch. Thucyd.* VII. 12. ἐν θαλάττῃ εἶναι.

P. 46. Vs. 24. Ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν] locutionem ex optimis illustravit abunde *Steph. Berglerus ad Alciphr.* I. XXVI.

P. 46. Vs. 25. μάλιστα δὲ τοῦ ποτοῦ] Commode hoc fingit. constat etenim nautas in naufragio & alias prius potus quam cibi penuria adfligi. Non satis caute mendax iste Indus apud *Strabonem* L. II. 156. A. prae se fert *socios inedia cibi in itinere periisse.* elegans in hanc rem

rem *Isidori Aegeatae* epigramma exstat in *Anthol.* L. III. XXII. 18. p. 247.

> Σὺ χεῖμα Νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
> Ἁλὸς Λιβύσσης κύμασιν κατέκλυσεν.
> Ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηνέμῳ,
> Πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψευς ὕπο.
> Καὶ τοῦτ' ἀήτεων ἔργον· ὦ πόσον κακὸν
> Ναύτῃσιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

ex viri docti sententia vs. 2. reposui ita pro κύματος. In *Cod. lectio varia* κύματ' ἐ. vs. 5. sic *codex* pro magis vulgato δίψης. vid. III. III. 48. 9.

P. 46. Vs. 26. Διψῶντες ἀπέθνησκον ἐν χρυσῷ] Respicit locutionem πίνειν ἐν χρυσῷ. vid. *G. Cuperus. Observ.* II. VIII. apud *Xenoph.* K. A. VI. 370. D. ἔπινον ἐν κερατίνοις ποτηρίοις praetulerim τῷ ἐκ κ. π. modo adstipularentur codd. meliores. *Homerus Iliad.* Π. 276. ἀπὸ usus

> Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον.

quo & *Lucianus* usus in *Contempl.* 519.

P. 47. Vs. 1. Ὅτι οὐδὲν ὄφελος ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις] Recte interpres ὅτε vel ὅτ' οὐδέν. *Polyb.* L. I. C. 68. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβανον τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, ὅτ' ἦν οὐδὲν ὄφελος. *Cl. Galenus Protrept.* p. I. 35. Ἡ δαίμων καταγελῶσα τῶν ὀλοφυρομένων τε καὶ καλούντων αὐτὴν, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος. ubi verbum substantivum ἦν reticetur. ita ἐστιν ap. *Strabon.* I. 16. ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄφελος μέγα. Uti alias. Ut verum tamen fatear, vulgata lectio defendi potest, si scripseris ὅ, τι οὐδὲν ὄφελος ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις.

P. 47. Vs. 3. Συλληστὰς ἐλῄστευε] Hoc ex in numeris vocabulis per praepositionem Συν compositis deest Lexicis. & vix operae foret omnia in ea recondere, nisi nonnullis Grammatici controversiam saltem circa Atticum usum moverent. ita *Herodianus*. *Phrynichus*, alii damnant vocabulum Ξυμπολίτης. quod apud *Scholiasten Aristoph.* in *Pace* 909. corrupte exstat ex *Euripidis. Hercul. Fur.* 826. ita *Herodotea* vox L. VII. 193. συνέταιρος neglecta. & συνηλικιώτης. *Diodori* L. I. 53. ubi Cl. consulatur interpres. Συνναύτης Euripidi non semel adhibetur. ut in *Cyclope.* 701. *H. Stephanus* ex *Euripide* [*Bacchis* 1144.] laudat συγκύναγος. sed reliqua neglexit, ut συγκυνηγέτης. quod Xenophontis de *Ven.* 992. A. Συγκυνηγετεῖν. *Maximus Tyrius.* habet XXV. A. & *Plutarchus.* Σύνθηρος a *Xenoph.* II. *Memor.* 754. D. tamen observavit Stephanus dici pro συγκυνη-

Digitized by Google

κυνηγέτης. vide L. VIII. VI. 140. II. ληστεύειν cum accuſativo adſtruxit Eruditiſſ. *Abreſchius* in *Miſcellan*. Vol. XII. p. 491.

P. 47. Vs. 4. Τὸ δὲ ὅρα τῆς προνόιας ὀργὴν, βασάνοις ϗ ςαυρῷ τὸν ἄνδρα τηρήσης] recte interpres expreſſit σὺ δὲ ὅρα. antea ου pro σὺ habuimus. poſſet ſervari τό δὲ ὅρα τῆς προνοίας. ſed tum aliquid excidiſſe fingendum foret. optimi hiſtorici talia documenta ſcriptis inſerere officii ſui eſſe duxerunt. ita *Diodor*. L. XX. 70. Τῆς δ' Ἀγαθοκλέ☉ ςρατείας εἰς Λιβύην ἐπισημήναιτ' ἄν τις τό τε παράδοξον, ϗ τῆς εἰς τὰ τέκνα γενομένης τιμωρίας οἷον τὸ τῆς θείας προνοίας. *Agathoclis expeditionis in Libyam quis notarit mirandum conſilium & factae in liberos vindictae quanta ſit divina providentia*. ſic forte ultima legi & explicari poſſent. θεία πρόνοια τῆς τιμωρίας. id eſt θεὸς προνοούμεν☉ τῆς τιμωρίας. τὸ τῆς προνοίας eſt ἡ πρόνοια. τηρήσεις mox *Apogr*.

P. 47. Vs. 6. Ἐξένευσε] *declinavit*. ab νεύω. Apud *Suidan* in Ἀνδρωνῖτις & κωμάσαι. Ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. *Diod. Sicul*. XVII. 100. p. 238. ὁ δὲ ἕτερ☉ βραχὺ παρεγκλίνας, τὴν ἐπιφερομένην πληγὴν ἐξένευσεν. *Xenoph. de R. Eq*. 939. A. at ἐκνεῦσαι. *enatare* aliquando dubiam facit inter haec verba interpretationem. de hoc vocabulo egit Cl. *Hemſterhuſius* ad *Lucianum* T. I. p. 306. & *Joſ. Barneſius* ad *Euripid. Hippol*. 470. hic tamen perperam in *Joann. Euang*. V. 13. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν huc refert. vid. *J. Chriſtoph. Wolfius* ad hunc locum *Joannis*.

P. 47. Vs. 6. Πειρατικὸν] κέλητα. ſic *Xenoph*. IV. H. H. 447. B. ὑπηρετικὸς κέλης. & paſſim. pro quo *J. Scheffero*. L. II. de R. N. C. II. p. 79. ex ejusdem Xenophontis L. I. H. H. laudatur. ὑπηρετικὴ κέλης. ſed fallitur. Graecis enim, licet Latinis ſequioris, haec vox potioris generis eſt. intelligitur ἵππ☉. ad rem nauticam ab equeſtri transfertur. ita celeria navigia vocantur ἵπποι Gadaritanis, teſte *Strabone* L. II. 156. C. τὰς δὲ πένητας μικρὰ πλοῖα, ἃ καλεῖν ἵππυς, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πρώραις ἐπισήμων. κέλης proprie quidem uno remo actum navigium. ut κέλης *ſolitarius equus*, qui μονοκέλης in Epigrammate apud *Pauſaniam* L. VIII. 42. a Muratorio p DCXXV. ſine fructu, ſed non ſine pudendis vitiis recoctum. exſtat etiam poſt *Stephanianam Anthologiae* editionem p. 506. verum hic pro quavis leviore & citius acta navicula.

P. 47. Vs. 7. Φερόμεν☉] L. III. V. 51. 13. Ἐις τὸ πέλαγ☉ ἑαυτὸν ἀφεῖναι τοῖς ἀνέμοις φερεσθ. *Herodot*. III. 110. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τὰς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κῦμα ϗ ἄνεμον. VIII. 13. *Lucas* in *Actis* XXVII. 15. 17. ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. vid. *Bergler*. ad *Alciphr*. I. X. *Max. Tyr*. I. III. 7. περιφέρεσθ.

P. 47. Vs. 7. πρὸς τὰς κυμάτων φορὰς] L. III. V. 51. 13. τοῖς ἀνέμοις φέρεσθ. In contextu *Apographi* φορὰς, at inter verſus „ *vel* βολὰς „ διαφορὰς & διαβολὰς permixta inveneris ap. *Thucyd*. II. LXV. quin recte βολαῖ tri-

bui possint *fluctibus*, non dubitandum. *Polyaenus* L. III. 13. p. 298. dicit πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν κυμάτων. nam βολαὶ. πληγαὶ *Hesychio* quoque. verum hic minus aptum, & rectius navis πρὸς βολὰς κυμάτων σαλεύεσθαι quam φέρεσθαι diceretur. & φορὴ hac in re longe usitatissimum. *Aelian.* V. H. XII. XXIII. κυμάτων φορὰν ἐκδέχεσθαι. ἀνέμων φορά. *Xenoph. Eph.* I. p. 3. πνευμάτων. *Max. Tyr.* XI. 7. πληγῶν φορά. *Alciphr.* III. 54. De fluviis, de astris & omnibus quae inpetu feruntur passim. adde quod mare fuerit *tranquillum*. & proinde φοραὶ potius quam βολαὶ fluctibus tribuendae. vid. p. 48. 8. ubi μακρᾶς γαλήνης mentio fit. & 49. 7. ἐν ἰνδίᾳ πλανώμενον. Nec offendat φέρεσθαι πρὸς φοράς. sic *Plutarch. Bruto.* p. 237. ἐν πλήθεσι φορᾶς ἀσταθμήτου καὶ ταχείας φερομένοις. ubi merito inprobat Editor lectionem msti φερομένης. ipse autem legit ἀσταθμήτως. quod non capio, nisi φορᾶς mutaveris in φοράς. φέρεσθαι φοράς. ut πλήττεσθαι πληγάς. posses φορᾶς ἀσταθμήτως καὶ ταχείας φερομένης. at malim ἐν πλήθεσι φορᾷ ἀσταθμήτῳ καὶ ταχείᾳ φερομένοις.

P. 47. Vs. 9. ἱστορήσωμεν] *Videndo cognoscamus* hic apte explices. vid. *Theod. Bezam* ad *Paulli* Ep. ad *Galatas* I. 18. *Hesychius* inter alia ὁρᾶν. alio sensu utitur L. III. VIII. 56. 2518. Jam monuimus L. I. VI. 9. πλατιάσαντες hic legi. frustra. nisi ita minute sapere credamus Charitonem, ut Dorico nautae Dorismum tribuerit.

P. 47. Vs. 10. Ἐν κοίλῃ νηὶ] L. VIII. III. 132. 13. consulatur.

P. 47. Vs. 11. Συγκεκαλυμμένος ἐμβῦεν] ut solebant dormituri. item in luctu & aliis casibus. noster L. I. XIII. 21. συγκαλυψαμένη τὴν κεφαλὴν, ἄγε με φησί. I. III. 5. 23. συγκαλυψαμένη δακρύων ἀφῆκε πηγάς. VII. VI. 125. 2. συγκεκαλυμμένη πεσοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς, ἔκειτο. *Herodot.* VI. 67. utitur κατακαλύψασθαι. κατακαλυψάμενος ἤιε ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία. etiam morituri solebant caput obtegere. *Xenoph.* K. Π. VIII. p. 238. D. de Cyro, bene quidem animato, sed mortem exspectante. Ταῦτα εἰπὼν καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. plane, ut *Pompejus* apud *Lucanum.* L. VIII. 615.

—— —— ut vidit cominus enses.
Involvit vultus.

Attici scriptores ita hujus verbi composito ἐγκαλύψασθαι frequentissime utuntur: quod illustravit *Kusterus in libello de vi verbi medii* p. 25. idque noster non semel adhibuit, eodem usu, quo συγκαλύψασθαι. quocum etiam idem significat, ut vel patet ex Xenophontis modo laudato loco, ubi paullo superius dicit Cyrus ὅταν ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι. & sic promiscuum usum apud alios inveneris, & in ipso Aristophane duo oc-

cur-

currunt loco, ubi συγκαλύψασα adhibetur: ſed quae *R. Daweſius* in *Obſervat.* p. 209. cenſet emendanda, quia ſcilicet Attici nunquam συγκαλύψασα utantur iſto ſenſu. & quod quidem ad vs. 707. ex *Pluto* attinet, laudo, quod metricum detexerit vitium, in quarta ſede dactylum. quem ibi pedem, niſi in nominibus propriis locum non habere poſſe apud *Tragicos & Comicos*, cum aliis perſuaſum habeo, ſi modo vel in iis. nunc legitur

Μετὰ ταῦτα γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην.

Vir Eruditus emendat.

Μετὰ ταῦτα γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν ἐνεκαλυψάμην.

Cl. *Hemſterhuſius* ex Codice meo praetulit, ut ſuavius & rotundius

Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς συνεκαλυψάμην.

ex utroque forte emendationem miſcens legeris recte,

Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην.

& vitii ſcaturiginem reteges una, nempe male repetitam literam Σ unde εὐθυΣΣενεκ. At non adſenſus fuerim in *Avibus* vs. 1496. reponenti τίς ὀυγκαλυμμός pro τίς ὁ συγκαλυμμός. nulla enim neceſſitas nos cogit ita legere, niſi haec commentitia. nam locus Xenophontis aperte monſtrat promiſcuum verborum uſum. & fruſtra, licet providenter hoc faciat, hanc obſervantiam reſtringit ad *poëtas Atticos*. ubi probabilem cauſſam dederit, cur Ariſtophani minus, quam Xenophonti ita loqui licuerit, manus dabimus. At reſpondebit forte: ipſos veteres negare Xenophontem eſſe *Atticiſmi normam*. vel pro more & eodem argumento quo in primo loco apud Ariſtophanem ἐνεκαλυψάμην repoſuit, quia praeceſſerat. ἐγκεκαλύφθαι, contendet ſecundam Xenophontis dictionem ad prioris formam eſſe emendandam. Neque enim unico loco Vir ſententiae tenaciſſimus a propoſito dimovebitur, qui ob vocem ΑΙΛΟΥΡΟΣ, quae millies in noſtris libris occurrit, ſed ipſi diſplicuit, totum Callimachi *hymnum, ut nothum & ſtolidum* proſcribere non dubitarit p. 262. & qui *neminem unquam ſibi perſuaſurum* eſſe profiteatur p. 102. *Herodotum* ſcripſiſſe ἐνναίσας. ἐνναίσαντα, νενάικασι, licet haec, & βῶσαι. βώσαντες & ſimilia apud Hiſtoriarum patrem in omnibus codicibus, & a Grammaticis animadverſa centies occurrant. quid facias talibus Criticis, niſi ut ἐγκαλυψαμένους plorare jubeas. At cur haec in Herodoto occurrere tam pervicaciter negat?

gat? nempe ut auctoritatem certissimae Fabri & Bentleji emendationi & fulcrum subtrahat, apud Callimachum corrigentis *Hymno* in Jovem vs. 87.

Ἑσπέριος κεινός γε τελεῖ, τὰ κὲν ἦοι νοήσῃ.

ubi vulgo ἦοῖ νοήσῃ. & substituat suam, si modo talem, emendationem τὰ κὲν ἦρι νοήσῃ. quippe quam jam ante septendecim annos proditam esse constet in *Miscellaneis Britannicis, a Belgis auctis*, Vol. I. p. 123. Miror autem quosdam ita transversos agi circa poeticam orthographiam, ut eam plane negare videantur. poeticam dico: non quod ipsam metri necessitate adacti contra linguae genium induxerint: sed quam adsciverunt dialectis conprobatam, & inde petitam. ut non difficile foret in singulis fere commonstrare, quae peculiariter poeticae dialecto vulgo adscribuntur. Cur igitur poëtae νοῆσαι, ubi νώσαι ποταμός ubi ποτάμος. φάος ubi φῶς, prae manibus erant, usurpassent? idem faciunt qui ἐρατός pro ἐρατὸς indifferenter scribi autumant. ἔνι & ἔστι. quod vero Θεοί. monosyllabice & Μουσέων dissyllabice, & ἰωσφόρος advocent, refellere, quam proposuisse inanius foret. namque vocalis E in mille vocabulis contrahitur, eliditur, cum in vocalibus A & O, & aliis vix hoc usu venire ex Grammaticis & Codicibus hodie superstitibus, vel raro, contingere constet. Certe si in Latina Orthographia, versum condentes, tale sequerentur institutum, sibilis meritissimis exciperentur.

P. 47. Vs. 12. Ἀνέβη τις ἀπὸ τῆς τριήρους] Nempe projecta ἀναβάθρα vel ἐπιβάθρα. At aliquantum inproprie ex *trireme* quis dicitur in κέλητα, *liburnum ascendere*. μετέβη potuisset.

P. 47. Vs. 12. ἐμήνυσε τοῖς ναύταις] Nota orationem ἀσυνδέτην: qua passim utitur, sed tamen suo loco.

P. 47. Vs. 12. Ἔχαιρον] ita ἔχαιρον absolvit sententiam. L. I. VII. II. 15. apud Latinos vocabulum *gaudent*, saepe, vel uno vocabulo adjecto, sic adhibetur. uti apud *Ovidium*. L XIV. *Met*. 596.

Fatus erat. gaudet; gratesque agit illa parenti.

L. II. 862. & III. *Fastor*. 689. *Gaudet amans* & IV. 735.

—— —— *gaudent, generumque salutant.*

& L. VI. 483.

Vin-

Digitized by Google

Vincitur ambarum genitor prece. gaudet, agitque
Illa patri grates.

& I. *Fastor.* 431.

Gaudet: *&, a pedibus tracto velamine, vota*
Ad sua felici coeperat ire via.

fic alias. unde idem dictionis color restituendus mihi videtur ejusdem pulcerrimi operis L. xv. 695. ubi nunc legitur, de Aescylapio, specie serpentis Romanam navim ingrediente.

Corpus in Ausonia posuit rate. numinis illa
Sensit onus: pressaque Dei gravitate carina
Æneadae gaudent: *caesoque in litore tauro*
Torta coronatae solvunt retinacula navi.

at longe elegantius legeretur mea quidem sententia.

Corpus in Ausonia posuit rate. numinis illa
Sensit onus, & pressa *Dei gravitate carina* est.
Æneadae gaudent.

duo obstiterint. & primo loco, quod nulla varietas notetur. At haec difficultas evanescit, quoniam in codice meo fatis antiquo, forte XIII. feculi, legitur *carina est.* deinde quod ita ultima in *onus* producatur. sed beneficio caesurae Naso saepius utitur. vide modo L. VII. *Met.* 644. unum locum sistam, sed qui mihi, post curas etiam virorum summorum, quibus omnes Latini fere poetae salutem ex magna debent parte, corruptus hanc ob caussam remansisse videatur. L. XIV. 801.

— *& strata est tellus Romana Sabinis*
Corporibus, strata estque *suis.*

ubi *N. Heinsii* prior Editio *strataque suis* habet contra metrum. alii Codd. *strata atque* vel *Corporibusque suis strata est. Burmannianae* lectioni adstipulatur membrana mea. At unde credemus hanc varietatem ortam, nisi ex scrupulo librariorum, qui, versui timentes, scribere non ausi fuerint longe mollius,

— Et ſtrata eſt tellus Romana Sabinis
Corporibus , & ſtrata ſuis.

P. 47. Vs. 14. Ὡς ἐν θαλάσσῃ θησαυρὸν εὑρόντες] L. VIII. VI. 139. οὐδὲ θησαυρὸν εὑρὼν τις χρυσίω τοσοῦτον ἐξεβόησε. non fruſtra addit ἐν θαλάσσῃ. quod elementum alioqui multos theſauros devorare ſoleat. inde *Horat. Od.* III. 29.

Ne Cypriae Tyriaeque merces
Addant avaro divitias mari.

putabant derelictam navim.

P. 47. Vs. 16. Μέγα καὶ διωλύγιον ἀνεβόησε] L. III. VI. 55. 4. μ. κ. δ. ἀνεκώκυσεν. ut *Achill. Tat.* I. 47. *Plato Theaet.* p. 162. A. διωλύγιος φλυαρία. *Orpheus Arg.* 406. Δηρίσω Χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων. his junge collecta a *Clar. Albertio* ad *Heſychium.*

Apud *Euſtath. de Iſm. & Iſm.* X. 393. legitur ἐκώκυσεν ὀλολύγιον. utrum hic reponas διωλύγιον. an putas iſtud deſcendere poſſe ab ὀλολύζειν? apud *Q. Calabrum* L. XIV. 280. legimus. Ὀιζυρὸν ἀνωλύζεσκε. *Etym. Magn.* p. 622. ὀλολύζω παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλύω. ὀλύζω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ὀλολύζω. vide ipſum & in Αλαλή. Quin in *Cod. Vatic.* in Callimachi Epigrammate quinquageſimo legitur ἀνώλυξαν. at ipſe verſus commonſtrat legendum, ἀνωλόλυξαν. *Euſtath.* ad *Homerum* p. 1932. 16. ὀλολύζειν dicit eſſe ὅλοον λύζειν. vide ſcripta L. II. VIII. 35. 6. mihi videtur non ſatis firmae auctoritatis vox ὀλύζω. ἀναλύζω placeret : modo ανηλύζεσκεν admittat augmentum ſimile τοῖς ἤμελλε. ἠδύνατο & centum aliis. de voce ἀναλύζειν veteres Lexicographi ſatisfacturi ſunt.

P. 47. Vs. 18. Ἄυτη ϛολὴ νυμφικὴ] non deterius foret ἄυτη ἡ ϛολὴ νυμφική.

P. 47. Vs. 21. Εβουλεύσατο τὸ μηδόλως φωνὴν ἀφεῖναι] ſaepe μηδ' ὅλως. ſaepe μηδ' ὅλως. illud τὸ minime delendum : nec delebunt, qui linguam callent.

P. 47. Vs. 22. Αφεῖναι] L. III v. 51. 13. ſaepe non ferunt Critici hunc aoriſtum & ſubſtituunt ἀφιέναι. ſed fruſtra. jam olim in his variatum. ita *Sch.* ad *Luciani Dial. Deor.* X. 231. notat pro ἀνιέναι ſcriptum fuiſſe ἀνεῖναι. ita ſine cauſſa *Brianus* ad *Plutarch. Alcib.* p. 23. in ejusdem περὶ γυναικ. ἀρετῶν. p. 263. A. παριέναι τῆς ϛρατείας pro παρεῖναι reponendum cenſet. & eodem modo peccat *Solanus* ad *Plutarchi Eumen.* p. 359. *Xenoph.* II. K. A. 281. A. Ἀφεῖναι ita. *Herodot.* V. 105. ἀπεῖναι. *Demoſth.* περὶ συμμορ. 133. E. προκαθεῖναι. *Ariſtoph. Ran.* 711. παρεῖναι. *Lucian. Abdicat.* 169. *Eurip.*

Digitized by Google

Eurip. Med. 590. μεθεῖναι. ita ἐφεῖναι *provocare.* ut ἔφεσις in foro Attico notum vocabulum. vid. v. VII. 9. 40. III. IX. 58. 5.

P. 47. Vs. 22. Ἀπροόρατον] *D. Scottus* habet auctoritates.

P. 47. Vs. 24. Ἀπελπίζει] Id *Prometheo* tribuit *Aeschylus* in cognomine Fabula. vs. 245.

Θνητοὺς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα,

Tyrius Maximus XXXV. 6. ἐνέφυσε γὰρ τι θεὸς ζώπυρον τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τῆς προσδοκίας τοῦ ἀγαθοῦ.

P. 47. Vs. 25. Θεοῦ τὸ σόφισμα] Etiam *Menander* in *Incertis* vs. 22. apud *Stobaeum* T. III. p. 35. ait

Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
Σφάλλουσιν ἡμᾶς, κρείττονες πεφυκότες.

ubi consuli potest *J. Clericus.*

P. 47. Vs. 25. Ἐγκατασπείραντος] Eadem metaphora *Lysis* utitur in *Epistola* ad *Hipparchum* p. 739. Edit. *Galaei.* Τοτηνίκα φυτεύοντά τι χρηστὸν αὐτῷ (τῷ λογισμῷ) παραδιδόμεν. *Heliod.* III. 145. τοῖς δεξαμένοις πάθος ἐγκατέσπειρεν. L. IX. 436. de Mysticis sensibus Mythorum Aegyptiorum locutus, ait. φυσικῶν τινῶν οἶμαι ἀνδρῶν καὶ θεολόγων πρὸς μὲν τοὺς βεβήλους τὰς ἐγκατεσπαρμένας τούτοις ἐπινοίας μὴ παραγυμνούντων, ἀλλ' ἐν εἴδει μύθων προκατηχούντων.

P. 48. Vs. 1. Ποτὸν] δὸς nimirum. quae ellipsis in plerisque linguis obtinet.

P. 48. Vs. 2. Παρακαθεσθεὶς] non commendatius Grammaticis quam συγκαθεσθεὶς. L. I. I. 2. 23.

P. 48. Vs. 3. ἐμνημόνευεν ἑαυτῷ] vel est dativus utilitatis vel reponendum ἑαυτοῦ.

P. 48. Vs. 4. Κρὴς] tota haec & sequentes periodi sunt ἀσύνδετοι, at tamen pisce saniores: nisi quod pro ἐξεώσθη μὲν una voce scribendum fuerit ἐξεώσθημεν, ut fecimus. Semper in narrationibus etiam solito est constrictior & quasi properat, ne taediosus fiat. vid. III. IV. 50. II. & id ex arte. nam cum narrationes quidem necessariae, respectu dramatis personarum, tamen lector, qui omnia ubique quasi gerere videt & audit, iis facile caruerit. quare brevitatis remedio sic satietati cavetur. adjice quod sit hominis modo ἡμιθανοῦς sermo & proinde conturbatior

P. 48. Vs. 6. Ἐν Κεφαλληνίᾳ] At quomodo primum pervenit in Cepha-

phaleniam, maris Adriatici insulam, & quo saepe adpellebant, qui vel ex Italia, vel etiam ex Sicilia & Syracusis petebant Athenas [vid. *Demosthen.* πρὸς Ζηνόθεμ. p. 929. D.] ut, per sinum Corinthiacum navigantes, periculosum Malearum promontorium flectere necesse non haberent. At a *Creta* Ioniam petentibus nihil cum Cephalenia, nihil cum Malea, nihil cum Peloponneso negotii est. per mare *Creticum*, per *Aegaeum* per *Icarium* vela erant istuc tendentibus facienda. si igitur finxisset se *Creta* profectum in Ionium sive Adraticum Pelagus per tempestates esse rejectum, & in Cephaleniam delatum vi procellarum, procederet hactenus fictio. sed id non narrat de prima navi, quam Creta Asiam petiturus conscenderat; sed de hac *liburna*, quam conscenderat Cephaleniae, quia prior illa navis citius quam putaverat iter in Ioniam promoverat, eumque nescium reliquerat. L. III. IV. 49. 18. ubi haec repetit *Cephaleniae* non meminit, & in ea narratione quoque nulla est difficultas. nam potuit quavis in insula, inter Cretam & Ioniam esse relictus a navi, quam in Cretensi aliquo portu ascenderat: & necessitate coactus potuit huic celoci se commisisse, in eaque vectus in Ionium pelagus fuisse rejectum, atque ibi Chaeream obvium habuisse Syracusis per Ionium & Libycum sive Africum mare Libyam petentem & eam regionem scrutaturum, ut dicitur. L. III. III. 46. II. In confiniis Libyae & Ionii maris obvios factos Chaeream & Theronem intelligere debemus. Nodum hunc solvere nequeo, nisi pro *Cephalenia*, notissima insula maris Adriatici, substituamus insulam aliquam maris Aegaei ex. gr. Καλυμνίαν, forte librariis minus notam insulam, unam Sporadum, qua Daedalus iter habuit, dum decidit &

Icarus Icariis nomina fecit aquis.
Dextra Lebynthos erat, silvisque umbrosa Calymne
Cinctaque piscosis Astypalaea vadis.

eadem enim etiam Καλυμνία dicitur aliis. vide Geographos.

P. 48. Vs. 7. Τῶδε τῶ κέλητ(ο)ς] cur hoc fingat, aperit Capite sequente; quando ait Τότε μὲν ὑπέλαβον ἐμπόρους εἶναι. notitiam hujus navigii nullam sibi esse simulat, nisi quod subito & casu illud ingressus sit.

P. 48. Vs. 8. Ἐξαισίοις] Contra *Chion Epist.* III. p. 26. ἀσιώτερα τὰ τῶν ἀνέμων γέγονε. *Xenoph. H. H.* V. 569. & passim.

P. 48. Vs. 10. Ὑπὸ τῆς ἐμῆς εὐσεβείας] Quam mox definit p. 49. 20. μόγις δὲ ἐγὼ σέσωσμαι διὰ τὸ μηδὲν ἐν τῷ βίῳ δεδρακέναι πονηρόν. Alioqui scelerum vindex mare est. quin dii etiam innocentem cum nocente punire creduntur. *Aeschylus Sept. C. Th.* 609. de viro justo

H

Digitized by Google

Ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πονηρίᾳ τινί,
Ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει.

Sophocl. Antig. 379. vide quae *Th. Stanlejus* ad *Aeschylum* & *Is. Casaub.* ad *Theophr. Char.* XXV. congerere dignati fuerunt.

P. 48. Vs. 10. Ἐξάψαι τὸν κέλητα τῆς τριήρους] Sic solebant captas naves. *Thucyd.* II. 90. τῶν νεῶν τινας ἀναδησάμενοι εἷλκον κενάς. *Polyb.* I. 28. Ὁ μὲν οὖν Λεύκιος ἀνεδεῖτο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς. *Lucian. Ver. Hist.* II. § 26. T. II. p. 124. Καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἁλύσει ῥοδίνῃ κατέπλεον. *Diod. Sic.* XIV. 64. dixit ἐνάψασθαι, si Codd. fides. Verum Cl. *Wesselingius* ἀνάψασθαι frequentari observat. de more docte agit praestantiss. *Godl. Schwarzius* ad *Plinii Panegyr.* C. LXXXII. 3. *Frontinus* L. I. *Strateg.* IV. 12. ostendit & a puppe & a latere captivas naves fuisse religatas. ut optime explicat Cl. *Oudendorpius*. Etiam aliae naves aliis alligatae trahebantur. vid. *Polyb.* I. 26 & 27. sed praecipue scaphae & aliae parvae naviculae vel ita, funibus adnexis, trahebantur, vel etiam majori navi inpositae, necessitate exigente, projiciebantur & demittebantur. vid. *Schol.* ad *Aristoph. Equit.* 759. Τὴν ἄκατον παραβάλλου. *Lucas* in *Actis* XXVII. 30. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρης μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν ... τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. *Heliod.* V. 251. τῶν δὲ εἰς τὸ σκάφος τὸ ὑπηρετικὸν ἅλλεσθαι καὶ διαδρᾶναι βουλομένων. V. 256. Καὶ τέλος καὶ τὸ καλώδιον, ἐξ οὗ (ἡ ἄκατος) τῆς νεὼς ἤρτητο διέκοψεν. ubi *Cod. Taur.* pro ἐξ οὗ habet ὃ ἔξω τῆς νεώς. male. intellexit καλώδιον in ἤρτητο: cum intelligatur σκάφος vel ἄκατος. *Achilles Tat.* III. 159. ἀφίησι τὸ σκάφος τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐντρεπίζει ἤδη τὴν ἐφολκίδα καὶ τοῖς ναύταις ἐμβαίνειν κελεύσας, τῆς ἀποβάθρας ἦρχε. nam ἐφολκίδες hae naviculae vocabantur: quae tamen a scaphis diversae: quamvis *scapha* possit esse ἐφολκίς? sed omnis ἐφολκίς non est *scapha*. *Euripid. Androm.* 199. ἐμαυτὴν ἀθλίαν ἐφολκίδα. ubi *Schol.* ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου μικροῦ, τοῦ ἐφελκομένου τῷ πλοίῳ τῷ μεγάλῳ. vide ejusdem *Hercul. Fur.* 631. 1424. *Hesych.* ἐφολκίδες, quae & ἐφόλκια, ne confundantur cum ὁλκάσιν. hae enim naves magnae & onerariae. unde male apud *Max. Tyr.* XIX. 7. διὰ νεὼς ὁλκάδος. *parva navicula* vertitur. immo intellige, quales *Dissert.* XXI. 2. memorantur καλῷ μεγέθει ὁλκάς. varios usus ἐφολκίδων & ἐφολκίων. *Plutarch. Demetr.* 22. *Strab.* II. 157. *Philostr.* IV. de vita *Apoll.* IX. indicabunt. Verum, ut coepi dicere, praecipue inserviebant, ut urguente necessitate, iis ad salutem quaerendam uterentur. quo respexisse *Menandrum in Thrasyleonte* non ita absurde arbitratus fuit *Hugo Grotius*, legens

'Ο δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος
Ἂν νηὸς ἀποτύχῃ τις ἐν κώπαισι πλεῖν.

J. Scaliger vero propius accessit ad veritatem, emendans

Ἂν ἀποτύχῃ τις πνεύματος, κώπαισι πλεῖν.

namque legendum

Ἂν ἀποτύχῃ τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν,

uti ex Eustathio restituit eruditiss. *Nath. Forsterus*, ad *Platonis Dialogos.* p. 390. cui tamen, Thessalonicensi Archiepiscopo non nominato, inventionis palmam praeripuit *St. Berglerus* ad *Alciphr.* II. IV. 256. Nec *Th. Gatakero* ad *Antoninum.* L. IX. 2. p. 323. difficile fuisset veram lectionem invenire, cum copiose de hac paroemia egerit. *Heliod.* I. 33. aliter extulit. δεύτερος ἔστω, φασὶ, πλοῦς καὶ δευτέρα βουλή. uti non male *Cod. Taur.* alii ἑτέρα.

P. 48. Vs. 11. Λιμένας Συρρακουσίων] Erant plures, sed praecipui ad ipsam urbem duo, ὁ Λάκκιος, qui totus lapidibus erat constratus, hodieque adhuc se talem fuisse indicat. non tamen marmore, ut Siculi quidam scriptores, patriae decora nimis extollentes, fabulantur: nisi marmor omnem lapidem vocandum statuant, qui ex lautomiis Siculis extrahuntur. quia igitur *constrati putei*, & *cisternae* speciem praeferebat, Λάκκιος dictus. erat vero versus Catanam situs. alter versus Pachynum promontorium, longe major, ideoque ὁ μέγας dictus, & per excellentiam igitur adpellatus Συρακουσίων λιμήν. uti apud *Lucian. Quom. Hist. Scrib.* p. 65. ubi praecellens Criticus *J. Marklandus* mihi ante hos decem annos per literas indicavit Ἐπιπολῶν σχῆμα legendum esse, digna profecto, si qua alia, contextu emendatione. Hos portus separabat insula Ortygia, sive potius agger, per quem haec insula continenti Syracusarum urbi aliquando junctus fuit: sed nec olim vel primo, nec semper postea. Magnus autem portus inmensum quantum spatio superabat Laccium. unde merito *Ovidius* eos vocat *portus inaequales*, L. V. *Metam.* 408. de insula Ortygia, primum condita, proprie locutus.

Et qua Bacchiadae, bimari gens orta Corintho,
Inter inaequales *posuerunt moenia* portus.

Hche

Hunc locum libentius adduxi, ut eandem vocem *Manilio* reſtituam, locumque praeſtantis hujus poetae vindicem ab una ſaltem nimis licentioſa magni Bentleji criſi. exſtat locus in L. IV. 634. ubi deſcripſit terrarum orbem, ut monſtret quibus ſignis ſingula climata & ſingulae regiones ſubjectae ſint. enumeratis tandem praecipuis inſulis & majoribus *Sardinia*, *Sicilia*, *Euboea*, *Crete*, *Cypro*, tandem minores inſulas recenſet his verbis, ut puto, ſuis:

> *Totque minora ſolo* taceo *emergentia ponto*
> *Litora*: inaequales *Cycladas*, *Delonque*, *Rhodonque*,
> *Aulidaque*, & *Tenedon*, *vicinaque Corſica terrae*
> *Litora Sardiniae*: *primamque intrantis in orbem*
> *Oceani victricem Ebuſum*, *Balearica regna*.

ſic legendum hunc locum cenſeo. In duabus vocibus levem mutationem inſtitui. verſu primo pro *tamen* reſcribens *Taceo*, & verſu ſecundo pro *litora & aequales* reſcribens *litora*, *inaequales*. nec video hic quidquam jam ad ſenſum deeſſe. *tamen* hic nulli uſui: licet retinuerit Bentlejus. quid enim? an *minores inſulae* difficilius mari emerſurae videbuntur, quam magnae? contrarium experientia comprobatur. reſcripſi pro eo *taceo*. neceſſaria & modica mutatione. nam jam Bentlejus vidit aliquid tale deeſſe. & proinde ſolita ſua, ſaltem in Manilio, licentia uſus, proximo verſu *ἰσοδύναμον τῷ taceo*, ſed longe abiens a recepta lectione, inſerſit. porro verſu ſequente idem vidit non poſſe inſulas Cycladas dici *aequales*. neque enim ulla re ſunt pares, ſive potentiam, ſive fertilitatem, ſive ſpatium reſpicias. reſcripſi igitur *inaequales*. quales re vera ſunt reſpectu magnitudinis. adeoque haec harum inſularum conditio prae aliis tangitur, quia hic agitur de magnis & minoribus inſulis.

Criticus Britannus malis duobus ſuccurrere volens, nempe defectui *verbi* & abſurdo epitheto *aequales*, auſus fuit in contextu reponere

> *Totque minora* ſola & *tamen emergentia ponto*
> Praetereo, Aegaeas *Cycladas*.

ubi primo animadverte illud *tamen*: An non & in ſic emendatis verſibus ſit abſonum, & proinde probabiliter ſedes vitii. Deinde cum ipſe exſibilet vocem *litora* pro *inſulis*, mihi auctoritatem oſtendat, qua *ſola* ponantur pro *inſulis* vel *regionibus*. ſed cur inſulae non dicerentur *litora*: cum nihil ſint niſi *litora*, & *litorales orae*, nec contineantur terra ſolida. Sed tandem quis Critici tantam ferat audaciam ut *litora & ae-*

quales mutet in *praetereo Aegaeas.* Novi vocem *praetereo* esse Latinam: *Cycladas* sitas esse in mari *Aegaeo*, verum an inde sequetur has voces hic esse intrudendas? quae literarum, quae soni similitudo? cur non centum alia epitheta alius comminisci poterit? Mihi sane tales mutationes ne quidem conjecturae locum tueri posse videntur: nedum ut issa via auctorum contextus emendandos censeam. si ita grassari licet, in nullo auctore ullus restiterit desperatus locus. Verum quosdam rationem quaesituros reor locutionis *totque minora solo litora.* fateor eandem plane formulam mihi adhucdum non fuisse obviam factam. sed cur non aeque Manilius dixisset, & dixisse monstrat codicum constantia, *litora minora solo*, id est quam *alia litora vel insulae*, utque *Virgilius* dixit L. x. *Æn.* 180. *Urbs Etrusca solo.* nam plane similes hae formulae illis usitatissimis, *diversa loco*, *diversa situ.* 1. 285. vicina *loco.* multi, pauci *numero.* priores *tempore.* immensa *spatio. tam spatio quam luce minor.* 1. 307. πολλοὶ πλήθει. μεγάλοι μεγέθει & quae passim occurrunt. si dixisset litora *minoris soli vel minore solo* forte multis magis intelligibilis visa fuisset dictio. sed *terrae solo putres*: aeque bene dicuntur atque *terrae soli putris vel putri solo.* quidquid sit, non fabricamur locutionem, sed exstantem defendimus.

Verum libet & alium locum ejusdem poetae a nimia audacia Critici hujus, alioqui aestumatissimi mihi in primis aliisque. L. 11. vs. 663. ubi docet in quot classes signa dividantur: alia esse mascula, alia esse feminea: tum adjicit quaedam esse *duplicia*, quaedam *simplicia.*

> —— —— —— *duo cernere Pisces*
> *Et geminos Juvenes, duplicemque in Virgine formam,*
> *Et duo Centauri licet uno corpora textu.*
> *Sic & simplicibus signis stat forma quadrata.*
> *Nam neque taurus habet comitem, nec jungitur ulli*
> *Horrendus Leo*: *nec* metuit sine corpore quemquam
> *Scorpios, atque uno censetur Aquarius astro.*

non memorabo aliorum absurdissima commenta, quibus illud *sine corpore* explicare conentur, sed adponam modo Bentlejanum

> —— *nec* meruit sibi nectere *quemquam*
> *Scorpios* —— —— ——.

ubi non minus quam tria vocabula mutata. quae tamen per compendia scripturae nata docemur. verum nollem tam saepe Criticis accidere, ut fingerent siglas, quae nusquam exstiterint, & quae in omnibus

Digitized by Google

nibus fingi possint vocibus. Verum rationes videamus, cur *Scorpius* non meruerit inter duplicia signa locum. quia nimirum *totus venenosus*. at nullam novi astronomum qui hanc vel similem rationem dederit duplicium & simplicium signorum. cur *pisces*, cur *virgo*, cur *centaurus* inter duplicia meruere locum? Nempe ex figuris, quibus haec signa pingebantur in Zodiaci schemate, duplicia ficta fuerunt: quibus aliae quoque subtilitates astrologicae accessere. e contrario *Taurus* non est inter duplicia, haud quia ferox animal, sed quia schema ejus ne quidem totum exhibebat Taurum, nedum duplicem. *Leo* non simplex, quia saevum & vorax animal, sed quia ejus figura ansam ipsius duplicis fingendi non dabat. Quid igitur? an prodita lectio sana? minime. sed levicula mutatione sananda, si legeris

> —— *nec metuit sine* compare *quemquam*
> *Scorpios.*

compar, hic qui vs. 664. *comes*. *Nam neque taurus habet comitem.* Poëtice autem dicit Manilius *scorpium non metuere quemquam* licet *solus sit*, pro *scorpion esse simplex signum.* nec id sine ratione, primo quidem ad omnes spectante, qua comitati minus soleamus esse meticulosi, quam ubi solitarii inveniamur in locis formidolosis. jam signa in Zodiaco sibi inimica finguntur: & invicem insidiantia. Deinde Scorpioni sunt multi hostes in astris. inde L. II. 557.

> *Scorpius in totidem foecundus creditur hostes.*

sic L. I. 270.

> *In cujus* [scorpii] *caudam contentum dirigit arcum,*
> *Mixtus equo, volucrem jam mittens jamque sagittam.*

& saepissime signis *metum* inter se contribuit *Manilius*. sic *l. I.* de scorpio.

> *Aequoreum Juvenem, Geminos, Taurum atque Leonem,*
> *Erigonem, Libramque fugit*, metuendus & ipse.

sic

> *Erigone Taurumque* timet, *geminumque sub arcu*
> *Centaurum, & Pisces, & te, Capricorne, rigentem.*

animadverte vero de *scorpione*, licet fugiat, tamen dici esse *metuendum*.

 Astro-

Digitized by Google

Astronomice & poëtice igitur *scorpius* hic dicitur, licet sit sine socio, *neminem metuere.*

Si nostram emendationem non aliqua probabilitate praeditam crederem, docti Britanni conjecturam juvarem auxilio; quo tamen ipso uti per se potuisset. nam illud *meruit* totidem literis legitur in codice *Oxoniensi:* quem non diligenter in viri clarissimi gratiam, quicumque fecerit, commissum mihi constat. ex. gr. L. I. 228. editur *de Luna.*

Quod si plana foret tellus; semel orta *per* omnem
Deficeres, *pariter toti miserabilis orbi.*

ubi V. Cl. ait „ *omnem* & *semel orta* codices universi „ at *Oxoniae* legi *ireta* & in margine *ipsa.* scilicet in editionibus saltem *icta* exstabat: eamque Scaliger satis commode lectionem explicuit, docendo *Lunam deficientem* dici, *percussam*, *sectam*, *vapulantem.* At *orta* sit vera lectio. quam, ut ceteras omnes emendationes hujus distichi, jam protulit & probavit *Lud. Carrio.* L. I. *Antiq. Lect.* C. III. p. 61. quem quamvis ipsum plagiorum accusatum sciam, nescio an non saepius memorari meruerit. Verum miror ab commentatoribus ita sicco pede transiri variam lectionem nescio an omnium codicum, certe Oxoniensis & Editionis Aldinae,

Pariter [sic Ox.] toto *miserabilis* orbe.

quae lectio duplicem admitteret explicationem, ut intelligas, uti nunc fit, *toto* terrarum *orbe*, vel *toto* Lunae *orbe.* ita L. IV. 849. *sicut Luna* suo *tantum tunc deficit* orbe. & saepe apud omnes poëtas, & apud hunc eo sensu quoque, *orbis* de *luna.* quae si scriptura admittatur, praeterea legi vellem

Pariter toto mersabilis *orbe.*

sic modo de *defecta luna.*

Quae cum mersa *nigris per noctem* deficit *umbris.*

sensusque aptus foret. si tellus esset plana, *totalem*, ut ita dicam, luna pateretur *ecclipsin*: non ex parte orbis, modo in hac, modo in illa regione. Et sane parum placuit semper illud *miserabilis.* eoque licentius ad hanc vocem sollicitandam accessi, quia ex iis est, quam librariis Christianis, & vocabulum *miserere* semper in ore habentibus, sollemne fit, pro aliis minus intellectis supponere. in hoc ipso auctore ita *Scaliger.* L. V. 275. p. 370. notat L. III. 144. pro *miscere* haberi in Gem-

Digitized by Google

Gemblacensi, *miserere*. quod item occupavit Oxoniensem. qui & L. v. 245. habet *e miseris* pro *emiscens* vel alio vocabulo.

Locum hunc relinquere aegre a me impetro. legitur paullo ante de eodem planeta.

Ultima ad Hesperios infectis volverit alis.

hunc ego versum poëtica licentia & enthusiasmo ablatus non sine aliqua adprobatione legissem: nisi summus *Scaliger* miratus fuisset *alas Lunae tribui.* & ἰδιωτικὸν pronuntiasset. & *Bentlejus*, acumine critico summis par, indignatus fuisset Scaligerum hunc versum maluisse auctori quam falsario attribuisse; crimina in hunc versum & praecedentem, ceu spurios & ineptos & parum Latinos & monstrosos, accumulans. *quis* enim *Lunae alas* tribuit? Modestior Scaliger, qui *idiotas* hoc fecisse vel facere potuisse non negat. Excutiamus leviter primam accusationem. *neminem*, *nisi idiotam Lunae alas tribuisse.* at si poeta antiquus, nec de vulgo ei non *alas* modo, sed *longas* tribuerit, quid dicemus de hoc crimine. Auctor *Hymni in Lunam*, qui inter eos Homero, licet credam falso, adscriptos, tamen antiquissimus, vs. primo canit Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι. quod si quis, ut nodum solvat, malit legere ibi τανυσίπτεροι Μοῦσαι, quia *Musas alatas* fuisse inter alios testetur *Porphyrius de Abst. anim.* L. III 285. meum non est illos refellere, ipsorum hoc fuerat. & forsan aliis argumentis *Lunam alis instructam* fuisse liceret adserere. tum *Ultima* pro *denique*, *postremo*, ne *Latinum* quidem esse adseritur. at ego elegantissime putaram, & nunc puto, *Ultimus ad te accedo.* pro *tandem*, *denique postremo. ultimo loco.* ut *primus* de eo, *qui vel loco vel tempore primus est*. At *alis volvi* quis dixit? at hac ratione, cur L. III. 212. non ut spurium exclusit, Cursibus *aeternis mundum per signa volantem*? si tu dicas struthionem simul cursu & volatu motum accelerare, & argutari velis, tibi columbas allegabo *se volventes* & *circulantes*, at simul *volantes*. & cur poëta, cum sidera *volvi* & *volare* omnia dicantur, & plerisque alae attribuantur, hac ἀκρολογίᾳ abstinere cogeretur! tune potes globum alatum concipere, qui simul alarum & circumvolutionis proprietate utatur? Geometrae optimi male dimetientur Parnasi & Pindi patentes campos.

Verum antequam hoc caput finiamus de Graeci nostri Astrologi mereamur loco, ubi itidem de duplicibus agit signis. adscribam emendata, ut brevior sim. jacent in L. IV. 452.

Ἢν μὲν ζωδίοισι διμορφώτοισι πέλωνται
[illegible]

T[illegible]

Τοξότεω κατὰ κύκλον ἢ ἐς σαχυηφόρον ἀγυὴν
Παρθενικὴν, τῆμος διδυματόκα φύσεται ἀνδρῶν
Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυματὰ γένεθλα.

vs. 2. συνωρίζουσι nescio unde vertitur *simul servantibus*. forte eadem origine, unde θυρωρός. tu verte. *jugatis*. duplicibus. jugum facientibus. a συνωρίς. *biga*. jugum. Hinc malim deducere quam scribere συνωρίζουσι, & συνορίζειν passive interpretari. συνωρίζειν ita habes ex emendatione *Casauboni* in Nicandri *Georgicis* apud *Athenaeum*. L. xv. ix. 683. κατ' ἄθρης vel κατ' ἄζρην lege pro κατ' ἄθρη. vid. L. iv. 466. iii. 231. vi. 155. vs. 4. legebatur monstrifice, & quidem tamen ex emendatione διδυμα τοκετὰ φύσετ' ἀνδρῶν. confer L. iv. 590.

LIBRI TERTII CAPUT QUARTUM.

P. 48. Vs. 2. Προεπεδήμησε] utitur rursus L. v. ii. 80. 12.

P. 48. Vs. 14. Κλαόντων] multi de Attica scriptura κάω. κλάω. πάω. suffecerint *Bergler*. ad *Alciph*. i. xxxvi. *Hemsterh*. ad *Aristoph. Plut*. vs. 62 & 612. *Cod. Taur*. ap. *Heliod*. vii. 325. ἀνακαόμενος pro ἀνακαιόμενος. L. vi. 289. ἔπαε pro ἔπαιε. Vellem autem scire, si subscribendum sit ἰῶτα, ut feci, quomodo Atticam scripturam in literis majusculis, quibus solis utebantur, distinxerint a vulgata. nam ἰῶτα laterale & ἰῶτα subscriptum in his literis ejusdem potestatis. an igitur ΚΛΑΩ Atticum, ΚΛΑΙΩ vulgatum. at sic ΤΟΥΤΩ fuerit Atticum, ΤΟΥΤΩΙ communis dialecti. quare literae ἰῶτα locum hic fuisse non puto. saltem ubi hae syllabae, si corripiantur, corripiendae. & laterali & subscripto carere posse videmus. uti in *Anthol*. iii. i. 18. 194.

Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε κλάει.

verum istud κλάει a mala manu. *Cod. Palat*. Πολῆ. unde recte Salmasius Πόλη, quaecumque intelligatur hujus nominis urbs. verum tum Νικοδίκου quoque legendum. intelligetur enim ἀνιᾶται. ap. *Euripid*. *Rheso*. 97. cum Scaligero malim

'ΑΔ'

Ἀλλ᾽ ἐκκάαντες πῦρ᾽ ἐπ᾽ εὐσίλμων νεῶν.

quam ἐκκάαντες, quod omnino vitiosum: nisi saltem Iota ad latus positum ceu subscriptum accipias. verum ἰῶτα in aoristis proprie non spectat ad hanc caussam. mox solito errore in Codice videtur fuisse κενῶν.

P. 48. Vs. 19. Συνήχησαν] *Theophr. Char.* VI. φθεγγόμενοι μεγάλῃ φωνῇ, ὡς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

P. 48. Vs. 20. Στρατηγικὸς ἀνὴρ] Non qualis Iphicrates, *in quo* Justinus L. VI. V. ait *imperatorias artes fuisse*. sed στρατηγικὸς hic potius *praetorius*. στρατηγὸς. *praetor* ecclesiam convocat: judices dat. vide *Heliodor.* IV. 203 & Nostrum L. VIII. VII. 140. 22.

P. 48. Vs. 22. Ἀνάπευσιν] observanda vox. in Apographo vitiose ἀνάκευσιν. mox lege χρεία.

P. 48. Vs. 24. Θέατρον] Syracusis re vera fuit Theatrum & quidem amplissimum in Neapoli. cujus rudera vidimus. & a Theatro non procul supersunt etiam vestigia Amphitheatri, cujus ichnographiam in Siculis nostris exhibituri sumus. nec erit caussa, cur illustris Scipio Maffejus aedificii talis decus soli adsertum eat Romanae urbi. quam sententiam prodidit Vir doctissimus L. I. C. 7. p. 64. de *Amphitheatro.* inter ista autem Siciliensia aedificia tanta est differentia, ut nemo paullo in hisce versatior, in iis distinguendis errare possit. Mihi e contrario vero fit simile Romanos Amphitheatri formam a Siculis transtulisse. Curio namque ille qui primum Romae Amphitheatrum, sed ligneum, fecit, in Sicilia aliquandiu commoratus fuit. de hisce monumentis Mirabella & Bonannus agentes, adduxerunt veterum loca, unde constet ecclesias Syracusis in theatro agitatas. vide primum p. 70. Edit. Lugd. Bat. *Nepot. Timol.* IV. *Justin.* XXII. 2. majores caussas in comitiis & ecclesiis actas tum Athenis, tum Romae constat. & e foro in theatrum insigniora saepe judicia transferebantur. *Appulej.* III. *Milesf.* 44. *judicium tantum theatro redderetur.* ita in *curiam* aliquando Romae. *Tacit.* III. *Ann.* 12. Athenis etiam in theatro saepe conciones. *Ausonius prologo Ludi Sapient Quibus* [Atticis] *theatrum curiae praebet vicem.* unde *Plato* in Phaedro p. 258. B. verba faciens, de legislatore, qui in theatro populo suasit legem, ait. Οὐκοῦν ἐὰν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής. quod *Serranus* vertit. *Quod si ea* (*lex*) *maneat populi adplausu comprobata, nonne laetitia gestiens ita discedit ex concione, ut poeta ex theatro.* at nihil minus cogitavit Plato quam ut hic concionem theatro, legis latorem poëtae compararet. Verte *excedit ex theatro auctor legis: suasor, lator legis.* ὁ ποιητὴς de cujusvis auctore rei, non

Digitized by Google

modo carminis factore. Ita ipse *Plato Critia.* p. 108. B. & alii passim hac voce & ποίημα utuntur.

P. 48. Vs. 24. Ἐκκλησίαν ἀνήγαγον] forte ἀνάγειν ἐκκλησίαν dictum sit quemadmodum ἀνάγειν ἑορτὴν apud *Herodot.* II. 40. & 48. & III. 79. ubi consulatur *J. Gronovius.* an etiam apud eumdem ἀνάγειν θυσίαν Διῒ ita accipiendum, dubito. Nisi sermo videretur adfirmare, facile per separationem ad ordinariam formulam perveneris ἐκκλησίαν ἂν ἤγαγον. qualia vitia passim occurrunt. vid. VIII. IV. 135. 13. *H. Stephanus* apud *Platonem* in *Sympos.* 174. B. ἀνιέναι in ἂν ἰέναι mutat. apud *Demosth.* de *Cor.* 510. F. legitur. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρίν τι τούτων προλαβεῖν. an non hic excidit ἂν ἀνεκρίνετο. at forte hic male repetitum ex ultima in ἐκκλησίαν. feminas autem concionibus interesse, quam insolens fuerit, ostenderint unae Aristophanis Ἐκκλησιάζουσαι.

P. 48. Vs. 26. ὠχρός, αὐχμ. ὢν] Interpres αὐχμῶν. posses αὐχαλέος ὤν. qua de voce videantur praestantes viri *P. Wesselingius* & *J. Alberti.* hic ad *Hesych.* ille in *Observ.* II. XX. potes alia. ὠχρὸς καὶ αὐχμηρὸς *Luciano Cataplo.* T. I. p. 639. junguntur & *Cronos.* III. p. 393. αὐχμοῦ πλέως. posses ἀναλέος quod de *capillis* proprie, pro quo *Athenaeus* L. IV. III. 131. αὐχμηρόκομος. *Theocr.* XIV. 4.

Χὠμύσταξ πολὺς οὗτος ἄν, αὐ†αλέοι δὲ κίκιννοι.

sic Codices octo pro ἀζ'. at cave, ne porro suspiceris de αὐχαλέοι. nam librariorum haec nota est syllabas ita separantium. Digammatis amatores forte mysterium hic detexerint. sic ῥύ†εο. ἐπερρώ†ντ' νῆ†ας in Apolloniano Codice Florentiae. ap. *Theod. Prodr.* L. VII. 317. similis lacuna τὸ βλέμμα πικρὸν, τὴν σκυλη. . αλέος. Gaulminus videtur supplevisse τὴν κόμην ἀναλέος, vertit enim *comam sordidus.* at σκυλη parum favet. cur non τὴν σκευὴν αὐσταλέος. ut apud *Homer. Odyss.* T. 327.

Εἵνυν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος

ubi *Barnes.* immo & *Clarkius* superflua diaeresi ἕινυν αὐσταλέος. cum Iones hanc vocem & inde derivatas adspirent, & proinde spiritus, sive digamma, sive *Dawesianum* W pro consonante sit & syllabam producat quasi positione.

P. 49. Vs. 1. βῆμα] & in ἐκκλησίᾳ erat & in Theatro. ibi vocabatur θυμέλη vel βωμός.

P. 49. Vs. 1. Κάτω στὰς] *In Plano. de Plano.* opp. ἐπὶ τοῦ βήματος. ἐφ' ὑψηλοῦ. pro quo ἀφ' ὑψηλοῦ. ap. *Heliod.* X. 504. τῆς τε σκηνῆς πλησίον ἀφ' ὑψηλοῦ προκαθίσας. immo ἐφ' repone ex usu & Cod. *Taur.* & *P.* ut recte

Com-

Commelinus jam. vid. L. IX. 458. X. 475. 507. *Eustath. de Ism. & Ism.* VII. 258. ita recte ceperunt *Lucianum* in *Asino*. p. 622. ubi *asinus* ad praesidem, qui ludis praeerat κάτωθεν loquitur. vide *Salmas.* ad *Capitol. Verum* C. VI. 423.

P. 49. Vs. 3. Τὸ δὲ πλῆθ☉ . . ὁ . . . σου ϗ λέγε] quamvis talia supplere opus sit parum utile & aleae incertissimae: si tamen animi caussa ista tentemus, superstitum literarum habenda omnino est ratio. forte igitur ἀνεβόησε θάρσει ϗ λέγε. L. III. IV. 50. 26. ὁ δῆμ☉ ἀνεβόησε. *Heliod.* IV. 171. θάρσει θύγατερ. noster tamen III. VI. θάῤῥει.

P. 49. Vs. 5. Ἀναίρεσιν] recte interpres *abstulerit*. ea notione qua solent in bello quisque suos mortuos ἀναιρεῖσθαι. de qua Cl. *Elsnerus in Schediasm.* p. 117. alioqui ἀναίρεσις. est *destructio*. uti apud *Demosth.* περὶ παραπρ. 315. A. ὅλων τῶν τειχῶν ϗ πόλεων ἀναίρεσις. alia plane notio est vocis ἀφαίρεσις. quae tamen ap. *Max. Tyr.* XVII. 7. redditur *direptio*. verba sunt. Ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀδικούμενοι ἐπίςαντο, ὅτι τοῖς ἀδικοῦσι μέγιςον κακὸν ἡ ἀδικία αὐτή, τοῦτ' εἶναι πολέμου μεῖζον, ϗ τειχῶν ἀφαιρέσεως, ϗ γῆς δηώσεως, ϗ τυραννίδ☉ καλαςάσεως. quare merito quoque ἀφαίρεσις Doctiss. *Marklandus* animadvertit raro accipi pro *direptione. destructione.* & tum potius dici καθαίρεσις & περιαίρεσις. recte. nam numquam hoc significat, & hic quidem notat communissimo sensu *ademtio. ablatio.* respicitur enim ad inpotentiam, qua Lacedaemonii usi fuerunt in Athenienses victos, quando iis jus moenium habendorum ademerint & Piraeei muros dejicere coegerint. quando & Attica fuit vastata & δήωσιν passa. potuisset ad hanc respiciens calamitatem aliquanto significantius scripsisse νηῶν ἀφαιρέσεως, τειχῶν καθαιρέσεως. sed ne dubitemus ad secuta bellum Peloponnesiacum mala respici, additur Τυραννίδ☉ κατας άσεως. sed quod, vix credideris, redditur *tyrannidis eversione*. cum respiciatur Lacedaemoniorum crudele πολίτευμα, quo *triginta tyrannos* Atheniensibus inposuerunt. & καθιςάναι certe semper significat *constituere*. vix probatione opus. *Demosth.* περὶ τῶν ἐν χερρ. 80. B. κατέςησε τυράννους. *Aeschines* περὶ παραπρ. 257. A. καθαίρεσις τυραννίδ☉ huic opponitur. sic κατάςασις ἐγγυητῶν passim. vid. *Lucian. Tyrannic.* T. II. 151. Nemo dubitaverit in historia Graeca non hospes. *Xen.* H. H. II. 460. *Diod.* XIV. 3.

P. 49. Vs. 7. Εὐδία] *Glossae. serenitas. serenum. hoc sudum.* εὔδι☉ *serenus.* vox haec restituenda videtur *Euripidi* in Fragmento *Bellerophontis.*

Τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθ
Σπεύδω, τιν' ἔχω ςάσιν εὐδίας.

Florens Christianus ita reposuit pro ἐνοδίας in *Schol.* ad *Aristoph. Vesp.* 754. sed σάσις εὐδίας longe melius quam σάσις ἐνοδίας, licet E. M. εὐδία explicet ἐνοδία. nam Pegaso, aerium iter ingressuro, quae optabilior quam ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. ut apud *Suidan* explicatur. miror unde bene versum *sudum*. *Barnesius* autem pejus quam *Florens* anapaestos ordinavit.

In memoriam redeo loci *Strabonis* L. VI. 436. ἡ δὲ χώρα εὐδεινὴ διὰ τὴν κοιλότητα τῶν πεδίων. ubi *Palmerius* legi vult εὐδιεινή, ab εὔδιος. at εὐδεινός aeque probum. vide *Hesych.* in εὔδινα. πρᾳεία. κατεσαλμένα. *Suidas.* εὐδιεινός. ὁ καιρὸς, καὶ ὁ ἄνεμος. καὶ εὐδεινὸς ὁμοίως. *Orpheus Suffimento* Θαλάσσης p. 120.

Εὐδεινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι.

P. 49. Vs. 8. Ἰδὼ χειμῶνος γέμον καὶ βαπτιζόμενον ἐν γαλήνῃ] non multum abit ab *Heliodori* ἐννοία. L. V. 251. ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἡ ὁλκὰς ἔν τε γαλήνῃ κλύδωνος ἐμπέπληστο θορύβοις ὀλολυγμοῖς διαδρομαῖς καταγιζομένη. *Vat.* ἐνεπέπληστο. *Eustath. de Ism. & Ism.* p. 258. Καὶ ἦν ὅλος Ἄρης ἡ ναῦς καὶ κλύδων πολυειδής.

P 49. Vs 9. Βαπτιζόμενον] proprie navis *submergi. deprimi.* metaphorica tamen hinc locutio non plane debet sejungi. vid. *J. Chr. Wolfium* ad *Libanii.* Epist. XXV.

P. 49. Vs. 12. Οἰκέται δημόσιοι] In *Coislimiana bibliotheca* p. 491. haec exhibet Lexicon. Δημόσιος ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ἐγίνοντο δε Θρᾷκές τινες ἢ Σκύθαι [ἢ] ἄλλοι βάρβαροι δοῦλοι πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων καὶ κοινῶν τόπων καὶ ἔργων. ἐλλειπτικῶς δὲ λέγουσι τὸν δημόσιον, παριέντες τὸν οἰκέτην. vide Suidan & Harpocrationem. erant, ut diximus in principio *animadversionum*, omnes quidem viliores, at tamen de quibus hic mentio, vilissimi. quae in comoediis passim σκύθαι. τοξόται. honestiores scribae. quorum primarii γραμματεῖς *Schol. Demosth. Olynth.* II. 23. E. *Demosth.* παραπρ. 313. A. γράμμασιν ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. ibi *Ulpian.* vel alius δηλαδὴ οἶκος. an non οἰκέτης? videatur Cl *P. Wesselingius* ad *Diodor.* XIII. C. 102. & notata L. I. V. 9. 5. unde patet voces δήμιος & δημόσιος confundi in hac notione & vicinis. optimo jure Cl. *Taylorus* ap. *Lycurg.* §. 3. restituit δημοσίους ἀγῶνας pro δημίους. apud *Lysian* κατὰ Νικομάχου. p. 473. legitur ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. quae sic explicem. *Adeo ut res publicas arbitreris tuas esse: cum sis ipse servus publicus. cum sis ipse in potestate* & proprietate *civitatis.* ap. *Schol. Aristoph. Equit.* 1253. legitur. δημοσίου δὲ γινομένου ἔγραφον ἀμφότεροι τὰ λεγόμενα. sermo est de ὑπογραφεῖ & ἀντιγραφεῖ. ubi *Kuhnius* ad *Pollucem* VIII. C. IX. §. 12. legit δημοσίου παραγινομένου. *praesente scriba publico.* at cum hi quoque fuerint δη-

Digitized by Google

δημόσιοι, minus satisfacit. re vera Δημόσιος in Inscriptionibus collocatur inter magistratus: sed is tum respondet γραμματεῖ. & ita acceperit *Kuhnius*. putaram an legendum δημοσίῳ γενομένῳ. quando *fiebat decretum* id vox δημόσιον notat. *Demosth. in Timocr.* 781. E. quod quamvis proprie de *populi scito* dici possit videri, nihil vetuerit quin & in genere ad *senatus decreta* extendatur & ad omnes publicos actus.

P. 49. Vs. 13. Εἰς τὸ θέατρον] leviora supplicia sumebantur saepe in theatro: saltem ibi torquebantur, antequam condemnarentur. ostendit id inter alia locus *Philonis* adversus *Flaccum*. p. 329. Καὶ ταῦτ' εἰργάζετο μετὰ τὸ πληγαῖς αἰκίζεσθαι ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ καὶ πυρὶ καὶ σιδήρῳ βασανίσαι . . . Ἰουδαῖοι μαστιγούμενοι, κρεμάμενοι, τροχιζόμενοι, καταδικαζόμενοι, διὰ μέσης τῆς ὀρχήστρας ἀπαγόμενοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Quem locum adduco lubentius, ut, licet bene vindicatum ab Lipsiensibus Eruditis contra inportunam nuperi editoris crisin, reponentis λυγιζόμενοι pro καταδικαζόμενοι, eum magis adferam toto hujus judicii processu: ubi simili modo τροχὸς, πῦρ praecedunt τῇ καταγνώσει. & cui non nota haec in criminibus procedendi forma? Quid quod λυγιζόμενοι comprehensum sit in μαστιγούμενοι. nam μαστιγοῦσθαι aeque λύγοις atque μάστιξι fit. nec constat λυγίζεσθαι gravius esse τῷ μαστιγοῦσθαι. si haberetur ex. gr. μάστιξιν ἀστραγαλωταῖς id & τῷ λυγίζεσθαι & τῷ μαστιγοῦσθαι gravius foret. verum tam inanes novationes, quibus editor Philonis prae ceteris hodie Criticis floret, vix refutatione dignae merito videantur. Athenis quoque statim in comitiis, quaestiones de servis sumebantur. vide *Aeschinem* παραπρ. 403. B. οἰκέτας παραδίδομεν εἰς βασάνους. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος καὶ βασανιεῖ ὑπεναντίον ὑμῶν.

P. 49. Vs. 14. Τροχὸς] Quamvis haec sint saepius tractata, ad rei illustrationem hic quaedam literis consignare non pigebit. *Appulejus* bene III. *Met.* 48. ait. *Nec mora, cum ritu Graeciensi ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur.* vid. etiam x. 217. tamen illa etiam Romani moris. *Pacat. Paneg.* XLII. *ignem, laminam, crucem, culeum.* ubi Cl *Schwartius* in suo codice *equuleum* pro *culeum* indicat. at nec eo ordine admitti potest, & alteri voci favetur mox C. XLIV. Haec autem non τιμωρητικὰ ἐργαλεῖα, ut jam innuimus, sed βασανιστήρια erant. *Aristoph. Pluto* 876.

Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

idem in *Pace.* 45 *Lysistr.* 845. *Plutarch. Nicia* 247. εἰς τὸν τροχὸν καταδεθεὶς ἐστρεβλοῦτο. *Achill. Tatius.* L. VI. 405. Τὰς βασάνους παράστησον. Φερέτω τροχόν· ἰδοὺ χεῖρες· τεινέτω. Φερέτω καὶ μάστιγας· ἰδοὺ νῶτος· τυπτέτω. κομιζέτω πῦρ· ἰδοὺ σῶμα· καιέτω. Φερέτω καὶ σίδηρον· ἰδοὺ δέρη. σφαζέτω. VII. 447.

Ἄρτι δέ μου δεθέντος, καὶ τῆς ἐσθῆτος τοῦ σώματος γεγυμνωμένου, μετεώρου τε ἐκ τῶν βρόχων κρεμαμένου [illud in Philonis loco habes] καὶ τῶν μὲν μάστιγας κομιζόντων, τῶν δὲ πῦρ καὶ τροχόν. *Xenoph. Ephes.* II. p. 26. ξίφη καὶ βρόχους [πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι, ſive ut in loco Achillis, ſive ad mortem laquei. hoc malim. ne τροχοὺς cogites] καὶ πῦρ καὶ πάντα ὅσα δύναται σῶμα ἐνεγκεῖν οἰκέτου.

P. 49. Vs. 14. Καταπέλτης] Si quis καὶ excidiſſe autumet ante ſyllabam ſimilem ΚΑ, fruatur judicio ſuo. nihil tale deſiderarim. Apud *Philonem* & alios *Mechanicos* ſcriptores paſſim καταπάλτης exaratur. Duplicis uſus & formae inſtrumentum. hoc tela & lapides fuiſſe ejectos notum. inventorem tradit Dionyſium Juniorem *Aelianus* V. H. VI. 12. illud erat κολαστήριον vel βασανιστήριον ὄργανον, ὡς ὅπλον χαλκοῦν [*ut ſcutum aereum*] ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. Quae ſunt *Heſychii* verba. Apud *Suidam* habes δεσμοῖς χειρῶν, καταπάλταις ποδῶν. de his καταπέλταις intellexerim *Diodor. Sicul.* XX. 458. τοὺς μὲν αὐτοὺς ἐτρόχιζε. τοὺς δὲ εἰς τοὺς καταπέλτας ἐνδεσμεύων κατετόξευε. *alios catapultis innexos ejaculantur.* at non habetur ἐκτοξεύειν. ſi *innexi* praeterea, quomodo *emiſſi* & *projecti*. verte, *alios catapultis innexos ſagittis, jaculis confecere.*

P. 49. Vs. 15. Τὰ ἔπαθλα τῶν ἀγώνων] ἀγῶνες ſunt *facinora*, quae numquam ſine periculis & metu perpetrantur. ἆθλα. ἔπαθλα. *mercedes. praemia.* in deteriorem partem. Τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα dicit *Theodor. Prodr.* IV. 178. διαθλεῖν τὸν λῃστρικὸν βίον. *Heliod.* VII. 316. ubi paullo poſt tam *Vatic.* quam *Taur.* cum *Commelini* Codd. ſupplent εἰς φυγὴν & εἰς τὸ εἰσφρῆσαι. quod prius cum eodem probarim. ſecundum non aeque.

P. 49. Vs. 16. Ἐπεὶ δὲ ἐν μέσῳ ἔστη τῶν ἀρχόντων,] Ut edidimus Apographum exhibet. at potes etiam diſtinguere ἔστη, τῶν ἀρχόντων εἷς ἁ. ἁ.

P. 49. Vs. 16. Δημήτριος] nam nomen in primis inquirebatur. *Ammian. Marcell.* XXII. XVI. 269. *Et nulla tormentorum vis adhuc inveniri potuit, quae obdurato illius tractus latroni invito elicere potuit, ut nomen proprium dicat.*

P. 49. Vs. 17. Τί οἶδας] Id eſt, dic quidquid noris de his funebribus ſpoliis & de corpore, cui haec detracta ſunt. vide *Pricaeum* ad *Appulej. Mileſ.* p. 12.

P. 49. Vs. 17. Ἀπελείφθην νεώς] ſupra dixit κατελείφθην ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς νεώς. locutiones diſtant. ſupra. *relictus fui a nautis.* hic *deſtitutus fui nave. carui. egui nave.* *Plato Symp.* 219. E. ὁπότ᾽ ἀναγκασθείημεν, ἀπολειφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας, ἀσιτεῖν. vid. *J. Perizonii* ad *Aelian.* I. 32.

P. 49. Vs. 23. Ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ] ſaepe oratores ita adulantur populo Attico. ſane iſtam virtutem non exercuerunt Syracuſani in Athenienſes

Digitized by Google

ſes captivos, paullo ante haec tempora. vid. *Thucyd.* VII. C. ult. & *Diodor, Sicul.* XIII. 33.

P. 49. Vs. 23. Ἐφοδίων τυχεῖν] ἐφοδιάζεσθαι. quod ſummae humanitatis. vid. *Herodot.* IX. 99.

P. 50. Vs. 1. Δι' εὐτυχίαν] reſpectu Theronis quidem ἀτυχίαν. at reſpectu aliorum & ipſius Juſtitiae δι' εὐτυχίαν. *Appulej.* VII. 146. *Fortuna, neſcio an futuris periculis me reſervans.* videatur etiam *J. Pricaeus.* ad L. I. p. 40.

P. 50. Vs. 2. καθεζόμενος] *Thom. Mag.* καθήμενος κάλλιον ἢ καθεζόμενος. *Xenoph.* K. A. V. p. 368. D. utrumque adhibet. quis neſcit in theatris & comitiis, ſediſſe veteres.

P. 50. Vs. 3. Στρεφόμενον] *Herodot.* II. 85. utitur frequentativo. ἀνὰ τὴν πόλιν στρωφώμεναι. quod verbum non digne habuerunt Lexicographi. στρωφᾶσθαι ipſis notum. ἐπιστρέφεσθαι *Plato* in *Phaedro* 247. A.

P. 50. Vs. 6. Καὶ . . . αν] ἐκέλευσαν. vel ἐσήμηναν vel ſimile quid.

P. 50. Vs. 6. Τὸν πρῶτον εἰπόντα] τὸν ἁλιέα. id neceſſarium ad veritatem ex ipſo fonte hauriendam. *Xenoph.* K. A. L. V. p. 367. C. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα που καὶ ἐπλήγη. *Xenophon ſurgens juſſit eum primum verba facere, qui primum dixerat etiam qua in corporis parte percuſſus fuerat.* ita locus conſtituendus & vertendus.

P. 50. Vs. 7. Ὁ ἁλιεὺς μᾶλλον ἐνέκειτο. βασανιστὰς εὐθὺς ἐκάλυν] ultimum ſupplementum certum. prius variari poteſt. ἐπέθετο. alterutrum aliis praetulerim, quia hoc L. VI. VII. 109. 21. illo L. I. IV. 6. 21. utitur. qualia ſemper in explendis defectibus praeferanda veniunt verba.

P. 50. Vs. 8. Προσεφέροντο] *Infligebantur. admovebantur. adplicabantur.* II. VIII. 34. 17.

P. 50. Vs. 8. Καιόμενος καὶ τεμνόμενος] L. I. V. 8. 16. καιόμενος *de laminis candentibus* intelligendum. at τεμνόμενος aliquis ambiguerit, utrum referendum ad τοῦ σιδήρου τομάς. nam hoc ſupplicium magis quam tortura foret. inde loco laudato ſuperius *Achilles* dicit *Tatius.* Φερέτω καὶ σίδηρον. ἰδοὺ δέρη. σφαζέτω. forte ad *vibices flagelli,* μάστιγος retuleris. & intelligendum ut *Horatianum* illud IV. *Epodon.*

Sectus flagellis hic triumviralibus.

verum enim vero magis eſt, ut accipiamus de *ferro.* nam τέμνειν neſcio an ita Graecis uſurpetur. poſt flagellationem *Philo l. l.* meminit πυρὸς καὶ σιδήρου. & latera & aliae partes in tormentis vulnerabantur. *Joseph. de Maccabaeis.* §. 6. p. 405. καὶ τὰ πλευρὰ κατετιτρώσκετο. vide *Scaligerum* ad *Manilii.* L. V. 414. p. 399.

P. 50. Vs. 9. Ἐνίκησε τὰς βασάνους] formula usitata. *Appulej.* x. 219. *nullis verberibus, ac ne ipsi quidem succubuit igni.*

P. 50. Vs. 10. Μόλις μὲν γὰρ καὶ βραδέως ἀλλ' ὡμολόγησεν] pro ἀλλ' ὅμως. ἀλλ' οὖν. elegans & usitata ellipsis. Noster v. 11. 81. 3. Ἄκων μὲν, ἀλλὰ ἐπείθετο Χαιρέας. vi. vi. 106. 23. ὅτι ἀτυχῶς μὲν, ἀλλὰ διελέχθη. *Demosth.* ὑπὲρ Μεγαπ. 158. E. ἐὰν Θηβαῖοι ἀνενέγκωσιν, ἀλλ' οὖν ἀσθενέστεροί γε ἔσονται & περὶ Ῥοδ. Ελευθ. p. 148. D. *Lucian.* T. 11. p. 569. καὶ μόλις καὶ βραδέως, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνή. *Anacreon* xl. 3.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν' ἀλλ' ἐτρώθη.

ubi Palatina membrana ita pergit.

Τὸν δάκτυλον παταχθεὶς
Τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε.

vulgo δὲ δαχθείς. nostra lectio & oratio ἀσύνδετος non rejiciendae videntur.

P. 50. Vs. 17. Τοὔνομα οὐκ ἐμνημόνευσε τοῦ πριωμένου] emenda πριαμένου. Apographum etiam vitiosum. Hic autem aqua haesit Charitoni, quomodo ratione ea fabellam continuaret, qua animo meditatus fuerat. nam si constitisset Callirrhoen esse venditam Dionysio, legati ipseque Chaereas statim, ut Miletum adpulissent, Dionysium adiissent. nec triremis fuisset incensa, nec Chaereas & Polycharmus in Cariam venditi, &, quae porro hinc dependent fictiones, nullum habuissent locum. tamen ceu coactum aliquid & parum probabile accidit, ut quaestio habeatur de aliquo, isque fateatur omnia, praeter unum nomen emtoris: quod si fassus fuisset reus, magis veniam quam adgravationem criminis exspectare debuisset: quod scilicet eam vendidisset τῷ πρώτῳ τῶν Ἰώνων πλούτει καὶ ἀρετῇ. cur non amplius torserunt latronem, ut & hanc particulam fateretur. namque inquisitionem futuram esse longe faciliorem, si emtor cognitus esset, ipse fatetur Chaereas; quando inpetrare a populo conatur, ut Thero secum naviget in Ioniam ad indicandam domum Callirrhoae. Cur non potius Theronem ut callidum, sic & malignum induxit: & finxit mendacem etiam in ipsa mortis vicinia. Si prae se tulisset exempli gratia venditionem fuisse factam in insula Lesbo. Chaereas eo vela faciens se falsum fuisse comperisset: sed tenuis fama ad eum perlabi potuisset pulcherrimam feminam Mileti nuper fuisse a latronibus divenditam. & sic fabulam plane eodem modo sine coacta hac fictione pertexere auctori licuisset.

Θήρωνι

Digitized by Google

P. 50. V. 19. Θήρωνι ψῆφος ἠνέχθη] ambigua locutio. pro εἰς Θήρωνα. ſed ex toto narrationis contextu facile id ambiguum cavetur. in omnibus ſcriptoribus talia, qui ſibi communi ſenſu praeditos exſpectabant lectores. tale illud *Phaedri* prol. 111. *Quod ſi accuſator alius Sejano foret.* ubi illud vitio datum elegantiſſimo ſcriptori nollem, quod intelligi poſſet, *ſi alius accuſaret Sejanum.* nam caſu ambiguitas illa accidit. vel ſi argutari velimus, prudenter ancipiti locutione uſus fuit, ut, ſi in offenſam incurreret, ſua ſe ambiguitate tueri poſſet. quid ſi diu poſt Sejani caedem publicatae hae fabulae. Vide eruditiſſimam diſſertationem *Henrici Cannegiteri* de *Aetate Aviani* C. x. p. 269.

P. 50. Vs. 20. Ἵνα μοι, φησὶν, ἐλθὼν μηνύσῃ τοὺς ἀγοράσαντας] At non opus erat, ut ideo cum Chaerea navigaret & mors differretur. Dionyſius ſatis cognitus erat Mileti: at fallere potuiſſet. atqui dixi mentiendi cauſſam circa hanc facti particulam Theroni nullam fuiſſe. Quod ſi falleret, ſupplicii aggravationem merito timuiſſet, ſi una navigaſſet. quod ſi verum indicaſſet, & ſic una navigaſſet, ſaltem poenae dilationem & effugii ſpem lucratus fuiſſet. quare utrumque abſurdum, & Theronem veritatem non ſponte faſſum hac in re fuiſſe: & judices tam negligenter & ſupine officio fuiſſe functos.

Ἐλθὼν autem hic ſignificat actionis & animi promtitudinem. ut *ſtatim: e veſtigio ibi delatus indicet.* quam notionem vocibus ἐλθὼν, ἰὼν ineſſe animadverſum in *Miſcellaneis* Obſervationibus Vol. 1. 125. & ab *doctiſſ. Erneſto* ad *Xenoph. Memorab.* 761. C. 779. D. ita ap. *Thucyd.* VII. 73. ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν. *Herodot.* VII. 225. καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες, ἵζοντο. id eſt *ſtatim. Xenoph.* H. H. IV. 521. D. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῖς ἔπειθον, καὶ μητέρες ἰοῦσαι καὶ ἀδελφοί. ubi, niſi haec vocabulo vis inſit, facile omitteretur ἰοῦσαι. quemadmodum apud *Diodor.* LXIV. C. 14. duo Codices omiſerunt. ſed quibus merito non obtemperavit *Cl. Weſſelingius. Xenoph.* v. H. H. 571. E. εἶπεν ἐλθών. *Heliod.* VII. 361. καὶ λέγε ἐλθοῦσα πρὸς τὸν ὑπερήφανον. nam illud πρὸς referendum ad λέγε. *Sophocl. Antig.* 779. [& 1112.[Δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών *Heſych.* Ἰών. συντόνως ἐλθών. vid. *Eurip. Bacch.* 779. *Cycl.* 240. *Ariſtoph. Veſp.* 99. *Eccleſ.* 1075. ſic βαδίζουσα ap. *Plutarch. Alex.* 67. unde & Βάδιζε aliis verbis imperativis adjunctum ſaepe inveneris, ad actionis celeritatem & intenſionem ſignificandam. & ſic ἐλθὲ, ἴθι. & Latini ſuo I, *ito* utuntur. vid. L. IV. IV. 70. 22.

P. 50. Vs. 23. Λυθῆναι τοὺς νόμους] Nam latroni vel piratae de crimine confeſſo & convicto nulla per leges poenae dilatio concedebatur. λύειν, καταλύειν νόμον obvium. νόμους hic licet accipere de una *lege.* ut apud Latinos.

Digitized by Google

P. 51. Vs. 1. ὑπέστησαν] Interpretatus fuerim ὑπισχνεῖσθαι. *polliceri. promittere.* non solum *Thucydides* e prosaicis, ut vult *Thom. Magister*, sed alii plurimi. *Herodot.* IX. 33. *Liban. Ep.* CCXX.

P. 51. Vs. 4. ἐπὶ τούτοις] Rursus hic tricari possis, utrum *ea conditione*, an *dehinc*. sed ultimum verum. vid. I. XIV. 20. 19.

P. 51. Vs. 5. μέρος ἐπηκολούθησαν] Inquietam novaturientium manum quae nihil intactum, ut ut integrum, relinquere potest, taedet fere exemplis coercere. *Thucydides* solus centum auctoritates praebeat. in quo ceu κοινὸν hoc *Corinthus* notat, nescio quo jure. *Moer. Atticista* ἀνέστησαν ποῦ ὁ δῆμος Ἀττικῶς. ἀνέστη ποῦ ὁ δῆμος. Ἑλληνικῶς, leviter eo respicere videtur. in ipsa voce μέρος hanc numeri variationem offenderis non semel. vid. *Photii Biblioth.* p. 424. 436. 449. 452. 453. *Herodian.* VIII. VI. 29. *Iliad.* Β. 278. *Odyss.* Ο. 305. *Aeschyl. Suppl.* 249. & observata *J. Casaub.* ad *Athenaeum* VII. 1 & 2. *J. Perizon.* ad *Aelian.* V. H. XIV. 22. *P. Wessel.* ad *Diod.* II. 19. V. 4. *Xenoph. Eph.* I. 4. ἦλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν θύσαντες πᾶν τὸ πλῆθος. nec opus ibi κατά. ita in initio C. XXIII. *Euangelii Lucae*, nescio cur rejiciatur plurimorum Codicum lectio. Καὶ ἀναστάντες ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον.

De plebis more prosequendi & comitandi damnatos ad supplicii loca diligenter notavit *H. Valesius* ad *Ammian. Marcell.* XXVIII. IV. p. 408. *Luciani* de Morte Peregrini locum, ab ipso laudatum, inveneris. T. III. p. 356. novissimae editionis.

P. 51. Vs. 6. Ἀνεσκολοπίσθη] Revera σταυρὸς & σκόλοψ differunt. at ab aliis & nostro sine discrimine adhibentur σταυροῦσθαι & ἀνασκολοπίζεσθαι. & utraque voce passim poena mortis significatur. sic mox dicit ἐκλέπτεν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. *palo sive cruci affixus est, ut plagiarius, ut pirata, ut effractor sepulcrorum.* vid. L. 11. *ff. de sepulcro violato.* L. 1. ff. ad L. *Fabiam de Plagiariis.* L. 15. C. ad *Leg. Fabiam de Plag.* L. 2. C. *ubi de Crim. agi oportet.* Latroni & sacrilego irrogatur poena σκόλοπος apud *Euripid.* in *Rheso.* 512

—— —— ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
Πυλαῖσιν ἐπ' ἐξόδοισιν ἐμπείρας ῥάχιν,
Στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
Ληστὴν γὰρ ὄντα κ' θεῶν ἀνάκτορα
Συλῶντα, δεῖ νιν τῇδε κατθανεῖν μόρῳ.

apud *Josephum* L. XIX. *Ant. Jud.* I. §. 13. μῖμος εἰσάγεται καθ' ὃν σταυροῦται λῃστῶν ἡγεμών. vide ibi interpp. Apud *Artemid.* L. IV. 69. tamen *latro* decollatur. λῃστεύων ἑάλω κ' ἐτραχηλοκοπήθη. Scilicet olim poena

gladii

Digitized by Google

gladii in viliſſimos exercebatur. Poena crucis a Conſtantino ſublata eſt, ut hinc quis ante eum Imperatorem vixiſſe Noſtrum colligeret: ſed inde nihil argumentari licet circa aetatem Charitonis: nam vel ut ficta fabula vel accomodata ad Hermocratis tempora ejus ſcriptio accipi debet. ἀνασκολοπισμὸς ita deſcribitur a *Manethone*. L. IV. 197.

Ἀνδροφόνους δρῶσιν, ληΐστορας, ἐμπεδολώβας,
Κέρδεος ἐχθροτάτου θηρήτορας, οἵ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολαζόμενοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσι,
Πικροτάτοις κέντροισι προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις,
Οἰωνῶν κατάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.

ubi illud στρεβλὰ κολαζόμενοι intellige de κολάσει, quae praecedebat ultimo ſupplicio, ceu parti ejus, ſive etiam exquirendae veritatis cauſſa. de qua re ſuperius diſputatum. de σταυρώσει exſtat apud *eundem* L. I. 145. difficillimus locus. ibi occurrit prolixiſſima fere ἔκβασις, qua hic poeta utitur. continet vero invectivam in Martem, acerbam magis quam elegantem. quia totius loci unus eſt color, & non variatae ſatis ſunt ἔννοιαι. ſed haec non agimus. ita igitur finit diras in κακοεργὸν Ἄρη.

Ους μὲν γὰρ μογερῶς πυρικαέας ὤλεσας ἄνδρας,
Ους δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἕλωρ θήρεσσιν ἔδωκας,
Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐσταύρωσας,
Οὔπω τάσδ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγῆ χεῖρ.

quae ultima ſic redduntur.

Alium inglorie cum ſua morte cruci affixiſti.
Nondum haec cruentis haſtis clavo agglutinata ſit manus?

fateor me nihil hic intelligere. tentaram

Ἄλλου δ' ἀκλειῶς μεθέπων μόρον, ἐσταύρωσας.
Οὔτασε δ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγὴς χείρ.

Allus inglorie cauſſatus mortem, cruci adfixiſti.
Vulneravit vero homicidis in lignis manus clavos figens. ſcilicet *carnificis.*

ſic ſupra habuimus προσαρτηθέντας ἐν ἥλοις. at obſtat quod ἡλοπαγὴς non *clavos figentem*, ſed *clavis fixum* notat. ut I. 242. κηροπαγεῖς τρίχες. *capilli ſordibus, quaſi cera, conglutinati.* etiam locutio οὐτάσαι περὶ δούρασι ſtribliginem praefert. remiſi igitur conjecturam incudi. vide an recuſa magis placeat. primum verſum intactum relinqui poſſe credo, ſed explicatione juvandum.

 Ἄλλον

Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρῳ ἐσταύρωσας.
Οὐτιδάν', ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγὴ χεῖρ.

Alium vero ignominiose post ipsius mortem adfixisti cruci.
Nequam. homicidales circa hastas clavis affixa manus.

priori versu respicit crudelem morem, quo in cadavera saevire aliquando non dubitarunt, eaque cruci suffigere. ita narrat *Plinius* H. N. L. XXXVI. C. XV. p. 743. *ut* (Tarquinius Priscus) *omnium ita defunctorum figeret crucibus corpora, spectanda civibus, simul & feris volucribusque laceranda.* qui locus non fugit magnum *Casaubonum* ad *Sueton. Caesarem.* C. 74. *Piratas, a quibus captus est, cum in deditionem redegisset, quoniam suffixurum se cruci ante juraverat, jugulari prius jussit, deinde suffigi. Val. Maximus.* L. IX. II. 3. *truncum corpus* patibulo affixum *gestatum est. Firmicus* VI. XXXI. 80. *patibulo suffixus in crucem crudeliter erigitur. Lucilius Satyr.* L. XXI. *deligata in patibulos deligantur & circumferuntur, cruci defiguntur.* hanc barbariem Marti tribuit. at obstiterit quod non legatur μεθ' ἑὸν μόρον. sed ita lege. vel exemplis defende Manethonem, in quibus μετὰ cum genitivo ita significare adfirmant. *Porphyr. de Occasion.* p. 442. ἢ τὰ μὲν πρὸ σωμάτων. τὰ δὲ μετὰ σωμάτων. In *Inscript.* apud *Sponium in Erudit. Antiq. Miscell.* p. 343. ἐν τοῖς μετὰ τούτων καιροῖς. vid. *Raphelium* ad *Marci Euangel.* 10. 30.

Secundus versiculus aliquanto intricatiorem emendationem habet. per se patet illud ὄντι τάδ' non nauci esse. vicinius nihil excogitari posse videtur, quam οὐτιδάν' ab οὐτιδανός. *nebulo. nihili homo. nihili hic deus.* vox Homerica. apud quem Polyphemus sic vocat *Ulixem. Odyss.* Θ. 209. ita Eurystheus *Moscho* vocatur ἀνὴρ οὐτιδανὸς & Nostro non semel usurpatur. ut L. VI. 178. οὐτιδανοὶ φῶτες. nec reveriturus est Martem hoc convitio percutere, quem modo vocavit κακοεργόν. & quem proximo versu pergit compellare in vocativo Νηλεές. At non sic contento vocatur ipsi χεὶρ ἡλοπαγὴς περὶ δούρασιν ἀνδροφόνοις. ut alios vocamus, *capita cara, fortia pectora. Martem* a violentia vocavit χεῖρα. *manum semper & quasi clavis adfixam, ac non avellendam a mortiferis hastis.* si quis probabiliora habeat, in medium adponat. est alius locus, L. VI. 500. ubi agitur de cruciariis: non multo melius habitus. sed optime a Gronovio restitutus parte priore.

——— Κλῶπας, ληΐστορας, ἀνδροφονῆας,
Ἢ πάντας ὀλέσειν ἐπ' ἀκταῖς θῆρας ἄγοντας·
Ῥέζει.

Vides

Vides hic *fures*, *praedones*, *homicidas*, *quique in litoribus funestis nautis mortem inferunt*. jam poena eorum sequitur, quae certe secundum *Manethonem* in aliis locis & aliarum gentium jura non est nisi *Crux*. sed sic jam describitur Graece & Latine

—— Ἄτερ θανάτοιο τέλος τετληκότας αἰνὸν,
Πρίν γε θανεῖν κρυεροῖσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
—— *Sed mortis finem subeuntes dirum*
Prius quam moriantur, tristibus divisos doloribus.

vidimus in loco primum hic adducto e Manethone *cruciarios*, antequam suffigerentur, στρεβλὰ κολαζομένους. jam illos habemus ὀδύνῃσι δαϊζομένους, & τετληκότας τέλος αἰνὸν θανάτου, πρίν γε θανεῖν. *doloribus discerptos*, & *subeuntes miserabilem mortis finem*, *antequam moriantur*. videtur species ἀζυμίας. *mori ante mortem*. id est *mortis dolores & anxietates pati*, *nec tamen mori*. quod certe accidere suffixis cruci constat, qui potius inedia & siti & injuria aeris perire excarnificati solent, quam e letali vulnere. unde *mori merito ante mortem*, immo *sine morte* perhiberentur. & ita loquitur *Manetho*, si contextus sincerus. ἄτερ θανάτοιο *sine morte* notat. videtur V. D. legisse ἀτάρ. *Sed*. si legamus ἄτερ, quod durius videtur, πρίν γε θανεῖν referendum ad sequentia. si ἀτάρ, referendum ad praecedentia. & τέλος θανάτου usitatissimum. nec tamen adjectione opus, quia τέλος quoque per se *mortem* significat, si ἄτερ serves.

P. 51. Vs. 7. Πρὸ τοῦ Καλλιρρόης τάφου] L. 28. ff. 15. *de poenis*. *Famosos latrones in his locis, ubi grassati sunt, furca figendos . . . & solatio sint cognatis & affinibus interemtorum eodem loco poena reddita, in quo latrones homicidia fecissent*. Ita *in ipsis illis locis in quibus peccaverant, in crucem sustulit*, ap *Volcat. Gallic. Avidius Cassius* C. 4. *Ael. Lampr. Alex. Sev.* 23. antiquissimus mos, & quem observatum videas apud *Herodotum* L. VII. 88. in equo, qui dominum excusserat, ut mors sequeretur. Τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν οἱ οἰκέται, ὡς ἐκέλευε. ἐς τὸν χῶρον ἐν τῷπερ κατέβαλε τὸν δεσπότεα ἀπαγαγόντες, ἐν τούτῳ γύνατι ἀπέταμον τὰ σκέλεα.

P. 51. Vs. 7. Ἔβλεπε] quare respectu occisi supplicia subibant in loco perpetrati criminis, modo vidimus. sed respectu ipsius facinorosi, ideo in loco tali mortem subire par erat, ut adspectus loci renovaret memoriam & imaginem sceleris admissi, & conscientiam ita acrius incitaret & morderet.

P. 51. Vs. 8. ἣν οὐκ ἔλαβον οὐδὲ Ἀθηναῖοι] Si bene memini, alias jam observavimus nimis crebro Charitonem inculcare illam Hermocratis contra Athenienses navalem victoriam. Verum hic satis inepto saltem modo. Non mirum enim Athenienses non captivam fecisse Callirhoën: nam dum

 pater,

pater, quoniam ita vult, confligeret ante Syracusanos portus, Callirrhoe domi cum matre telam pertexebat, credo. an nobis persuadebimus Hermocratem in hostem vela daturum, triremi uxorem cum liberis, catello & psittaco inposuisse, ut ita adspectu carorum pignorum animatius fortiusque pro aris & focis patriae depugnaret? Noster hic dormitabundus putavit se loqui de triremi Hermocratis, non de ejus filia. de qua navi sane Capite x. hujus Libri p. 61. 7. exstat locus, non minus reprehensione dignus. *Callirrhoë ibi questa de caede Chaereae, amantis, viri & sponsi, saltem cadaver ejus recipere supplicat Veneri.* post quae valde graviter haec subjungit. Τί δὲ καὶ ἡ τριήρης ἠδίκησε, καὶ βάρβαροι κατέκαυσαν αὐτὴν, ἧς οὐδὲ ἐκράτησαν οὐδὲ Ἀθηναῖοι. Nonne gravissima post mariti interitum doloris accessio habenda est, quod tam innocens triremis fuerit concremata, & hoc quidem per inhumanos barbaros: illa inter triremes heroina, quae tam magnanime non solum restitit, sed etiam triumphavit Athenienses? saltem solatium in morte habuisset, digna manu periens, & magni Jovis trisulco igni petita in cineres & flammas reducta fuisset. patienter ferrem in poeta, ubi luditur, Europen vel Proserpinam in ipso raptu doluisse lectos flosculos e sinu esse prolapsos. sed in historico, vel qui gravitatem historicam imitatur, talia merito sunt habenda illa παιδαριώδη & ψυχρὰ, de quibus egregie Longinus περὶ ὕψους. C. III. & IV. & in quae vitia incidit iste apud *Lucianum, quomodo Hist. scrib.* T. II. p. 34. historicus, qui *mortem Severiani lugens, epularum & propinationum, quas praebebat, una memoriam faciebat, & cum domino simul periisse non sine lacrimis enarrare sustinebat.* At parasitum forte tot caenarum internecio merito affligebat.

LIBRI TERTII CAPUT QUINTUM.

P. 51. Vs. 9. Ὥραν τοῦ πλοῦ] Hactenus igitur narrata uno anno vel decem mensibus accidisse possumus fingere. a mense enim Novembri in Martium mensem mare fere clausum. Nam quae nunc geruntur, media hieme evenere, uti patet e locutione τότε γὰρ ἔτι χειμὼν ἐνειστήκει.

P. 51. Vs. 10. Ἔαρος ἐπιλάμψαντος] *Herodot.* I. 190. τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε VIII. 130. ἔαρος ἐπιλαμψαντος. Ex qua harum locutionum ver magis processisse intelligemus? ex ultima majus incrementum collegerim. ap. *Hesiod.* I. v. 249. legitur καὶ ἀναχέοντες ἤδη ζεφύρου ἐαρινοῦ ἐπηχούντων ἐφερόμεθα. ubi *H. Commelinus*, recti judicii sine verborum

rum inani & affectato strepitu Criticus, libenter ex Codd. *Pal.* & *Xyl.* reposuerit ὑπηχούντων. cui accesserim, auctoritate *Taurin.* & *Vatic.* librorum suffultus.

P. 51. Vs. 10. Τότε γὰρ ἔτι χειμὼν ἐιςήκει] id est ἐν ἀκμῇ ἦν. *hiems erat adulta*, ut loquitur *Ammian. Marc.* XXVI. IX. 364. ita *Platoni* in Phaedro p. 242. A. μεσημβρία ἵςαται. *Sophocl. Philoct.* 1295. Θόρυβος ἵςαται βοῆς. *Euripid. Heracl.* 74. τίς ἡ βοὴ βωμῶ πέλας Ἕςηκε. saepe pro *esse adesse. oriri. ortam esse.* ut *stare* apud Latinos. *Diodor.* XIII. 55. p. 584. τοσάυτη κατάπληξις ἐιςήκει. καθίςαθαι ejusdem usus. *Sophocl. Antig.* 421.

Χρόνον τόδ' ἦν τοσῦτον, ἔς' ἐν αἰθέρι
Μέσῳ κατέςη λαμπρὸς ἡλίε κύκλος.

vid. ad L. V. 96. 25. ita ἐνίςαθαι. *instare* vulgatissimum, eadem ratione de tempore & aliis rebus dicitur.

P. 51. V. 11. Χωρίας δὲ ἔπλευσε] *Tacit.* III. *Ann.* I. *Agrippina nihil intermissa navigatione hiberni maris.*

P. 51. Vs. 12. διὰ τὸν ἔρωτα] *Max. Tyr.* XXVI. 2. ἐπειδὰν Ἔρως τῷ καθαρᾷ ξυγγένηται . . ποταμοὶ πάντες περάσιμοι· χειμῶνες πλωιμώτατοι· ὄρη εὐδρομώτατα. quae finis exemplorum & testimoniorum foret! iste Maximi locus alium in memoriam revocat dissertationis XXIII. §. 2. παιδεύματα Κρητικὰ θῆραι, ὀρειβασίαι, τοξεῖαι, δρόμοι. hunc locum transtulit ex suo *Platone* L. VIII. de L. L. 834. B. C. ubi philosophus dicit *equos* & *currus*, non magno studio in *Creta* haberi. caussa, quia Creta tota fere, quanta est, montana est. mirum tamen Cretensibus tribui studium δρόμων. cum ὄρη & δρόμοι natura loci & exercitii pugnant, ut patet ex duobus Maximi collatis locis. At haec ita in concordiam redigas, ut non ita campis destituta fuerit Creta, quin se cursibus potuerint exercere: at cursus etiam in venatu res utilissima.

P. 51. Vs. 12. Ζεύξας σχεδίαν.] Hic pone comma. quasi alter Ulixes, Calypso fugiens, ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμε πήματα πάσχων. *Odyss.* E. 33. *Maximo Tyrio* αὐτοσχέδιος ναῦς. & XII. 2. σχεδίαν ἐργάσαθαι. aliis πήξαθαι vel συμπήξαθαι vel διαπήξαθαι. si vera sit Lectio in *Luciano* T. I. 387.

P. 51. Vs 16. Στόλον] *coetum legatorum.* & *ipsam navim.* recte interpres vocem δημοσία explicuit. ἐκπέμπειν *de nave*: *item de exercitu. de duce cum exercitu.* isto sensu accipe.

P. 51. Vs. 16. Ἐκείνην τὴν τριήρη] Ostendimus initio *Animadversionum* Hermocratem non praefuisse Syracusanae classi, quando ista memorabilis clades Athenienfibus fuit illata. Verum Charitonem omnem victoriae gloriam huic praetori uni contribuisse, uti majus decus suae

ſuae Heroinae conciliaretur. nec ita inique: quoniam ſaltem ejus praecipuo conſilio tanta res geſta fuit. Unde & apud alios ſcriptores Hermocrati navalis victoriae palma adſcribitur, & *Lucianus* quidem *Quom. Hiſt. Scr.* T. II. 52. expreſſis verbis hujus Hermocrateae triremis meminit, quaſi illa pugnae interfuiſſet, & ſi ea victa fuiſſet, victoria inclinaſſet in Athenienſes. καταδύσαι δὲ τὴν Ἑρμοκράτους τριήρη.

P. 51. Vs. 17. Σημεῖα τῆς νίκης] haec fuerunt *inſulae*, *coronae*, *ſpolia*. ἀκροστόλια forte & *apluſtria*.

P. 51. Vs. 18. ἡ κυρία ἡμέρα] L. V. IV. 85. I. confer cum hoc loco *Thucyd.* L. VI. C. 30 & 32. male *apographum* καθειλκύσαν & ἀπαίγνωσις.

P. 51. Vs. 21. Ἐσχάτῳ γήρᾳ καὶ νόσῳ φερόμενος] Interpres. *ob decrepitum ſenium & aegritudinem non ſuis illuc pedibus allatus.* igitur in promtu fuit corrigere ἐσχάτῳ γήρᾳ. locutione obvia. *Alciphr.* II. III. p. 224. ſuſpicor tamen fuiſſe in codice ἐσχατόγηρως. quod vocabulum ſaepe in iſta priora corruptum inveneris. vid. viros *Eruditiſſ. Weſſeling.*. ad *Diod.* XX. 458. & *Valkenar.* ad *Ammon.* I. XII. p. 54. *Gloſſae.* ἐσχατογέροντες. *decrepiti.* ita Ἰδιόξενος & ἰδίᾳ ξένος. ap. *Demoſth.* pro *Rhod. libertat.* 155. D.

P. 51. Vs 21. φερόμενος] L. I. VI. 10. 3. Ἐφέρετο καὶ Ἀρίστων, ἔτι νοσῶν. namque tum nuper *in agro de ſcala lapſus* male ſe habebat. φερόμενος hic βασταζόμενος. ὑπολαμβανόμενος. in ſella, vel lectica, vel etiam ſublevatus aliorum bracchiis & humeris. *Theodor. Prodr.* IV. 177. ἀχθεὶς φοράδην εἰς κλίνην ἐπεῤῥίφη. quod aegrotorum vel delicatorum. *Caſaub.* ad *Athenaeum* XII. IX. *Euripid. Bacchis.* 966. φερόμενος ἥξεις. *Sophocl. Oed. Col.* 1161.

Προσέλθετ' ὦ παῖ πατρὶ, καὶ τὸ μηδαμᾶ
Ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.

Accedite o filia [adhuc quaſi ad Antigonen ſolam, quamvis adſtet Iſmene] *ad patrem &, quod numquam eventurum ſperaveramus*, concedite me portandum *dare corpus meum veſtris brachiis*, vel *velitis corpus meum portare.* mox ait

Ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον.

ubi *Glascovicenſis Sophoclis* editor nuper pro βαστάσαι conjecit μ' ἀσπάσαι. ſane ſi vel diceretur ἀσπάζω ſupervacanea conjectura foret. ſic contrario peccato in *Antigone* vs. 1022. διεσπείροντο conjicit, quaſi diceretur σπαίρομαι.

Verum ad Charitonis hunc locum revertendum. γήρᾳ καὶ νόσῳ φερόμενος locu-

Digitized by Google

locutio, quae mihi non admodum placet. credo potius dicturum fuisse διὰ γῆρας καὶ νόσον φερόμενος. Deinde revera quidem statim post nuptias filii ex lapsu debilitatus Callirrhoae exsequiis φερόμενος interfuit. sed malo chirurgo usus fuerit, si, licet tum brevi ῥαΐσας, post tot menses adhuc claudicarit, ut sustineri necesse habuerit. Mirum quoque quod talis jam nunc, tamen post quam plurimum tempus & post reditum Chaereae ex Babylonia Syracusas, adeo vires & agilitatem receperit, ut Charito de eo dicat L. VIII. VI. 140. 10. Ἧκε καὶ Χαρίου πατὴρ, λειποψυχῶν ἐκ τῆς παραδόξου χαρᾶς. ibi nulla mentio *sustinentium. portantium.* nec animo, ut dixi, linquitur ibi prae senectute & morbo, sed prae gaudio. totum igitur locum legerim, ἐσχατόγηρως καὶ νόσῳ φθειρόμενος, περιέφυ τῷ τραχήλῳ τοῦ παιδός. Et hoc sufficit: ut aegrotarit. non opus, ut claudicarit. & sane caussam aegrotandi dederat filii absentia & casus Callirrhoae.

Hae voces passim sibi obstant. διαφοραὶ & διαφθοραί. φοραὶ & φθοραί. *Athenaeus* L. XIII. VIII. 903. *Lucian.* T. II. 183. διαφορουμένης & διαφθειρομένης ap. *Demosth.* παραπρ. 343. D. ubi prius probum. *Plat. de L. L.* 886. A. *Diod.* II. p. 538. XVII. 192. *Plutarch. M. Cat.* 331. *Canterus.* C. II. p. 35. *Syntagmatis.* Et φθείρεσθαι νόσῳ non modo significat, *perire, mori ex morbo*: verum etiam *consumi. exedi. atteri. minui*; priori sensu habes apud *Homerum Iliad.* N. 666. Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι. de nostra notione vid. *J. Perizon.* ad *Aeliani V. H.* VIII. 11. ἄνθρωποι φθείρονται. *sensim intereunt. senescunt.* ita διαφθείρεσθαι ap. *Lycurgum* in *Leocr.* §. II. p. 182. τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους . . . . ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπὶ γήρως οὐδῷ διαφθειρομένους. Verum ibi tamen Suidae lectionem [in πεποιημένος] περιφθειρομένους cum *Kustero* veriorem habeo. eodem fere sensu, quo verba φθείρεσθαι πρός τινα. εἰς. κατά. εἰσφθείρεσθαι. παραφθείρεσθαι. ἐκφθείρεσθαι. ἀποφθείρεσθαι. quae antiquos Grammaticos recte explicuisse credo: *inauspicato. cum pernicie sua vel aliorum violentius & cum impetu aliquo & molestia prorumpere, irrumpere. aliquem accedere eo modo. in locum abire. se perditum ire.* licet Virum, quem maximi suo merito facio, noverim nuper hanc notionem vocibus his ereptum ivisse, & deduxisse a φθείρ. at sine fraude liceat huic opinioni obmovere difficultatem unam alteramve in gratiam veterum & recentiorum grammaticorum. nimirum ab hac voce ex linguae Graecae analogia non magis φθείρω posse deduci quam a χεὶρ χείρω. a θὴρ θήρω. a φὼρ φώρω. quia nulla barytona a se formant, sed circumflexa vel aliter producta. Χειρόω. χειρόω. χειρίζω. θηράω. φωράω. sic a φθεὶρ φθειρόω. φθειριάω. φθειρίζομαι. quod ap. *Herodot.* v. *Hom. Vita* C. 35 *Arat.* 961. Nec objiciatur *Hesychianum* περιφθείρεται. τὰς φθεῖρας συλλέγει. ἢ μεθίεται. ἐλαττοῦται. licet enim id quoque agnoscat *Phavorinus*, habendum pro Comici alicujus loco, qui

Digitized by Google

magis ſimilitudinem ſoni, quam analogiam derivationis ſpectavit. Vel legendum περιφθειρίζεται. τ. φθ. σ. περιφθείρεται. μειῦται. ἐλαττοῦται. φθείρω. μείρω. σπείρω δ ἴρω. δέρω. δείρω. πείρω. τείρω. ita χαίρω, σπαίρω. αἴρω. ἔρω. non a ſubſtantivis, ſed a primitivis verbis derivantur. Ne uſum ad vocem, qui forte hic aut illic *lentum motum* non plane reſpuat, ſed ubique e contrario *impetum*, *violentiam* requirat. ut adeo nihil commune habeat cum τῷ ἕρπειν. quod per ſe nec *celerem* nec *lentum motum* notat, ſed *motum in terra vel juxta terram*. immo illud ipſum ſaepe notat *feſtinanter ire*. & non modo apud Tarantinos, ſed omnes Dorienſes populos, ipſos Lacedaemonios, tam apud poetas quam proſaicos ſignificat ſimpliciter *ire*. βαδίζειν. unde etiam ἑρπετὰ *omnia animalia*: *ipſae etiam volucres*. ut *Salmaſius* obſervat ad *Simniae alas*. nec abſonum. ipſae enim aves, quia juxta terram vel in volatu verſantur, inter terreſtria animalia a philoſophis numerantur. vid *Appulejus* de *Deo Socratis* p. 679. ſed illubenter his Etymologicis tricis me immiſceo. uſus in his regnet: qui, ut innui, centena loca ſiſtit impetum deſignantia in his verbis, contra unum quod forte lentiorem motum non averſetur.

Quare nec video, quae difficultas in locutione apud *Demoſth.* in *Midian* §. 23. Ἀλλὰ δεινοί τινες εἰσίν. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. non magis quam in loco *Joſephi* B. J. L. IV. C. IX. §. 4. Πολλοὶ πρὸς τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν εὔνοιαν τῶν κατορθωμάτων ἐφθείροντο. quid! an *lente & pedetentim* abire jubetur Menelaus apud *Euripid. Androm.* 709. his verbis

Εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης.

an ibi mox, quando dicitur φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ſervi jubentur ſenſim & lente recedere ab Andromacha vincienda & vexanda, an potius quam celerrime eam dimittere, & inde in malam rem abire? An apud *Lucian. Aſino* p. 624. is ſuo commodo & lento paſſu abire jubetur, cui haec verba intonantur, οὐ φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς οἰκίας; καὶ μακρὰν που ἀπελθὼν κοιμήσῃ. Verum exemplorum finis talium non foret & abſtinere iis decreveramus, alioquin enim decem decades auctoritatum excutiendae forent.

P. 51. Vs. 22. Περιέφυ τοῦ τραχήλου τοῦ παιδὸς, καὶ ἀνακρεμασθεὶς αὐτοῦ τοῦ τραχήλου, κλαίων εἶπε] apage, clamantem audire videor, putidam Gloſſam, illud τραχήλου ſecundo loco? At vel ſic pertinaciter conſervabimus, quia novimus optimos ſcriptores, &, quod mirum, qui conciſiore alioqui ſtylo utuntur, non abſtinere ab iterandis in vicinia vocibus, nullam ſaepe ob aliam cauſſam quam perſpicuitatis gratia. *J. Caeſar* multus in talibus.

Digitized by Google

talibus. nec fecerim cum viris eruditis, qui nuperrime non ſemel ſuo more loqui facundiſſimum Romanorum imperatorum vetuerint. ſaniora docebit *P. Burmannus* ad *Suetonii Caeſarem*. C. 11. quid fiet *J. Capitolino* in *Maximino jun.* Cap. v. *Lupi urbem quingenti ſimul ingreſſi ſunt in eam urbem In quam ſe Maximinus contulerat.* in his penes Codices meliores, uti in ceteris, magna ſit auctoritas.

P. 51. Vs. 25. Ἐν ταῖς χερσὶ σαῖς ἀποθάνω] *Ovidius Ep. Penelopae* vs. 112.

Reſpice Laerten, ut jam ſua lumina condas:
Extremum fati ſuſtinet ille diem.

Confer *Xenoph. Epheſ.* 1. p. 18. πῆ με καταλείψεις (ſic Cod.) τέκνον. . . τὸν γέροντα· . . τὸν παιδαγωγὸν . . αὐτὸς ἀπόκτεινόν με τὸν δυστυχῆ, καὶ θάψον. mox ibi pro ἐλέσθαι lege ὄψεσθαι. mox ſupple οἰκεῖα. ἦγον δὲ αὐτοὺς. omnia ex eodem fonte. ſed quod ultimum non latuit εὐστοχίαν perſpicacis *Hemſterhuſii*. quem conſule in *Miſcellaneis* noſtris ad hunc locum. cur autem ἔτι μένον in ἐπίμεινον mutaremus, quod aliis placuerit forte, cauſſam non video. vide L. IV. VII. 75. 23.

P. 52. Vs. 2. Εμβαλοῦ φορτίον κοῦφον] Verbum hoc ſemper in iſta forma adhibetur, quando *currui* vel *navi inponere* aliquid dicimur. ſe vocat autem *leve onus*, quia una femina, & anus emacerata & exilis. Apud *Naſonem* Briſeis ad Achillem *Epiſt.* III. 68.

Non ego ſum claſſi ſarcina magna tuae.

& apud eundem vatem Uxor L. 1. *Triſt.* III. 84.

Accedam profugae ſarcina parva rati.

P. 52. Vs 2. Ρίψατέ με εἰς θάλασσαν, ἣν σὺ πλέεις] παθητικῶς. quaſi ſolatio futurum ſibi ſit, per filium & propter filium obire mortem, ſi βαρεῖα, ut dicit, evaderet naviganti. Βαρὺς in ſenſum metaphoricum leviter deflexum, opponitur τῷ κούφῳ in ſenſu proprio. & poteſt reſpectum fuiſſe ad morem quo ſolebant in tempeſtatibus aliquando jactu hominis in mare facto iram iſtius elementi placare. vide *Euſtathium* de *Iſm & Iſm.* L. VII. 255.

P. 52. Vs. 3. Περιέῤῥηξε τὸ στῆθος] an breviter pro περιῤῥήξαμένη ἐκόπτετο τὸ στῆθος. *veſtem ſcindens pectus percuſſit.* at τὸ κόπτεσθαι non adeo hic deſideraverim. *rupit pectus* pro *rupit faſcias pectorales.* ἔῤῥηξε τὰ περὶ τὸ στῆθος. τὸν κόλπον. *tunicas a pectore rupit*, ut Latini loquuntur. alioqui ſane περιῤῥήξασθαι & τύπτεσθαι τὸ στῆθος non raro junguntur. verum ſimpliciter *pectus retexiſſe* ſuffecerit. *Ovidius* x *Met.* 391.

—— —— canosque & inania nudans
Ubera, per canos alimentaque prima precatur.

vide notam sequentem. potuit sensu indicato activum sine vitio adhibere; quia facile ἑαυτῆς in στῆθος intelligimus. nihil vetat tamen dicere περιῤῥήξασθαι, τύπτεσθαι. τὴν ἐσθῆτα. τὸ στῆθος. vide ad L. III. x. 60. 11. Sed si hic diceretur de percusso pectore intelligendum necessario foret ἑαυτῆς.

P. 52. Vs. 4. Τάδ' αἴδεο] *Iliad.* x. 80. totum locum adscribam, quia eo superius disputata confirmantur.

Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε.
Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο. . . .

Heliod. VII. 356. μή δέ τινα ϰ ἐπικερίαν τῇ γηρωσάσῃ, ϰ εἰς φῶς παραγαγούσῃ, ϰ τούτοισιν ἐκθρεψαμένῃ σὲ τοῖς μαζοῖς ἐπινοήσειας. male *Cod. Taur.* προσαγαγούσῃ. alii sine necessitate προαγαγούσῃ. vis τοῦ παράγειν nota. nempe ἄγειν εἰς τὸ φανερόν. pro τούτοισι magis etiam Ionice *Taur.* τουτέοισιν vel simile quid. credo ante id me tetigisse. Καὶ item ante ἐπικερίαν omittit *Taur.* verum non ausim ejicere. nam luxuriantur Graeci in hac voce. nec video necessitatem apud *Plutarch.* περὶ Ἴσιδος. §. 8. amovendi τὸ ϰ, licet servetur vulgata.

P. 52. Vs. 7. Ἱκεσίας] Vindicat hanc vocem *St. Berglerus ad Alciphr.* I. XXXI. p. 131. ubi materni hujus πάθους exempla habes, quae a nobis modo notata confirmant.

P. 52. Vs. 10. Ἵνα φύγῃ δυοῖν θάτερον, ἢ τὸ μὴ ζητεῖν τὴν Καλλιῤῥόην, ἢ τὸ λυπῆσαι τοὺς γονεῖς] at si quid video, ita periens in aquis, non ex duobus malis & abominatis sibi casibus, vel *Callirrhoen non quaerere, & in ejus igitur amorem peccare; vel in parentes peccare, eos dolore adficiendo, si quaereret Callirrhoen*: non ex duobus malis, dico, alterutrum fugeret: sed in utrumque submersus incideret: nam nec quaereret Callirrhoen, & tamen parentes maxime afflicturus esset. Sed apparet quid voluerit dicere: at per brevitatem non inplevit ambitum ἐννοίας. *volens mori, ut fugeret geminum, sed alternans malum. necesse erat enim Callirrhoen non quaerere, si nollet in pietatem peccare parentibus debitam. necesse erat e contrario affligere parentes, nisi vellet peccare in amorem Callirrhoae conjugi debitum.* formula δυοῖν θάτερον accommodatius adhibet L. v. VI. 89. 6. si dixisset ἵνα φύγῃ δύο κακά, ϰ γὰρ δυοῖν θάτερον γενέσθαι ἀναγκαῖον ἦν, ἢ τὸ μὴ ζητεῖν τὴν Καλλιῤῥόην, ἢ τὸ λυπῆσαι τοὺς γονέας, αὐτοῦγε ζῶντος· perspicuus sermo fuisset.

P. 52. Vs. 12. Ἀποῤῥίψαντες] Hac locutione egregrie illustratur plane

ne ſimilis D. *Lucae* in *Actis* Apoſtolorum XXVII. 43. ἐκέλευσε δὲ τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ γῆν ἐξιέναι. qua ipſa dictione uſus *Lucian*. 1. Hiſt. ver. §. 30. T. II. p. 94. ἀποῤῥίψαντες ἐνηχόμεθα. ubi *L. Boſius* & *M. Solanus* non obliti fuerunt loci Euangelici. naturam phraſeos Noſter ipſe modo explicuit ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν. potes quoque intelligere, prout locus requirat, ἀπὸ τῆς ἠιόνος. τοῦ αἰγιαλοῦ. ellipſis τοῦ ἑαυτὸν in quot vocibus obtineat, vix enumerare eſt. in ἀποσπᾶν. βάλλειν. ἀλλάττειν. immo in ipſo ῥίπτειν frequentatiſſimum & in ejus compoſitis. *Xenoph*. de *Venat*. p. 991. D. de cervis & feris aliis. Ῥιπτοῦσι τε καὶ εἰς τὴν θάλατταν, ἐὰν κατέχωνται καὶ εἰς τὰ ὕδατα ἀπορούμενοι. p. 980. A. ὅτε καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ (ſic hic) διαῤῥιπτῶν ἐπὶ τὸν δυνατὸν καὶ ἐν ὕδατι . . . p. 979. C. de leporibus. ἐπαναῤῥιπτοῦντες μακρὰ διαιροῦσιν ἀντιπαίζοντες. vide etiam p. 986. B. C. Hanc locutionem quoque ſimilibus illuſtravit *J. Gronovius* ad *Herodot*. III. 128. p. 916. ubi tamen in *Lucae* loco ἑαυτοὺς vel ἱμάτια dubitat utrumque ſit ſubintelligendum. quamvis autem non negem ἀποῤῥίπτειν τὰ ἱμάτια poſſe dici, tamen ῥίπτειν ſuffecturum puto iſto in caſu. & ſi ſermo eſſet de in pugnam feſtinantibus & procurrentibus, poſſent intelligi ἱμάτια. ut apud *Platon*. V. de R. P. p. 473. E. ῥίψαντας τὰ ἱμάτια, γυμνοὺς λαβόντας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν, ὅπλων, θεῖν διατεταγμένους, ὡς θαυμάσια ἐργασαμένους. in tali, ajo, caſu, ſcriptum inveniens ῥίψας vel ἀποῤῥίψας intelligerem θοἰμάτιον. non hic vel apud *Lucam* vel apud *Lucianum*. *Theogn*. vs. 175.

Ἣν [τὴν πενίαν] δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
Ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

P. 52. Vs. 13. Ἀνεκύφισαν] *Sophocl. Oedipo Tyr*. 22.

——— ——— ——— κἀνακυφίσαι κάρα
Βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου.

P. 52. Vs. 13. ἀπεσκέδασε] ſimplex hujus verbi ex varia lectione reciperem apud *Maneth*. L. 1. 217.

Καὶ προκοπῆς στερέουσι καὶ ἐκ φιλίης σκεδάσουσι.

licet tempora non conveniant. nec eo nomine praeferendum ἐλάσουσι. ſed utrumque edito praeſtat: nam quis intelligit ὀδάσουσι.

P. 52. Vs. 13. Λοιπὸν] *Suidas* vocat ἐπίῤῥημα. de eo egit *Bergl*. ad *Alciphor*. 1. 21. apud quem Epiſtolographum ἤδη λοιπόν. vid. *Ulpian*. ad *Demoſth*. περὶ παραπρ. 294. D. plerumque commodius *jam* quam *ad extremum* vertitur.

 vid.

vid. *J. Perizon. ad Aelian.* VIII. 14. ubi in laudato oraculo saltem lege Λοιπὸν ἄπει σιγῶν. Adponam Φαινὶυ Epigramma, ubi haec particula in plerisque apographis male excepta.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτυ καὶ τὸ σκύφος, ὦ σεσάλευμαι,
Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
Ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα καὶ γένυς ἡβᾷ,
Καὶ πόθος εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται,
Φειδωλὴν ἀπόθε. καιρὸς ἔρωτι φίλος.

ubi male λοιπός. male ἐπ' ἴχνια.

P. 52. Vs. 14. φιλίας ἔργον οὐκ ἀγεννὲς] *Max. Tyr.* dixit L. VI. 4. Ὄφελος φιλίας Ἀττικῆς.

P. 52. Vs. 14. Ἀγεννὲς] merito differentia statuitur inter hoc vocabulum & ἀγενής. prius enim ταπεινός. μαλθακός. ultimum ad *natales* respicit. verum saepe in Codd. miscentur. Noster VII. VI. 125. 18. Φρόνημα οὐκ ἀγεννές. *Lucian. Rhet. praec.* T. III. p. 28. jungit ἀγεννὴς & δειλός. vide eundem *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. apud *Aeschin.* παραπρ. 267. A. malim ἀγεννεῖς. ita confunduntur γεννικῶς & γενικῶς. vid. *Lucian.* T. II. p. 510. Cl. *Alberti* ad *Hesychium.* turpissimo errore vox ἀγένειος pro ἀγενὴς accepta fuit *in Inscript.* ap. *Muratorium* p. DCXLIX. ubi quis dicitur ἀγενείυς στάδιον. *in stadio* inberbes *pueros vicisse.* at ibi vertitur *ignobilis.* breviter illud monumentum percurram. Laudatur autem ceu e *Cyriaci Schedis.* at inter Romae edita *Anconitani* Epigrammata non exstat.

Vs. 2. L. Ὁμολωΐχυ. vid. *Miscell.* Observ. XI. p. 159. mox Σιμίυ vel Σιμμίυ. *Simmiae.* non *Simii.* mox πυγμήν. *ludum pugnorum* audit. ap. *Fabrettum* p. 100. *Castibus* id est *pycme* (pygme). Et quis ita balbutit, ut *pugilatum* ita reddat?

Vs. 6. Lacuna ficta est. integer enim hic lapis & sic se habet.

Σίμιχος Ἐπαινέτυ Λαρυμνεὺς
Παῖδας τῶν πρεσβυτέρων δόλιχον.

non mirum deficere visum fuisse saxum ei, qui vertere potuit *juvenum & senum dolichaeorum.* cum significet, *puerorum majorum: aetate provectiorum.* notissimum est variarum aetatum pueros decertasse in ludis Graecis. & cui ignotum δόλιχον στάδιον. *curriculum longum. Lucian. Quom. Hist. Scrib.* 41. δόλιχον ἐν παισὶ νενικήκει. ubi frustra Solanus haeret. mox haec restitue sic

Eu-

Digitized by Google

Ευχαρίδαι. *Eucharidae.* Υλιάδης. *Uliades.* ab ὕλος. Ἀρτεμίσιος Νικαρέτου. *Nicaretae.* πλαταιεύς. Δημοφῶντος. Δημητριεύς *Demetriensis.* quae omnia ibi male habentur : & sic passim omnes seu versu seu prosa Tituli Graeci.

P. 52. Vs. 15. παραυτὰ] an παρ' αὐτά. eodem redit. Apud *Hesychium* etiam credo vitiose, πάραυτα. παραχρῆμα. εὐθέως. παραυτίκα. in Glossis παρ' αὐτό. *illico.*

P. 52. V. 6. φίλος μὲν φίλος] In codice obvia sigla φίλ'. unde tamen saepe errores. amat autem noster διπλασιασμὸς, quos *Demetrius Phalereus* commendat §. CCLXXX. Noster L. III. VIII. 57. I. Ἔκλαυσεν ἔκλαυσεν. III. X. 60. 24. σὺ μόνη, σὺ μόνη. licet sint frequentissima, adponam aliquot exempla, ut male feriatam crisin coerceam, si fieri possit. vid. *Demosth. de Coron.* 513. B. παραπρ. 327. E. πρὸς Βοιωτὸν. 1015. πρὸς Ἀνδροτ. 703. E. *Olynth.* I. 3. F. *Philipp.* I. 49. F. 53. F. ὑπὲρ Μεγαπ. 157. E. παραπρ. 312. B. οὐ γὰρ ἐνῆν, οὐ γὰρ ἐνῆν. ubi mox tamen ἐνῆν mutarim in ἦν uti *Ulpian.* habet ; vel plane omiserim. nec oratores modo, sed passim alii. verum in multis locis haec elegantia naufragium fecit incuria librariorum : in aliis locis intemperantia criticorum. miror exempli gratia *St. Berglerum in Alciphrone* L. III. 62. p. 432. e scripto non adsumsisse οἶδα γὰρ οἶδα, ut apud eundem L. XXXIX. οἶδα γὰρ οἶδα. vide eundem L. III. XXXVI. χαλεπὸς . . . χαλεπὸς. *Aristoph. Plut.* 1081. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. *Eurip.* Iphig. in Aul. 653. οὐκ οἶδα οὐκ οἶδα. *Lucian. Dial. mort.* XIV. 397. καὶ προσκυνεῖσθαι καὶ ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἠξίους. cui haec repetitio displiceat vel delenda vox videatur! si deleas, gratia & vis perit dicti. vide L. II. VII. 33. 19.

P. 52. Vs. 17. Ὑπεκστήσομαι] Scilicet ἐκ τοῦ μέσου. in apographo hic ὑπεκστήσομεν. at in margine *vel* σομαι. indubitato sic legendum. vide *Cl. Hemsterhus.* ad *Lucian. Tim.* p. 152. & notata. L. I. IV. 8. 2.

P. 52. V. 18. Ἀπεσάλευσε] *Navis in salo*, quando a litore recessit. apud *Achill. Tatium* II. 103. de persona. αὐτὸς δὲ μικρὸν ἀπεσάλευσε τῆς γῆς. idem L. II. 133. passiva forma. ἡ ναῦς ἀπεσαλεύετο. ut noster alii & *Max. Tyr.* I. 3.

P. 52. Vs. 19. ἀπεσπάσατο] ἀποσπάσασθαι significat *aliquod, aliquem ab alia persona vel alio loco ad se trahere.* ἀποσπασθῆναι. *avelli ab aliquo.* vide *Abreschium* in *Miscellan.* X. p 210. igitur hic diceretur *Prolychamus parentes a puppe ad se traxisse.* quod absurdum. lege ἀπησπάσατο. quod & vidit interpres. ita ἀποσκοπεῖν. ἀποβλέπειν. *e longinquo videre.* vid. *Cl Hemsterh* ad *Lucian. Dial. Mort.* VI. p. 304. *Plato* VI. de R. P. p. 499. dixit Πόρρωθεν ἀσπάσασθαι. *Eurip. Hippol.* 102.

Πρόσωθεν αὐτὴν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.

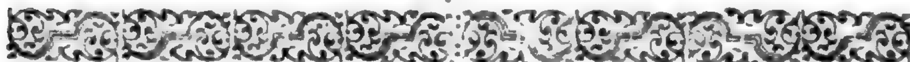
ut

Digitized by Google

ut ἀποσπάσασθαι est *ad se trahere. ex alio loco.* ita ἐπισπάσασθαι *ad se, ad partem corporis sui.* sic ἐπισπασάμενος τὴν κόμην. rectissime receptum apud *Lucian. in Rhet. Praec.* p. 13. ubi ἀσπασάμενος, item irrepserat. vid. *Abdicat.* p. 186. ita *Phalar. priore.* 191. τινὰ διασπάσασθαι, *dum quisque ad se trahit corporis partem.* obiter corrige in affini voce, *Schol. Luciani* ibidem p. 191. κατέσπασε. κατεχάλασε. vulgo κατεγάλασε.

P. 52. Vs. 22. Πόσειδον] Apographi error non erat recipiendus pro Πόσειδον. δύνομαι. πεπράθη recte correcta.

P. 52. Vs. 23. Χωρὶς ἐκείνης κόμισον] sic supple, cum interprete vel ἐπάναγε. vel δὸς ἀνιέναι. ἀναχωρῆσαι.

LIBRI TERTII CAPUT SEXTUM.

P. 52. Vs. 25. Πνεῦμα φοβερὸν] an φοβερὸς, idem quod μέγας. *Catullus. Ep.* XXIV.

O ventum horribilem atque pestilentem.

vid. *Salmasium in Plinianis.* p. 314. sed hoc parum ad rem. posses σφοδρός. vid. *Lucian. Verae Histor.* II. p. 105. 131. & φοβερὸς in σφοδρὸς jure refinxit Cl. *Hemsterhusius* in *Xenoph. Ephes.* L. I. p. 19. in *Miscellan.* III. 321. quem locum habe integriorem. καὶ ἤρα τῆς κόρης φοβερὸν ἔρωτα. λέγει δὲ πρὸς τὸν Κόρυμβον καὶ τὰ αὐτοῦ, καὶ συνεβούλευσε μὴ ἐπὶ πλέον ἐπανιᾶσθαι, ἀλλὰ ἔργου ἔχεσθαι. καὶ γὰρ . . . .

Sed cum Reiskio verius hic puto φορὸν, ut Noster loquitur L. VIII. II. 130. 19. πνεύματι φορῷ χρησάμενος. Diligentia *Wesselingii* plura subpeditabit ad *Diodor.* XIV. C. 55. *Thucyd.* II. 77. πνεῦμα ἐπίφορον dixit. recte apud *Plutarch.* in *Caes.* 147. φοβερὰν mutatur alio sensu in φορᾶς. apud *Strabonem* L. VI. 431. A. φορὸν πνεῦμα probavimus L. III. III. 47. 7. prae πνευμάτων φορά. at contra apud eundem L. II. 180. C. levis suspicio nata an non sit legendum: συμφωνεῖν καὶ τὰ αἰροσκοπεῖα καὶ τὰς ἀνέμων φασὶ τὰς ἑκατέρωσε φοράς. vulgo τοὺς . . . ἀνέμους . . . τοὺς . . . φορούς. vid. *Maxim. Tyr.* XI. 5.

P. 52. Vs. 25. Υπέλαβε] L. III. III. 46. 18.

P. 52. Vs. 26. Καὶ ὥσπερ κατ' ἴχνος] hic fere unicus locus, ubi Deum e machina advocat. eodem cursu per vastum mare uti: eodem spatio dic-

Digitized by Google

dierum I. XI. 16. 10. & ad eandem litoris particulam adpellere non παράδοξον, ἀλλὰ μᾶλλον, ut ipſe ait, ἄπιστον. calx huic arenae admiſcenda fuerat. vide cogitata ad L. III. IV. 50. 17.

P. 53. Vs. 1. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι] Confer *Virgilii* locum in *Aeneid.* I. 172. 179.

P. 53. Vs. 4. Δυνάμεθα] legat, qui velit δυνάμεθα, igiturque & ſic reponat L. VII. I. 115. 4. & centum locis.

P. 53. Vs. 9. Πρώτην Καλλιρρόην ἔδειξας] Elegans & uſitatata conſtructio. ut L. VIII. II. 130. 21. πρώτυς ἐξέπεμψε τὺς κήρυκας. *Thucyd.* VIII. 100. προσέβαλον πρώτη Μηθύμνη, ubi poterat ſcribi. πρῶτοι & πρῶτον. ita & hic πρῶτον & πρώτη aeque foret bonum. uti L. II. II. 25. 13. σὺ μοὶ πρώτη Χαιρέαν ἔδειξας. ſed orationem hic variatam fuiſſe quid vetat? *Herodot.* III. 137. ἐπί τινα τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν. poterat etiam πρότερον. *Diodor.* XIV. 16. p. 632. Τότε πρώτοις ἐπεψηφίσαντο Ῥωμαῖοι τοῖς στρατιώταις. nec opus πρῶτον. immo & πρῶτοι ſi inveniretur, ſervari ex conſenſu codicum deberet. ita eodem Libro C. XIVIII. omnes tres formae locum poſſunt habere: & Codicibus modo obtemperare reſtat. nec ſane video cur in *Max. Tyrii Diſſert.* XXVI. 8. μόνον ſit in μόνος mutandum. ὁ ἐξ ὀφθαλμῶν ἔρως κοινωνικὸς μόνον. vertere licet aeque bene *amor ex oculis eſt modo, eſt tantum, eſt ſolum communicabilis*, atque per adjectivum *ſolus vel unus*. recte πρῶτον apud *Lyſiam* p. 14. ſervatum: licet Codex unus exhibeat πρῶτοι. *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 443. ταύτην προτέραν ξύνδησον ὁτιὴ καὶ λαλεῖ. rectum hoc, at in eadem fabula vs. 316. metrum poſtulat, uti *Florens Chriſtianus* partim vidit, ut ſcribamus,

Τὴν λάμπαδ' ἡμμένην ὅπως πρώτην ἐμοὶ προσοίσεις.

vel ἐμοὶ πρῶτον. At apud *Lucian. Tyrann.* p. 157. 31. εἴθε πρώτως σοὶ ἐνέτυχον non opus quidem cum *Solano* πρῶτος vel πρώτῳ. quia tamen facile Σ adhaeſerit ex ſequenti voce, in πρώτῳ inclinarem. vide *J. Perizon.* ad *Aeliani V. H.* X. XVIII.

P. 53. Vs. 11. Εἰκόνα χρυσῆν, ἀνάθημα Διονυσίυ] Solebant veteres parentum, cognatorum, amicorum imagines, tum viventium, tum defunctorum in templis dedicare. Diſtichon apud *Plutarch.* de *vitis* X. *Rhetorum* p. 838.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, ξενίην τε προτιμῶν,
Ἰσοκράτυς εἰκῶ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

id eſt *Cereri & Proſerpinae.* ibidem p. 839.

Ἰσοκράτης Ἀφαρεὺς, πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, Θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

animadverte Θεοὶ de *Jove uno*, ut γονεῖς de *patre ſolo.* videantur *Miſcellanea* noſtra T. VIII. p. 292. *Cl. Muratorius*, pro more, vitioſiſſime repetivit p. CXXII. 5. & CXXVII. 2. edens Ζῆνα Θεούς τε. *Jovem & deos.* cum Jovi Olympiae in baſi haec aerea ſtatua ſit dedicata. apud eundem p. MLVI. 7. ἀπολλώνιος ἀπολλωνίου μαραθώνιος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀπολλώνιον δημητρίου, ἀπόλλωνι. quemadmodum recte emendavit ibi Cl. Antiquarius. vide *Marmora Oxonienſia* XXVI. p. 25. CLXXXI. 61. apud Platonem legimus in *Phaedro* p. 235. E. Καί σοι ἐγὼ, ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ὑπισχνοῦμαι χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ μόνον ἐμαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ σήν. ubi *J. Serranus* vertit *coronam*, etiam in aliis errans. ut cum ἰσομέτρητον vertit *aequilibrem*: cum ſit *aequalem magnitudine.* in *Anthol.* p. 253. *de ſtatua*, μέτρον τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσαν. *Theocr. Idyll.* X. 33.

Χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ.
Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον.
Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

P. 53. Vs. 13. Σκοτοδινιάσας] *Heſych.* μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας. ad Grammatici mentem *Ariſtoph. Acharn.* 1235.

Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Platoni X. *de L. L.* 892. E. etiam junguntur.

P. 53. Vs. 16.] Ζάκορος *Lexicon Coiſlinianum* p. 233. p. 600. ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελόμενος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. τὸ δὲ ζα οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπίτασις. vult ſcilicet eſſe *praepoſitionem* Διά. διάκυνθος Ζάκυνθος. vide *Etym. M.* p. 407. 28. & *J. Clericum* ad *Menandrum* p. 47. Ζάκοροι & νεωκόροι, licet quidam *inferiores*, in maxima plerumque dignatione: inde merito apud *Lyſiam* p. 130. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ Ἱεροφάντου ſervatur. Cur enim quis non ſimul νεωκόρος ſive Ζάκορος eſſet & ἱεροφάντης? quoniam eorum munus erat ἱερὰ φαίνειν, ἐξηγεῖσθαι & porro. ita ἱερεὺς & νεωκόρος in eadem perſona juncti inveniuntur tum alias, tum in duobus titulis apud *Muratorium* CCXLVIII. 1. quamvis ibi perhibeatur ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ καὶ νεωκόρος τοῦ σεβαστοῦ. vellem autem exemplum ubi quis diceretur Ζάκορος ἱερέως vel ἱεροφάντου. nam Ζάκορος dei alicujus vel νεωκόρος non longe quaerendus foret. *Manetho.* VI. 437.

Ἀθανάτων ζακόρους, σηκῶν, θεῶν ἁγίων ἱερῆας.

Apud *Manilium* L. V. 340. *Atque auctoratos in tertia jura miniſtros.*

Sca-

Scaliger & *Salmas.* ad *Vopisci* Aurel. p. 509. interpretatur νεωκόρους. malim ἱεροδούλους. *auctoratos ministros.* nec enim omnes *neocori servi.* Isti autem tituli spurcissime habiti: sed quos juvare jam non vacat. potius succurramus miserae cuidam sacerdoti feminae, ex qua facta fuit *Saltatrix.* sic enim legimus apud eundem *Muratorium* p. DCLXI. 1.

ἡ βουλὴ καὶ (ὁ) δημὸς
Φλαουίωι ἀθηναίωι Φλαουίου ποντίλου
θυγάτηρ ἄπαζα κορεύσασα

Senatus & populus
Flavio Atheniensi Flavii Pontili (filio)
Apaza filia saltatrix.

Ubi valde adposita & reconditae eruditionis multa docentur de *saltatricibus*: quae velim omnino consulas. singula enim verba animadversione dignissima. hoc loco prodidit ex schedis *Cyriaci.* at omnis haec doctrina in fumum abitura est, si eadem sit inscriptio, quam prodidit vir Cl. ex suis schedis p. DLXX. 4. ubi δυγατερ απαζα κορευσασα redditur: *filia Apaza virgo.* & sane eadem videtur. *Cyriacus* p. XXXV. exhibet θυγατερα παζακορευσασα. Tu mecum lege θυγάτηρ ὑποζακορεύσασα. nempe erat filia patri ὑποζάκορος. *Suidas.* ζάκορος. νεωκόρος. καὶ ὁ ὑπηρέτης. ne autem vocem ὑποζακορεύειν suspectam habeas, idem cavit Lexicographus ex *Herodoti* L. VI. C. 134. & 135. laudans ὑποζάκορον τῶν χθονίων θεῶν. sive ἱέρειαν. verbum habes ap. *Murat.* CLXXX. 1. licetne errorem alium ex hoc titulo, saltem e versione tollere? quem tu putas esse *Flavium Athenis ortum*: *Atheniensem.* me fateor nescire unde sit. nam Φλάβιος Ἀθηναῖος. mihi est *Flavius Athenaeus.* ut *Flavius Pontilus* cognomine ita dictus.

P. 53. Vs. 14. Ὕδωρ προσήνεγκε] *Aristoph. Vesp.* 989.

Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας. ΦΙ. ὕμοι πῦ 'σθ' ὕδωρ.
ΒΔ. Ἔπαιρ', ἔπαιρε σαυτόν.

Heliod. II. 72. ὡς δὴ κἀκεῖνοι παρ' ἐλπίδα σωθέντες ἐκινδύνευον, ἕως ὁ Κνήμων πίδακά τινα διασμώμενος καὶ τὴν συῤῥυεῖσαν καταβραχὺ νοτίδα κοίλαις ταῖς χερσὶν ὑδρευσάμενος, τὸ πρόσωπόν τε αὐτῶν ἐπέῤῥανε, καὶ θαμὰ τῶν ῥινῶν ἐπαφώμενος, ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἐπανήγαγεν. Ita Codex *Taur.* nisi quod pro ἕως habeat καὶ. & vitiose ἐπέραινε. *Theodor. Prod.* VIII. p. 365.

Εἰ μὴ Μύριλλα μύρα μυκτήρων μέσων
Θεῖσα συνεζώωσε τὸν νεανίαν.

 vide

vide *Philippi Parei Electa Plautina* p. 85.

P. 53. V. 19. Ἀγαθῦ μεγάλυ] Hoc in Venere ita fuerit. & sic saepe *aparitio* deorum fausti fuit ominis. at aliquando & quorundam numinum ἐπιφάνεια perniciosissima. Historiae & Fabulae exemplis in utramque partem abundant.

P. 53. Vs. 21. Τίς γάρ ἐστιν, ὁ Χαιρέας εἶπεν, αὕτη;] Ita apographum distinguit. nec male.

P. 53. Vs. 24. Ὑποβαστάσας] *H. Stephano* ignotum. aliis non item.

P. 53. Vs. 24. Ἑκάστυς γενεᾶς] L. I. XIV. 20. 21. II. X. 38. 3. apud *Aristaen.* I. 20. legimus. τῦτο ἔκπλυστον ἢ περιβόητον, ὡς παράδοξον ἢ παγγέλοιον γέγονε τὸ κακόν. *Mercerus*, *cognitum*. Vir doctus corrigit *abominandum*, ut epistola sequente περιπτυόμενον. de quo consulatur Cl. *Luciani* interpres ad ad T. I. p. 414. *Mercerus* videtur legisse ἔκπυστον. ἀνάπυστ© *Herod.* VI. 64. & 66.

P. 53. Vs. 26. Ἀλλ' ἀμῦ] varia agitavi. nihil satisfacit. an placet ἀλλὰ μὴν. *Demosth.* περὶ συμμ. 137. A. Ὑπὲρ Μεγαπ. 157. B. Κατὰ Φιλ. A. 53. E. ἀμῆ. ἀμοῖ. ἀμῶς non audeo.

P. 54. Vs. 2. Θάλασσα φιλάνθρωπε] Non saepe hoc epitheto cohonestatur perniciosum hoc elementum. *Theophyl.* Ep. 28. κολευράζει γὰρ ἡ θάλασσα τὸ ἄγριον, ἢ παρέχεται τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὁπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονῦντας ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνυσαν. *Anthol.* III. XXII. 26. 246.

> Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
> Νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
> Μούνι© ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκ© ἄσκοπον ἄνδρα
> Ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πιστότερα.

immo πραότερα. vel πιστότερα cum codice *Vatic.* a manu partim secunda. vid. L. III. XXII. 37. 250.

P. 54. Vs. 2. ἐξεπήδησε τὰ δάκρυα] *Martial.* I. XXXIV.

> *Amissum non flet, cum sola est Gellia, patrem.*
> *Si quis adest, jussae* prosiliunt *lacrimae.*

fuerunt igitur oculi huic Gelliae flendi artem egregie edocti: cum aliae *unam falsam lacrimulam oculos misere terendo vix vi expresserint*, ut ille ait.

P. 54. Vs. 3. Ἢ ἵνα] Credasne hac particula aliquem offensum iri, millies ita obvia? Si pruriant tamen manus, scribe affirmative. ἦ.

P. 54.

Digitized by Google

P. 54. Vs. 9 Γεγαμηκότι;] pone interrogationis notam.

P. 54. Vs. 10. τὸ καινότατον] uti τὸ λεγόμενον passim interjicitur. sic τὸ καινότατον ap. *Longin.* III. 97. in apographo παραμυθῆτο.

LIBRI SECUNDI CAPUT SEPTIMUM.

P. 54. Vs. 14. Τριήρη ναύμαχον.] plerumque tales triremes. quae etiam ταχεῖαι & sic opponuntur ἱππαγωγοῖς. quamvis in hunc usum fere ὁλκάδες & πλοῖα adhibebantur. vide *Demosthen.* Philipp. A. 49. E. 50. C.

P. 54. Vs. 14. Καθειστήκει] L. III. V. 51. 10.

P. 54. Vs. 14. Ὑποκοριζάμενος] Si credimus *Moeridi Atticistae* hoc Atticum magis quam κολακεύειν. sed quis id verbi non ita adhibuit! Quamvis re vera pro ὑποκορίζεσθαι non semper commode adhiberetur κολακεύειν. vide *Thomam Magistrum.*

P. 54. Vs. 15. Διά τινα] acceperim ceu singularis numeri pronomen *Callirrhoen* designans. *propter quam.*

P. 54. Vs. 18. Σέβεσθαι πόλεμον, μέγαν μὲν, οὐ κοινὸν, ἀλλά τῆς Διονυσίου μόνης οἰκίας] puto excidisse οὐ ante vocem μέγαν. *bellum non quidem magnum. neque commune Reipublicae & sociis, verum.* nam adparuerat modo una triremis. *Xenoph. Hierone* 906. B. ἡ πόλις αὐτῶν κοινὸν πόλεμον πολεμῇ. cui opponitur οἰκεῖος apud *Herodot.* V. 23. VII. 235.

P. 54. Vs. 19. Ἀφιππευσάμενος] Ἀφιππεύω obvium. vide doctum interpretem *Diodori* L. II. C. 19. Ἀφιππασάμενος habes apud *Plutarch. Alex* 43. qui tamen etiam ἀφίππασεν in *Arato* p. 354. & alias. ἱππάζεται habes apud *Aristoph. Nub.* 15. sed ἱππεύεται agnoscit *Scholiastes*, animadvertente *Kustero.* Codex meus a vulgata stat. vide quoque Cl. *Hudchinsonium* ad *Xenoph.* Agesil. p. 17. significat κέλητι ὀχούμενον ὀχεῖσθαι, secundum Comici *Scholiasten.*

P. 54. Vs. 20. Φρουρίων βαρβάρων] Φρούρια enim erant, ut patet ex L. VIII. VIII. 142. 16. V. II. 82. 4. nempe praesidia a rege Persarum imposita, quibus Iones & Milesii coercerentur, libertatis avitae merito avidi. erat φρούριον re vera Mileti. vid. *Thucyd.* VIII. 84.

P. 54. Vs. 20. Ὑφορμῶσα] legendum esse ὑφορμῶσα diximus L. I. VII. 10. 17. vide *Thom. Mag.* in ὁρμίζω. qui metaphoricas locutiones in ὑφορμεῖν & ἐφορμεῖν sic explicat, ut utrique eandem vim tribuat. tamen

 prius

prius aptius videtur *de navibus occulto alicubi stantibus, ut aliis insidientur easque excipiant.* alterum de iis, *quae in ancoris stant occasionibus & eventibus excubantes & intentae.* ὑφορμεῖν & σοφίζεσθαι. apud *Ulpianum in Demosthenis Timocrateam* p. 790. D. sibi controversa. credo ὑφορμεῖν veram lectionem. apud *Alciphr.* III. LXV. miror relictum esse. ἡ ναῦς, ἡ ἐπὶ τοῦ χώματος ὁρμῶσα. nisi deductum hoc ab ὁρμᾶν. sed tum versio mutanda fuisset. Recte tale vitium sustulit Cl. *J. Taylorus* ex Lycurgo p. 323. ita & παρορμίσαντες in *Lysia* p. 241. idem merito reponi jussit. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νεώς recte *Cod.* noster in *Apollod.* I. VII. 23. p. 57. quod & notavit *Faber* ex *Palatino.* Mendosa haec vox etiam in Epigrammate *Rufini.* saltem in *Apographis.*

Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκούριον, αἱ δύ' ἑταῖραι,
 Αἰὲν * ἐφορμεῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι. * vulgo ὑφορμῶσιν.
Ἀλλὰ, νέοι, πάνδημα τὰ λῃστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
 Φεύγετ'. ὁ συμμίξας καὶ καταδὺς πίεται.

forte quis ὑφορμῶσιν malit: ob animadversa modo ad *Thomam.* verum non recesserim a Vaticana lectione, & vicinae adeo hae notiones, utrum de speculis an insidiis, an utraque re simul agatur, ut aliquando optionem dubiam faciant. ἐφορμεῖν saltem saepe occurrit sensu ab ὑφορμεῖν vix remoto. vid. *Demosthenis Olynth.* III. 36 A. ubi ἐφορμᾶν male *Luccesinius*: sed qui parum de contextu fuit sollicitus.

P. 54. Vs. 22. Ἀνάσπαστον γενέσθαι] ποιεῖν. obviae locutiones. dicuntur non modo de *urbibus obiter & subito captis & subjugatis*, quo sensu saepe *Herodotus* & *Euripid. Rheso.* 121. verum de *penitus & subito eversis & deletis.* ut *Tacitus* L. IV. H. 72. ait, *Cremona e gremio Italiae rapta.* sic hic *triremis penitus deletur & evanescit.* unde ἀφανισθῆναι pro Glossa τῆς ἀναρπασθῆναι venire potest. accommodata exempla hujus significationis *in rebus & personis* ad *Diodori* L. XIII. 56. suppeditabit *Celeberr. Wesselingius.* dicenda quaedam erunt L. IV. IV. 74. 70. ἀνάσπαστόν τινα ποιεῖν, ποιήσασθαι, γενέσθαι alius paullo indolis: & fere dicuntur, de *eversae urbis & regionis incolis vel in captivitatem & alienas sedes abductis vel expulsis & relegatis. Hesych.* ἀνασπάσω. ἐκβαλῶ. apud *Herodotum* de *exulibus, relegatis, expulsis* saepe. L. III. 93. V. 12. 106. VI. 9. nec de ipsa urbe, vel regione adeo dicitur. magis hoc poetae liceret. tamen apud *Demosthen.* περὶ παραπρ. 299. E. in *Obsopoei* Codice & *Benenati* ora legitur ἀνάσπαστος ἡ πόλις αὐτῶν γέγονε. quod ferri posset, si non de civibus jam praecessisset ἐξελήλαντο. quare ibi ἀνάστατος, uti in pagina 345. A. ejus orationis legitur ἀνάστατος χώρα. praetulerim, ut ap. *Sophocl. Trachin.* 244. quamvis ἀνάστατος pro ἀνάσπαστος recte dicatur paullo minus violen-

violento ſenſu apud eundem *Tragic. eadem fabula.* vs. 38. ἀνασπᾶν ita acceperim apud *Lucian. Tyrann.* T. II. 114. τὺς τυραννυμένυς ἐκκόπτων . . . τὺς ἐφήβυς ἀνασπῶν. ubi ἐκκόπτειν eſt *vi ejicere*, ut *hoſtem ex arce. ex colle edito.* ſaepe *Xenoph.* vide L. VII. H. H. B. 638.

P. 54. Vs. 25. Νεμήσεως] Maligni in hac voce Lexicographi. *Heliodorus* & alii boni auctores ſaepe utuntur.

P. 55. Vs. 1. Ἑνὶ δεσπότῃ] *Xenoph. Eph.* I. 17. ἡμᾶς ὑφ' ἑνὶ ποιήσας δεσπότῃ.

P. 55. Vs. 1. Καὶ ὁ λαβὼν αὐτοὺς ἐπώλησεν] *Demoſth.* περὶ παραπρ. 297. A. ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο. *Ulpian.* ἀντὶ τῦ δυλώσας ὑμᾶς . . . ἀπήγαγε. non adeo neceſſarium, quod neſcio cui incidit, λαχών. alioqui obvia permutatio horum vocabulorum. ita μεταλαχεῖν ὕπνυ pro μεταλαβεῖν apud *Heliod.* VI. 272 in *Codice Taurinenſi.* nec male. Caſaub. ad *Athenaeum* VII. IX 287. F. in Alexidis verſiculo emandat pro εἴληφ' ἐγώ.

Ἐπιπονώτερον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληχ' ἐγώ.

quod quidem incertum. at certum verſum vel ſic miſere laborare.

—— —— —— —— Ἐπιπονώτερον
Μὰ τὸν Διόνυσον [ἄλλον] οὐκ εἴληχ' ἐγώ.

vel ſimile quid deſideratur. apud *Apollon. Rhod.* I. 920. recte credo *Laurentiana* membrana.

Νῆσος ὅμως κεχάροιτο καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
Δαίμονες ἐνναέται. ubi λάβον.

P. 55. Vs. 1. Ἐκεῖ δὲ πέδας εὕροντες εἰργάζοντο παχείας τὰ Μιθριδάτυ] Aures noſtras laedit haec verborum poſitio. quam jam olim vocarunt σύγχυσιν. nec credo, ideo plane damnarunt. certe non auctores ipſi, qui ea uſi fuerunt, & qui a diſlocata vocabulorum ſerie ſpeciem aliquam, ſive bene, ſive male, ſuis ſcriptis gravitatis & attentionis a lectoribus adquirere ſtuduerunt. eae ſynchyſes durae & difficiles ſemper, temporibus etiam vitioſiores viſae fuerunt, quando coeperunt etiam hac in parte compoſitionis ſcriptores fuco potius quam maſcula auſteritate & decora negligentia orationem commendare ſuam. Hinc toties antiqui Grammatici hoc vitium notaverunt, critici novitii inconſultiore conſilio etiam eximere auctoribus non dubitaverunt, ubicumque hujus inſtituti veſtigia adparerent. Prudenter *Lucian.* de *Quomodo Hiſt. Scr.* T. II. 58. Καὶ μὴν καὶ συνθήκῃ τῶν ὀνομάτων εὐκράτῳ καὶ μέσῃ χρηστέον, οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα,

ϛάντα, ϗ ἀπαρτῶντα, τραχὺ γὰρ, ὔτε ῥυθμῷ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολλοὶ, συνάπτοντα. τὸ μὲν γὰρ ἐπαίτιον, τὸ δ' ἀηδὲς τοῖς ἀκούουσι. *Thucydidi* prior τραχύτης. vitio data: *Rhetores* secundae classis fere omnes posteriore mollitie laboraverunt. periculosum igitur in auctoribus vel illam duritiem velle emollire: vel nimis affectatum fractumque in hoc genere orationis habitum velle emendare. & ultimum vitium facile multos latuerit, cum longe plurimi in ipsa poesi aurium obesitate rhythmum vix percipere possint. Sed facillime offendantur, simul atque in prosa verbulum eo loco in orationis serie non sit collocatum, quo sua sibi vernacula lingua id collocari desideraret. At quam parum idonei hic judices sedeamus, res ipsa loquitur. nam rhythmus in prosa fere ab auribus hodiernis recessit respectu linguarum antiquarum. ubique tamen hoc genus emendationum & animadversionum offenderis. lubet aliquot specimina e multis per satiram adponere. *Thucyd.* VIII. 106 γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς, ϗ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Πύδνον μάλιϛα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕϛερον δὲ ἐς Ἄβυδον. ubi illud μάλιϛα vides separatum vel a καταφυγόντων vel a τὸ πρῶτον. Idem L. IV. 135. Ἀπεπείρασε δὲ τῦ αὐτῦ χειμῶνος ϗ ὁ Βρασίδας τελευτῶντος, ϗ πρὸς ἔαρ ἤδη, Ποτιδαίας. ubi animadvertis ὁ Βρασίδας aliena sede non modo, verum Ποτιδαίας ibi duodecim vocabulis & duobus commatibus a verbo suo remotum. qualia ὅσα κόνις circa finem periodorum apud quosvis bonos occurrunt: sed quae in Idiotismis nostris imitationem non admittunt. *Herodot.* V. 118. Νηυσὶ ϛρατιὴν πολλὴν ἄγοντα Περσικὴν Ἀρτύβιον. locus nostro fere similis positione. *Demosth.* περὶ παραπρ. 322. E. Μικρὸν ἀκούσατέ μυ ἔξω τι τῆς πρεσβείας ταυτησί. Idem in *Midiam* p. 632. B. Καὶ πολλὺς ἂν ἑτέρους ἔχοιμι λέγειν, ὧν οἱ μὲν, τεθνᾶσιν, οἱ δ' ἠτιμωμένοι διὰ πολλῷ τύτων εἰσὶν ἐλάττω πράγματα. *Lysias* p. 443. Καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λαοδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ϗ τῆς πόλεως προνοούμενον. ubi tota periodus turbat ὅτι φ. ω. τ. quae non ad proximum Εὐάνδρυ sed ad remotum Λαοδάμαντι spectat. apud *Lycurgum* in *Leocr.* §. 18. legitur ῥᾴδιον ἔϛαι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, ἢ φανεῖσθε ἐπὶ τὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι. ubi optimo jure Cl. editor corrigit ἐπὶ τοῖς. nam illud τὺς non nisi typi vitium haberi meretur. At transponenti ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον, non accesserim. immo minus id elegans putarim. Interpositio vocabuli inter articulum & nomen politissimis scriptoribus in usu. quoties *Herodotus* τῶν τις ἐχθρῶν & similia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit, nam eadem synchysi offensi, ad sensum aeque perspicue, ediderunt *Vitebergae* Anno MDLXVIII. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργιζόμενοι. At orator cavens aperte Atheniensi populo convitium facere, quasi ἐπὶ μικροῖς ὀργιζομένῳ, conturbavit verba & pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι. illud

lud μᾶλλον quasi occultans. *Demosth.* in *Leptinen.* 541. D. Ἕν, οἶμαι, πολλοῖς. *Strabo* L. VI. 418. C. ἡ δ᾽ ἄλλη κατοικία καὶ τῆς μεσογαίας ποιμένων ἡ πλείστη γεγένηται. ubi Casaubonus pro sua modestia ipse damnat vocis ποιμένων sollicitandae suspicionem, & ostendit ex pagina sequente. 419. C. Strabonem amare hanc figuram. quod & patet ex L. XVI. 1108. B. πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μωσάδα. Ambiguum saepe, fateor, sensum talia possunt facere. sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, & nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum quid vel quomodo debuissent veteres scribere: sed quid re vera scripserint. alia ista est Crisis, nec minus nobilis: qua Longini, Dionysii, Demetrii claruerunt: sed qui non eo vecordiae progressi fuerunt, ut ob vitiosam compositionem vel alium orationis, quem caussabantur, defectum, ita scripsisse auctores negarent. Horum methodus & scientia multum re vera adjuvat Criticum, ut ita dicam, literarium, ad veram lectionem indagandam: sed minime est norma, ad quam emendatio exigi debeat. legant temeraria Criticorum, quae passim jam grassantur, cohors, modestiores laude cumulata dignos censeo, legant, dico, & relegant, quae in hanc rem prudentissime, at severe quoque, monet magnus *J. Casaubonus ad Athenaei.* L. VII. C. IX. p. 511. & quae nostra aetate *P. Burmannus*, vir aeterna laude dignus, in hanc literarum omnium certissimam perniciem consignavit in *Phaedro* majoris formae praemissa praefatione. At pergamus. *Plutarch. Demetrio* p. 33. Καὶ διηγεῖτο τὴν γενομένην, αὐτῷ μάχην πρὸς τὸ θηρίον, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου συγκαθειρχθέντι τοῦ βασιλέως. *Lysias* p. 95. Ἦ δεινόν γε, εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξεῖναι ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῷ, ὅ, τι ἐβουλόμην· κινδυνεύοντι δὲ μοι περὶ τῆς πατρίδος, οὐδὲ πυθέσθαι παρ᾽ αὐτῆς τἀληθῆ ἐκγενήσεσθαι περὶ ὧν εἰς κρίσιν καθέστηκα. ubi illud ἐκ πολεμίων. ambiguum & remotum satis a voce λύσιν. nescio vero an locus ita constitui totus possit. pro ἐξῆν & ἐκγενήσεται vides quid substituerim. viri praestantes aliter locum sanare instituerunt. Nec offendor in *Diodoro* L. XII. 30. ubi scribitur. Οἱ φυγάδες ἀθροισθέντες καὶ παραλαβόντες ἔπλευσαν τοὺς Ἰλλυριοὺς κοινῇ μετ᾽ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον. Apud *Lucianum in Abdicato.* T. II. p. 180. Ταύτην ἐγὼ τὴν τέχνην οὐχ υἱὸς ὢν σὸς ἐξέμαθον, οὐδὲ τῷ σῷ νόμῳ ὑποκείμενος, καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκά σοι, καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας, οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχων. τίνα διδάσκαλον ἐμισθώσω; ubi *F. Guietus*, quia καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας dividit periodos cohaerentes praecedentem & sequentem, mediam tertio loco poni jubet. certe tum potius in Cl. *Gesneri* emendationem transirem. sed locus mihi esse sanus videtur. nam non modo singula verba, sed commata sive periodi orationis aliquando conturbatiore ordine proferuntur.

Apud eundem *Lucian.* T. III. 405. *Epist. Saturn.* idem, sane periculosae in criticis audaciae vir, non ferens verborum trajectionem, vocem ultimam hujus periodi glossam pronuntiat. Τὸ τάριχος μοι ἐς τὴν φακῆν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων. in Samosatensis *Dial. Deor. Mar.* VIII. p. 308. huic licentiae locum libenter fecerim. Καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τοῦτον τὸν ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν, ἐξενήξω ἐς Ταίναρον, αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ. *Aristaen.* II. V. Καθάπερ αἴγλη τις ἡλίου πάλλεται συχνὰ περὶ τοῖχον, ἐξ ὕδατος ἀνταυγοῦσα κατὰ σκαφίδος ἢ λέβητος κεχυμένου. ubi noluerunt auctorem illud κεχυμένου tantum removere ab voce sua ὕδατος. *Aristaen.* I. XVII. Καὶ τρικυμίας τὸν τρόπον τῆς ἀπάτης σαλεύεις. ubi frustra haec trajectio *Sophistis* imputatur.

Non quod umquam librariorum culpa vel perverso nitidioris scripturae studio, dum erroneam verborum seriem litura noluerunt corrigere, tales synchyses accidisse negem. immo non verba, & periodos, sed longe majora scriptorum membra evidenter a scribis confusa & male locata esse extra dubium est positum. Verum caute in his procedendum esse ajo, & auctoribus suo more scribere permittendum. quis ex. gr. non adsentiatur magno *Salmasio* in Antonino Liberali Fab. XLI. ordinanti ita verba confusissima. καταλαβοῦσα . . δ' αὐτὸν ἐχόμενον ὑπὸ ἀτεκνίας, ὑπισχνεῖτο καὶ ἐδίδασκεν τὸν τρόπον, ᾧ γένοιντο παῖδες αὐτῷ. ὁ γὰρ Μίνως οὔρεσκεν ὄφεις καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρας. ubi vulgo K. . . . αὐτῷ, ὄφεις, καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρας, εἰ γένοιντο παῖδες. ὁ γὰρ μίνως ὀυρεσκε. Et apud *Xenophontem Ephesium* L. V. 71. quis non cum sagacissimo *Hemsterhusio* reponat. Καὶ δεσμὰ περιτίθησι, καὶ παραδοῦσα οἰκέτῃ τινὶ πιστῷ Κλυτῷ τοὔνομα, κελεύει ἐμβιβάσαντα εἰς ναῦν, ἀπαγαγόντα εἰς Ἰταλίαν, ἀποδόσθαι πορνοβοσκῷ τὴν Ἄνθιαν. ubi vulgo contra sensum ἀποδόσθαι εἰς Ἰταλίαν. & hanc transpositionem Codex omnino confirmat. ex quo & aliae hic mutationes petitae. in Verbis *Athenaei* L. XV. 679. A. λέγε ἡμῖν περὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὑπολάβωμέν σε ἀποθανόντα μεταμορφωθῆναι ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. *mira trajectione* usum auctorem agnoscit magnus Interpres. at quis imberbis pene Criticus jam non audacter pronuntiaret, esse assumentum otio abutentis scioli, qui sedem loci indicare voluerit: quod ita in contextum irrepserit. facile his multa addi possent in utramque partem. Viri eruditi *Hudchinsonus* ad *Xen.* K. A. L. V. 382. & *Abreschius* ad *Xenoph. Eph.* in *Miscell. Vol.* XI. III. p. 6. nonnulla contulerunt.

Liceat igitur & Charitoni synchysi fuisse uso: qua iterum non obstinuit L. VIII. VII. 142. 2. Σὺ δὲ ἡμῖν διήγησαι τὰ μετὰ τὸν ἔκπλουν συνεχθέντα τὸν σὸν ἐντεῦθεν. Quin crediderim librarios aliquando tales verborum trajectiones perversa diligentia correxisse. ut certe Horatio per ipsos vix canere licuerit L. I. Serm. V.

— *ubi*

igitized by Googl

——— ——— ——— *ubi ſedulus hoſpes*
Pene macros arſit dum turdos verſat in igni.

ſed ubi duo *codices mei* cum *Taurinenſi & Franequerano* meliorem lectionem tuentur & egregie *J. Rutgerſius* in *Venuſ. Lect.* C. x. vide *doctiſſ. H. Cannegieterum* ad *Aviani Fab.* xxv. 4.

P. 55. Vs. 2. Πέδας παχείας] *Alciphr.* III. 24. χοίνικας παχείας ἐπισύρων καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων καὶ τῇ σμινύῃ τῆς μὲν τρυφῆς ἐπιλήσεται. ita & *Cteſias* p. 635. *Edit. Gron.* & *Demoſth. de Coron.* 494. D. vid. *Æſchin.* περὶ παραπρ. 420. C. *Æſchylus Agamn.* 1648. dixit βαρείαις πέδαις ſive potius σειραῖς, ut *Eruditiſſ. Abreſchius* ad hunc Tragicum p. 401. *Ariſtoph. Veſpis* 433. ut noſter loquitur

Εἰ δὲ μὴ ἐν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.

ubi *Junt. & Aldin.* omittunt τὸ ἐν. in *Kuſteriana* & *aliis* εἰ δὲ μὴ, 'ν. at non opus iſto auxilio, quia μὴ paſſim pro nulla ſyllaba per eliſionem habetur: ut merito *H. Grotius* ad *Philemonis* λείψανα *Incerta* vs. 334. [& 285.] Μὴ *cum ſequente vocali coaleſcere ſolere nemo modice Graece ſciens monendus eſt.* monitore tamen opus erat *H. Stephano* in *Sophoclis Oed. Colon.* 1215.

ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνεις.

qui iſtam eliſionem duram fatetur. cum centies apud omne genus poetas occurrat. illum tamen ſecutus *Glaſcovicenſis Editor.*

P. 55. Vs. 3. προσελθεῖν] L. III. II. 42. 13.
P. 55. Vs. 4. Δωλόγιον] L. III. III. 47. 16.
P. 55. Vs. 8. Ἀνὴρ ἐκ παρθενίας] L. VI. I. 985. VI. I. 98. 5.
P. 55. Vs. 8. Οὐδὲ ἐν τοῖς ὀνείροις εὐτυχής] contigit enim infelicibus ſaltem aliquando bona & jucunda ſomnia videre. & in ſomniis ſolemus ſaepe ſupra modum divites, felices, honorati videri. unde proverbialis locutio. ὅσα ἐν ὀνείρῳ φέρειν. apud *Theocr. Idyll.* IX. 16.

——— ——— ——— ἔχω δ' ὅσ' ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται, πολλὰς μὲν οἶς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

ubi *Schol.* conſulatur & in primis Bataviae noſtrae decus *Deſider. Eraſmus* in Adagiis p. 732. qui ibi Bucolici locum laudatum non praeteriit. nec alterum ex *Idyll.* XXI. 67.

Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

Hanc ad paroemiam credo respexisse Charitonem : sed inflexit plane sensum : nam Chaereas non videt hic somnium, sed Callirrhoe. verum credebant etiam ei ipsi, qui miserabili habitu alicui adparuisset, aliquid malorum portendi vel jam accidisse. mox videbimus. Adponam Μακεδονίου Ὑπάτου Epigramma ἀνέκδοτον hinc non alienum.

Τὴν φιλοπουλυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρου
Εἶχον, ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις.
Πείθετό μοι ξύμπαντα, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο,
Κύπριδι παντοίῃ σώματος ἀπτομένου.
Ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρως καὶ νύκτα λοχήσας
Ἐξέχεεν φιλίην, ὕπνον ἀποσκεδάσας.
Ὧδέ μοι οὐδ᾽ αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλέοισιν ὀνείροις
Ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἡδυγάμου.

illud κέρδος ἡδύγαμον videtur dictum pro κερδεῖν γάμον ἡδύν. γάμος sequiorem sensum admittente. ita apud *Ovidium* VIII. *Met.* 850. *qui raptae praemia nobis virginitatis habes.* id est: *qui praedatus, lucratus es nostrum pudorem.* difficile haud foret facilius intellectu vocabulum χάρματος vel simile aliquod substituere. sed dum interpretari liceat, emendare reveremur.

P. 55. Vs. 10. Δηλοῖ γὰρ θάνατόν σε τὰ δεσμὰ] *Vincula mortem* praesignificare nusquam, quod memini, tradit ὀνειροκριτῶν Coryphaeus licet, περὶ πεδῶν ex instituto agat L. II. C. LII. at *Astrampsychus* tamen canit p. 7.

Πέδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

nec longe abit *Nicephorus* p. 15.

Κλοιὸν φέρων τις, οὐ μακρὰν τοῦ κινδύνου.

& p. 17.

Πέδας φέρων, νόμιζε κινδύνους ἔχειν.

haec sufficiunto ex ματαιοτεχνίᾳ hac. mox *Apograph.* male ζῶντας.

P. 55. Vs. 16. Μὴ γὰρ ἀπολείψειν ἂν τὸν Διονύσιον οὐκ ὄντος ἔτι Χαιρέου] nempe ἐθάρρει, sive, ut antea L. I. XIV. 20. 14. deficit εἰκὸς ἦν. ἡγεῖτο. ᾤετο.

P. 55. Vs. 19. ἐργάσηται] L. III. X. 60. 16. II. VI. 31. 25.

P. 55.

Digitized by Google

P. 55. Vs. 19. περιέσπασε τὸ πένθος] L. II. III. 25. 25.

P. 55. Vs. 20. Ψευδόνειρον] elegans vox. mirum eam non in *Artemidoro* inveniri, cum toties utendae ejus ansa praebita fuerit. id dictum, ut apud *Spartianum* in *Aelio Vero* C. IV. *Quid si non recte constellatio ejus collecta est, quem credimus esse victurum.* ubi merito *Salmasius* nihil mutat.

P. 55. Vs. 21. Ἡ γαστὴρ] *Partus.* vel mavis *Spes vicini partus, quod praegnans erat?* certe edito partu luctus cessabat apud Romanos. *Paullus*, sive *Festus. minuebatur populo luctus aedis dedicatione. . . . privatis autem, cum liberi nascerentur*, sive *cum liberi nati sunt.* id est, *lugubria ponebantur.* Verum & animi tristitias cessare tum fas erat.

P. 55. Vs. 22. Ταῖς ἀληθείαις] Varie effertur apud Graecos. τῇ ἀληθείᾳ ἐπ' ἀληθείᾳ ἐπ' ἀληθείας. nostra forma obvia. vid. *Aristaen.* I. XIII. *Philemom. Fragm.* 278.

Verum hoc substantivum etiam alias numero plurium saepe gaudet. *Menander* Ἀφροδισίοις p. 38.

Εἰ τὰς ἀληθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγει.

in Incertis 585. λέγειν ὀκνοῦντες τὰς ἀληθείας ἀεί. *Lucian. Cataplo.* I. p. 641. τὰς ἀληθείας εἰπεῖν.

P. 55. Vs. 22. πρεσβεῖαι] id antiquissimi moris. vid. *Josephum. Ant. Jud.* L. XII. 7. 8. 9. si otiosus sis.

P. 55. Vs. 23. Αὔξει] *Magister Thomas* non inprobat passivum usum. adi *J. G. Graevium*, affatim de hoc agentem, ad *Luciani Soloecistam Tom.* III. *pag.* 559.

P. 55. Vs. 25. δέσποιναν αὐτὴν ἀπέδειξε τῆς οἰκίας] L. VIII. VII. 142. 8. simpliciter εὐθὺς γὰρ τὴν ἀργυρώνητον αὐτοῦ δέσποιναν ἀπέδειξε. *Longus.* III 91. ἐκείνην ποιῆσαι δέσποιναν οἰκίας *Artemid.* II. 20. p. 108. II. 42. 135. una voce οἰκοδέσποινα. ita οἰκοδεσπότης. *Alciphron* III. LII. ὁ τῆς οἰκίας δεσπότης. *Eurip. Med.* 694.

Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.

ita de filiis familias. *Eurip. Ione.* 1526. *Alciph.* 681. 806. solebant autem post primum partum illas, quibus cohabitaverant adhucdum, matres familias declarare, & ornamenta uxoria contribuere. *Lysias* p. 5. ἐπεὶ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα. vide Consultiss. *H. Noordkerkium* in *Decad. Observ.* C. VII. p. 143.

P. 55. Vs. 25. ἀναθημάτων] Puerum ipsum in auro argentove vel tabulam felicis puerperii indicium, aliquando viliora, ut peplum, sandalia, dedicabant in templis, praecipue Dianae Ilithyiae. vide quae scripta in *Vanno Critica* C. VII. §. 5.

P. 55. Vs. 26. πανδημεὶ ἑςίᾳ] vide notata L. III. II. 44. 15.

LIBRI TERTII CAPUT OCTAVUM.

P. 56. Vs. 4. Χαριςὸν παρ' αὐτῆς] illud χαριςὸν est nihili. requireretur ἐνέχυρον vel simile quid. ut antea locutus fuit. & forte scribendum ἔχῃ ἐνέχυρον εὐχαριςίας. *ut non modo pignus grati animi habeat in illa, quia erat benevola, verum quia etiam meliorem fortunam ei deberet Plango.* vide dicta ad L. II. VII. 33. 8. & II. IX. 35. 16. posses etiam ἔχῃ χάριν τὴν παρ' αὐτῆς vel ἔχῃ χάριν παρ' αὐτῇ. vel ἔχῃ χαριςικήν. sed tum foret delendum παρ' αὐτῆς. quin & χαριςικὸς non qui gratus, sed qui libenter gratificatur: gratiam init. contortius foret. alioqui vox proba, licet Lexicis ignota. vid. *Democratis Sententias.* p. 64. & *Phrynichum Arabicum*, qui explicat πολὺ χαριζόμενος. in *Coislíniana Biblioth.* p. 469.

P. 56. Vs. 5. Τῆς διακονίας ἐρωτικῆς] aliis locis ὑπηρεσία. L. VI. IV. 104. 25. *Heliod.* VII. 326. τὰ ἐρωτικὰ τῇ Ἀρσάκῃ διακονουμένων. p. 342. συνηθές τι [cod. male τε] καὶ Ἀφροδίσιον διακόνημα. *Achill. Tat.* IV. 231. & centies.

P. 56. Vs. 7. Τῇ Ἀφροδίτῃ] Venus in agris Dionysii culta respicitur. II. II. 25. 6. II. III. 26. 13.

P. 56. Vs. 8. Λεχῶς] rescribe λεχοῦ. *Eurip. Electra.* 654.

Λέγ' ἡλίους ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.

vide notata L. II. IX. p. 229. *Animadversionum.* credo *Salmasium* in loco ibi laudato errare, quando docet λεχώς. *lectus puerperae* dici.

P. 56. Vs. 10. Κρείττων καὶ μείζων] formulam jam tetigimus L. I. C. I. 3. 18. non quasi re vera major facta esset & statura crevisset: sed ita videbatur, *Spectabilior effecta.* quin & revera *habitior.* ita *major* apud Latinos. *Manilius* I. 35.

Major

Digitized by Google

Major uti facies mundi foret ac veneranda:
Non species tantum, sed & ipsa potentia rerum.

At proscribit hos cum plusculis versus *Bentlejus*, rogans *qui potuerit fieri major?* mundus major factus fuit, cum magis coepit cognosci: ut ipsa terra major facta fuisse potest dici, postquam tot novae regiones detectae. major & venerabilior factus sic mundus. quin porro re vera, ex hypothesi, majus deinde coelum est factum, ut canit L. IV. 933.

Majus & Augusto crescit sub principe coelum.

at secunda criminatio forte conficiet rem circa voces *& veneranda. Non solet auctor hexametrum ita claudere* ait. V. D. certe *Lucretius* hoc frequentius facit. sed fallemur, si a talibus abstinuisse *Manilium* putemus L. III. 125. *quam diuturni.* eodem libro vs. III. 125. *& specioso.* III. 461. (434) *sic breviantur.* quae omnia pro legitimis ab ipso Britanno Aristarcho agnoscuntur. tandem. *species idem prorsus quod modo facies.* at contra se res habet. *facies* hic *adspectus. species* hic pro *inani forma*, & opponitur *ipsi potentiae rerum.* ut *res & species* saepe sibi contrariae. non majoris operae foret praecedentes & sequentes versus infamia notatos, in integrum, pro parte saltem, restituere.

P. 56. Vs. 13. Καταρχόμενος ἑκατόμβαις] sic in *nuptiis filiae centum boves mactat Clisthenes* apud *Herodot.* VI. 129.
hic autem princeps dicitur κατάρχεσθαι, vel quod re vera id fecerit, ut accidit, vide *Heliod.* X. 531. vel quod per sacerdotem fecit, ipse fecisse dicatur. ut centies loquimur. de vi vocum. κατάρχεσθαι & ἀπάρχεσθαι L. *Kusterus* potest consuli ad *Aristoph. Aves* 960. & *Pac.* 1056.

P. 56. Vs. 14. Δέσποινα] rem divinam a precibus auspicabantur. *Heliod.* X. 531. Καὶ πλησιάσας τοῖς βωμοῖς ὁ Ὑδάσπης καὶ μέλλων ἀπάρχεσθαι τῶν ἱερείων, ὦ δέσποτα, εἶπεν, Ἥλιε καὶ Σελήνη δέσποινα. L. III. 141. Βωμὸν δὲ παμμεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, καὶ τὰ νενομισμένα τῶν ἱερείων ἄκρα πάντα ἐπιτεθέντες, κατάρχειν τῆς σπονδῆς τὸν ἱερέα τοῦ Πυθίου, καὶ τὸν βωμὸν ἀνάπτειν ἠξίουν. ubi forte quis ἄκρα πάντα mutanda censuerit in ἄρθρα. at omnes Codices, mihi cogniti, obstant. apud *Schol. Aristoph.* in *Ranis* p. 1349. λέγουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων φαλάγγας. *Kusterus* corrigit ἄρθρα. *Alciphron* II. II. p. 220. καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέστραπται. sed ubi *Arnaldus* in *Miscellan.* Vol. V. T. II. p. 276. legit ναρκῶ. at Cl. *Trillerus* in *Observ.* p. 230. καὶ δρακύω vel καὶ ταχερά. ἤ. κ. *Lucian.* de *Gymn.* T. II. 910. Καὶ ὁ πόνος οὗτος ὤμους τε αὐτῶν κρατύνει καὶ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθησιν. & *Arnaldus* ibi rursus τοῖς ἐπικαίροις. *Lucianus Lexiph.* II. p. 334. ὅτι ἀμφοτέροις

κατα-

καταχέων αὐτῷ τὰ ἄκρα διεπλεσα. ubi τὰ ἄκρα πλευρὰ interpretatur *Guietus*. *Hephaestion Theb.* p. 10. in *Leone* συναφήσεται δὲ περί τὰ ἄκρα. & *in Scorpio* p. 14. τομὰς καὶ καύσεις καὶ σπασμοὺς περὶ τὰ ἄκρα πείσεται. *Strabo* L. II. 152. B. διόπερ οὐλότριχας καὶ οὐλόκερως καὶ προχείλους, καὶ πλατύῤῥινας γεννᾶσθαι. τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν συςρέφεσθαι.

An igitur edicemus pro imperio haec omnia esse corrigenda, & qui non ita sentiant τῶν γονίμων Criticae παίδων facessere ex numero jubebinus. si ita necesse, saltem alius horribile hoc decretum pronuntiet. Ipse interim cum *Joanne Buberio*, in *Miscellaneorum* Vol. XII. T. II. 436. credam in plerisque commode τὰ ἄκρα significare *corporis extremitates*, quas, ipso docente, *Seneca de Ira* L. II. C. 3. vocat *Summa. dum ad dicendum componitur, summa riguerunt.* ubi ipse ex *Philone Judaeo Legat*; ad *Cajum* T. II. p. 598. adduxi φρίκη βύθιος ἐυθὺς κάτεσχεν ἡμᾶς, ἣ καὶ μέχρι τῆς ἐπιφανείας ἀνεχύθη. & in *Manethone* L. V. 221. hinc conjeci ἄκρα σιδήρῳ pro inani vocabulo ἀκροσιδήρῳ. p. 227. *Animadversionum.* quae *Cl. Salmasius* in *Plinianis* notavit p. 154. ubi ἀκρεῖα μόρια dicit nihil differre & τὰ ἄκρα, nescio an undequaque satisfecerint. quamvis hae voces apud *Erotianum in cod. meo* commutentur.

P. 56. Vs. 16. Καὶ πατὴρ] Si tricari velimus, addere debuisset καὶ ἄῤῥενος τέκνου πατὴρ. Etenim *filia* ex priori matrimonio supererat.

P. 56. Vs. 18. Ὅμηρον ἔχω τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὴν] Interpres τῆς πρὸς αὐτόν. posses etiam τῆς πρὸς αὐτῆς. *Lucian. Quom. Hist.* T. II. p. 54. τὴν παρ' ἡμῶν εὔνοιαν. πρὸς pro παρὰ passim. αὐτὸν pro ἑαυτὸν vel ἐμαυτὸν vel σε αὐτὸν multi adstruxere. jam tetigisse credo. vid. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. XXI. XXXII. *Alciphr.* I. XXXIV. 152. II. IV. 256. *Eruditiss. L. F. Abreschium* ad *Aeschyl.* p. 175. & *Th. Wopkensium Tullian. Lectt.* L. II. C. X p. 184. ubique in his confusio, saepe non ferenda. ap. *Sophocl. Ant.* 416.

Ὀσμὴν ἀφ' αὐτοῦ μὴ [ὁ νεκρὸς] βάλοι, πεφευγότες.

vulgo ἀπ' αὐτοῦ. ita in *Apollod.* I. 7. p. 24. αὐτὸς ἀπ' αὐτοῦ. *Cod.* meus male.

P. 56. Vs. 21. Αὐτοῖς στεφάνοις] Nempe quibus ipsi erant coronati, ut in festo die & publica laetitia. vid. VIII. I. 128. 16.

P. 56. Vs. 21. Ἐφυλλοβόλησαν] vide *Casaub.* ad *Sueton. Caesar.* 34. pro ἀνθοβολεῖν. φυλλοβολεῖν dicuntur arbores. Apud *Callimachum Epigr.* XLI. ῥόδα φυλλοβολεῦντα habes. subjiciam, ut ex mea sententia legendum est.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
Πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο.

Τό

Τὸ τρίτον ἠνίδ' ἔπινε· τὰ δ' ἐῤῥόδα φυλλοβολεῦντα
Τώνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάνθ' ἐχεόντο χάμαι.
Ὤπτηλαι μεγαλωςί, μὰ δαίμονας. οὐκ ἀπὸ ῥυσμῶ
Εἰκάζω. φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

vs. 3. ἡ γῆ ἔπινε vel ἤγικε πίνε. in libris manu exaratis. posset ferri prior lectio. ut ad κοτλαβισμὸν respiceretur, quo licet ab amentibus in pelvim saepe, at & in terram vinum cum sonitu allidebatur sive elidebatur. *Dionysius* ὁ Χαλκοῦς cognomine ap. *Athenaeum* L. xv. 11. 668.

Κότλαβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱςάναι οἱ δυσέρωτες.

vide modo *Joseph. J. Scaligerum* ad *Manilii* L. v. p. 412. & *If. Casaub.* ad *Athenaei*. L. xv. C. 1 & 2. ne alios excitem. ipse *Callimachus fragm.* CII.

Πολλοὶ καὶ, φιλέοντες Ἀκόντιον, ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

ubi illud ἔραζε negligitur in versione. utrumque indicat habitum amatorum, qui πολυπόται. vide ad L. II. IV. 27. 23. Τὰ δ' ἐῤῥόδα servarim. vide *Vann. Criticam* C. IX. p. 335. vs. 4. alii στεφάνων. alii στομάτων; ut *Athenaeus* xv. IX. 674. C. & ἐχθόντο. vides quid dederim. στομάτων certe vitiosum. vs. 5. in chartis erat μεγαλωὶς τι μὰ δαίμονας. In quibus a *R. Bentlejo* & aliis abierim, si tanti sit, conferas.

P. 56. Vs. 21. Τὸ τέμβυος πληθῆναι] non mirum, quum non semel isto favore excepti prae copia ingestorum florum, coronarum, vittarum & aliarum rerum periculum adierint suffocationis. vide *J. Casaub.* ad *Suet. Neronem.* C. XXV.

P. 56. Vs. 21. Ἀνθῶν] *Herodianus*, qui Phrynicho fere subjungitur, Attice dicendum statuit ἀνθέων. *Xenoph.* tamen p. 979. A. ἀνθῶν dixit. ipse *Plato Critia.* p. 115. A. *Longus* L. IV. *Alciphr.* III. XXXVII. bis. ubi *Berglerus* hoc placitum tangit. *Aelian. Ep.* v. sed illius auctoritas nulla. ne scilicet confundatur cum ἀνθ' ὧν. Scilicet hoc curabat populus Atheniensis, & non mille ambiguitates in omnibus linguis sunt. sic *Suidas* ait a *Xenoph.* βελέων, ὀρέων dici. ne confundatur cum ὀρῶν ab ὄρος ὅρος. sed cur non dixerit βελῶν, haud succurrit. sic χειλῶν pro χειλέων saltem librarii reliquere. vid. *Aristaen.* I. 16 & I. 17.

P. 56. Vs. 22. Διονύσιος μὲν οὖν πάντων μὲν ἀκουόντων εἶπε τὴν εὐχὴν] vid. L. III. II. 44. 3. & *Horatii* Interpretes optimos *Lambinum Torrentiumque* [*Verder Beke* vocat *Sannedon* φορτικῶς] ad *Epist.* I. XVI. 59.

 At qui

At qui adſpectus! tollunt ſupercilia paedagogi. *dele*, *dele illud ſecundum* μὲν, vociferantes. Vapulet *Plato* de *R. P.* IV. 421. A. ſcribens. εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν. V. 473. C. Ἑνὸς μὲν τοίνυν μεταβαλόντος, δοκεῖ μέν μοι ἔχειν δεῖξαι, ὅτι μεταπέσοι ἄν. de L. L. V. 735. Καὶ τὰς μὲν τύραννος μὲν ὢν καὶ νομοθέτης ὁ αὐτός. noſter rurſus. L. VI. V. 106. 6. Καλλιῤῥόη μὲν τό μὲν πρῶτον. ubi plura.

P. 56. Vs. 23. Μόνη] L. III. II. 4. 3.

P. 56. Vs. 24. υἱὸν εἰς τὰς αὐτῆς ἀγκάλας ἐνέθηκε] Nempe ſtatuarum multarum ita erat habitus & conformatio, ut ambas manus paullo demiſſas protenderent & ita ſupinarent, unde *Ariſtophanis* jocus in *Eccleſ.* 775.

Οἴσειν δοκεῖς τιν', ὅς τις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν.
Ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ Θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν ἱερῶν τε τῶν τ' ἀγαλμάτων.
Ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,
Ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
Οὐχ ὥστε δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

ubi *Schol.* Ἐπειδὴ ἐπιτοπλεῖστον τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑπτίας τὰς χεῖρας ἔχουσι.

P. 56. Vs. 25. ζωγράφος, πλάστης, ποιητὴς] L. IV. VII. 76. 17. ποιηταί τε καὶ πλάσται τόξα περιτετείκασιν αὐτῷ. *Ammian. Marcell.* XXIII. 4. 277. *Qualia nobis pictores oſtendunt fulmina & fictores. Trebellius Poll D. Claudio* C. VI. *quae fabella iſtum numerum affinxit? qui poëta compoſuit.* alii ſcripſiſſent *effinxit. Pacat. Paneg.* XLV. *pictorum atque fictorum imitatio* Callirrhoe vero puerum ita Veneri ejusque benevolentiae dedicavit & commendavit. cariſſimos *in ulnis*, ἐν ἀγκάλαις gerere dicimur. *Xen.* K. Π. VII. 195. A. ὥστε μόνον οὐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτοὺς ἀγαπῶντες. *Capitol. M. Anton.* 4. *educatus eſt in Adriani gremio.* ſic etiam ἐν κόλπῳ. *in ſinu. Tacit.* III. H. 74. *Domitianus mox imperium adeptus, Jovi cuſtodi templum ingens, ſeque in ſinu dei ſacravit.* vide *Cl. Kannegieterum* ad *Aviani Fabull.* XXXV. 7. de dedicatione puerorum diis facta egimus in *Vanno Critica* C. VII. 194.

P. 56. Vs. 25. ποιητὴς ἱστόρησε] Non invenuſte hac voce de poeta utitur. *Heſych.* inter alia μυθεῖται.

P. 56. Vs. 26. Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἐποίησεν Ἄρτεμιν ἢ Ἀθηνᾶν, βρέφος ἐν ἀγκάλαις κομίζουσαν] Si hoc verum, nihil mirum. peccaſſent enim in fabuloſam hiſtoriam. qui enim Virginibus Deabus, Minervae & Dianae, geſtus iſte conveniret, qui matribus proprius vel nutricibus, lac infanti praebituris? Quamvis Diana κουροτρόφος & παιδοτρόφος audiat, ſed alia ratione.

Digitized by Google

ne. vide *Pausan.* IV. C. XXXIV. *Diod.* L. v. 73. *Schol. Odyss.* Y. 71. At aliae Deae frequenter ita pictae & sculptae, ut infantes ulnis levatos mammis adplicarent. *Lucretius* L. IV. 1160.

At gemina & mammosa, Ceres est ipsa ab Iaccho.

Id est Ceres Iaccho mammam quae praebuit & proinde ulnis gestavit. hinc Ἴακχος. ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ. apud *Suidam.* quae eadem, ut perquam multa alia, leguntur apud *Lexicographos* in *Bibl. Coislin.* p. 472. *Kusterus* consulatur ad Lexicographum priore loco laudatum. ubi tamen male *mammosa* refertur ad *Ceres.* In *Monumentis Praenestinis Jos. Mar. Suaresii* p. 37. *Fortuna puerum sustinens ulnis* exhibetur eadem, quae apud *Muratorium* ex *Ligorio.* p. LXXXIII. quam inter suspecta monumenta non relatam miror. nec patrocinium a V. D. tale est, ut ulli auxilio sit. quid enim ille puer cum *Pluto* commune habet? totius statuae conformatio aliquid peregrini & a gravitate Romana alieni spirat. deinde quid intererat illius *Juniae Avilliae Tychae aeream* statuam ponere *Fortunae omnium gentium & deorum.* femina fuerit sane, qualem dicunt Britanni, *publicq spirited. publici boni valde studiosa*: immo aliquid amplius, quae non orbis terrarum, sed & ipsius coeli deorumque curam gesserit. an hoc fecit, quia ipsi nomen Τύχη? Verum Pausaniae locus ad nostrum institutum facit. L. IX. C. XVI. enim memoratur ibi Τύχη, φέρουσα Πλοῦτον παῖδα & Εἰρήνη Πλοῦτον ἔχουσα. auctor ait, σοφὸν βούλευμα, ἐνθεῖναι Πλοῦτον ἐς τὰς χεῖρας ἅτε μητρὶ ἢ τροφῷ τῇ Τύχῃ. Eidem L. V. XVIII. effigies *Noctis* explicatur *quae dextera sustinet puerum album, Somnum, sinistra puerum nigrum, Mortem, illum dormientem, hunc dormienti similem.* [somno enim similis mors. vid. L. I. VI. 9. 24. p. 69.] *quorum mater Nox.* sed additur ἀμφοτέρους διεστραμμένους τοὺς πόδας. non capio, cur *ambo hi pueri distortos pedes habuerint.* de *Nigro* & Morte facile caussam intellexerim. an igitur legendum. ἀμφοτέρους διεστραμμένον τοὺς πόδας. sic paene censuerim. similia anaglypha exstant in monumentis Etruscis. Vol. III. Tab. IX. & X. quae debemus indefessae *Ant. Fr. Gorii* industriae. apud *Thomasium* de *Donariis.* p. 96. Imago sedens, puerumque tenens exhibetur. verum antiquarius divinitatem exhiberi negat. *Anthol.* L. IV. XII. 66. p. 333. Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τοὔνεκα μαζὸν
Εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐκ προσέθηκε γάλα.

Huc refer quae *Hyginus* de origine *Viae Lacteae* & alii. miror autem Charitonem, quem credimus merito post Constantini tempora vixisse,

 di-

divam puerum ulnis tenentem ſeculo ſuo venditaſſe, ceu inventum adeo mirum, ut neque pictor, neque ſculptor neque poeta ſimile quid commentus fuerit: ſi quidem iſtis temporibus *diva Virgo* tali habitu, dudum a pictoribus exhibita fuerat. Talis vel picturae vel ſtatuae memorant hi Jambi in loco prope Conſtantinopoli. Ἐν βλαχέρναις Ἴαμβοι.

Εἰ φρικτὸν ἐν γῇ τῦ θεῦ ζητεῖς θρόνον,
Ἰδὼν τὸν οἶκον θαύμασον τῆς παρθένυ.
Αὐτὴ γάρ ἡ φέρυσα τὸν θεὸν ἐν ἀγκάλαις,
Φέρει τὸν αὐτὸν εἰς τό τῦ τόπυ σέβας.
Εἰς τὴν θεοτόκον βαςάζυσαν τὸν Χριςόν.

Αὐτή τεκοῦσα παρθένος πάλιν μένει,
Καὶ μητροπάρθενος. ἔςι γάρ τὸ παιδίον
Θεός, θελήσας προσλαβέσθαι σαρκίον.

neſcio an bene ita reſcripſerim pro μητροπαρθῆς. haec hactenus.

P. 57. Vs. 1. Ἔκλαυσεν, ἔκλαυσεν] vide L. III. v. 52. 16.

P. 57. Vs. 2. Ἡσυχῆ τὴν Νέμεσιν προσεκύνησε] Formula obvia. *Alciphr.* I. XXXIII. 139. προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν. ubi *Berglerus* laudat Platonem L. v. de R. P. 451. A. πρόσκυνῶ τὴν Ἀδράστειαν. rurſus *Alciphr.* I. XXXVII. 179. τὴν Νέμεσιν ὁρᾶν. *Eurip. Rheso.* 342.

Ἀδράστεια μὲν Διὸς παῖς
Εἴργοις ςομάτων φθόνον.

& 468. σὺν Ἀδραςείᾳ λέγω. vid. *Barneſium.* ſubjiciam modo duo *Epigrammata* ex ineditis, ambo ἄδηλα. quamvis auctores aliquanto certius indicari poſſent, quam ſolent his ſibi conjecturis placentes.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν Ἀρχέςρατον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
Οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν. οὐ γάρ ἄγαν ἐδόκει.
Εἶπα. καί ἁ Νέμεσίς με συνήρπασε, κ᾽ εὐθὺς ἔκειμαν,
Ἐν πυρί. πᾶς δ᾽ ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.
Τὸν παῖδ᾽ ἱλασόμεσθ᾽, ἢ τὰν θεόν; Ἀλλὰ θεῦ μοι
Ἐςὶν ὁ παῖς κρείσσων. Χαιρέτω ἁ Νέμεσις.

* * * *

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
Οἴσω, κ᾽ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
Οὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βοὰς ἐδάημεν ἔρωτος
Νῦν μόνον. ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἡψάμεθα.

Καὶ

Καὶ σὺ μὲν Ἀδράστεια, κακῆς ἀντάξια βουλῆς,
Τίσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

ubi obferves de *Adraftea* & *Nemefi* ceu de diverfo verba fieri numine; cum alioqui paffim pro eodem habeantur. Νεμέσεις plurium numero cultas fuiffe Zmyrnae & aliis locis notiffimum. miror viros doctos in eo haefiffe. vid. *H. Valefium Emend.* II. XVII. atque ibi Cl. *P. Burmannum Juniorem.*

P. 57. Vs. 3. προσέπεμψεν εἰς τὴν ἔπαυλιν] *mittere ad villam.* non *praemittere ad villam.* quo fenfu non opus. *Demofth.* περὶ παραπρ. 337. D. οὓς ὁ Φίλιππος αὐτοῖς προσέπεμψε. *quos ad illos Philippus mifit.* ita *Xenoph. Eph.* III. 40. τὰ μὲν πρῶτα τῷ μειρακίῳ προσέπεμπε. *mifit ad juvenem.* nempe δῶρα vel προαγωγὸν, ut recte Eruditiff. *Abrefchius* interpretatur in *Mifcellan.* XI. III. 7. Siquis haec plane diverfa putet, folito errore hic προς pro πρὸ irrepfiffe credat.

P. 57. Vs. 7. πλὴν εἰκόνα ἀνδρὸς φιλτάτου] vide quae dicta ad L. II. IX. 36. 2. ἂν ὅμοιος τῷ πατρί. *Virgil.* VI. Æn. 864. de *M. Claudio Marcello, C. Marcelli* & *Octaviae, Augufti Sororis,* filio, in ipfo aetatis flore exftincto, ideo canit.

Atque hic Aeneas: una namque ire videbat
Egregium forma juvenem & fulgentibus armis:
Sed frons laeta parum & dejecto lumina voltu:
Quis, pater, ille, virum qui fic comitatur euntem?
Filius, anne aliquis magna de ftirpe nepotum?
Qui ftrepitus circa comitum! quantum inftar in ipfo eft!

ἡλίκη εἰκών. *quanta fimilitudo?* Stupidi autem eft non intelligere, quando memoratur εἰκὼν *fimilitudo,* πρωτότυπον, *rem vel perfonam* requiri, cui quis vel quid εἴκασται: *fimile fit.* nec longe hic quaerenda perfona cui hic juvenis Marcellus fimilis erat: nempe *Marcello* illi de quo Virgilius modo.

Afpice, ut infignis fpoliis Marcellus opimis
Ingreditur, victorque viros fupereminet omnes.

Servius ipfe bene. ad vs. 864. *Virum.* Marcellum, *cui fimilis eft.* hanc autem fimilitudinem non opus hic ut coarctes in vultus lineamentis: fed his non remotis unico hoc verbo dicit poeta: *hunc Marcellum juvenem praeclariffimo fuae gentis Marcello fimilem & aequiparandum fore.*

Heu miserande puer! si qua fata aspera rumpas,
Tu Marcellus eris.

optime rursus *Servius*. *Talis, qualis fuit Marcellus, ille vir amplissimus, superius dictus.* hunc locum fusius & extra orbitam evagatus exsequi volui, quia, licet *P. Burmannus* in praeclara Virgilii editione jam ad Lexica amandasset *J. Harduinum*, qui vocem *instar* se intelligere negasset, tamen alii inventi fuerunt, qui huic hominum παραδοξοτάτῳ succinere non dubitaverint. Sed forsan etiam ipse laterem laverim. neque enim cujusvis est poetas intelligere: ne dum interpretari: multo minus emendare.

P. 57. Vs. 8. Αφεῖλω] pro ἀφεῖλου. quod mutassem, quia aliis locis ordinaria forma utitur ἀφειλόμην & ἀφείλετο, & nusquam obviam habui secundam personam hac terminatione. verum ne scribae vel descriptoris hallucinationem putarem, permoverunt quatuor loca, ubi sic scriptum invenitur in Nostro. re vera bis ter etiam legitur συνήθως pro συνήθεις. nemo tamen ideo in Graecitatem admiserit σύνηθος pro συνήθης. At in hoc verbo paullo aliter se res habet, quia profecto saepius, quam credatur, occurrant εἱλάμην, εἵλατο, εἵλαντο, & quae proinde patrocinantur τῷ ἀφεῖλω. harum flexionum auctoritates attulerunt viri praestantes *J. Alberti* & *F. L. Abreschius*, ille ad *Hesychii* Lexicon in ἀφείλατο & εἵλατο. ἀνείλαντο. & forte alias: hic in *Miscell.* nostris Vol. v. T. III.

In *Xenoph.* quidem K. A. I. 268. Codex Regius ἀφείλετο. ut jam nuper, hoc inconsulto, editum. *Simonides* quoque usus in Scolio ap. *Diod. Sicul.* XI. 412. etiam in *Ursiniana* hujus editione inter carmina *Illustr. Poet.* ita editum p. 171. Apud *Diodorum* saepius vel in contextu vel in Variantibus saltem. ut IV. p. 276. XVI. 44. XXXVI. 533. p. 584. Cl. interpres quoque tetigit. in N. F. saepius in Codd. vide Cl. *Bengelium* ad *Acta* II. 23. VII. 21. XII. 11. *Millium* XXIII. 2. II *Thess.* II. 13. in *Epigrammate* apud *Sponium* in *Ant. Erud. Miscell.* p. 370. & 376. variat *Fabrettus* p. 287. & *Gorius Etrusc. Inscript.* 421. Sed in ἀφείλατο constantes omnes. in *Coislin. Biblioth.* p. 604. 3. Ἀθηνᾶ ἱππεία. μέθιππον ἀνείλατο. L. μεθ' ἵππου, ἀνήλατο. uti ap. *Aristaen.* I. 13. ἤλατο vel ἤλετο non ἥλατο. An *Hesychius* etiam activam formam servavit Καθεῖλας. κατέλυσας. ἀπέκτεινας. κατέβαλες. si ita, non καθείλας scribendum. quo tamen modo etiam *Phavorinus*. ἄλω, εἷλα, ut ἔπω, εἶπα.

Eadem difficultas in εὕρατο. quod ab εὕρω εὗρα, εὑράμην. & sunt qui hanc formam antiquiorem putant. vide *Phrynichum*. vel pro εὑρησάμην. εὕρατο, εὑράμενοι & alia invenias, ὅσα κόνις, apud recentiores omnes. apud *Heliod.* IV. 183. omnes codices excepto uno. Verum etiam apud vetustos

Digitized by Google

vetustos. *Menander apud Stobaeum* C. XLIX. τὴν τέχνην ἐξεύρατο. *Epigram. Anthol*, III. XXIII. 29. 263. ubi variatur. *Hermonax.* apud *Athenaeum* L. XIII. VIII. *Manetho.* v. 2. quid ὠνάμην & alia excitem, cum *R. Dawesius* in *Miscellaneis* p. 259. εὑράμενος & alia ex omnibus Graeciae antiquae monumentis non sine infamia eradi jusserit. quale decretum etiam ejus p. 264. contra ista *Grammaticorum insomnia* Τυφθείητον τυφθειήτην, τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν emanavit. quae & similia igitur in sex mille locis jam exstirpentur radicitus. indigna enim quae novam hanc, quae quotidie altius & illustrius literas Graecas irradiat, adspiciant lucem. Et in prosa sine difficultate hoc fiet: loca poetarum tamen aliquammulta refractaria Herculem Criticum aliquem desiderarint. Nec defuturos opinor. duro tantum nodo durior cuneus adhibeatur. Longum foret excutere quae de his & similibus tradiderunt *G. Budaeus*, *Henr. Stephanus* & alii recentiores. ut taceam *Heraclidas*, *Thomas Magistros*, *Phrynichos*, *Etymologi M. auctorem*, *Eustathios.* quos si quis adeat, inveniet tamen nihil novi circa haec, & quae non centies dicta sint, protulisse Grammaticum Britannum. Ac potius est, ut hoc in genere quam parcissime indicti aliquid afferre in medium affectemus: & veteres terminos ita temere movendos non credamus.

P. 57. V. 10. Καί τις εἴποι ναυμαχοῦντος] omnes occasiones arripit Hermocraten & in eo Callirrhoen extollendi. in *Apographo* καὶ τύχη εἴποι. in ora „ *lege* τις. obtemperavimus. sed quid si scriptum fuerit. καὶ [τυχὸν] τις εἴποι. L. I. III. 5. 22. συνήθη, τυχὸν, ἐστί. *Aristaen.* II. 10. ἵνα τύχον τὸν ἔνδον ἔρωτα θεραπεύῃ. ut recte Sambuciana. τὸν omittitur alias.

P. 57. Vs. 10. Κρείττων Ἑρμοκράτους ὁ ἔκγονος] Votum parentum. jam *Homerus Iliad.* Z. 474.

Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρός δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα.

Paullus Silentiarius Ἐκφράσει S^tae.^ *Sophiae.*

Ἔρχεο καγχαλόωσα, τεὴν ὅτι παῖδα δοκεύεις
Μητρὸς ὑπερτέλλουσαν, ἐπεὶ χάρις ἥδε τοκήων.

ubi mox lege. Δάκρυ δὲ pro δάκρυ καὶ libro manu exarato addicente. *Plinius Paneg.* C. 88. *Filio tuo vinceris.* in loco *Homeri R. Dawesius* p. 147. legit εἴποι. rationes ejus vide. Chariton ei favet: at receptae lectioni *Hegemon* apud *Athenaeum* L. XV. XVII. p. 698. καὶ πότε τις εἴπῃσι, μικρὸν τηροῦντ' ἰσιδοῦσα.

P. 57. Vs. 11. Ὁ Πατὴρ] Non *Chaereas*. is mortuus creditur. & ille comprehenditur mox in voce γονεῦς. nec virtus Chaereae adhucdum enituerat. de *Hermocrate*. igitur Callirrhoae pater intelligetur, an pueri avus?

P. 57. Vs. 12. Καὶ τεθνεῶτες] ita adfirmative rursus loquitur L. v. x. 96. 15.

P. 57. Vs. 15. Τίθημι] ἡγοῦμαι. *Sophocl. Antig.* 1180.

——— ——— ——— οὐ τίθημ' ἐγὼ
Ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

vide tamen ad L. III. x. 61. 5.

P. 57. Vs. 16. αἰτοῦμαι διὰ σοῦ παρὰ τῶν ἄλλων θεῶν] vide ad L. VI. II. 100. 5.

LIBRI TERTII CAPUT NONUM.

P. 57. Vs. 18. Μικρὸν διαλιποῦσα] Χρόνον. διάστημα χρόνου. *Heliod.* x. 471. *Aeschin. Parapres.* 405. D. μίαν νύκτα διαλιπών. absolute *Xenoph. Symp.* 892. B.

P. 57. Vs. 23. Καὶ οὕτως περιεμμανὴς γινομένη, ἀνέκραγε] probarim interpretis lectionem καὶ οὕτως, ὥσπερ ἐμμανής. VII. I. 113. 7. καὶ συνεχῶς, καθάπερ ἐμμανής. *Herodot.* III. 25. Οἷα δὲ ἐμμανὴς ὢν καὶ οὐ φρενήρης. *Heliod* x. 525. ὥσπερ τις ἐμμανής. *Philost. Apoll. Vita.* VIII. 31. aliquando illud ὡς omittitur. *Sophocl. Electra* 296.

——— ——— Πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
Ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
Βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία.

Schol. ineditus ἀντὶ τοῦ ἐμμανῶς. *vecors animi. amenti similis* Latini. οὕτως igitur διὰ τὴν ἔκπληξιν posset accipi.

P. 57. Vs. 24. Στήσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς] ita *Xenoph.* K. Π. I. 10. A. στῆσαι τὸ πρόσωπον. sed diverso hoc sensu & de vultu constanti, modestoque. Ut apud *Plut. Arat.* 353. *Silio Italico* XV. 70. *stans vultus. Porphyrio de Abstin.* IV. 363. βλέμμα καθεστηκός. vid. *Jo. Clericum Silvis Philolog.* C. VIII.

Digitized by Google

VIII. p. 264. Sed furentibus tribuuntur *ſtantes*, *rigidi*, *immobiles oculi*. *Statius Theb.* XI. 673.

> *Horruit inſtinctu rabido, ſteteruntque trementes,*
> *Ceu viſu praeſente, genae.*

Genas enim ibi recte explicat *oculos C. Barthius*. ut ſaepe. tamen & contra *inſtabilis & vagus viſus* furioſis tribuitur. apud eundem L. x. 168. *acies huc errat & illuc.* furoris ſunt diverſi effectus. de *entheo Eunap. Max.* p. 72. ϛήτας τὰ ὄμματα.

P. 58. Vs. 1. Ποταποὺς εἶδες; ἀναμνήσθητι τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν] *Theophraſtus* ſcripſit *morum characteres*. verum hic potius χαρακτῆρα interpretor, proprios cuique nationi habitus, geſtus, lineamenta, colorem, veſtes. Nam de moribus non ſollicita, ſed de patria Callirrhoe erat. utrum Perſae, an Graeci, utrum Iones, an Siculi re vera ποδαπὸς ad *mores* refertur ex praecepto *Phrynichi* & aliorum Grammaticorum. ad quem *Nunneſius* & *Boſius* ad *Thomam* tamen oſtendit inſtabilem eſſe uſum & Codices paſſim variare. *Herodot.* v. 13. VII. 218. *Xen.* K. A. IV. 328. C. ubi Cod. *Reg.* ποδαπός. *Alexis* ap. *Athenaeum* x. VIII. 431. B. ſed videntur, quod jam aliis viſum, haec vocabula non magis differre, quam τάπις & δάπις. Ita apud *Theophraſt. Char.* XIII. Καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ τε ἀνδρὸς, καὶ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τοὔνομα καὶ ποταπή ἐστι. *cujas*. at ibi requireretur ποδαπή. nam ſequitur morum character. καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν. *periergia* autem ibi in hoc ultimo non tantum elogio, ſed quod non ſimpliciter modo viri nomen adjeciſſet. ex. gr. Φιλησίη Ξενοφῶντος Ἀθηναίου. tamen non plane extra morem: ut patria adjiceretur in monumentis mulierum. *Anthol.* III. 12. I. 223.

> Πρηξὼ, Καλλιτέλευς. καὶ ποδαπή; Σαμίη.

P. 58. Vs. 3. Ὁ γὰρ βούλεται] vide ad L. VI. v. 105. 6.

P. 58. Vs. 5. Ἐνθάδε παρεῖναι] malim hic ab εἰμὶ *ſum* deductum. ne quis vitioſe pro παριέναι, ut ſaepe, poſitum accipiat. ap. *Max. Tyr.* XXIII. I. *Daviſius* recte ἀπεῖναι in ἀπιέναι mutat. ita εἶναι pro ἰέναι male in *Cod. ap. Lyſian.* p. 509. ita *H. Stephan.* in *Plutarchi Ageſil.* 398. & *Pompejo.* 478. me non invito προσεῖναι in προσιέναι mutat. apud *Heliod.* IV. 166. εἰ δεῖ καὶ κόμπον προσιέναι τοῖς εἰρημένοις. ubi legerim εἰ δὲ δεῖ τι καὶ κόμπου προσεῖναι τοῖς εἰρημένοις. Cod. T. δε δεῖ τι . . . προσεῖναι. *Palat.* κόμπου. *Bourdelotiana* & *Hervagiana* τι agnoſcunt. non auſim tamen omnino damnare τὸ προσιέναι. Apud *Demoſth.* I. *Phil.* 53. A. Ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασι, ἀλλ᾽ αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν

 πραγ-

πραγμάτων. ubi *Lucchesinius*, ut saepe, plane contra mentem oratoris: *Eventus rerum duces habere, non comites consiliorum.* immo ipsos decet esse duces rerum : non pedissequos. *debent providere. praecavere eventibus. antevertere* quasi, *ne noceant.* non male forte in hanc sententiam ἰέναι legeris. quamvis *J. Stobensis* C. LII. p. 365. vulgatam agnoscat. *Ammian. Marcell.* XXI. V. p. 210. *expertus, quid in rebus tumultuosis anteversio valeat & praegressus.* ubi adposite *Fred. Lindenbrogius* advocavit *Demosthenis* ῥῆσιν.

P. 58. Vs. 5. Δύναται Χαιρέας παρεῖναι] δυνατὸν ἐστι Χαιρέαν παρεῖναι.

P. 58. Vs. 7. περίεργος . . . πολυπραγμονήσει] Vicina haec sunt vitia. unde jungit *Aelian.* V. H. XII. I. Πολυπραγμοσύνης δὲ ἁπάσης γυναικείας καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο. quamvis πολυπραγμοσύνη etiam in meliorem partem, ut φιλοπραγμοσύνη ponatur. vide *Casaub.* ad *Strabon.* I. p. 9.

P. 85. Vs. 13. Καταβήσεσθαι καὶ θεὸν ἐξ οὐρανοῦ ἀντεραστὴν] vide L. III. III. 45. 21. *Propert.* II. 5. 9.

> *Me juvenum facies pictae, me* numina *laedunt.*
> *Me tener in cunis & sine voce puer.*

Ubi *J. Broukhusius* recte forsitan *de pictis sub deorum specie juvenibus* accipit. Codices duo mei *pictae facies. Naso* XV. *Heroid.* 87.

> *Hunc ne pro Cephalo raperes, Aurora, timebam.*
> *Et faceres, sed te prima rapina tenet.*
> *Hunc si conspicias, quae conspicis omnia, Phoebe:*
> *Jussus erit somnos continuare Phaon.*
> *Hunc Venus in coelum curru vexisset eburno:*
> *Sed videt & Marti posse placere suo.*

vide Epigramma Graecum a me p. 24. *Animadversionum* proditum. Adponam aliud, cujus secundum Distichon edidit in *Plinianis.* p. 23. *Claudius Salmasius.*

> Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἰθέρην
> Ἥρπαζεν γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,
> Αἰετός ἂν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
> Ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκονίας.
> Ναί μά σε γὰρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἢν ἐσαθρήσῃς,
> Τὸν Φρύγιον ψέξῃς αὐτίκα Δαρδανίδην.

Cod. in vs. 3. ἡμῶν. *Salm.* ἡμῖν. in vs. 5. ἂν pro ἢν. sed ἢν in aliis. qui male λέξεις. vs. 6.

P. 58.

Digitized by Google

P. 58. Vs. 15. Τὴν ἐμὴν Ἀφροδίτην] Habebant ſuos deos deasque a ſe ſcilicet quoque cognominatos. haec fuerit nobilis nomine Ἀφροδίτης Διονυσιάδος vel Διονυσίης vel Διονυσιακῆς. *Venus Auguſta* ap. *Gruter.* 8. MLXVIII. & *Murator.* 7. LVIII. ubi auctior. quod laudo. at p. MXXXVII. 1. oblitus fuit ſe illam vel ſimilem priori loco dediſſe. ambas autem illas ego inſcriptiones fere credo non niſi unam eandemque eſſe. *Junonibus Juliae & Sexſiae.* ap. *Grut.* 11. XXVI. *Diana Raeſiana* ap. *Reineſium* Cl. 1. CCXXXII. & Cl. 1. LXXI. *Hercules Paternianus.* Ita *Jupiter Caeleſtinus* a familia ita dictus videtur non injuria doctiſſimo Viro, *Henrico Cannegietero* in Volumine XII. *Miſcellan. Nov.* p. 181. non aliter olim dictae Χάριτες Ἐτεόκλειοι. & Νέμεσις Ἀδραστείη. quae deinde abſolute Ἀδράστεια.

P. 58. Vs. 16. Τίς ἐμήνυσεν αὐτοῖς; τίς ἐπέτρεψε;] timebat ne Venus ſua ipſis ἐπήκοος facta foret. neque enim Venerem incaſſum venerabantur. Miratur, quis indicarit fanum ſuae Veneris: ut in agro. indignatur ζάκορον ſive νεωκόρον ipſos admiſiſſe. *Apogr.* διατί δε. in his valde variatur. etiam in Codd.

P. 58. Vs. 17. ἀπέκρυπτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ δεδοικὼς Διονύσιον, γινώσκων ὅτι] Illud καὶ δεδοικὼς Διονύσιον per parentheſin intelligas. quae ſigna licet in Codd. non adpareant, tamen animus legentium locis conturbatioribus ita ſuccurrere debet. quia autem non tantum Dionyſium quantum Callirrhoen timebat, de Dionyſii metu obiter mentio fit. vide modo ſequentia. igitur nihil mutandum. In *Apographo* Καὶ Διονύσιος δεδοικώς. centies librarii caſum vicinae voci accommodarunt, ſententiae ſecuri locorum; vel etiam perſonam, ut in *Anthol.* III. XXIV. 2. 264. legitur.

Σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε· τ' ἄλλα δὲ πάντα
Ἥρπασε *, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρησε γένυν. * l. ἥρπασα.

At ſi omnia etiam, ſicuti caput, rapuit felis, quomodo dicitur non ſatiaſſe gulam? Immo quidem caput abſtulerat: at reliquum corpuſculum ei eripuerat Agathias, & alta humo condiderat, ne illud effoderet ille γάτλος, [αἴλουρος ita Romanis vocari traditur in Epigraphe.]

Νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις· ἀλλὰ βαρεῖα;
Μή τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

iſti monacho ſit κόνις βαρεῖα, qui nobis hic dedit contra codices ἥρπασε pro ἥρπασα & μήποτε σόν pro μὴ τὸ τεόν.

P. 58. Vs. 18. Καὶ αὐτὸν ἀπολεῖ καὶ τὸ γένος αὐτοῦ] Liberos Phocan habuiſſe ex hoc loco collegimus L. II. VIII. 35. 3. Apud orientales populos

pulos etiam in insontes reorum uxores liberosque & familiam poenas extendendi immanis saevities obtinuit. Passim exempla in historia Persica: immo etiam Judaica exempla detestanda exstant. vide *Marcellinum Ammianum* L. XXIII. VI. 296. Apud antiquissimos Graecos id quoque usurpatum testatur *Homerus Iliad.* Γ. 301.

Ὧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν καὶ τεκέων. ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.

Quamvis ibi inter Graecos & Phrygas barbaros res agatur. apud Macedonas regum insidiatores cum stirpe tollebantur. vide *Diodor.* L. XVII. C. 80. p. 222. At Macedones pene barbari olim, & Philippus ipse non raro hoc elogio insignitur a Demosthene. verum inhumanitas haec etiam Graecos aliquando incessit. vide *Lysiam* κατ' Ἐρατοσθ. p. 204. & 222. sic in jurejurando apud Athenienses διεξομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. *Demosth.* in *Aristocr.* 736. παραπρ. 304. E. 336. C. Apud Romanos in paucissimis criminibus hoc obtinebat. Quid tyranni Caesares ausi, notum. vide *Commentat.* ad *Sueton. Caes.* XLI. p. 96. *Tib.* LXI. *Galb.* XII. Hic sumus quidem in Ionia Graecaque colonia, sed sub domino Persa.

P. 58. Vs. 23. Οἷ καθέστηκε δεινοῦ] id est ἦν. vide L. III. v. 51. 10. *Demosth.* in *Aristocr.* 750. C. αἰσθόμενος οὗ ἦν κακοῦ. si quis avidus hujus formulae penitius cognoscendae, adeat *Miscellanea* Vol. XI. T. III. p. 23. quae notata L. I. XI. 15. 23. οἷ κακῶν ἦν dixit quoque *Heliod.* VIII. 386. qui locus sic auctior in *Taurinensi* legitur. ἀλλ' ἀπηγόρευτο καὶ αὐτῇ παρ' ἐλπίδας ἡ προσβολὴ ὅπου, καὶ εἰς ποῖον μέρος ἡ πεῖρα, συνεῖτο οἷ κακῶν ἦν. praeterea habet ἀπηγορεύετο & συνεῖκα. voces ἡ πρ. ὅπ. κ. ε ποι. με. ex *Cod.* locum habuerint non incommode. post πεῖρα plene distinxerim.

P. 58. Vs. 23. Καὶ λέγων καὶ σιωπῶν.] *juxta periculoso ficta seu vera promeret. Tacit.* I. *Ann.* 6.

P. 59. Vs. 1. Φέρω διηγήματα] ita ἀγγελιαφόρος & similia.

P. 59. Vs. 1. Αὐτοῦ] requireretur αὐτῶν, nempe διηγημάτων. verum a numero ad numerum in his saepe optimi scriptores delabuntur. διηγήματα hic nihil plus significant, quam διήγημα. *Sophocl. Ant.* 502.

Μισῶ γε μέντοι, χὤταν ἐν κακοῖσί τις
Ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

& vs. II. 81. —— —— —— τὰς γὰρ ἡδονὰς
Ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
Ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

videa-

Digitized by Google

videatur *P. Burmannus* ad *Quintiliani Institut.* L. IX. II. p. 790. *Manetho* in his extra modum sibi indulget, quemadmodum observavit *J. Gronovius.* est tamen ubi librariis ista licentia inputanda veniat. L. I. 213.

Ἀλλὰ κακῶν ῥεκτεῖρα πέλει, λείπυσα πρὸς αὐτόν.
Ἔκφρονας, αἰνομόρους, ἢ ϗ νοσερούς τελέσειεν.
Ἀμβλύτερον τ' ἐτέλεσσεν ἑὸν βίον ἐν καμάτοισιν.

nempe ἐτέλεσαν σφέτερον requirebatur. ϗ male deerat medio versui. primum verte. *at malorum effectrix est, deficiens in vicinia, in finibus Jovis Luna.* opponitur πληθύσῃ λείπυσα πρὸς Κρονίωνα. vide L. II. 478. III. 216. 314.

I. vs. 315. Οὗτοι φωρηθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις
Εἰς συνοχὰς ἥξυσι σιδηρήεντά τε δεσμά.
Εἱρκὰς δ' οἰκήσυσι φυλασσόμενοι ἀλύδεσσιν.
Ἐν δὲ βίᾳ βίοτον λείψει κακοεργέϊ θυμῷ.
Ἢ σφαγίοις ξίφεσιν δεδαϊγμένοι ἢ πελέκεσσιν,
Ἢ βρόχον ἀγχινόεντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγος βίον αἵματι λείψει,
Σφονδυλόεντα τράχηλον ἢ ἰνίον ἀκροθομηθεὶς,
Πνεῦμα θ' ἑὸν λείψυσι πικρᾶς μοίρας ὑπ' ἀνάγκης.

ubi per se lector observet, quoties a numero ad numerum transeat. paucis haec recensebimus. vs. 316. male σιδηρόεντα. ut ab ὄλβος, ὀλβήεις IV. 100. κυδήεις. II. 231. ἑλκήεις. I. 161. vid. E. M. in αἱματόεσσα. Ἐν δὲ. *praeterea.* vide *Animadv.* L. I. C. XII. p. 126. *Casaub.* ad *Strabon.* L. III. 218. quamvis ἐν βίᾳ pro βιαίως ferri posset. Pro βίοτον in codice θάνατον. sed bene *Gronovius* ita voluit emendare. βίοτον in βίᾳ latuerat. qui etiam adstruxit locutionem. L. IV. 487. item malim ἐν δὲ βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείπυσι. vs. 320. ἀγχονέοντα. sed ut ab ἄλγος, ἀλγινόεις βρόχος. L. IV. 489. sic ab ἄγχος, hic ἀγχινόεις. ab ἀγχόνη neutrum recte venerit, credo. vs 321. vitiose φάρυγγος. cum alterum ubique in usu & versui accommodatum. *Nicand. Ther.* 250. *Alexiph.* 66. 186. apud *Hom. Theocr. Anthol.* vs. 322. legimus in L. IV. 51. ἐς ἰνίον. pro ἢ ἰ. variaverit. vs. 323. male τ' ἑόν. alii etiam ἑὸς pro σφετερὸς & σφετερὸς pro ἑός. vid. *Casaub.* ad *Athenaeum* L. IX. IV. 649. ὑπ' ἀνάγκης. in dativo. bene. Ita legendum L. IV. I. confer. L. IV. 490. ubi ὑπ' ἀνάγκῃ. saepe ὑπὸ cum hoc casu jungit. observavimus antea. Ut ad vs. 318. paullum revertar. nisi ita frequens hac chorda oberraret *Manetho*, facillime posset scribi Ἐν δὲ βίᾳ βίοτον λείψουσι κακουργέϊ θυμῷ. nam sine discri-

discrimine vel contrahunt similia vel integriore voce utuntur poëtae. ut in *Anthol.* L. I. XX. 2. πολλή σοι, φυτοεργὲ, πόνῳ χάρις. pro φυτουργός. nec ibi quidquam sollicitandum. licet autem sit familiarissima locutio *Manethoni* & aliis λείπειν βίον, non eam reposuerim mox vs. 325. ubi nunc

> ——— ——— οἱ πολλάκι ναυφθορίησι
> Χείματος ὀρνυμένου βίοτον σώζουσι δι' ἄλμης,
> Νηχόμενοι μοίρῃσιν ὑπότρομον ἐν πελάγεσσι.

licet L. IV. 400. in gemello loco legatur χείματος ὀρνυμένοιο βίοτον λείψουσι δι' ἄλμης Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσι. nam cur variare rerum casus non licuerit *Manethoni*. sic centies *Firmicus Maternus* ubi eadem narrat, tamen vel aggravat vel imminuit bona malave. ultimo loco modo *parvum fati tempus natant*. & ideo *perdunt vitam*. primo loco *sub periculo mortis*. *trementes mortem* natant, & ideo *vitam servant*. formam vocis ὑπότρομον bene explicuit *Gronovius* L. VI. 443. ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσι.

P. 59. Vs. 3. Μετέωρος πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν γενόμενος] *Lucian. Jove Tragoedo* T. II. 646. καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. passim de iis, qui *sperant*, *exspectant*. *incerti sunt de eventu alicujus rei*. L. III. IV. 48. 25. ὁ μὲν οὖν δῆμος μετέωρος καθῆτο. quod *Demosth.* de Corona. 502. A. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. ubi *Ulpian.* Μετέωρος ἦν ἐκδεχόμενος τὰ βουλευθέντα. saepe additur ἐλπίσι. duplice sensu, vel *spe pendens*: vel *spe plenus* & *elatus*. de quo usu ad *Diodorum* doctissimus interpres egit L. XI. XLI. 436. & alias. etiam μετεωρισθῆναι simpliciter quoque passim ita. vide *Schol. Thucyd.* II. 8. *Sophocles Oed. Tyr.* 497. eleganter dicit,

> Πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.

aves in aëre μετέωροι at potius locutio traducta, ubi de incerta spe, de re nautica & navi in salo fluctuante. & sic incertae res μετέωροι dicuntur. Ἔτι τῶν πραγμάτων μετεώρων ὄντων, ait *Demosth.* περὶ παραπρ. 312. A.

P. 59. Vs. 4. Αναρτήσας ἑαυτὸν τῆς ἀκροάσεως] parum differt haec locutio a superiore: verum constringitur magis ad attentionem animi: nec hic ad incerta spei adeo adaptari potest. alioqui ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν & ἐξαρτᾶσθαι ἐλπίδων & ἐξ ἐλπίδων, ut μετεωρίζεσθαι in usu sunt. *Demosth.* περὶ παραπρ. 296. E. ubi *Ulpian.* & *Berglerus* ad *Alciphronem* L. II. IV. p. 252. consulantur. ibi *Cod* firmat Perizonii conjecturam Πρωτέως ἀκροάματα. Verum non minus eleganter dicuntur ἀναρτᾶσθαι, *qui attenti ab alicujus ore quasi pendent*. *Demetrius Phalereus* §. CCXXII. ait κρεμῶντα τὸν ἀκροατὴν καὶ ἀναγ-

Digitized by Google

ἀναγκάζοντα συναγωγιᾶν [*ἀνακεκμάται ἀπὸ τῶν ἐλπίδων* *Berglerus* l. l. advocat.] *Lucian. Scytha.* T. 1. 685. *εἰ δὲ ϗ φθέγξαιτο μόνον, οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος.* *Dionysius animo suspenso & arrectis auribus adstabat.* vide Servium ad 11. *Aen.* 303. In lingua nostra egregii musici aliquem dicuntur *by de ooren ophangen.* quae locutio cum principibus poëtis nostratibus fuerit frequentata, frustra *σκληρότητος* insimulari videretur.

P. 59. Vs. 5. *Μὴ βραδύνῃς*] In *Apographo* *Βραδύνη.* posses. *βράδυνε. βράδυνον.* promiscue usurpantur & simul hi modi & tempora. vide L. 1. v. 9. 7.

P. 59. Vs. 6. *Ἐξέκαεν*] apte *Hesychius.* *ἐξέκαεν. ἐλειποθύμησε.* ubi videbis hanc vocem plurimis & elegantibus notionibus, saltem metaphoris, gaudere. *Zosimus* L. 11. 11. dixit *ἐκκαίειν ὑπὸ καύματι.* pene *suffocari prae aestu.* quae certo ibi vera lectio.

P. 59. Vs. 8. *Νύξ*] *ἀχλύς.* L. III. 1. 41. 2. hic locus confirmat, quae ibi diximus de constructione *ἀχλὺς κατεχύθη αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς.* hic habes solito more *ὀφθαλμῶν.* ita IV. v. 73. 4. passim autem, *νύξ. ἀχλύς. σκότος. νέφος* ita adhibentur. vide L. III. 1. 41. 2. obiter restituam ultimam vocem *Heliodoro* L. x. 489. *ἐντρυφᾷ τῇ ἡμετέρᾳ περὶ τεκνοποιΐαν ἐπιθυμίᾳ, ϗ νόθον ἡμῖν ϗ ὑποβολιμαῖον εἰσποιεῖ διαδοχόν, καθάπερ νέφει τῇ ταινίῃ τὴν ἀλήθειαν περισκιάζων.* ubi nunc *ἴφη.* ita *Cod.* optimus *Taurinensis.* *Vaticanus* in ultima voce quoque consentit. *Ammian. Marcell.* xv. v. 62. *fallaciarum nube discussa.* *Demosth.* [de *Corona* 505.] apud *Demetrium Phalereum* CCLXXXVII. dixit *κίνδυνον παρελθεῖν ὥσπερ νέφος.* Non obtemperarim Codici Palatino, vocem *νεφέων* substituere jubenti in hoc *Epigrammate Anthol.* I. LXVIII. 18. p. 93.

Ζώεις δ' εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐστὶν Ἀθήναις
Τοὔκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον περάτων.

licet enim facile *νεφέων* ferri possit, & parum referat, utro legas modo: tamen cum in hoc Epigrammate membrana Palatina etiam tres quatuorve malas certo lectiones exhibeat, etiam hanc mutationem interpolatori tribuerim. ex. gr. exhibet.

Αὐταὶ ϗ Χάριτες σοὶ ἱδρύσαντο, Μένανδρε,
Σταμύλον εὐτυχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.

pro *εὐστοχίην.* quae virtus in scribendo *Sapphoni* tribuitur in *Anthol.* L. IV. C. XXVI. 20. p. 368. *Δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.* Sic de *Poeta* etiam *Manetho.* L. v. 265.

Pid-

Ῥύθμοῖς ϗ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα.

Longinus περὶ ὕψους C. XXXIV. hanc facultatem cum comicis poetis communem habere praedicat *Hyperiden*. ϗ πολὺ τὸ κωμικὸν ϗ μετὰ παιδιᾶς εὐστόχου κέντρον. Sed ut haec virtus nequeat etiam aliis ſcriptoribus tribui, temerarium foret adfirmare. εὐστοχία iſta mentis bene natae pars, qua apta, ad rem accomodata ſcribimus : quae plus a judicandi facultate, quam ab imaginandi facilitate mutuatur. inde Sappho laudatam videmus, ceu cui contigerit φαντασία ἔμπλεος εὐστοχίης.

P. 59. Vs. 9. Φαντασίαν ἔλαβε] ut L. II. VI. 32. 16. λαβεῖν διάνοιαν. idem eſt, ac ſi dixiſſet ἐφάνη ὁ Χαιρέας τῷ Διονυσίῳ ὡς ἐφεστηκὼς ϗ ἀποσπῶν. ita *Sophocl. Phil.* 898.

> Ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
> Πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.

L. IV. II. 66. 4. τὴν ἔξωθεν φαντασίαν σκυθρωπὴν προσέθηκον. IV. V. 73. 11. φαντασία γὰρ ἀποπληξίας αὐτοὺς εἶχε. *Aelian* V. H. II. XLIV. τὴν φαντασίαν τοῦ ἐκβοηθοῦντος ἔτι μᾶλλον παραστήσοντος. *Appul.* III. 63. *Pricaeus* p. 180.

P. 59. Vs. 10. Καὶ σχῆμα ϗ χρῶμα νεκροῦ ποιήσας] προσλαβόμενος. παρέχων. ἔχων. παριστάς. ἐπιδεικνύς. ἐμφαίνων. σχηματιζόμενος νεκρὸν τῷ χρώματι ϗ τῇ μορφῇ. quis uſum verbi ποιεῖν circumſcripſerit? L. I. IV. 8. 9. ἅπνους ἔκειτο νεκρᾶς εἰκόνα πᾶσι παρέχουσα. *Lucian. Epiſt. Saturn.* T. III. 409. πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα. vocabula σχῆμα & χρῶμα ſaepiſſime junguntur. notione praeſenti apud *Plutarch. Alex.* p. 77. σχῆμα ϗ χρῶμα τιάρας ἔχειν. *Plato Gorgia.* p. 465. B. ἡ κομμωτικὴ . . . σχήμασι ϗ χρώμασι . . ἀπατῶσα.

Hinc transferuntur ad alia. ad *Muſicam.* vid. *Platonem* de L. L. II. 669. *Athenaeum* XIV. X. 638. A. item ad orationem *proſam.* χρῶμα λόγου Rhetoricis magiſtris celebratum. Sed alii ſaepe ſine diſcrimine χρώματα & σχήματα orationi tribuunt. quae ſint declarat *Ulpianus* ad *Demoſth.* in *Ariſtocr.* 748. C. τοῖς σχήμασι, ϗ τοῖς τομαῖς, ϗ ταῖς ἀποστάσεσι ϗ ταῖς παραλήψεσι, ταῖς ἐξαγγελίαις ϗ ταῖς ἀποστάσεσι παραμυθεῖται τὸ ὕπτιον τῆς διηγήματος. *Lucian. Quom. Hiſt. Scrib.* T. II. 59. εἶτα ἐπιθεὶς τὴν τάξιν, ἐπαγέτω τὸ κάλλος, ϗ χρωννύτω τῇ λέξει ϗ σχηματιζέτω, ϗ ῥυθμιζέτω. ea vera mihi videtur lectio. tria haec σχῆμα, χρῶμα, ῥυθμὸν conjungit etiam *Manetho* L. V. 266. ubi de oratore & poëta loquitur :

> Ἀστρολόγον πινυτὸν, ϗ ῥήτορα ϗ φιλόμουσον
> Ῥυθμοῖς, ϗ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα,
> Σχήμασιν εὐάρστῃ ϗ χρώμασιν ἀπροφίδηλον.

ver-

vertitur *coloribus haud adspectabilem. colores* etiam *orationi* tribuuntur. at ἀπεροφίδητος an ita notat? mihi vox incognita, nec ulla derivatione investiganda. an legit Editor ἀπεροσίδητον, ἀπεροίοπτον. videretur igitur de *fuco* vel *veste* accepisse. sed de *eloquio* accipiendum esse nullus dubito. adprime bonum foret ἐπαφρόδιτον, si idem in hoc vocabulo licere constaret, quod in ἀπονέεσθαι & similibus. & si tali licentia in aliis saepius usus esset *Manetho.* Ita *Longinus* C. XXXIV. *Demostheni* tribuit τὸ ἐν πᾶσι τούτοις ἐπαφρόδιτον ἀμίμητον. quid si legamus ἀπερσίτητον! ita idem optimus eloquentiae magister eodem loco eidem tribuit ἀπρόσιτον δεινότητα. & alias saepe. optime autem poëta oratorque χρώμασιν ἐναργὴς dicitur. sic *Horatius* a *Quintiliano* celebratur, *ceu plenus jucunditatis & gratiae & variis figuris & verbis feliciter audax.*

P. 59. Vs. 12. Μόλις δὲ καὶ κατ' ὀλίγον] L. I. VIII. II. 21. dixit μόγις καὶ κατ' ὀλίγον. ut volunt ἀττικώτεροι. abunde notatum a viris doctis, *Wassuco* ad *Thucyd.* VII. 40. *Hemsterh.* ad *Luc. Jud. Vocal.* T. I. 87. *Wesseling.* ad *Diodor.* II. C. 48. noster L. III. IV. 50. 10. μόλις μὲν καὶ βραδέως & *Eunapius* p. 59. L. III. I. 41. 6. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις. IV. II. 67. 9. apud *Apollon. Rhod.* III. 188. *Cod. Laurentianus* μόλις pro μόγις habet. apud *Heliod.* L. V. 229. contra favet *Taur.* τῷ μόγις. apud *Lucian. de Merc. Cond.* T. I. 677. in Codd. ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον. quod ut glossam neglectum nollem. ap. *Marinum Vita Procli* XXIV. p. 58. ἔργων μόλις. at *apographum* L. *Holstenii.* πόνων μόγις. p. 59. *Fabricius* habet μεθ' ἡμέρας. at *Holstenius* μεθ' ἡμέραν. & rursus 92. καὶ νύκτα μεθ' ἡμέρας. ubi *Holsten.* καὶ μεθ' ἡμέραν. quod suspicionem creat de manu emendatrice. quae alias mihi de hoc *Apographo* etiam subnata est. adi L. IV. VI. 73. 17.

P. 59. Vs. 14. ψυχὴν ἐνέθηκε Διονυσίῳ] nam modo pene νεκρὸς ἄψυχος fuerat. vide L. VIII. IV. 135. 22.

P. 59 Vs. 15. Ἐν ἑαυτῷ γενόμενος] L. IV. V. 73. 11. καθ' ἑαυτὸν γενόμενος. *Sophocl. Philoct.* 964. ἐν σαυτῷ γενοῦ. centies obviae locutiones. de quibus copiose agit eruditiss. *Abreschius* ad *Aeschylum.* p. 175. de elliptica forma ἐν ἑαυτοῦ, ἐν ἡμῶν, velim subtiliter excogitata se eruditis probent. mihi antiqua similium locutionum per ellipsin explanatio adhuc placet. si ἐν & εἰς in verbis quibusdam compositis habeant vim τοῦ εἴσω, & illa verba cum genitivo componantur ideo, ut *Scholiastae* volunt, non hinc monstrari potest ἐν & εἰς genitivum extra compositionem adsciscere. & ἐγκλεισθῆναι ἑρκέων & εἰσδέχεσθαι τειχέων, mihi commode explicantur supplemento vocis μέρει. ut τίσιν. τίνες in aliis formis. Attici genitivis his multifariam utuntur. etiam poëtae. ἕλκειν ἀριστερὸν πεδίου. ἐλαύνειν ἵππους Δαναῶν. ubi praepositiones reticentur. illa adverbia ἔνδοθεν. ἔξωθεν. εἴσω. cur non aeque intelligantur? sed non libet argutari.

P. 59. Vs. 17. Παρόντες] firmat παρεῖναι p. 58. 5. mox ultimae tres sylla-

ſyllabae τῦ ἐπυνθάνετο modo adparebant. debuerat accentus in δεσμὰ corrigi. talia incuria aliquando relicta, non magno malo.

P. 59. Vs. 18. Καθάπερ οὖν νέφος ἢ σκότος ἀπεκάλυψε τῆς ψυχῆς Διονύσιον] nam νὺξ αὐτῦ κατεχύθη. Verum qualis haec locutio? νέφος ἀποκαλύπτει Διονύσιον τῆς ψυχῆς. Interpres Διονύσιος ἀπεκάλυψε σκότος τῆς ψυχῆς. ſed ἀποκαλύπτειν pro ἀποσκεδάσαι mihi non occurrit. apud *Homerum. Iliad.* Δ. 502. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. & *Iliad.* Γ. 442.

Οὐ γάρ πώποτέ μ' [με] ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν.

An ad ſimilitudinem horum dixit *Charito*, σκότος ἀπεκάλυψεν Διονύσιον. & ψυχῆς vel conjungemus cum τῦ σκότος. σκότος τῆς ψυχῆς ἀπεκάλυψε Διονύσιον, vel σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον τῆς ψυχῆς. *quod ad animum.* pro κατὰ τὴν ψυχὴν. ſi haberetur σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον ψυχὴν plane conſtructio videtur *Homerica.* verum ἀμφὶ & ἀπὸ diverſae poteſtatis in compoſitis. ἀποκαλύπτειν, quod ſcio, non ſignificat niſi, *manifeſtare. clare indicare, quod obſcurum erat. velum demere. revelare.* apud *Max. Tyr.* XVI. 3. ἡ τέχνη ἀπεκάλυψεν τὸν ἔξω δρόμον. *ars liberum fecit, retexit, patefecit radiis exterioribus aditum.* debuiſſet dicere. ὅδε ὁ λόγος ἀπεκάλυψεν ὥσπερ νέον φῶς τῇ Διονυσίου ψυχῇ. *Paullus Silentiarius* ἐκφράσει. vs. 80.

Αὐτὰρ ἐμὸς σπινθὴρ ... ἀπότροπον ἄλγος ἀκέσας,
Οὐκ ἔτι δὴν ἐκάλυψε νόου σέλας, οὐδὲ κατηφὴς
Ἠρεμέειν τέτληκεν ... ὄμμασιν ὄκνῳ.

an σκότος ἀπεκάλυψε Διονύσιον τῆς ψυχῆς dixit pro σκότος ἀπέλιπεν τὴν Διονυσίου ψυχὴν. quaſi poſſet dici πέτασος ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν. *pileus* [demtus] *nudavit caput.* ſic fere *Val. Flacc.* I. 434. *At tibi collectas ſolvit jam fibula veſtes,* Oſtenditque *humeros fortes.* malim intricatius interpretari, quam emendare ita, ut etiam difficultates remaneant.

P. 59. Vs. 19. περιπτυξαμένος] *Heliod.* VII. 353. περιπτύξασα. ſic etiam poëtae. ita in προσπτύξασθαι. mox *Apogr.* εὐεργέτη. κηδημών.

P. 59. Vs. 22. Σὺ δὲ ποιήσαντος οὐ μέμφομαι.] *J. Capitolinus M. Anton.* 26. *Ipſum Caſſium pro clementia occidi paſſus eſt, non occidi juſſit. Vulcat.* in *Caſſio.* 8. *Non juſſit, ſed paſſus eſt.* Ex *Thucydide* laudant ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο. locum inquirere non vacat. Et poteſt ille genitivus Attico more pendere a praecedenti genitivo. interea tu genitivum hunc abſolute accipias. quo de genere L. III. 11. 44. 25.

P. 59. Vs 25. Φιλοδέσποτον] Inde apud *Appulejum* II. *Met.* p. 38. *Actor ſervus* vocatur *Philodeſpotus.* δῆμος *Theognidi* 847. φιλοδέσποτος. non raro in *Inſcriptionibus.*

P. 60. Vs. 1. Καὶ δεῖ ζητῆσαι τὸν νεκρὸν] etiam nunc, ſi fieri poſſit. *Ne diu populi Romani laetitia dubitaret, ſi putaretur aliquo profugiſſe, cujus mortis probatio quaereretur.* Incertus *Paneg. Conſtant.* C. XVII.

P. 60. Vs. 1. Ὅπου τις ἐπράθη] ſcripſerint alii ὅποι. L. I. XI. 15. 23.

L. I-

LIBRI TERTII CAPUT DECIMUM.

P. 60. Vs. 5. Εἶτα συγκαλέσας] Charito a Grammaticis vapulabit, apte orationem componere non edoctus, & participium adhibens pro verbo finito συνεκάλεσε. At oggeret, ita centies alios locutos fuisse & se longe magis Graeco eloquio valentes. Ut *Herodot*. L. VIII. 83. Ἠώς τε διέφαινε, καὶ οἳ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι προηγόρευσε εὖ ἔχοντα μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλέης. in his saepe ἦν vel ἦσαν reticetur. apud *Anton. Liberal. Fab.* IV. ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς συνελθόντες ἀφελέσθαι. ubi *Berkelius & Munkerus* συνῆλθον. at recte hic mutavit sententiam ad *Lactantii Placidi Narr. Fab.* XXIX. p. 844. de his pendentibus participiis quaedam recurrent ad L. VI. v. 105. 8. VII. v. 122. 25.

P. 60. Vs. 6. συγκαλέσας πεισθέντα τοὺς ἀγροίκους] lege πεισθέντας. *persuasos. edoctos. instructos. formatos a Phoca. Herodot.* II. 121. p. 133 ποιῆσαί μιν πεισθέντα ταῦτα. *Plutarch. Artax.* πεισθέντα ὑπὸ Στατείρας. Idem plane vitium a *Fabro* notatum in *Apollod.* L. II. p. 153. (142) quod tamen *Cod.* meus tuetur.

P. 60. Vs. 8. Πάντες δὲ ᾔδεσαν] Ne quem offendat Charitoni in deliciis suo loco ἀσύνδετος oratio.

P. 60. Vs. 8. Λῃσταί] Φρουρικοὶ στρατιῶται jam facti λῃσταί. ne possit Callirrhoe ad milites illos mittere, qui ibi praesidebant. unde addit ποθεῖν.

P. 60. Vs. 10. Εἴδομεν] a persona tertia ad primam transit, ut saepe. quod non raro displicuit librariis & criticis. *Xenoph.* K. A. 318. C. ὅτι ἠναγκάζοντο . . . καὶ ὅτε ἐδυνάμεθα.

P. 60. Vs. 11. Περιῤῥήξατο] de Atticorum veterum constantia in utenda media forma in his similibusque verbis abunde actum a viris Clarissimis in *Miscell.* nostris Vol. VI. III. 64. & ad *Diodor.* XVII. C. 35. Poëtae tamen Attici minime abstinent ab activo in his iisdem. vide *Aeschyl. Pers.* 199. 468. 1034. 1065.

P. 60. Vs. 12. Κόπτουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς] minus frequenter quis suos oculos ferire dicitur. hoc Oedipodeum quid. longe alia res L. V. IX 94. 3. ἀμφαμβὴ τῶν ὀφθαλμῶν, Εἴδετε, φησί, Χαρίαν. *Heliod.* II. 68. τὼ χεῖρε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπαγαγὼν, εἰς γόνυ τε ὀκλάσας, ἐθρήνει. sed & hoc diversum. alienis quidem oculis in ira, in primis mitior sexus, non parcebant. L. VI. v. 106. 6. & vide *J. Passerat.* ad *Propert.* IV. IX. p. 667. accedit proxime τὸ μέτωπον κόπτειν. quod saepissime apud plurimas gentes fiebat in luctu. *Herodot.* VI. 58. κόπτονται τὰ μέτωπα. *Heliod.* X. 524. ῥαπίσαι. *Herodot.*

rodot. τέθαφα ita non ſemel. II. 40. 61. 85. miror haeſitatum fuiſſe. vide *Deſid. Heraldum* ad *Martialis* L. II. XI.

P. 60. Vs. 13. Ὅπε τὸ πρῶτον εἰσῆλθε] locus notus ſolatio qualicunque eſt. *Ariſtoph. Veſp.* 830. ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. ubi paullo poſt Σικελικὴν repone pro Σικελὴν in Iambi legem pugnante. Quod alii jam recte exhibuerunt. ut *Chriſtoph. Kirchnerus* in voce τροφαλίς. vide vs. 892.

P. 60. Vs. 13. ἔδωκεν ἐξυσίαν τῷ πάθει] L. III. VII. 55. 7. ἔδωκε παῤῥησίαν τῷ πάθει.

P. 60. Vs. 16. Ἠρεμίας λαβομένη] Raſura quaſi vult indicare ἐρημίας fuiſſe. quod interpres ſecutus. ita rurſus neſcio quid turbatur. L. V. IX. 94. 2. ἐπεθύμει ἠρεμίας. non dubito, quin vox ἠρεμία ſaepe ſit pulſa loco ab voce ἐρημία. *Heſych.* ἡσυχία. γαλήνη. ἠρεμία. *Lucian. Abdicat.* II. 174. plurale ἠρεμίαι adhibetur. *Demoſth.* περὶ συντ. 124. D. ἐπὶ πολλῆς μὲν ἡσυχίας καὶ ἐρημίας. At *Cod.* bene ἠρεμίας. ita *Iamblic. de Vita Pyth.* C. XX. p. 81. ἐν οἷς τόποις συνέβαινεν ἠρεμίαν τε καὶ ἡσυχίαν εἶναι σύμμετρον. *Chion Epiſt.* II. p. 26. ἀπραγμοσύνη γὰρ ἦν καὶ ἠρεμία. *Max. Tyr.* XII. I. Νυκτὸς πρὸς ἠρεμίαν. XVI. 13. γαλήνης καὶ ἠρεμίας. vide *Leunclav.* ad *Xenoph.* de *R. Eq.* 935. E. Adponam Epigramma octaſtichon, cujus unum diſtichon publici fecit juris *Cl. Salmaſius* in *Plinianis* p. 278.

Εὐτυχὲς, οὐ φθονέω, βιβλίδιον, ἦ ῥα σ' ἀναγνὺς
  Παῖς τις ἀναθλίβει πρὸς τὰ γένεια τιθείς.
Ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χείλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
  Εἰλήσει δροσερῶν, ὦ μακαριςότατον.
Πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους
  Βληθὲν, τολμήσεις κεῖνα θιγεῖν ἀφόβως.
Πολλὰ δ' ἐν ἠρεμίῃ προλαλήσεις. ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
  Χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

Agnoſcisne ſenſum & verba *Ovidianae* Elegiae quae primum in *Triſtibus* occupat locum?

Parve, nec invideo, ſine me, liber, ibis in urbem.

aliis locis aliorum verſuum offenderis imitationem: nam hoc epigramma Naſoni in memoria volutatum fuiſſe, dum iſta ſcriberet, nullus dubito.

Vox ἠρεμίη non in antiquis modo ſcriptoribus, verum etiam in recentioribus corruptelam paſſa eſt. ex. gr. In admirando ſane iſto, ſi tempus ſpectes, Muſuri carmine vs. 152. pro ἠρεμίης legitur ἡμερίης. & vertitur *dies.* & ita etiam in *Aldi* editione legitur. nempe typi repetiverunt vocabulum.

Digitized by Google

lum ex fine praecedentis difstichi ἡμερῶν. Etiam aliis locis ista magnifica Elegia emendatione indiget. λαβεῖν ἠρεμίας mihi sincerius videtur quam λαβεῖν ἐρημίας.

P. 60. Vs. 17. χαμαί] L. VII. VI. 124. 5. *Xenoph Ephes.* II. 30. ὁ δὲ, ὡς εἶχεν, ἐπὶ γῆς ῥίψας. editum ῥήξας. contra *Codicem. Theod. Prodr.* VI. 270.

P. 60. Vs. 17. καθιδθεῖσα] vitiose pro καθεσθεῖσα etiam in *Apographo.* vide L. I. I. 2. 23.

P. 60. Vs. 17. κόνιν τῆς κεφαλῆς καταχέασα] *Heliod.* I. 24. medio usus καταχεάμενος. & IV. 203. κόνιν τοῦ τε προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Mos vulgatissimus apud orientales non modo, sed etiam Graecos aliosque populos. *Catullus Epith.* 350.

Cum in cinerem canos solvent a vertice crines.

id est *capillos in nodum collectos solvent, ut cinere conspergantur.* quis ignorat in luctu crines solutos, καθειμένους? at *J. Vossius* explicat. *tondebunt matres capillitium, ut cremantibus filiorum cadaveribus inponant.* Sane etiam ille mos receptus fuit. at quis dixit *solvere crines* & quidem *a vertice* pro *tondere?* hoc non magis Latine dici credo, quam *solvere gramen a terra* pro *metere. solvere barbam a mento* pro *tondere.* si hoc voluisset, scripsisset *tondent*, cum *tondēre* aeque bene ac *tondĕre* dicatur. putidum foret centum sistere loca, ubi *crines soluti* in sacris, in luctu occurrant: pro vinculis demtis crines *demittere.* καθιέναι. nec credo facile inventum iri auctoritatem, ubi haec locutio aliter significet. at frustra sumus *si mores* & ἐννοίας auctoribus inputemus, quae in ipsorum verbis haud inesse manifestum sit.

P. 60. Vs. 17. τὰς κόμας σπαράξασα] in hac locutione non obvium habui σπαράξαι. at τίλλειν & τίλαι apud poetas sine discrimine occurrunt. *Lucian. de Luctu* II. 929. ultimum habet & alii. noster primo utitur LI. VIII. 35. 3. tamen σπαραστόμεθα apud *Hesychium* non multum alienum fuerit. *Ctesias* ap. *Hesychium* Σάραπις. Διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν, τὰς τρίχας καθειμένη [illegible]ετίλλετό τε, καὶ βοὴν ἐποίει. ubi nescio cur in *Gronoviana* editione adhuc legatur ἐτίλετο, post consensum emendandi *Pricaei* ad Appulejum p. 419. & forte sex septemve aliorum criticorum. *Anthol.* III. XXIII. 4. 258.

Ἡ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
Αἱ αἱ τῶν λαγόνων μόχθον ἐπισαμένη.

sic codex habet. πληκτίζετο idem quod ἐκόπτετο.

P. 60. Vs. 18. Βοῶν] Βοᾶν *in funere* proprium. *Anthol.* III. v. 3. 197. L. III. 32. 12. p. 288.

Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαιῆς ἤδ' ἐβόησε πόλις. Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε φίλαν.

Anthol. inedita.

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ Σελάνας
Τοὶ τριετεῖς μηνῶν ἀνιεχεῦντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασὶς ὅτε σὰν περὶ λάρνακα μάτηρ,
Τλῆμον, ἐπ' εὐακτῷ πολλ' ἐβόα στεφάνῳ.
Καὶ γενέτας Περίκλειτος. ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχέροντι
Ἡβάσεις ἥβαν, Κλεύδικ', ἀνοςοτάταν.

Jensius p. 326. matrem Nicasin pro sua sollertia transformavit in Νικάσεις. Inscriptio Codicis *Palatini*. Εἰς Κλεόδικον, υἱὸν Νικασίδος. hinc in *literato lapide*, qui apud me, & vitiose a Tollio, Muratorioque editus: & forte in his sinceriore tum versione tum editione sistendus.

Ἤλυθες οὐκ ἄβεατος ἐπὶ τριςσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομέναν.

Haec pluscula notavi, nequis acumen suum ostentet mutetque in γόων. rideamus paullo in his lugubribus. & avocemur spectaculo *boum volantium*, quos nobis sistit hic *Manethonis* versiculus 453. L. VI. exhibens

Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ——— ———

Aviumque grandium captatores. scilicet βύπαις est *grandis puer*: & *Manetho*, ut ceteri poetae, necessitate metri, ut solent boni scilicet versificatores, coactus, dixit ὄρνις βοῦς pro. . . . restat, ut aliquis dicat παῖς βοῦς pro *grandi puero*. at satis. tu lege θοῶν *agilium*. nec tamen possum quin simile aliud miraculum vobis sistam ex eodem libro vs. 407. ubi *pecudes*, *oves* in homines mutatas offenderis.

Ποιμένας ἀγρονόμους τε βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφορβούς.

Pastores & agricolas mortalium, greges ducentes,
Et equorum pernicium signatores vel subulcos.

at quis ignorat apud *Theocritum* Polyphemi jactantiam βοτὰ χίλια βόσκω. *oves mille pasco.* lege igitur βοτῶν ἀγέλας. *ovium greges.* praeterea ἀγρονόμους

νόμυς accipe epitheti modo. dixi jam antea *Manethonem* conjunctionem voci secundae non raro subjungere. praeterea σημάντορας interpretare, *rectores*. vide *Hesych.* cui ἐπιτάκτορες. ἡνίοχοι. ἐπιστάται. contra *J. Firmicus* videtur *pecus* pro *humano foetu* posuisse non semel. ut L. VII. C. I. *pecus, intra viscera matris artuatim concisum a medicis, proferetur.* quod *Manetho* dicit L. VI. 41.

> Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη ῥαχθέντ' ὀλοῇσιν·
> Νηδύος ἐξέλκουσι διαμμελεϊστὶ ταμόντες.

quod rursus *Firmicus* L. VI. C. XXXI. §. 107. dicit. *nam intra matris viscera impedito partu, laniatum pecus miseris lacerationibus dissipatur, ut sic artuatis visceris partibus membra omnia crudelis artificii praesidio proferantur.* rursus L. III. VI. §. 6. *intra viscera ejus dilaceratum pecus a medicis profe-retur.* Quae si tamen recordatus fuisset egregius *du Cangius* in *Lexico* non scripsisset „ *pecus* pro *Foetus. Enbryo.* ex *scribae oscitantia*, ut videtur. in MS. pactus legis Salicae. tot. 76 . . . *si quis ancillae pecus mortuum excusserit*,,

Voce *gens* simul de *hominibus* & *feris* adhibet *Manilius* L. II. 236.

> *Hanc circum variae* gentes *hominumque* ferarumque
> *Aëriaeque colunt volucres.*

vulgo languidius *hominum atque ferarum*. at *Oxoniensis Cod. hominumque ferarum*. unde *que* deesse suspicatus fui in *ferarum*. sic ἔθνος passim de *animalibus*. non ideo tamen in *Theocriti Idyll.* XXV. 185. reposuerim

> Ἀλλ' ἄρκτυς τε, σύαστε, λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος.

non minus etenim elegans usus est vocis ξένος, quam omnes libri ibi praeferunt. adeatur *Casaub. ad Theophr. Char.* XXI. 153.

P. 60. Vs. 19. Συναποθανεῖν] L. VIII. ultimo. ἀλλὰ βίον μακάριον καὶ θάνατον κοινὸν κατάνευσον ἡμῖν. Ita *Longus* II. 65. τὸν αὐτὸν ἕξειν θάνατον καὶ βίον. & quis amans non vel ita optarit vel optare voluerit videri. Verum omnes praetergressus fuisset *Menander* ap. *Alciphronem* L. II. III. si ei per librarios & mutilatores licuisset. jam accipe integrum locum e *Codice* nostro. Καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις, καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συναποθάνοιμεν· ἀλλ' αἰσθανόμενοι, Γλυκέρα, ὅτι συναποθνήσκομεν ἵνα μή. Paullo ante ibi lege ἔσχατον ἡμῶν γῆρας & τὰ ἤθη. & τρυφὰς e *Codice*. forte malis τὰ σὰ ἤθη. D. *Paullus* II. ad *Corinth.* VII. 3. συναποθανεῖν & συζῆν. conjungit. frustra in *Charitone* nodum in his quis quaerat.

P. 60. Vs. 19. Ἐπαποθανεῖν] *Achill. Tat.* VI. 433. Apud *Platonem Symp.* 180. A *Achilles* dicitur *Patroclo* ὑπεραποθανεῖν καὶ ἐπαποθανεῖν. potes ὑπεραποθανεῖν restituere *Apollodoro* ex *codice* meo p. 47. Edit. *Galeae.*

P. 60. Vs. 25. εἶδες] in templo tuo, in agro Dionysii.

P. 61. Vs. 1. τοιαύτῃ θεῷ τις ἂν προσεύχοιτο.] *Salvinus* advocat apte,

> —— *Et quisquam numen Junonis adoret*
> *Praeterea, aut supplex aris imponat honores?*

P. 61.

P. 61. Vs. 2. Νυκτὶ φοβερῷ] Neminem confido adeo novandi morbo correptum iri, ut hic φοβερᾷ reponere meditetur. ita *Thucyd.* III. 22. νύκτα χειμέριον. Dores dixissent χειμερίαν. vide *Theocr. Ep.* VIII. Οἰκειότερος θάλασσα noster L. VII. v. 122. 5. vide II. I. 23. 13. *Alciphr.* II. III. 240 ταῖς ἑτησίαις θυμελαις. *Cod.* ἑτησίοις. III. XXIII. ἀμοιβὴ δίκαιος. *Aelian.* V. H. IV. VIII. πάμπολλοι μυριάδες. *Aristaen.* I. XVI. ἴσῳ βολῇ ἀναγκαῖοι ὠφελίαι. *Clem. Alex. Paed.* II. VIII. 216. at *Cod.* ἀναγκαίαι. *Xenoph. Eph.* II. 29. ἐσθῆτάς τε τὰς Βαβυλωνίας ex *Cod.* contra L. III. 47. ex *Codice* ὁδὸν ἀναγκαῖον muta in ἀναγκαίαν. uti censuerat celeberr. *Hemsterhusius* in *Miscell.* v. II. p. 6. XI. III. 20. paullo ante ibi repone ἐσφετερίζοντο pro ἐσφετερίζοντο. quod miror viros accuratissimos effugisse. Tamen in *Manethone* L. v. 317. invitus fero masculinam terminationem in voce πιστοῖς, quod ibi de feminis occurrit. nec valde placet in *Demosth.* in *Aristocr.* 752. E. τρεῖς μόνοι ψῆφοι. apud *Heliod.* II. 70. habes τῆς ἡδίστης κοινωνίας in *Cod. Taurinensi.* ap. *Marinum Proclo* XXIX. 71. νόσῳ χαλεπῷ. in *Apogr. Holstenii.* ubi mox ex *eodem* supple & lege τραχαλὲς καὶ ὀδυνηρῶς διέκειτο, ὥσπερ ἦν εἰκός.

P. 61. Vs. 3. Ἐρωτικὸν] cum *genitivo* ap. *Plutarch. Romulo.* 80. *Alciphro Epistola inedita.* Τὰ δὲ λοιπὰ κυπαρίττια καὶ μυρίνη, ἐρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον ὄντος, ὃν γεωργῶ. qui locus in *Apographis* quibusdam male habitus: quia ignoraverunt epistolam ad feminam scriptam esse, cui nomen Φιλοδήμῳ. vulgo Φιλοδήμου. at debebat. Φιλοδήμοι. *Cod.* Φιλοδήμου. Inter laudes *Ptolemaei Philadelphi* recenset *Theocr. Idyll.* XIV. 61.

Εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἡδύς.

vide *Plutarch.* de *Antonio* & *Demetrio* in hujus vita p. 7. Ante vocem hanc minor distinctio ponenda fuerat.

P. 61. Vs. 4. Τὸν νυμφίον] non addidit ἄνδρα propter *Dionysium*, cui jam cohabitabat

P. 61. Vs. 5. τὸν νεκρὸν] L. v. x. 96. 12. passim tam de feminino quam masculino cadavere.

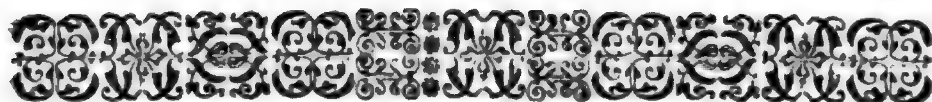
P. 62. Vs. 5. Θίθημι] *pono. agnosco. concedo. Demosth.* περὶ συμμορ. p. 136. E. vide L. III. VIII. 57. 5.

P. 62. Vs. 7. Ἐγεννήθημεν] alicui blandiatur forte ἐγεννήθημεν. confunduntur in *Epist. Apollonii Tyan.* p. 401. 23. in meo libro. non *facti*, sed *nati fuimus omnium infelicissimi.* haec sententia hic apta. at ei aptum aeque verbum γενέσθαι. *Plato* x. de R P. 720. A. ἐν γυναικὶ γεννηθεῖσαν φῦναι. ad φύσιν, *geniturum*, *Horoscopum* & *astrum suum* respicit. de ridiculo, quod infit isti ἔννοια, τί δὲ καὶ ἡ τριήρης antea egimus. L. III. IV. 51. 8.

P. 61. Vs. 1. οὐ ἴδιος οὐδὲ τάφος] quod abominabantur & summae infelicitatis esse ducebant. unde nescio an non *Iscarioten Judam* inmerita ma... forte, qui in *Actorum* C. I. v. 25 ἴδιον τόπον interpretantur ἴδιον τάφον.

JACO-

Digitized by Google

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE ANIMADVERSIONES IN CHARITONIS APHRODISIENSIS LIBRUM QUARTUM.

LIBRI QUARTI CAPUT PRIMUM.

P. 62. Vs. 2. Καταδραθεῖσα] Noster metathesi in hoc vocabulo utitur. in prosa alioqui usitatius καταδαρθεῖσα. *Coislinianum Lexicon* p. 460. καταδαρθεῖν Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κοιμᾶσθαι. p. 432. habes καταδαρθεῖσα & καταδαρθοῦσα. & sic noster L. VI. VII. 108. καταδραθών. ap. *Thucyd.* IV. 133. occurrit ἐπικαταδαρθούσης. vide etiam *Platon.* VII. de R. P. 534. C.

P. 62. Vs. 3. Ληστήριον. . . ἐπιφέροντας] Centies ad τὸ σημαινόμενον optimi respiciunt auctores. pervicacia tamen quorundam effecit, ut homines docti identidem hanc figuram adstruere necesse habuerint. videantur viri praeclari *J. Wasseus* & *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* VI. 55. qui frequentissime utitur. uti L. V. 60. VI. 53. quid alios excitem: qui vel ante ipsos vel postea saxum istud volverunt! τὸ κοινὸν κακούμενοι. τὸ Κρητικὸν ἐπανιόντες. ἡ μοῖρα νικήσαντες. habes in *Cononis* excerptis apud *Photium* p. 435. 450 453. *Lysias* τὴν βουλὴν δήσαντας. quod etiam apud *Lucian.* T. II. 899. & 89 7. T. I. 871. & centies. *Heliod.* X. 529. πᾶσα ἡλικία καὶ τύχη συμπνέοντες. *Antipater Anth.* III. XXII. 64. p. 253. facile quis quingenta exempla sistat. Et tamen in *Demosthene* in *Midian* §. 26. p. 117. *Eruditiss. Jac. Jurinus* in notulis suis p. 315. ubi legitur Παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει. scribit „ *mirum ni legendum sit* πλέοντος „ resingatur igitur etiam *Aeschyli* versus 585. in *Agamemnone.*

Τροίην ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.

P. 62. Vs. 4. Ὁ δὲ Διονύσιος] vide an sic malles distinctum. Ὁ δὲ Διονύσιος ἐλυπεῖτο μὲν, ὁρῶν τρυχομένην τὴν γυναῖκα, μὴ ἄρα τι καὶ τοῦ κάλλους παραπόληται. Εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα λυσιτελεῖν δὲ ὑπελάμβανε τὸν πρότερον ἄνδρα βεβαίως αὐτὴν ἀπογνῶναι. nunc verba εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα annectuntur τῷ παραπόληται. nec offendaris positione voculae δὲ post quintum vocabulum. adeas modo dicenda L. VIII. II. 130. 16.

P. 62. Vs. 8. Ἀνάστηθι, ὦ γύναι] βάδιζε aliis in locis ita utitur. hic autem in *luctu sedebat*. vide paginae sequentis vs. septimum, & L. I. I. 3. 9. videntur autum ejus menti obversati fuisse hi versus *Euripidei in Helena.* 1255.

Helena.	Τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
Theoclymenus.	Τίς δ' ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν,
Helena.	Ἕλλησίν ἐστι νόμον, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ. ——
Theocl.	Τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
Helena.	Κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
Theocl.	Κτέριζ'. ἀνίστη τύμβον, οὗ χρήζεις χθονός.

ubi velim ista κενὰ ὑφάσματα componas cum κενοταφίοις τισὶν ἐλιασομένοις, ὡς τύπῳ νεκροῦ, μὴ ἔχουσι δὲ νεκρόν, de quibus egimus L. III. C. III. p. 45. 7. κενοτάφια igitur non forent κενὸς τάφος, sed κενὰ ἐντάφια. de ἐνταφίοις quaedam adferentur L. IV. VII. 75. 18. habemus autem hic in Charitone conspicuum exemplar inanium istarum exsequiarum.

P. 63. Vs. 3. Θάπτε με ὅττι τάχιστα] *Iliad.* Ψ. 71. in apographo male παρείσω. in medio reliquimus utrum ὅττι τάχιστα velis conjungere cum τῷ θάπτε an cum τῷ περήσω. libentius priori adnexuerim: tum ob sensum: tum quia minus bene dici rear ὅττι τάχιστα περήσω. Nam quod *Sam. Clarkius* ad *Iliad.* X. 130. ὅττι τάχιστα cum εἴδομεν conjungat & suspicetur hic quoque posse adplicari τῷ περήσω, me non movet. quoniam & ibi cum Romana editione *Eustathii* malim distinguere.

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα.
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

P. 63. Vs. 5. Τοὺς ἀφανεῖς τάφοις κοσμεῖν] vide modo locum *Euripidis.* & centum exempla solum Florilegium Graecorum Epigrammatum suppeditabit. etiam si procul a patria quis sepultus, tamen in patria cenotaphio

taphio honorabatur : vide *Anthol.* III. XII. 48. p. 233. & cui ignota Pisana cenotaphia ? Instituti rationem praecipuam inter alios suggerit *Porphyrius* L. II. *de Abstin.* p. 213. ψυχαὶ τῶν ἀτάφων παρέμεινον τοῖς σώμασιν.

P. 63. Vs. 6. πρὸς ἡδονὴν] L. VI. IV. 104. 19.

P. 63. Vs. 6. φρουρίδος] L. I. VI. 9. 21. & mox.

P. 63. Vs. 7. Ἐλώφησεν ἡ λύπη] *Schol. Apollonii* VI. 487. λωφῆσαι κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων. ἀναπαύσων ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. Uberiora etiam *Etym. M.* a λόφος igitur λωφᾶν. contra εὐρύχορος a χῶρος. *Aeschyl. Prom.* 930. probabile facit.

Καὶ τῶνδε γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

Eurip. Troad. 302.

Ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.

Damasc. ap. *Photium* Cod. CCXLII. p. 1048. εὐλόφῳ αὐχένι τὴν ἄσκησιν ὑπέμενε. *Sophocl. Antig.* 298.

——— ——— οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
Λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργειν ἐμέ.

ubi licet *Schol.* bene, interpres ridicule *avium* cristam *sub jugum mittit.* Atticis & aliis scriptoribus frequentatissimum vocabulum. *Plato Phaedro* p. 251. C. dixit λωφᾷ τῆς ὀδύνης. λωφεῖν est Ionicum. apud *Homerum. Hesych. Nonn. Dionys.* XXIX. 180. ubi de λύπῃ. de qua proprie dici vult *Th. Magister.* passim πόλεμος. σπασμός. νόσος λωφᾶν dicuntur. ultima locutione utitur *Euripid.* in *Fragm. Philoctetae* p. 501. 32. ubi sic lege

Καί τοι πολὺ ἤδη τῷ χρόνῳ λώφησέ μοι Νόσος.

P. 63. Vs. 8. Ὥστε καὶ τοὺς αὖθις ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα.] Vir eruditus reddit. *ut id hoc alterum quoque haberet amoris monumentum.* legit igitur τοῦτο αὖθις. sed in his nulla apparet ratio, cur mallet in agro, quam alio loco cenotaphium erigere. si in agro jam habebat amoris monumentum, praestaret etiam alterum habere prope urbem. sed non video hic amoris monumentum, quo respectu cenothaphium hoc vocetur *alterum.* certe saepius ejus conspiciendi potestas fieret, si in vicinia urbis aedificaretur. & id optabant. In *Anthol.* p. 233.

Ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
Ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτὲ κουριδίης.

αὖθις. saepe notat *posthac. olim.* vide *Max. Tyr.* x. 2 & 3. *Lysian.* p. 483. *Hesych.* αὖθις μετὰ ταῦτα. at si jam vertas: *ut etiam posteri habeant amoris monumentum*, eadem difficultas manet. in apographo. Καὶ τοὺς lineola subductum. an ὥστε καὶ τούτου αὐτόθι ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα. *ut etiam hujus* [Chareae] *illic habeat amoris monumentum.* habebat in agro Veneris templum, amoris inter se & Dionysium feliciter ibi primum nati monumentum. nunc eodem locorum antiqui amoris optabat habere memoriam. non me expedio. posses etiam τοὺς ἀγρούς. sed nihil difficultatis tolleretur vel ὥστε καὶ τοῦ ἀθλίου αὐτόθι ἔχειν ἔρωτος ὑπόμνημα. Sed talia non audeo. τί γάρ μοι καὶ μακροῖς δόλοις. illi decent γονίμους κριτικούς, & qui veterum auctorum traducibus reguntur animabus. *quis conscia veri Stat cortina domo Critices, urticaque digna Fronte viret.*

P. 63. Vs. 11. Καὶ τὸν τόπον τοῦτον ἐφύλαττεν ἑαυτῷ] Utrum sibi vivo monumentum ibi exstruere meditabatur. an laxius accipiendum. quod prope Venerem suam alieni amoris nollet pati ὑπομνήματα.

P. 63. Vs. 12. Τριβὴν ἐγγενέσθαι τῇ φροντίδι] *Lucianus Prometheo.* T. 1. 199. ἡ φροντὶς οὐκ ἀτερπῆ ἔχουσα διατριβήν. vide ibi doctos interpretes. hic τριβὴ *mora occupata. negotiosa.*

P. 63. Vs. 13. Πρὸ τῆς πόλεως] Mos vulgatissimus. vide L. 1. vi. 10. 12. *Lucian. Contempl.* 1. 518 Ἡρία, ὦ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους καλοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χώματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ τὰς πυραμίδας. ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά ἐστι. videantur ibi *Moses Solanus* & *Tiberius Hemsterhusius* optime de Luciano meriti.

P. 63. Vs. 14. Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη.]

Odyss. Ω. 83. *Straboni* L. viii. 534. B. τάφος ita ἐπιφανὴς dicitur. in apographo ἦ. forte ita Charito scripserit. nam in his sibi indulsit: sed magis librarii. ita alii poetarum verba laudantes saepe quid mutant. unde nescio an apud *Lucian.* in *Hermot.* 1. 762. legendum sit

Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην ὑπ' ἀνοίας καὶ νεότητος.

licet primum hemistichium sit ex Homero translatum, ubi πιθόμην secundum leges metri, quod in Luciano ἐπιθόμην. Vides autem in Homerico superiore versu, uti semper in similibus, corripi secundam in ἀνδράσι. tamen in *Manethone*, syllabicae quantitatis observantissimo, L. 11. 290. legitur ἀνδρᾶσι. sed liceat locum aliquot aliis mendis exsolvere. Ita igitur lege.

Πάγχυ δ' ἄρ' ἐς φιλότητα δόμων, τοκετῶν ἐποχῆσι
Ὀχλῆσει, καὶ δηθὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογῆσει,

Ἤτοι

Ἠτοὶ πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοτοκοῦσι,
Ἠὲ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνουσ' ἄπο τέκνων.
Ταῖς ἄλλαις ἀνδρεσσιν ἴσαις κάμνουσιν ἀνίαις.

praecipua tangemus. vs. 1. legitur τοκέτοιντ' ἐποχῇσι. at antea jam non ſemel monui Manethonem conjunctionem ſecundae voci ſaepiſſime prae aliis adnectere. ἐποχὴ τοκέτων. *partuum inbibitio. retardatio.* vs. 2. ὀχλήσει nec vulgari notione convenit, nec ea, quam illuſtrat *Cl. Salmaſius* de *Modo uſurarum* p. 788. *vexare. Heſych.* ὀχλεῖ. σείει. λυπεῖ. Κωλύει μετὰ ὄχλου. nec ὀχλίσσει magis convenit. quo utitur *Nicander Alexiph.* 226. 452. ſi ὀχλίζειν poſſet notare *violenter invebere. admovere.* non male conveniret. ſed hoc alias ſervetur explicandum. vs. quarto reſcripſi ἄπο referens ad ἀποτέμνουσι. reliqua facilia. vs. quinto ἀνδρᾶσι vulgo. at corripitur. ut ἄσρασι. III. 362. & mox hoc ipſo libro vs. 311. ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

At fere turpiſſimum omnium mendum indicare neglexiſſem. vs. primo nunc legitur ἐς φιλότητα λύπην. at prima in λύπη longiſſimas ſyllabas adaequat. repoſui δύη. *Heſych.* δύη, δυστυχία ἢ ἔνδεια. πόνος. ταλαιπωρία. καὶ δυσπάθεια. ne plura addam, diligentia celeberrimi *J. Alberti* ad Lexicographum cavit. ſciās tamen hanc vocem adhiberi ab noſtro ipſo L. VI. 413.

Ὀππποίηντε δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος.

& praeterea a *Nicandro Theriac.* 920.

Ὄφρα δύην ὀλοοῦ καὶ πότμον θηρὸς ἀλύξῃς.

Scholiaſtae ὀδύνη. βλάβη.

Vox autem λύπη notior altera δύη facile irrepſit. miror tamen, cum ſit vocabulum tritiſſimum, hominibus non de plebe fuiſſe ejus ignotum modulum. ex. gr. *J. Voſſius* ad *Melam* L. II. II. §. 91. p. 686. Editionis nuperrime, ab Cl. *Abrahamo Gronovio*, digniſſimo Leidenſis Bibliothecae Praefecto, novis dotibus inſtructae, *J. Voſſius*, dico, ita nobis exhibet epigramma, ceu ſincerum carmen.

Τὴν τρίβον εἰ παράγεις ἀλύπως τόδε σῆμα νοήσῃς,
Μὴ, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
Ἐκλαύσθην. χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος.
Ὅς μου καὶ στήλῃ τὸν δ' ἐχάραξε λόγον.

Edidit & *Fleedwodus* p. 327. & *Gorius* noſter in *Inſcript. Hetruſc.* T. I. p. 453. in marmore eſt ἀλήτως. lego,

Τὴν τρίβον ὡς παράγῃς ἀπλῶς, τόδε σῆμα νοήσας,
Μή, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τάφος.
Ἐκλαύσθην. χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος.
Ὅς μου καὶ στήλῃ τόνδ' ἐχάραξε λόγον.

ΑΠΤΩΣ & ΑΛΗΤΩΣ non ita multum distant. & ita metro & sensui consultum. ἀσινῶς remotius. obiter non possum mirari elegantissimi *Salvini* judicium, qui nobis ad istud epigramma ex veteri codice propinat, *ceu pulcherrimam & optimam lectionem* in fine *Ovidianae* Metamorphoseos [vulgo *indelebile*]

Nomenque erit indeflebile nostrum.

Quod ego sane abominaturum fuisse crediderim Sulmonensem, nam sic ἀκλαυστος & ἀβόητος ad plures descendisset, & nemo cari Nasonis nomen ter saltem inclamasset.

Centies, ut eo relabar, poetae optimi recentiores in voce *Pausilypos* peccant, famoso illo in ora Neapolitana Sannazarii & aliorum carminibus loco. At producendam esse syllabam patet ex versu *Sophocleo*, in *Nauplio*, quem laudat *Scholiastes Pindari* ad *Isthmion.* VI. 10.

Ζεῦ Παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου.

& *Eurip. Bacchis.* 771.

Τὴν Παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.

Tamen *Astrampsychus* scripsit p. 6.

Νῆξις θαλάσσης, ἀγρίας δηλοῖ λύπας.

qualia qui velint emendare in hoc auctore, frustra futuros esse credo. cum hic, & similes jam a vera vocabulorum desciverint prosodia. talis etiam *Theodorus Prodromus.* quem tamen & prosodiarum compilatores ceu auctorem adpellant: cum plus quam millies in legem pediam peccarit. certe in *Astrampsycho* nihil mutandum docet *Suidas*, qui in voce θάλατταν hunc versiculum eodem vitio inquinatum exhibet. ex parilibus tamen locis videtur summo *Casaubono* ad *Athenaeum.* L. IX. IV. excidisse, ut corrigeret.

Ὁ χοῖρος. ἔφα μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

quod

quod bene. ſed interſerit „ *vel* λυπηθείης „ at mallem credere id adjeciſſe ipſum interpretamenti loco, non quaſi aeque ſedem in Iambo ſortiri poſſet : niſi manifeſtius eadem chorda aberraſſet ad L. x. ix. 433. A. contra codices inſerens.

Τέτρωσαι [σε] λυπῶν' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

a ſimilibus hallucinationibus non immunis hic vir: quantumvis metri alioqui non negligens. ſed vix pejus ei ſucceſſit quam L. xv.C. viii. 9. 64. ubi hi leguntur verſus ex *Antiphane.*

Οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπέρθητοι πότε;
Νῦν δ' Ὁμηρείες ἔχοντες πορφυρᾶς κεκρυφάλυς.

qui cum ſint puri puti *trochaici*, vir doctiſſimus mutat in *Jambos.* ne loquar de corrupta ſententia. inpoſuit forte vox κεκρυφάλυς. quae ſane apud *Homerum* & alios medias ſyllabas corripit, at apud *Ariſtophanem* & *Nicandrum* producit ſecundam. ſed quo φρένας ἐκπεπόρθημαι! Locum autem *Manethonis* necdum perſanatum habeo.

P. 63. Vs. 15. Μιλήσιοι λιμβοίς] L. iii. ii. 44. i.

P. 63. Vs. 16. Ἀκλεᾶ] Accuſativus Atticus, ut ὑγιᾶ. ſed eſt & alius accuſativus ἀκλεᾶ vel ἀκλέα. cur enim minus ἀκλῆς. δυσκλῆς. ἀγακλῆς, εὐκλῆς diceretur quam ἡρακλῆς. nec de eo ambigendum, cum apud poetas omnes caſus ſimilium vocabulorum exſtent. alii tamen malunt εὐκλεά. εὐκλεάς ſcribere. de quibus *H. Stephanus* abunde. in *Manethone*, neſcio an codice jubente, mirifice in his variatur. vocabulum hoc videtur reddendum *Nicandro Alexiph.* 114.

——— ——— ἢ ἀκλέα πότμον ἀλύξῃ.

ubi nunc ἀλκέα, ſaltem in quatuor editionibus. *durum* verti video: quaſi ab ἀλκὴ. nullam vocis auctoritatem novi. *Veneno perire* non glorioſum mortis genus. ibi paullo ante ex vetere codice reponendum videtur

Ἀλθήσῃ ὑδάτεσσιν, ὅθ' ἰκμήνῃ δέμας ἱδρώς.

vulgo ἐκμήνῃ.

P. 63. Vs. 19. ὑψηλῆς ἠιόνος] apte *Heſychius.* Ἠιών. ἀκτή. ψάμμος. ὄχθη. verum ibidem legimus ἠόεντι. ἀφρώδει. ſane *litus ſpumoſum* eſſe aliquando, nemo neget. verum ut ἠιόεις ſignificet ἀφρώδης mirum. nec novi

novi talem glossam ab alio grammatico adpositam. quid si legamus ὀφρυόεντι. ipse *Hesych.* ὀφρυόεντα. λοφώδη, ὑψηλόν. vide ibi vicina vocabula. ὀφρὺς passim de *cumulo arenoso* vel *terreo.*

P. 63. Vs. 19 Ἐν Συῤῥακούσαις] ut centies *Lacedaemon*, *Roma* complectuntur agros vicinos. hinc ἐν notat in vicinia. Sepulcrum erat Syracusis, ut ap. *Schol. Theocr.* I. 68. ὁ Ἄναπος ἐν Συρακούσαις. millia locorum exstant, & tamen passim tricantes videris. lecta exempla habet *C. van Binkershoekius* ad *Legem Rhodiam de jactu.* C. III. p. 24.

P. 63. Vs. 20. εἰς ἐκεῖνος] nempe *Syracusanus* τάφος. male *Apogr.* ἐκείνῳ.

P. 63. Vs. 21. πολυχειρίᾳ] *Thucyd.* II. 77. διὰ πολυχειρίαν. ubi Codex διὰ τὴν πολυχειρίαν. *Diod.* L. XIII. p. 610. XIV. 688. XVII. 190. semper Articulum addidit.

P. 63. Vs. 22. τὴν ἐκκομιδὴν τὴν ἐπ' αὐτῷ] Nempe cerimoniae exsequiales & religiones etiam in cenotaphiis locum habebant. vide *H. Norisium* ad *Cenotaphia Pisana dissert.* III. C. II.

P. 64. Vs. I. Ἡμέρα ῥητὴ] *Indictivum funus* apud Romanos, quando Senatus decreto, jussu Aedilium per praeconem indicebatur. vide *Festum* in *Indictivum* & *Norisium Dissert.* III. C. I.

P. 64. Vs. I. εἰς ἐκεῖνον] χρόνον. ita ἀπ' ἐκείνου. ἐξ ἐκείνου. *Lucian. Dial. Mar.* II. p. 293. *Phal. priore* T. II. 193. *Alciphr.* II. I. p. 200. licet in his neutrum posset intelligi. uti in ἐπὶ πλεῖστον fit. quod in εἰς ἐκεῖνον non licet. sed quoniam inveniatur εἰς μακρὸν, pro quo longe frequentius εἰς μακρὰν, & ideo probabile fiat intelligi posse χρόνον, ut in aliis ἡμέραν, cur non idem obtineat in εἰς ἐκεῖνον. Ex *Artemidoro* L. V. laudatur εἰς πλείονα, quod aperte χρόνον sibi vindicat, ut ap. *Demosth.* in *Aristog. post.* 847. A. nam in μικρόν. μακρὸν rursus effugium patet. εἰς μακράν. ap. *Alciphr.* III. XV. ubi nihil merito mutat *Berglerus.* etenim rursus recurrit L. III. XLIX. si quid mutandum, legerim ἐκείνην. nempe ἐκκομιδήν.

P. 64. Vs. 3. Κατὰ καιρὸν] *tempori. commodo tempore. justo tempore* aliquando significat. IV. V. 73. 20. *Lucian. Hermot.* p. 749. ἀποδιδόασι κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους. vide ibi *Hemsterh.* Idem *Philops.* T. III. p. 49. ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ. *Theocr.* XXV. 66. Μή τί οἱ ὂν κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο. *Idyll.* XIV. II. πάντ' ἔχλων κατὰ καιρόν. πρὸς καιρὸν idem fere quod ἐπ' ὀλίγον, cum quo conjungitur ab *Heliod.* L. VI. 277. ubi Codex una voce πρόσκαιρον.

P. 64. Vs. 3. Μιθριδάτης] vulgatum in his *Dynastiis* nomen. Talis *Xenoph. K. A.* VII. 427. D. Lycaoniae & Cappadociae sub Artaxerxe memoratur satrapa. item Mediae sub eodem *Ctesiae* in *Persicis* 54. 56. 58.

At veritatem in his quaerere anxie non debemus: sed verosimilia. nam totam historiam ponit accidisse sub Artaxerxe Mnemone, quae re vera

Digitized by Google

vera plurimis ante annis evenisse necesse erat, si quidem evenisset, sub Artaxerxe Longimano, ut patet ex *Hermocratis Aetate*. vide L. IV. III. 82. 12.

P. 64. Vs. 3. Φαρνάκης] idem de hoc dicendum. varii Pharnaces *Thucydidi* circa haec tempora memorantur. vide L. I. 129. V. I. & III. qui hic *Lydiae*, L. IV. VI. 73. 20. *Lydiae* & *Ioniae* satrapa. vicinarum regionum. Illud δὲ post Φαρνάκης nisi temerarius quis non deleverit.

P. 64. Vs. 5. Ἦν δὲ καὶ κλέος] an delebimus καὶ, ita jubente interprete. alius forte in γὰρ transformaverit. mox male δόξας pro δόξης *apographum*.

P. 64. Vs. 8. λελυμένη] mos nimis notus. *Bion. Idyll.* I. 18.

> ——— —— ——— ——— Ἀ δ᾽ Ἀφροδίτα
> Λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται,
> Πενταλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος. αἱ δὲ βάτοι νιν
> Ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.

Ita *Codices* exhibent. *Hesych.* κείρει. τέμνει. *Ovid.* I. *Met.* 508. *crura secent sentes. Virg.* X. *Ecl.* 51. *Glacies plantas secat.*

P. 64. Vs. 8. Ἀστράπτουσα τῷ προσώπῳ] *Alciphr.* III. 67. ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἀστράπτουσαν. ita hic accipiendum. vide mox p. 64. 12.

P. 64. Vs. 9. Παραγυμνοῦσα] Non *omnino nudare.* ut παρανοίγειν. Cl. *Daniel Scottus* habet exempla ex *Herodoto* & *Polybio.* sed in quibus haec vis non percipitur. ut pedibus nudis, ita brachiis nudis & non manicatis in luctu fuisse videntur. sed variantur hae consuetudines. vide *Ez. Spanhemium* ad *Callimachum* in *Cererem.* vs. 125. L. VI. IV. 104. 3. extra luctum. Οἷον ἦν ἐνθάδε Καλλιρρόην ἰδεῖν. . . βραχίονας γεγυμνωμένην. vide ibi. studebant puellae ita decori. *Longus* I. p. 5. Νυμφῶν πόδες ἀνυπόδητοι. χεῖρες ὡς ὤμων γυμναί. κόμη μέχρι τῶν αὐχένων λελυμένη. *Xenoph. Ephes.* I. 3. ἐσθὴς χιτὼν ἁλουργὴς, ζωστὸς εἰς γόνυ, μέχρι βραχιόνων καθειμένος. apud *Trebell. Pollion. Zenobia brachio nudo* saepe incessisse dicitur, in ejus vita p. 333.

P. 64. Vs. 9. Λευκώλενον] *Juno* in primis: sed & *Andromache*, *Nausicae* apud Homerum hoc epitheto ornantur. Καλλίπηχυς *Alciphr.* III. LXVII.

P. 64. Vs. 10. Καλλίσφυρον] *Thetis*, *Diana*, *Hebe*, *Marsippe*, *Ino*, omnes a pulcris pedibus laudatae. vide *Aelian.* H. V. XII. p. 710. deformes ita describit *Alciphro Epistola Inedita.* ἥλικοι δὲ οἱ πόδες. ὡς πλατεῖς. ὡς ἀρεθμοί. l. ἐρετμοί. qui & πλάται. vel ἄρυθμοι. *enormes.* ἐν ῥυθμῷ βαίνειν *nescientes.*

Charito ordine fecisset si Callirrhoen, ut παραγυμνωθεῖσαν βραχίονας

etiam ἀσάνδαλον & ἀνυπόδητον induxisset: aptius tum pedes laudati fuissent. verum nudis pedibus fuisse hinc credamus.

P. 64. Vs. 11. Μαρμαρυγὴν] L. II. II. 24. 18. *Anthol.* IV. V. I. 300.

Ὄμματα μὲν κόρης, μόλις ἢ γραφίς, οὔτε δὲ χαίτην,
Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
Εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται Φαεθοντίδα γράψαι,
Μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

Putaram oculorum vigorem pictoribus difficillimae imitationi esse.

P. 64. Vs. 12. Ὡς ἀκτῖνος ἡλιακῆς ἐμπεσούσης, ἀπεστράφησαν] *Sueton.* de Augusti oculis C. 79. *Oculos habuit claros & nitidos, gaudebatque si quis sibi acrius intuenti, quasi ad fulgorem solis vultum submitteret.* vide ibi interpretes. *Ael. Lampridius Alex. Sever.* 14. *nimius ardor oculorum & diutius intuentibus gravis. Majestas praestringit adspectus. Eumenius Constant.* 17. *Eunap.* 83. ὥσπερ ἡλιακοῦ φέγγος ἀστὴρ ἀπέλαμπε. *Alciphr.* II. I. 196. ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον, μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα. ubi mox *Cod.* πικρόν. *Heliod.* VII. 321. Ἐνατενίσας τε καὶ ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Χαρικλείας, ὥσπερ ὑπ' ἀκτῖνος ἐκ νεφῶν διαπλεούσης καταυγασθείς. sic lege cum Taurinensi. vulgo. ὥσπερ ἐκ νεφῶν ὑπὸ ἀκτῖνος διαπτάσης. *Plato* de R. P. X. 621. εἰς τὴν γένεσιν ἄττοντας ὥσπερ ἀστέρας. saepe de *fulgure* dici ipsa Lexica docuerint. vide *Hesychium.*

P. 64. Vs. 12. Καὶ προσεκύνησαν] multum abest, ut τὸ ἀποστραφῆναι. *averti. converti* sit gestus προσκυνήσει contrarius, nam pars religiosae venerationis est circumversio. περιστροφή. *Sueton. Vitellio* C. 2. *Primus C. Caesarem adorari ut deum instituit, . . . capite velato, circumvertensque se, deinde procumbens. Plutarch. Numa* p. 151. καὶ τὸ προσκυνεῖν περιστρεφομένους. Quem locum cum aliis animadvertit *Car. Neapolis* ad *Ovidii Fastos* L. III. 283. Non quod re vera religionis caussa hic conversos velim: verum ut *conversionem & aversionem* a persona adorata προσκυνήσει esse non contrariam constet. quam facile etiam quis, cui mica salis, accipiat vel hoc vel illud prius factum: vel hoc ab his, illud ab aliis. ἀποστραφεὶς etiam adorat, qui e longinquo adorat. centies illa οἱ δὲ & οἱ μὲν frustra turbas dederunt. ita apud *Matth.* Euang. XXVI. 67. ἄλλοι quidam liberaliter interposuerunt. negligenter *apographum* προσκύνησαν. quod cur monendum, nescio. alia res in *Monumentis Teiis* apud *Edm. Chishullium* 119. ψαφίσθη. & p. 128. ἐδίδακε. pro ἐδίδαξε vel ἐδίδασκε. haec enim ex dialecto oriri possunt.

P. 64. Vs. 12. Ἔπαθόν τι καὶ παῖδες] ut vis pulcritudinis feminae emineat, qua visa etiam pueri primos quasi cupidinis motus senserint. *Xenoph. Symp.* 873. D. Τῶν ὁρώντων οὐδεὶς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχήν. *Theophylact. Ep.* XV. πέπονθα τὴν ψυχήν. de alio animi motu *Demosth. Parapr.* 323. C.

Digitized by Google

C. ὡς τε φίλιστον παθεῖν τι. a senum sensu argumentum idem ducit *Aristaenetus*. I. I. Τοσοῦτον αὐτῇ πάρεστιν εὐπρεπείας, ὡς τῶν προσιόντων ἀγλαΐζειν τὰς κόρας τὴν Λαΐδα· καὶ γέροντες εὖ μάλα πρεσβῦται θαυμάζουσιν, ὡς οἱ παρ' Ὁμήρῳ [*Iliad*. Γ. 149.] δημογέροντες τὴν Ἑλένην. καὶ εἴθε, φασίν, ἢ ταύτην εὐτυχήσαιμεν ἡβῶντες, ἢ νῦν ἠρξάμεθα τῆς ἡλικίας. Indicativum in εὐτυχήσαιμεν agnoscit Sambuciana. & passim εἴθε cum indicativo jungitur ab Aristaeneto & aliis.

P. 64. Vs. 14. ὥσπερ τις ἐξ ἀπροσδοκήτου σφενδόνης βληθείς] *Appulejus* VIII. *Met*. 159. *velut quodam tormento inquieta quiete excussa*. Casu jambum cum pede haec verba constituunt. cur aliter sentiamus nulla caussa. neque enim quidquam poëtici iis inest. *Demetrius Phal*. §. XLIII. Πολλοὶ μέτρα ἰαμβικὰ λαλοῦσιν, οὐκ εἰδότες. immo etiam alia metra. centies talia observarunt commentatores. non semper tamen ausi fuerunt adseverare re vera esse versus ex aliquo poëta petitos: multo minus auctorem praesumserunt vaga conjectura assequi. Ipsi Charitoni alias etiam duo jambi vicini exciderunt. vide III. II. 43. 7. & L. IV. VII. 76. 22.

Ἐξὸν καθεύδειν, τήν τ' ἐρωμένην ἔχειν.

Paullus dictum in *Actis* C. XXIII. 5. Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. commode locum habuerit inter Ethicos Jambos. at neque illos versus hodie exstare in ullo tragico vel comico fidenter adsevero. adeant harum deliciarum avidi *Pricaeum* ad *Appuleji* IV. 227. qui non inutiliter talia observavit, & laudatos *Hudchinsonio* ad *Xenoph*. K. Π. 579. & *Miscellanea* Vol. XII. III. 515. quin totas de hac re dissertationes compilatas, si lubet, evolvere licet.

P. 64. Vs. 15. Θεραπευτῆρες] οἱ δορυφόροι. *Aelianus* V. H. XII. XLVII. Ὕστερον δὲ τὴν γυναῖκα ἄκουσαν δορυφόρῳ αὐτοῦ, πάντων μάλιστα θεραπευτῇ, Πολυκράτει, γυναῖκα δίδωσι. Forma nostra est apud *Xenoph*. VII. K. A. 197. A. *Aelian*. *H. Anim* XI. 53. θεραπευτῆρες θεοῦ. *Max*. *Tyr*. XIV. 2. *Plut*. *Lycurgo*. 98. τοὺς συνήθεις καὶ θεραπευτῆρας ὑπηρέτας. *Appian*. *Mithrid*. p. 413. *Eunapius* p. 61. ex quibus locis patet familiariores & fideliores & acceptissimos ministrorum fuisse.

Gemina haec terminatio in multis obtinet. ἁρμοστὴρ. *Xenoph*. H. H. 543. C. sed id dialecto Laconicae potest tribui. qui vulgo ἁρμοστής. vide *Hesych*. ita Ζεὺς ἀγήτωρ iis, qui Ζεὺς ἡγεμών. *Hierone* 908. A. λυμαντὴρ. *Soph*. *Trach*. λυμαντής. *Xenoph*. *Oecon*. V. 832. D. ἐργαστὴρ. qui ἐργάτης. κολαστὴρ. *Eunapius* p. 102. *Manethoni* I. 105. Κοσμητὴρ. Ἑρμῆς κοσμητῆρας ἑῆς ἐποίησε πόληος. κόσμοι. κοσμηταὶ vulgo. ἑῆς ibi σφετέρης. I. 81. ἀγυρτητὴρ, qui alioqui ἀγυρτητής. Verum *Manetho* centum talia vocabula habet.

P. 64. Vs. 16. Εἴδωλον] Ita in apotheosi Imperatorum & aliis in funeribus imago praeferebatur. vide *Tacitum* III. *Ann.* 5. ubi laudatum consule *Herodiani* graphicam hujus moris descriptionem L. IV. C. II. inde *imaginarium funus Pertinaci* ductum explicant ap. *J. Capitolium Pertinace* C. 15. *Spartian. Severo.* C. 7. diversus imaginis usus, quo Celsi tyranni *imago* pro ipso *in crucem sublata* narratur a *Trebell. Poll.* p. 317. *Spartani* εἴδωλον regis etiam efferebant. *Herodot.* VI. 58. *Appulej.* VIII. 157.

P. 64. Vs. 15. Ἐπόμπευε] *Pompam praecedebat Chaereae imago.* Interpres. hoc non in Graeco. πομπεύειν est modo *circumferri in pompa quocunque loco.* aliquis antiquitatum consarcinator, Graeca non capiens, hinc doceret, ut sane fiebat, imaginem fuisse praelatam. liberum interpretandi genus in auctoribus non praedicarim ceu optimum.

P. 64. Vs. 16. διατυπῶσιν] Mirum propriae hujus significationis exemplum in thecis Graecanicis haud sisti.

P. 64. Vs. 17. Καλλίστην δὲ οὖσαν τὴν εἰκόνα προσέβλεψεν οὐδεὶς Καλλιρρόης παρούσης.] imago non modo ut formosi juvenis erat pulcra: sed praeterea luculenter iis ornata, quae solent vulgi oculos attrahere. quos hic solius Callirrhoae venustas formae defigebat. alioqui sane nihil mirum, si a pulcerrima pictura oculos in vivam spirantemque feminae deflectamus formositatem. vide ad L. VIII. I. 128. 14.

P. 64. Vs. 18. ἐδημαγώγησε] L. V. I. 80. 5. τὸ κάλλος πάντας. L. II. VII. 32. 24. dixit δουλαγωγεῖν. hoc victorum. illud oratorum. apud *Tatianum Orat. Graecor.* XXXVIII. δουλαγωγεῖσθε praetulerim. praesertim cum δημαγωγεῖσθε in Codicibus non sit. & quia aptius. nec ψυχαγωγεῖσθε ita convenit. quod hic convenire posset. quo *Lucianus in Asino* T. II. 579. & 616. eleganter usus ἐρωτικῷ πολέμῳ ψυχαγωγεῖν. hoc vocabalum cum aliis redonabo *Alciphroni* L. III. *Epist. ult.* ἐγὼ δὲ, ψύττα καλατείνας, ἣ ποδῶν εἶχον. ᾠχόμην καὶ σώζομαι οὐχ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀτλαντίδος παιδὸς ψυχαγωγηθείς. ἀλλ'. confer, & qualia sint supplementa, adparebit, ἣ viderat *Bergleri* peritia. in *Cod.* male καλάτινας.

P. 64. Vs. 20. Τὴν κλίνην] *Eurip. Helena* 1277. vocat στρωτὰ λέκτρα σώματος κενά.

P. 64. Vs 21. Χαρέᾳ περιεχύθη] at solebat in veris funeribus fieri. vide *Appulejum Metam.* p. 156. vel in sepulcro sese totos prosternebant. vide ad L. III. II. 44. 5. 251.

P. 64. Vs. 23. Μὴ γὰρ] L. III. III. 45. 25.

P. 64. Vs. 25. Κοινὴν γῆν ἐπιθεῖσα] *Secundum amantium votum.* ut ait *Appulejus* VIII. *Met.* 162. Debuisset autem noster dixisse ἐπιτιθέναι. nam Fortuna ἐπιτίθησι: non *ipsa sibi.* recte & melius construxeris φθόνησας ἐπιθεῖσα

κοινὴν

κοινὴν γῆν ἀποθανοῦσιν ἡμῖν. *invidisti, ne morientibus communem terram inponeremus nobis.* vel etiam dativus potest referri ad ἐφθόνησας. deinde neutrius formae locutio mihi alias occurrit. nec ideo quid mutandum censerem. Sed cum Noster saepissime *Xenophontem*, *Atheniensem* dico, imitetur. vide L. II. III. 27. 14. & L. VIII. I. 128. 14. & alia loca, fere mihi persuadeo & hic locutionem & ἔννοιαν ab ape Attica mutuatum esse. *Panthea* enim, Abradatae uxor, ita apud Atticum Rhetorem loquitur in K. A. 169. E. ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν, ἦ μὴν ἐγὼ βούλεσθαι ἂν μετὰ σοῦ, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ γενομένου κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι μᾶλλον, ἢ ζῆν μετ' αἰσχυνομένου αἰσχυνομένη. Puto igitur nostrum quoque scripsisse κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. quod, quia ποιητικώτερον aliquantum, hic corruptum fuit, quemadmodum apud ipsum Xenophontem. ibi enim rancide in quibusdam legitur ἐπιπιέσασθαι. Miror Xenophonteum locum quoque non sic potius corruptum fuisse.

Locutio, ut ut ex poetarum lecythis depromta, tamen obvia & aliis quoque usurpata. *Hesych.* ἐπιέσσασθαι. ταφῆναι. ubi commodo *Xenophontem* advocavit *Abreschius*, & *Hemsterhusius* plena manu flores sparsit, ut nihil plectendae corollae deesse videatur. en tamen paucas epiphyllidas. *L. Holstenius* ad *Stephanum* Θυρέα & *J. Jensius* p. 316. ediderunt Epigramma Χαιρήμονος, quod ita minus vitiose se habet.

Κλευασου τοιμοι κλεῖτος [sic in Cod.] ὑπὲρ Θυρεᾶν δόρυ τείνας
κάτθανες, Ἀμφιλόχων γαῖαν ἐπεσσάμενος.

Herodoto Θυρέαι numero plurium celebrantur. *Anthol.* L. III. XXV. 36. 274. [varietates ex membranis]

Ἁ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζανὶ κεραυνείῳ γαῖαν ἀπημφίασας.
Τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδη ἐκ Διὸς αἰθὴρ
Ἥγνισε τὴν θνητὰν σήματος ἱστορίαν.

Quin & tertium adpono ex fide codicis optimi, licet ab *Holstenio* editum in Ἑρμιών & celeb. *Hemsterhusium* non fugerit.

Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται
Ζωΐλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος.
Ἂν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
Λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειρόμενοι.

Merito doctissimus *Hemsterhusius* ibidem ex hoc *Epigrammate* animadvertit γῆν ἐφέσσασθαι & γῆν ἐπαμήσασθαι differre. nam prius, ut patuit, dici-

tur de eo, *qui sibi terram circumdat & ea se quasi vestit.* alterum plerumque dicitur de eo, *qui terram, pulverem* alii *ingerit, accumulat*: & adeo *eum sepelit.* usus proprius est in re rustica & hortensi, ubi agricola dicitur γῆν ἐπαμήσασθαι ταῖς ῥίζαις *Plantarum radicibus terram adgerere, ne a sole exurantur.* at *una quoque adgestam densabant*, & *vel instrumento vel manu vel pede comprimebant*, ne *vel imbres nimis facile penetrarent, vel animalia arrodere teneras fibras possent. Columella* de *Cultu hortorum.* L. x. 320.

> *Ocima comprimite & gravibus densate cylindris,*
> *Exurat sata ne resoluti pulveris aestus,*
> *Parvulus aut pulex irrepens dente lacessat.*

Eumenius ad *Constant. Flaviensium nomine* C. VI. *radices vitium . . propaginem produnt imbribus eluendam & solibus perurendam.* haec nostro vocabulo explicat *Xenoph.* v. *Memorab.* 862. 5. τί δέ, ἔφη, τῷ σίτῳ ἐψιλωμένω τὰς ῥίζας. ἀντιπροσαμησάμενοι τὴν γῆν ἄν, ἔφην ἐγώ. 865. C. Ἐπαμήσαιο δ' ἂν μόνον, ἔφη, τὴν γῆν, ἢ καὶ σάξαις ἂν εὖ μάλα περὶ τὸ φυτόν; σάττοιμ' ἄν, ἔφην, νὴ Δί', ἐγώ. εἰ μὲν γὰρ μὴ σεσαγμένον εἴη, ὑπὸ μὲν τοῦ ὕδατος εὖ οἶδ' ὅτι πηλὸς ἂν γένοιτο ἡ ἄσακτος γῆ, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου ξηρὰ μέχρι βυθοῦ. . . . inde ad alia. sic *lugentes* dicuntur καταμήσασθαι κόνιν τῆς κεφαλῆς ap. *Joseph.* de *B. J.* II. XXI. 3. sic *luctaturi* se invicem spargentes pulvere, ἐπαμῶντες τὴν κόνιν dicuntur *Lucian.* de *Gymnas.* T. II. 885. verum saepissime hoc verbum de iis usurpatur, qui *mortuos adgesta terra humant*, vel etiam qui *levi pulvere cadaver adspergunt*, ut ne *in piaculum* incurrant, & securi *injecto te pulvere* pergant. vide *Aelian. Var. Hist.* v. 14. sic *Apoll. Rhod.* I. 1305.

> Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
> Ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξε.

ita *Schol.* ad *Soph. Antig.* 262. locutus de Antigone, quae fratris Polynicis cadaveri contra decretum Creontis sepelierat, vel saltem pulvere consperserat, ne in manes fratris peccaret, vocabula ἐπαμήσασθαι κόνιν & ἐπιβάλλειν τὴν ἄμμον νεκρῷ permutat. licet autem ἀμήσασθαι passim dicatur de eo, *qui mortuum terra ingesta condit*, tamen aliquando etiam adhibetur plane eodem sensu, quo τὸ ἐφέσασθαι. de *ipso mortuo. Theognis* vs. 427.

> Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

& re vera verbi indoles non pugnat; immo potius haec sincerior vis. sed usus

usus illam aliam significationem induxit, ut in aliis verbis. nam potius ἐπαμᾶν κόνιν alii dicendi forent. ut ap. *Lucian.* ἀμᾶν recte *Eustath. Iliad.* Ω. 417. p. 1358. συναγαγεῖν. interpratur. Verbumque iterum sua prima notione rusticum, de *collectione non solum frumenti*, sive *messe*, sed *omnium fructuum vindemia.* quoniam vero nec *aristae*, nec *fructus* colligi possunt, nisi *falce* vel *cultro separentur a radicibus*, *a ramis*, ἀμᾶν significare coepit, *metere. secare. decerpere. exscindere.* tam proprio sensu, de *messe*, *fructubus*, quam tralata notione de quavis alia re. unde veteribus glossographis passim θερίζειν. ἐκκόπτειν. καταβάλλειν [nam hoc de *segete* dicitur] Critici illi veteres autem in *Sophoclis Antigone* vs. 610. notiones τοῦ ἀμᾶν & ἀμήσασθαι. confuderunt. unde ἀμᾶν explicuerunt per καλύπτειν. κόνιν εἰσβάλλειν. at errarunt. ἀμᾶν istam notionem in usu vix habet. sed significat, ut dixi, *metere. discindere.* & in metaphora *excidere perdere.* versiculi sunt

Νῦν γὰρ ἐσχάτης ὕπερ
Ῥίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις.
Κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
Νερτέρων ἀμᾷ κόνις,
Λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐριννύς.

ubi cum vidissent mentionem factam ἐσχάτης ῥίζας. *ultimae radicis domus Oedipodioniae*, *quae Antigone*; praeterea κόνις memoraretur; de locutione cogitarunt, ἐπαμήσασθαι κόνιν ἐπί τινι: id est καλύπτειν. & *mortuum sepelire* vel *cogere*, *ut in sepulcrum descendat*: adeoque *perdere & abolere.* verum ἀμᾷ hic notat, *scindit*: *exscindit*, & proinde *perdit*, *radicem* ultimam domus Oedipodis. illam autem *radicem exscindere* dicuntur, ut locum hunc porro illustrem, *tres caussae*, quae hic, ut ὄγκος accedat Tragico choro, fiunt totidem *personae.* nempe ἡ λόγου ἄνοια *procacitas & intemperantia in sermone*, & ἐριννὺς φρενῶν, *mentis furor*, & quae priore loco nominata & praecipua est, *pietas*, *quam contra Creontis mandatum Antigone exercuit erga Polynicem*, *ejus cadaver sepeliendo.* κόνις φοινία τῶν θεῶν νερτέρων. est *Polynices caesus & ab Antigone humatus.* pulvis sive arena injecta merito *cruenta*: quia *caeso* ingesta. θεοὶ νέρτεροι sunt *manes.* θεοὶ καταχθόνιοι. non *Pluto vel Proserpina.* & ambo *Scholiastae* ita fere interpretati fuerunt vocem κόνις, ut sit *arena injecta Polynici.* Tragicus eleganter, sed stylo elevato, igitur dicit; *Antigonen*, *ultimas reliquias familiae Oedipodeae*, *perire*, *quia procaciter in regem invecta fuerit*, *& quasi furiis acta contra regis edictum Polynicen sepelierit*, *publicum hostem judicatum.*

P. 64. Vs. 25. κοινὴν γῆν ἐπιδεῖξ] ita apud *Philostratum Iconum* L. II.

IX.

IX. de Panthea & Abradate legitur ex emendatione certissima Cl. *Hemsterhusii* [nam & ibi haec vox corrupta] κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. at animadverte apud *Xenophontem*, legi κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. & ita tum in *Philostrato*, tum in nostro emendandum censeo. multum differunt hae locutiones. amantes cupiunt *una mori*. nam ipsis in ore est.

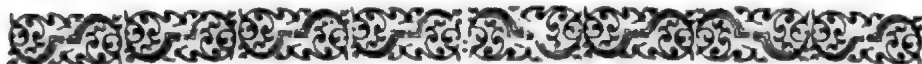
Ah! te meae si partem animae rapit
Maturior vis : quid moror altera :
Nec carus aeque, nec superstes Integer.

& id multis Anthea declarat apud *Xenophontem*, & nostra *Callirrhoe* in fine operis precatur a Venere θανατὸν κοινόν. illud per κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. *communiter. una. simul terram induere*, ut ita dicam, sine ambiguitate significatur. at si dicam κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι, non necessario simultanea mors intelligitur. nam omnes cogimur ocyus serius κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. etiam si velles ita interpretari, ut significet *eodem sepulcro sepeliri. eadem humo reponi.* non inde sequeretur *amantes una mortuos esse.* nam post quinquaginta annos alter demum eidem sepulcro inponi posset, & sic κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι. γῆν ἐπιέσασθαι, est *mori*, & κοινὴν γῆν ἐπιέσασθαι nihil plus necessario notat. *Xenophon* igitur *Philostrato* & *Charitoni* praeluceat : non hic illos sequatur. quod dixi de γῇ κοινῇ firmari satis potest. ita in *Anthol.* L. III. XVIII. 3. 241.

Ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἶξασα τελευτῆς.

L. III. XVII. I. 241. ξυνῆς κοινὸν ὅραμα τύχης. *Phocylides* vs. 108. ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν. *Stobaeus* habet κοινός. C. CXVII. p. 599. eodem redit. praeterea consideres librariis prius in calamum mentemque venire, ut κοινῇ γῆν casibus sibi adaequent, quam ut hic duas actiones agnoscant, literisque exprimant. centies ita loca corrupta, dum disparatos casus adjectivorum participiorumque in eundem redigant ordinem cum substantivis praecedentibus vel sequentibus. rarius longe contra.

P. 65. Vs. 1. καὶ πάντες, οὐχ, ὅτι τέθνηκε, Χαιρέαν ἠλέουν, ἀλλ' ὅτι τοιαύτης γυναικὸς ἀφῄρητο.] Ne dubites in superioribus nostrum magistro usum fuisse *Xenophonte*, rursus hanc ἔννοιαν ab eodem de iisdem Panthea & Abradata mutuatus est. L. VI. K. Π. 185. D. κατοικτείρων τὴν γυναῖκα, οἵου ἀνδρὸς στέροιτο, καὶ τὸν ἄνδρα, οἵαν γυναῖκα καταλιπὼν οὐκέτ' ὄψοιτο. Noster L. IV. III. 69. I. Μὴ γὰρ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν σταυρὸν ἐλεῶ σε, Χαιρέα, φησὶν, ἀλλ' ὅτι τοιαύτης γυναικὸς ἀφῃρέθης.

LIBRI QUARTI CAPUT SECUNDUM.

P. 65. Vs. 4. Ἐξετειχώθη] parum est munitum in Lexicis. tamen utitur *Thucyd.* III. 93. VII. 48. ita τείχωσις in iis non comparet, licet adhibeatur *Max. Tyrio* XXXIV. 2.

P. 65. Vs. 5. Ἀμέλεια] cura corporis deficiens. ἀλουσία. ἀκομιστία. vide in hac voce *Hesych.* & doctum ejus commentatorem. *Plutarch. Consol. ad uxorem* p. 610. A. Ἀμέλειαι σώματος ἑπόνται τῷ κακῷ τούτῳ, καὶ διαβολαὶ πρὸς ἄλειμμα καὶ λουτρὸν; καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν. *illuvies* Latinis. pro quo non semel *ingluvies* ap. *J. Firmicum Maternum Astron.* v. C. XII. §. II. *mendicitatis atque intonsorum crinium ingluvies.* male.

P. 65. Vs. 6. λεπτή τις ἐλπὶς] *Aristoph. Equit.* 1241.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

qui versiculus apud *Phrynichum Arabium* in *Coisliniana Biblioth.* p. 467. sic legitur

Λεπτή τις, ἐλπίς. ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

P. 65. Vs. 9. πληγὰς λαμβανόμενον καὶ προπηλακιζόμενον] possunt esse πληγαὶ ἄνευ προπηλακισμοῦ, ut docet *Ammon.* in αἰκίαι. p. 9. tamen προπηλακίζεσθαι etiam σῶμα dicitur. vide ibi notata. & *Demosthenes*, in *Midian* p. 613. B. separat προπηλακίζειν καὶ τύπτειν.

P. 65. Vs. 10. Ἐργοστόλος] Et haec vox augeat Graecas gazas. ἐργοδιώκτης. ἐργοδότης. qui tamen diversum quid notat. *Phrynichus* de hac voce. ἐργοδότης οὐ κεῖται. tamen *Xenoph.* habet VIII. K. Π. p. 208. D. & observavit *J. Pollux* L. VII. §. 182. Ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν. ap. *Murator.* CCXXXIV. 3. ἐργεπιστάτης. ubi redditur. *fidissimus in opere.* procul dubio ab ἔργον & πιστὸς deduxerunt.

P. 65. Vs. 10. Τῶν ὅλων δεσμωτῶν] haec notio posteriorum temporum. ut *toti* pro *omnes.* millies utitur ita iste *Eustathius* de Ismene & Ismenia. *Theophylactus Simocatta Ep.* X. πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστι προχειροτάτη. *Anthol.* III. I. 16. 194.

Κτήμασι μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος;
Ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὀσίων τε πόνων.

ſic Cod. de ὀσίοις πόνοις vide L. 1. *Animadv.* p. 79. pro ὅλων πλέον ὧν membrana item habet ὄλβων πλεόνων. quod non capio. *Leo Philoſophus* in *Theonem* & *Proclum.*

Χαίροις δὲ καὶ σὺ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
Ἄριστον αἷμα, τοῖς ὅλοις βοώμενον.

ſed ibi forte τὰ ὅλα *univerſum orbem terrarum* notent. putavi aliquando, an legendum τοῖς Σόλοις. urbs *Ciliciae.* Σόλοι. tum quidem mutaverat nomen. ſed poetae ſaepe antiqua gaudent nomenclatura. *Proclus* quidem *Lycia* oriundus, & *Sarpedon Lyciae* celebratur rex. At *Lycia* & *Cilicia* vicinae regiones. quin & *Sarpedon* alius *Cilix* non ignobilis. Levis ſuſpicionis locum haec obtineant. ὅλοις & in ſuo Apographo invenit *J. Jenſius* p. 338. ubi aliud Leonis diſtichon exhibet.

Θέσφατα μαντώης Φοίβητίδος ὄργια τέχνης,
Ἀστρολόγων Παῦλός με διδάσκετο κύδιμος ἀνήρ.

ubi „ *ſcribo* Μαντόος „ quod nec ego nec verſus capimus. videtur uſus quoque *Lucianus* de *Merced. Cond.* p. 656. καὶ ὅλων τῶν . . . ἀξιουμένων. neſcio an ideo ῥήσεις damnat ejuſdem Luciani vel cujusvis alius in *Lucio M. Solanus* T. 11. p. 597. ubi aſinus queritur de uxore heri ſui, & dicit μάζας ὅλας ποιοῦσα, κατέπινεν. ἐμοὶ δὲ, πίτυρον ἄριστον ἦν. *placentas totas devoravit. mihi vero furfures erant prandium.* & paullo ante. ἀλεῖν αὐτῇ καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς ὅλας. *triticum hordeumque* [totum] *molerem.* me neſcire dico, an ideo doctus Anglus ſcribat. *Hoc & quod ſequitur* μάζας ὅλας, *ſi ſcriptor eſſet terſus, mihi ſuſpecta forent.* an potius quia repetitio ei diſpliceat. At ſi nulla alia culpa facetiſſimi hujus libelli auctor meruerit inter minus terſos referri ſcriptores: jam locum inter politiſſimos capiat licet. Nam omnis culpa non in Luciano, ſed in interpretibus, qui non intellexerunt: quae ſint κριθαὶ ὀλαὶ & μᾶζαι ὀλαί. ſcriptura aliquanto inſolentior intellectum obnubilavit. ſi vulgatiore more haberetur κριθαὶ οὐλαὶ & μᾶζαι οὐλαὶ forte de οὐλοχύταις cogitaſſent, quae nihil aliud praeterquam κριθαὶ οὐλαί, ὀλαί. *Heſych.* Οὐλὰς κριθάς. Οὐλαι. ὕλα, δράγματα. Οὐλοχόϊον. ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. vide Suidan in primis in οὐλοθυτεῖν. eodem redit utrum οὐλαὶ an ὀλαὶ ſcribas. ſic ſuo loco *Heſych.* ὀλαὶ κριθαί. ἐπαρχαί. queritur igitur feminam veſci *polline*, hordeo puro, ſibi *fur-*

Digitized by Google

furfures relinqui. si composuissent *Appuleji Asinum* ibi p. 143. L. VII. in eadem narratione invenissent. *frictum hordeum.* & L. IV. 79. *tunsum minutatim.*

P. 65. Vs. 12. Πρὸς ἡμέραν] *singulis diebus. quovis die.* alio sensu L. I. x. 15. 3. apud *Capitolinum M. Aurelio.* C. 1. *ad diem* explicatur *quotidie. Treb. Poll. Gallieno.* 17.

P. 65. Vs. 12. Πείθεται καὶ δίδωσι] elegans brevitas sermonis. vide III. III. 47. 13.

P. 65. Vs. 13. Νεανίας ἀνδρικὸς] per se Νεανίας notat fortem, robustum, audentem virum. *Hesych.* τολμηρός. nempe ita saepe νεανικός. *Demosth.* de *Corona* p. 523. F. ἐν τίσιν ὢν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός; ne tamen suspicemur aliquid mali de Chaerea, quasi ipse non *fortis.* Etenim sequentibus virtutem suam probabit. multo minus, quia libro primo capite primo vocetur μειράκιον. nam licet verum sit, quod observat egregius *Jer. Marklandus* ad *Max. Tyr.* XXV. 1. μειράκιον & τὸν ἐρώμενον referri ad νεανίσκον & τὸν ἐραστήν. tamen extra hanc comparationem μειράκιον nihil odiosi vel despecti in se habet.

P. 65. Vs. 13. Ἔρωτι, χαλεπῷ τυράννῳ] *Plat.* de R. P. IX. 573. A. *Euripid. Hippolyto* 538.

P. 65. Vs. 14. Πλεονεκτῶν ἐν τοῖς πόνοις ἡδέως] ad propriam verbi notionem suavissime respexit. est species ὀξυμώρου *Xenoph Ages* 666. A. τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ψύχους πλεονεκτεῖν. Idem K. Π. II. 49. D. τῶν πόνων πλεῖον ἔχειν.

P. 65. Vs. 18. Ὠχρός τε καὶ λεπτός] Ὠχρίασις ex amore oboritur. vide *Plutarchum in Demetrio* p. 46. cui non notum *Ovidianum*, *Pallidus omnis amans. Lucian.* I. p. 442. vocabula ex alia caussa conjunxit. Ὠχρος ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος λιμῷ.

P. 65. Vs. 18. ἐπανῆλθεν τραῦμα ἔχων] in Παιδικοῖς Ἀνδικοῖς ineditis.

Εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἕλκος ἔχων.

P. 65. Vs. 18. τραῦμα θερμόν τε καὶ γλυκύ] In hanc sententiam quae Erotici tum prosa tum versa scripserunt vix modicus libellus ceperit. proprie θραῦμα variis modis potest dici θερμόν. vide *Sophocl. Philoct.* 705. τραῦμα γλυκὺ vix proprio sensu dixeris. at de amore millies adhibetur. *Lucian Asino* 575. πικρᾶς καὶ ἡδείας θεραπείας. Cui *Sapphus* γλυκύπικρον ἑρπετὸν respondet. & alias, tum in Epigrammate *Posidippi* a Cl. *J. Christiano Wolfio* quidem, sed vitiose edito.

Κίκροπι λεῖβε, λάγυνε, πολύδροσον ἰκμάδα Βάκχου,
Λεῖβε, δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις.

Σιγάθω Ζήνων, ὁ σοφὸς κύκνος, ἅτε Κλεάνθης
Μοῦσα. μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρως.

In Sapphicis p. 232. etiam e correctione σιγάθω. *Vexet.* cum haberetur σιγάθω.

P. 65. Vs 22. Οἰκίσκῳ σκοτεινῷ] apud Harpocrationem οἰκίσκος *parva domus.* aliquando notat modo *membrum domus. conclave.* L. IV. V. 73. 9. quomodo & ipsa vox οἶκος aliquando sumitur. L. IV. III. 69. 19.

P. 65. Vs. 23. Ἐπιστάτης] L. VIII. VIII. 142. 23. δεσμοφύλαξ. saepe idem qui ἐργοστόλος. ἐργοδιώκτης.

P. 65. Vs. 23. Ἐπεχείρουν] etiam alii cum accusativo componunt.

P. 65. Vs 24. Ἐν ξύλῳ] *Herodot.* IX. 36. σιδηρόδετον ξύλον vocat. *Heliod.* VIII. 40. 8. ἀπὸ τῶν ξύλων πρὸς οἷς τὰ δεσμὰ κατέκλειστο ὑπεκλυόντων. in eo claudebantur, qui ultimo supplicio destinabantur. *Herodot.* VI. 75. multi multa de hac re. *Salmasius de modo Usurar.* p. 812. *Gaulminus ad Eustath.* XI. 433. & qui laudantur ab *J. Chr. Wolfio* ad *Apostolorum Acta* XVI. 24.

P. 65. Vs. 25. Ὁ οἰκονόμος] qui igitur supra τὸν ἐπιστάτην. ita etiam ἐπίτροπος supra ἐπιστάτην apud *Xenoph.* v. *Memor.* 871. E. οἰκονόμος dicitur *villicus.* vide ad L. II. II. 24. 9 διοικητὴς supra οἰκονόμον. vide L. I XIII. 17. 17. itaque οἰκονόμοι *Villici* adfectabant honoratiorem adpellationem. unde *Ausonius Epist.* XXI. 1.

Philon, meus qui villicatus praediis,
Ut ipse vult, epitropos.

P. 66. Vs. 1. Οὐδὲ ἰδὼν αὐτοὺς, οὐδὲ ἀπολογουμένων ἀκούσας ἐκέλευσεν ἀνασταυρῶσαι] Non aliter Caligula, *Custodiarum seriem recognoscens, nullius inspecto elogio, stans modo intra porticum mediam, a calvo ad calvum duci imperavit.* ut de hoc portento hominis narrat *Sueton.* in ejus vita C. XXVII. *Ammian.* XV. V. 65. *constabat nos omnes sub elogio uno morte multandos.* vide *Lindenbrog.* ad L. XXVIII. I. 395.

P. 66. Vs. 2. Ὁμοστίχους] qui usus hoc composito fuit Dionysius Halicarnassensis, indicavit primus *Erud. D. Scottus.*

P. 66. Vs. 2. ἀνασταυρῶσαι] ut *servos.* vide *J. Pricaeum* ad *Appulejum Metam.* p. 611. unde ut insolitum notat milites in crucem sublatos *Vulcat. Gallic.* vita *Avidii Cassii* C. 4.

P. 66. Vs. 2. Πόδας τε καὶ τραχήλους συνδεδεμένοι] mox vocat κοινὴν ἅλυσιν. omnes uno loro ex pedibus & cervicibus erant connexi. *Theodor. Prod.* 245. VI.

Πολλοὺς

Πολλὺς τραχήλους εἷλκεν ἅλυσις μία.
ἤγοντο πάντες ἐξ ἑνὸς καλωδίου.

Plato VII. de R. P. 514. A. Ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς, εἴς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. aliud id eſt, & quod L. X. p. 615. E. ejusdem operis legitur. συμποδίσαντες χεῖρας τε καὶ πόδας καὶ κεφαλήν. quod *quadrupedem conſtringere* dixit *Terentius*.

P. 66. Vs. 3. Καὶ ἕκαστος αὐτῶν τὸν σταυρὸν ἔφερε] *Euangelio Joann.* XIX. 17. καὶ βαστάζων [ut Noſter mox] τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον. nullum hinc argumentum duci poteſt pro Chriſtianiſmo Charitonis. nam ita moris erat *Artemid.* II. 61. p. 148. Καὶ ὁ μέλλων σταυρῷ προσηλοῦσθαι, πρότερον αὐτὸν βαστάζει.

P. 66. Vs. 4. Τὴν ἔξωθεν φαντασίαν] *externam ſpeciem. adparentiam.*

P. 66. Vs. 4. Οἱ κολάζοντες] Participium pro ſubſtantivo. ſic ἐξετάζων ἐξεταστὴς ap. pro *Demoſth.* de *Corona.* 491. E. Ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, εὐθυνῶν καὶ ἐξετασόντων προσδεῖται.

P. 66. Vs 5. Εἰς φόβου παράδειγμα] *Xen. Eph.* II. 28. Ἐγὼ γάρ σε τιμωρήσομαι, καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰκίαν ποιησάμενος παράδειγμα. ubi paullo ante in *Codice* εἰκών. ut noſter, locutus *Ael. Lampridius Alex. Sev.* 6. *ad exemplum timoris.* quod Latinius futurum credebat *J. Gruterus* non adjecta voce *timoris*. & ſane horum ſcriptorum elocutio ſaepe graeciſſat, ut qui ſua pleraque e Graecis compilarint & aliis de cauſſis. hinc *exempla* abſolute apud Romanos pro *gravibus ſuppliciis. J. Pricaeus* ad *Appul. Met.* p. 502.

P. 66. Vs. 5. Εσίγα] alioqui iis ſaepe, qui ad ſupplicium ducebantur, capiſtro, φιμῷ os obſtringebant, ne poſſent populum ad miſericordiam movere: vel judices inceſſere. vide *H. Valeſ.* ad *Ammianum* L. XXIX. I. p. 430.

P. 66. Vs. 7. Τοσοῦτον δὲ τὸν λόγον ἀκούσας] id eſt ἀκούσας τὸν λόγον κατὰ τοσοῦτον [μέρος] *Xenoph.* K. A. V. 368. A. ἐγὼ μὲν τὸν ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι εἷς ἡμῶν εἴη. & L. I. K. A. p. 29. *Edit. Hudsbins.* εἶπε τοσοῦτον. ita τοσόνδε. ut ibi animadvertitur. *Eurip. Iphig.* in *Tauris* 555.

Τοσόνδε γ' [ἐρωτήσω] εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.

Herodot. VII. VII. 127. στρατοπεδευσάμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσόνδε. ubi *Gronovius* neceſſario e *Codice* Mediceo reponendum cenſet τοσήνδε. non ego & alii mecum. *Lucian.* de *M. Peregrin.* 354. πλὴν τότε το-

τοσῦτον ἐπήκουσα. ubi. *Tan. Faber* non satisfacit. *Lysias* p. 476. τοσῦτον μέμνηθε. notum enim τοσῦτον passim pro τοσῦτο adhiberi.

P. 66. Vs. 12. πενθοῦσαν] Non semel exsequiae primam amoribus praebuerunt occasionem. *Lysias* p. 5. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. & multas lugubria decent.

P. 66. Vs. 13. Ὅλος ἂν ἐπὶ τῆς εὐνοίας] L. II. IV. 27. 25. varie effertur haec formula. *Diod.* XVI. 92. casum mutavit ὅλος ἐπὶ τοῖς ἐπηγγελμένοις. saepe ὅλως, parvo discrimine. *Lucian.* I. p. 211. ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστι. *Alciphr.* III. XI. vide *Berglerum* ad I. XIII. rursus ὅλον γενέσθαι τινος aliquantum abit. *Heliod.* VII. 309. τῶν ἱερῶν ὅλος γενόμενος. *Euripid. Iphig.* in *Aulide.* 647.

Πρὸς ἐμὸν γένου νῦν, μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου.
Ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοὐκ ἄλλοθι.

P. 66. Vs. 15. Πηγὴν αἵματος] centies πηγή apud Graecos, ut *fons* apud Latinos pro *origine. principio.* unde *Horatio*, *principium* & *fons* synonymice junguntur. ut *fons & caput. Incerto in Paneg. Constantino dicto.* C. I. *Plato Phaedro* 245. C. Ἀρχὴ καὶ πηγή. *Philo Jud.* p. 1013. *Plato* III. *de leg.* 690. D. νῦν γὰρ δὴ στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν. eleganter autem hic πηγὴ αἵματος. propter copiose profusum sanguinem: qui tum *fluere.* ῥεῖν. κυμαίνειν dicitur. *Marcus Euang.* V. 29. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς.

Potuisset etiam dicere πηγὴ φόνου. nam αἷμα & φόνος promiscue tum prosaicis, tum poetis usurpatur. *Euripides Oresta.* 1139.

Κακῆς γυναικὸς οὕνεχ' αἷμ' ἐπραξάμην.

ut vs. 284. ἔργασαι δ' ἐμοὶ Μητρῷον αἷμα. ut noster L. IV. III. 68. 7. ἐργάζεσθαι φόνον. *Eurip. Bacch.* 895. ἀλλ' αἷμα θήσεις. quod 795. dixerat θήσω φόνον γε θῆλυν. ut recte animadvertit *Barnesius.* quem & ad *Suppl.* 672. videas. *Lucian. Tyrann.* p. 157. ἐμπεπλησμένον τοῦ φόνου. *Dialog. Meretr.* XIII. 317. λελουμένος φόνῳ. *Hesych.* φόνος, αἷμα. *Lucas Euang.* XXIII. 30. αἷμα προφητῶν. φόνος. *Pindar. Isthm.* VIII. 109.

——— ὁ δὲ Μύ —— σιον ἀμπέλιον
Αἱμάξε, Τηλέφου μέλανι ῥαί — νων φόνῳ πέδιον.

φόνος μέλας, ut passim αἷμα μέλαν. *Anthol.* VII. V. 53. 205.

Τύψε.

Digitized by Google

Τύψε. μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνυ διὰ χρωτὸς
Εἴσω, ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βάλον ἔδευσε φόνῳ.

egit de hac permixtione *G. Cuperus. Obferv.* III. XIX. fic Latinis *caedes & fanguis* centenis in locutionibus indifcretim adhibentur. *caedem facere*: fed etiam *fanguinem facere.* vide *J. F. Gronovium ad Hift. Eccl. Script.* C. XXV. p. 277. & *Arn. Drakenborchium* ad *Livii* L. II. C. XXX.

P. 66. Vs. 15. *αἵματος μεγάλυ*] igitur nemo offenderit *αἷμα μέγα* magis quam *μέγας φόνος*. ita in Epigrammate laudando ad L. IV. VII. 73. 10. *σποδιὰ μεγάλα. multorum cinis. Statius* VIII. *Theb.* 573.

—— —— Sic Hyrcana Leo Cafpius umbra
Nudus adhuc, nulloque jubae flaventis honore
Terribilis, magnique etiamnum fanguinis infons.

id eft *multae, magnae caedis. Sidon. Apollin. Carm.* v. 500.

—— Sed fanguinis auctor Majoris, dum parcis, eras.

Servius ad II. Æn. *caedis magnitudo.* ut *Lucian. Tyrann.* T. II. p. 153. *μεγάλην σφαγὴν ἐργάζεσθαι.* Verum fanguinis & caedium imaginem paullo hilariore argumento diffipemus. apud *Nonnum* in *Dionyfiacis* L. XXXII. 32. Juno omnibus illecebris adornata ad Jovem accedere meditatur. in isto cultu defcribendo, poft alia pro more fuo multa frivola, haec garrit.

Εἶχε δὲ ποικίλον αἷμα παλαιότατον, ᾧ χύτο νύμφης,
Κρυπτάδιῃ φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
Νυμφίον ἀρχαίης ἔτι λείψανον αἷμα κορείης,
Κερδίνης φιλότητος ἵνα μνήσειεν ἀκοίτην.

at quid hoc! *εἶχεν αἷμα ᾧ ἔχυτο αἷμα.* certe phiala vel alio vafculo utimur, fi liquores fervari debent. quid multa! reponendum *ἅμμα. vinculum. ceftus. zona.* faepe poetae memorant *ἅμμα κορείας.* ut in *Anthol.* p. 453.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας.

aptum epitheton *Zonae ποικίλος.* ita habemus apud principem vatem *Iliad.* ξ. 214. *ποικίλον κεστόν.* & in zona vel alio linteo illud *λείψανον ἀρχαίης κορείης* commode fervatum fuit. notum quales vires fanguini & qui-

quidem eo magis tali, in amore conciliando adscribantur. plane similes multas nugas ibi recenset Nonnus. quam rancida ista altera imago *αἵματος ποικίλυ παλαιολάτυ.* potius fugerit Jupiter Junonem, si tali ornatu instructa ipsi adparuisset. quando horrorem & abominationem ingenerare volumus, *cruoris*, *sanguinis*, *tabi* mentionem solemus facere. inde *Pharmaceutria*, *Venefica maga*, apud *Theocritum*, quando suis veneficiis horrorem conciliare satagit, inducit non solum *Hecaten infernalem, quam etiam canes extremiscunt.* sed illam etiam incedere facit per *sepulcra & nigrum mortuorum sanguinem. tabum.* quem adspectum praebere debuit horrenda haec dea, per sepulcreta sanguine & tabe mortuorum lurida pervadens! poëta ait

> Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
> Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

Hecaten, Dianam esse praesides, administras veneficarum & magarum, cur quis doceatur. *Ovid.* VII. *Met.* 194.

> *Tuque triplex Hecate, quae coeptis conscia nostris*
> *Adjutrixque venis, cantus artesque magarum.*

Unde facete *Horatius*, ut ostenderet Canidiam pejorem, & magis abominabilem ceteris veneficis, quibus alias adesse solerent Luna, Diana, Trivia, sive quocumque nomine vocetur hoc numen, *Satyrar.* I. VIII. 35. fingit,

> ——— ——— *Lunamque rubentem,*
> *Ne foret his testis, post magna latere sepulcra.*

alioqui ipsa Ἄρτεμις μάγος, ut *Tatiano* vocatur *Oration.* ad Graecos C. XII. illa pervadebat, deducta caelo, cum veneficis per sepulcreta, ut una legeret ferales, sed magiae aptas mortuorum reliquias. passim Veneficae ita exhibentur a poëtis & aliis. ita Medea apud *Apollonium* L. IV. 51. inducitur θαμὰ δὲ περὶ ἀλωμένη ἀμφί τε νεκρῦς. cur? declaret *Lucanus* L. VI. 543.

> ——— ——— *avide desaevit in artus,*
> *Immergitque manus oculis, gaudetque gelatos*
> *Effodisse orbes & siccae pallida rodit*
> *Excrementa manus: pendentia corpora carpsit,*
> *Abrasitque cruces, percussaque viscera nimbis*

Vulsit

Vulsit, & incoctas admisso sole medullas.
Insertum manibus chalybem, nigramque per artus
Stillantis tabi saniem, virusque coactum
Sustulit, &, nervo morsus retinente, pependit.
Et quacumque jacet nuda tellure cadaver,
Ante feras volucresque sedet.

ita, si modo veteri & tabido opus sanguine habent. at

—— —— —— *si sanguine vivo*
Est opus, erumpat jugulo qui primus aperto.

ideo apud *Horat. Ep.* XVII. per ironiam de Canidia

Nec in sepulcris pauperum prudens anus,
Novendialis dissipare pulveres.

Appulej. II. *Met.* 33. *Nam ne mortuorum quidem sepulcra tuta. sed & bustis & rogis reliquiae quaedam & cadaverum praesegmina petuntur.* L. III. p. 53. *trucidatorum servatus cruor. Tacit.* III. *Ann.* 69. *erutae humanorum corporum reliquiae.* vide *Lindenb.* ad *Ammian. Marcell.* XIX. XII. p. 179. in his colligendis, aeque atque in radicibus venenatis Luna, Diana, Trivia erat magis socia, comes, adjutrix. quin etiam ipsae deae his gaudebant. Quam energetice igitur poëta inducit adjutricem pharmaceutriae *Hecaten* vadentem non per busta modo, sed per tabida cadavera. ne dubites, hos lege Lucani versus. ubi Erichtho sic Furias, & ipsam Hecaten alloquitur. —— *per busta sequar, per funera custos:* nonne haec Theocriti verba ἀνά τ' ἠρία κ̓ μέλαν αἷμα.

—— *per* busta *sequar, per* funera *custos,*
Expellam tumulis, *abigam vos* omnibus urnis.
Teque Deis, ad quos alio procedere vultu
Ficta soles, Hecate, *pallenti tabida forma,*
Ostendam, faciemque Erebi mutare vetabo.

maneat igitur magicis sacris suus horror. sepulcra, funera, cruores non hinc removeantur. & quamvis vulgo epitheton modo *μέλαν niger*, sit physice datum *sanguini*: hic ad terrorem istum colorem sanguini tributum tuto credemus. Quid quod crediderim apud modestos criticos quadraginta codicum consensum alicujus fore ponderis. tot a me collati hic nihil variant. unus auctor E. M. qualis negligentia ipsi & aliis

 gram-

grammaticis saepe accidit, exhibet in Ηρία. ἀνάτ' ἠρία κεκμηκότων. sollicitus scilicet solius vocis explicandae. Et in primis magnae fuerint auctoritatis in lectione vindicanda, quae non ita ineptum habere sensum nonnullis forte videatur. praecipue si id, quod substituere satagimus, ne quidem eo sensu Graecum esse ostendi possit. ne loquar poeticam φαντασίαν commentanti & multo magis emendanti summa cum cura debere spectari. in qua consideranda saepe negligentiores Critici, inventi sui novitate sive fallaci specie abrepti. sic *Guietus*, sane audacior passim, apud *Lucanum* satis improvide tentat

> —— *per busta sequar, per funera*: cunctis
> *Expellam tumulis.*

cum vox *custos* sit elegantissimi ibi usus. Erichthò ita se adsimulat *custodibus*, qui *ditiorum* paullum sepulcris, res nota, adponi solebant. ipse *Lucan.* VIII. 744.

> *Corpus, vile suis,* nullo custode *cremantes.*

nam *custos* est; *uti*, *ceu* custos. ut ὡς centies apud Graecos reticetur. pulcerrima imago Erichthus Tisiphonen & *ipsam Hecaten* de tumulis & cadaveribus, quibus abuti volebant, instar custodis funerum, ceu magas & fures fugantis. Novi hominem, sane non stupidum, immo acutum in ceteris & multiplicis scientiae dote insignem, qui coram me saepius negarit vel exquisitissimam vocis vel organorum harmoniam ad aures suas suaviorem accidere quam gannitum catulorum. credo. Verum non ita inprudens erat, ut inficeretur aliorum auribus eum inditum esse sensum, ut merito divina Musicae vi quasi extra se raperentur. proinde nec illis, quibus aures non contigerunt poeticae, & quam paucissimis contigerunt, haud habemus, ut indignemur: sunt enim naturae donum, quae ipsos hac suavitate expertes voluit. Verum merito in censuram cadunt, quando, cum tales creati sint, & levi admodum studio naturae defectum, si fieri posset, supplere fategerint, tamen de poëtis, eorumque elocutione judices sedere praesumant. ne de potioribus poëticae partibus loquar.

Verum ut revertamur ad *Nonnum*. si quis in isto loco pro ἆμμα maluerit εἷμα, non admodum repugnem: nec si invenissem, εἷμα, quoniam satis defendi possit, ut ἆμμα ingererem, admodum laborassem.

P. 66. Vs. 16. Μιαρὰν συμπεπλέξασαν τῷ φόνῳ] proprie καθαραῖς χερσὶν opponuntur μεμιασμέναι αἵματι. In *Luciano de Morte Peregrini* p. 358. editur ἀναμνησθεὶς τῶν περὶ τῦ φθόνυ εἰρημένων. cum nota „ φόνυ *legendum fortassis. bene margo A i W* „ ut in versione *caede.* at Faber & alii recte sic. nescio an putidum istud φθόνυ in textum sit repositum, ut locus fieret notu-

Digitized by Google

notulae isti ex *Ai W.* sed quale est istud *Fortasse.* Quid si quis ne mentiatur, modeste dicat. forte *sol medio die lucet*! si Critici tales forent omnes, profecto de ipsorum petulantia haud quereremur, sed sensum tamen communem desideraremus. fuit in *Apogr.* male πεάξασαν.

P. 66. Vs. 18. τὴν συνειδυῖαν] *Appulejus* III. *Met.* 48. *Et res ad hoc deducta est, ut per quaestionem sceleris sui participes indicet: ut tam dirae factionis formido funditus perimatur.*

P. 66. Vs. 20. Βασανιστηρίων] ὀργάνων. Quod inter alios supplet *Porphyr. de Abstin.* 391. ὡς στρεβλούμενοι καὶ λυγιζόμενοι καὶ καόμενοι καὶ διὰ πάντων ὁδεύοντες τῶν βασανιστηρίων ὀργάνων. An non paullo ante ibi legendum τοῖς τοιούτοις pro ταῖς αὐταῖς. certo ἐν ἑβδομάδι. *Sabbati die.* non *tota hebdomade.*

P. 66. Vs. 23. Ἔπληξε] ἐξέπληξε. *tetigit. percussit animum.*

P. 66. Vs. 23. Εὐτυχῆ τινα ἔδοξεν ὁμωνυμίαν ἔχειν ἐκείνη γύναικα] *Callirrhoae.* sed melius scripsisset ἐκείνην τὴν γυναῖκα. vel τῇ Μιλησίῃ ἐκείνῃ ταύτην τὴν γυναῖκα.

P. 66. Vs. 23. Εὐτυχῆ ὁμωνυμίαν] vide notata II. v. 30. 8. *Max. Tyr.* XXIV. I. Καὶ εἰκάσθη τὸ ἐν Κορίνθῳ τοῦτο πάθος τῷ Βοιωτίῳ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῶν μειρακίων. ambo *Actaeones* vocati. Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖος, θρασύτερος εἰς τὴν ἐπωνυμίαν. *Eunap. Julian.* 117. *Demosth. Aristog. pr.* 840. C. δικαστὰς σωφρονεῖν jubet, quia ἐπώνυμοι τῇ Δίκῃ.

P. 66. Vs. 25. Καταστῇ εἰς ἀνάγκην] L. III. III. 46. 24.

P. 66. Vs. 25. Ὑβρίσαι τὸ ἥδιστον ὄνομα] Amantium furores circa nomen amicarum noti. non contenti semper in ore habere: in arborum corticibus, in parietibus sculpunt & inscribunt. poetis totarum elegiarum nudum amicae nomen materiam suppeditat. exosculantur in literis: venerantur quacumque obvium. Quin Agamemnon eo nomine suam *Briseida* facile posse recipi ab Achille in locum ejus *Chryseidos* autumat

Quod, si prima sinat litera, nomen idem.

apud *Ovid. Remed. Amor.* 476. sic Codices cum meo plerique. recte. *syllaba* est a sciolo.

Quid mirum si Mithridates vellet elabi mulierem Callirrhoae cognominem? aliquid plus rationis *Teucer* habet apud *Euripiden* in *Helena* vs. 75. quando mulierem, quae Helenam, Ilii excisae caussam, forma referebat [re vera erat: sed nesciebat *Teucer* Helenam esse] ideo erat occisurus, nisi in peregrina terra foret. aliquid plus nomine simili, est forma similis.

P. 67. Vs. I. Παίοντες] Solita lictorum insolentia in reos. Apud D. *Lucam. in Euang.* XXII. 64. ἔτυπτον αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

P. 67. Vs. 2. Ἄγυσιν] per Criticos velim liceat praesenti huic locum suum tenere. vide *A. Drakenborchium* ad *Livium* L. 1. 779. ἄγυσιν est εὐθὺς ἄξυσιν.

P. 67. Vs. 6. Καὶ ἵδρου . . ἐν . . καὶ] verba incertiora. sensus apertus. potes καὶ ἱδρὼς ἔρρεεν vel ὑπέρρεεν vel ἱδρῶτι διερρεῖτο. apud *Heliod.* x. 487. apud *Philostr.* VIII. de *V. Apollon.* 371. ἱδρῶτι ἐρρεῖτο. nam etiam haec constructio proba. sic apud *Suidam* ἐπιρρεόμενος μέλιτι. in Ἐπίκυρος & Κύφων. & *Lucian.* de *Gymnas.* 907. σώματα ἱδρῶτι ῥεόμενα. quod ibi illustratur ex *Iliad.* ψ. 367. χαῖται δ' ἐρρώοντο.

Sed observemus potius amantibus & alio animi motu correptis sudorem largiter manare. *Plutarchus* in *Demetrio* in amore conjungit, ut hic, ἱδρῶτας ὀξεῖς καὶ ἐρύθημα πυρῶδες. Et *Plato* in *Phaedro* p. 251. B. ἱδρῶτα ponit inter affectus amoris. *Eusthat.* de *Ism.* & *Ism.* XI. 429. ἡ δὲ περιρρεομένη πυκνοῖς ἱδρῶσι καὶ δάκρυσι. vide IX. 343. quae duo phaenomena etiam hic. *Theocr. Idyll.* II. 107.

—— —— Ἐκ δὲ μετώπω
Ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις:

Anthol. I. III. I.

Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι. ἐκ δὲ. μετώπου
Ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.

quod *Valerius Aedituus* apud. *A. Gellium.* L. 19. 9.

Dicere quum conor curam tibi, Pamphila, cordis,
Quid mi abs te quaeram, verba labris abeunt.
Per pectus miserum manat subito mihi sudor:
Si tacitus, subidus: duplo ideo pereo.

Heliod. x. 487. καὶ τὴν κόρην αὖθις ἐν μέρει περιεσκόπει τρόμῳ τε καὶ παλμῷ συνεχέ-το καὶ ἱδρῶτι διερρεῖτο. videatur *C. Barthius* ad *Statium* 1. *Achill.* 306. sudor facile *fronte* prorumpit. unde apud *Sueton. Nerone* XXIV. *sudorem quoque frontis brachio detergere.* sicut etiam iste amantium sudor, ut partim vidimus. Propert. II. XVIII. 12.

Quae si forte aliquid vultu mihi dura negarat,
Frigida de tota fronte cadebat aqua.

in eadem elegia in non uno codice legitur.

Cui

Cui non his verbis adspergat tempora ſudor,
Aut pudor ingenuus aut reticendus amor.

at hic *ſudor* videtur irrepſiſſe ab eo, qui explicare voluerit, quomodo tempora alicui amor adſpergat, id eſt *ſudore.* verior lectio videtur Scaligerana *ſurdo.*

Per omnia tamen iſte ſudor membra diffundebatur. *Ovidius* III. *Amor.* XIV. 38.

Mens abit & morior, quoties peccaſſe fateris:
Perque meos artus frigida gutta fluit.

qui locus ſi ita intellegendus, certo prae *cadit* praeſtat *fluit.* quin etiam etſi de lacrimis acceperis. quod non puto. De hoc *ſudore* intelligendum & emendandum ex Codice Palatino olim cenſui *Anacreontem* oda VII.

Τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς,
Κραδίη δὲ ῥῖνας ἄχρις
Ἀνέβαινε. κἂν ἀπέσβην.

plane ita *Alciphron.* II. II. Νὴ τὰ μυςήρια, νὴ τὴν τέτων τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, ὡς ἐνθυμηθεῖσα τῦ Τιμάρχυ τὸν χωρισμὸν, ἄρτι ἀπέψυγμαι καὶ ἱδρῶ, καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μῦ ἀνέςραπται. omnes non magis naturam, quam Sappho magiſtram ſecuti.

Porro ἱδρῶ poſſet eſſe integrum, licet tempora ſint diverſa. verum quid caeterae lacunae fiet. an cogitabis de alio amoris effectu. καὶ ἔντρομος ἐγένετο vel ἦν. *Sappho.*

Καδδ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν ἀγρεῖ:

vel καὶ ἐννεὸς ἦν. *Heliod.* 226. ἐνεὸς ἐγεγόνει. Eadem ἀλλὰ καμμὲν γλῶσσ' ἔαγε. de *ſudore frigido* aliis a cauſſis vide *Appulej.* x. *Met.* 217.

P. 67. Vs. 7. προέπεσεν] αὐτομάτως ἐξεπήδησε L. III. VI. 54. I.

P. 67. Vs. 7. Διασιωπῆσαι] *Lyſias* p. 512. ὥστε μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. quid magis naturae conſentaneum, quam ut hic etiam taceat Polycharmus, dominum & de morte ipſius deliberantem, iis motibus animi videns de ſtatu dejectum? hoc ad ἔννοιαν defendendam. vocis probitatem ſatis tuebuntur *Euripides* in *Ione* vs. 1166. & alias. *Xenoph. Memor.* III. 772. D. & in *Ageſilao Ed. Hudchins.* p. 59.

P. 67. Vs. 8. Συναγαγὼν] *ſe recolligens.* ἀνανήψας. ἀνενεγκὼν ἀναλαβὼν.

non dubito quin Nostri haec forma etiam probis scriptoribus placuerit. at mihi nec Lexicis auctoritas alia suppetit. ἐπανάγειν τινα ἐπὶ τὸ φρονεῖν. *Heliod.* II. 72.

P. 67. V. 9. Τί δέ σοι πρᾶγμα πρὸς Καλλιῤῥόην] plena locutio. quae saepe elliptice τί σοι κ' ἐκείνῳ. mox fidenter supple ἐσκυθρωπασμένος.

P. 67. Vs. 13. Ἐπεκλάσθησαν] errore vulgari ἐπεκαλάσθησαν. sic saepe πάραγμα pro πρᾶγμα. & similia. vidit Cl. *Reiskius* L. III. v. 52. 9. *Theodor. Prodr.* VII. 325. κατεκλάσθη τὴν καρδίαν. *Thucyd.* III. 67. IV. 31. *Plutarch. Demetr.* 57. *Lucian.* T. I. 594. III. 287. ὑπεμαλάχθη. *Heliod.* VII. 385. ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐπικλασθεὶς. ubi sane non videtur intellectum.

LIBRI QUARTI CAPUT TERTIUM.

P. 67. Vs. 22. Ευτελὴς] & L. VII. II. 115. 24. Ἡμεῖς Ἕλληνες ἐσμὲν Συρακούσιοι τῶν Εὐπατριδῶν. hic se extenuat, ut Chaereae accedat dignitas. tamen hoc epitheton fere vile nimis adparuerit, si *Alciphr.* III. XXVII. & *Hemsterhusio* notata ad *Luciani* T. I. 443. inspexeris. in miseriis constitutis sibi ipsi viliores videntur.

P. 67. Vs. 22. Συμφοιτητής] Ex *Phalaridis* personati epistolis laudatur. verum locupletiorem auctorem habet *Platonem Phaedro* p. 255. A. & *Eunap.* p. 170. vide L. III. III. 47. 3. notionem habuerit *condiscipuli*, quia ex hac caussa saepe amicitia nascitur. quo respicit *Horatius* L. I. *Od.* XXXVI.

Caris multa sodalibus,
Nulli plura tamen dividit oscula,
Quam dulci Lamiae, memor
Actae non alio rege puertiae,
Mutataeque simul togae.

ubi duo codices mei *pueritiae*. quam scripturam procul dubio sunt probaturi, qui in Graecis nihil discriminis agnoscunt inter poeticam & prosaicam orthographiam & vocabulorum formam. nam cur Latinis magis quam Graecis librariis patrocinium negarent!

P. 68. Vs. 1. Τριήρη] vix operae pretium monere, *Apographum* habere τριήρην. sed in nominibus propriis duplex terminatio obtinet: Σωκράτη. Σω-

Digitized by Google

Σωκράτην. quam ultimam formam fere probant Grammatici : Codices utramque exhibent.

P. 68. Vs. 5. Συνδεδεμένων] συνδεσμῶται. quod *Dionis Cassii.* vel epitomatoris L. LXVIII. 781. C. ut οἱ κολάζοντες. quod *Atticorum* dicit *Corinthus.*

P. 68. Vs. 11. Τὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἠγόμεθα] ὁδὸν. plerumque dicitur ἄγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. sed variatur in libris scriptis. hanc formam viri eruditi adstruxerunt ad *Aeliani* V. H. I. XXX. vide *Xenoph.* K. A. 367. A. p. 431. *Ed. Hudchin. Philo. Jud. adv. Flaccum.* 977. (529.) δῆσαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. *Herodotus* L. III. 119. v. 72. *Lucian.* T. I. 384. συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ. *Charitoni* liceat uti, quod maluisse videtur. *Lucian. de M. Peregr.* 356. τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις. dicit. καταχρίνεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ. *Artemid.* IV. 35. ubi δίκην intellegas.

P. 68. Vs. 10. Χαιρέαν] potes etiam. Χαιρέαν λέγεις τὸν φίλον; εἶπεν ὁ Πολύχαρμος· ἀλλὰ δ. aliquando εἶπεν ἔφη periodum inchoat. ut L. VII. III. 119. I.

P. 68. Vs. 10. Ἠκολούθησε] L. III. III. 46. 21.

P. 68. Vs. 13. πάντας ἔπεμψε] ut vel ex accurrente tanta multitudine, e longinquo novi quid accidisse suspicarentur, & suppliciis peragendis aliquantum supersedendum existimarent.

P. 68. Vs. 13. Ἵνα μὴ φθάσῃ τελευτήσας] *Ne auxilium votaque sua mortuus praeverteret.* Interpres. nimis eleganter & laxe. hoc non interpretari, sed circumloqui & paraphrasi explicare. quod in liquidis locutionibus minime opus. sensus est, ne ante jam occisus esset, quam nuntius unus, forte tardior, vel inpeditus casu, perveniret. sed talia lectori non stupido intelligenda permittuntur.

P. 68. Vs. 14. Ἄρτι δὲ ἐπιβαίνοντα τοῦ σταυροῦ] *jam crucem conscendentem.* L. V. X. 95. 26. de *suspendio & laqueo.* ἐπὶ βρόχον ἀναβαίνειν. at ita etiam loquitur de *affigendo cruci.* L. IV. IV. 71. 17. ἐπὶ σταυρὸν ἀνέβην. & L. V. X. 96. I. εἰ ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνέβαινον, ὃν ἔπηξέ μοι κατηγορία ψευδής. ita L. VIII. VIII. 143. 2. καθαιρεθῆναι τοῦ σταυροῦ. ita hic mox καθάβηθι. & κατέβαινε. duplice modo praecipue in cruce figebantur. vel crux jacebat humi, & ita jacenti maleficus funibus ei adstringebatur : mox crux erigebatur & tum demum clavis adfigebatur. vel in stantem jam crucem sontes tollebantur funibus vel alio modo : ita clavis adfigebantur. etiam jacenti cruci inpositi aliquando statim clavis adfigebantur. Antiquarii formas has & alias agnoscunt. vide *Justum Lipsium* de his disputantem *Libri de cruce secundi* Cap. VII. hic de stante cruce intelligendum.

P. 68. Vs. 15. ἀνεκράγεσαν ἄλλος ἄλλο τι] In *Apostolorum Actionibus*

C. XIX.

C. XIX. 23. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἴκραζον. *Noster* I. V. 8. 22.

P. 68. Vs. 16. Μὴ τρώσῃς] *ne clavos fige. Notanda hic simul orationis brevitas, quae in periculis congruit*, ait *Servius Honoratus* ad *Virg.* II. *Æn.* 322. *Ammian. Marcell.* XIX. I. 426. *tene, claude, comprime, abde.*

P. 68. Vs. 16. Ἐπίσχε τὴν ὁρμὴν] in eo igitur erat, ut *chalybem manibus insereret*, ut ait *Lucian.* VI. 546.

P. 68. Vs. 17. πονήρου ὄψιν] in accentu obsecuti sumus Grammaticis. uti L. V. IX. 94. 11.

P. 68. Vs. 19. Ἀδελφὲ καὶ φίλε] & hic si Criticis veteribus credere velimus, Attice scribemus Ἄδελφε. vid. *Ammon.* in μόχθηρος. πονηρός. *Schol. Aristoph. Pluto.* 220. sic λάβε. *Ulpianus* ad *Timocrateam Demosthenis* p. 777. D. notat. sic δείλαιος Attici, Dores δειλαῖος. vide *Dukerum* ad *Thucyd.* VIII. XXIV. Compellatio autem *fratris* non modo Ecclesiasticis familiaris, verum optimis scriptoribus. vide *Xenoph.* K. A. 401. A. σοὶ φίλῳ καὶ ἀδελφῷ χρήσαιτο. *Spartian. Didio Juliano* C. 4. *unumquemque, ut aetas erat, vel patrem vel filium vel parentem affatus blandissime.* ubi *Gruter. fratrem* pro *patrem.* quia *parens* idem qui *pater.* sed *parens* ibi poterit esse *cognatus.* vid *Salmas.* ad *Capitol. M. Anton.* 5. Si tanti, plura dabunt *J. Pricaeus* ad *Appulej. Met.* I. 41. 490. *J. Broukhusius* ad *Tibull.* III. I. 24. vide L. V. III. 83. 15.

P. 68. Vs. 20. Ἐγκρατῆ σιτωπὴν] L. III. VI. 54. I. ἐσίγησεν ἐγκρατῶς.

P. 68. Vs. 21. Λουτρά] primum officium in hospitibus excipiendis. vide *Aeschylum Choëph.* 666. *Lucian. Asino* p. 570.

P. 68. Vs. 22. Χλαμύδας Ἑλληνικὰς] *Clamys* tribuitur *Thessalis* & *Macedonibus.* vid. *Strabo* VII. 503. B. & *Cl. Hemsterh.* ad *Pollucis* L. X. §. 124. quos excludere Graecorum nomine, durum foret. equitibus in primis, verum etiam militibus tribuitur. vide *Aristoph. Lysistr.* 986. Quin & in civili usu fuisse adparet. *Artemid.* I. 56. 48. νόμῳ γὰρ ἡ χλαμὺς περιτίθεται. & ibidem paullo antea. χρὴ γὰρ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τὴν δεξιὰν ἐνειλημμένην ἔχειν. unde pateret χλαμύδα respondere *Pallio.* Namque *manum intra pallium continere* eodem sensu apud alios, & *Quintilianum Instit.* XII. 10. *Appulejo* X. *Met.* 233. memoratur *Ephebica Chlamyda.*

Forte autem tentetur quis, ut reponendum censeat Χλανίδας. χλανίδες hominum delicatiorum vestes, vide *Casaub. ad Athenaeum* L. XV. II. 946. & longe aptiores refocillandis horum corporibus, praecipue ex balneo exeuntibus, quam vestes militares *Chlamydes.* intellige tum *Milesias* χλανίδας, quae proinde πολυτελεῖς. nam nihil obstat, quo minus simul

Digitized by Google

ſimul *Mileſiae* & *Graecanicae* ſint ex oppoſitione veſtium *Perſicarum.* Tamen χλαμύδας non auſim proſcribere. nam certo veſtis fuit quoque in vulgari uſu. & mox epulas adeunt. Patet nihil mutandum. *Chlamydes Graecanicae* & χλαμύδες Ἑλληνικαὶ eaedem, illaeque celebrantur ab *J. Capitolino* in *Pertinace* C. 8. ubi *purpureae Chlamydes Graecanicae* diſtinguuntur a *Chlamydibus campeſtribus.* errat autem ibi vir magnus, cum etiam ex *Suetonii Nerone* C. xxv. iſtas *Chlamydas* fuiſſe *purpureas* doceat: nam ibi *purpurea veſtis & diſtincta ſtellis aureis chlamys* diverſa indumenta. Alioqui frequenter has voces commutatas novimus. exempla ſuppeditabunt. *Eduard. Bernardus* ad *Joſephi Antiq.* v. 1. §. 19. *Hemſterh.* in *Miſcell.* Vol. III. p. 414. ad *Luciani Timon.* T. I. p. 150. apud eundem *Lucian.* in *Amor.* T. II. p. 452. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι doctiſſimi Viri ſententia nobis latet. ibi mihi χλανίδι non diſpliceret. conſulatur etiam *Ammonius* in his vocabulis. ap. *Xenoph.* L. II. *Memor.* 755. E. memorantur ἱμάτια ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα, καὶ χιτωνίσκοι καὶ χλαμύδες καὶ ἐξωμίδες. at mox p. 756. A. occurrunt quidem χλαμυδουργία & χλανοποιΐα, at χλανιδοποιΐα non. quae forte ſub χλανιδοποιΐα comprehenſa: quia vox altera in uſu non erat, quamvis analogia eam admitteret. In hanc ſententiam circa analogica vocabula a Grammaticis conficta diſputat multa *Sext. Empiric. Adverſ. Grammat.* C. x. Sic etiam χλαμὺς & χλανὶς confunduntur apud *Suidan* in ἐφεστρίς, quae ibi χλανίς. vid. *Kuſterum.* ut apud *Heſychium.* In elegantiſſimo Epigrammate *Procli* in *Dionyſium* ſive *Bacchum* in ipſo *Codice* haec vox jam ambigua. totum lectori non invidebo.

Ῥηγίνου μελάθροισι τὸν εὐαστὴν Διόνυσον
Δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον.
Ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αἰθόπι κισσῷ
Χαίτην, καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ.
Βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλου,
Καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα.
Αὐτὸν Βάκχον ἄνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκας,
Εὐξείνων εὐχαῖς ἵλαον ἑσταότα.

κάνθαρος *Baccho* ſaepe tribuitur: hic κύπελλον. *Val. Flacc.* II. 272. *Et ſacer ut Bacchum referat Scyphos.* praetulerim Χλαμύδα. ſuadent anaglypha & alia monumenta. de αἵματι κόχλου. vide *Animadverſiones* L. I. VI. p. 68. Et ſane re perpenſa etiam noſtro loco χλαμύδας ſervarim.

P. 68. Vs. 24. φιλοφρόνησις] L. v. 1. 80. 4. ſine auctoritate apud *H. Stephanum.* paſſim occurrit. *Heliod.* VIII. 375. φιλοφρονήσεις καὶ τὰς ἐκείνου οἰνοχοΐας τε καὶ διακονίας. ſic *Taurin.*

P. 68. Vs. 24. Θυμηδίας οὐδὲν ἐνέδει] *Homerica* formula eſt.

Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

In L. VI. II. 100. 7. ἐν θυμηδίαις ὄντες. *Alciphr.* I. XII. 50. ἐγχεῖτο οὖν μοι

 μυ-

μυστικῆς ἢ ἄκατος πλέα, καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος, καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. in quo loco vitium vix quis suspicetur. at *Codex* indicat meus τὸ πλέα & τὸ ἀνάπλεων non placuisse forte *Alciphroni*, licet tales repitiones vocabulorum occurrant passim. exhibet enim ἀνάμεστον. quod cur non reciperetur? *Max. Tyr.* III. 10. *Lucian. Chronosol.* T. III. p. 396. θυμηδίαι ap. *Heliod.* x. 529. vide doctum *Hesychii* Interpretem.

P. 68. V. 25. Θερμανθεὶς] L. IV. II. 65. 18. *Demosth.* παραπρ. 323. D. διεθερμαίνοντο in simili caussa.

P. 69. Vs. 2. Πῦ γὰρ σὺ] Illud γὰρ interrogantis cum admiratione. *Odyss* o. 508. Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω;

P. 69. Vs. 6. Βασανίζεις] *Affligis.* quod non probatur *Thomae.* vide ibi *L. Bosium* & *Ammon.* in voce.

P. 69. Vs. 8. Μετέβαλε] pro μετεβλήθη. ut *Latini* dicunt, *mutavit* pro *mutatus est*. & alia. Scribae hic saepe ungues defixerunt. ap. *Aratum* vs. 787.

Ἡ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.

at producit mediam ipse *Aratus* vs. 1013. ἀμβλύνηται. quare autumo reliquisse *Solensem* ἀμβλύνει· eundem in eadem voce usum agnosce in *Manethone* L. v. 340.

Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνει καὶ μεταβάλλει.

nam & ipse, ut alii, producit syllabam L. II. 409. saepe *passiva* pro *activis* potestate *passivi* praeditis apud *Ægyptium poetam*. unde magna pars fluxit auctoritatum producendae *diphthongi* ΑΙ. ita utitur ipso hoc verbo *Aretaeus Cappadox* L. I. *Acut. Morb.* 92. C. ὅκως τῷ προσηνεῖ τῷδε ἀμβλύνῃ τὸ ἄλγος τῆς δήξιος. apud *Strabonem* L. VIII. 579. B. *Manu exarati Libri* optime κάμπτει. *flectit.* pro κάμπτεται. *Erudit. Forsterus* ad *Platonis* Dialogos in *Indice.* ἀνταποδιδοίη pro ἀνταποδίδοιτο. hoc probum & nostro simile. de quo genere multi. vide *H. Steph.* de *Dialect.* XXXI. p. 18. *Hudchins.* ad *Xenoph.* x. Λ. II. 143. at quod ad illos dialogos p. 242. huic usui adcenset δυνατὸς κατανοῆσαι, accipiens pro κατανοηθῆναι, fallitur. nam cum talibus adjectivis omnia verba in activo componuntur, vel saltem aeque bene ac cum passivis. meliora adponit *Eruditiss. R. Dawesius* in *Miscell.* p. 98. ita φάρμακον δυνατὸν εὑρεῖν Noster L. VI. III. 102. 18. non εὑρεθῆναι. longe alius naturae sunt ἀλῶναι. ἑάλωκα, quae nunquam active notant, & comparari debent cum Latinorum *vapulo*. plura talia verba in Graecis. an quis ἕστακα. ἑστηκὼς aliter usus, quam passive? tamen activam habent terminationem. male haec comparantur τοῖς βάλλειν. ἀλλάττειν & similibus. male quoque τοῖς πεποίημαι. *feci mihi.* vel ἔστρωμαι *substravi mihi.* quasi ἑάλωκα eadem ratione passive, qua πεποίημαι active dicerentur. vide tamen quae sic *J. Jensius* notavit ad *Luciani Tyrann.* T. II. p. 149 libet adponere Epigramma ex *Anthol.* III. XXV. 35. 274. editum quidem, sed mutilum & male intellectum.

Λεχι-

Digitized by Google

Αρχιμήδους σκωπτικόν.
Τὴν Ευριπίδεω μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλυ,
Δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
Λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν κὴ ἐπίῤῥοθος· εἰ δέ τις αὐτὴν
Εἰσβαίνη, χαλεπῦ τρηχυτέρη σκόλοπος.
Ἢν δὲ τὰ Μηδείας Αἰητίδος ἄκρα χαράξης,
Αμνήμων κείση νέρθεν. ἔα στεφάνυς.

ultimum distichon in libris nostris deest. quod *δυσνοητὸν* sane. Videtur Tragoediam Medeae, ut summi artificii drama laudare. sed pentameter mihi obscurus manet: licet verba aperta. an mansit in metaphora? ut si alias quidem tragoedias Euripidis quis velit aemulari, asperam inventurus sit viam, licet adpareat laevis & facilis. at si tentet Medeam, praecipitatum iri talem poetam: & omni poetica gloria privatum iri.

In tertio versu habemus *λείη ἰδεῖν*. quam locutionem modo explicuimus. verum in Codice Palatino *δεινή*. omnino male. nam Euripidis versificatio facilis comparatur viae, quae adparet plana & facilis: at re vera, si eam ingrediaris est aspera & praecipitiis crebra. Sed quid notat *ἐπίῤῥοθος*. Glossae omnes *βοηθός*. *adjuvans. auxilians.* credo legendum *ἐπίκροτος*. via *ἐπίκροτος* est via *frequentata. multum rotis pulsata & ideo adplanata. κροτητὸς. pavitus.* optime opponuntur *λεῖος* & *τραχὺς* & *χαλεπός*. ut etiam *ἐπίκροτος* quod patet, quia *ἀπόκροτος*, contrariae notionis, jungitur, ut *συνώνυμον*, *τῷ τραχὺς*. vide *H. Stephanum* in his vocabulis.

P. 69 Vs. 12. *Υπόθεσιν*] L. VI. VIII. 110. 9. *καινοτέραν εὑροῦσα πραγμάτων ὑπόθεσιν*. *Plutarch. Artax.* 308. *παρέχειν ὑπόθεσιν. ansam. argumentum. Max. Tyr.* XXIII. *βίυ ὑπόθεσις*. ita *δρᾶμα* adhibetur aliquando.

P. 69. Vs. 14. *Ἵνα δοκῇ φίλῳ βοηθεῖν*] vult dicere, sed obscurius dixit. *ἐπὶ προφάσει τῦ ἐθέλειν φίλῳ βοηθεῖν*. *gaudebat, quod jam aliquid posset facere & loqui de Callirrhoe praetextu adjutandi amicum.*

P. 69. Vs. 17. *Καὶ αὐτὸς μὲν ἀνεπαύετο, καθάπερ ἦν ἔθος αὐτῷ*] *cubitum it, quo consueverat.* Interpres. At non aliter factum iri, quisquam suspicetur. nam nulla caussa mutandi cubiculi. verba sonant. *Et ipse quidem dormivit, quemadmodum ei mos erat. ut dudum adsueverat.* id est *ἀναπλάττων ἑαυτῷ Καλλιῤῥόην τοιαύτην, ὁποίαν εἶδε πενθοῦσαν, κὴ τοσῦτον καταδραθὼν, ὅσον ἐν τοῖς ὕπνοις Καλλιῤῥόην ἰδεῖν*. aliter enim fieri non poterat, cum tam crebra per convivium esset injecta de Callirrhoa mentio. & mox id dicturus est. certe *καθάπερ* non significat. *in quo loco.* nec *ἀνεπαύετο cubitum ivit.* & si prius istud voluit Charito, nihil dixit.

LIBRI QUARTI CAPUT QUARTUM.

P. 69. Vs. 23. Ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς γυμνικοῖς ἔφεδρος] optime describit gladiatorem *tertiarium*, sive *secutorem*, qui post pugnam aliorum duorum cum victore congrediebatur, adeoque ipse viribus recens facile defatigatum superabat. videatur *P. Fabri Agonist.* L. I. XXIV. p. 84. qui *Luciani* locum ex *Hermotimo* laudat T. I. 783. quo lecto, nemo ignorarit, qui sit ἔφεδρος. vide ad *Demosth. de Pace* p. 61. E. *Sch.* pleraque pro more adposuit huc spectantia *Ezech. Spanhemius* ad *Callimachi Hymnum* in *Delum* vs 125. deinde *Hudchinsonius* ad *Xenoph.* K. A. II. 286. A. (159). *P. Wesselingius* ad *Diodorum* L. IV. p. 293. sua contulerunt. *Josephus* vero *Scaliger* putavit *Manilium* L. V. 299. (p. 377.) huc spectasse in his versibus:

> *Hectoris ille* (Teucer) *faces arcu teloque fugavit,*
> *Mittebatque suos ignes in mille carinas.*
> *Hic* (Philoctetes) *autem pharetram Trojae bellumque gerebat,*
> *Major & armatis hostis subsederat exul.*

illud *subsederat* referebat ad ἔφεδρον. *tertiarium gladiatorem. Bentlejus* hoc putavit nimis eruditum. & simpliciter explicat. *haeserat. cessaverat. substiterat.* at non sua sponte Philoctetes in Lemno manserat, sed ibi a Graecis ob tetri vulneris foetorem relictus, destitutus & desertus fuerat. mihi omnino eleganter poeta videtur respexisse vel ad talem *gladiatorem* vel ad *militem triarium.* quem novimus tum demum consurrexisse in pugnam & aciem instaurandam, quando duo priores ordines militum inpetum hostium sustinere amplius nequibant. Ita hic Philoctetes, cum ceteros Graecos Trojae expugnandae inpares esse adparuerat, accessit & ultimam manum bello inposuit. Quod doctus Britannus *armatos*, milites gravis armaturae, ὁπλίτας, opponat τοξόταις, qui erant ψιλοί, rectum est. nec tamen Scaligeri vel nostrae interpretationi contrarium est. Scaliger certe per *armatos* intellexit ceteros Graecos, eique oppositum Philocteten eatenus inermem, quod solo arcu & sagittis instructus erat.

Verum locum porro consideremus. pro *arcu teloque* Anglus supposuit *arcu de classe.* quia scilicet ridiculum *arcum* & *telum* simul memorare. nempe

pe *arcus* τόξον saepe apud Graecos & Latinos sub una voce *arcum & sagittas* notant. hoc verum. sed an ideo non licebit utramque rem, sane separatam, singulo suoque vocabulo explicare? rideatur igitur *Virgilius*, qui L. XII. *Aeneid.* 815. canit.

Non ut tela *tamen, non ut contenderet* arcum.

an non hoc est *contendere tela* & *arcum*. & quidem aliquanto durius diceretur, quam *arcu & telo fugare.* at stomachi, qui talia non concoquunt, abstineant a poeticis epulis, suadeo.

Versus sequens Aristarcho Britanno habetur spurius. si occidas scilicet aegrum, non amplius doluerit: nec evacuaveris frustra medicinales lecythos. credo autem cauto medico uti licere in morbis desperatis dubio remedio, & criticis in ita adfectis locis audaciore conjectura. quid si igitur legatur!

Hectoris ille faces arcu teloque fugabat.
[*Mittebat* Phrygios *ignes in mille carinas*]

Phrygii ignes opponuntur eleganter *mille* carinis, quibus Graeca classis constabat. illud *mille* cum ἐμφάσει accipe. Parentheses tales non quaerenti occurrerint. posses etiam *mittentis* vel *missuras* (faces). Proximum versum optime emendat

Hic fortem pharetra Trojae bellique gerebat.

potueris etiam

Hic fatum in pharetra Trojae bellique gerebat.

fors Trojae sane idem quod *fatum* Trojae. tamen *Fata Trojae* hoc ipso vocabulo sunt celebratiora. Sed si vel hoc verius foret, loci restitutio debita viro summo. ne offendat *fatum pharetra.* tale illud. *Et vinum in venis* & similia. quod in Codd. *ortam* favet τῷ *fortem.*

P. 69. Vs. 23. Ἀκονᾶν] L. I. II. 4. II. vitiose ἄθλιον in Apographo.

P. 69. Vs. 24. προτεθείσης] L. I. X. 13. 25. *Lucian. Epist. Saturn.* T. III. p. 421. δίκας προτεθεῖσαι.

P. 69. Vs. 26. Ἐμφυσᾶν] hic sane ita malim. licet in *Apographo* ἐμφῦσαι. vide notas ad L. VIII. III. 132. 24. de *infinitivo* egimus L. I. XIV. 20. 14.

P. 70. Vs. 3. Δρᾶμα περιτέθεικε] locutio a scena desumta proprie histrioni πρόσωπον *persona* περιτίθεται. *Diodor. Siculus* XVI. C. 87. τῆς τύχης σοι περι-

περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος. *Plutarch. Arato* p. 338. δίαιταν δ' τῆς μοναρχίας ὄγκος αὐτῷ περιέθηκεν. *Aeschin.* παραπρ. 253. C. Τύχην τινα περιτιθέναι. 260 B. πίστιν τινι. *Chion. Epist.* VI. 28. Βελλεροφόντου σχῆμα περιτιθέναι. *Diogen. Laert. Platone* p. 208. λόγους τινι ita *Latini. Auctor Dialogi de Corr. Eloq.* C. 37. *Hanc illi famam circumderat.* vide *Tacit. Ann.* XIV. 53. *Just.* IV. XI.

P. 70. Vs. 5. πάθει] *Alciphr.* II. IV. 260. πάλαι μὲν ἠπιστάμην ἐμοῦ πάθει καὶ ἔρωτι. νῦν δὲ ἤδη καὶ κρίσιν προστεθεικὼς αὐτοῖς. ut recte *Berglerus.* licet contra *Cod.*

P. 70. Vs. 5. Ὑπάρχη εἰς πόλιν] loquitur ut in re praesenti, quomodo millies fit: sed non inpune saepe. ὑπάρξη vel ἀπέχη non opus.

P. 70. Vs. 5. Εἰς πόλιν] an trivialia talia identidem inculcanda! εἰς pro ἐν centies, sufficere debuissent cum centum aliis Graecitatis peritissimi duumviri *Steph. Berglerus* ad *Alciphr.* III. XXVII. & *Tib. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* 456.

P. 70. Vs. 8. ἐξαιρέτως συναφθεῖσαν] tum quod secundum leges ei juncta sit: tum quod jam ex eo mater. L. III. II. 16. IV. III. 69. 3.

P. 70. Vs. 8. Δυνάμει πεποιθώς] ita loquimur. πλούτῳ, σοφίᾳ πεποιθώς. poetae πίσυνος utuntur. ut *Manetho* II. 285.

—— βυλαῖσιν ἑαῖς πίσυνον καὶ ἀκαμπῆον.

quam locutionem ei quoque redde L. V. 96.

Ὄλβῳ γὰρ πίσυνοι καὶ τεύχεσι θωρηχθέντες
Οὐρανίοις ἄστροις ἔπι γεινόμενοι ἀπῶνται.

editur πιστοί. crediderunt reginam pecuniam etiam sapientiam largiri.

P. 70. Vs. 8. Μακρὰν] *Ovid.* IV. *Met.* 649.

—— —— ne longe gloria rerum,
Quas mentiris, ait, ne longe Jupiter absit.

consulatur *N. Heinsius* ad VIII. *Met.* 435. ubi *Propertii* locum in L. I. VII. 17. sane non ex *J. Broukhusii* mente accipit.

P. 70. Vs. 10. Φοβοῦμαι καὶ τὴν τύχην τοῦ τόπου] quia ibi semel jam male acceptus fuit. *Phaedrus* I. 18. I.

Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.

Digitized by Google

P. 70. Vs. 11. *δόξῃ δέ σοι τὰ τότε φιλανθρωπότερα*] L. VII. V. 121. 15. *πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν παρόντων ἦν μοι καὶ Βαβυλὼν φιλάνθρωπος.*

P. 70. Vs. 11. *Τότε Μίλητος*] id est *πόλις φιλάνθρωπος καὶ Ἑλληνική*, quemadmodum adpellatur. L. II. V. 31. 4. *Ammiano Marcellino* L. XXVIII. I. 393. *amabilis civitas*. nunc plane mutata erit; ut ex comparatione ſequenti adſtruitur.

P. 70. Vs. 13. *τίς σε θεῶν δυνήσεται σῶσαι*] L. II. VII. 33. 5. *Horat. Od.* I. XXVII. 22.

Quae ſaga, quis te ſolvere Theſſalis
Magus venenis? quis poterit deus?

P. 70. Vs. 14. *παραδοθήσῃ τυράννῳ*] L. I. XI. 16. 5. *Ἄρχοντες τυράννων βαρύτεροι.* II. VI. 32. 5. *ἐγὼ τυραννήσω σώματος ἐλευθέρου.* *Heliod.* IX. 430. *οὐ γὰρ τυραννεῖ δίκην.* ubi fere malim cum *Palat.* *τὴν νίκην.* inſpice locum. *Max. Tyr.* XXII. I. *ἐοικότι τυράννῳ μᾶλλον ἢ δικαστῇ.* quem locum *J. Pricaeus* adplicat *Appulejo Met.* X. 214. *nec, ad inſtar barbaricae feritatis, vel* tyrannicae inpotentiae, *damnaretur aliquis inauditus.* damnare enim vel abſolvere non ſecundum leges, verum ex privata utilitate tyrannidi proprium.

P. 70. Vs. 14. *Ἂν παραστῇ*] *ſi videatur. ſi decernatur. ſi ſubeat. ſi in animum quis inducat. ſi voluerit quis.* hoc enim notat haec phraſis. quae elliptica. & ſuppleri debet. *ἂν πρᾶγμα. γνώμη. δόξα παραστῇ.* ſaepe obvia: non ſemel explicata: ſed ſaepius male vel plane non intellecta. *Thucyd.* IV. 95. *παραστῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναρριπτοῦμεν.* *ne quis veſtrum arbitretur: cuiquam in mentem veniat.* *Andocid.* *περὶ καθόδου.* 22. 37. *εἴ τῳ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν.* & mox *ἡ γνώμη παρέστηκεν.* *Lyſias* p. 214. aeque plene. *καὶ μηδενὶ τοῦτο [τὸ πρᾶγμα] παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος, Θηραμένους κατηγορῶ.* vide Cl. *Joann. Taylorum* ad eundem p. 42. ubi optime & copioſe exponit. ita p. 140. *παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν.* *Thucyd.* IV. 61. *παραστάναι δὲ μηδενὶ, ὡς.* ubi *Schol.* *δόξαν ἐπέρχεσθαι.* L. VI. 76. *Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε, τὸν μὲν.* VI. 34. *καὶ παραστῆναι παντί.* ubi recte *ſibi perſuadere. Cl. Dukerus.* *Plato Phaedro.* 233. D. *εἰ δέ σοι τοῦτο παρέστηκε.* *Heliod.* VII. 402. *χρηστότερα δὲ, ἢ ὡς σοὶ παρίσταται.* *Demoſth. Philipp.* II. 64. E. *τὰ ἐναντία παρέστηκε προσδοκᾶν.* *Περὶ συντάξ.* 126. E. *παρέστηκε μέγα φρονεῖν.* *Herodot.* VII. 46. *τῷ οὐ παραστήσεται τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζώειν.* *voluntas ſubitura eſt.* bene. paullo aliter *Demoſth.* I. *Phil.* 49. E. *δεῖ δὲ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι.* ubi alii fruſtra *παραθεῖναι.* alii non melius *ἐκπαραστῆναι.* nec ſatis ibi intellectum.

Lyſias

Lysias p. 378. ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας. ubi recte versum. *eo animo esse. sibi persuadere. credere.* at frustra quasi παραστῆσαι [παράδειγμα] tentatur. aliud παραστῆσαι quo utitur *Demosth.* de *Corona* 472. C. τοῦτο θεοὶ dicuntur παραστῆσαι ὑμῖν. optime *Ulpian.* τῇ ὑμετέρᾳ δόξῃ καὶ ὑπολήψει ἐμβαλεῖν. saepe στῆσαι & στῆναι errorem pepererunt. *Plutarch. Nicia.* 213. Τοῖς Ἀθηναίοις εἰπεῖν παρίστη. *In mentem Atheniensibus venit dicere.* & de *Garrulit.* 509. D. ὅ μοι παρίσταται περὶ τῆς λαγύνου Unde & τὸ παριστάμενον. *quod in mentem venit. quod placet.* de quo & tota hac locutione pro more disseruit accurate & docte Cl. *Hemsterhusius* ad *Luciani Contempl.* p. 507. cujus commentarios in reliqua *Samosatensis* opera numquam desiderare desierint, qui sciant aera quid distent lupinis. ἐὰν παραστῇ igitur notat. *si in animum inducas ire Miletum. si ita sederit. si ita steterit tibi & firmiter decretum sit, o Chaerea.* ad ipsum enim referendum: ad quem totus sermo dirigitur. nec potest accipi, *traderis Tyranno, si illis placuerit.* nam *Mithridates* sic suis verbis persuadendi vim demeret dubitando, an quidem malum hoc ingrueret. affirmans dicit, *Tyranno traderis, si pergere Miletum decernis nulla cautione adhibita.*

Interpres dederat: *si quis adsit*: nempe *tyrannus.* at de eo non dubitandum. *Dionysius* ibi enim erat: vel *judex iniquus ab eo subornatus & emtus.* revera tamen παραστῇ id quoque notat. ut ap. *Aristoph. Ranis.* 1000. καὶ πλησίον παραστῇ. sic in locutione ὅτι γε καὶ καιρὸς τάχυς παραστῇ apud *Xenoph. Hieron.* 915. D. *Demosth.* in *Midiana.* 619. D. ἐὰν ποῦ καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. in quibus ἐπέλθῃ est ἰσοδύναμον. quod etiam nostrae aliquando locutioni aequivalet. παραβολήσῃ, ἐὰν ἐπέλθῃ, τυράννῳ. Verum tamen ita differunt, ut hoc modo *subire*, illud potius *animo sedere* significet. egit etiam l. l. de hoc verbo *Hemsterhusius.*

P. 70. Vs. 14. πιστευθήσῃ] L. III. VII. 54. II.

P 70. Vs. 16. Ἔρως ἀπάταις χαίρει καὶ δόλοις] Poetae hoc Amori saepe exprobrant. Auctor Παιδικῶν Αἰολικῶν apud me. Δολομάχανον νικάσειν Ἔρον. quod Epitheton Martis est *Simonidi* apud *Schol. Apollonii Rh.* III. 26. cui & Ἔρως δολομήδης. vide *Fulv. Ursini fragm.* p. 172.

P. 70. Vs. 17. Δόλους] vero & ἀπάτας conjungit *Herodot.* VIII. 140. ἡμῖν ὁμαιχμίην συνθέμενοι ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. IX. 6. συμμάχους ἐθέλοι ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι, ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. *Artemid.* II. 43. 137. δόλους καὶ ἀπάτας σημαίνουσι. *Dion Cassius* LXVIII. 775. A. δόλῳ τε δὴ καὶ ἀπάτῃ. *Soph. Phil.* 1262.

Ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.

Et de ipsa nostri Cupidinis matre *Eurip.* in *Helena.* 1111.

Κύπρη

Κύρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
—— —— τί ποτ' ἀπληστ☉ εἶ κακῶν;
Ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξευρήματα
Ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων.

Orpheus Hymn. in *Hermen.* Γυμνάσιν ὃς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις. *Maneth.* IV. 237.

Ψέκτας, ἀνθρώπων διαβλήτορας, οἷς τὸ τεχνασθὲν
Εἰς ἀπάτην δολόεσσαν ἀληθείας πέλας ἥξει.

ubi ψέκτης recte *vituperator*. at vs. 316. παμψήκτας *omnium vituperatores* male redditur. est enim ibi non a παμψέκτης, sed a πάμψεκτ☉. *omnino vituperabilis.* alioqui saltem παμψέκτας corrigendum foret. *Appulejus* IV. *Milef.* 66. 22. *dolis abjectis & fraudibus.* & alias.

P. 70. Vs. 20. Ἐκείνῳ] leviter inmutat versum *Odyss.* O. 21. ὀπύει in *Apographo.* uti saepe scribitur. ad sententiam facit *Tacit.* IV. *Ann.* 40. *Posse ipsam Liviam statuere, nubendum post Drusum, an in penatibus iisdem tolerandum haberet.*

P. 70. Vs. 21. Βάδιζε ϗ γράφε] L. V. II. 93. 64. Βάδιζε ϗ ἀναπαύε. id est εὐθὺς γράφε. ita ἀνάστηθι. L. IV. I. 62. 8. *Demosth.* de *corona* 473. B. dicit βαδίζω ἐπὶ ἃ πεποίηκα. *Ulpian.* tropon agnoscit: quem tamen excusat. verum non multa excusatione opus, nam tropus ille familiaris & nihil aliud quam Ciceroniana locutio *ingredi ad rationem explicandam. Famil.* II. III. & alias. ita νῦν ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι. in *prima in Aristogit.* 830. C. vide L. V. IV. 84. 8.

P. 70. Vs. 23. Μόν☉ ἐπ' ἐρημίας γράφειν] habuimus alias Ἔρημ☉ & μόν☉ conjuncta. ad L. III. III. 46. 19. *Eunapius Maximo* p. 95. ἰδίᾳ πυ καθίσας ἑαυτὸν, ϗ πρὸς τὴν γυναῖκα ἐπέστελλεν, αὐτὸς γράφων, οὐδενὸς εἰδότ☉.

P. 70. Vs. 25. Ἀποκλαύσας] L. IV. VII. 75. 22. *Herodot.* III. 64. ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ ϗ περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ. sic ἀποδύρασθαι ϗ ἀποπλησθῆναι. *Plato* de *R. P.* 606. A. *Sophocl. Phil.* 708. saepe a simplice verbo nihil pene distat. IV. VI. 74. 9.

P. 71. Vs. 1. Καλλιῤῥόῃ Χαιρέας] L. IV. VI. 74. 7. βασιλεῖ βασιλέων Χαιρέας. *Heliod.* V. 224. Ὀροονδάτῃ Μιθράνης. In his dignior praeponitur. at L. IV. 72. 22. Στρατηγὸς Πριηνέων Βίας Εὐεργέτῃ Διονυσίῳ. hic pro more, licet Prienensis Praetor dignitate minor sit omnium Ionum πρώτῳ, primum tamen locum scriptor epistolae sumit. *Berglerus* ad *Alciphr.* L. III. LI. merito transpositione tali offenditur. aetates enim Alciphronis & Nostri mul-

tum distant. *H. Valesius* in *Valesianis* p. 108. variari coeptum fuisse autumat post inductum Christianismum. *Ausonius Epist.* xx.

Paullino Ausonius. metrum sic suasit, ut esses
Tu prior, & nomen praegrederere meum.

qui locus non fugit doctiss. *H. Cannegieterum* in *Dissert.* de *aetate Aviani.* C. v. diligenter de hac diversitate disputantem.

P. 71. Vs. 2. Ἐλπίζω δὲ καὶ σὸν] desideraretur adjectus forte articulus τὸν σὸν? haud puto.

P. 71. Vs. 3. Οἵ τινες ἐνέπρησαν τριήρη τὴν καλὴν, τὴν στρατηγικὴν, τὴν τοῦ σοῦ πατρός] nullus unquam equum Persa, vel Parthus pharetram suam ita deperiit, atque Charito noster hanc suam triremem. si poëta fuisset,

In caelum subducta foret, ceu nobilis Argo,
Quae meritum magnis mundum tenet acta procellis:
Jussissetve ustam Phrygia face sancta Cybebe
Numen habere maris, Nymphamque exire triremi.

P. 71. Vs. 5. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους πολίτας] observat personae characterem ad quam scribit. Polycharmus ad Mithridatem de iisdem τοὺς μὲν πολλοὺς ἀπέσφαξαν. rursus L. VIII. 142. 19. caute. τοὺς δὲ πλείστους κατέσφαξαν. non ibi πολλοὺς nominat: ne despicere videatur. non πολίτας, ne damnum factum in civili sanguine commemoret, non sine invidia. haec tango, ut adpareat Charitonem non destitutum fuisse ab eloquentia; quae non consistit in elegantibus, vel magnificis, sed in aptis & rei accommodatis verbis utendo. ista non abesse debent, sed sine his reliqua nihil effecerint. inde rustici sermo inconditus potest esse eloquens. Rhetoris calamistrata oratio pro elinguis hominis loquela haberi potest. Apex facundiae, ubi haec conjuncta reperiantur.

P. 71. Vs. 8. ἄνθρωπος ὤν] *homo natus. Eurip. Hippol.* 472. ἄνθρωπος οὖσα.

P. 71. Vs. 10. Κατασπένδω τῶν γραμμάτων δάκρυα καὶ φιλήματα] alia constructione L. VIII. V. 13. 138. 8. κατασπένδω γράμματα δακρύοις.

Velim notari vocem κατασπένδειν magis proprie dici de *lacrimis* quam de *osculis.* eadem ratione noster L. II. VI. 31. 23. dixit. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀπαλλαγήσεται Καλλιῤῥόη μὲν ἐντεῦθεν, ἐγὼ δὲ τοῦ ζῆν. alio enim plane modo Callirrhoe Mileto & Dionysius e vita abiturus erat. Sed quia tamen

men ἀπαλλάξασθαι βίε dicitur; haec non valde moratura sunt lectorem. Verum optimi auctores & antiquissimi, cum fucus & affectatio vix in sermone nota erant, tam prosaici quam poëtae, in utraque lingua delectati fuerunt, post duo substantiva unum subjungere verbum, iisdem respondens, quod tamen alterutri per se posito applicari non vel vix posset. usus hic eruditis notissimus: sed ita tamen, ut non illiterati viri hic haeserint: & quidam vel locutiones illas emendare, alii ut duras notare, alii denique ob talem locutionem versum vel locum auctoris, ut spurium, proscribere non dubitaverint.

Quae cum ita se habeant, licet profitear nihil me dicturum, quod prudentioribus genii harum linguarum non sit perspectissimum, in gratiam aliorum plusculis de hac forma hic disserere visum fuit. & eos quidem suas sibi res habere jubeo, qui inquisituri sint magno, ut putant, cum literarum emolumento, an haec tamen non sint dura: an non sint affectata: an non sint vitiosa. quia Critici, qualem hic profitemur, non est inquirere, utrum recte auctor quid scripserit: sed an omnino sic scripserit. Ac fere spero, etiam pervicacissimos & suae opinioni devotissimos, pene dixeram, criticos, convictum iri exemplorum copia, ut saltem optimos auctores, sive male, sive bene, hac figura usos fuisse confiteri necesse sint habituri. Quod si ii & alii etiam in posterum ope hujus formae loca plurima velint explicare & declarare & vindicare, pretium tulerimus operae.

Et ab Homero, patre omnis eloquentiae, exordiamur. *Iliad.* Ω. 8.

Ἀνδρῶν τε πτολέμυς ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

ibi *Eustath.* ait τὸ δὲ Πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμετέον, τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινα ἑτέραν μετοχήν. συνήθη δὲ τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁποῖον σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ, Τὸ σῖτον καὶ οἶνον ἐδόντες. *panem & vinum edentes.* ut *Hesiod.* Θ. 640.

Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδυσι.

Odyss. Ξ. 291.

—— ὅθι τῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.

sane si ἔκειντο δόμοι, infelix foret. at κτήματα dicuntur κειμήλ. πλῦτος. ita *Iliad.* Γ. 327.

ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.

at recte *Schol. Sophocl. Electra.* 439. ἑστήκεσαν ἵπποι. *Odyss.* Υ. 267.

 Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χεῖρας.

at aliter θυμὸν ἐνιπῆς, χεῖρας βίας abstinemus. *Iliad.* A. 532.

——— ——— ——— ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα.

ubi καθήλατο & ἀνήλατο uno redduntur verbo. *Eustath.* ibi ἰστέον ὅτι ἐν τῷ . . . ἐξ ἀναλόγου νοητέον ἔξωθεν ῥῆμα. ἵνα ᾖ, ὡς Θέτις μὲν ἥλατο εἰς θάλασσαν. Ζεὺς δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δόμον ἦλθε. Haec sufficiant ex centum aliis locis apud poëtam. *Pindar. Olympiou.* 1. 142.

Ἕλε δ' Οἰνομάου βίαν,
Παρθένον τε σύνευνον.

Ubi *Schol.* ἐνίκησε γὰρ τὸν Οἰνόμαον, καὶ ἔλαβε τὴν Ἱπποδαμίαν πρὸς γάμον. ubi igitur ἕλε. *occidit & in matrimonium accepit*, notat. vide *J. Casaub.* ad *Strabon.* 1. 52. C. *Sophocl. Oed. Tyr.* 389.

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.

Coluthus de Raptu Helenae. 91.

——— ——— ——— οὐ βασιλήων
Κοιρανίην, οὐδ' ἔγχος Ἀρήιον, οὐ βέλος ἕλκω.

ubi *Eustathius* fuisset commentatus. τὸ ἕλκω προσνεμητέον τοῖς βέλος καὶ ἔγχος, τῷ δὲ κοιρανίην ἐπιλογιστέον οἰκεῖόν τι ἕτερον ῥῆμα.

Haec Graecis Musis talia placuisse probant. videamus de Latinis, an hic sint severiores. *Virgilius* 1. *Aen.* 360.

Crudelis aras, trajectaque pectora ferro Nudavit.

at *pectora nudamus oculis*, *aras crudeles* sive *facta crudelia ad aras* narramus auribus dilucide, L. 11. 378.

——— *retroque pedem cum voce repressit.*

aliter vocem, aliter pedem premimus. L. eodem. 654. *Incoeptoque & sedibus haeret iisdem.* at *animus* inceptis, *corpus* locis iisdem haeret. Jam ne arbitremur poetas, etiam principes, difficultate verba in metrum cogendi

Digitized by Google

gendi ad has duriores decucurrisse figuras. quod tamen nemo censuerit, nisi qui vix ungues rodendo & caput scalpendo distichum, idque malum, misero cerebello extuderit: nescieritque nullam dari rem, quae in cogitationem cadit, quam non fecundi poetae ingenium decem modis feliciter verbis elegantibus depingat. ne jam credamus, ajo, solis poetis hanc formam placuisse, ex prosaicis exempla quaedam promenda. *Herod.* II. 64. ὑπὸ τῆς συμφορῆς τῆς ἐκ τοῦ μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος. At συμφορῇ animus, τραύματι corpus ἐκπλήττεται. *Plato Theaet.* 170. A. Ὅταν ἐν στρατείαις, ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται. at quis non videt χειμάζειν ad mare proprie spectare? *Polyb.* I. 44. p. 64. ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσλαμβάνειν. at quantum distant *spem capere & copias novas assumere*!

Exemplis Latinis parcam ob ipsorum immensum numerum, centurias enim adposuerunt viri in Romana Critica principes *Gronovius*, *Graevius*, *Perizonius*, *Burmannus*, & quos his accensendus suis meritis *Carolus Andreas Dukerus* convocavit ad *Flori* L. III xxI. 26. unde *Ciceroni*, *Sallustio*, *Livio*, *Tacito* hanc elegantiam placuisse edoceberis. unum perspicuum adponam exemplum ex *Floro* IV. III. 37. *his oculos*, *aliis manus amputabant*. quis unquam *oculos amputavit*? *palpebras* quidem. at in priori membro *effodiebant* intellige: quod ideo facile intelligitur, quia & *effossio* & *amputatio* in re conveniant, modo differant in *mutilationis* modo. sic haec explica in ceteris. Quin aliquando unum verbum respondet & sufficit duobus effatis ita, ut non vicinam, verum plane contrariam significationem habeat in hac quam in illa pericope ex gr. ut in prima *jubere*, in secunda *vetare* notet. vide Cl *Hemsterhusium* ad *Luciani Catapl.* T. I. p. 492. ita explica locum *Mamertini* ad *Julianum* C. IV. *Ingenua indignis cruciatibus corpora : nemo ab injuria liber : nemo intactus a contumelia.* in priore parte intellige contrariae significationis τοῦ *liber & intactus* vocabulum. *subacta. attrectata. non libera.* alii intelligunt *lacerabantur. suberant.* quod quodammodo procedat. at quis ferat *Acidalii* petulantiam reponentis *ingenui indignis cruciatibus correpti.* vel *torti.* si plura desideres, adi *Th. Bezam* ad I *Timoth.* IV. 3. *J. Broukh.* ad *Tibull.* I. IV. 6. *Prop.* I. I. 24. *P. Wesseling. Diod.* IV. p. 270. *P. Burmann.* ad *Phaedr.* IV. XVII. 31.

Jam videamus, quomodo eruditi quidam homines circa hunc loquendi modum fuerint versati. At primo loco monebo, licet haec figura sit tam recepta & optimis usitata, tamen in eadem abusum posse habere locum: immo habuisse insignem in modum: postquam verus orationis color tam solutae quam ligatae orationi decessit. ex. gr. *Appulej. Florid.* XVI. ait. *legenda ejus nunc esse ossa*, *mox carmina.* quantum hoc abit ab exemplis modo adductis. id plane est κακόζηλον. mollius hoc

 ejus-

ejusdem L. 11. *Milef.* 20. *fomno fimul emerfus & lectulo.* At, ut ingrediar dictam ad difpectionem, quis crediderit L. 11. *Aen.* 320.

> *Sacra manu, victosque deos, parvumque nepotem*
> *Ipfe trahit.*

inter cetera argumenta, quibus *Aeneis* probatur effe ftolidi alicujus Monachi opus, XIII feculo aevum agentis, & hunc verfum adhiberi, rogarique: *quomodo facra & deos potuit trahere, ut nepotem.* Mihi non vacat impudenti morioni refpondere. apud *Sophocl.* in *Electra* vs. 437. *Chryfothemis* fepulcro Agamemnonis quaedam inferre vult, a matre Clytaemneftra juffa. Verum Electra vetat, oftendens ab incefta patris interfectrice nefas effe paterno quid inferri fepulcro: ne tamen incurrat in iram matris, & fimul in patris cineres ullum piaculum committat, confulit,

> Ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
> Κρύψον νιν, ἔνθα μή ποθ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
> Τούτων πρόσεισι μηδὲν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
> Κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.

Verum vel ventis, vel alte effoffa terra abfconde ifta [*libationes*], *unde nunquam in patris fepulcrum horum accedat quidquam. verum, ubi ipfa moriatur, iftae res ipfi ferventur apud inferos.* Solebant quippe res contaminatas, monftra & alia καθάρματα vel defodi, vel in fluviis, in mari mergi, *in ventos* fpargi. Tragicus autem, noftra figura utens, dixit κτερίσματα & λουτρά. *inferias & libationes* κρύπτειν κόνει five γῇ non modo, fed etiam πνόαις. ἀνέμοις ventis. pro διασκεδάζειν. ἀπολλύναι. *difpergere. abolere quovis modo.* Quae non capiens Glafcovicenfis editor ferio conjicit ποαῖσι. *herbis.* fcilicet optionem dat Electra, utrum velit in alta foffa defodere, an potius in fumma humo, in herbis effundere. quam belle, tu judices. fi homo hic confuluiffet fcholiaften, tam abfurdam conjecturam lucri facere potuiffet. ille enim optime locum explicat. πρὸς μὲν τὸ βαθυσκαφεῖ κόνει ἁρμοδίως λέγεται τὸ κρύψον. πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς οὐ δύναται ἁρμόσαι. δεῖ οὖν συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατ' ἀναλογίαν. ἢ τὸ ῥίψον ἢ τὸ δός. ἤ τι τοιοῦτον. & quae fequuntur. hunc locum animadvertit *J. F. Gronovius* ad *Senecae Troadas* 844.

Verum audiamus in hoc genere decretum majoris abollae. *Iliad.* 1. 518. Poeta fcripfit

> ——— Τῶν μηδὲ σὺ μῦθον ἐλέγξῃς, Μηδὲ πόδας.

quo-

Digitized by Google

quorum tu neque sermonem redarguas, refutes, neque pedes, id est, iter, adventum. ubi μῦθος & πόδες, sicuti in loco ante laudato ἐνιπὴ & χεῖρες distant.

Ad hunc versum quicunque commentatus sit ad versionem Anglicam *Alexandri Popii*, eximii poëtae „ *censet dari locum nullum, ubi unum verbum eo modo duobus substantivis jungatur, adeoque tales ineptas elegantias vix fert in* Ovidio, *talisque farinae poetis, qui* L. 11. *Metam. dixit de Jove Phaetontem fulmine percutiente*

Aurigam animaque rotisque Expulit.

Atque ab aequo lectore veniam petit, si censeat hunc versum Homero & antiquitate indignum & ab interpolatore profectum. „ *En cor Zenodoti, en jecur Cratetis!* Non credo hujus censurae auctorem esse ipsum *Popium*, qui in poematio meritis laudibus mactato, *Raptus cincinni*, vocato, ea figura urbanissime & salsissime ipse adhibuerit, canens

Thare graet Ann somtimes counsels takes & somtimes thea.

nec jocosum poema caussseris. ridiculum hic non in figura, sed in ipsa re. & sic serio dixit Polybius προσλαμβάνειν ἐλπίδα καὶ χεῖρα.

Vides, lector, quo ignorantia & confidentia homines provehat, ut loquendi formam millies occurrentem, usquam exstare negent, eaque falsa hypothesi nixi totos versus & periodos ex antiquissimis auctoribus proscribere non dubitent. verum talia facinora non modo viri, verum pene pueri, & novitii designare hodie non verentur. quotidie enim ex *Homero*, *Virgilio* & aliis, de caussis quam maxime frivolis, ejectos versus etiam plusculos critici saniores indignantur merito.

At inspiciamus porro, quid alii, quibus cor rectius sapit, de hoc loquendi modo censuerint. agnoscunt enim *summae elegentiae esse verbum semel positum significationi duorum accusativorum, quibus annectitur, ex aequo respondere posse: at tamen arbitrantur, durum admodum & καταχρηστικωτέραν fieri orationem, si verbum hoc ab alterutro abhorreat.* ex. gr. probaturi sunt φοβεῖσθαι τοὺς νόμους μᾶλλον ἢ τοὺς πολέμου κινδύνους. quia scilicet quamvis alio modo *leges*, alio modo *belli pericula* metuantur, tamen commode & leges & pericula timeri dicantur. at durioribus accensent illud *Apollonii Rhod.* 1. 160.

Βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
Δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν.

scilicet offendit, quod Antaeus dicatur πάλλειν δέρος *pellem ursae concutere*:

tere: cum *securim* proprie magis *quatere* dicatur. At quam facile πάλλειν utrique substantivo se adplicat! re vera id dicitur saepe de *hasta*, *lancea*. at cur non de *clypeo* vel de *thorace* saltem, qualis hic occurrit, & qui re vera vadenti ἐπάλλετο *concutiebatur* & *vibrabatur*: erat enim *pellis ursina*. cur illa non diceretur in gradiendo πάλλεσθαι. κινεῖσθαι. σείεσθαι. idem *Apollonius* eodem libro 339. scribit,

—— ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο
Νείκεα συνέστιασε μετὰ ξεινοῖσι βαλέσθαι.

at hoc & minus durum, quoniam non modo, in *pacificantibus*, verum etiam *pugnantibus* verbum συμβάλλειν adhibetur. vide *J. Houszlinum* ad priorem locum, qui observat *Aristotelem* III. *Rhet.* v. σολοικίζειν admittere statuentem, si quis dicat ψόφον ἢ χρῶμα ἰδὼν, cum dicendum foret ψόφον ἀκούσας. at pace philosophi, neque poetae neque prosaici ista edicta curant: qui centies saltem sensuum vocabula misceant. quo usu ista locutio vindicari satis posset. at in adductis jam ex optimis auctoribus verba occurrunt significationibus longe magis disparatis: quas locutiones tamen nemo prudens damnarit. ex. gr. quid magis oppositum, quam κεῖσθαι & ἵστασθαι. tamen apud *Homerum* vidimus κεῖσθαι pro utroque positum. αἱρεῖν pro *capere* uxorem & pro *occidere hostem* in Pindaro. quid alienius in vicem quam *tendere manus ad coelum* & *tendere vocem ad coelum*. tamen *Virgilius* dixit L. III. *Æn.* 176. *Tendoque supinas Ad coelum cum voce manus.* ne jam locutiones ex ipso *Cicerone*, *Livio* & aliis adponam, quae longe alieniora conpingant. uno exemplo defungar. *Cicer.* de N. D. II. 64. dicit *Nec vero supra terram, sed etiam in intimis ejus tenebris plurimarum rerum latet utilitas.* at in priori membro nihil aptius intelligas, quam *patet*: adeoque plane contrarium. hoc loco doctiss. *Ernestus* vindicat *Xenophontis* ῥῆσιν L. II. *Memorab.* p. 49. apud *Max. Tyr.* IV III. legimus Οὗτος ὁ τύραννος [*voluptas*] ἐπανέστησε τὰ αἰσχρὰ καλοῖς, οὗτος ἐφώπλισεν ἀδικίαν δικαιοσύνῃ, οὗτος μέτρῳ [ἐφωπλισεν] ἀμετρίαν. sane nescio cur pro isto secundo ἐφώπλισεν, aliud verbum ex. gr. ἐπετείχισε in contextum reciperemus. quin unum ἐπανέστησε suffecerit. ita apud eundem XVII. III. κἂν εἰ μειζόνως χαρακτηρίζοις τὸν Δία, κυανᾶς δὲ χαίτας, ἐλελιζόμενον δὲ ὑπὸ αὐτῷ τόν τ' οὐρανόν. Cur hic quid defuerit; cur non adsumas in intellectu aptum verbum, πλάττοις, γράφοις, ποιοῖς? *Servius*, non malus arbiter, aliter sentiebat de his & similibus formis. ex. gr. L. III. *Aen.* 176. ad verba *Tendoque supinas.* ait *honesta locutio, cum in uno sermone respondemus duobus.* „ accipe *Sermonem pro verbo, vocabulo.* „ *Honestam elocutionem* alias vocat *bonam elocutionem.* confer L. 234. VIII. 509. L. IV. 401.

honesta

honesta figura dicitur. Non ita *Aegidio Menagio* sedebat, qui in commentario ad poëmata *Malherbae*, principis olim Lyricorum Francicorum, pagina 61. hunc ejus versum reprehendit.

Et nous rends l'embonpoint, comme la guerison.

quia non dicitur *rendre la guerison.* forte haec figura non convenit Francico idiomati. quare hic judicandi arbitrium non sumo.

Haec sufficiunto, ut pateat minus prudenter spatia hujus locutionis tam artis circumscribi finibus, temerario vero ausu ab aliis ab hanc figuram, & alias formulas, ipsis minus familiares, sacra antiquitatis monumenta, quantum in ipsis est, mutulari & truncari.

P. 71. Vs. 11. Εἰς Ἀφροδίτην βαδίζουσα.] per ellepsin saepius effertur. εἰς Ἀφροδίτης. sed cur ita hic posset esse locutus, suspicionem aperui ad L. 1. p. 19. *Animadversionum.* invenitur tamen accusativus, licet intelligendum sit *templum. Herodot.* VIII. 135. κατεχέσμησε ἐς Ἀμφιάραον. *Gronovius* tamen recte ἐς Ἀμφιάρεω. apud *Plutarch. Alcib* p. 20. ἐν Ἀγραύλῳ. pro ἐν Ἀγραύλου [ναῷ] uti *Valesium* emendare ibi docet commentator. εἰς sane non ita raro pro *ad* cum persona: quamquam malunt ὡς. *Hesiod. Theog.* 71. Νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. *Quintus Calaber* L. XIV. 466. Οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν. ubi tamen Αἰόλου ambiguum tolleret. *Theod. Prodr.* VII. 317. Ἄμφω κεκληκὼς εἰς ἑαυτὸν τοὺς νέους. Verum horum auctoritates non ponderosae. *Aristoph. Pace.* 131.

Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.

Pluto 237. & 242.

Ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω.

ubi Cl. *Hemsterhusius* non sollicitandum monet. *Lysias* p. 430. εἰς ὑμᾶς [τὸν δῆμον] εἰσιόντες. 436. ἐς ὑμᾶς ἥκη. 485. 504. & in hac locutione εἰς est sollemne. *Aristoph. Equit.* 720. *Lysias* p. 14. ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν καὶ τόν. ubi *Cod.* ὡς. at p. 339. εἰσελθὼν εἰς τὸν πατέρα ἐγώ. *Ctesias Pers.* C. 33. ἀποπέμπεται εἰς Ἀρταξέρξην. *Alciphr.* I. VI. κωμάζουσι πρὸς αὐτήν. *Cod.* εἰς. an fuit ὡς. *Aeneas Ep.* III. p. 423. sed nulla finis foret. nec video cur non *persona* pro *domo sua* sumi posset, vel vicissim in familiaribus sermonibus.

P. 71. Vs. 12. Δι' ὃν ἠγρύπνησας] Hoc accidit omnibus amantibus. peculiarius aliquid desiderarim. vel saltem de hoc habitu aliquam mentionem in principio fabulae factam fuisse oportebat, quo nunc respiceretur. an fuit. L. I. I. 2. 12. ἠγρύπνησαν οὖν. ἡ παρθένος μὲν τῆς διανοίας

τῆς αὐτῆς ἀιδεμβὼν καταφορῶ γενέσθαι. Χαιρέας δὲ διὰ τὸ πάθος. Verum leviſſima haec ſuſpicio.

P. 71. Vs. 12. Τῆς νυκτὸς τῆς μυστικῆς] Μυστήρια. ὄργια Ἀφροδίτης pro nuptiis & concubitu paſſim. *Alciphr.* II. I. p. 200. ἄν μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυῖα. ſic *Cod. Ariſtoph. Lyſiſtr.* 832.

Τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

& 897.

Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι.

Muſaeus vs. 145.

ἦν δ' ἐθελήσῃς
Δεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι.
Ἐστι γάμος καὶ λέκτρα.

ubi δεσμὰ ἐρόεντα & ὄργια πιστὰ videntur opponi vagis & innuptis nuptiis. nec tamen eſt, ut valde eruditiſſ. *Lennepium* poeniteat ſuae ſuſpicionis ὄργι' ἄπυστα poſt *Coluthum* p. 80. γάμου μυστὰς illuſtravit *G. Arnaldus Lect. Graecis* L. II. C. VII. vox ἄπιστος corrupta ap. *Alciphronem* L. II. *Ep.* IV. 258. ubi enim legitur, καὶ τὰ ἄμυθα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. reponendum ex *Cod.* ἄπιστα. vertitur φορτικῶς, ἄμυθα. *ingratum animum indicantia.*

P. 71. Vs. 14. Ἴδιον φίλαντρος] Ζῆλος. vide *Luciani Dialog. Meretr.* VIII.

P. 71. Vs. 16. Σοὶ μηδὲν ἐγκαλῶν] quia merito plectebar.

P. 71. Vs. 17. Ἄλλο τι φρονεῖς] quod lingua efferre, animus cogitare refugit. ſi alium ames. ἄλλο ſaepe κακόν. *Sch. Thucyd.* VII. 64. *Caſaub.* ad *Strab.* I. III. *D. Heinſius* ad *Heſiodi* Ἔργα vs. 344.

P. 71. Vs. 18. Θανάτου μοι δώσεις ἀπόφασιν] φέρειν. ἐκφέρειν. ποιήσασθαι ἀπόφασιν. alii. noſter ῥηθείσης τῆς ἀποφάσεως. L. V. VIII. 93. 6. apud Atticos ἀπόφασιν διδόναι ſignificat exhibere ἀπογραφὴν, *indicem*, *deſcriptionem* omnium bonorum ſuorum, quando ἀντιδόσεις fiebant, & οὐσίαι permutabantur inter cives Atticos occaſione λειτουργιῶν. ſi tanti eſt, ſcias apographum habere ἐγρυπνήσας & ἀνέῳη.

LIBRI QUARTI CAPUT QUINTUM.

P. 71. Vs. 19. Ὑγίνῳ] ſervile nomen. notus *Hyginus Grammaticus*, *Auguſti libertus.* boni ominis. ita & *hygia.* in lapide apud me

D. HY-

D. HYGIAE. M
V. ANN. VI
TYCHE. MATER. FILIAE
BENE. MERENTI. FECIT

P. 71. Vs. 20. Τῆς ὅλης ὑσίας.] 1. XII. 17. 17.

P. 71. Vs 20. Παραγυμνωθεὶς] ita typi dare debuissent, licet editum usitatius. multa verba modo abjicere, modo admittere literam Σ notum. ita ap. *Alciphr.* II. ἀπογυμνωθεὶς. *Cod.* ap. *Aristaen.* I. 10. frustra *Mercerus* πειραθῆναι tentat. κεκλειμμένος & κεκλεισμένος. *Herod.* II. 121. VII. 129. *Aeschylus Suppl.* 639. ubi alii vitiose κεκλημμένην pro κεκλειμμένην. vide ad L. I. XII. 17. 5. Attici saepe omittunt sibilantem literam. ita κέλευμα. vide doctiss. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* p. 431. παράχωμα. in *Codd.* ap. *Strabon.* XVII. 1136. C. 1172. A. in contextu. quin *Ammonius* docet quaedam vocabula pro admissa vel repudiata hac litera diversam habere notionem. καταχύματα & καταχύσματα. videatur ibi *Cl. Valkenarius*. sic a χέω & χεῦμα & χεῦσμα. ut tamen credam, παρακέκευμαι & παρακέκευσμαι haud idem valere, vix hodie inducor.

Apud *Nemesium* C. v. p. 118. in Cod. ἐξαλμισθεῖν pro ἐξαλμιθεῖν. sed non magis id arridet quam σβεσθεῖν pro σβεθεῖν in eodem libro. Θ amisit modo annum inferiorem. ita non dicimus ἐπείσθην sed ἐπείθην. unde non πεισθῶ apud *Hermian.* C. x. sed πειθῶ. *persuasus fuero.* apud *Lucianum de M. Peregr.* p. 357. legitur. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὁ μὴν ἑωρᾶτό γε, ἀλλὰ περιεχέθη ὑπὸ τῆς φλογὸς, πολλῆς ἠρμένης. ubi docemur „ ἐχέθην *usitatius esse quam* ἐχέθην [credo] *quod tamen quum a* χήθω possit esse formatum, expungendum non esse contra editiones optimas. „ *T. Faber* tamen indignaretur suam ita non inter optimas censeri. Etiam *Veneta Editio* MDL. ita exhibet. in qua multas bonas lectiones comparere scio. & *Editiones* aliae habuerint. ego vero utramque lectionem forte esse vitiosam, sed περιεχίσθη nos quam lenissime ducere suspicor ad veram περιεχίσθη ὑπὸ τῆς φλογὸς. *a nobis separatus, divisus, [dissectus fuit] per flammam. flamma eum plane circumdans a visu nostro seclusit.* sic insula dicitur a fluvio περιχισθῆναι, qui eam circumdat. *Herodot.* IX. 50. εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν δὴ ἡ Ἀσωπὶς Ὠερόη περιχίζεται, ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος. ubi active accipe. habes apud nostrum L. VIII. 824. 2. διεχίσθησαν pro διεχίσθησαν. porro παραγυμνοῦν nostro sensu est apud *Herodot.* I. 126. VIII. 119. vis activa in his temporibus obvia.

P. 71. Vs. 23. Ὑποχύμενος] in *apographo* ὑποχύσμενος. potes etiam ὑποχόμενος. mox διοικητήν.

P. 72. Vs. 3. Ἐλπίζε] cur magis careat augmento, quam ab ἐλπίω. ἤλπιο-

ἡλικιωμβό© ap. *Artemid.* I. 24. vel ἡδέασυμβό©. quamvis ap. *Hesych.* ἡδεασμβόη. sed quod e corrupto Codice petitum censet praeclarus editor. merito. multas vitiosas lectiones in suum Lexicon contulisse dedita opera, διορθώσει apposita, saepe animadvertimus. ἡδέασυμβό© habes apud *Artemid.* II. 25. 112. ita ἐτεμασάμην etiam apud *Xenoph. Apol. Socrat.* p. 702. D. legitur. sed melius Basileensis editio. at ἐκκλησιάζειν, an recte scribitur? an potius ἐξεκλησιάζειν. id certe analogice fieret. unde vitiose fere scribitur ἐξεκκλησιάζειν. vide *Lysiam* p. 259. 261. Grammatici de verbis ἐγγυᾶν & ἐγχυριάζειν abunde.

P. 72. Vs. 4. Πῶς ἂν χρήσαιτο τοῖς πράγμασι] elegans locutio & obvia. *Herodot.* L. VIII. CXXXV. οὐδὲ ἔχειν, ὅ,τι χρήσονται τῷ παρεόντι πρήγματι. & alias.

P. 72. Vs. 6. Τύχη ὅμοιον τῇ γνώμῃ τὸ τέλ© ἐβράβευσε] *dispensavit. direxit. administravit. ex arbitrio constituit.* vide interpretes Graece eruditos ad *D. Paulli Ep.* ad *Coloss.* I. 18. & III. 15.

Haec vox in metaphora frequentior recentioribus Atticis quam vetustis, certe in prosa. tamen *Demosth.* III. *Olymp.* 38. F. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν dixit. *Eurip. Helena* 1002. 1079. λόγυς. πάντα *Phoeniss.* 453. *Plutarch Artox.* 299. τὴν εἰρήνην τοῖς Ἕλλησι. *Max. Tyr.* XL. I. περὶ κάλλυς θεᾶς. Cl. interpr. ad *Diod.* XIV. 65. in *Porphyr.* de *Abstin.* II. 171. non intellexerunt. τῆς θυσίας [ita bene emendatum] ὐχ ὕτω ταῦτα βραβευσάσης. *Alciphr.* I. XXV. ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τύτων ταλαντεύεται, ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεσθαι. *Cod.* οὐδ' ὑπὲρ τύτοις non abit *Heliod.* VII. 318. τότε δήπως εἴ τε τὸ [*sic Cod.*] δαιμόνιον, εἴ τε τύχη τις τὰ [*sic Cod.*] ἀνθρώπεια βραβεύυσα. *Xenoph.* K. A. III. 296. D eleganter eodem modo dixit. ἀγωνοθέται οἱ θεοί εἰσι. *Plutarch. Sympos* 184. A. ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων. Noster saepe utitur verbo, quo de agimus: & modo saepe notat, *dare. concedere. largiri.* V. X. 95. 22. VI. I. 99. 9. VI. IV. 104. 25.

P. 72. Vs. 7 Μειζόνων πραγμάτων ἐκίνησεν ἀρχὴν] Iisdem verbis utitur L. I. VII. 10. 15. An non hoc pauperis venae? Ita quidem visum est politulis quibusdam elegantiarum arbitris. At ita non sedebat Homero, Virgilio, immo Moysi, qui multis in occasionibus formulas easdem repetunt. Et *Ulpianus* testatur *Demosthenem* iisdem saepe verbis & argumentis delectari, si sint ἰσχυρά. si *accommoda* & *valida sint.* vide ipsum ad *Orat. de Corona* p. 473. F. quod & aliis locis tangit.

P. 72 Vs. 9. Δῦλοι] modo ὑπηρέται. qui aliquanto *digniores.* vide *J. Buberium* ad *Marmora Brettiana* p. 44. & *P. Wesselingium* de *Archont. Judaic.* C. VI.

P. 72. Vs. 9. Ασωτίαν] Hanc scripturam probat *Moschopulus* περὶ σχεδῶν p. 41. licet formetur verbum ἀσωτεύω vel ἀσωτεύομαι. Quam in his varie-

varietur, tum in typis tum in ſcriptis libris notum. Codicibus melioribus hic multum tribuendum. In poetis, ubi correpta ſyllaba opus, ſcriptio per ἰῶτα tutior eſſe videtur.

Quoties Κολακία non occurrit! Ἀλαζωνία. εὐημερία. codex tamen ap. *Polyb.* VII. p. 702. εὐημερεία. eſt enim ἡμερεύω. habes ἐντορία ap. *Demetrium Phaler.* §. IX. Ἐφηβία. *Artem.* I. 56. 48. *Vann. Crit.* 174. Πομπεία. πομπία. quam ſcripturam merito inprobat *Cl. Interpres* ad *Diod.* XIII. p. 612. tamen πομπεία σκευὴ recte ſe habet L. XII. 502. πομπεῖος. ut ἀνδρεῖος. σκευὴ aeque probum ac σκεύη. *Lucian.* I. T. II. 616. vide *Demoſth.* παραπρ. 312. B. κατ' ἀνδρ. 706. B. Ἀριστοκ. 750. B. Τιμοκρ. 774. C. 798. A. Φαρμακία ſcribitur ap. *Artemid.* I. 68. 56. Νεκυομαντία apud alios & *Lucianum.* Νοσηλία. *Porphyr.* de *Abſt.* IV. 354. Ἀλιεία, ἀλεία & ἁλία. ap. *Artemid.* I. 72. 61. de quo Cl. *Hemſterh.* ad *Xen. Eph.* p. 65. *in Miſcellan.* VI. 339. Λατρία ap. *Maneth.* IV. 373. ſed haec eſt ſcriptura, quae & in aliis ibi ſaepe obtinet. lege ibi.

> Κῆν μὲν ἐπισκοπέῃ γλυφέλην Κρόνος, ἐς ζυγὸν ἥξει
> Λατρείης πονάεντα. vulgo πονέοντα. ſed ut γονόεις. τονόεις.

Κυρία pro κυρεία apud eundem L. IV. 606. ſignificat *dominatio. Heſych.* explicat τὴν κατὰ φύσιν ὑπάρχουσαν δύναμιν. ſed ubi quoque male κυρία, uti apud *Athenaeum* L. X. XI. p. 440. F. ubi corrigit ex *Suida Caſaubon.* & exponit ἐξουσίαν. male vertitur *Domina* apud *Manethonem.* & certe multa confundi neceſſe eſt, ſi ἰῶτα occupet ubique locum diphthongi EI. πορία in *Epiſt. Jacobi* I. vs. II. quod forte aliunde. ſed male ap. *Maneth.* IV. 380. πορίῃ. ſic L. VI. 346. lege ἢ ἴκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι τορείαις. *Firmicus* accipit pro *tornatoribus* L. IV. VII. 5. ap. quem L. IV. VI. I. repone *tornatores* pro *tortores.* παιδία paſſim male. quam Graecam vocem recte negat *Caſaub.* ad *Athenaeum* VII. XXI. tamen in compoſitis, ut γυμνοπαιδίαι [quae & γυμνοπαιδιαὶ] vide *Caſaub.* ad *Athenaeum* XIV. v. 958. *Erneſtum* ad *Xen.* I. *Memor.* p. 25.] nam in compoſitione variatur. vide laudatum *Moſchopulum.* ut ἀνανδρία. ἀδυλία vel ἀειδυλία [ut ibi legendum] φιλοπτωχία. παιδείας. muta in παιδιᾶς ap. *Eunapium Proaer.* p. 128. Sed minime p. 189. cum *H. Junio* παιδεία in παιδία.

Alius generis ſunt ἀνδρεία & ἀνδρία. quae ſcriptura utraque tam frequens, ut neſcias, quid hic vel illic eligas. commentator quidem Graecus *Demoſth.* περὶ τῶν ἐν χερρ. 84. C. diſcrimen tradit, non plane conſentiens *Ammonio.* ſane nollem ex. gr. in *Iſocrate* contra fidem antiquarum Editionum ubique ἀνδρεία repoſitum. certe non ubi metrum brevem ſyllabam poſtulat. ut ap. *Eurip. Herc. fur.* 475.

Προμήθεια & προμηθία, εὐσέβεια & εὐσεβία poetice ultima fcriptura gaudent. & faepe alias. de illo vide *Eurip. Andr.* 1619. *Alceſt.* 1054. *Soph. Oed. Col.* ubi bene Edit. *Florent.* de hoc *Sophocl. Antig.* 955. ubi recte in *Cod. Vat. Oedip. Colon.* 184. male idem *Cod. Eurip. Hippol.* 1368.

Ὀνδέντια & ὀδενία. ὀνειδεία ὀνειδία. ap. *Nicandr. Alex.* 408. εὐχαριστία. in *Cod. Taur.* ap. *Heliod.* II. 102. εὐχαριστία. θέρεια. θερεία. θερία. *Diodor.* III. p. 191. ἀτρέκεια, ἀτρεκία. ap. *Maneth.* III. 229. & correpta haec fcriptura non videtur aliena ab dialecto Ionica. certe Grammatici ei attribuunt. quamvis etiam alia forma, ut εὐσεβηίη, Ionibus placuerit.

Ταφεία ap. *Demoſth.* de *Cor.* 521. E. quod ad fuperiorem claffem fpectans certe malim ταφεία efferri.

Apud eundem in *Ariſtocr.* 736. E. malim ἱερεία. fed taedium te legendi, ut me fcribendi, ceperit. tamen paucis exemplis ex millibus incertum hujus fcripturae indicaffe non nocuerit. vide quae notavimus. L. I. VII. 10. 18. & quae pauca dicentur L. VI. II. 101. 3. Nihil facilius, quam de his edicta promulgare. verum vix quidquam ftatueris in univerfum, quin ufum & codices refractarios experturus fis. his igitur cum aliqua prudentia obtemperandum.

P. 72. Vs. 10. Μικρᾶ] Priene refpectu Syracufarum & Athenarum. Alioqui minime contemnenda civitas inter Ionicas. In obfidione Mileti contra Artaphernem fuppeditavit XII. *Erythrae* VIII. *Myus* III. *Phocaea* III. *naves*, ut narrat *Herodot.* VI. 8.

P. 72. 10. περιεργίας] I. XI. 16. I. I. XII. 17. 10. VIII. VI. 139. III. rurfus in hac voce περιέργεια & περιεργία. at φιλονέρδεια & φιλοκερδία.

P. 72. Vs. 10. Ξενικὴ] *Perſica.* Lacones in primis κατ' ἐξοχὴν *Perſas* ξένυς vocabant. licet tamen etiam communi notione accipere hic.

P. 72. Vs. 11. Ἐπέτρεψε] In apographo ἐπίτρεψε. haec vocabula faepe turbas dant. *Max. Tyr.* XXIV. 4. ἐπιστρέψας τὰ ὄμματα ἐπ' Αὐτόλυκον, ὥσπερ ἐν νυκτὶ ἐπὶ φέγγος. *Aelian.* XIII. XLIII. τὸ θέατρον ἰδεῖν Ὀλυμπιάσιν ἐπιστρεφόμενον *Diogen. Laert.* in *Platone* §. 25. τὰς Ἕλληνας ἅπαντας ἐπιστραφῆναι ἐπ' αὐτόν. tamen ap. *Heliod.* IV. 165. conftanter legitur πᾶν μὲν τὸ θέατρον ἐφ' ἑαυτὴν ἐπέτρεψε. *Lucian. Rhet. praec.* p. 23. τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ἐπιστρέφοντα. quod probum. apud *Heliod.* I. 60. τὰ σκάφη πρὸς κύκλον ἐπιστρέψαντες, εἶχον Θύαμιν ἐν μέσῳ. at *Cod. Taur.* ἐπιτρέψαντες. quod non fpernendum. nam licet Lexica vix in ἐπιτρέπειν propriam notionem agnofcant, nihil vetat, quominus notet. *aliquid verſus, in aliquem vertere, convertere.* apud *Lucian. Lexiph.* 333. ἐπινεύσας εἰς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέτρεψε, τὰς

τὺς ἀνδρίαντας. ſic ἄνω κ̀ κάτω πάντα ἐςράφθαι ap. *Demoſth.* in *Ariſtog.* 839. at & τετράφθαι. vide ad L. VI. VI. 108. 2.

P. 72. Vs. 13. Στρατηγὸς] Non eſt magiſtratus vel praefectus, quales *Herodotus* L. V. 38. Darii Medi tempore Ioniis urbibus praepoſitos narrat. Ἀρισαγόρας δὲ ὁ Μιλήσιος, ὡς τὺς τυράννυς κατέπαυσε, ςρατηγὺς ἐν ἑκάςῃ τῶν πόλεων κελεύσας ἑκάςυς καταςῆσαι.

Aptius certe hic magiſtratus Prienenſis qualiscunque Ἄρχων vocatus fuiſſet: quoniam ſub Romanis non Στρατηγὺς, ſed ἄρχοντας habuiſſe conſtat ex *numis apud J. Valentem* & alios.

Verum hic fuit ἄρχων vel *praetor*, vel potius *duumvir* [nam procul dubio Charito hic loquitur ex uſu ſuae aetatis] cujus erat *inviſere & excutere diverſoria. fures, latrones inquirere.* de quibus *L. Boſius* in *Obſerv.* p. 107. C. XXIV. & *H. Valeſius* non modo ad *Ammianum Marcell.* p. 484. verum etiam ad *Euſebii Hiſt. Eccleſ.* VII. XI. p. 317.

Nam hic *Strategus* dignitate minor, quam *Dionyſius*. unde videbimus *Dionyſium* ab hoc *Biante* vocari Εὐεργέτην. *Dionyſius* erat ἐν Μιλήτῳ Κύριος. L. VI. II. 10. 13. IV. VI. 74. 13. δυνατώτατος Ἰώνων. re vera L. V. VI. 88. dicit, ὐ γὰρ περιεῖδες ἄνδρα ἰδιώτην ἐπιβυλευθέντα ὑπὸ ἡγεμόνος. Sed reſpectu regis Perſarum ſic ſe vocat: [ut omnes magiſtratus Romae reſpectu imperatoris erant privati.] & reſpectu *ſatrapae Cariae*. & proinde eo magis Bianta non tantae dignitatis magiſtratum geſſiſſe ſtatuas. quamvis enim ſit ficta hiſtoria, vidimus ſaepius veriſimilitudinem a Charitone in ſingulis adfectari. An ςρατηγοὶ Athenis tempore Reipublicae jus dixerint, dubito. ſi non, haud ſibi cavit auctor Epiſtolae XIII. *Chioni* adſcriptae, ubi dicit de immiſſo percuſſore, ἐλιγξαντα ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώματι, ἀποςρέψας εἰς τοὔπισω τὼ χεῖρε. κ̀ πρὸς τὺς ςρατηγὺς ἀγαγὼν ἐκεῖνος μὲν ἔτισε δίκην. nonne debuiſſet ſcripſiſſe πρὸς τὸν πολέμαρχον. an locutus *Chion* ex more patrio. forte ςρατηγοὶ *Heracleae* fuerint.

P. 72. Vs. 13. Διερευνώμενος] L. 3. *ff.* de *Fugit.* *ſcrutari cubilia & veſtigia occultantium.* quod erat Romae Aedilium plebis. Ἄρχοντι tale quid tribuit Pollux. L. VIII. 6. τὸν ἄρχοντα ἐπ' οἰκίαν ᾗ τὶς ἀποκρύπτεται ἐπάγειν. at minime intellige τὸν ἐπώνυμον. ἐρευνᾶν alias obvium pro ἐρευνᾶν. proprie de *indagandis feris* dicitur.

P. 72. Vs. 14. Φωρία] in *Apographo* Φώρια. & facile feratur, poſt duo ſubſtantiva. Grammatici vero quidam Φωρία ſcribi jubent, ubi *furta* notat quamvis re vera χρῆμα ſemper intelligatur. ſi tibi, uti non placuit *H. Stephano*, inprobetur, accentum in ſuum locum retrahas

P. 72. Vs. 16. Ὁ Καρίας ὕπαρχος] L. IV. I. 63. 26. vocatur *Satrapa*. L. VIII. VIII. 142. 22 ςρατηγός. quae duo non pugnant. at ὕπαρχος minore dignitate. rectius L. IV. I. 64. 10. ἔπαρχος. verum haec

haec vocabula miscentur. *H. Stephanus* & *H. Valesius* eandem potestatem volunt. at ὑπάρχυς dici respectu *Regis Persarum*. ἐπάρχυς. respectu *regionum*, quibus praepositi erant. verum non observatur. sic capite sequente *Pharnaces* vocatur ὕπαρχος. qui IV. 1. 63. 26. *Satrapa. Herodoto* III. 70. ὕπαρχος Περσέων dicitur Hydaspes.

Eadem differentia inter ἐπιστρατηγὸν & ὑποστρατηγόν. qua de re notavi in *dissertat.* de *Deliacis Inscriptt.* T. VII. *Miscell.* p. 50. *Plutarch Arato.* p. 342. conjungit ὑποστρατηγὺς & λοχαγὺς. ὑποστρατηγὺς ita recte reposuit apud *Strabonem* pro ἐπιστρατηγὺς *Celeb. P. Wesselingius* in *Diatriba de Archontibus* p. 60.

P. 72. Vs. 16. Πεπόμφει] Noster variat, ut ceteri, in augmentis. VIII. I. 127. 14. VIII. II. 130. 15. V. IV. 84. 21. ap. *Heliod.* VIII. 404. ex *Cod. Taurinensi* malim ἐκδεδιδάχθαι. abunde actum de hoc genere a *Cl. Hemsterh.* in *Miscell.* nostris T. IV. p. 289. iis adde *Cl. Wesselingio* notata ad *Diodor.* L. II. p. 122. L. XI. p. 424.

P. 72. Vs. 16. τὰς ἐπιστολὰς] nempe scriptas ad Callirrhoen, unam a Mithridate, alteram a Chaerea. cur igitur mox dicit δῶρα ϗ γράμματα κομιζόμενά σοι παρὰ Μιθριδάτυ. an cum dona mitteret, ea literis ornare non neglexit Mithridates? sed ex sequentibus collegeris, nullas datas ad *Dionysium*. saltem mentio modo fit epistolae Chaereae ad Callirrhoen. Immo nusquam iterum memorat istas literas Mithridatis, quas ipse scripsit ad Callirhoen, in quibus opem militarem promittit, si velit relinquere *Dionysium*. cur istas literas non recitavit *Dionysius* in judicio adversus Mithridatem? hic sui oblitus videtur Charito. Mirum quoque literas relictas Prienae penes servulos. procul dubio non fuerint tantae molis. sed una fuerint in capsa cum auro & argento, quam servos nequam effregisse noster neglexit narrare. tamen de epistolis restat difficultas.

P. 72. Vs. 17. Ἔλυσε τὰ γράμματα] hic γράμματα pro epistola tota, membrana, tabula, lino, signo. vide *H. Stephanum* hac voce.

P. 72. Vs. 18. Κατασεσημασμένα ἔξωθεν] videntur igitur obsignatae quidem, sed non inscriptae fuisse exterius. Satis noverat Hyginus, quibus tradendae forent. Bias autem merito literas ad eum spectare credidit, cui munera missa constabat.

Extrinsecus obsignatus explicat *Cl. Salmasius in specim. Confut. Animadv. Heraldi* p. 114. Nimirum *lino*, *lineo vinculo*, *codicillis circumvoluto, cera in nodis infundebatur*, *eique adhuc liquidae sigillum inprimebatur*, *ut adeo tabulae ita constrictae & colligatae aperiri nequirent*, *nisi lino inciso vel disrupta cera. Eurip. Hippol.* 864.

Φερ'

φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
Ἴδω, τι λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.

Appulejus x. *Met.* 216. dicit *praenotare annulo. In hoc ipso sacco conditos* [*aureos*] *annulo tuo praenota. . . signavit pecuniam.* quam ibi *Pricaeus* docet L. 1. §. 3. *ff. de Usur.* & *fruct.* dici *obsignatam.*

P. 72. Vs. 19. εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι εἰς αὐτὸν] Varie haec locutio effertur, sed semper notat gratiam inire apud aliquem, ut is vicissim & suo tempore tibi rem gratam faciat. *Demosthen.* de *Rhod. Lib.* 145. B. εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρός τινα. *de Falsa Leg.* 330. B. χάριν τινι. *Xenoph.* K. Π. VIII. 216. *Eurip. Iphig.* in *Taur.* 602. τίθεσθαι χάριν. *Plato Symp.* 208. C. κλέος ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. *Lucas* in *Actis* XXIV. 27. θέλων χάριτάς τε καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ. XXV. 9. χάριν τοῖς Ἰουδαίοις. quam locutionem illustrat *Cl. J. Marklandus* ad *Lysiam* 11. p. 42. & *Cl. Wesseling.* ad *Diod.* L. IV. C. 1. eleganter noster L. v. 1. 80. 8. dicit τινὰ χάριν εἰς αὐτὴν ἔχειν ἀποκειμένην. ubi videsis.

P. 72. Vs. 20. Λαμπρὸν συμπόσιον] cui intererant tot viri illustres & λαμπροί, & quod igitur ex eorum dignitate erat apparatissimum. tamen συμπόσιον etiam λαμπρὸν posset dici, ubi adsatim jam bibitur, & res poculis geritur majoribus. vide *Heliodori* locum laudatum p. 114. *Observationum harum.* prius hic convenit.

P. 72. Vs. 21. Αὐλὸς ἐφθέγγετο] obvia locutio φθέγγεσθαι αὐλῷ. quod etiam πρὸς αὐλόν. ut *Horatius Odar.* III. IV. 1. *dic age tibia melos: Lampridius* in *Heliogab.* C. 32. 873. *ad tibiam dicere.* sed quod utrumque modo notat *tibia canere, tibiam inflare, sine voce humana.* id recte animadvertit *Salmasius*, nisi quod praecisius neget *dicere* esse *canere*, cum id tamen commodo alias significet. saepe de articulato humanoque sono. *Julianus* tamen dixit in *Caesar.* p. 327. φθέγγεσθαι μᾶλλον ἢ λαλεῖν. at de omni sono. de *tonitru* habes ap. *Xenoph.* K. Π. VII. 172. B. de *Gallo* ap. *Aristoph. Eccl.* 191. & passim exempla de aliis prostant.

In Epigrammate quod in *Critica Vanno* illustravi p. 168. & quod postea ab Eruditissimo *Leichio* cum aliis parum auspicato fuit repositum in *Sepulcralibus ejus Epigrammatibus*, legitur in mea editione.

Ὡς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἔκριτα, καὶ τὸ κυβευθὲν
Πτῶμα διὰ φθεγκτῶν εἶπέ τις ἀστραγάλων.

Vertique per *vocales talos.* & re vera *tali*, qui tam multa docebant viatorem, *loquaces* & *loquela praediti* dici possent. ita in epigrammate p. 193. ibidem explicato de *Statua.*

Digitized by Google

Παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τά δ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
Φωνὰν ἀκαμάταν παρθεμένα πρὸ ποδῶν.

& fic *Statua* mortuae *Virginis* in *Antholog*. L. III. C. XXIII. 28: p. 263. φθεγκτὰ dicitur, *vocalis*, quia valde erat fimilis & loqui videbatur. Quod cum fit Ἀνύτης τῆς μελοποιοῦ vellem non effugiffe diligentiam Cl. *Joannis Chriftiani Wolfii*, poetriarum carmina colligentis. En quo modo legitur in *Cod. Palatino*.

Ἀντὶ τοὶ εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
Μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρέῳ
Παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσαν,
Θερσινόη. φθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

Verum licet ifta faveant τοῖς φθεγκτοῖς ἀστραγάλοις, mihi magis jam blanditur lectio, quam fibi placuiffe indicavit olim nofter *Reiskius*.

Δι' ἀφθέγκτων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

per *mutos talos*. habet & hoc fuum fal. ita *Anthol*. I. XVIII. p. 23. In *calamum fcriptorium*. fecundum *Codicem*.

Ἐκ δὲ τοῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα
Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ στόματι.

Antiphanes ap. *Athenaeum* X. XIX. 450. F.

Αὐτῆς ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνόν.

Aefchylus Eumen. 245.

Ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

eadem figura Idem *Supplic*. 188.

Ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.

porro habes ἄυλους ἀφθέγκτους in *Anthol*. L. III. 6. 18. 208. Διοτίμου Ἀθηναίου τοῦ Διοπείθους. fic procul dubio legendum.

Αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπουσι
Καὶ θ'. ἐπεὶ οὐκ ᾠδάς, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων.

P. 72. Vs. 21. Δι' ᾠδῆς ἀκούετο μέλος] fruftra dubia fcriptione ᾠδᾶς in Apo-

Digitized by

Apographo. ita ἡ δι' αὐλῶ μῶσα ap. *Tyrium Maximum* XXIII. 2. μέλος assa voce peractum opponitur μέλει cuivis organico, sive αὐλητικῷ sive κιθαρῳδικῷ. *Horat. Odar.* III. IV.

Descende coelo, & dic age tibia
Regina longum Calliope melos,
Seu voce nunc mavis acuta,
Seu fidibus citharave Phoebi.

vide *Casaub. & Salmas.* ad *Spartiani Severum* C. 3. 593. ita ψιλὰς ποιήσεις ἢ ἐν ᾠδῇ. *Platoni Phaedro* 278. C. Ἄνευ ὀργάνων ψιλοὶ λόγοι. *Sympos.* 215. C. *Diod.* III. 59. ἐπιβαλεῖν ἁρμόττουσαν τῷ μέλει τῆς κιθάρης ᾠδήν. Noster L. VI. II. 100. 2. Αὐλὸς ἤχει, σύριγξ ἐπελάλει. καὶ ᾄδοντος ἀκούετο μέλος. *Ammianus* XXX. I. 452. pro sua Latinitate militarique eloquentia: *cumque apponerentur exquisitae epulae, & aedes amplae nervorum & articulato flatilique sonitu resultarent, jam vino incalescente.* ᾄδειν & αὐλεῖν ap. *Alciphr.* II. I. 202. sic opponuntur λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μετὰ ποιεῖν. τὰ δὲ μαλακίζεσθαι. τὰ δὲ ᾄδειν· τὰ δὲ αὐλεῖν· τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι. τὰ δὲ δειπνοποιεῖν. τὰ δὲ κοσμεῖν σοὶ τὸν οἶκον. vide an hoc supplementum e meo *Codice* admittendum censeas. illa enim τὰ δὲ ᾄδειν· τὰ δὲ αὐλεῖν· τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι ei debentur.

P. 72. Vs. 22. Ἐπέδωκε τὴν ἐπιστολὴν] vide L. VIII. IV. 135. 13.

P. 72. Vs. 23. Βίας] Non casu, sed dedita opera *Bianta* facit praetorem *Prienensem*, memor Biantis e septem sapientibus unius, de quo apud *Strabonem* L. XIV. 943. C. & alios Hipponax dicit: Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τῶ Πριηνέως κρέσσον. In veteri Codice ad Epigramma Diogenis praemittitur, ὅτι δεινὸς ἦν εἰπεῖν δίκας ὁ Βίας. L. III. XXIV. 24. 286. (293). ubi voces ἑτάρου τινὸς *Cod.* a manu secunda. sic tamen etiam ap. *Diogenem.*

P. 72. Vs. 26. Καλλωπιζόμενος] ut hic in Apographo, centies alias peccatur in secunda syllaba. hic additur praepositio. aliquando omittitur. similis locus ap. *Eunapium* in *Aedesio* p. 44.

P. 72. Vs. 26. Βασιλικαῖς] *magnificis.* nisi tibi persuaseris, Dionysi, Mithridatem haec non injussu regis regum mittere.

P. 73. Vs. 1. Ἐντεμεῖν τὰς σφραγῖδας] *Salmasius* l. l. & *N. Heinsius* ad *Ovidii* IV. *Porto* IX. 69. inspiciantur. καταχρηστικῶς dicit noster *incidere sigilla.* proprie L. 1. ff. *de bon. poss. sec. tab* §. 10. *si linum, quo tabulae ligatae sint, incisum sit. Lucian. Tim.* p. 132. ἐπειδὰν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ λίνον ἐντμηθῇ καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῇ. omnis haec actio τὰ γράμματα λῦσαι modo dicitur. ita in *Joannis Apocalypsi* V. 2. Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ. scriptura vacillat in *Apographo* hic & alias exhibente

σφαγῖδας. nempe ε τῷ φ inpofita evanuit. inde in *Apocal.* C. v. 6. & XIII. 3. varia fcriptura σφαγίζειν & σφραγίζειν.

P. 73. Vs 1. Ἐντυγχάνειν] facete *Alciphr.* L. II. *Ep.* I. καὶ οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασι, ὅλῃ μοι ἐντυγχάνειν. vide *Gataker. ad Antoninum* I. 7. *Plutarch. Artax.* p. 290. & paffim.

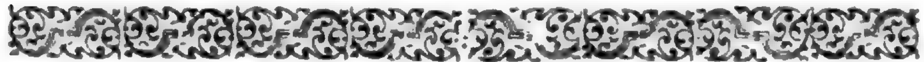
P. 73. Vs. 5. Ὅμως] ita pro ὁ μὲν ex mente interpretis repofui.

P. 73. Vs. 6. συνεὶς τοῦ πάθους] eft διττογραφία in apographo πάθος. fane cum accufativo aeque conftruitur, ac cum genitivo. nec perpetua eft differentia fignificationis, quam tradit *Schol. Iliad.* A. 273. nihil ultra moliendum.

P. 73. Vs 8. Ἐρημίας] folitudo & convivantium coetus recte opponuntur. quare nihil tento, licet aeger ἠρεμίας μεταξὺ merito defideret. vide L. III. x. 60. 16.

P. 73. Vs. 11. Φαντασία γὰρ ἀποπληξίας ἔχει] potuiffet etiam dixiffe. φαντασίαν ἀποπληξίας αὐτοῖς παρέχει. ut locutus L. III. I. 41. 3. & loquitur *Strabo* IV. 317. B. ἑνὸς ὄρους φαντασίαν παρέχειν.

P. 73. Vs. 14. οὐδὲ ὅλως ἤθελε.] VI. v. 105. 6.

LIBRI QUARTI CAPUT SEXTUM.

P. 73. Vs. 17. Μεθ' ἡμέραν] *H. Stephanus* in Lexico & alii abunde illuftrarunt hanc formulam. *Ulpian.* ad *Demofth.* in *Timocr.* 790. E. exponit ἐν ἡμέρᾳ. uti alii Grammatici. apud *Polyb.* v. C. 26. 521. ἡ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορὰ vertitur. *poft exacta diei officia convivium.* at rectius. *munus, ufus, confuetudo cum rege interdiu verfandi.* utrum μεθ' ἡμέρας vel μεθημέρας plane fit repiciendum dubito: etiam extra Atticos fcriptores. Elliptica eft locutio ap. *Herodot* III. 18. τὰς μὲν νύκτας. -- τὰς δὲ ἡμέρας. & *Xenoph.* K. Π. I. p. II. C. ἐπὶ τῷ δείπνῳ. -- τὰς ἡμέρας. in quibus commode μετὰ vel κατὰ intelligas. igitur nihil nifi ufus obftare videtur, quin dicatur μεθημέρας. quod etiam legitur. fic ap. *Strabonem* XV. p. 1036. D. faltem editur μεθημέρας. Sed in *Codd.* forma, qua ipfe & Attici alias utuntur. apud *Polyb.* X. v. 806. In *Cod.* μεθ' ἡμέρας. apud *Schol. Homeri*, quem debemus diligentiae Cl. *Valkenarii* poft *Urfinum* p. 63. μεθημέρας erat. apud *Ariftaen.* I. 24. nefcimus utrum μεθημέρας an μεθημέραν fuerit, cum legatur μεθημέρα.

P. 73.

Digitized by Google

P. 73. Vs. 17. Τήρησιν] De zelotyporum custodia circa uxores proprie adhiberi animadvertit *Cl. Trillerus* in *Observat.* p. 114.

P. 73. Vs. 18. Ἐπαγγελία] non injuria ἀπαγγελία quis praeferat. ubique haec confunduntur. videantur Cl. v. v. *J. Taylor ad Lycurgum* §. 5. p. 323. *P. Wesseling. ad Diod.* IV. I. XIII. 32. *L. Rhodom.* IV. 85. *J. Gronov.* ad *Herodot.* VII. 150. ap. *Demosth.* p. 138. C. Codd. turbant. vide L. VII. IV. 119. II.

P. 73. Vs. 18. Καρία] in Καρδία abierat. sic & alibi ap. *Apollodorum.* Cl. *Cocchium* non latuit. delituerat mox pene Ἰωνίας.

P. 73. Vs. 20. Εἶναι δοκεῖ] id est ἐστιν. ut *esse videtur.* pro *est.* adscribam *Eunapii* locum non absimilem, ut simul emendem. exstat in Maximo p. 101. ἀλλ' εἰς ἀρχὴν μετέστη σε μείζονα, ἀνθύπατον αὐτὸν ἐπιστήσας τῆς νῦν ἰδίως Ἀσίας καλουμένης. αὕτη δὲ ἀπὸ Περγάμου τὸ ἀλιτενὲς ἐπέχουσα πρὸς τὴν ὑπερκειμένην ἤπειρον ἄχρι Καρίας ἀποτέμνεται. καὶ Τμῶλος αὐτῆς περιγράφει τὸ πρὸς Λυδίαν. ἔστι δὲ ἀρχῶν ἐνδοξοτάτη καὶ οὐ κατήκοος τῆς αὐλῆς ἐπάρχου. vulgo ἀλιγενές.

P. 73. Vs. 21. ἐπὶ θαλ . . . τος] si literae servari debent, nihil reponere habeo: alioqui cum interprete ἐπὶ θάλατταν vel ἐπὶ θαλάττης. modo motus ad locum in prosa per genitivum exprimatur, extra nomina propria & vocabulum οἶκος, ἐπὶ οἴκου. quod proprio aequipollet. ut in lingua Latina. *domum ire.* & forte θάλασσα hic pro proprio fere sumi posset. τόποι ἐπὶ θαλάττῃ vocentur θαλάττια. *Diod.* XX. 58. πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ τόπους, vel ut *Cod.* ἐπὶ θαλαττίους τόπους: *Isocrat. Paneg.* 70. E. *Thucyd.* VIII. V. *Xenoph.* H. H. I. 437. E. *Mos. Solanus* in *Plutarchi Alex.* 85. κομίζειν ἐπὶ σκηνῆς improbat. recte. nisi ibi σκηνὴ aequipolleat voci οἶκος. vide quoque *Miscell.* IV. I. I. si scriptura est fidelis, non fuit ἐπὶ θάλατταν. quia prima syllaba caret accentu. an latet vox αὐτός?

P. 73. V. 22. Ἰδιολογίαν] Vocem *Suicerus* habet. L. VI. VII. 108. 14. Ἰδιολογίσασθαι. *Thucyd.* V. 36. λόγους ποιοῦνται ἰδίους. ubi *Codd.* ἰδίᾳ. sed vulgata non rejectitia *Heliod.* VIII. 374. ἰδίᾳ δὲ βουλεύσασθαι φράζειν ἀπεκρίνατο. VIII. 363. μόνη καὶ ἰδίᾳ τῶν ἄλλων ἐντυγχάνειν. sic *Taur.* VII. 361. μόνος πρὸς Χαρίκλειαν ἰδιάσας. quod *H. Stephanus* modo ex *Hesychio* agnoscit. *Diod.* IV. 51. p. 295. κατὰ μόνας ἐντυχεῖν. λόγον αἰτεῖν dixit *Longus* IV. 113.

P. 73. Vs. 22. Μόνος, ἱκετεύω σε, φησιν, ὦ δέσποτα] μόνος φησί. non male adfuisset παραγγελλόμενος. an μόνος ad superiora spectat. ἰδιολογίαν ᾐτήσατο μόνος. ita modo vidimus μόνη καὶ ἰδίᾳ. ita absolute fere *Eunapius* p. 90. σὺν ἐκείνῳ τινὰ μόνοις γνώριμα διαπραξάμενος.

P. 73. V. 25. ἐπιβουλεύει] *Artemid.* IV. 73. καὶ γὰρ ἡ φαρμακεία καὶ ἡ μοιχεία λάθρα γίνονται, καὶ ἀμφότερα ἐπιβουλαὶ λέγονται.

P. 74. Vs. I. Ἀσμένος] Typicum vitium pro ἀσμένως accentus indicat, alioqui & hoc bonum. VI. IX. 112. 4. frustra hoc vel illud ut Atticum.

ticum magis amplectimur. bene de talibus judicat *Cl. Wesselingius* ad *Diod.* v. 13. p. 341. in *Aeliani Ep.* 1. secundo loco malim. ἀσυμφύως. nec ὁμοιοτέλευτον satis caussae ad mutationem. vide *Achill. Tat.* VIII. 469. *Lysias* III. 80.

P. 74. Vs. 1. ἤκουσε τῶν λόγων] fruatur judicio suo, qui malit τὸν λόγον. certe non opus.

P. 74. Vs. 2. προσκρούματα] *offensiones.* passim προσκρούειν τινὶ, *in odio alicujus esse. alicui inimicum esse.* noster. VII. v. 121. 12. *Demosth.* περὶ εἰρ. 64. A. de *Cor.* 475. D. in *Timocr.* 774. BC. *Bergler.* ad *Alciphr.* I. XXXVII. 166. *Plutarch. Alex.* 65. dixit πρὸς ἀλλήλους ὑπούλως ἔχοντες πολλάκις συνέκρουον. *Demosth. de Cor.* 500. usus active. πάντας συνέκρουσεν. *omnes collisit inter se, inimicavit.* προσκρούειν videtur deductum a musica: quando lyra non consonat. unde ἀπᾴδειν & προσκρούειν ap. *Lucian.* T. 1. 666. 667. vel ab ictu mallei. unde *Hesych.* προσκροῦσαι παροργίσαι. προσπλῆξαι. metaphora τοῦ συγκρούειν videtur a re nautica deducta, ubi duae naves infestis rostris συγκρούειν dicuntur. Apud *Lycurg.* §. 35. p. 249. προσκοῦσαι vertitur. *decipere.* at illud παρακροῦσαι. passim *Demosth.* in *Timocr.* 779. A. *Lucian.* 1. 577. explicuit Cl. *Ammonii* interpres III. VIII. p. 191. tralationis rationem.

P. 74. Vs. 3. Διὰ τὴν γειτονίαν] *ceterum hic Syriae, ille Judaeae praepositus, vicinis provinciarum administrationibus discordes. Tacit.* H. II. 15.

P. 74. Vs. 3. Εκάλετο τῆς Καλλιῤῥόης] vindicavit hanc locutionem elegantissimam *Celeb. Tib. Hemsterhusius* ad *Xenoph. Ephes.* L. IV. p. 62. in *Miscell.* VI. 302. εάλωκει τῆς Ἀνθίας. sic *Theod. Prodr.* p. 17. ἥλων ἐκείνης. Quod idem *vir cl.* ibi apud *Theocr.* IV. 59. tentat, id, quod ad vocabulum πόκ', confirmat optimus omnium Codex: ex quo & aliis versu superiore lege, Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων. ut καίεσθαι construitur τρύχεσθαι. *Aristoph. Pace.* 989. Οἵ σε τρυχόμεθ' ἤδη τρία καὶ δέκ' ἔτη. *Lysistr.* 222. ἐπιτυφῶσθαι. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου. ubi *sch.* ἐπ' ἐμοί vel ἐν ἐμοί. *Bisetus* non male ἔρωτι, ἐπιθυμίᾳ. alii ἐξ vel ὑπὸ latere volunt. Nam ut exciderit, ecquis jam credat?

P. 74. Vs. 4. Επεδήμει Μιλήτῳ] dativus pendet a praepositione.

P. 74. Vs. 6. Κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον] saepius sane obvium τὸ δυνατόν. τὰ δυνατά. κατὰ τὸ δυνατόν. εἰς τὸ δυνατόν.

P. 74. Vs. 6. Δι' ἀποῤῥήτων] *Clam.* ad *Aelian.* V. H. XII. XXXIII. *Perizon.* consule. ἐν ἀποῤῥήτῳ μηνύειν *Lysias* p. 239. *Diodor.* XVII. III. XVIII. 40. ἐπ' ἀποῤῥήτῳ. *sub conditione secreti & silentii.*

P. 74. Vs. 8. Ἰδίῳ δεσπότῃ.] *Suo.* est autem haec compellatio vel honoris & reventiae, vel benevolentiae. hujus generis est in *Epistola* ap. *Vopiscum* in *D. Aureliano* 17. *Flavius Claudius Valerio Aureliano suo salutem.*

Digitized by Google

tem. & in *Inscriptione* apud *Th. Smithum de Sept. Asiae Eccl.* p. 60. & exhabitum quoque ab *J. Sponio in Miscell. Erud. Antiq.* p. 355. ubi *Impp. P. Licinius Valerianus & P. Licinius Gallienus & Licinius Caesar* . . . rescribentes *Julio Apellae*, eum compellant ιουλιω απελα ιδιω χαιρειν, & Latine. *Vale Apella carissime nobis.* Quod rescriptum repetiit ex *Smitho* Cl. *Muratorius* p. DXCIX. verum ita, ut de suo voculas inseruerit, quae apud neutrum exstant, & partem omiserit, caussatus ita vitiatum, *ut nullus sensus exsculpi posset.* sed quum toties charta frustra perierit, etiam ista *vitiata* potuissent adjici. quae revera facili opera possent, nec sine utilitate, restitui. cui operae nunc supersedeo. Sed honoris est in monumentis *Hadriano* positis ap. *Cyriacum* Anconitanum p. XI. Αὐτοκράτορα καίσαρα τραιανὸν Ἀδριανὸν . . τὸν ἴδιον εὐεργέτην & rursus Θεοὶ ἀδριανὸν τὸν ἴδιον εὐεργέτην Κεραμιητῶν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. *Cl. Muratorius* p. CCXXXIV. 2. & 3. hos titulos reposuit. & ad ultimum scibit „ *Ceramea* oppidum *Ponti. Ceramus* urbs *Cariae* „ Oppidi Cariae cives vocantur *Straboni* L. XIV. 975. C. κεραμιεῖται. & 969. Κέραμος occurrit. & sic *Schol. Iliad.* E. 385. *Trogi Epitoma* XXXV. *Ceramenses* ex emendatione *Longeruaei.* κεράμιοι vocarentur, si *H. Goltzio* fides ap. *Harduinum* de *Numis Popul.* p. 82. *Ceramea Ponti* nescio unde Viro Cl. innotuerit, nisi ex sordibus *Baudrandii.* si daretur talis urbs, faveret similis titulus *Hadriano* sacer, qui eadem pagina ap. *Cyriacum*, apud *Muratorium* p. MLXXX. in quo Σιβαστοπολειτῶν ἐν τῷ Πόντῳ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην honorat. longe autem meliores leguntur apud *Cyriacum* hae inscriptiones. versiones autem vitiosae. sic ΣΤ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ. vertitur *St. Codrato.* cum sit *Statius Quadratus.* vide *Gruter.* MLXXXII. 18. apud *Murat.* DCLXXI. 2. Ἰδίῳ πατρῶνι. ibi noti illi versus in *Homerum.* Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κ. τ. λ. quos p. DCCVII. *Murat.* barbaricis temporibus confictos putat. si lapidem intelligat: esto. at si versus, nihil barbarici habent, & sunt antiqui, ut constat etiam ex antiquo teste *Auctore vitae Homeri*, quem *Leichius* in *Curis secundis* p. 41. *Plutarchum* habet cum aliis: cujus certissime non est: an *Herodoti* sit, forte dubitari posset. qui & in eo errat, quod ex isto libro in *Anthologiam* relatum censeat. profecto hoc nullo argumento probari potest. certe jam exstat in *Palatino Codice.* Idem in *Miscell. Lipsiens.* p. 472. edidit, credo vitium corrigere sibi visus, πατρώνῳ. at πατρῶνι probum. ita ap. *Gruter.* DXLV. bis τὸν πάτρωνα. & *Hesych.* πάτρωνες. haec jam sufficiant. ambo ignorarunt hunc titulum exstare apud *Gruterum* MLXXXIV. & *Fleedwodium* p. 134. qui male mutavit βεβιωκότι in βιώσαντι. uti male ἰκόνας. quod esse potest probum, in εἰκόνας.

P. 74. Vs. 8. Δῆλός ἐστι σὸς ἐκ προγόνων.] Efficax elogium ad aliquem de

de meliore nota commendandum laudandumque. in *columna marmorea* in urbe Cariae *Mylassis* existente apud *Whelerum* p. 285.

Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΝΑ
ΝΔΡΟΝ ΟΥΛΙΑΔΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ Ε
ΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΞ ΕΥΕΡΓΕΤ
ΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Murat. p. DLVII. 6. ex *Whelero* quidem edidit, sed nulla columnae elegantissimae ratione vel mentione habita. male reddit praeterea *Uliadis* pro *Uliadae*. ap. eundem p. CCXXIV.

Γερμανικον καισαρα θεου σεβαστου
υιον απο προγονων ευεργεταν
* α πολις

* sic lege

ibi ἀπὸ προγονίων (sic) vertitur, *more majorum.* at qui ita vertit, an intellexerit formulas ἀπὸ προγόνων & *more majorum* dubitari posset. verum majoris rei emendatio proponitur. pro θεῦ nempe legendum ΤΙΒ. nescio an aliis hoc placiturum sit. mihi supplendum videtur γερμανικὸν καίσαρα τιβερίου καίσαρος υἱὸν θεοῦ σεβαστοῦ καίσαρος υἱωνόν.

P. 74. Vs. 15. Καὶ τί χρὴ πράττειν ἐβουλεύετο] *& sententias imperat. interpres.* mallim strictius adhaereri auctorum verbis. *&* [*cum iis*] *consultabat quid faciendum.*

P. 74. Vs. 19. προεστηκότας] *potentia.* L. v. IV. 85. 12. vocat φίλους καὶ συγγενεῖς.

P. 74. Vs. 20. Ἀνάσπαστον] subito & ita e medio tolli, ut vel in exilium, in loca ignota aveharis, vel etiam morti & supplicio tradaris. Quod *Tacitus* dicit L. II. *Ann.* 77. *ut te inauditum & indefensum . . . primo rumore rapiant.* & *Ammianus* XV. 5. 65. *alter ab oriente raptus odiis inimicorum addiceretur. Xenoph.* IV. *Memor.* 798. D. Ἄλλους δὲ πόσους οἴει διὰ σοφίαν ἀναρπάστους πρὸς βασιλέα γεγονέναι καὶ ἐκεῖ δουλεύειν. ita bis utitur *Demosth.* in *Midian* p. 622. E. 623. D. & habes προαρπάζειν in *Neaeram* p. 862. B. *Lycurg.* in *Leocr.* §. 10. *Plato Phaedro* 229. D. de Orithyia a Borea rapta. ita populus plane deletus dicitur ἀνάσπαστος ἐξ ἀνθρώπων. *Porphyrio* de *Abstin. Animal.* II. 132. vide ad L. III. VII. 54. 22.

P. 74.

Digitized by Google

P. 74. Vs. 21. Ἀνωμάλων δὲ τῶν γνωμῶν γινομένων.] *Aeschin.* παραπρ. 247. C. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 253. C. *Manetho* saepius ad varios mores & fortunam adhibet. L. II. 216. III. 306. L. I. 270. ubi quis dubitet βιότοιο δ' ἀνώμαλα reponere, vel βιότυ δὲ ἀνώμαλα. vide editorem L. I. 256. egregie scrupulosum. ἠθῶν ἀνωμαλίαν dixit *Philo Judaeus* de *Josepho* p. 45.

P. 74. Vs. 22. Ὑπεδύετο.] L. I. IV. 7. I.

P. 74. Vs. 24. Ἀρχὴν ἔχειν καταφρονήσεως] *Plutarch. Arato* p. 336. Ἀθηναίοις δὲ τὺς ἐλευθέρους ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, ἀρχὰς ἀποστάσεως διδὺς αὐτοῖς. *Lucullo* p. 185. καὶ πᾶν τὸ πρὸς ἡδονὴν τῦ ἄρχοντος γινόμενον, ἀρχὴν ἀτιμίας καὶ κατάλυσιν ἡγύμενος. ubi frustra *Brianus* ἀρχῆς ἀτιμίαν. *Lucian.* in *Abdic.* T. II. 175. μείζυς ἀρχὰς εὐνοίας ἔχειν. *Convivio* p. 428. οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνδεδώκει. de hoc *infinitivo* dictum L. I. XIV. 20 14.

P. 74. Vs. 25. Παραπέμπεσθαι καὶ τὴν γυναῖκα τὴν καλὴν] *alius vero affectus suadebat pulcram quoque mulierem deduci.* παραπέμπειν est *honorifice deducere. comitari.* sic Polycharmus Mithridatem L. V. X. 95. 24. παραπέμπει. & millies. mox dicit ἔδοξε καλέσαι καὶ τὴν γυναῖκα. in Epistola vero simpliciter habetur. Διονύσιον, ἐμὸν δῦλον, πέμψον. nulla addita de muliere mentione. nempe Rex supponebat, si vir veniret, etiam uxorem venturam. mos enim Persicis principibus in itineribus, bellis uxores comites trahere. non dubitabat igitur Rex, si iter suscepisset Dionysius, quin decerneret uxorem una ἐπάγεσθαι. quae tum merito a viro παραπεμφθῆναι diceretur.

At L. V. IV. 85. 26. Mithridates ad regem: ἔδοξας δ' αὐτὴν ἀναγκαίαν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἔγραψας παρεῖναι. tamen ibidem Rex dicitur ἀιδεισθαι κελεῦσαι τὴν γυναῖκα παρεῖναι. & ibi arguit Dionysius praesentiam uxoris suae in judicio non esse necessariam, quod non ausurus, si verbis expressis rex sisti etiam mulierem inperasset. haec ita concilianda, si possint. nam pugnare videntur. immo vix ita haec solvere licet, quum loco dicto *amici perhibeantur ejus praesentiam requisivisse* προφάσει τῆς ἐπιστολῆς. *quia rex eam in epistola ut necessariam vocarat.* Alia via igitur insistendum & verba illa καλέσαι καὶ τὴν γυναῖκα interpretanda, de epistola alia, quae a rege vel regiis ministris data ad ipsum Dionysium. praeter quam etiam aliam scripsit ad Pharnacen satrapam, qui, si tergiversarentur venire, ipsos cogeret. Epistola ad Dionysium, respectu uxoris adducendae, fuerit magis suasoria quam inperativa.

Sed an non μεταπέμπεσθαι. *evocare. arcessere* cum interprete legendum? mihi videtur uxor, quam comitem in itinere habet maritus, posse dici a merito παραπεμφθῆναι. quemadmodum ap. *J. Capitolin.* in

Vero C. VII. ***Nam senatui Marcus dixerat se filiam in Syriam deducturum.*** & abstinuit a voce μεταπέμπεσθαι, quia verecundia regis non permittebat, ut directis verbis arcesseret alienam uxorem; eamque innocentem. itaque etiam dicit L. V. III. 84. 5. ἀφίημί σοι τὴν αἰτίαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐβάδιζες. non ὅτι ϗ τὴν γυναῖκά σου μετεπεμψάμην.

P. 74. Vs. 26. Σύμβουλοι μὲν οὖν . . ϗ σκότος ἐν ἐρημίᾳ γινόμενοι ἀνεμίμνησκον] est parva lacuna ante ϗ. quo loco commode *Cl. Cocchio* vox Ἔρως reponitur. L. VI. VII. 108. 4. παραυτίκα μὲν οὖν ἔπεισε, πάλιν δὲ νυκτὸς γινομένης ἀνεκάετο, ϗ ὁ Ἔρως αὐτὸν ἀνεμίμνησκε. L. VI. IV. 104. ὁ Ἔρως ἔνδον παρὼν ϗ λέγων· οἷον κ. τ. λ. sed sic absentis mulieris amore jam flagrare induceretur Rex. cujus rei exempla exstare volunt. vel ἔρως modo accipiendum pro ἐπιθυμίᾳ. malim igitur fere οὖν οἶνος ϗ σκότος. notum est Persas, ipsosque reges omnem fere noctem vino vacasse. suffecerit unus testis *Aelianus* V. H. XII. I. 712. μετὰ γὰρ τὸ ἐμπλησθῆναι τροφῆς, οἱ Πέρσαι τῷ τε οἴνῳ ϗ ταῖς προπόσεσιν εὖ μάλα ἀποσχολάζουσιν, οἱονεὶ πρὸς πότον, ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. Commode advocat *Salvinius Terentianum. Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia.* & passim. sic *Ovidius* I. *Amor.* VI. 59.

Nox & amor, vinumque nihil moderabile suadent.

sic hic eleganter οἶνος & σκότος dicuntur σύμβουλοι & *suasores. Demosth. in Midian.* p. 609. B. alia in caussa haec conjungit, ut alii centies. τρεῖς εἶχε προφάσεις μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν διὰ τοῦ σκότους ϗ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γενέσθαι. ex quo loco forte quis conjecerit σύμβουλοι μὲν οὖν νὺξ ϗ σκότος. synonyma saepe conjunguntur. sed & nox aggravat: praecipue si tenebrae luminibus non dissipantur.

P. 74. Vs. 26. ἐν ἐρημίᾳ] Nam sive *amor sive vinum* hic adfuisse fingantur, sive uterque, nisi in solitudine multum potuissent. fabulis convivantium, praesentia forte aliarum formarum curae hae & imagines debilitatae & dissipatae fuissent. ita *Achilli Tatio* L. II. 85. οἶνος, ἔρως, ἐλπὶς, ἐρημία. solus secum hic deliberabat Artaxerxes & νυκτὶ βουλὴν ἐδίδου, ut *Herodot.* de Xerxe. L. VII. 12. dissimili caussa. Μετὰ δὲ, εὐφρόνη τε ἐγίνετο ϗ Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη. νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς.

P. 75. Vs. 2. Προσηρέτιζε] Latifundia Graecitatis hoc vocabulo extendantur.

P. 75. Vs. 3. ἐμέμφετο τοῦτο Φαρνάκην.] ne quis sollicitet obviam locutionem.

P. 75. Vs. 4. Ὄνομα] non foret deterius τοὔνομα. sic *Cap. seq.* ἀποστῆναι βασιλέως. & in similibus saepe articulus abest, ubi ex nostro idiomate necessa-

Digitized by Google

cessarius videretur. ap. *Nemesium* de N. H. C. 1. p. 37. (26) legitur δι' ὃν ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε. in meo Codice. δι' ὃν καὶ Θεός. & mox γεγονὼς pro γεγονός. & pro ἀστέρων κινήματα καὶ μέτρα κατανοεῖ. legendum. α. κ. καὶ διαστήματα κ. μ. πολυπραγμονεῖ. Codex vocem addidit. Plantiniana margo suppeditat ultimum vocabulum, & liber noster. mox supple πᾶσαν ἐπιστήμην, καὶ τέχνην καὶ μέθοδον κατορθοῖ. media vox in versione tamen se tuita fuit. noster Cod. vocem μέθοδον omittit. potest quidem τέχνην esse e glossa. sed supplementi loco malim reponi.

P. 75. Vs. 4. Ἐπ' ἀμφιβόλῳ τῷ . . . τυγχάνειν] usitatius credo in hac locutione fuisset ἐπὶ τῷ ἀμφιβόλῳ τῷ . . τυγχάνειν. ut *Samosath.* de *Gymn.* II. 892. ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ καὶ ἀμφιβόλῳ τῆς νίκης. ita *sub incerto salutis* illustrat *Pricaeus* ad *Appulej. Met.* p. 220. *Lucian. Rhet. Praec.* T. III. 26. dicit quidem ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέψεσθαι. Verum hae locutiones distare aliquantum videntur. potes accipere per ἐπεξήγησιν. in hac voce restitue *Alciphr. Ep.* I. VIII. ἀποκόπτειν γὰρ ἔοικε γνώμης ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ τὸ ἀμφίβολον, ita Codex meus. vulgo γνώμην . . ἀμφίβολον.

P. 75. Vs. 8. Ἐπεβούλευσας] ἐπεβούλευσεν *Apogr.* scilicet quia praecedit ἧκε, & id accipit pro tertia persona, & hic eandem reposuit scriba. Nam non credo confugiendum hic esse ad μετάβασιν a secunda ad tertiam personam, ut in hoc *Homeri Iliad.* P. 250.

——— ——— ὦ φίλοι ——— ———
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσι pro πίνετε.

quem locum *Schol. Eurip.* ad *Alcestin* advocat vs. 590.

LIBRI QUARTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 75. Vs. 10. Ἐδήλωσε τάτε πεπραγμένα] Invenitur aliquando vocula ΤΕ in media periodo abundans vel vim τῆς καὶ adsciscens, licet plerumque pro suo linguae purificandae studio Critici ei controversiam moveant. nec in omnibus locis patronus fuero exilium timentis. at nec a me impetrare possum, ut alterum id decretum decernam. *Athenaeus* L. XII. XII. ἐκείνῳ μὲν ἦγε Ἀσία ὅλη χορηγεῖ. magnus interpres legendum censet ἦγε vel aliquid deesse. *Plato* VII. *de L. L.* 818. B. ἔσται θεῖαίγε οἶμαι, ταῦτε ἀναγκαίων εἶναι. τε expungendum censet *H.*

 Ste-

Stephanus. *Max. Tyr.* XXXVII. VIII. p. 443. ὧν πρόσθεν οὐδὲ ἀκοὴν εἶχες τε; οὐδὲ ἐλπίδα τῆς θέας. *Davisius* γε. *Lucian. Dial. Deor.* I. 254. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. ἰδὼν praefertur vel τε delendum. *Diod. Siculus* XI. C. 37. 71. ἐπηγγείλαντο δέ τάτε Μηδισάντα τῶν ἐθνῶν ἀναστήσαντες, δώσειν ἐκείνοις τὴν χώραν. alii τότε. alii delent. L. XIV. C. 44. 98. ὧν ψηφισαμένων τὴν ἐπιγαμίαν, ἐμνήστευεν ὁ Διονύσιος Δωρίδα τε τὴν Ξενέτου θυγατέρα. ubi *H. Stephanus*, uti alii Grammatici, profitetur quidem *alibi pleonasmum ferri posse utcunque*, at hic *nullo modo*. sed & in hoc loco & alias mihi secus videri, fateor. praecessit enim de aliis nuptiis ab eodem Dionysio ambitis. apud *Aristaen.* L. I. 10. legitur. Ὅς δὲ οὖν τῇ παρθένῳ βραχέα νυκτομαχήσας, τότε λοιπὸν εἰρηναίων ἀπέλαυεν ἡδονῶν. ubi *Mercerus* γε. ὃς vero est *Aurati*. In nostro loco τάτε interpretor καὶ τά. Nam negotium hoc esse ὕπουλον ex evocatione Regis jam senserat. sic in οἷόν τε. & aliis abundare videtur.

P. 75. Vs. 12. δεδοικὼς τὰς διαβολὰς] *Thucyd.* VI. 61. δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. *Tacit.* II. *Hist.* 65. *laetitiam & gratulationem vultu ferens, animo anxius & petitum se criminationibus gnarus.*

P. 75. Vs. 12. τὸν θυμὸν] Excandescentia regum Persicorum apud Historicos notata.

P. 75. Vs. 14. Ἁρπάσας] rapere, abducere matronas, eo tempore non ita infrequens. ἅρπαξ. *raptor*. ea vox excidit apud *Heliod.* L. X. 527. quem locum ita legas ex *Codd. Taur. Vat. Xyl.* Λῃστὴς ἐγὼ καὶ ἅρπαξ, καὶ ἄδικος, καὶ βίαιος περὶ [*Cod.* T. παρὰ] ἀλλ' ὑμέτερος εὐεργέτης.

P. 75. Vs. 15. Κρατήσεις τοιάδε μένων] nihil muto. *obtinebis talia tanta, si manseris.*

P. 75. V. 15. χερσὶ] *Impotentiae. violentiae.* VIII. II. 131. 8. εἰς τὰς ἐκείνου χεῖρας φέροντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν.

P. 75. Vs 16. Μακρὰν γάρ ἐστι βασιλεύς. καὶ . . . ἔχει στρατηγοὺς] Interpres dederat. *Rex longe abest: habet quos mittat suos imperatores. enim* & *at* addidi, nec sic ad scopum hoc ratiocinium videtur facere. quin illud *At* quod insersi non est in contextu. igitur supplementum requiritur, quod non adversetur τοῖς, μακρὰν γάρ ἐστι βασιλεύς, sed quod magis adstruat. quid si excidit, καὶ φαύλους ἔχει στρατηγούς! primo *rex longo itinere abest. quod si coercere me per vicinos satrapas velit, istos non metuo. sunt* ἄνανδροι. ἄχρηστοι. ἄπιστοι. an liberiore conjectura tentabimus καὶ σὺ ἔχεις στρατιώτας. ut haec Mithridates ad se ipse dicat. *longe rex abest: at si veniat, armatus ei potes occurrere.* Ut *Aeson* ap. *Val. Flacc.* I. 760.

An patres, regnique acuat mutabile vulgus.

στρατη-

στρατηγοὶ & στρατιῶται non ſemel τάξιν mutarunt. vide Cl. *Taylorum* ad *Lyſiam* p. 275. prima ἔννοια barbarorum, apud *Eumen. Paneg. Conſtantini* XXI. *quando perveniet? quando vincet? quando feſſum reducet exercitum?*

P. 75. Vs. 16. Ἀθετήσειε] *ſpernere* ſaepe notat. verum hic violentius quid ſignificat. verti *contumeliae aliquid in aliquem decernere. Heſychius* explicat ὑβρίζειν. ἀτιμάζειν. quamvis etiam καταφρονεῖν. conſule ibi Cl. *Albertum. Eraſm. Smidium* ad N. T. p. 419. & alios Biblicos Interpretes. *Heliod.* VII. 366. conjungit ἀδικούμενον δὲ καὶ εἰς ὅρκους ἀθετούμενον. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Corona* 503. F. περιϊδὼν τοὺς ὅρκους explicat ἀθετήσας. & παραιτοῦμαι ἀθετῶ. p. 513. E. *Diod. Sic.* XVIII. 32. dixit κολάσαι τὴν ἀθεσίαν τῶν παραβεβηκότων τοὺς ὅρκους. quod doctus interpres optime vindicat. fere dixerit quod Pharnabazes ap. *Xen.* H. H. IV. 512. B. ἐγὼ τοίνυν, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι.

P. 75. Vs. 17. Οὐδὲν δυνήσῃ χεῖρον παθεῖν] *Tacit.* IV. H. 32. *denique auſos aut libertas ſequetur, aut victi iidem erimus.* III. 67. *nihil atrocius eventurum, niſi in quod ſponte ruant.*

P. 75. Vs. 18. Ἐντάφιον ἔνδοξον ἡ ἡγεμονία] *veſtes & ornatus ſepulcrales.* haec formula in deliciis fuit auctorum. *Heliod.* I. 25. καλὸν ἐντάφιον ἡ σωφροσύνη. *Philoſtr. Vitis Sophiſt.* I. XVI. 3. ἐνταφίῳ τυραννίδι χρησάμενοι. ubi id animadvertit deſumtum ex *Iſocratis Archidamo Olearius.* qui otium facere potuiſſet commentatoribus. nec non *Perizonius* ad *Aeliani* V. H. I. XVI. & aliis locis. cl. tamen interpres ad *Diodor.* XI. 11. & XV. 17. non ſine fructu pulcerrima alia exempla attulit. nec mihi ſit fraudi paucula haec adjeciſſe. fruantur ſuo ſupercilio & paedagogico genio, qui viris eruditis vitio vertunt, ſi formulam hanc vel illam ab alio illuſtratam denuo nova & ampliore luce perfundant. Nam utilis quoque exemplorum copia: & ſub alia forma diverſis locis eadem doceri. neque enim omnes legimus omnia, nedum ut meminerimus. non tamen plagiariorum cauſſam ullo egerim modo: nec ineptorum hominum, qui notiſſima exemplis multis ſine neceſſitate inculcare ſatagant. tamen in iſtam partem peccari malim, quam eorum inſtitutum ſequi, qui ſuas emendatiunculas proponunt ſine ulla adſtructione. quem ſi laborem, ſane neceſſarium, ſubire vellent, egregie ſaepe ſibi aquam haerere ſentirent, atque experirentur ea, quae viſa fuerant indubitata, ne quidem Graeca vel Latina eſſe.

Addam Epigramma Νικάνδρου, εἰς τοὺς Ἰφικράτους παῖδας ἐξ πεσόντας ὑπὸ τὸ τεῖχος Μεσσήνης.

> Εὐ-
> Ἐρπυλίδας, Ἐράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἆγις, Ἀλέξων,
> Ἓξ Ἰφικρατίδα παῖδες ἀπωλόμεθα.
> Μεσσάνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἕβδομος ἄμμι Γύλιππος
> Ἐν πυρὶ θείς, μεγάλαν ἦλθε φέρων σποδίαν.
> Σπάρτᾳ μὲν μέγα κῦδος. Ἀλεξίππᾳ δὲ μέγ' ἄχθος
> Ματρὶ τό δ' ἓν πάντων κ̀ καλὸν ἐντάφιων.

P. 75. Vs. 23. ποίαις ἐλπίσιν ἐπιμβύω] cur non repeteretur επι in verbo? ſane centies ἐπὶ pro ἔτι adhaeſit vocabulis & contra. non tam facilis fuerim tamen in his mutandis. ſi forte haberetur ἔτι μβύω, critica manus, ne quieſceret, repoſuerit ἐπιμβύω: deinde multa adſtruxerit, quam eleganter praepoſitio repetatur. vide L. VIII. VI. 140. 2. mox in apographo haec ἀποδιῶν. ἀγγίλων & ὦ Διονύσιος.

P. 75. Vs. 23. Κἂν ἐν τῇ κρίσει] illud κ̀ ἂν ſi eſſet ſermo dubius, nihil vitii haberet. nunc puto vel ſcribendum κ̀ ἐν τ. κ vel κἂν τῇ κ. pro κ̀ ἐν. uti κἂκ pro κ̀ ἐκ etiam in proſa. *Porphyr.* de *Abſtin.* I. 34. & 92.

P. 76. Vs. 1. Θεράπειαν] apud *Alciphr.* I. XXXVIII. 174. malim ἀπὸ τῆς Συρίας δεῦρο κατάραντα μεθ' ὅσης θεραπείας κ̀ παρασκευῆς. cum *Codice.*

P. 76. Vs. 2. Ἀγαθὴν ἔχων ψυχὴν] *Apographum* Τύχην. at talia librariorum ſomnia luce erudita plane indigna. ſenſus & frequentia hujus erroris reſtitutionem verae lectionis in contextum vindicant. exempla aliquot ſimilis hallucinationis habes in notis *L. Hoſtenii* ad *Demophili Similitudines* p. 112. *Ed. Rom.* apud *Ariſtaen.* I. 10. habes Ψυχῆς pro Τύχης. ap. *Plut. Æmilio Paullo* 148. ἀγαθαῖς Ψυχαῖς pro Τύχαις. at *Cod.* vitium indicavit. vide *Ammonium* in Λῆμα & ibi doctum commentatorem. *Bergler.* ad *Alciphr.* II. XIII. *Xenophonti* K. Π. I. 13. A. recte Leunclavius ψυχὴ pro τύχη redonavit. in *Platone* de R. P. X. 603. E. τύχης recte pro ψυχῆς praetulit *H. Stephanus.* apud *Strabonem* XV. 1014. C. ita ψυχόντος locum τυχόντος occupat, invito Caſaubono & jure. locutio autem nimis nota. vide noſtrum. II. V. 31. 13. *Heliod.* I. θυμὸν ἀγαθὸν ἔχειν dixit. apud *Diodor. Siculum* L. I. C. 71. legimus Οὐχ ὅπως ἠγανάκτουν ἢ προσέκοπτον ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ τοὐναντίον ἡγοῦντο ἑαυτοὺς ζῆν βίον μακαριώτατον. ibi ſi reponas τύχαις, convenientem habueris ſenſum. *non indigne ferebant, nec offendebantur ſua forte.* Βίου τύχαι. paſſim *infortunia. caſus vitae.* videantur *Miſcell.* II. p. 168. apud *Manethonem* L. V. 306. ψυχῆς locum τύχης occupans etiam majores turbas dedit. nam cum non ſint ejuſdem moduli, locum etiam mutarunt in verſu. ut brevis ſim, lege:

> Πίστεις μὲν παρέχει σοβαραῖς μεγάλῃσι γυναιξὶν,
> Ἐκ δὲ τύχης μικρῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὁδεύει.

editur

Digitized by Google

editur ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς. in priori autem verſu editur πίστις μὲν παρέχει. & vertitur *fidem* praebet. legit igitur πίστιν. ſed malim πίστεις. niſi πίστις pro πίστεις accipias non modo ex corrupta orthographia : verum quia re vera tales plurales caſus inveniantur. ſic τάξις, Σάρδις apud *Herodotum*, & πόλις, ſi memini bene. in *Maneth*. L. III. 150. habes παρακοίτις. IV. 212. ὑδρομάντις. ὄις βληχώμβυαι apud *Porphyr.* de *Abſtin.* 256. apud eundem L. IV. 368. ἐκ τῶν ὀρπήκων τοῦ φοίνικος, ἃς καλοῦσι βαΐς. uti ibi legendum pro ὀπεδίκων. poſſes vero in primo verſu legere σοβαράς. πίστεις σοβαραὶ *munera officia faſtuoſa*

P. 76. Vs. 4. Στόλον ἔστελλε] notus Atticiſmus. στόλος de *terreſtri agmine*. vide *Arrianum* de *Exp. Alex.* II. 25. & 101. *Sch. Apoll. Rh.* 1.704. *Caſaub.* ad *Strab.* III. 246. ap. eundem L. 259. B. ἀπόστολοι vertuntur *legati*. cum ſint *expeditiones maritimae*. ut ſaepe.

P. 76. Vs. 7. προέθηκε γὰρ τῆς γυναικος ἡ φήμη] aperte corruptum. legendum vel προέθει vel προέτρεχε. L. I. I. I. 7. ἡ φήμη διέτρεχε. I. V. 8. II. quare hoc malim. *Val. Flacc.* II. 129. de *Fama. praecurrere qualis Bella ſoles.* *Tacit.* A. XV. 4. *acto raptim agmine, ut famam ſui praeveniret. Mamertin. Paneg.* II. VIII. *ipſam, quae vos conata eſt praevenire, famam praevertiſtis. Nazarius Paneg. Conſt.* XVI. *nusquam gradum extuliſti, quin ubique te gloria quaſi umbra comitata ſit. Lucian.* aſino p. 617. ἡ γὰρ ἐμὴ δόξα προεληλύθει ἐκ μακροῦ, Eleganter Dea Fama ante aliquem volare & currere dicitur, quando regis vel magni viri gloria ea eſt, ut etiam procul remotos in ejus occurſum excitet, & celebritate hominum ſtipetur, quacumque ingrediatur.

Ea eſt mens & acumen politiſſimi Epigrammatis, quo Crinagoras celebravit *Pyrenaea balnea*, quibus uſus eſt felici cum ſucceſſu *Imperator Auguſtus*, cum in *Cantabria*, diſtillatione jecinoris vitioſi ad deſperationem redactus, contrariam & ancipitem medendi rationem ſubiit, & poſtquam calida fomenta incaſſum adhibuiſſet, auctore *Antonio Muſa* frigidorum vim tentare coactus fuit. quemadmodum narrant *Sueton.* in *Aug.* C. LXXXI. & *Dion Caſſius* L. LIII. p. 517. qui ψυχρολουσίαις καὶ ψυχροποσίαις ſanatum dicit. in haec balnea *Cantabrica*, ſive *Pyrenaea*, antea ignorabilia, ſed hac *Auguſti* reſtitutione decantatiſſima, ſic cecinit Crinagoras.

Κὴν μυχὸν Ὀρκυναῖον ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
  Ἔλθῃ, καὶ Λυβικῶν κράσπεδον Ἑσπερίδων,
Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος, ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
  Πάντῃ; Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
Οἷσι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο,
  Λουτρὰ καὶ Ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

Etſi

Etsi ad Hyrcanum sinum vel ultimum Soloentem
Eat, & Lybicarum extremam oram Hesperidum,
Caesar Augustissimus, simul Fama it cum eo
Quacumque. *Pyrenes aquae sunt testes.*
Quibus enim neque vicini lignatores abluebant,
Balnea ambarum etiam fecit continentium.

Paucis libet illustrare hoc hectastichon, licet sane facillimi intellectus. cur id consilium ceperim, mox patebit. Edidit olim *L. Holstenius*, ad *Stephanum* περὶ πόλεων, voce Ἑρκύνιον. unde adparet virum Geopraphiae veteris callentissimum intellexisse μυχὸν Ὀρκυνιον, *saltum*, usitatius dictum, δρυμὸν Ἑρκύνιον. tamen μυχὸς, licet saepius de *sinu maris*, etiam de recessu montano & aliis locis remotioribus dicitur. μυχοὶ τῶν ὀρέων. *Xenoph.* K. A. IV. 317. A. *Aeschylus Choeph.* 953. & latissime patere usum vocis hujus ostendere *J. Perizonius* ad *Aeliani* V. H. XIII. 2. & *Theodor. Sellius* in *Observ.* C. VI.

Nec obstet, quod prima syllaba sit Ὀρ non Ὑρ vel Ἑρ, quoniam Graeci efferunt Ὀρκύνιος vel ὀρκύνιος δρυμὸς, ut ap. ipsum *Ptolemaeum* L. II. *Geogr.* XI. ad *Strabon.* VII. 444. B. Casaub. sic in aliis Ὕρμινα & Ὄρμινα ap. Eundem VIII. p. 525. A. Atqui quoniam de saltu tamen hoc saepius δρυμὸς obtinet: malim intelligi locum de mari *Caspio* vel *Hyrcano*. qui passim κόλπος, μυχὸς, ut Ἀδριατικὸς μυχὸς, κόλπος audit. vide *Strabon.* XI. 773. notus enim circa Caspium mare veterum error, statuentium sinum esse maris Septemtrionalis. quae in voce *Hercynius* obtinet, eadem invenitur διπλογραφία in Ὑρκανός. sic *Polluci* L. V. C. 5. 37. memorantur κύνες ὀρκαναί. eadem dubitatio apud *Senecam Hippol.* 70. *Hyrcani* saltus an *Hercyni*. priorem agnoscunt duo codices mei, & *J. F. Gronovius* sequitur. terminatio -κανος in utroque vocabulo aeque nova, nec tamen inprobanda.

Πύματος Σολόεις non habet dubitationem, quin sit *Libyae* notissimum promontorium, quod *Herodoto* IV. 43. Συλόεις. *Scylaci* p. 125. Σολόεις nuncupatur. ubi veterum navigatio in mari Atlantico, iisdem testibus, terminabatur. unde hic insignitur epitheto Πύματος. quemadmodum *Cerne* eodem tractu *Dionysio Periegetae* vs. 217.

Ἐν δὲ μυχοῖσι
Βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες
Αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.

Κράσπεδον Λυβικῶν Ἑσπερίδων, sive intelligas urbem *Hesperida* sive *Nymphas Hesperidas*, apte conjunguntur haec duo Africae sibique vicina loca.

Digitized by Google

loca. de quibus ultimis abunde egit *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 264. Verum nec prior ille locus minus convenit ſequentibus illis duobus, & omnes hi tractus recte pro extremis orbis habitabilis terminis adhibentur. ut facile multis adſtrui poſſet. ſuffecerit *Agathias* in prooemio Anthologiae ſuae.

> Οὐκ ἔτι μοὶ χῶρός τις ἀνέμβατος, ἀλλ' ἐπὶ πόντῳ
> Ὑρκανίου κόλποιο, κ' εἰς βυθὸν Αἰθιοπῆα
> Ἰταλικαῖς νήεσσιν ἐρέσσεται ἥμερον ὕδωρ.

ubi vides mare Caſpium, & Aethiopici maris loca, ſive Soloenta, Cernen, Heſperidas conjuncta in eum finem.

Nemo ambiget, quin Καῖσαρ πολυσέβαστος ſit *Auguſtus*. *Crinagorae* aetas, ex aliis epigrammatibus certa, haeſitationem non permittit.

Jam illa ἔννοια de *Fama* praecurſore, ut ita dicam, & comite imperatoris, ex ſupradictis claruit ſatis. *Holſtenius* male habet ἱκεῖν. etiam verſu ſecundo Ἔλθῃς. item male. tertia perſona pendet a nominativo. ſi Atticiſmum admittere velles, nominativum pro vocativo, pro ἐκείνῳ dicendum fuiſſet σοί. quis vero *aquas Cantabricas* miretur dictas *Pyrenaeas* cum tota Hiſpania ſaepe hujus montis vocabulo deſignetur.

Majori autem ἐμφάσει celebritatis, quam ibi pariebat imperator, magnitudinem deſcribere non poſſit, quam ſi locum, antea ne quidem finitimis notum, quin deſpectum etiam viliſſimis accolis, δρυτόμοις, *lignatoribus*, nunc adeundum adſeveret ab omnibus populis totius terrarum orbis, ſive duarum continentium: Aſiae & Europae. Africa enim Europae vel Aſiae adjiciebatur.

Hoc autem Epigramma adponere & fuſius aliquantum explicare, quam vel mediocriter peritus lector deſiderarit, placuit, ut inſigni exemplo oſtenderem, quales hodie homines veteribus monumentis explicandis, immo emendandis, manus admovere audeant.

Unum hoc eſt ex epigrammatibus, quae *J. Jenſius* pro non editis edere in animum inducere potuit. In *Miſcellaneis* autem Lipſienſibus Vol. IV. P. I. a p. 94. ad p. 138. homo mihi plane ignotus nonnulla ex his *Jenſianis* explicandi & emendandi provinciam ſuſcepit, *fretus*, ut ipſe Φορτικῶς inter cetera putida perhibet, *ope divina & artis Criticae ſubſidio*. quae utraque adminicula quam ipſi adfuerint, diſpicite jam, quaeſo, ſtatim *ex totius epigrammatis*, ſecundum ipſum, *ſententia* „ *Hominem ſceleratum, etiamſi devitandae poenae cauſa ad ultimas terrarum oras fugerit*, Caeſaris *tamen poenas & vindictam effugere non poſſe*. Vix credas oculis, ſcio: & forte putaris corruptum horum verſuum exemplar ad

manum fuiſſe, ut exſculpſerit tam contrariam ſingulis verbis interpretationem. minime. illius exemplum nihil differt. jam taedium aliquot interpretamentorum recenſendorum ſubeamus. ſic ingreditur.

Vs. 1. *Oritani ſive Oriaei, ſic enim ſcribendum videtur.*

igitur ſcribamus. Κῆν μυχὸν Ὠριτανὸν. nempe eſt ſinus Oritanus, *quem Baetidos oſtium* facit. aptum, me hercule, commentum.

De Soloente & Heſperidibus ſcopum fere tetigit. nec ſiccus eſt in notulis. obiter nos docet *Heſperidum poma* fuiſſe *aurantia* vel *mala granata*. jam vs. tertio artis criticae ope divina nixus emendat, nam „ *edita ſcriptura ei nihili videtur* „

Καῖσαρ ὁ πυλυσέβαστος ὁμόπλοος εἶσιν ἐκεῖσε·

Caeſar multum venerandus ſocius navigationis vadit eodem.

nam „ ὁμόπλοος *eſt bonum vocabulum & huc accommodatum.*

Eſt ſane: ut gratulemur Auguſto inſignem, quae ipſi committitur provincia, latrones per mare per terras inveſtigandi: ut olim Pompejo magno piraticum bellum fuit decretum. Ἐκείνῳ non cohaerere dicit τῷ ἐλθῃς. hoc recte. at non hic, ſed verſu ſecundo Critica invocanda fuiſſet, & ἔλθῃς in ἔλθῃ mutandum. mox verſus quartus ſignificat

Et fugam nusquam non teſtantur aquae Pyrenaeae.

nam πάντῃ huc contribuit. ſed non convenit. ſi ita voluiſſet, tum πᾶσιν ſcripſiſſet. ὕδατα autem Πυρήνης, quae nobis viſa fuerant balineas Cantabricas deſignare, ipſi ſunt nihil minus, quam *mare mediterraneum.* & unde vocem *fugam* exſculpſit?

Jam in ultimo diſticho, quod putas eſſe ipſa fontana aqua limpidius, tantas turbas dedit, ut hic ſe ipſe ſtultitia & ineptiis tantum ſuperet, quantum mare mediterraneum Cantabricis lavacris ſpacioſius. quamvis nauſeare verear ne jam inceperis, pauca delibabimus. Δρύτομοι „ hoc *nomen propter longam ſyllabam* δρυὸς *in verſu noſtro vix locum invenit* „ ſane qui talia ſcribere poteſt, natus eſt ἀπὸ δρυὸς ἠδ' ἀπὸ πέτρης. Hominem deceperunt quarundam proſodiarum Architectae, qui ſane inconſideranter, ut δρυὸς modulum doceant, advocarunt *Heſiodi* ex ἔργοις vs. 436.

Δρυὸς

Δρυὸς ἔλυμα πρίνου γόνυ, βόε δ' ἐνναετήρω.

quem ille dimensus fuit Δρυος ἔ / λυμα πρι / νυ. & ita uno ictu tria vulnera metrica uni versui nec toti inflixit. primam in δρυὸς & primam in ἔλυμα corripiendo, uti etiam primam in πρῖνος. miraberis forte me dicere ipsum peccasse in corripiendo primam in ἔλυμα. sic est. nam scribendum erat, εἴλυμα vel producendum, ut in ἰλύμια. vide *Hesych.* in εἴλημα & ἔλυμα. & totum versum lege

Δρυὸς εἴλυμα, γόνυ πρίνου, βόε δ' ἐνναετήρω.

nam prima in γόνυ corripitur, ap. *Hesiodum* ipsum. ut αὐτόγυον vs. 432. & Codd. duo Graevii habent πρινου τε. alii duo Anglicani δὲ. *D. Heinsius* πρίνου. nostra medicina duobus malis simul medetur. primam in δρυὸς esse brevem ex trecentis locis constat. longam natura esse vocem πρῖνος ex paucioribus forte, quia non toties occurrit, sed inter ceteros ex Nicandri *Georgicis* potuisset discere ap. *Athenaeum* L. II. C. XIX. p. 60.

Ῥοιῆς τε πρίνου τε δρυός τ' ἄπο πήματα χεῖται.

Pergit „ [*Et, si maxime systolen hic valere credamus, dubitatio tamen superest,* δρυτόμοι *legere malis, an* δρύτομοι. *posterius ego malim, ut intelligantur quercus in partes sectae, quibus hostiae & piacula quaevis concremantur* „] ad quid potissimum ex tot cumulatis absurditatibus aliquis obstupescat! quid huc *piacula*? quid *hostiae*? apud quem δρύτομοι significant *quercus in partes sectas*? quis stupor nescire, δρυτόμον significare, *mercenarium vel militem*, qui ligna in silvis excidit & secat? quae ignavia & ignorantia nescire vocem Δρυτόμος eadem notione atque quantitate apud principem vatum saepius occurrere? ut *Iliad.* Λ. 86.

Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὁπλίσσατο δεῖπνον.

Schol. ὑλοτόμος. ξυλοτόμος. An & hic suam systolen advocabit? at *Q. Calaber*, de quo tamen ille non cogitavit, L. XIII. 56. scripsit

Δρυτόμος, οἱ δ' ἄρα πάντες, ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ.

at hic *Quintus* non magis produxit δρυος atque *Hesiodus*. nam scripsit δρῦτόμος pro δρυοτόμος per contractionem, quae syllabam producit, ut apud *Hesiodum* δρυὸς considerandum quasi δρῦς. *Homerus* vero vocem composuit per apocopen δρυ / ος. δρυτόμος. sic modo ἴδμα. modo τὰ μα. mea. producitur & corripitur: pro ut in primo casu syllabam considere-

 res

Digitized by Google

res ceu coalitam & ideo longam: & secundo casu accipias τὰ integram vocem, & μα per aphaeresin imminutam. & ita in aliis multis. & analogice.

Addit „ [verum verbum ἀπεφαιδρύνοντο magis postulat δρυτόμοι *sectores quercuum arborum lignorum*,,] quare etiam peritissime vertit *quibus enim ne circumjectae silvae hilares se praebuerunt*. & quidem de significatione vera vocis ἀποφαιδρύνεσθαι, licet notissima, videris notata in *Animadversionibus* his p. 117. ubi nunc sero video partem horum jam fuisse agitatam. Hic recensens autem XVIII Epigrammata, nullius verum adsecutus est sensum. in nullo non absurdissimas & his etiam nugaciores interpretationes & emendationes conatus fuit, in etymologiam in syntaxin, in prosodiam, in linguae genium, in antiquitatem, in chronologiam, denique in communem sensum directa fronte pugnantia passim offendas. ut merito me dixisse antea p. 82. fassurus sis, nihil his ineptiis par vel secundum a renatis literis a quoquam proditum fuisse. Quod si non arbitratus fuissem vecordes tales bonarum literarum corruptores aliquando merita insigniendos esse nota, ne tam putida scripta prodi forte videantur in earundem literarum incrementa, quarum re vera sint detrimenta & dehonestamenta, aliorum egregiorum virorum exemplo has sordes non tetigissem, nec tantum in nugis refutandis taedium devorassem.

P. 76. Vs. 8. περιβόητον ὄνομα] *Et persona Et ejus fama.* ὄνομα Ῥωμαίων. *ipsi Romani.*

P. 76. Vs. 9. Κατόρθωμα.] *Aristaen.* I. I. ὦ φύσεως τὸ κάλλιστον φιλοτέχνημα. *Appulej.* IV. *Met.* 83. *Seculi specimen gloriosum.* centum talia passim.

P. 76. Vs. 10. Ἀρτέμιδι] *Odyss.* P. 37. licenter loco usus. de *Aurea Venere* ab Aegyptiis culta, videantur notata *Cl. Wesselingio* ad *Diod.* I. 97. & IV. 24. dubitavi an *Manetho* L. II. 317. respexerit ad templum aliquod Veneris in Ægypto cultae, locutus de *Venere* in Mercurii signis posita.

> Οἱ δὲ θεῆς ἱεροῖο προφήτορες εὐκτεάνοιο
> Γείνονται, τιμαῖσιν ἀπ' αὐτῶ πλῦτον ἔχοντες.

vertitur quidem *Alii autem spectaculi sacri perquam copiosi praestites fiunt, honoribus inde opes adepti.* Verum saltem tum θεᾶς scribendum. deinde quis audivit προφήτορας sive προφήτας *spectaculi?* tum non solet *Manetho* Atticismo uti. θέα ἱερός. quod si jam illud admittas, certe ἀπ' αὐτῆς non ἀπ' αὐτῶ scripsisset. tu verte. *Hi vero Deae* [Veneris] *templi divitis Prophetae*

Digitized by Google

phetae sive Sacerdotes nascuntur, honoribus ab ipso divitias habentes. pro τιμῶσιν. in *Cod.* τ'ιμῶσιν. an aliquid lateat nescio. etiam male ἔχοντας. nam γείνεσθαι accusativum non adsciscit.

P. 76. Vs. 11. πόλεις ὅλας] *Diogen. Laert. Epicuro* §. 9. Οἱ δὲ φίλοι τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὡς μηδὲ ἂν πόλεσιν ὅλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι.

P. 76. Vs. 12. τὰς ὁδοὺς ἐστενοχώρουν] L. V. III. 83. 7. τὸ πλῆθος ἐστενοχώρει τὰς πύλας. τὰς προόδους *Eunapius Maximo* p. 92. *Aristaen.* I. 10. λαῦραι στενοχωρούμεναι. noster L. III. II. 45. 1. πλῆθος στενοχωρούμενον. etiam neutrorum more occurrit. vide *H. Stephanum.*

P. 76. Vs. 15. . . . πεπαιδευμένος] Ἀνὴρ vel οἷα γὰρ interpres. forte Οἷα δὴ ἀνὴρ π. ut illud γὰρ natum sit ex ἀνήρ.

P. 76. Vs. 16. . . . .ύσται] Idem πλάσται. III. VIII. 56. 25. ζωγράφος, πλάστης, ποιητής. verum majus spatium & litera Υ pugnant. an λιθοξόοι. pro λιθοξόοι dixit. vel ἱερομύσται. verum parum satisfaciunt haec. *Heliod.* IV. 166. Οὐκ οἶδα ὅτι καὶ τὸν Ἔρωτα πτεροῦσιν οἱ γράφοντες τὸ εὐκίνητον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κεκρατημένων αἰνιττόμενοι. De *Victoria Pacatus Paneg.* XXXIX. *recte profecto germana illa pictorum poetarumque commenta, victoriam finxere pinnatam.* pictorum auctoritas advocatur etiam *Demostheni* in *Aristog. Pr.* 836. D. μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου γράφουσι.

P. 76. Vs. 18. θέλοντα] *Hesych.* ἔθελε. ἐδύνατο. θέλειν δύνασθαι. *Cl. Mamertinus Paneg.* II. C. III. *quidquid mortale est, stare nescit.*

P. 76. Vs. 19. Ὅσαι μεταβολαὶ τῶν καλῶν γυναικῶν] ut *Helenae* & aliarum. quae priorem maritum ob adulterum destituere.

P. 76. Vs. 22. Ἐξὸν] vide L. IV. I. 64. 14. καθεύδειν plenius in paroemia dicitur ἐπ' ἀμφότερα vel ἐπ' ἀμφότερα ὦτα. vide *Criticam Vannum* p. 233. *Sophocl. Oedip. Tyr.* 593.

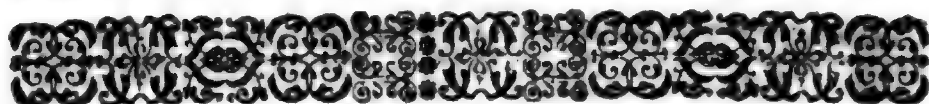
> Ἄρχειν ἐλέσθαι σὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
> Ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.

P. 76. Vs. 23. Ἐξὸν] centies post *Sylburgium*, *Salmasium* aliosque haec forma illustrata est. apud *Sophocl. Oedip. Colon.* 277. editur.

> —— Ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.

ubi *Vaticanus Cod.* habet οὐκ ἐξὸν. quod ferri posset. *Aristoph. Thermoph.* 547. adhibet, licet etiam genitivus praecedat.

> —— —— —— εἰ γάρ οὔσης
> Παῤῥησίας, ἐξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν αὐταί.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE ANIMADVERSIONES IN CHARITONIS APHRODISIENSIS LIBRUM QUINTUM.

LIBRI QUINTI CAPUT PRIMUM.

P. 78. Vs. 1. Ὡς μὲν ἐγαμήθη] Ita *Xenophon*. L. II. Ἀναβάσεως & aliis locis ἀνακεφαλαίωσιν narratorum instituit. ita etiam in *Oeconomicis* p. 883. E. dicta in compendium contrahit. Noster initio L. VIII. rursus memoriae legentis simplici & brevi repetitione subvenit. at duobus ultimis capitibus diductius & artificiosius totum διήγημα quasi in tabula proponit. *Heliodorus* & *Achilles Tatius* idem variis locis fecerunt.

P. 78. Vs. 4. Ανανήψασαν] Actum de hac voce L. III. I. 41. 8. passim. *Porphyr.* de *Abstin. Anim.* IV. 427. *Alciphr.* I. XIII. τὸ νῆφον opponit τῷ πάθει. *Heliod.* X. 503. πρὸς τὸ νηφάλεον καταστέλλειν τινά. apud *Aristaen.* I. 5. ὁ τραχὺς ἐκεῖνος ἔνηφε legebat *Douza* pro ἀνίφηνε. cur non potius ἀνένηφε. scio alia via emendatum a *V. D.* ad *Lucianum*. sed vicinitas literarum & levis trajectio hanc commendat emendationem. sic transpositione juva *Maneth.* III. 363. εἰ δὲ κενῶς ἐπίοικεν ἐνὶ ζώοισι φαίνειν. editur φανεῖν. & L. VI. 243.

Ἦν δὲ Κύπρις μὲν ἐν ζώῳ Κρόνου, αὐτὰρ ὅγ' οἴκοις
Ἔμπαλι Κυπρογενοῦς, παίδων γένεσιν ὅτ' ἀφαιρεῖ.

edi-

editur ἄρπαφα. illud ὅτε semel aliquando ponitur. vide L. VI. 106. 192. literarum transpositione bene sanaveris elegantem locum *Alciphronis* L. I. *Ep.* XVII. εἶτα ἠνιώμεθα, καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φόρτιον ἰχθύων, reponendum enim ἀνιμώμεθα. passim *rete. piscem. ancoram* ἀνιμήσασθαι dicimur. & repones libentius, si ita in *Codice nostro* scriptum cognoveris. apud *eumdem Epist.* I. XXXII. παρὰ πάσαις . . . μεμίσηται. si inspicias locum, non *odio* rem dignam, sed *risu*, *commiseratione*, invenies. in *Cod.* μεμίμηται. quid si μεμώμηται. passivi usus admitti posse videtur. an malis μεμώκηται?

P. 78. Vs. 10. καὶ ὡς ἔσπευδον ἀλλήλοις ἀποδοῦναι τοὺς ἔρωτας] Si Chaereas & Callirrhoe intelligi possunt, recte se habet lectio. sed videtur aptius intelligi Mithridates, & tum ex mente interpretis ἔσπευδε legendum foret. Sed an ille ita re vera festinavit amantes sibi restituere? At rursus, si intelligantur Chaereas & Callirrhoe, quae locutio: ἀποδοῦναι ἀλλήλοις τοὺς ἔρωτας. an ἔρωτες significabunt *conjugalem amorem.* quod alias posset. ut δίκαιοι ἔρωτες. L. VIII. I. 127. 11. sic hoc placet, serva ἔσπευδον. sed vehementer obstiterit, quod Callirrhoe nescit vivere Chaerean. satius igitur ἔσπευδεν & tum praeterea legi potest τοὺς ἐρῶντας. *amantes sibi restituere.* sic V. II. 80. 23. Mithridates dicit. ἀποδοῦναί σοι θελήσας Καλλιρρόην. saepe haec vocabula miscentur. vide. I. IV. 6. 6. sic non absurde ap. *Theocritum Idyll.* XXX. 45. conjecerunt.

> Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
> Ἔκαιε τοὺς ἐρῶντας.

id est τοὺς ὀδόντας. vulgo ἔρωτας. sic in *Scholiastu Homeri* laudato p. 199. *Animadversionum* legerim Ἀπίων δὲ, ἐπειδὴ δεσμοῖς ἐοίκεσαν καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες, καὶ τὰ τῶν ἐρώντων πάθη. editum δίκασαν pro ἐοίκεσαν & ἐρώτων.

P. 79. Vs. 3. ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ] alias ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ. *Codd.* saepe variant. meliores sequendi. ita ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. vel ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. vide *Cl. Markland.* ad *Lysian* p. 317. & 384. intelligit autem non unum librum, sed totam praecedentem narrationem.

P. 79. Vs. 4. Μέχρι . . Κιλικίας] τῆς sensum non lacunam implebit. potes μέχρι τῶν ἐσχάτων vel ἐσχατιῶν τῆς. vel cum interprete ὁρῶν vel ὅρων. etiam ὁρίων. juxta mare iter igitur fecit per Ciliciam. mox in mediterranea deflexit.

P. 79. Vs. 6. Θάλατταν ἔβλεπεν τὴν . . . σαν εἰς] ὁρῶσαν. ῥέπουσαν. φέρουσαν. τείνουσαν. ἄγουσαν.

P. 79. Vs. 6. Ἤπειρος ἀφετήρι . . . εἰς γῆν] procul dubio plenum erit ἀφετήριον. ἤπειρος ἀφετήριον per appositionem. posses etiam ἀφετηρίαν οὖσα vel etiam ἀφετήριος vel ἀφετήριον, vel ἀφετηρίαν ἔχουσα. *Strabo* V. 342. C. Ἀφε-

Ἀφετήριον τοῦτο τὸ χωρίον ἐστὶν ἐπὶ τὰς τρεῖς λεχθείσας νήσους. *Hesych.* ἀφετηρία ἀρχή. ἡγεμονία. vide doctum Commentatorem, & ab eo laudatum *Salmasium.* idem fere quod ὁρμητήριον. proprie de *carceribus Circi* vel *Hippodromi*, unde equi ἀφίενται. hinc urbs Ἀφέται in Thessalia, unde Argonautae ὡρμησαν. vide *Strabonem* IX. 666. A.

Ἀφετηρία dicitur quoque ἄφεσις in Epigrammate, quod in magno lapide sculptum est, & jacet in agro Attico, ut testatur *Cyriacus Anconitanus* p. XIV.

ΤΗΝ. ΥΠΑΤΗΝ. ΑΦΕΣΙΝ. ΦΕΣΙΝ ΤΗΣ. ΣΤΗΣΕΝ.
ΑΘΗΝΑΝ. ΕΥΧΟΜΕΝΟΣ. ΠΑΤΡΗ. ΤΗΝ.
ΓΛΥΚΕΡΑΝ. ΥΓΙΗΝ

Cl. *Muratorius* sic p. CXLII. 5. sic interpretatus est.

Supremam liberatricem Phesintes posuit Minervam,
precans patriae dulcem incolumitatem.

& putat, *simulacro Minervae subtus insculptum fuisse.* At docuisset una, unde ἄφεσις notet *liberatricem.* & qui versui nomen Φεσίντης conveniat, & cujus sit. quis non videt Φεσιντης natum ex ultima syllaba τῆς ἄφεσιν & της ex prima syllaba in στησεν. tu repone ἔστησε. nomen viri excidit vel in his occultatum est, vel etiam erasum fuit data opera vel casu, licet Cyriacus lacunae indicium non adhibuerit.

Ἄφεσις nihil aliud quam *meta. carceres.* ὕσπληγξ. vide *Hesych.* in utraque voce. Ἄφεσις ὑπάτη. *extrema meta. ultimi carceres.* puto igitur hoc magnum saxum vel *metam* vel *carceres* fuisse *Hippodromi* : qualia aedificia in agris plerumque. atque huic Minervae statuam olim fuisse impositam. quod factitatum fuisse, non est ut doceam vel mediocriter in antiquis monumentis versatos. *Minerva* autem haec est, *Medica.* Ὑγίεια vel ὑγεία, vel ὑγίη. cujus *Pausanias* meminit in *Atticis* C. XXII. Ὑγίας . . καὶ Ἀθηνᾶς ἐπίκλησιν καὶ ταύτης Ὑγιείας & C. XXXI. καὶ Ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν Ὑγείας, & dicit in *populo Attico Acharnensibus* esse, qui ad VIII stadia Athenis sunt remoti. Unde forte hic lapis sit illa ara, & situm populi declarare posset. prior vero illa *Minerva Medica* erat in urbe ipsa. At post Minervae in agro Attico inventam Aram, operae pretium foret, si etiam eum conjectura adsequi possemus, qui eam statuit. mihi vero fit simile nullum alium ab *Pericle* fuisse.

Plutarchus in hujus vita p. 354. (160). ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἀνέστησεν ἐν ἀκροπόλει παρὰ τὸν βωμὸν, ὃς καὶ πρότερον ἦν, ὡς λέγουσιν. *Demosthenis* παραπρ. p. 336. C. vocatur ἡ χαλκῆ μεγάλη Ἀθηνᾶ. Haec re vera erat in Arce Atheniensi.

At

Digitized by Google

At ſi baſin vel aram ſtatuamus, potuit eſſe hujus ipſius. verum quoniam epigramma ipſam vocet ἄφεσιν. *metam* vel *carceres*. [duplex erat meta, una ad carceres, altera ad calcem circi] conjicere licet eundem Periclem hujus ſtatuae aereae in ara, vel hujus arae ſolius, exemplar ſtatuiſſe in uſum hujus prodromi in campis Acharnenſibus. multa aedificia in uſum populi exaedificavit, iisque, uti avidior gloriae, ſuo nomine inſcribere non neglexit. *Plutarchus* p. 355. Ἠρώτησεν ἐν ἐκκλησίᾳ τὸν δῆμον, εἰ πολλὰ δοκεῖ δεδαπανῆσθαι, φησάντων δὲ παμπόλλα. μὴ τοίνυν, εἶπεν, ὑμῖν, ἀλλ' ἐμοὶ δεδαπανήσθω, καὶ τῶν ἀναθημάτων ἰδίαν ἐμαυτοῦ ποιήσομαι τὴν ἐπιγραφήν. *meum ipſius bis donariis inſcribam nomen.* utrum vero negligentia legentis nomen exciderit, an tempore interierit, incertum. dedita opera potuit eſſe eraſum. notae enim Periclis viciſſitudines circa *Athenienſis* populi gratiam. ſuppleo igitur

Τὴν ὑπάτην ἄφεσιν Περικλῆς ἔστησεν Ἀθηνᾶν.

ut *Plutarchus* dicit. ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἀνέστησεν.

Et ne mirum videatur Minervae aram vel baſin ſtatuae pro *carceribus* fuiſſe, in eum uſum *Mercurii Statuae*, ſive Ἑρμαῖ, ſaepe adhibitae: & procul dubio etiam Ἑρμαθῆναι. Ἑρμοῦ ἀφετηρίου exemplum habes in *Philoxeni Epigrammate*, quod quidem pro ſua oſcitantia ceu ineditum venditavit *J. Jenſius* p. 350. verum quod *Cl. Salmaſius* jam publicarat in *Plinianis* p. 648. Quod hic reponemus, quia vir magnus ſenſum non aſſecutus fuiſſe videtur. ibi *Tlepolemus*, in ſtadio victor, dedicat *Mercurio*, *Hermae*, *ſtadiorum* & *certaminum praeſidi*, *lapidem*, quem vocat Ἑρμᾶν ἀφετήριον.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον Ἑρμᾷ
Ἱπποδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω.
Δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
Μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

Salmaſius ultimam vocem primi verſus legit ἕρμα, & interpretatur *ſeptum*, διάφραγμα. ſenſus epigrammatis & conſtructionis habitus iſtam lectionem admittit. Tlepolemus poſuit *Herman*, *Mercurii ſtatuam*, *ſeptum*. at quanto elegantior ἔννοια poetae, ſi dicat, *Mercurium poſuit Mercurio*. quod Latine dici nequit. verum politiſſime Graece. quoniam Ἑρμᾶς ſignificat & *ipſum deum Hermen* & non minus *ſtatuam*, *ſeu truncum Hermae*, ſolitum adhiberi pro *meta*, *carceribus*. *repagulis*. *initium curriculi*. Ἑρμαὶ ἀφετήριοι ſunt lapides poſiti, ut inde equi, curſores mittan-

tur: cursum ordiantur. inscriptio confirmat. Φιλοξένυ εἰς Ἑρμοῦ ἄγαλμα, ὅπερ ἀνέθηκε Τ Μ.

At ut hic sensus acumen epigrammatis elevat & auget: sic Viri Docti interpretatio, ἕρμα *septum* valde precaria est. ἕρμα enim an ita accipi possit, valde dubito. nam ἕρμα. venit ab εἴρω. εἶρμα. ἕρμα. & *seriem aliquam* notat at si significaret *septum*. διάφραγμα. potius esset εἶργμα. ab εἴργω. inde, bene credo, *Casaubonus* ad *Dionis Chrysostomi Orat.* LXVI p. 99. negat ἕρμα significare *congeriem lapidum*. pro ἱροδρόμοις *Jensius* nescio quo sensu conjicit ἰσοδρόμοις. habeat sibi. ἱερόδρομος. ut ἱερονίκης ap. *Gruterum* CCCXV. 9 qui in *sacris agonibus vicit*. sic ἱεροδρόμος. *sacrum stadium. curriculum.* ἱεροὶ ἀγῶνες passim.

P 79. Vs. 7. Εἰς τὴν τῦ βασιλέως γῆν τὴν πολλὴν] peculiariter ita loquuntur de immensa terra, quae versus orientem sub regis regum erat dominio *Thucyd.* II. 48. Κατέβη εἰς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλὴν *Strabo* XVI. 1071. A. μέχρι τῦ Ζεύγματος τῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην κ̀ τῆς πέραν τῦ Εὐφράτου πολλῆς.

P 79 Vs. 8. Τότε ἤδη] *tum tandem.* L. V. II. 81. 25. Τότε ἤδη κ̀ μᾶλλον ἐνεπίμπρατο. mox male *apographum.* ἀπόγνωσιν.

P. 79 Vs. 8. Ὑπεδύετο] IV. VI. 74. 22.

P 79 Vs 10. Ηιόνος] sive ᾐόνος sive ἠόνος eodem redit. & τὸ κάλλιον unius prae altero non est momenti. licet ita *Thomas Magister*. in *Alciphronis Ep.* I 1. *Cod* meus ἠᾶσι. ubi mox ad mentem *Bergleri* ἐξωγκωμένον. hic autem, ut saepe, pro *ripa. Strabo* III. 210. A.

P. 79. Vs. 12 Προσφιλονεικῦσα] notandum vocabulum. quo adsiduitas & studium contentionis designatur.

P. 79. Vs. 14. Φυγὴν] *exsilium.* a patria abductionem. III. VIII. 57. 23. πέφευγα.

P. 79. Vs. 15. Καὶ τὸ τῆς φιλίας μοι βαρύτερον, ἐφιλήθην] mira corruptio. desiderabatur τὸ τῆς ἔχθρας. sed nec hoc satis aptum. appositum magis τὸ τῆς φυγῆς vel ξενίας. quia vero praecedit ἐπράθην. non displicere potest τὸ τῆς δυλείας, quod Cl. *Reiskio* in mentem venit. pro quo δυλίας si scriptum fuerit a φιλίας non adeo abhorruerit

P. 79. Vs. 17. Φυγαδεύεις] habet violenti aliquid. adponam locum *Heliodori* L. VII. 310. ut in *Cod. Taur. Palat. Xylandr. Vatic* legitur. οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἄχρις ὃ τὸν υἱὸν ἐφυγάδευσε. vulgo προανῆκε. mox ferri ibi potest *Taurinensis* lectio. ἀλλὰ ταῦτα υἱῷ χρόνοις γεγόνει πρότερον. vulgo προτέροις. saepe χρόνοις ita abundat. *Aristoph. Eccl.* 634. πρεσβυτέροις τοῖσι χρόνοισι. *Maneth.* I. 248. [II. 407]

Ῥηϊδίως ἔῤῥηξε μινυνθαδίοισι χρόνοισι.

P. 79. Vs. 17. ξένην ἰδίας γῆν] in apographo τὴν. quod nihil. vide II. II. 24. 14. τὴν in γῆν *Codices* recte mutant quoque ap. *Strabon.* VIII. 515. A. ſaepe elliptice. ſaepe plene occurrit. vide I. XI. 15. 13. *Sophocl. Oed. Tyr.* 463. ubi mox vs. 485. conjectura vitioſa reponit *Glascovicenſis* editor Φοιτᾷ γὰρ ὑπαὶ ἀγρίαν ὕλαν. *Schol.* ὑπὸ cum aliis. aliae ὑπὲρ. cur non Φοιτᾷ γὰρ ὑπέρ τ' ἀγρίαν ὕλαν. 'Ανάτ' ἄντρα καὶ πέτρας ἅτε ταῦρος.

P. 79. Vs. 18. Παρακάθημαι] forte παρεκαθήμην alii deſiderarint.

P. 79. Vs. 19. ἔξω τοῦ συνήθους ῥίπτεις ἀέρος] quod corporibus grave. nam

Caelum non animum mutant, qui trans mare currunt.

P. 79. Vs. 19. Ὅλου διορίζομαι κόσμου] *Virgiliano* ſimile

Et penitus toto diviſos orbe Britannos.

mox ſcribe ad fidem *Apographi* ἀφεῖλου.

P. 79. Vs. 21. βαρβάροις μυχοῖς] *Daweſius Miſcell.* p. 47. legit apud *Heſiodum* in *Theogon.* 1013.

Οἱ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων.

pro vulgato μυχῶν. optime. ſed Guietus dudum occuparat. & Codex a me collatus ita exhibet: ſed qui neſcio unde verſiculo auget contextum

Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

de *Telegono* conſtat: ſed non ejus hic meminiſſe *Heſiodum.*

P. 79. Vs. 21. ἐγκλείομαι νησιώτις] Liber aditus & abitus ad inſulas patet. mediterranea ſaepe includuntur montium anguſtis pylis & portis. ita ap. *Ammian. Marcell.* XVI. 11. 87. *oppida, ut circumdata retiis buſta, declinant.* in aliis *luſtra.* quae ſane *retibus* melius reſpondent. ſed *Valeſius Codicibus* obtemperat.

P. 79. Vs. 22. Ποίαν εὐελπίσω ναῦν] lege ποίαν αὖ ἐλπίσω. reſpicit ad navim, qua Chaereas venerat eam repetitum. talem in mediterraneis *iterum* exſpectare nequibat. εὐελπίζειν enim obvium non habui. nec juvat εὐέλπιστος. poſſes etiam ἐπελπίσω. προσδοκήσω. vide V. D. ad *Luciani* T. I. 345. *Obſerv. Miſcell.* VI. 402.

P. 79. Vs. 23. Χοὰς] L. III. III. 45. 7. *Alciphr.* I. XXXVI. στεφάνια

καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει. ubi paullo ante ex mente *Bergleri* & auctoritate *Codicis* lege περιβαλλομένη. & in vicino μηδὲ ἰδοῦσα τοῦ χρόνου τούτου μόρον. quod certe hic elegantius quam τὸν χρόνον τοῦτον.

P. 79. Vs. 24. Δαῖμον ἀγαθὲ] L. v. VIII. 91. 18. I. IX. 12. 24. *Servius* ad III. *Aeneid.* 63.

P. 79. Vs 24. Βάκτρα μοι καὶ Σοῦσα λοιπὸν οἶκος καὶ τάφος.] haec decurrunt *Trochaici* instar. *Val. Flacc.* IV. 26.

Hoc nemus, haec fatis mihi jam domus.

ubi *Heinsius* eleganter

Hoc nemus, hi fontes mihi jam domus.

sed quia hoc longius abit,

Hoc nemus heu! fatis mihi jam domus.

posses. ubi nota *P. Burmanni* vitiose locata est, quae spectat ad vs. 48. ne & hoc typicum erratum viro doctissimo ab aliquo inputetur.

P. 79. Vs. 24. Ἄπαξ, Εὐφράτα, μέλλω σε διαβαίνειν] vide L. VI. VI. 107. 3. Caesar Rubiconem transiens, unde pedem referre non licebat, ait. *jacta est alea.*

P. 80. Vs. 1. Τὴν γῆν κατεφίλησε] *terram ipsam & daemones praesides a peregre advenientibus precibus & osculis honorari*, materies saepe tractata est. vide Cl. *Dukerum* ad *Thucyd.* IV. 87. *Barthium* ad *Calpurnii Ecl.* v. 26. apud *Polybium* L. VII. 2. p. 700. jura juranda perficiuntur ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων. ubi sane possunt intelligi νύμφαι λειμωνίδες vel λειμωνιάδες, ut vocantur a *Servio Ecl.* x. 62. quare codici meo non obtemperarim exhibenti δαιμόνων. adscribam *Dionis Cassii* locum ex L. XLII. p. 212. D. ἐπειδὴ γὰρ ἅμα τῷ τῆς γῆς ἐπιβῆναι, προσέπταισε, καὶ αὐτὸν πεσόντα ἐπὶ στόμα οἱ στρατιῶται ἰδόντες ἠθύμησαν· οὐ διηπορήθη, ἀλλ' ἐκτείνας τὴν χεῖρα, τήν τε γῆν, ὡς καὶ ἑκὼν δὴ πεσών, περιέλαβε καὶ κατεφίλησε· καὶ ἀναβοήσας εἶπεν. Ἔχω σε, Ἀφρική. *Sueton. Caes.* LXX. adhibet *teneo te.* utraque formula potest deduci a more amantium se post tempus revisentium & osculo & amplexu excipientium. vide ad L. VIII. I. 128. 10. similiter *tenere* dicimur, quae *non facile elabi sinimus.* Tale est illud *Juliani* ap. *Marcellinum* L. XXI. II. 205. *Cum quatiens scutum variis motibus exerceretur in campo, axiculis, quis orbis erat compaginatus, in vanum excussis, ansa remanserat sola: quam retinens valida manu stringebat. Territisque, ut omine diro, praesentibus cunctis, Nemo, inquit, vereatur: habeo firmiter quod tenebam.* ita *Caesar Africam* tenebat. verum καταφιλεῖν & περιλαβεῖν favent

Digitized by Google

favent priori explicationi. ita Lucius pro amica, a qua domo ejectus erat, ἐστεφανωμένος καὶ μεμυρισμένος, τὴν γῆν γυμνὴν περιλαβὼν, ταύτῃ συνεκάθευδεν. apud *Lucianum* in *Asino* T. 11. p. 625.

P. 80. Vs. 1. πορθμίδος] *ratis, qua trajicitur flumen.* πορθμεῖον. vide *H. Stephanum. Suidas.* πορθμίς. πορθμίδιον. *Anaxillas Neottide* ap. *Athenaeum* XIII. 1. 558. C. —— ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ. uti pro ἐξέπεσε recte *Casaub.* emendavit. cui corruptioni in aliis locis male quidam patrocinium praebent. *Anthol.* III. XXXIII. 16. p. 284.

Ἀΐδεω λυπηρὲ διακόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

est autem hoc Epigramma *Leonidae*, non *Antipatri*, uti suspicatus *V. D.* ad *Luciani* T. 1. p. 422. de eadem re in praecedente ibi *Archiae* Epigrammate πορθμεύειν. πορθμὶς κυανέη *Virgilio* ita celebratur.

Qui ferruginea subvectat corpora cymba.

Nollem apud *Appulejum* L. VI. p. 121. a *Pricaeo* p. 312. Charonti datam *futilem cymbam*, cum a *Virgilio*, viro docto fatente, ipsi detur *Sutilis*. quod si jam daretur *futilis*, non deberet explicari *exigua*. sed illud ipsum foret quod submittit *Mantuanus* L. VI. 414.

Gemuit sub pondere cymba
Sutilis, & multam accepit rimosa *paludem.*

noster codex *Sutilis* agnoscit.

P. 80. V. 2. χορηγία] θεραπεία. παρασκευή. vide L. IV. VII. 76. 2. *Casaub.* ad *Athenaeum* L. XIV. VIII.

P. 80. Vs. 2. πλουσιώτατα] quis non ita locutus. ne quis igitur ungues stringat.

P. 80. Vs. 4. Δῆμος παρέπεμπε] quale sit, patuerit ex *Dionis* L. LV. 549. A. ubi de Drusi funere. nec non *Tacitus* Tertio Annalium initio inspiciatur.

P. 80. Vs. 5. ἐδημαγώγει] L. II. VII. 32. 23. IV. 1. 64. 18.

P. 80. Vs. 6. Ἐλπὶς ἔθαλπε] *Aristaen.* 1. 24. κέρδος. ubi *Mercerus* laudat *Alciphronem* II. II. p. 218. ubi *Cod.* ἐμὲ δὲ οὐδὲν θάλπει τι. ἀλλ' ὃ θέλω, δὸς Τίμαρχον. tamen in margine eadem manu Δόξα. paullo ante *Perizonii* conjecturam confirmat. Τί σὺ λέγεις, Λαμία. θάλπειν *Hesych.* inter cetera παραμυθεῖσθαι. & eidem inde θαλπωρὴ ἐλπίς. plura ibi doctissimus *Alberti.* mox apographum vitiose ἤδη ἡ.

P. 80. Vs. 7. Ξενίας διδόναι] rescribe ocius, jusserit aliquis calidior, ξένια διδόναι. at credo, ut satis nove dixit L. IV. IV. 71 18. ἀπόφασιν διδόναι. sic hic ita locutum, cum debuisset potius scripsisse ξενίαν συνθέσθαι. sane ἐπὶ ξένια. ἐπὶ ξενίαν & ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν δέχεσθαι confunduntur passim. vide *J. Gronov.* ad *Herodot.* IV. 154. *Hudchinson ad Xenoph.* K. A. VI. 370. B. (444) & ξενίοις recte repositum pro ξενίαις apud *Lucian. Alexandro* p. 239. T. II.

Verum hic accipio pro ξενίσεις ποιεῖσθαι. ut loquitur *Thucyd.* VI. 46. quod *Schol.* φιλοφρονήσεις recte explicat. *Herodot.* VII. 135. dicit ξείνια προθέμενος ἱστία.

P. 80. Vs. 8. Χάριν ἀποκειμένην] Quasi thesaurum aliquem & depositum, quod suo tempore repetere & in usum revocare posset. *D. Paullus* ad *Coloss.* .. 5. διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. *Aristoteles* apud *Demetrium Phalereum.* CCXLII. ὥς ἐπεὶ αἱ Χάριτες, θεαὶ ἴσαι, ἀποκείσονταί σοι παρ' ἀμφοτέροις. *Thucyd.* I 129 Κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. ita *thesauri* & *pecuniae* κεῖσθαι dicuntur passim. ἀνάγραπτος respicit Persarum ritum, quo οἱ εὐεργέται ἀνεγράφοντο ἐν ταῖς διφθέραις. *Vopiscus Caro C.* 5. *tantum sibi apud milites amoris locavit.* ita noster L. II. VII. 33. dicit Callirrhoen προενεχυριασμένην ταῖς εὐεργασίαις. & sic licet accipere illud *Herodoteum* L. VIII. 109. ὑποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι εἰς τὸν Πέρσην. quasi προενεχυριασόμενος. vide L. IV. IV. 72. 19.

LIBRI QUINTI CAPUT SECUNDUM.

P. 80. Vs. 9. Ὁ δὲ Μιθριδάτης δι' Ἀμφόλας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν] *Dionysius* iter fecit per Ciliciam secundum mare, & per Pylas Syrias vel per Amanicas ad Euphraten devenit. Mithridates fecit iter magis per mediterranea versus Septemtriones per Cappadociam & ita in Armeniam perrexit. *Tacitus.* XII. *Annal.* 12. *Non comminus Mesopotamiam, sed flexu Armeniam petunt.* Licet autem hoc iter longius, quia expeditior nec uxorem comitem trahens, illud celerius confecit Mithridates.

P. 80. Vs. 9. Σφοδροτέραν] *concitatior. vehementior. Eunapius Maximo.* 89. ἐπὶ τὸν Κωνστάντιον ἀπήγετο σφοδρῶς. L. V. V. 88. 5. πληγὴ σφοδροτέρα. *Hesych. Illustr.* in *Philemone.* γέλως σφοδρότερος.

P. 80. Vs. 11. Ἐπικουλύει τῇ γυναικὶ] suspicionem auxisset, & potuisset. videri

videri velle *interpellare & sollicitare alienas nuptias.* vide *L.* I. *ff. de extraord. crimin.*

P. 80. Vs. 12. Συγχωρῆσαι] vide L. I. VII. 10. 18. v. IV. 84. 9.

P. 80. Vs. 13. αὐτόθι διέτριβεν] vide L. VI. VIII. III. 5.

P. 80. Vs. 14. Σταθμὸς] L. I. XIII. 18. 6. VIII. I. 128. 22.

P. 80. Vs. 15. ἐπὶ θύρας τὰς βασιλέως] formula notissima de *aula Persica. Max. Tyr.* XVII. 12. dicit περὶ τὰ πρόθυρα αὐτὰ εἱλύμβος. ut *Alciphr.* III. 64. περὶ χαμαιτυπίας εἱλύμβουν.

P. 80. Vs. 16. Ὁμοτίμως] vide *Brissonium* de R. P. I §. CCVIII. *aulici gradu* ὁμοτιμίας honorati non ita peculiariter dicuntur ἰσότιμοι. *Strabo* XV. 1067. D. τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων τοὺς μὲν γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας. τοῖς δὲ ταπεινοτέροις. alioqui in vulgari usu, ὁμότιμος & ἰσότιμος idem notant vox ἰσοτιμία videtur restituenda *Xenophonti in Hierone* p. 315. D. τούτου [*militis mercenarii*] δὲ οὐ βαρύτερον φόρημα οὐδέν ἐστι τοῖς πολίταις οὐ γὰρ τυράννοις ἰσοτιμίας ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα νομίζουσι τούτους τρέφεσθαι. vulgo ἰσοτίμους.

P. 80. Vs. 16. Ἀρταξάτην] famosa urbs Armeniae Ἀρτάξατα. vide *L. Holstenium* ad *Stephanum* in *h. v.* & *Miscell. Observ.* VII. p. 94. unde forma hujus nominis adferitur. Ἀρταξάρης *Ctesiae* C. 46. in *Persicis* memoratur. *ex Armenia* Ἀρταξάνης quidam ap. *Theodor. Prodr.* IV. 144. *Tacito* II. *Ann.* 56. rex *Artoxias* & urbs *Artaxata* eodem loco celebrantur.

P. 80. Vs. 16. Τὸν εὐνοῦχον] τὸν ἀρχιευνοῦχον. ut vocatur *Heliodoro* VIII. 377. vel πρωτοευνοῦχον, ut dicitur *Tzetzae Chiliad.* I. 93.

P. 80. Vs. 17. Δώροις ἐτίμησε] Nam honos maxime spectabatur. vide L. V. VIII. 93. 2. 13.

P. 80. Vs. 17. Ἀπάγγειλον] εἰσαγγελεὺς. *magister officiorum. Ammiano* XXVI. V. 353. nam & εἰσαγγέλλειν dicitur. *Xenoph.* H. H VII. 621. D. *Max. Tyr.* XVII. 12. εἰσαγγελέας τινὰς καὶ βασιλεῖ συγγενεστάτους. *Aelianus* V. H. I. 21. vocat Χιλίαρχον εἰσκομίζοντα τὰς εἰσαγγελίας τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγοντα. vide ibi *Kuhnium* & notata ad *Diodori* L. XVII. 47.

P. 80. Vs. 18. Σὸς δοῦλος] *Apogr.* ὡς δοῦλος. repone ὁ σὸς δοῦλος, vel quod dedi. modo *Apograph.* τῆς δ' ὑστεραίας non δὲ. non mutatum oportebat.

P. 80. Vs. 18. ἀπολύσασθαι διαβολὴν] *Plato Phaedro* 267. D. *Demosth.* de *Corona* 473. C.

P. 80. Vs. 19. Διεξελθὼν] nempe pertransiens *multa aulaea* παραπετάσματα. *atria*: vide *Athenaeum* L. XII. II. 514. C

P. 80. Vs. 20.] Ἐπὶ βασιλεῖ βουλομένῳ οὐδὲν ἀδικεῖν] satis tritus Graecismus.

Digitized by Google

mus. *Schol.* ad *Thucyd.* IV. LXXXV. dicit esse σύνταξιν Θουκυδίδειαν. & sane saepe usus fuit. L. II. III. IV. LXXX. VII. XXXV. VIII. XCII. Verum omnes utuntur. *Demosth.* ὑπὲρ Μεγαλοπ. 155. B. de *Corona* 474. C. *Ulpian.* ad ejus κατὰ Ἀριστοκρ. 728. B. 757. A. in *Aristog.* *Pr.* 843. *Julian.* *Misop.* 361. A. praeter alios de hac forma inspici merentur Cl. *Marklandus* ad *Max.* *Tyr.* XIII. 5. *Forsterus* ad *Platonem* in *Participium.* librarius *Taurinensis Heliodori* L. IX. 429. non intellexit, scribens ὅτι βουλόμενοι ὅ ἐστιν. pro ὅτι βουλομένοις ἐστί. vide ejus L. VI. 281. VIII. 379. ita cum verbo γενέσθαι. *Heliodorus* II. 115. VII. 330. & cum aliis participiis *Xenoph.* H. H. 563. A. ἦν δὲ οὐ τῷ Αγεσιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα. K. Π. IV. 106. D. ita potes accipere locum *Alciphronis* L. I. XII. ἐστιν οὐ δυναμένοις. *Cod.* δυναμένων. imitatus cum aliis *Tacitus Vita Agricolae.* C. XVIII. *quibus bellum volentibus erat.*

P. 80. Vs. 21. Οὐδὲν ἀδικεῖν] Reus in foro Attico jurabat ἦ μὴν μὴ ἀδικεῖν. ut actor ἦ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν. vide *Polluc.* VIII. §. 55. *Ulpian.* ad *Demosth.* παραπρ. 311. F. & quando absolvebatur dicebatur ἀπολύεσθαι, μηδὲν ἀδικεῖν. vide *Thucyd.* I. XCV. sane ἀδικεῖν de adultero dicitur. *Lysias* p 75. 70. *Aristoph.* *Nub.* 1077. *Miscell. Observ.* XI. III. 12. sed in genere hic dictum esto

P. 80. Vs. 21. Κρίνῃ] verti quasi scriptum κρινῇ. *caussam dices. disceptabis.* κρίνεσθαι id notat. *litigare.* passim. interpres dederat. *jus tibi fiet.* si haberetur κρινεῖ. *Rex judicabit*, reddendum foret. potes etiam accipere κρίνῃ; ut sit in praesenti dictum. *caussam dicis*, *quando*. nam & hic ista temporis mutatio locum potest sortiri. *Demosth.* Παραπρ. 346. οὐ περὶ τούτων κρίνῃ. *non de his caussam dicis vel reus es.* *Eurip.* *Medea* 609.

Ἀλλ᾽ οὐ κρινοῦμαι τῶν δέ σοι τὰ πλείονα.

P. 80. Vs. 23. Καίομαι] *Aristoph.* *Lysistr.* 9.

Ἀλλ᾽ ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πόλλ᾽ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι.

quo doctiss *Jac. Elsnerus* illustrat illud in *Lucae Euangelio* C. XXIV. 32. οὐχὶ ἡ Καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν. est tamen aliquantum diversi sensus. Noster mox p. 81. 24. μᾶλλον ἐνεπίμπρατο. *Lucian.* *Catapl.* I. 634. ἐνεπιμπράμην. *Schol.* ἐκαιόμην. ἐμαινόμην. *Judicio Vocal.* I. p. 92. ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι. vide *T. Fabrum* ad *de M. Peregrini.* T. III. p. 358. *coqui. uri* Latini. *Ammian.* XXXI. XII. 493. *cujus virtutibus urebatur.* ea notione

Digitized by Google

tione accepit magnus *Bentlejus* καλεῦ apud *Callimachum* in *Delum* 200. optime emendans post *Th. Canterum*, ut mihi e schedis patuit,

ἐπεὶ περὶ καῖεο κῆρι.

pro quo *R. Dawesius* substituere conatur in *Miscellan.* p. 107. περὶ δαίεο κῆρι· sed cur quid mutes in περὶ καῖεο. quod Codices *Esthensis* & *Venetus* agnoscunt. & procul dubio ceteri. in *Hesiodi fragm.* 75. περὶ κῆρι muta in Περικήρης. mox vitiose γεγραφῆναι & ὀφθῆ.

P. 81. Vs. 1. Ἀνταμοιϐὴν] *D. Scottus*, V. Cl. habet ex *Aristophanis Scholiastâ* Ἀντιαμοιϐὸς vel ἀνταμοιϐὸς est ap. *Callimach.* in *Delum.* 53. nec ἀντημοιϐὸς rejectitium. sic ἐπημοιϐὸς. *Odyss.* ξ. 514. *Nicand. Aratus.*

P. 81. Vs. 3. Ἀλλὰ] id est ἀλλ' ὅμως. mox in illo μὲν ἐπειρᾶτο, particula forte nonnullis displicuerit. sed quod scriptum, scriptum maneat.

P. 81. Vs. 4. ἐλείϐετο] non ἐξεπήδησε. non καθάπερ πηγὴ ἐῤῥεῖτο. sui magis compos hic Chaereas. sive potius se continebat non solum quasi coram domino: sed ut ne mollior videretur.

P. 81. Vs. 5. Δωμάτιον] *Cubiculum. Casaub.* ad *Theoph. Char.* XIII. saepe de *muliebri conclavi. Lysias* p. 507. *Aristoph. Eccl.* 7. *Hesych. Ammon.* non opus ut domum a σαθμῷ Mithridatis diversam intelligamus. ejus fuit membrum. quod recte tamen καταγωγὴ ejus perhibetur. ejus *hospitium.*

P. 81. Vs. 7. περιῤῥηξάμενος] abundanter post alios actum de hoc L. III. x. 60. 11. & quod diximus L. III. v. 52. 3. de locutione περιέῤῥηξε τὸ σῆθος non male confirmari possit ex loco *Alciphronis Ep.* I. XXXI. εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιῤῥηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἐπέδειξας. sic illum locum lege ad mentem *Bergleri*, jussu codicis mei.

P. 81. Vs. 8. Ἀμφοτέραις] hic licentius utitur quam L. I. IV. 7.

P. 81. Vs. 13. ὁ δειλὸς καὶ ὁ φιλόζωος] illud secundum ὁ non agnoscit *Apographum.* abeat, unde venerit. utitur voce ultima *Xenoph. Eph.* II. p. 23. idem φιλόψυχος. φιλοψυχεῖν. φιλοζωεῖν. φιλοζωΐα obvia.

P. 81. Vs. 14. τυραννούμενος] *Lucianus* T. II. 144. ὁ τοὺς τυραννουμένους ἐκκόπτων.

P. 81. Vs. 19. τὸ βάρϐαρον] ita τὸ σατραπικόν. τὸ δημοτικόν. τὸ μεγαλοφρονοῦν. τὸ ἐντιμότατον. τὸ προφητικόν. τὸ Πελοποννήσιον, τὸ στρατιωτικόν. & centum talia.

P. 81. Vs. 20. Φύσει] Φυσικῶς. quam vocem restitue *Alciphroni* II. XI. 202. Φυσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς. *Cod.* Φωστικῶς. vulgo μυστικῶς.

P. 81. Vs. 20. γυναιμανὴς] alii γυναικομανής. *Hesychius* ejusque *Commentator* inspiciatur. *Aristoph. Thesmoph.* 583. & L. I. XII. 17. 15. de *Persis Ammianus* L. XXIII. VI. *effusius soluti plerique in Venerem. Theodor. Prodr.* L. I. 13. & L. III. 110.

Θερμὸν γάρ ἐστιν εἰς ἔρον τὸ βάρβαρον.
Θερμῶς ἐρασθεὶς, ὡς νόμος τῶν βαρβάρων.

P. 81. Vs. 25. ἐνεπίμπρατο] in *Apographo* litera M non adparet: sed lacuna erasa procul dubio ab eo, qui alteram Codicis forte orthographiam magis probabat. saepe hic variatur. ap. *Thucyd.* VI. 94. in Variis ἐνεπίμπρασαν. ita ἐμπίπλασθαι. & ἐμπίμπλασθαι. vide *Platon.* de L. L. VI. 500. D. 503. D. in *Heliodor.* X. 511. variatur in *Codd. Porphyr.* de *Abstin.* 71. 73. & sane in multis litera illa sine vitio omittitur vel additur. vid. *Gronovius* ad *Herodot.* III. 88. in *Bibliotheca Coisliniana* 472. Ἰάμπυξ pro Ἴαπυξ. in *Codice* meo Nemesii fere scribitur ἄμψυχος pro ἄψυχος. alia habet *Aem. Portus* in *Lexico Ionico* in λάμψομαι & Cl. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* ap. *Eunap.* p. 186. ἀνεκάπτετο pro ἀνεκάμπτετο. p. 249. sic apud *Manethonem* L. V. 195. γναπτοῖς pro γναμπτοῖς. quos versiculos multipliciter corruptos sic potes ordinare.

Ἠ γὰρ ὑφίστησιν καπρίοις λευκοῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἠ γναμπτοῖς ὀνύχεσσ' ἀνόρυξεν λαιμὸν ὀρείοις
Πορδάλιος στικτῆς, ἠὲ βλοσυροῖο λέοντος.

praeter morem licentius grassatus, sensum praestare ausim, non tamen verba. amplius cogitandum. sic contra θεόλημπτος. L. VI. 378. & IV. 548. ἱερόλημπτος. IV. 227. sed tamen δορύληπτος. III. 258. hinc in *Anthol.* p. 412. εὐκαπὲς ἄγκιστρον quidam scribunt. κάμψαι, κάψαι.

P. 82. Vs. 1. Ἐφυλάττου] Actum ageret, qui hujus verbi usum porro illustraret, quo significat *cavere*. cum ille omnibus sit notus Lexicographis, & e professo id fecerit *L. Kusterus*. *R. Dawesius* p. 97. in *Eurip. Medea* vs. 320. hanc notionem necessario obtinere contendit & corrigit φυλάττεσθ'

Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ
Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.

at ibi φυλάττειν idem est quod τηρεῖν. quae ambo verba non solum notant apud Atticos ipsos *custodire*. *servare*. sed *observare* aliquem vel aliquid, ut ne faciat vel ne fiat, vel ut aliquid faciat, vel fiat. ipsa *Lexica* e *Thucydidis* L. VII. 17. laudant ὅπως φυλάσσοιεν μηδὲν ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιοῦσθαι. *Demosth.* 497. F. οὐδενὸς προειδότος τὸ πρᾶγμα ἢ φυλάσσοντος. 518. A. φυλάττειν Δημοσθένη καὶ τηρεῖν ἐκέλευσε, ὅπως μὴ παρακρούσωμαι μηδὲ ἐξαπατήσω. In *Theocrin.* 852. E. δεῖ φυλάττειν αὐτὸν & sic p. 857. E. ἐστὶ τηρητέον τοὺς παραβαίνοντας τοὺς νόμους.

Recte

Recte autem ipse V. E. docet ibi adjectiva ῥᾴων. ῥαίτερος. χαλεπός. construi ἀπλικωτέρως cum *activo infinitivo.* vide L. IV. III. 69. 6. igitur ἀνὴρ ῥᾴων φυλάττειν, τηρεῖν dicunt, non φυλάττεσθαι. τηρεῖσθαι. ita πρᾶγμα ῥᾷον νοῆσαι. non νοεῖσθαι. *Vir facilior observatu* reddatur ap. *Euripidem*: nec difficultas remanserit: recteque scholiastes observarit poni pro φυλάττεσθαι: non notione τῦ *cavere*: sed *observari.*

P. 82. Vs. 5. Προοίμια] παρασκευήν. *rerum initia* & *eventuum futurorum praeludia.* v. x. 95. 13. τῆς δίκης προοίμια. *Achill. Tat.* II. 107. Μέχρι τινὸς ἐπὶ τῶν φιλημάτων ἱστάμεθα, φιλτάτη. καλὰ τὰ προοίμια. προσθῶμέν ἤδη τι κ) ἐρωτικόν. *Diodor.* XXXVI. p. 531. Saepe aliquam simulationem & ambagem notat, quando detrectamus aperte mentem fateri & scopum sermonis vel facti. ut ap. nostrum L. VI. v. 105. 9. ἀπὸ προοιμίων ἤρξατο. *Achill. Tat.* v. 335. de priore significatu eleganter egit *Cl. Hemsterhusius* ad *Luciani Somn.* p. 6. δάκρυα προοίμια τέχνης. *Aeschylus Supplicib.* 837. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων. quae loca *D. Heinsii* conjecturam firmare possent in *Max. Tyr.* XXV. 3. Τούτοις μὲν γὰρ ἡ θεραπεία προοίμια τοῖς ζώοις πόνυ οὖσα. vulgo πονοῦσα. quod displicet. forte legi possit τύτοις μὲν γὰρ ἡ θεραπεία προοιμιάζεταί γε τοῖς ζώοις πόνυς. de hoc verbi usu consuli potest Cl. *Wesselingius* ad *Diod.* L. XXXI. p. 531. contraria metaphora adhibetur vox ἐξόδιον. quam vocem hoc sensu restitue *Eunapio* p. 102. Τῶν γῦν Σαλκτίων τὴν ἀρχὴν παραλύσας, ἐξόδιον ἐπενόησε τοῖς ἄλλοις ἔργοις. vulgo ἐξόντον. *Junii* conjecturae haud placent.

P. 82. Vs. 5. Πόλεις] vide L. IV. VII. 76. 11. *Appul. Met.* IV. 86. 2. *quamvis gentibus totis complicitam.* 87. 16. *cum gentes & populi celebrarent nos divinis honoribus.*

P. 82. Vs. 7. Διακλέψαι] hoc sensu ap. *Plutarch. Nicia.* 244.

P. 82. Vs. 8. Ἵππου μὲν ἀπέβη] debebat dixisse δίφρου μὲν ἀπέβη. ipse e curru descendit, in eoque solam reliquit Callirrhoen, quacum una adhuc dum gestatus fuerat. vel ἵππου ἐπέβη, ut conjecit Cl. interpres. *Dionysium* vidimus curru vectum L. III. II. 43. 24. at equo L. II. III. 26. 9. Persae plurimum in *equis*: sed & in *curribus.* *Xenoph.* L. III. H. H. 500. B. διὰ τὸ Πέρσας ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι. sed ὀχήματα ibi potius ἅρματα: non ἁρμάμαξαι. quae ἅρμασιν erant commodiores. *Herodotus* de *Xerxe.* VII. 41. μετεκβαίνεσκε δὲ, ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι, ἐκ τῦ ἅρματος εἰς ἁρμάμαξαν. Inde feminis ἁρμάμαξαι usitatiores. sic apud *Xen.* K. A. I. 247. C. Cyrus ἐφ' ἅρματος. at regina Epyaxa ἐφ' ἁρμαμάξης. *Xen.* III. H. H. 482. C. K. Π. III. 63. D. licet satis cognita, haec pauca adponere non taeduit, ut adpareat *L. Kusterum* frustra fuisse cum apud *Aristophan. Acharn.* 70. pro Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. reponat οὐ μαλακῶς. Nam harmamaxae valde commodae fuerunt. tamen hae ἁρμαμάξαι non sem-

ſemper huic uſui deſtinatae: ſed etiam oneribus agendis adaptatae. ſic *Xenoph.* K. Π. VI. 168. A. memorat ἁρμαμάξας σκευαφόρους. & *Strabo* IV. 288. B. quae forma variaverint, & forte operis gravioris fuerint: in quo ἅρμασι ſimiles, at quod erant *tectae*, nomine ἁρμαμαξῶν veniebant & ob alias cauſſas. Et quis definierit certo jam varias curruum formas? ap. *Heliod.* III. 137. legitur. Χαρίκλεια ἤγετο μὲν γὰρ ἐφ' ἁρμαμάξης ἀπὸ συνωρίδος λευκῆς βοῶν ὀχουμένη ſed ibi *Codd Baſil.* & *Taur.* ἁμάξης. at *Palat. Vat.* & *Taur.* ἡνιοχουμένη. quod conſideres. certe ἁμάξαις etiam in pompis uſus. *Ariſtoph. Pluto* 1075. [ubi videatur *Hemſterhuſius*]

Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

Et ſane πομπεύοντι ἅμαξα ſive ἅρμα non ineptum. ita *Jovis currus* vocatur ἅρμα. *Herodoto* VI. 141. certe plagulae & parapetaſmata ita vectis non conveniebant. neque enim claudi decebat.

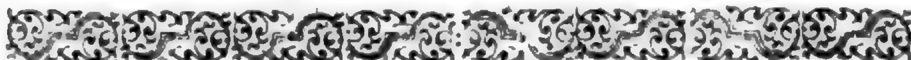
P. 82. Vs. 9. Καὶ συνεκάλυψε τὴν σκηνὴν] Scenam deſcriptam vide apud *J. Schefferum* L. II. de R. V. C. XVII. p. 217. habebant illae *Scenae* ſive *camarae* vela, παραπετάσματα ex coriis & pellibus. quae claudi & aperiri poterant, uti etiam *Lecticae Romanorum.* vid *Abramum* ad *Cicer. Phil.* II. C. XXV. *Sueton. Tito.* X ad *Diodor.* XI. p. 447. & XVII. p. 186. Cl. interpretem. apud *Plutarchum Artox* p. 281. legitur. ἡ τῆς γυναικὸς Στατείρας ἁρμάμαξα, γυμνὴ τῶν παραπετασμάτων ἀεὶ προφερομένη. ſic *Cod. S. Germanenſis.* vulgo προσφερομένη.

P. 82. Vs. 10. Συνεκάλυψε] L. V. III. 84. I: ἡ μὲν ἁρμάμαξα προῄει συγκεκαλυμμένη. *Xenoph* K Π. VI. 170. C. utitur voce κατακαλύπτειν τὴν σκηνὴν ἀπῆγον εἰς ἁρμάμαξαν καὶ κατακλίναντες κατεκάλυψαν τὴν σκηνὴν. quam lectionem doctiſſ. Interpres *Pollucis* L. X. XII 52. merito ſanam praeſtat. nec video cur obloqui debuerit nuperus *Xenophontis* commentator. Noſter ſcenam coopertam clare dicit.

In *Codice* vero meo *Pollucis* pro κατεκάλυψαν legitur κατέκαμψαν. Quae ſi lectio aliquem ſenſum habitura eſſet, non agi de velis demiſſis vel a latere praetenſis & admotis invicem deberemus fingere: ſed ſcenam totam fuiſſe in currus poſteriores partes dejectam, &, quando uſu veniebat, rurſus in anteriora attractam & demiſſam, ut in quibusdam vehiculis hodiernis fit. ſed verius eſt, ut ſtatuamus natam mendam ex neglecta media ſyllaba, ut ſaepe fit. ex. gr. apud *Alciphr.* L. I. *Ep.* XXVIII. in duobus contiguis vocibus ita peccatum. οὐ παῦσαι τρικόρωνον καὶ ταλάνταλον. γερόντιον prius ex noſtra conjectura. vulgo τρίκορον. *Cod.* τρίκορον. alterum ex *Cod.* & Emendatione la *Crozaei.* emenda obiter I. X. 38. πολλάκις οὖν σαί-

Digitized by Google

τίζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον. at *Cod.* multum elegantius προμηθούμενοι. in tentoriis haec vela aliter constituta, ut dependerent, &, si amota vellent, & apertum tentorium in latus dimovebant. sic certe intellexerim *Heliod.* L. x. 511. Ἀλλὰ τὰ καταπετάσματα τῆς σκηνῆς μικρὸν παραστείλασαι, θεωροὶ τῶν δρωμένων ἐγίνοντο. ubi *Vat.* & *Laur.* παραπετασματα. quod non placet. παραστέλλειν hic παρανοιγνύναι.

LIBRI QUINTI CAPUT TERTIUM.

P. 82 Vs. 12. Ἧκον] Sero video divisiones capitum in Graecis & Latinis non conspirare.

P. 82. Vs. 17. Βασίλισσα] si fides *Thomae Magistro* οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπε. sic etiam *Phrynichus.* sed vide Cl. *Interpretem* ad *Lucian. Jud. Vocal.* T. 1. p. 92. *Xenoph* v. *Oecon.* 864. A. *Demosth.* sive *Alius* in *Neaeram* 873. B. habent. & *Philemon Babyloniis.* sed mutavit *Salvinius.* in *Schol. Sophocl Antig.* 952. Βασιλίδα legitur pro βασίλειαν. etiam in *Romana editione Manetho* 1. 203. nova forma dixit βασιλίς.

P. 82. Vs. 18. πλωχοὶ] ita L. VIII. VI. 140. 20. πενία Ἀττικὴ opponitur *Gazis Persicis*

P. 82. Vs. 20. φανῆ] bene φανῆται supplebitur.

P. 82. Vs. 21. Ἀποσβέσῃ] Ut a majori lumine minus exstinguitur.

P. 82. Vs 24. Διεχεύσαν] quamvis aperte corruptum reliqui, quia possit emendari διηρέθησαν. ut L. v. IV. 84 14. διηρέθησαν αἱ σπουδαί. vel διεσχίσθησαν. *scinduntur.* ut L. VI. 1. 97. 5. διεσχίσθη ἡ πόλις *Herodot.* IV. 119. Καὶ σφίων ἐσχίσθησαν αἱ γνῶμαι. *Lucian.* T. 11. 622. τὸ θέατρον εἰς δύο γνώμας ἐσχίζετο. Noster L. VIII. VII. 141. 1. εἶτα ἐσχίζοντο. v. IV. 84. 9. ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. *Actor. Apost* XIV 4. eadem locutio *Max. Tyr.* IV. 11. utrumque verbum conjunxit τοῦτο σχίζεται καὶ διαιρεῖται. etiam διηνέχθησαν posset dici: quamvis potius ipsi homines quam sententiae perhibeantur διαφέρεσθαι. an fuit διεχέθησαν. certe διεῖχον adhiberi quivisset praetulerim διεσχίσθησαν.

P. 82. Vs. 25. Χειροτονία ὡς ἐν θεάτρῳ] ἐν ἐκκλησίᾳ.

P 82. Vs. 25. Ῥοδογύνη] Bis in apographo Ῥοδογυνη: voluit Ῥοδογούνη ut notissimum hoc nomen in historia Persica & Parthica scribitur apud Auctores. ita Ἀλογούνη ap. *Ctesiam Pers.* XLIII. & in Inscriptione apud Cl. *Muratorium* MDCCXXXVI. Quam licet emendarit *Cl. Hagen-*

genbuchius hic reponam, transcripto ipsi omni merito ex correctione, quatenus utriusque nostri cogitata concinant. sic olim concepi

Τύμβον ὁρᾶς παροδεῖτα περικλειτῆς Ῥοδογύνης,
Ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ.
Κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσε Βιάνιος ἣν παράκοιτιν,
Καὶ βαιὴν στήλης τῆσδ᾽ ἀπέδωκε χάριν.

Ὄνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκλησεν Επαγαθῶ.
Νῦν δὲ Ῥοδογύνην βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

Sumsi autem majorem libertatem in constituendo hoc tetrasticho, ob summam sanae lectionis incertitudinem, quae ubique in ἐκδόσει Mediolanensi regnat.

Theocrito Idyll. XVII. 34. celebratur περικλειτὰ Βερενίκα. saepe κλυτὸς pro κλειτὸς occurrit. sic nunc quoque *Clyte* pro *Clite* in contextu male obtinet, licet *Ger. Vossius* monuerit, *Val. Flacci* L. III. 11. porri Λιβάνιος V. D. pro Βιάνιος suspicatus est. sed modulus non favet. Βιάνωρ vicinum & Graecum bene. sed cur non Βιάνιος? in *Muratorio* στηλη τήνδ᾽. nostra elegantior lectio. Jambos optime explicuit *Eruditiss. Hagenbuchius.* at quod *Leichio* visum fuit demum post mortem adeptam fuisse cognomen Rhodogunae, nullo modo placet. βασιλίδος adjectum puto, quia non una *Rhodogune*, & ita indicare voluerit se cognomen non a quavis, sed a *regina* sumsisse. Novimus *Demetrii* II. *Nicanoros*, uxorem Rhodogunen ap. *Appianum Syriac.* p. 213. item *Xernis* filiam ap. *Ctesiam* in *Pers.* C. XX. quae Πολεμικὴ videtur vocari a *Dione Chrysostomo Orat.* LXIV. p. 592. *Artaxerxis* filia memoratur *Plutarcho* in ejus vita p. 307. *Oraetae* uxor. alia forte ap. *Philostrat. Icon.* II. 5. hinc ergo Βασιλίς. Nostra ficta est. Zopyri certe filia & Megabyzi uxor, quod scio, non est nota apud historicos sub hoc nomine. *Amytis* erat uxor cujusdam *Megabyzi*, *Xerxis* filia, *Artaxerxis* soror. vide *Casaub.* ad *Athenaeum* XIII. IX. 884.

P. 82. Vs. 26. Ζωπύρου] Decantatum in Persicis rebus nomen. Atqui unde id tam bene Graecum? utrum deflexerunt ad suum idioma, an ἰσοδύναμον substituerunt? *S. Bochartus Hieroz.* L. III. C. XI. p. 414. Ζωπύρων, *vesparum* generi more suo *Chaldaeam* & *Arabicam* adfingit originem. *A. Relandus* omisit in Λειψάνοις *Persicis.*

Hinc Ζωπυρίων deducitur. servile nomen. *Lucian. de Merc. Cond.* I. 679. solebant enim illa nomina etiam desumi e Persica lingua. in L. I. C. *de div. rescr.* in Inscriptione *Zopyro*, ubi nunc *Supero.* & L. 8. C. de *Cond. Ind. Zopyro* pro *Zyparo*, volebat *Th. Reinesius.*

P. 82. Vs. 26. Μεγαβύζου] verosimilitudinem sectatur in his appellatio-

tionibus. *Zopyros Megabyzi* & *Megabyzos Zopyri* memorant. vid. *Herod.* III. 160. *Megabazus* saepe audit. certe vix Codices permittunt, ut distinguantur; ita variant. *Celeb. Dukerus* egit de ea re ad *Thucyd.* I. 109. ap. *Xenoph.* H. H. IV. 510. D. nullo jure Μεγάβυζος vel Μεγαβύζης pro Μεγαβάτης obtinet. *Megabyzus* satis constanter vocatur *Sacerdos Dianae Ephesiae.* de quo *J. Clericus* ad *Menandri* Δὶς ἀπατ. & uberius longe *Cl. Hemsterhusius* ad *Luciani Timon.* I. 135. ita contra *Artabazus. Pharnabazus.* centies hae literae mutantur. ita ap. *Alciphr.* I. XXVI. ἐπὶ τὰς Μεγ-τίω θύρας. quod suspectum *Berglero.* habet *Codex* Μυρτίω. aliquanto magis Graecanici coloris nomen. ibidem ξεναγήσαντος confirmat idem liber. tamen Ξεν modo in margine manu eadem.

P. 83. Vs. 1. Λαβοῦσα] vide L. III. VII. 55. I.

P. 83. Vs. 3. Περιβραχιόνια] ap. *Xenoph.* K. Π. VI. 169. C. *Abradatae*, mariti *Pantheae*, ornamenta manuum. hic brachiorum. ψέλια sive ψάλια χειρῶν vel τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν, sive ἄκρων βραχιόνων, ut Grammatici de his. consulatur *Celeberr. P. Burmannus Junior* ad *H. Valesii Emend.* II. 10. p. 60. *B. Brissonius* locum *Xenophontis* animadvertit de *R. P.* p. 559.

P. 83. Vs. 8. Ἐν τῷ περιφανεστάτῳ] in loco undique prospectum habente.

P. 83. Vs. 9. Ἁβρὰ καὶ θρυπτομένη.] *Hesych.* ἁβρά. τρυφερά. μαλακά. Ἁβραί. τρυφεραί. Ἁβρὰ βαίνων. τρυφερόβιος. ubi *Cl. Alberti* sistit *Cyrilli Glossas* θρυπτόμενος. βλακευόμενος. dicuntur θρύπτεσθαι, qui quodam molli & fracto gestu sese jactant & alios velle despicere videntur. de *fastuosis & insolentibus.* ut amantes difficiles. *Anthol.* L. VII. 75. p. 464.

> Καί με μένειν ικέτευεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθής
> Ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μόνον.

sic *Codex.* vulgo μένειν pro μόνον. recte. utraque vocabula conjunxit etiam *Antipater* de *Laide.* L. III. 12. 7. p. 225.

> Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν ἔρωτι
> Θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέραν.

nempe se illa jactabat πολυτελείᾳ ἐσθήτων & publico favore & amore. *Aelian. V. H.* I. XIX. de *Colophoniis.* Καὶ γάρ τοι καὶ οὗτοι ἐσθῆτι πολυτελεῖ ἐθρύπτοντο. ubi bene *J. Perizonius.*

P. 83. Vs. 13. Συγκλεῖδα] *Herodianus*, qui post Phrynichum fere editur, p. 198. συγκλεῖδα οὐ ῥητέον. *Pollux.* III. III. §. 30. συγκλεῖς ἐσχάτως βάρβαρον. *Plutarchum* tamen & *Synesium* usos constat. hic *soror.* ut *cognata*

gnati Latinis. Συγγβρὸς *frater*. ἡ συγγβρὶς habes in *Lucae Euang*. I. 36. sed *Codd*. συγγβρίς. συγγβρὸς adjectivi more probum. *Herodot*. IV. 164. γυναῖκα συγγβρίαν. vide *Glossas*.

P. 83. Vs. 13. Καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἵππου] Id Persis, ut & aliis usitatum populis. *Aristotel. Rhet*. I. §. 8. *Barbaricos honores* id est, *Persicos* vocat προσκυνήσεις καὶ ἐκστάσεις. sed & *Xenoph. Conv*. 885. C. ὑπανίστανται δὲ μοι ἤδη καὶ θάκων καὶ ὁδῶν ἐξίστανται οἱ πλούσιοι. *Justinus* L. I. 10. 9. *Appulej. Flor*. XXI. *retardant equum. & illico in pedes desiliunt. . . . honoris ejus gratia.* etiam descendebant de *curru*. *Sueton. Tiber*. 20. *descendit e curru, seque praesenti patri ad genua submisit*. *Herodot*. III. 86. dicit καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. ut noster L. II. III. 26. 12. ἀποπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

P. 83. Vs. 14. Ὑπερυθριῶσα] notarunt ex *Aristophanis Pluto*. ὑπέρυθρος ap. *Aristaen. Ep*. I. I.

P. 83. Vs. 15. Ἀδελφὴν] L. IV. III. 68. 19.

P. 83. Vs. 18. τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ψυχὰς ἐξέτειναν] *Virgil*. VII. *Æneid*. 814.

Turbaque miratur matrum & prospectat euntem,
Attonitis inhians animis.

L. VIII. VI. 139. 19. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ τεταχότων. *Max. Tyr*. XII. I. ἀποτείνειν διηνεκῶς τὴν ὄψιν. *Artemid*. II. 35. p. 124. οὗτοι γὰρ καὶ μέχρι πέρατος τῶν ἄλλων τείνουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην. *Lucian*. *Asin*. p. 579. ἐκτείνειν ἐς γυναῖκας τὰ ὄμματα ἐρωτικῶς. ex exspectatione & desiderio. sic capio *Sophocl. Oedip. Tyr*. 155. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων. Glossae ἔντασις ὀμμάτων. *obtutus*. *Maneth*. V. 496. dicit ὄμμα τιταίνειν. ap. *Eunapium* p. 190. legis τῶν ὀφθαλμῶν στάσιν ἐπερείσαι. ubi quis de τάσις posset cogitare. sed τῆσαι τὰ ὄμματα explicuimus L. III. IX. 57. 24. ita *Latini*. *Virgil*. V. *Æn*. 508. *oculos pariter telumque tetendit*. quem locum opportune advocat *Cl. Petrus Burmannus Junior* ad *Anthologiae Latinae specimen*, quod nostrae amicitiae exstare monimentum voluit. p. 15.

Ne tibi jejunus lumina tendat amor.

P. 83. Vs. 21. Τὸ τῆς Καλλιρρόης πρόσωπον] illud τῆς abeat, unde malum pedem intulerit. apographum non agnoscit. saepe sane articuli & pronomina excidunt. sed lector admonendus est. τοσοῦτος ita male vulgo, at non in libro nostro, abest ab *Alciphronis* L. II. *Ep*. I. 196. Σὺ ταύτης τῆς παῤῥησίας ἄξιος τοσοῦτος ὢν βασιλεὺς, εἶτα. L. I. V. 22. Ὁ Θεμιστο-

μισοκλῆς ὁ τῦ Νεοκλέυς. L. I. XX. 78. τῇ τύχῃ. *Cod.* L. I. VIII. 30. Ὁ λέμβος οὗν ὗτος, ὃν ὁρᾷς. antepenultima vox debetur iisdem chartis. plane est; *Phaselus ille, quem videtis hospites.* L. I. XXIII. 92. τῆς νιφάδος. ubi mox ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο λεπτὸς μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. abest λεπτὸς nunc. L. I. XXX. 124. πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τῦ βίυ τύτυ. ubi τύτυ desit. contra bene credo L. I. XXXI. 128. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. vulgo τὴν εὐ. XXXI. 130. οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει. disparuit ibi ὁ. sed male legitur πείθων. nisi forte totum locum legas, οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει πείθων, πείθει. aliquid plus quam articulum restitue L. I. *Ep.* XXXIII. 136. ἐθαύμαζον δὲ τῆς Ευξιππης. τό μὲν γάρ. supplere enim licet τῆς Ευ. τὴν ἀγερωχίαν. τὸ μὲν γάρ. *Aristaen.* 2. I. μηδὲ λαΐης λοιπὸν εἰς ἀγερωχίαν μεταβαλῦσα τὸ φρόνημα. I. XXXVIII. 174. ἀπὸ τῆς Συρίας. non deterius edito. I. XXXIX. 194. Καὶ τὸν σὸν Ἄδωνιν, ὃν νῦν περιφύγεις. abest σὸν. II. II. 220. καὶ τὴν τύτων. jam supplevimus alias. illi articuli saepius repetiti fatigarunt librarios, & lacunae, tamen jam non apparenti, originem dederunt L. II. III. 232. ut brevis sim, adscribam integrum locum. tu conferas accessiones: sane non leves. δικαστήρια. τὴν καλὴν ἀκρόπολιν. τὰς σεμνὰς θεάς. τὰ μυστήρια. τὴν γειτνιῶσαν Σαλαμῖνα. τὰ στήνια. τὴν ψυτλαλίαν. *Cod.* habet καλῆνα & τὰ στῆνα. vid. *Suid.* & *Hesych.* tu melius quid reponas. praeterea rescribas τὸν Μαραθῶνα. τὴν natum, quia ὅλην eo retulerunt, ut fit in Aldina. sic saltem aeque bene L. I. XXIV. 94. τὰς θόλυς quam τὺς. eadem *Epistola.* 240. in τῦ τοιύτυ ἀγαθῦ. abest prima vocula.

P. 83. Vs. 22. Ὥσπερ ἐν νυκτὶ βαθείᾳ πολλῦ φωτὸς αἰφνίδιον φανέντος] an agnoscis *disjecti membra poetae?*

P. 83. Vs. 23. Οὐδεὶς ἐδέχει Ῥοδογύνην παρεῖναι] L. IV. I. 64. 18.

P. 83. Vs. 25. ἐκλείπεσθαι] *Solam relinqui.*

P. 83. Vs. 26. Κρείττονι] *victrici* reddidi. *Eunapius* p. 141. ἅπαντες συνεχώρησαν εἰς τὸ εἶναι κρείττονι. inferior Callirrhoe dignitate debuisset adscendisse in carrucam Rhodogunae. *Tacitus Ann.* XI. 32. *in eodem gestamine sedem poscit is, sumitque.*

P. 84. Vs. 2. Κατεφίλουν τὸν δίφρον] Flosculos Xenophonteos non praeterit Charito. K. Π. VI. 170. C. Οὐκ ἔχουσα ἡ Πάνθεια πῶς ἂν ἔτι ἄλλως ἀσπάσαιτο αὐτὸν, κατεφίλησε τὸν δίφρον.

P. 84. Vs. 3. Απαγγεῖλαι] praeferunt id verbi *Taurin.* & *Vatic. Xyl.* ap. *Heliod.* II. 102. prae ἐπαγγέλλειν.

P. 84. Vs. 5. Κατηγοροῦντα μὴ βραδύνειν] *L.* 19. *C. ad L. Jul. de Adult. Quamvis indubitati juris sit, quoties ad adulterii crimen intenditur, praesentiam accusatoris praecedere oportere.*

P. 84. Vs. 5. Ἀφίημι δὲ . . . τὴν αἰτίαν] suppleri potest σοι. si quid ultra desit, forte τῆς μελλήσεως.

P. 84. Vs. 5. Ὅτι μετὰ γυναικὸς βαδίζεις] Nam ut *Aristoph. Lysistr.* 16. ait. ἥξουσ' χαλεπή τε γυναικῶν ἔξοδος. *Terent. Heaut. dum moliuntur, dum comuntur, annus est.* ubi vide *Interpr.* versiculum *Aristophanis* respiciens *Casaub. ad Athenaeum.* XII. IV. 835. laudat χαλεπαὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἔξοδοι. quod non magis versus admittit. *Flor. Christian* τοι reponit at *Dawesius* p. 331. bis instaurandum articulum in comico sermone pronuntiat.

Ἥξουσ' χαλεπὴ τῶν γυναικῶν ἔξοδος.

tutius credo *Florentem* sequemur, dum canon iste de inferciendis articulis in senatu critico sit receptus πᾶσιν.

P. 84. Vs. 6. Τριακοστῇ] Apud Persas, nec non alias gentes προθεσμία triginta dierum valde in usu. sic *Danielis Prophetae* C. VI. 7. *triginta diebus interdictum, ne quis quidquam nisi rex rogaretur.* apud nostrum VI. II. 99. τριάκοντα ἡμερῶν ἱερομηνία indicitur toti Asiae *Xenoph.* K. Π. V. 126. D. Ad morem hunc & simul hominis aetatem respiciens, Cyrus ridendo dicit εἰς τριακοστὸν ἔτος σώσω. apud eundem K. Π. VIII. 224. B.

LIBRI QUINTI CAPUT QUARTUM.

P. 84. Vs. 8. Παρασκευή] nempe δικανική, ut vocatur *Luciano* in *Piscatore* I. 593. *Prometh.* I. 190. locutio deducta ab re militari, in qua locum habent παρασκευαί. inde mox subjungit, ὥσπερ ἐπὶ πόλεμον τὸν μέγιστον. & L. V. VII. 88. inde παρασκευὴν καὶ δύναμιν jungit. & L. V. II. 80. 12. συγκροτῆσαι τὰ πρὸς τὴν δίκην. nam tralatam locutionem agnoscunt, qui in Aeschine reprehenderunt, quod in prooemio vocabula παρασκευὴν καὶ παράταξιν adhibuerit, cum non deceat eo jam orationis loco uti tropis. vid. *Ulpian* ad *Demosth. de Cor.* 472. C. & 473. C. & ad *Timocrateam* p. 795. E. ἀπαράσκευος.

P. 84. Vs. 10. Ἀνέκαθεν.] *Phrynichus & Thomas Magister* probant modo ἄνωθεν. ut *Theocr.* XVI. 91. Κορίνθιοι εἶμες ἄνωθεν. sed non ob hunc usum Charito tersis scriptoribus eximetur. vid *Lucian Jud Voc.* I. 90.

P. 84. Vs. 11. Τὸ δημοτικόν] male typi apographum secuti sunt. valde autem distant δημόσιος & δημότης. hoc *publicus.* illud *plebejus.* ita πόλεμος δημόσιος opponitur ἰδιωτικῷ *privato* a *Max. Tyr.* VI. 7. sed δημοτικὸς & ἰδιωτικὸς conveniunt. *Plutarch. Solon.* 205. conjungit δημοτικὸς & ἰδιω-

Digitized by Google

ἰδιωτικός. & utrumque vocabulum opponuntur τῷ ἀρχοντικῷ & τῷ τυραννικῷ vel βασιλικῷ. ita ap. *Max. Tyr.* XIV. VI. *Demonium Socratis* dicitur ἰδιωτικὸν & δημοτικόν. privatum & *populare* vel *plebejum*. ita XXXVIII. 4. δημοτικὴ λέξις & διάνοια εὐθισμβόη. δημώδης eo ſenſu ap. *Jamblichum* de *V. Pythag.* XXIII. 88. οὐ τῇ κοινῇ [potuiſſet ἰδιωτικῇ] κ̀ δημώδει κ̀ δὴ κ̀ ταῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθυίᾳ λέξει.

P. 84. Vs. 14. Ἡ γυναικωνῖτις ἡ περσῶν] invenietur, qui reponat Περσίδων.

P. 84. Vs. 14. διῃρέθησαν αἱ σπουδαὶ] *Virgilianum* illud.

Scinditur incertum ſtudia in contraria volgus.

P. 84. Vs. 16. Τὸ πλῆθος φθονοῦσαι συνήυχοντο.] vid. L. III. I. 62. 3. reſpicit autem ad ſolitam mulierum inter ſe invidentiam. inde *Martialis* VII. XVII.

Cum tibi ſit facies, de qua nec femina poſſit
Dicere: cum corpus nulla litura notet.

P. 84. Vs. 18. τὴν νίκην ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν] *C. Nepotis* dicto, *ut ſi in ſua manu eſſet Fortuna*, reſponderet, ſi ibi haec ſit vera lectio. vel illi *Taciti* IV. H. 4. *in manu ſua fuiſſe imperium.*

Locutio ἐν χερσὶν ἔχειν vel εἶναι plerumque notat, *quae vel loco vel tempore ſunt vicina & praeſentia.* ita noſter VI. VIII. III. 6. Ἐκβὰς γὰρ τὸν Εὐφράτην εὐθὺς ἐν χερσὶν ἕξει τοὺς ἐφεστῶτας. in *Herodot.* I. 35. *Libanio Epiſt.* 47. τὰ ἐν χερσὶν opponuntur τοῖς ἐπὶ κρατὶ *praeſentia inpendentibus.* ſic *Sophocl. Antig.* 1345. πάντα γὰρ λέχρια. Τά τ' ἐν χερσὶν γὰρ, τά τ' ἐπὶ κρατί μοι Πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. reſpondet τοῖς ἐν ποσί. Idem eadem fab. 1330. βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά. ap. *Demoſth.* de *Cor.* 511. A. ἐν χερσὶν ἐχόμενα & τὰ παλαιά. vide *L. Cerdam.* ad *Virgilii* II. *G.* 45. noſtra hic locutio ideo diverſum ſonat, quia adjectus eſt articulus ἐν ταῖς χερσίν.

P. 84. Vs. 20. Μιθριδάτης δὲ Χαιρέαν ἔχων δεῖξαι, πέπειστο ἁγνὸν εἶναι μὴ δύνασθαι] Interpres, emendans δεινόν, vertit, ut vides. Si vulgatum ſervamus, debemus intelligere Διονύσιον, & interpretari vocem, uti apud *Menandrum* Μητραγ. 13. Πᾶς ἁγνός ἐσθ', ὁ μηδὲν ἐν συνειδῶν κακὸν αὑτῷ. forte levi mutatione & diſtinctione juſtus evaſerit ſenſus, ſi legamus. Μιθριδάτης δὲ Χαιρέαν ἔχων, δεῖξαι πέπειστο ἁγνὸν εἶναι μὲν δύνασθαι. *Mithridates Chaeream habens, confidebat ſe poſſe oſtendere innocentem.* nam cum ἀσελγείας & μοιχείας inſimularetur, ut probaret nihil ἠδικηκέναι, ſe debebat omnino oſtendere eſſe ἁγνὸν & σώφρονα. illud μὲν non meretur in offenſam cadere. ſic noſter p. 86. 10. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον ἐξ Ἰωνίας μὲν ἐλθεῖν.

Herodot. IX. 98. μεμνῆσθαι τινα χρὴ ἐλευθερίης μετὰ πάντων πρῶτον. vel posset deleri μή. quod non raro abest & adest sine caussa. hic autem eo sensu & *accusativus* & *nominativus* aeque bene obtineant. si ἁγνὸν serves, referas ad δεῖξαι. si ἁγνὸς praeferas, refer ad πέπεισο. In his variatur. saepe sine vitio. saepius ex ignorantia. apud *Apollod.* III. XIII. 4. ἡ δὲ θεοῖς ηὔξατο ἀφανὴς γενέσθαι ita in *Cod.* alii pejus ἀφανῆ. mox ibi διὰ κάλλος ad mentem *Fabri Codex.* sic ante *infinitivum* pro *imperativo nominativus* locum habet. sed displicuit librariis. *Hesiod.* III. 160. μόνον εὔθυμος εἶναι. *Commelinus* vindicavit. cui accedit *Taurinensis. Val. Flacc.* III. 412. *Tu socios adhibere sacris. Demosth.* in *Theocr.* 851. A. τίς γὰρ ἂν παρεὶς τὸ δικαίως πραττόντα λαβεῖν τὸ μέρος. ibi *H. Wolfius* praeferret πράττων. sed vulgata satis proba. egimus L. I. IV. 7. 18. de his constructionibus: ubi post τὸ sequitur *nominativus*, quia talis casus praecedit. sic ex. gr. ap. *Eunap.* 141. ἅπαντες συνεχώρησαν [ἐκείνῳ] εἰς τὸ εἶναι κρείττονι. & ap. *Demosth.* in *Timocrat.* 784. C. τοῖς δὲ, οὐδὲ λόγος λείπεται, τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. sic passim in omnibus casibus.

P. 84. Vs. 24. Ὅλη ἡ Βαβυλὼν δικαστήριον ἦν] L. VI. I. 98. 10.

P. 85. Vs. I. Νύκτες Ἐλευσίνιαι] res haec & Eleusis notissimae. miror unde non offenderit interpretes locus *Max. Tyrii.* XXXIX. §. 3. ubi e Peloponneso sic in Eleusina describitur iter. Κἂν ἐπὶ Ἐλευσῖνα ἴῃς Πελοπόννησος αὕτη [ibi orationem Maximus habet] εἶτα Μέγαρα. εἶτα Ἰσθμός. at Megara non perveneris, nisi Isthmum transieris: nisi mari iter facias. sed tum ad isthmum Eleusina petiturus nemo revertetur, nisi qui passus perdere vellet. vel Μέγαρα & Ἰσθμὸς sunt transponenda. vel ἰσθμὸς est vox corrupta. Non autem Eleusin per Mysteria haec tantum, sed etiam mercatu celebris. *Alciphron. Epist. Inedita.* Οἶνος ἦν οὐκ ἐπιχώριος, ἀλλὰ Ἰταλὸς, οἵους ἔφης, καδίσκους ἐξ Ἐλευσῖνος ἐωνῆσθαι σφόδρα ἡδὺς καὶ ἄξιος. male in *Cod.* ἔφη.

P. 85. Vs. I. προσδοκίαν τοσαύτην ἔχον σπουδῆς] Me non invito reponetur τοσαύτης.

P. 85. Vs. I. ἐπεὶ δὲ ἧκεν ἡ κυρία ἡμερῶν] L. III. V. 51. 18. *Herodot.* I. 48. φυλάξας τὴν κυρίαν τῶν ἡμερέων. VI. 129. plus est quam quod dicit L. V. X. 92. 25. ἤδη δὲ καὶ ἡ προθεσμία τῆς δίκης καθειστήκει. idem quod *Demosth.* παραπρ. 296. E. ἐπειδὴ ἧκεν ἡ ἐκκλησία. differunt quantum qui *instat* ab eo qui jam *venit.* licet alioqui *instans dies* possit sumi de eo qui *praesens est*, vel *esse incipit* uti apud *ICtos.* qui *cedit*, sed non *venit.*

P. 85. Vs. 2. Ἐκαθήσθη βασιλεὺς] Reges judicum partes inplevisse tralatitium. apud Persas peculiares caussae erant cognitionis regiae: interque has *crimen adulterii*, ut nos docet *Strabo* XVI. 1081. C. Ἀρχεῖα [apud Persas] ἐστὶ τρία, χωρὶς τοῦ ὑπὸ βασιλέως καθεσταμένου. τούτου δ' ἐστὶ καὶ τὸ τοὺς παρθένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας. apud *Plinium Secun-*

Digitized by Google

cundum L. VI. *Ep*. 31. Trajanus cognoſcit in cauſſa *adulterii*, ſed a *centurione* commiſſi. & ideo *Caeſar & nomen centurionis & commemorationem diſciplinae militaris ſententiae adjecit, ne omnes ejuſmodi cauſſas revocare ad ſe videretur.* quod egregie animadvertit *Jureconſultus praeſtantiſſimus Herm. Noordkerkius* in *Obſerv. Decade* C. IV. p. 60.

Achilles Tatius L. VIII. etiam *cauſſam adulterii* inducit. at noſter longe δικανικωτέρως litem inſtruit.

P. 85. Vs 3. Οἶκ☉ ἐξαίρετ☉, ἀποδεδειγμένο☉] ita diſtingue. locum ubi Perſa rex judicia exercebat graphice deſcribit *Philoſtratus de V. Apoll.* I. XXV. qui non effugit *B. Briſſonium* de R. P. L. I. §. CXXVII.

P. 85. Vs 4. Ὁ Θρόν☉ κεῖται] paſſim *ſedilia*, *menſae* κεῖσθαι dicuntur. VIII. I. 128. 22. *Herodot*. I. 181. *Lucian. Lexoph*. II. 329. 332. *Lyſias* p. 245. erat autem hic *thronus* etiam ἐξαίρετ☉ non ſolum *loco medio*, ſed *opulentia*. ut in convivio ipſe ἐν χρυσοπόδι κλίνῃ κατέκειτο. vide *Heraclidan Cumanum* ap. *Athenaeum* L. IV. C. X p. 145 C. at in judicio *ſedebant* tam *Rex*, quam *Conſiliarii*. *Herodot*. VIII. 67. Ξέρξης προΐζετο, τύραννοι ἢ ταξίαρχοι ἵζοντο. pro βασιλεῖ in *Apogr*. βασιλῶ. potes etiam legere βασιλέως. βασιλικος. βασίλει☉.

P. 85. Vs. 4. Παρ᾽ ἑκάτερα] nempe μέρη τοῦ θρόνου ut loquitur *Diodor*. II. 19. ἐφ᾽ ἑκάτερα μέρη τῆς γεφύρας. *Iſocr. Paneg* 47. D.

P. 85 Vs. 4. παρ᾽ ἑκάτερα δὲ τοῖς φίλοις, ἢ τοῖς ἀξιώμασι ἢ ταῖς ἀρεταῖς ὑπάρχουσιν ἡγεμόνες ἡγεμόνων] ſi παρ᾽ ἑκάτερα adſciſceret aeque dativum ac genitivum, ut ἐναντίον utroque caſu gaudet, conſtructio ſaltem procederet: licet ſenſus claudicaret *ex utraque parte amicorum & dignitatum & virtutum exiſtunt duces ducum* ſed *ex utraque parte throni* intelligendum ſi inſeras voculam σὺν ſenſum ſincerum habebis. παρ᾽ ἑκάτερα δὲ σὺν τοῖς φίλοις κ. τ. α. κ. τ. α. ὑπάρχουσιν ἡγεμόνες ἡγεμόνων. vel idem efficies ſi inſeras *Herodoteum* vocabulum συγκαθήμενοι. τοῖς φίλοις . . ὑπάρχουσι συγκαθήμενοι ἡγεμόνες ἡγεμόνων. omiſſiones tales non infrequentes interpres ἡγεμόνες pro ἡγεμόσι poſitum putat, & auctorem ſatis barbarum, ut ita ſcripſerit. ne tam finiſtre de Charitone ſentiam, reliquus ejus ſermonis habitus vetat. Niſi igitur major lacuna facta ſit, ſic acceperim.

P. 85. Vs. 4. φίλοις] qui & σύνεδροι. *Briſſon*. de *R. P.* I. §. CCVII. p. 279. ad *Athenaeum Caſaub*. II. IX. 99 *Salmaſ* ad *Spartiani Hadrianum*. XVIII.

P. 85. Vs. 5. ἢ τοῖς ἀξιώμασι ἢ ταῖς ἀρεταῖς] vel hic aliquid rurſus deeſt ut διαπρέπουσι. *dignitate & virtute praecellentibus* verum tum potius ſcriptum fuiſſet, ἢ ἀξιώματι ἢ ἀρετῇ διαπρέπουσι. Vel τὰ ἀξιώματα & αἱ ἀρεταὶ ceu *perſonae* accipiendae. uti tot alia vocabula in utroque ſermone.

ne. δυλεία. δύλευμα. δῦλος. νυμφεῖα. νύμφη. συνοίκημα, συνοικέτης. δεσπόσυνα. δεσπόται. πρεσβεῖα. πρεσβευταί. συγγένεια. συγγενεῖς. τὰ κύρια. *primores.* ἀρχαὶ ἄρχοι. ita δόξαι pro *magistratibus.* in *Epist. Petri* II. II. 10. quin ἀξίωμα ita potest accipi apud *Eurip. Hecuba* 294.

Τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν πείσει.

ubi *J. Wassaeus* volebat λέγῃς, offensus abstracto hoc vocabulo. vide *Miscellan.* Vol. II. 93. ita *Æschylus Agamn.* 267.

Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος.

Heliod. X. 523. καὶ ἐπισκοποῦντι μοι μεταταῦτα [sic *Codd. Taur. Vat. Xyl.*] τοὺς περιπαζομένους, καὶ ἐκπεμφθῆναι πρὸς τὸ σὸν ἥμερον ἀξιώσαντι. nec minus bene ita αἱ ἀρεταὶ adhibeantur. *Max. Tyr.* XXXVI. 5. 429. οὐ γὰρ χειροτονοῦσι τὰς ἀρετὰς οἱ τόποι οὐδὲ οἱ νόμοι. ubi sane ἀρεταὶ possent sumi pro *viris virtute claris.* pro *Philosophis. Sapientibus.* & hic *magi* & tales in Persarum aula sapientia & virtute venerabiles. *Alexis* apud *Athenaeum* L. VIII. III. 336.

Ἀρεταὶ δὲ, πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι,
Κόμποι κενοὶ. ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων.

ubi quidem ἀρετὰς non ita accipere necesse est, sed patet hinc quosdam ita *virtutibus,* atque alios *legationibus* & *ducatibus* fuisse nobiles. Comicus autem imitatur *Euripid. Cyclop.* 315.

Ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός.
Τὰ δ' ἄλλα, κόμποι, καὶ λόγων εὐμορφίαι.

ne quis tamen hinc pro ψοφοῦσι reponat σοφοῖσι, nam ψόφοι *res inanes* & recte ὀνείρατα ψοφεῖν dicuntur. ita *Lucian.* T. III. 325.

P. 85. Vs. 5. Ἡγεμόνες ἡγεμόνων] *Thucyd.* V. 66. ἄρχοντες ἀρχόντων memorantur. & *Xenoph. Ages.* 651. B. qui ἡγεμόνων ἡγεμονεύοντο. noster L. VI. VIII. 110. 22. συγκαλέσας οὖν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τοὺς ὁμοτίμους, καὶ ὅσοι παρῆσαν ἡγεμόνες τῶν ἐθνῶν, μεθ' ὧν εἰώθει τὰ μεγάλα χρηματίζειν.

P. 85. Vs. 6. Λοχαγοὶ καὶ ταξίαρχοι] ultimi digniores. vide *Xenoph.* III. H. H. 485. D. rursus χιλίαρχοι praestabant his. *Xenoph.* K. Π. II. 4. A. B. tamen K. A. III. 297. C. στρατηγός. ὑποστρατηγός. λοχαγός. *Max. Tyr.*

Digitized by Google

Tyr. XXXIII. 7. ὁ στρατηγός. εἶτα οἱ λοχαγοὶ ϗ μετὰ τούτους ἐνωμοτάρχαι. *Lucian. Dial. Meretr.* III. 316. διλοχαγοὶ ϗ οἱ ταξίαρχοι, ϗ ὁ ἡγεμὼν αὐτός. aliter rurſus ordinantur ap. *Thucyd.* v. 66. & 68. verum pro populorum & aetatum diverſitate haec variantur. quid & quot capiebat λόχος. qui ταξίαρχοι a multis diſcas, licet. *Plat.* VI. de L L. 755. C. *Lyſias* p. 262. *Xenoph.* K. Π. 249. A. *E. Spanhem.* ad *Juliani Orat.* I. p. 36. e *Lexico Tactico*, quod inſeruit *Biblioth. Coiſlinianae Montefalconius.* cujusque membra paſſim apud *Suidan* & alios offenderis. ut in Τάξις. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. II. XLIV *Dukero* ad *Thucyd.* VII. 60. *Salmaſ.* ad *Vopiſci Bonoſum* T. II. p. 763.

P. 85. Vs. 7. Ἐξελευθέρων] quamvis omnes reſpectu regis eſſent *ſervi*, tamen *ſervi* ita peculiariter dicti etiam apud Perſas manumiſſionem tamen apud Perſas obtinuiſſe nusquam docet ſaltem *Briſſonius. Zonaras* L. IV. *Ann.* 134. A. τοὺς ἐλευθέρους Πέρσας opponit τῷ Μορδοχαίῳ δούλῳ. hi ἐξελεύθεροι complexi fuerint etiam *Eunuchos. Eunuchi* apud Perſas quod *Libertini* in aula Romana. vide L. II. III. 26. 4.

P. 85. Vs. 10. Οἱ δὲ θεοί] *Iliad.* Δ. vs. 1.

P. 85. Vs. 11. Παράγονται] mox p. 86. 3. παράγειν εἰς ὄχλον. ita εἰσάγειν mox. ἐπεὶ εἰσηχθήσαν. item προσάγειν. vide *Demoſth. de Coron.* 508. F. *Polyb. Legat.* XCIII. p. 1280 ſic variatur in παρελθεῖν. εἰσελθεῖν προσελθεῖν ἐπελθεῖν. apud *Athenienſes* in δικαστηρίοις ϗ ἄλλαις συνόδοις ὑπηρέται τοῦ δημοσίου hoc factitabant teſte *Polluce* L. VIII. 131.

P. 85. Vs. 12. Δορυφορούμενος ὑπὸ φίλων ϗ συγγενῶν] qui *advocati* apud Romanos *Appulejus* L. III. *Mileſ.* 48. vocat *adſiſtendi ſolatium* id officii genus *Athenis* etiam non ignotus mos. vide *Achill. Tat.* VII. 439.

P. 85. Vs. 13. οὐ πάνυ τι λαμπρός] formula elegans. *Plato Philebo.* 23. B. *Max. Tyr.* XXVI. 1. 2. οὐ δὲ πάνυ τι ἐπιχωριάσαι. *Demoſth.* in *Neaer.* 861. E. *Aeſchin.* παραπρ. 253. C. ita πολύ τι. & μέγα δή τι. *Callim.* in *Delum.* 60. *Bentlej.* ad ejus *Epigr.* XLV. *Pauſan.* IV. XXXV p. 371. & *Sylburg.* ad eundem p. 925. ita accipe apud *Platon. Phaedro* p. 242. A. πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι. nec muta quid cum *Stephano* accipe Epigramma, cujus ſenſum alias ſaepe legiſti etiam Latine.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, ϗ μαχιμώδεις
  Φωνάς, ϗ θενάρην ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν.
Καὶ μὴν ϗ τὸν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
  Καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δή τι θέλω.
Ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκεῖνον
  Τὸν ϗ μὴ παρέχειν εἰδότα ϗ παρέχειν.

P. 85. Vs. 13. Φαιδρὸς] immo, ceu decebat *reum*, magis *fordidatus*. nam proprie bene *lautus* φαίνεται. *splendet*. de *Laide* in *Anthol*. III. XII. 7. 225. Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων. quia in luctu balneis abstinebant, atque ea aversabantur. contra in rebus laetis *lavabant*. hinc φαιδρός. *hilaris*. verum proprie de *lotis & unctis*. unde quod οἱ Ο' reddiderunt *Genes*. XXVIII. 18. καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. *Josephus* L. I. *Antiq*. XIX. 3. uno verbo reddit. φαιδρύνει δὲ τὰς λίθους. vide de voce φαιδρύνεσθαι L. I. XII. 15. 21.

P. 85. Vs. 17. Γραμματέα] ille *instrumenta*, *testimonia*, *leges* praelegebat. *Ulpian*. ad *Demosth*. *Timocrat*. 782. C. *Lucian*. de *Merced*. *Cond*. p. 721. *Pollucem* L. VIII. C. IX. § 98 haec pars muneris satis nota.

P. 85. Vs. 19. Συνδικάζοντες] *Aristophaneo* vocabulo οἱ συνδικασταί. οἱ σύμβουλοι. *assessores*. V. VIII. 92. 18.

P. 85. Vs. 19. Εἰσῆκται τὸ πρᾶγμα] ἡ δίκη. saepe εἰσάγειν τὴν δίκην. τὸ πρᾶγμα εἰς δικαστήριον. inde δίκη εἰσαγώγιμος & οὐκ εἰσαγώγιμος. dicitur etiam *reus* εἰσάγεσθαι. *Demosth*. *in Timocr*. 776. E. 786. D. *Lexicon Coislinianum* p. 488. γραφή. ὅτε τὶς εἰσάγεται. quando se sistere cogitur, εἰσέρχεσθαι dicitur, sed tamen γράψασθαι & εἰσάγειν diversi processus. *Max*. *Tyr*. IX. 2. Σωκράτην τοῦτον Μέλιτος μὲν ἐγράψατο, Ἄνυτος δὲ εἰσήγαγε. Λύκων δὲ ἐδίωκε, κατεδίκησαν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔδησαν δὲ οἱ ἕνδεκα, ἀπέκτεινε δὲ ὁ ὑπηρέτης. vide *Schol*. *Aristoph*. *Nub*. 843. plerumque δίκην vel πρᾶγμα intelligitur: non tam frequenter *persona*. *Lysias* XXV. 471. ἐπιβαλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον. *Pollux*. VIII. 27. εἰσάγειν τὰς προβολάς. *Athenis* εἰσῆγον τὰς δίκας ἄρχοντες vel οἱ λογισταί. *Ulpian*. ad *Demosth*. παραπρ. 375. D. κατ' Ἀριστοκρ. 729. E. & alii quoque pro varietate caussarum & dicasteriorum. *Demosth*. *Timocr*. 776. E. 781. E. 783. C. sed modo in ἐκκλησίαν. τὸν δῆμον. modo εἰς δικαστήριον. modo τὸ πρᾶγμα. modo τοὺς δεσμώτας. *Lucianus* in *de Merc*. *Cond*. *l*. *l*. jactat se in Aegypto obtinuisse munus τοῦ εἰσάγειν τὰς δίκας, καὶ τάξιν αὐταῖς τὴν προσήκουσαν ἐπιτιθέναι. Credo tamen aliter Anytum, aliter Lucianum τὰς δίκας εἰσενεγκεῖν. dixi δίκην saepius intelligi quam τινα. *personam*. sic in aliis locutionibus passim δίκη reticetur. φεύγειν παρανόμων. φόνου. ἀσεβείας. *Latini* dicunt. *injuriarum competit*. *Aristoph*. *Eccl*. 651. A. Πῶς εἴ τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ, πόθεν ἐκτίσει ταύτην; mox. τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσι. nempe τὴν δίκην. tamen *Dawesius* in libello saepius laudato p. 318. negat dici id posse: nam *partem injuriae* significat ἐκτίσειν τῆς αἰκίας. igitur φεύγειν φόνου est ex *parte caedis reum esse*. corrigit igitur τὰς αἰκίας. quod quam Graece dicatur, ipse viderit. si correxisset τὴν αἰκίας, aliqua specie defendi posset. quae porro differit de αἰκείας & αἰκίας, suspicionem injicerent

rent

Digitized by Google

rent illum αἰκίας γραφὴν *Athenis* datam fuisse ne cogitasse quidem. an ipso jubente ubique αἰκεία scribemus? quod in *Æschyleo* versu tentat forte non magis placuerit. ubi invenit ἀκὶς pro ἀεικὶς?

P. 85. Vs. 21. Ἔδει ἄρξασθαι τὸν κατήγορον] Mithridates utitur *exceptione dilatoria.* Unde recte, licet reus, primus dicit. *Nam agere etiam is videtur, qui exceptione utitur: nam reus in exceptione actor est.* L. 1. & 2. ff. *de exceptt. praescriptt. & praejudd.* Ad constantem usum fori respexit his versibus *Aeschylus Eumen.* 585. ubi *Minerva* ceu λογιστὴς vel ἄρχων.

> Ὑμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
> Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
> Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

P. 85. Vs. 24. τὴν τάξιν] vide *Luciani* locum modo laudatum. ubi non puto notat τὴν ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολήν. sed quod *Sopingius* ad *Hesych.* in h. v. primo adponit *ordinem in accusando* vel *agendo.* habet etiam alias notiones juridicas, quae huc non faciunt.

P. 85. Vs. 24. πρῶτον τῶν λόγων] pro πρότερον *Joann. Euang.* 1. 15. ὅτι πρῶτός μου ἦν. vide ibi *interpretes.* sic in *Lucae Euang.* 11. 2. quibusdam ἡ ἀπογραφὴ πρώτη explicatur. *Athenaeus* XIV. VII. 630. C. πρώτη δὲ εὕρηται ἡ περὶ πόδας κίνησις τῆς διὰ χειρῶν. *Maneth.* 1. 330.

> Ἡνίκα φυομένων βρεφέων γεννήτορα πρῶτον
> Μητέρος εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυηπόλος αἶσα.

qui versus repetuntur L. IV. 405. ubi advertit *J. Gronovius.* vide L. VII. v. 122. 15. quibus locis *Manethonis* vocabulum ὀρόωσιν collocatur inter *futura indicativi & Aoristos subjuntivi.* quae tempora sane permiscet aliquando, si corruptio absit. an ab ὀρόω refugit futurum formare? nam ἐκβάλει ibidem sine dubio in ἐκβαλέει mutandum.

Audacior quis reposuerit πρότερον. quae miscentur ap. *Polybium* L. X. 16. 822. εἴρηται πρότερον. *Cod.* πρῶτον. ubi & προτοῦ locum habuerit. quod restituendum *Heliodoro* L. VII. 326 Καὶ πολλὰ δὴ προτοῦ καὶ πολλάκις εὐπαθοῦσα. sic *Cod. Taur.* vulgo εὖ παθοῦσα & πρὸς σοῦ. an utrumque receperis καὶ πολλὰ προτοῦ πρὸς σοῦ κ. τ. λ.

P. 86. Vs. 4. Εἰ μὲν οὖν διεφθάρη, ὡς ὑπεύθυνον ἔδει παρεῖναι] L. 2. *ff.* §. 2. ad *L. Juliam de adult. Ea quae inter reas adulterii recepta esset,* absens *defendi non potest.* διαφθείρειν. διαφθορά. φθορὰ sollemnia in his vocabula.

P. 86. Vs. 5. οὔτε μάρτυρι οὔτε συνηγόρῳ] de patroni necessaria paesentia

ſtinacio. perendinatio. Ammon. in ἀναβάλλεσθαι agit de hoc verbo. ſed non multum huc facientia offendes. ille ſignificatus obtinet L. IV. VI. 74. 22. *Max. Tyr.* XXIV. 6. ἀναθέσθαι noſtro ſenſu utitur. L. 41. ff. *ad L. Jul. de adult. In crimine adulterii nulla danda dilatio eſt : niſi ut perſonae exhibeantur* [qui noſter caſus], *atque judex ex qualitate negotii motus, hoc cauſſa cognita permiſerit.*

LIBRI QUINTI CAPUT QUINTUM.

P. 86. Vs. 17. Οἷα δὲ] alii reponant οἷα δή. Neſcio an huc referri poſſit, quod Grammatici obſervant Atticos δὲ pro δὴ adhibere. vid. *H. Stephanus de Dialect.* p. 26. 27. qui tamen ad *Platon. Phaedr.* p. 250. C. δὲ pro δὴ ſaepe corruptum eſſe adfirmat, quo loco ſane τὸ δὴ κάλλος praetulerim, & περὶ δὲ κάλλους pro lemmate, quod lector adpoſuit & in contextum ita irrepſit. Δοκεῖ δή μοι ex *Cod.* meo ap. *Polybium* x. 853. repoſueris. uti *Hemſterhuſio*, adſtipulante *mſto.* ap *Xenoph.* I. 2. ſic ὅσα δὴ paſſim. οἷα δὲ in principio periodi diverſum paullo notat. vid. *Herodot.* I. 61. 66. ap. *Ariſtoph.* in *Pace* 407. vel corruptum vel male collocatum δὴ.

Ἵνα τί δὴ τοῦτο δρᾶτον. ὅτι νὴ τὸν Δία.

lege vel ἵνα δή τι vel ἵνα δὲ τί cum *Juntina.*

P. 86. Vs. 18. Περιήνεγκε λόγους] λόγον dicit *Xenoph.* VII. H. H. 625. *Longus.* III. 92. ut noſter. ubi exempla alia ſiſtuntur.

L. 86. Vs. 25. Μοιχείας ὑπόθεσιν] Vocabulum juridicum. *ſpeciem. caſum. litem. Budaeus Comm.* L. Gr. p. 191. *Demoſth* 330. D. *Ariſtaen.* II. III. μόνης δὲ τῆς κοινῆς ὑποθέσεως ἀμελῶν. *rei* vertit *Mercerus.* bene. ſi intellexerit *litem. cauſſam. controverſiam.* & ſane vir ille etiam nimiam affectavit eruditionem in Graecis Latinius reddendis. conjiciat κοίτης nemo, niſi qui elegantiam locutionis non capiat. ubi δὴ quoque fruſtra conjici oſtenſum ad *Ariſtoph. Plut.* p. 217. & in *Miſcell.* XI. III. p. 35. aliter *Lucian. Tyrann.* II. 45. & noſter IV. III. 69. 12.

P. 86. Vs. 26. ἐπόμπευσας τάφῳ . . . δικαστηρίῳ] *famoſum reddidiſti ſepulcro . . . dicaſterio. foro. Iſidor. Origin.* XVIII. 2. *publice oſtendere.* πομπεύειν. neutrorum more ſaepe occurrit, ut ap. *Noſtrum.* IV. I. 64.

 15. pro

15. pro πομπεύειν. vide *Schol. Theocr.* 11. 68. *Sophocl. Trachin.* 629. dixit πομπεύειν τέχνην Ἑρμοῦ. *praeconium exercere.* ſed πομπεύειν *cum infamia per ora vulgi traducere.* ita hic. ita ſaepe. & ap. *Demoſthen.* de *Coron.* 493. F. potuiſſet adhibere ἐξεπόμπευσας. Eleganter *Theodor. Prodr. Amaranto.* p. 442. ἀλλ' ἡ χθὲς, ὅτε δρᾶμα ὑφῄλετο, καὶ περιείλετο τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἀληθὲς ἐξεπόμπευσε.

P. 86. Vs. 26. Διήγημα] idem, ſed minus dicit, quam quod *D. Paullus* 1. *ad Corinth.* 1. IV. 9. Ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. vocem noſtram in eum ſenſum adhibent Οἱ Ο', *Paralip.* 11. VII. 20. Δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. *Fabula* Latinis. vide *N. Heinſium* ad *Ovidii* 11. *Art.* 562.

P. 87. Vs. 1. Ποίοις ὀφθαλμοῖς] *Sophocl. Oedip. Tyr.* 1385.

Ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
Πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς ᾅδου μολών.

Demoſth. in *Ariſtog.* 842. F. ποίοις προσώποις, ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψεσθε: nam & τισὶν ita utuntur. *Philo* de *Joſepho.* 73. 21. τίσι δὲ ὀφθαλμοῖς αὐτὸν (τὸν πατέρα) θεάσασθαι δίχα τούτου δυνησόμεθα. *Demoſth.* de *Coron.* 507. A. 519. B. & haec locutio rogando negat. ita ap. *Lyſian* in *Andoc.* p. 119. τούτῳ πειθόμενοι, ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; id eſt, *nullis rite ſacra facietis.*

P. 87. Vs. 2. Οἵων ἀκοῦσαί με δεῖ ῥημάτων] quae enim matrona non erubeſcat ad nomen adulterii, etſi & de alia ſermo fiat? *Ariſtaen.* 1. 10. Καὶ ἡμίφωνον καταλέλοιπε τὴν λέξιν τὴν ἐπ' ἐσχάτῳ κειμένην. ἅτε διαμνημονεύουσαν γάμον· ὃν σεμνὴ παρθένος κἂν ἑτέρῳ λέγοιτο, ἠρυθρίασε. non valde bonum ibi foret ἕτερος λέγοιτο. vulgo. ἑτέρου λέγοιτο.

P. 87. Vs. 3. Ἵνα πληθήσῃ] Cum *futuro* Indicativi docuit dudum componi *Budaeus* p. 46. ita ὅπως. vide *Cl. Marklandus* ad *Lyſian.* 1. p. 22. *Miſcell. Obſerv.* XI. III. 4. & poteramus contenti his eſſe.

P. 87. Vs. 4. Κρίνεται] *litigat. it in jus.*

P. 87. Vs. 4. Ἐπὰν] uſitatius eſſe dicit *Thomas Magiſter* ἐπειδάν. hoc verum. at nihil eo deterius ἐπὰν, ut ipſe ex *Platone* oſtendit.

P. 87. Vs. 7. Ὄναρ ἔβλεπεν αὐτὴν] *Xenoph. Epheſ.* v. 75. Τῇ δὲ Ἀνθίᾳ ὄναρ ἐπέστη ἐν Τάραντι κοιμωμένῃ. ἐδόκει δὲ αὐτὴν εἶναι μετὰ Ἁβροκόμου, καλὴν οὖσαν μετ' ἐκείνου καλοῦ. Καὶ τὸν πρῶτον εἶναι τοῦ ἔρωτος αὐτοῖς χρόνον . . . εὐθὺς μὲν ἀνέθορέ τε καὶ ἀνεθρήνησε. *Tacit. Ann.* 11. 14. *Nox eadem laetam Germanico quietem tulit, viditque ſe operatum.*

P. 87. Vs. 9. Καὶ τὴν τῶν γάμων ἡμέραν ἐστεφανωμένην] nam ante καὶ diſtin-

ſtinguendum, non poſt ἡμέραν. *& die nuptiarum coronatam.* κατὰ nempe.

P. 87. Vs. 9. Ἐστεφανωμένην] Optimum ſomnium. *Artemid.* IV. 5. ὅσα πέπλεκται . . . καὶ στέφανοι . . . ἀγαθὰ διὰ τὴν συμπλοκήν. & L. IV. 30.

P. 87. Vs. 10. Νυμφίῳ] vide quae diximus de toto hoc loco L. I. C. I. p. 2. & 3.

P. 87. Vs. 11. Καταφιλεῖν] *Artemid.* II. 2. p. 83. ἀσπάζεσθαι δὲ τοὺς συνήθεις καὶ προσαγορεύειν καὶ καταφιλεῖν, ἀγαθὸν . . .

P. 87. Vs. 11. Μέλλουσα] ita pro μέλλουσαν recte Cl. *Reiskius.*

P. 87. Vs. 12. Προεξαναστὰς] *Herodot.* L. VIII. 59. IX. 61.

P. 87. Vs. 12. Πλαγγὼν] Quod Plango mox ſomnium felix praedicat, ex arte fit. *Artemid.* IV. 7. ὅσοι συναντῶσι, καὶ ὅσοι βλέπονται, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, οἱ μὲν φίλοι τε καὶ εὐεργέται ἀγαθοί. IV. 9. Τῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὁρωμένων ἀνθρώπων, ἀγαθὰς ἡμέρας ποιοῦσι τὰς ἐπιούσας, οἱ ἥδιστοι καὶ φίλτατοι ἢ οἱ φιλοῦντες τοὺς ὁρῶντας.

P. 87. Vs. 13. Καὶ Χαιρέα] Ita datum ab Auctore puto. licet aliquantum minus probabiliter nunc anui de Chaerea in mentem veniat. lineola ſubducitur in *Apographo.* interpres cogitavit de Χαῖρε.

P. 87. Vs. 14. ὥσπερ γὰρ ὄναρ] L. II. I. 23. I.

P. 87. Vs. 17. αὐτομάτως] *Appulej.* III. *Met.* 45. *divinitus oborta audacia.* quamvis diſtinguant tamen divino inſtinctu & ſponte ſua quae fiant. paſſim ἀπὸ ταυτομάτου, & ſimilia.

P. 87. Vs. 19. Ὠισμὸς] *Moiris Atticiſta.* Ὠστισμός. ὠθισμός. Ἀττικῶς. ὠσμός. Ἑλληνικῶς. hoc habes ap. *Diodorum* L. II. 19. 49. in variantibus. ſed primum mihi non obvium. ſed poteſt venire ab ὠσίζω.

P. 87. Vs. 19. Μέχρις ἔξω] aliis quoque μέχρι cum adverbiis jungitur.

P. 87. Vs. 20. Τῷ μὲν δοκεῖν] potuiſſet quoque τὸ μὲν δοκεῖν.

P. 87. Vs. 25. Τοῖς ἀμφὶ] Ex *Iliad.* Γ. 146. aliquantum inmutavit. utitur etiam *Ariſtaen.* I. I. ſero video interpretem δημογέρουσιν & δημηγοροῦσι confudiſſe. δημογέροντες qui ſint, ipſa vox docet.

P. 88. Vs. 2. Πάντες] *Odyſſ.* A. 366.

P. 88. Vs. 3. Τραῦμα] L. VIII. v. 137. 2. ὡς ἐπὶ τραύματι παλαιῷ πληγὴν ἔλαβε καινήν. ap. *Heliod* I. p. 6. habes τρώμασι pro τραύμασιν in *Cod. Taur.* ſed iſte Joniſmus vix locum habeat. porro Θαῦμα in *Apogr.* litera P ſaepe deficit, in quibusdam praecipue ſcribendi compendiis. ut in Φ quando ei inponitur P. & abundat. apud *Manethonem* legeris. L. III. 188.

Ἀχολίην τ' ὤπασ' ἄφενός τε φρένας βασιλήων ἀμφὶς,

qui verſus ſeptem claudicantibus pedibus incedit. illud φρένας natum ex ἄφενος accedente ſuperflua litera P. totum lege

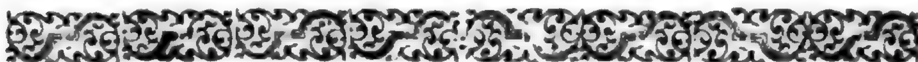
illud ὄψιμος ad βολὴ refer, si serves pentametrum, vel muta in ὀψίμου & refer ad Τοῦ δὲ χρόνου. forte & ὄψιμον posses, referendo ad τελευτήν. ut rem melius intelligas, confer & *J. Firmicum* L. VII. XXV. 2.

L. v. 99. Ἠδ' ἄστρων φύσαντες ἑὴν διὰ πίστιν ἄπιστον
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες ἦλθον ἐπ' ἄφνω ἀνέλαμψαν.

ultra septimum pedem extenditur. sed versionem prius videamus.

Aut astrorum, spirantes propter suam fidem infidam,
Caelestibus jactibus tamquam stellae veniunt in opibus.

at φύσας. est *genitor.* qui *genuit.* φυσάω vel φυσέω aliud. deinde quidem ἄφνος notum, pro ἄφενος. verum facit ἄφνει, non ἄφνω. an restituendum sic, vel ἄφνος? si ἐπ' ἄφνω serves ἐπ' referendum ad ἦλθον vel βολαῖς. sed quid faciemus versui. credo ἀνέλαμψαν esse interpretamentum τοῦ ὡς ἀστέρες ἦλθον. ἐλθεῖν ἐπ' ἄφνος opponuntur praecedenti ἄλλαξ. sed malim ἦϊξαν. sic *Plato* X. de R. P. 621. C. εἰς τὴν γένεσιν ᾄττοντας ὥσπερ ἀστέρας. pro φύσαντες si reponas φυσῶντες, sensum habueris, si modo φυσᾶν ἄστρων *superbire en astris* notet. an Ἐκ δ' ἄστρων. alios aliis locis versus jam ereximus & in pedes formavimus.

LIBRI QUINTI CAPUT SEXTUM.

P. 88. Vs. 9. Ἣν ἐτίμησας χάμοι] nescio sane cur non diceretur τιμᾶν τινὰ τιμήν. non opus ᾗ. immo si quid mutandum, mallem ᾗς ἐτίμησας. quia praecedit τιμᾶς. elegans quoque & usitatissima omnibus constructio. sed saepe incrustata.

P. 88. Vs. 10. Ἐπιβουλευόμενον] quantocyus repone ἐπιβουλευθέντα. forte mireris, unde praeter morem tam evaserim inperiosus. quia scilicet *Apographum* sic habet liquidis literis, & ipse nescio, unde illud aliud tempus originem, sane spuriam, traxerit. hoc me evasit cum paucis, quandoquidem *exemplar* ad *apographum descriptum* non prius tradiderim typographo, quam a me ipso foret commissum. de talibus semper monui religiose.

P. 88. Vs. 10. ἐπ' ἐμοῦ] *in mea persona.* v. VII. 90. 14. Ὁ δὲ τῆς μοιχείας νόμος οὐκ ἔστιν ἐπὶ δούλων. at VI. IV. 104. 14. νόμος κεῖται ἐπὶ γάμοις. & sic *Lysias.* p. 17. & alii.

P. 88.

P. 88. Vs. 10. Ἐκδικήσεις] *vindices*. ἐκδικάζω plane aliud. vide *Aristoph. Eccl.* 976. eodem argumento usi proceres Persae ad condemnandam *Vastam*, ne ejus pervicacia in regem ipsum ceteras Persidas in maritos redderet refractarias & inmorigeras. C. 1. *Estherae* vs. 16.

P. 88. Vs. 10. Τὴν ἀσέλγειαν] de maribus modo dici, non de feminis observat *Th. Magister*. An Attici ita religiose observent, nescio. sed apud alios de feminis certe occurrit. de *Sapphone Titian*. C. LIII. non modo autem de libidine, verum & de quavis animi inpotentia. vide *Demosth.* περὶ παραπρ. 347. C. in *Androt.* 706. E. in *Timocr.* 798. C. vide L. v. VII. 90. 8. ὕβρις saepe de *adulteriis*. *stupris*. ut *injuria*.

P. 88. Vs. 13. διὰ τὸν ποιήσαντα] potuisset adjicere καὶ τὸν παθόντα. sed cavit forte ab hoc nimis ambiguo hic verbo.

P. 88. Vs. 14. ἐπίβουλος ἐμοί] casus verbi. L. VI. 1. 99. 3. cum genitivo. sed obvii tales dativi.

P. 88. Vs. 16. Εἰ καὶ δι' ἐμὲ τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ διὰ σὲ τὸν βασιλέα] liceat auctori ex suo arbitrio loqui.

P. 88. Vs. 19. Τὰς μὲν οὖν δεήσεις . . . οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ] sic posses verba invicem componere: verum illud intercedens, ὅτι οὐκ ἐξ ἴσου καθεστήκαμεν, turbat. si haberetur καὶ ὅτι. esset modo enallage constructionis. sed hic malim τὰς δεήσεις absolute accipere, quales accusativi saepe fulciuntur ope praepositionis latentis. vide *Perizonium* ad *Sanctii Minerv.* II. v. 5. p. 185. *Davisium* ad *Ciceron. Tuscul. Quaest.* 1. 23. *Aelianus* V. H. V. XVII. Ἀλλὰ καὶ Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν στρουθὸν ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρεῖδον. consulatur ibi *Perizonius*. Δεήσεις autem sunt *prensationes*. *Ulpian.* ad *Demosth.* παραπρ. p. 294. A. παραγγελία] παράκλησις. δέησις. προτροπή. p. 294. B. δεήσεις καὶ σπουδαί.

P. 88. Vs. 20. Παρασκευὴν] L. v. 14. 84. 8. saepe de adversariorum potentia similes querelas offenderis ap. *Rhetores*. *Lysias* 331 & 459. *Aeschin.* adv. *Ctesiph.* 427. A.

P. 88. Vs. 21. Ἐξ ἴσου καθεστήκαμεν] ab pugilibus vel potius exercitibus, qui πλεονεκτοῦσι τοῦ τόπου. *Xenoph.* K. Π. 33. D. οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι.

P. 88. Vs. 22. Οὓς νόμους ὁμοίως ἐν πᾶσι τηρεῖς] ἐν pro οὐ posui. alioqui πᾶσι posset re vera sufficere. Noster L. VI. III. 102. 23. δικαιοσύνην ἐν ἅπασιν ἀσκῶ. sed ibi de *rebus* potius. hic de *personis*.

P. 88. Vs. 23 Καταφρονήσει] *Mithridates* nempe *te*. non cogitandum de Attica secunda persona medii futuri. qualia non debent admitti passive sine necessitate. de hoc Mithridate rex ipse L. IV. VI. 74. 24. ἀρχὴν ἔχειν καταφρονήσεως.

P. 88. Vs. 26. σαφὴς καὶ σύντομος] *Eurip. Phoen.* 472. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. apud *Callimachum* in *Delum*. vs. 94. legitur.

'ΑΛ'

Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.

ubi *Sch.* σαφέστερον. at ea notio certe in σύντομος non ineſt. licet ſane brevis ſermo magis perſpicuus ſaepe, quam multis verbis laborans oratio. adhibuit vocem hanc iterum fragm. LXXVIII.

Καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τομώτατοι.

ubi *fervidiſſimi* redditur. at incertior ibi vera ſignificatio. ipſa vox *Heſychii Gloſſam juvat.* ὀξύτερος. δυνάμενος τέμνειν. & quando τομὸς de ſermone adhibetur, inde metaphora trahitur. *acuta dicta.* τομὰ ῥήματα forte poſſis dicere. ſed in loco primo *Callimachi* non video locum huic ſignificatui: ut pene accedam *Th. Cantero* in ſchedis reponenti τορώτερον. quod aptiſſimum & uſitatum. *Heſych.* Τόρῳ. ἰσχυρῷ. Τορῷ. ὀξεῖ. ἀκριβεῖ. τρανῷ. ἰσχυρῷ. μεγάλῳ. certe τομὴ πράγματος & τομοῦραι huc nihil facere videntur, quae hic adponit vir magnus, *Ezech. Spanhemius*, non quidem κριτικώτατος, ſed qui ubertate doctrinae ſuae tamen inmenſum quid utilitatis literis attulit, prae iis, qui audaciſſimas & ab veritate alieniſſimas, aridasque conjectatiunculas nobis, ceu oracula, totis libris obtrudant.

P. 89. Vs. 2. Οὐ καὶ τάφος ἐστὶ παρ' ἡμῖν] Fortuitum hemiſtichium. *Lucas in Actis.* II. 29. Καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

P. 89. Vs. 6. Ὤφθη] *Adparuit. inventus fuit. exſtitit. Sophocl. Antig.* vs. 720.

Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.

Trachiniis vs. 459.

Θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσῃ κακός.

Lyſias p. 225. ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες. *Plutarch. Solone.* 205. ἀλλὰ τεθνηκότες ἀναλγῆ καὶ ἄλυπον ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ σχόντες θάνατον ὤφθησαν. ubi *Brianus* credo male cogitat de ἔφθησαν. in Arato p. 343. iterum ſic loquitur. *Lucian. Piſc.* I. 612. ὦπται χρηστός. *Nemeſius* de N. H. I. 34. Κρείττους γὰρ ἀδήριτοι ὤφθησαν οὗτοι τῆς τῶν θηρίων ἐπιβουλῆς. ubi vox ἀδήριτοι debetur meo *codici*. recte *Heſychius.* ὀφθῇ. εὑρεθῇ. φανῇ. vid. *Th. Gatakerum* ad *Antonin.* x. 8. p. p. 329. mox poſt ᾤετο pone comma.

P. 89. Vs. 10. Ἐπιστολὰς] intelligit epiſtolam Chaereae nomine ad Callirrhoen ſcriptam. non quam ipſe ſcripſit ad Callirrhoen, ὑπισχνούμενος αὐτόσε στρατηγεῖν. cur autem ex hac Mithridatem non coarguit de meditata vi? dixi L. IV. V. 72. 16. noſtrum hujus epiſtolae videri oblitum. namque & mox unam Chaereae epiſtolam praelegi jubet a Grammateo.

P. 89. Vs. 11. Ἡ δὲ σὴ Τύχη] Captat benevolentiam regis, cujus Fortunae salutem suam inputat. *Tacit.* XIV. *Annal.* 6. *benignitate Deûm & Fortuna ejus evasisse gravem casum.* ita & noster subjungit καὶ ἡ πρόνοια τῶν ἄλλων θεῶν *Fortuna* enim regia, ceu *Dea*, colebatur. sic *Galba Fortunam suam* peculiari cerimonia Tusculi colebat. *Sueton.* in vita ejus C. IV. & XVIII. quis nescit *Caesaris Fortunam.* hinc in *Numis* toties FORTUNA AUG. AUGG. *Curtio.* L. X. C. 6. bis memoratur *Fortuna Alexandri.* de qua librum scripsit *Plutarch.* qui in *Alexandro.* 44. εἰ μὴ καὶ ἡ σὴ μετὰ τῆς Περσῶν Τύχης Μακεδονίζει. in *Artax.* 292. τὸν βασιλέως δαίμονα προσκυνοῦντες.

P. 89. Vs. 11. Ἄξιον ὄντα] saepe in precibus ad Deos interponunt εἰ ἄξιός εἰμι. *quoniam dignus sum.* praeterea quando bonam circa famam vel alias laedimur, a modesto de nobis ipsis testimonio ut abstineamus mores non desiderant.

P. 89. Vs. 12. Κατέστησε] saepe modo *efficere. reddere.* ut καθιστάναι τινὰ ἔρημον καὶ ἄπορον. ap. *Plat. Philebo* 16. C sed hic *confirmavit in tuto collocavit. stabilivit. in statu fecit manere restituit. Herodot.* IV. 161. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὰν . . . ὅν τινα τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν *se restituentes. Demosth* παραπρ. 345. A. τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ καταστῆναι. in *Timocr.* 774. D. *Lysias* p. 120. Ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς. vide *Budaei Comm* p. 483. egimus de voce κατάστασις. L. III. IV. 49. 5.

P. 89. Vs. 12. Φανερὰς ἐποίησε τὰς ἐπιστολὰς] Quia sequitur Φωράσας & ἐμήνυσα conjecit, credo, interpres ἐπιβουλάς. si sic haberetur, non reponerem ἐπιστολάς. recte quoque ἐπιβουλὰς φανερὰς ποιεῖν.

P. 89. Vs. 15. Ἕκαστος δέ σοι] sane in Parnacis epistola ad regem *insidiarum* non *epistolarum* fit mentio. tamen Dionysius apud Pharnacen γραμμάτων meminit

P. 89. Vs. 17. Ηλέγχθαι] tuto pro ἐλέγχθαι editum. ut mox recte συνεπένθησε pro vitioso συνπενθησε.

P. 89. Vs. 20 ἀνίστησι τοὺς νεκροὺς] manium quietem interturbat. invidiose dictum. vide L. V. IX. 94 5.

P. 89 Vs. 20. Λέγε λαβὼν] nempe γραμματεύς. centies apud Rhetores. *Achilles Tatius* VIII. 487. λέγε δὲ ὧδε τῶν προέδρων καὶ συμβούλων τὸ δόγμα. ubi frustra *Salmasius* προεδρου. in his scriptoribus modo ad Atheniensium Rempublicam, modo ad Romanam respicitur. apud Athenienses erant plures πρόεδροι. *Aeschines* παραπρ. 258. A. τῶν συμπροέδρων meminit. dicit p 408 D. λαγχάνειν προεδρεύειν. πρόεδροι δέκα memorantur auctori *argumenti* in *Demosth.* κατ' Ἀνδροτ'. *Harpocration* satisfecerit. Quamvis etiam in invidiam, plurali uti solemus. *Sophocles Antig.* 60.

— ἐκ

Digitized by Google

——— ——— ——— ἐκ νόμου εἰς
ψῆφον τυράννων, ἢ κράτη παρέξομεν.

Justin. XXXVI. VI. 7. *Xenoph. Eph.* II. 28. εἰ δέδοις ἕκαστον θυγατέρα τὴν σὴν τοῖς οἰκέταις. in unius invidiam adsumens totum genus.

P. 89. Vs. 22. Ἀποδειξάσθω] hoc verbum rarius in medio occurrit. ἐπιδείξασθαι passim. *Xenoph.* IV. *Memor.* 883. D. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἀπεδείκνυτο. ubi margo ἐπεδείκνυτο. nescio quibus auctoritatibus suffultus. *Idem* p. 805. διαφεύγειν τὸ ἀποδείκνυσθαι γνώμην. sed & ibi saepius variatur modo eodem. 814. D. & L. V. A. K. 347. E. οἱ γὰρ μάντεις ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι. ap. *Herodot.* passim ἀποδέξασθαι. sive ἀποδείξασθαι vide *Porti Lexicon Ionicum.* Nostri sensu dicit *Demosth. de Cor.* 491. D. Εἰ δὲ φησιν οὗτος, δειξάτω, κἀγὼ εἴξω καὶ σιωπήσομαι.

P. 89. Vs. 23. Καὶ νεκροῦ καταψεύδεται] Quibus parcere omnis religio & humanitas praecipit. *Xenoph.* K. A. III. 296. A. καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμὼν τὴν κεφαλήν. 301. B. Οὔτε Κῦρον τὸν τεθνηκότα αἰδεσθείς. pleni libri de hoc pietatis officio.

P. 89. Vs. 24. εἶχε τὴν ψῆφον] ἡ ψῆφος. πᾶσαι ψῆφοι.

P. 89. Vs. 26. Πικρὸν ἀπέβλεψε] ita πικρὸν βλέπειν emendavit optime *Arnaldus* in *Alciphr.* II. I. 196. codice confirmante. vulgo μικρόν. vide L. IV. harum *Animadv.* I. p. 362. In *secunda* ὑποθέσει *Orat. Demosth.* περὶ παραπρ. legitur πόλεμος συνειστήκει Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις μικρός. *Var. Lect.* μακρός. bene. at & de πικρός cogitare licet.

LIBRI QUINTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 90. Vs. 4. Συνίημι] *Apographum* & procul dubio *Codex* σύνειμι. sic etiam συνεῖναι pro συνιέναι. ap. *Heliod.* II. 89. *Vat. Xyl. Taur.* & in *Cod. meo* Apollodori L. III. VI. VII. 177. *Demosth.* in *Aristocr.* 741. C. 742. E. de *Coron.* 491. C. *Ulpian. Gronovius* in *Herodoto* V. 8. recte restituit ex optimo *Mediceo.* συνιέναι. & ita ordine factum bis ap. *Lucian.* T. II. p. 57. nec movere quem debent notata *Gatakero* ad *Anton.* L. V. §. 7. p. 191. forte quis praesidium quaerat in ἀφεῖναι, παρεῖναι, ἀνεῖναι; sed alius naturae haec esse ostendimus. L. III. III. 47. II. & III. IX. 58. 5. confusio tamen omnino caveri nequit. sic παρεῖναι *omittere* & παρεῖναι *adesse.* ἀπεῖναι Ionice *dimittere* &

 ἀπεῖναι

ἀπεῖναι pro ἀπιέναι *abire*: quod in Codicibus occurrit & alias. ſed tamen non immerito inmutavit *J. Daviſius* in *Max. Tyr.* XXIII. I.

P. 90. Vs. 5. βαρεῖ] diſplicet Grammaticis. vide *J. G. Graevium* ad *Luciani Soloec.* T. III. p. 573.

P. 90. Vs. 6. Πρώτην ταύτην ἔχηκα τὴν διαβολὴν] Inde *Demoſthen.* de *Cor.* 514. E. queritur Aeſchinen invidioſe Cephalum & Demoſthenem comparaſſe, dum de Cephalo praedicet. Ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. *Appul.* III. *Mileſ.* 47. *Ne tantulo quidem numquam crimine poſtulatus, ſed probe ſpectatus apud meos.* ſic *Codex* noſter. ἔχειν διαβολὴν. eſt διαβάλλεσθαι. ita Latini *crimen habere* eſt *accuſari*. *Herodot.* IX. 99. ὑποψίην ἔχειν eſt ὑποφθῆναι. ſic αἰτίαν ἔχειν. κατηγορεῖσθαι. *Caſaub.* ad *Athen.* IX. II.

P. 90. Vs. 8. Ἀκόλαστος καὶ ἀσελγὴς] Conſule *Heſych.* in primo vocabulo, qui hoc per illud explicat. *Pollux.* VI. 189. commutat quoque *Plato in Symp.* 190. D. *Ariſtotel.* VI. *Hiſt. Anim.* XVIII. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. *Plat. Philebo* p. 12. D. ἀκολασταίνειν & σωφρονεῖν, ut hic, opponit.

P. 90. Vs. 8. ἐποίησαν ἂν βελτίονα μὲν] Non eſt, ut multum reluctaris, ſi quis με reponi malit.

P. 90. Vs. 10. Μιᾶς ἡδονῆς ἕνεκεν ἀπολέσαι] *Plutarch.* de *Liber. Educ.* p. 5. B. μίαν ἡδονὴν θανάτου τιμώμενοι.

P. 90. Vs. 11. Παραγράψασθαι τὴν δίκην] *excipere. exceptione removere, actionis perperam inſtitutae. Pollux.* L. VIII. §. 57. *Budaeus* in *commentariis. Demoſth.* in *Mid.* 616. E. Nempe oſtendit eſſe *ſervam.* at Lex *Julia de adulteriis* de liberis perſonis, non de *ſervubus* lata. tum ex *lege Aquilia* agendum. *injuriarum actio* quoque patebat. & *praetoria actio* de *ſervo corrupto.* L. 6. *ff. ad L. Jul. de Adult.* Nam ſaepe Charito ſequitur jus Romanum, quod ejus tempore ſolum vigebat.

P. 90. Vs. 13. Νόμῳ γαμετῆς ούσης] Si concubina aut injuſta uxor erat, ut maritus eam accuſare nequibat, ſed jure extranei. *L.* 13. *ff. ad L. Jul. de Adult.* igitur nec adulterium alio perſequi modo. Apud Athenienſes pellicis adulterum occidere licebat quaſi marito, *Lyſias* ὑπὲρ Ἐρατοσθ. φόνου. p. 17.

P. 90. Vs. 15. Γραμματίον τῆς ἀπελευθερώσεως] Nam cum *ferva ſervove* nullae nuptiae. at cum *libertino* vel *libertina.* L. 1. C. *de Inceſt. Nupt. Liberta eademque uxor tua.* & L. 3. ejuſdem tituli. *cum ancillis non poteſt eſſe connubium.* at opus manumiſſione, quando patronus patronave mariti uxoriſve erat manumittens. innumera in literatis lapidibus exſtant exempla. ap. Cl. *Murat.* MCCCXLVI. 2. ex *Ligorio.*

D. M.

D. M.
T. FLAVIUS. SORATUS
CONJUGI. ET. LIBERTAE
SUAE. AMANTISSIM
FECIT.

At jam *Jac. Mazochius* exhibuerat p. CXXXV. & ex eo *Gruterus* DCCCCXL. 3. ubi pro *Soratus* quasi e *Mazochio Sostratus*. sed nec in emendandis ap. *Mazochium* varietas notatur. ita edidit quoque *Oct. Boldonius* p. 613. Tamen *Reinesius* merito *Sostratus* in *Eponymologico* probavit. vide *Thesaurum Muratorianum* MCCXIII. 7. MCCCXIII. II. MCCCLIX. 8. MCCCLIX. 12. MCCCXIV. 4. MCCCLXII. 10. sed affatim exemplorum adposuit *Fabrettus*. C. IV. p. 290.

P. 90. Vs. 14. Γραμμάτιον] *instrumentum juridicum*. pro quo mavult γραμματίδιον *J. Casaub.* ad *Athenaeum* L. VII. 6. 501. vide ad L. VIII. IV. 134. 20. ubi alio sensu γραμματίδιον adhibet, quo mox γραμμάτιον pro *epistola*. ut ap. *Lucian. Dial. Meretr.* X. 306. γραμματεῖον sensu nostro valde obvium. γράμματα & γραμματεῖα hac notione ceu synonyma ponit *Lysias* p. 507. *tabulae legum*. χαλκᾶ γραμματεῖα *Platoni Minoe* p. 320. C. & quae finis! vide *Bergler.* ad *Alciphronem*. I. XXVI. 106. *Salmasius*, C. X. de *Modo Usurarum*. γραμματίδιον derivat a γραμματεῖον. venit a γραμμάτιον, ut σωμάτιδιον a σωμάτιον. σωματεῖον. nec bene illud quod γραμματεῖον deducat a γραμματεὺς. cum a γραμματεύω descendere constet, ut χαλκεῖον a χαλκεύω. *locus* ubi χαλκεὺς *operatur*, & centena alia. vocabula vero γραμματίδιον σωματίδιον saepe in penultima in codicibus habent EI. quia illa syllaba contracta & longa est γραμμάτιον γραμματίδιον. unde ἐγχειρίδιον. ποτηρίδιον. βυβλίδιον. πινακίδιον. ἀργυρίδιον. res nota nec ab uno tractata.

Verum quid intelligemus per γραμμάτιον ἀπελευθερώσεως. an *manumissionem per epistolam*. quae *chartula* vocatur L. *unic.* C. *de Lat. lib. toll.* quae saepe per tabellarium fiebat. verum etiam in manumissione inter amicos scriptura locum habebat l. l. §. 2. An, cum coram praetore manumittebatur, *instrumentum manumissionis* confieri sueverit, non dixerim. certe conficiendo instrumento non multa opportunitas, si manumissio celebraretur coram praetore, vel praeside, vel proconsule, in balneum vel in theatrum eunte. vide *Instit.* L. I. T. V. §. 2. *de Libertinis*.

Et poterat excipere *Dionysius*, si vel non ipsi *instrumentum manumissionis ad manum* esset. matronali veste donarat: nuptiis ipsis manumissio facta intelligi satis posset. sed haec haud nostri fori.

P. 90. Vs. 17. Κἀκεῖνος ἁρπάσας ἐκ τάφου] & ille qui rapuerat e sepulcro:

pulcro: non ſolummodo pirata, ſed & συμβωρύχος. pro κἀκεῖνος potuiſſet καὶ ταῦτα ſcripſiſſe. eodem redit.

P. 90. Vs. 17. Ελευθέραν ἐπριάμην] L. 1. ff. ad *Leg. Fab. de Plag. ſi liberum hominem emtor ſciens emerit, capitale crimen adverſus eum ex lege Fabia de plagio naſcitur.*

P. 20. Vs. 19. γάμον τὴν πρᾶσιν] contractus emtionis veniat pro inſtrumento nuptiali.

P. 90. Vs. 19. Καὶ προῖκα τὴν τιμὴν] Dos in legitimis ſolum nuptiis locum habebat. Quin haec dos efficere poſſit, ut conditionis fieret libertinae. Nam dominus cum dote alteri ancillam ſuam in matrimonium collocans, illam civem Romanam faciebat. & multo magis igitur, ſi ipſe dominus dans dotem ſuae ancillae, [qui hic fingitur caſus] ipſam ſuo jungat matrimonio, facit libertinam. quo admiſſo, prima objectio de *ſerva* evaneſceret. igitur tranſit ad aliud argumentum.

P. 90. Vs. 19. Μιλησία σήμερον ἡ Συῤῥακοσία δοξάτω] civis Mileſia. non Syracuſana, forte *ſerva*. Vel potius duxerit civem Mileſiam, non emerit Syracuſanam liberam perſonam pro *ſerva*. non ſit ἀνδραποδιςής.

P. 90. Vs. 23. τὰς δὲ τιμωρίας οἱ νόμοι τῶν ἔργων λαμβάνουσι] Et tamen conatus non ſemper omni poena caret. nam ut *Philippus* apud *Demoſth.* παραπρ. p. 297. B. οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων. confer *Aeſchin.* παραπρ. 401. D. ubi ſuaſores auctoribus adſimulantur. at apertius *Appulejus Flor.* xx. *Ita ut contra in maleficiis* etiam cogitata *ſcelera, non perfecta adhuc, vindicantur. cruenta mente: pura manu. ergo ſicut ad poenam ſufficit meditari punienda.* Tamen cum noſtro facit *Tacitus* Ann. III. 69. *ideo leges in facta conſtitui, quia futura in incerto ſunt.* quin L. 18. ff. *de poenis. Cogitationis poenam nemo patitur.* ad quem locum commode *Cato* laudatur, qui apud *A. Gellium* VII. 3. *negat voluntatem puniendam.* Verum certe in crimine adulterii apertiora in contrarium exſtant teſtimonia, quibus patet ad poenam non opus eſſe perfecto crimine: ſed attentatum non plane inpune dimitti. L. 1. ff de *extraord. Crimin. Sollicitatores alienarum nuptiarum, itemque matrimoniorum interpellatores, etſi effectu ſceleris potiri non poterunt, propter voluntatem promiſcuae libidinis extra ordinem puniuntur.* §. 2. . . . *perfecto flagitio, puniuntur capite*: inperfecto *in inſulam deportantur.* conſulatur *Ant. Schultingius* in *Juriſprud. Ante-Juſtinianea.* ad *Pauli Sent.* L. v. T. IV. §. 5. p. 439. Quin in *Novella* CXVII. XV. *ut liceat matri & aviae.* ſuſpectum adulterum occidere permittitur. In partes tamen itum, ut patet ex loco *Commentatorum* in *Hermogenis Rhetorica* p. 223. ubi quaeritur an *Eunuchus* poteſt *adulterii accuſari* . . . μηδὲν διαφέρει λέγων πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν μοιχὸν, εἴτε δύνατος χρήσασθαι,

πράξῃ, εἴτε μή. τὴν γὰρ προαίρεσιν ἐξετάζειν δεῖ. εἶτα ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου κοινή ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ διώκων ἐρεῖ, ὅτι καὶ ὁ νομοθέτης μοιχὸν οἶδε, τὸν τῇ προαιρέσει κατὰ τὸν μοιχὸν ἐπιτηδεύοντα. ὁ δὲ φεύγων. ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ νομοθέτης μοιχον, εἰ μὴ τὸν χρώμενον τελείως (ſic lege). Subtilitates in his foro Juridico reliquerim libens. verum patet ex his auctorem noſtrum in rem ſuam ita abſolute loqui potuiſſe. nam in cauſſa noſtra adoptamus opiniones licet non omni exceptione majores. & contra in ſuam rem quoque contrariam ſententiam potuiſſe ſequi *Max. Tyrium Diſſert.* XVIII. 4. quando ſcribit. καὶ γὰρ μοιχὸν κολάζει ὁ νόμος, οὐ τὸν δράσαντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν βουληθέντα. ad quem locum nunc video *J. Daviſium* opportune laudaviſſe magni *Jac. Cujacii Obſerv.* L. XV. XXV. quem etiam adire potes L. VIII. 22. nolui autem ſcripta mihi delere, licet eadem nonnulla, & uberiora apud hunc Juriſconſultorum principem occurrant, quia ad noſtrum Charitonem, ut a me propoſita, haec propius ſpectant. *Tyrius* autem *Philoſophus* exemplo de adultero ſubjungit duo alia de *fure* ſive *parietum effractore.* & *proditore.* καὶ τοιχωρύχον τὸν ἐπιχειρήσαντα, κἂν μὴ λάβῃ, καὶ προδότην τον μελλήσοντα, κἂν μὴ πράξῃ. nempe ὁ νόμος κολάζει. Et de *proditore* exemplum difficultatem non habet. levius forte quidem punietur ob meditatum ſcelus, quam ſi perſecerit. at certe ſupplicium non effugiet. at in *parietum effractore* difficultas movetur, quaſi auctor hiſce ſuis verbis docere voluerit. *deprehenſionem furis*, *crimen ejus minuere.* immo ſi prehendatur poſt effractos parietes. punietur ſeveriſſime ſecundum leges, quae in tales malefactores conſtitutae. at ſi perfringere meditatus fuerit, ſi cum malleis, vectibus noctu circa parietem ſolitarium verſatus fuerit, ſi ad locum, ubi foramen efficere voluerit, jam depoſuerit inſtrumenta illa, ſi ante primum ictum deprenſus fuerit a domino vel ab aliquo ejus familiae ſerius domum repetente, & colligatus, [ita intellige κἂν μὴ λάβῃ. *ſi ante factum patuerit*] & ad magiſtratum deductus fuerit, ſane *lex eum puniet*: quamquam forte non tam gravi ſupplicio ac ſi flagitium jam perfeciſſet: murum perfodiſſet: aurum argentumque compilaſſet, & cum praeda vel adhuc in ipſa domo vel in via comprehenſus fuiſſet. Auctor minime dicit τυμβωρύχον. qui perfodit parietem, levius punitum iri; quam ſi integro adhuc pariete in conatu primo deprehenſus fuiſſet: ſed dicit in talem, etſi effectus non ſecutus fuerit, ipſius cogitati ſceleris a lege poenam eſſe conſtitutam. qualis illa ſit futura, graviorne an levior quam in perpetrato flagitio, non definit. & ſtultum ſane foret hoc in caſu de graviore vindicta cogitare. haec ab elegantiſſimo ſcriptore vel ſtulti ratiocinii culpam vel ab ejus verbis mutationem defendendi gratia

P. 90. Vs. 24. Χεῖρα ἐμὴν οὐκ ἔχεις] de auctoritate *chirographi* adeundi juris antiſtites. negat habere ejus propriam manum. rurſus oblitus

Cha-

Charito Mithridatem scripsisse ipsum ad Callirrhoen: non solum Chaerean. an caussabitur ab amanuensi scriptum: at saltem sua manu vel compellandi vel vale dicendi formulam addiderit. vel amanuensis poterat a *Dionysio* desiderari, ut exhiberetur in judicio, ut quaeratur, utrum non jussu domini hanc epistolam scripsisset. verum ad talia connivendum benignius videtur. porro notio τῦ χεὶς pro *Chirographo* communissima apud Graecos & Latinos. *Artemidorus*, ut saepe Grammaticum agens, L. I. 44. Χεῖρες σημαίνουσι ... χειρόγραφα δὲ, ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται. vide ibi *Rigaltium*. idem mox jure dicit vocabulum esse πολύσημον. nescio tamen an observata sit notio, qua χεὶς sumitur pro βαλάνῳ, κόραξι *januae*. vel pro *sera*, *pessulo* vel forte *cardine foris*. nam dubito, quo horum significatuum acceperit *Heliodorus* L. VIII. p. 405. Αὐτὰς δὲ κατά τινα παραπυλίδα, τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένην, ἀψοφητὶ τὰς χεῖρας ἐκμοχλεύσας. ita enim *Codex Taurinensis* exhibet pro θύρας. *Thucyd.* II. 4. θύρας ἔκλεισε, στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. ubi mox. πελέκει διακόψαντες τὸν μοχλόν. hic quietius res gesta & ἀθορύβως. quae vox ibidem locorum restituenda, ubi nunc legitur. ἐπὶ τὰ σατραπεῖα σὺν σπουδῇ καὶ ἀθρόως: sed *Vaticanus* habet ἀθορύβως, vitiose ἀθορύβῳ. quod confirmatur ab aliis, qui θορύβῳ.

Licet autem apud Romanos quoque sit vocabulum multiplicis significatus, dubito vehementer an *Manus* per se significare possit *finem*. novi sane & obvia est locutio *inponere summam, ultimam, supremam manum operi*. at *inponere manum* plane, sine hoc epitheto, contrarium designat. nempe *opus incipere. admovere manum, curam, operam alicui rei. rem tractare.* ut ap. *Ovid.* IV. *Tr.* I. 28.

> *Non equidem vellem, quoniam nocitura fuerunt,*
> *Pieridum sacris inposuisse manum.*

ita χεῖρα ἐπιβάλλειν. ap. *Eunap.* 189. χεῖρα ἐπέβαλεν ἀνορθῶσαι βουλόμενος. idem quod *manum addere* significat. *operi se accingere. tractandum sumere.* ut apud *Cl. Mamert. Paneg.* IV. *Manum gubernaculis addere.* atqui *addere ultimam manum operi* esset. *finire. perficere.* ap. *Trebell. Pollion Claudio* C. I. p. 450. sane legitur. *qui bellum Gothicum sua virtute confecit: qui manum publicis cladibus inposuit.* ubi quis forte interpretetur *finem* inposuit. immo non. nam *manus* non suppliciter saltem *finem*, sed *perfectum finem.* τέκμαρ notaret. & tum saevissimus tyrannus hac notione *manum inposuisse cladibus* dici possit. *manum inponere* ibi significat *coercere. inpedire. retinere.* tamen *Richardus Bentlejus*, *manum inponere* pro *finire*, in *Manilio* recepit L. I. 96. ubi nunc legitur

Nec

Digitized by Google

Nec prius inposuit rebus finemque modumque.

hic reposuit *manumque* pro *modumque*. At exemplis id firmans, talia adfert, ut in nullo non invenias vel *ultimam* vel *supremam*. ponendum igitur ipsi fuit sine caussa huic locutioni haec epitheta accedere. quod non puto. forte contenderit quis, viro egregio ἦρα φέρων, *manum inponere* per se quidem non significare *finire*: sed si addatur vox *finis*, ambo vocabula, ut synonyma fere, inter se suas communicare significationes. dum vero id exemplis aliis confirmetur, putarim elegantem & legitimam locutionem esse *inponere finem modumque*, re vera synonyma saepe & conjuncta; ut *caput & fons*. Quin *Varro Manio* dixit. *sumtibus statuere finemque modumque*. ap. *Nonium* voce *Luxuria* p. 211. & alio sensu conjunxit *Horat.* 1. *Sat.* 1.

Est modus in rebus: sunt certi denique fines.

& *Lucretius* L. II. 91. dixit. *Quoniam spatium sine fine modoque est.* & ut *finem inponere*: sic & *modum inponere alicui rei* obvium. Quare ego lectionem *manumque*, licet ex codicibus petitam, admittendam hic non censeo.

P. 90. Vs. 24. Καλλιῤῥόην Χαιρέας ζητεῖ. κρινάτω τοίνυν μοιχείας ἐκεῖνον] Quaesitum fuit quidem, utrum vir uxorem, ut adulteram, posset accusare, quae alteri marito nupsisset, se priore marito vivo, sed de cujus morte perlatus fuerat nuntius: postea falsus inventus. L. 11. *ff.* §. 12. *ad L. Jul. de Adult.* responsum. *Si longo tempore transacto, sine ullius stupri probatione, falsis rumoribus inducta, quasi soluta priori vinculo, legitimis nuptiis secundis juncta est: quod vero simile deceptam eam fuisse: nihil vindicta dignum videri potest.*

At dictum Charitonis aliud dubium movet: an scilicet iste secundus maritus, si prior uxorem recuperare quocumque modo sategerit, an iste, dico, secundus maritus contra priorem agere possit ceu adulterum: κρίνειν μοιχείας.

Ad priorem casum spectat, quod Charito ex Mithridatis persona dicit ad Dionysium mox. προλέγω σοι, Καλλιῤῥόην ἀπολέσεις. οὐκ ἐμὲ βασιλεὺς, ἀλλά σε μοιχὸν εὑρήσει. nam legitimis quidem nuptiarum cerimoniis juncti fuerant *Dionysius & Callirrhoe*: at matrimonium tamen celebratum & perfectum fuerat, antequam de Chaereae morte vel suspicio nata fuisset ex triremis illius Syracusanae conflagratione & internecione, ut putabatur, vectorum. igitur si in sequentibus, postquam Mithridates, ut splendide ἀπολελογημένος, in dynastiam remissus fuerat, lis inter *Chaerean*

rean & *Dionysium* coram rege agitata fuisset : quam sequi deberet Callirrhoe, Chaereas vindictae locum habiturus contra *Dionysium* vel potius Callirrhoen videtur : quoniam non vero simile erat eam fuisse deceptam. Sed in nostro casu, id est, si ponamus legitimis nuptiis & probabili rumore inductam Callirrhoen ad secundum matrimonium transiisse, disquirendum an re vera Dionysius potuisset agere contra Chaeream ceu adulterum, vel alienarum nuptiarum interpellatorem & sollicitatorem. Quod hic dicit Charito in persona Mithridatis. *Chaereas quaerit Callirrhoen : illum igitur, Dionysi, ceu adulterum accusa.* An hoc processisset: dispiciant me peritiores Themidis alumni.

Casum hunc tractavit poeta *Euripides* in Tragoedia *Helena*. Helena in Aegypto, dum Menelaus ad Trojam pugnat, de ejusque reditu desperatur, secundis votis in matrimonium Theoclymeno, Protei filio, concessit. At Troja post decennium capta, contra omnem spem, Menelaus venit in Aegyptum, & Theonoe adjutrice, Menelaus Helenam clam rege secum avehit in Graeciam. Jam Theoclymenus, re audita & ejus auctore cognita, irascitur non leviter Theonoae, & proditricem sui lecti vocat. at chorus Theonoae patrocinatus eam e contrario adpellat piam : & laudabilem esse hanc, si ita velit adpellare, proditionem : quae nimirum justitiae opituletur. Menelao namque potius competere jus in Helenam: esse κυριώτερον. at Theoclymenus negat quemquam *suarum rerum* esse κύριον *praeter se*, vel κυριώτερον. regerit Chorus, Menelaum esse κυριώτερον. *plenius dominium habere* : quia pater desponsarat Helenam Menelao, cujus in potestate filia fuerat. At reponit Theoclymenus : si pater Menelao eam dedit: Fortuna eandem mihi dedit. hinc chorus finem altercationi & argutiis inponere quaerens: *Fortunae* opponit Deam non minoris imperii, & ait: si *Fortuna favens* dedit, *dura Necessitas* rursus abstulit. quare ne irascare sorori tuae Theonoae vel eam occidere quaeras. Ita Philosophus & jurisconsultus poëta rem expedire conatus fuit. locus Tragici est circa vss. 1650.

Si Dionysius a Chaerea repulsus esset: quia pater eam sibi elocarat, Dionysius respondisset: at se mihi ipsa elocavit, & subjecisset cum *Ovidio*. xx. *Ep. Heroid.* 157.

Haec mihi se pepigit: pater hanc tibi: primus ab illa.
Sed propior certe quam pater ipsa sibi est.

ut mox p. 92. dicit Chaereas Μοὶ πατὴρ ἐξέδωκε. cui *Dionysius* respondet: ἐμοὶ δὲ ἑαυτήν. vide L. III. II. 43. 15.

P. 91. Vs. 1. Προκαλῶ με πρόκλησιν] Forense verbum. non simpliciter notat *provocare aliquem*. sed *convenire*, ut in judicio servum vel familiam

liam exhibeat, quo tormentis veritas ita ex ipsis exprimatur. *Pollux* VIII. 62. πρόκλησίς ἐστι λύσις τῆς δίκης, ἐπί τινι ὡρισμένῳ ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. ubi *Salmasius* ad *Achillem Tatium* p. 744. legi jubet κλῆσίς ἐστι τῆς δίκης vel ἐπὶ τῆς δίκης. utrumque me judice frustra & perperam. vide *Aeschin.* παραπρ. 403. B. quem locum animadvertit jam *H. Valesius* ad *Harpocr.* in voce. *Lysias* περὶ τραυμ. ἐκ προν. p. 96. & Cl. *Taylor.* ad *Lycurgum.* §. IX. p. 326. alia res est πρόσκλησις, de qua *Cl. Valkenarius* ad *Ammon.* II. XII.

Πρόκλησις propria non adeo hic habebat locum: sed quia Dionysius quasi *Chaeream* sibi exhiberi postularet a Mithridate: nisi caussa cadere vellet, eleganter hac voce usus fuit hic noster. Mithridates enim mox προκλήσει satis faciet, & Chaeream in judicio exhibiturus est testem locupletissimum, & revera λύσιν τῆς δίκης hujus. quid quod Chaereas quasi *servus* Mithridatis.

P. 91. Vs. 1. Μαρτύρομαι] declaro coram hoc concessu, me re vera esse tuum amicum, & hospitalia jura revereri: contra quam tu, Dionysi, criminatus es.

P. 91. Vs. 2. Ἀπόστηθι τῆς κατηγορίας] quod vocabant διαγράψασθαι τὴν δίκην. *Pollux.* VIII. 57. *Suidas. Harpocr.* & ibi *Valesf. Cl. Marklandus* ad *Lysian* XVII. 315. quod ipse actor faciebat. nam reus nequibat. ut rerum natura docet. ἀναιρεῖσθαι litigantes dicebantur quoque τὴν δίκην. vide *Demosth.* in *Neaeram* 869. E.

P. 91. Vs. 3. Παραπέμψαι] nam in criminibus non ita ἀναιρεῖσθαι τὴν δίκην vel ἀποστῆναι τῆς κατηγορίας, semel in forum re deducta, licebat. unde addit βασιλέως δεήθητι παραπέμψαι τὴν δίκην. id est διαγράψαι. quod proprie *judicis* vel γραμματέως: quando accusatio in *tabula*, ubi recepta erat, inducebatur.

P. 91. Vs. 5. ψῆφον οἴσεις] L. I. v. 9. I. mox male θέλοντα *Apogr.* quod correxit Cl. *Cocchius. Tacit. Annal.* III. II. *arrecta omni civitate, quanta fides amicis Germanici, quanta fiducia reo.*

P. 91. Vs. 6. Οὐκ ἐμὲ] vide modo. p. 90. 25.

P. 91. Vs. 8. Πότερον ἀφίσταται ἢ ἐμμένει] si modos convenire necesse sit, rescribendum ἀφίσηται vel ἐμμένει. vide notata L. I. XII. 17. 22.

P. 91. Vs. 13. Φωνὴν ἐῤῥῆξε] L. I. IV. 7. 8.

P. 91. Vs. 14. ὥσπερ ἐπὶ θειασμὸν] velut illi, qui, in orgiis & mysteriis celebrandis enthei & a deo possessi, numina invocant, & obtestantur, eorumque nomina & potestates recensent magnis clamoribus.

ἐπιθειασμὸς fere idem: sed saepius de iis, qui in adversis rebus deorum opem fidemque inplorant & obtestantur. *Schol. Thucyd.* I. 75. VII. 50. VII. 75. ἐπιθειάζει. Θεοὺς ἐπιβοᾶται. ἐπικαλεῖται. *Plato Phaedro* p. 241. C. ἀγα-

C. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων. nam diverſitate ſcripturae nullo modo mutari ſignificatum oſtendere V. V. D. D. quos vide in praefatione ad *Thucydidem*. Paullo alia notione accipit *Schol.* ap. *Thucyd.* VIII. I. θειάσαντες. nempe ἀντὶ τοῦ θεοφορηθέντες. *Max. Tyr.* XXXVII. 5. ὧν ταῖς τελεταῖς ἐπιθειάσαι. *Diodor.* IV. p. 294. συνθειάζειν vel συνθεάζειν. *Plutarch.* in *Coloten* p. 1117. A. Σεβάσεις καὶ ἐπιθειάσεις jungit. ἐνθεάζειν de vatibus. ut ap. *Herodot.* I. 63. ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. quod uno verbo extulit *Philoſtr.* vita *Apollon.* VIII. 31. οἷα τῷ λόγῳ ἐπιθεάζει. ſive igitur accipias de invocatione, ſive obteſtatione deorum, in Mithridatem quadrat: qui re vera hic ἐπικαλεῖται τοὺς θεούς. quia vero hic in Perſia verſamur, reſpiciatur ad θειασμοὺς magorum: namque his peculiariter deorum tales tribuuntur invocationes. Unde *Manetho* L. VI. 475.

Ἠ Μάγοι ἀῤῥήκτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.

Vetus Lexicon in *Bibliotheca Coiſliniana* p. 236. Μαγεία ἐπίκλησίς ἐστιν ἀγαθοποιῶν δαιμόνων. & mox ita ipſe loquitur noſter. Φάνηθι ἀγαθὲ δαῖμον. quod convenit.

Ἐπὶ θειασμὸν forte non nullos mutandum videbitur in ἐπὶ θειασμοῦ vel θειασμῷ: quin alii legerint ὥσπερ ἐπιθειασμῷ una voce. non ſatis magnas cauſſas video. ἐπὶ θειασμὸν. quaſi ſe praepararet in θειασμὸν. ita interjiciuntur. ὥσπερ ἐμμανής. ὥσπερ ἐνθεάζων. ἔνθεος. ἐνθουσιαζόμενος. & alia ſimilia.

Obiter adverto in *Manethone J. Gronovium* ἀῤῥήτοις edidiſſe: ſed in notis codicis lectionem defendiſſe. ap. *Apollonium* L. I. 917. habes.

Ἀῤῥήκτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας;

Sed ubi *Blzetus ex ſequentibus poetae verbis* mavult. ἀῤῥήτους. quod & mihi ex ejus libro patuit, & obſervavit *P. Burmannus* ex eodem ad *Val. Flacci* L. II. 431. quamvis autem nihil in *ſequentibus poetae verbis* huc faciens videam: tamen ei adſenſus fuerim. nam erant *arcana* illa *Samothracia ſacra*. & ἄῤῥητος ὄρκος, ut alias loquitur *Apollonius*, longe uſitatius dicitur, quam hic θέμιστες ἄῤῥηκτοι. quamquam *Florentinus codex* nihil novat.

P. 91. Vs. 14. Θεοί βασίλειοι] ita L. VI. II. 99. 23. θεοὶ βασίλειοι θυσίαν ἀπαιτοῦσι. quibus hic ſubjungit ἐπουρανίους τε καὶ ὑποχθονίους θεούς. plane ut apud *Juſtinum Darius* L. XI. XV. 10. *precatur ſuperûm inferûmque numina & regales deos.* ubi recte exponuntur eſſe *ultores & vindices regiae majeſtatis.* uti L. X. II. 7. ſic Cambyſes Smerden ſubſeſſorem indignans,

Digitized by Google

dignans inducitur ap. *Herodot.* III. 65. τὺς θεοὺς βασιληΐυς ἐπικαλέων. & apud eundem L. v. 106. *Hestiaeus Dario* jurat per τὺς θεὺς βασιληΐυς. eadem ratione, ut qui vindicaturi ipsi essent, si quid mali in regem molitus fuisset.

Qui autem hi *dii regales* intelligantur, dispiciamus. & quin primas quidem inter hos sibi partes postulet *Jupiter*, non est cur dubitemus. nam, ut *Syracusanus poeta* ait *Idyll.* XVII. 73.

— Διὶ Κρονίωνι μέλητω αἰδοῖοι βασιλῆες. —

& in *Jovis* peculiari tutula esse Reges, quis nescit: ut qui rex deorum in regibus, suae majestatis exemplaribus, se vindicare necesse habeat. Unde ei quoque competit titulus Ζεὺς βασιλεύς. qui *Delphis* colebatur. vide *Xenoph.* K. A. VI. 373. A. & in *Antro Trophonio* eidem sacrificabatur teste *Pausania* L. IX. XXXIX. Quamvis autem memorentur *regales dii*, in hunc titulum unus suffecerit *Jupiter*: cum vocabulum *Dii* saepe de uno adhibeatur numine. videatur *Theod. Sellius Observ.* C. III.

Verum satius est, ut alios deos ei adsociemus. & tum *Juno* secundum locum non inmerito occupet. quae etiam βασίλεια & *Regina* passim audit & culta fuit: & fastigium regale merito ipsa quoque vindicare credetur.

Adjiciatur Τύχη. *Fortuna* regum, quae passim celebratur. vide quae notavimus L. v. VI. 89. II.

Persicis autem regibus *Jupiter* non modo erat cultus inter regales deos, ceu ceteris regibus: verum etiam erat iis πατρῷος & γενέθλιος θεός. Persae enim ab Jove oriundi. Unde *Plutarchus* de *Fortuna Alex.* p. 338. F. Ζεῦ πατρῷε Περσῶν καὶ βασίλειοι θεοί. *Darius* apud *Xenoph.* K. Π. III. p. 79. Διὶ πατρῴῳ θύει. qui modo ei dictus. Ζεὺς βασιλεύς. L. VIII. 233. E. Ζεῦ πατρῷε καὶ ἥλιε καὶ πάντες θεοί, *Cyri* sunt preces. *Persae* quippe a *Perseo*, *Jovis* & *Danaae* filio, sive, ut *Herodot.* VII. 61. a *Perse*, qui ex *Perseo* & *Andromeda* genitus. illa autem filia *Cephei*, filii *Beli*. atque ita duplice cognatione *Persae* ad *Jovem* referebant originem, si *Jupiter* & *Belus* pro eodem habeantur. uti *Herodoto* L. I. 181. Ζεὺς Βῆλος celebratur.

Haec plus quam sufficerent ad loci intellectum. sed libet aliquantum his inmorari. Diximus per θεὺς βασιλείους posse intellegi vel unum Jovem. certe ille Ζεῦ πατρῷος Περσῶν, quem invocat *Darius* apud *Plutarchum* loco laudato: ille idem ab eodem in vita *Alexandri* p. 45. (682. E.) ita compellatur θεοὶ γενέθλιοι καὶ βασίλειοι. idem ac si dixisset Ζεῦ Πατρῷε καὶ θεοὶ βασίλειοι. sic apud *Aeschylum Sept. C. Th.*

C. Th. 645. —— καὶ θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γᾶς. ubi *Schol.* πατρῴους.

Haec loca suaderent *Jovem* quidem unum invocari: sed ita tamen, ut πατρῷος & γενέθλιος non sit unius regis, sed *Persarum* omnium. Ζεὺς πατρῷος Περσῶν. θεοὶ γενέθλιοι γᾶς πατρῴας.

Quid faciemus igitur *Arriano*, qui L. IV. C. 20. de *Exped. Alex.* de eadem prece Darii locutus, ejus verba fuisse dicit. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτῳ ἐπιτέτραπται νέμειν τὰ βασιλέων πράγματα ἐν ἀνθρώποις. ille certe *unum Jovem* intellexit: sed non πατρῷον: non γενέθλιον: sed qui plurium numero venit θεοὶ βασίλειοι. quin sub hac una compellatione comprehendit Δία πατρῷον καὶ θεοὺς γενεθλίους. ut animadvertit *J. Gronovius*. Quod ita concilies, si Jovem ut regalem deum, vel unum vel principem, accipias, & una ceu auctorem Regis & Populi Persici. nam hac ratione tres hi tituli uni Jovi promiscue dari possunt. praestantissimus ille Arriani interpres ibi *Athenaeum* increpat, quod de hac ipsa re agens scripserit L. XIII. p. 603. C. Δαρεῖος ηὔξατο, τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, ἢ αὐτὸν βασιλεύειν ἢ Ἀλέξανδρον. At ita forte Dipnosophistam excusare possemus, ut precum Darii sensum quidem retulerit breviter: sed non addiderit, ad quem hae preces fuerint allegatae. Nam quod praemittat τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας, non ideo etiam sequi, compellatum fuisse *Solem*: sed ea verba modo respondere verbis a *Plutarcho* quoque praemissis. τὰς χεῖρας ἀνατείνας πρὸς τὸν οὐρανόν: quod qui facit, ille & ad Solem attollit manus. vel ita quoque, ut secutus fuerit eos, qui γενεθλίους dicant invocatos θεούς. inter quos si etiam retulerit respectu regis Persici *Solem*, non multum errarit, cum Sol sit inter γενεθλίους θεοὺς regum horum. unde Nostro L. VI. I. 99. 6. ὁ Ἥλιος προπάτωρ Artaxerxis dicitur: proinde & Darii. vide ibi plura. Varie haec Darii verba fuerunt in vulgus didita. *Justinus* quantum abit? nec πατρῷον Δία, nec γενεθλίους θεοὺς memorans: sed *superos* & *inferos*, quorum hos Darius erat aditurus, illos vero relicturus. tum *regales*. plane, ut jam diximus, ad formam quam in Charitone invenimus.

P. 91. Vs. 15. Ἐπουράνιοι καὶ ὑποχθόνιοι] hos invocat, quia Chaeream quasi ab inferis sit excitaturus: illos, quia hoc nequirent sibi praestare inferi, nisi superi Chaereae in aliquot momenta usuram vitae concedere vellent. ὑποχθόνιοι. *Pluto. Proserpina.* item *Manes.* vide L. I. IX. 12. 26. Οἱ κάτω δαίμονες. L. V. X. 96. 17. quin βασίλειοι partim ἐπουράνιοι, partim ὑποχθόνιοι, si velis.

Strabo L. III. 218. Καὶ παρ' Ἴβηρσιν ὡς ἀληθῶς τὸν ὑποχθόνιον τόπον [*metalla* intelligit] οὐχ ὁ Ἅδης, ἀλλ' ὁ Πλούτων κατοικεῖ. ubi aperte Πλούτων pro Πλοῦτος ponitur. Alioqui namque *Pluto*, idem qui Ἅδης. qui ubique terrarum infera loca inhabitat. Et ita *Lucian.* de *Luctu* T. II. 9. 23.
Plu-

Plutonem ita dictum autumat, quia πλουτεῖ τοῖς νεκροῖς. Nec mirum cum alia attributa promiscue & *Plutoni & Pluto* tribuantur. vide *Casaub.* ad *Athenaeum* VII. IV. 497. *Spanhem.* ad *Aristoph. Plut.* 727. & *Anacreont. Od.* XXIII.

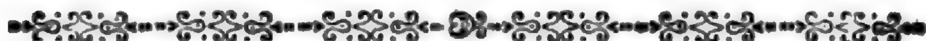
P. 91. Vs. 16. Θύσαντι μεγαλοπρεπῶς] non raro sacrificia & alia merita diis quasi exprobrant. ap. *Thucyd.* VII. 77. καὶ τοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι. πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. non abit *Hypocrita* in *Lucae Euang.* C. XVIII. 11. & 12.

P. 91. Vs. 18. Φάνηθι] *Eurip. Hercul. fur.* 494.

Ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι.

P. 91. Vs. 18. Ἀγαθὲ δαῖμον] V. I. 79. 24. & VII. 91. 14.

P. 91. Vs. 19. Εἶπον] in *Apogr.* εἶπον id est εἶπε. hoc an illud praeferas, non ciccum interduim.

LIBRI QUINTI CAPUT OCTAVUM.

P. 91. Vs 22. Μέσος] *Plato Symp.* 222. D. Τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ.

P. 91. Vs. 23. Τίς ἂν φράσοι] L. VIII. I. 128. 23. τίς ἂν φράσῃ. L. VIII. IV. 134. 4. uti hic. quod praetulerit *J. Jensius* ad *Lucian. Dial. Mort.* XXVIII. 444. quamvis alterum non inprobet ad ejusdem *Contempl.* p. 491. T. I.

P. 91. Vs. 25. Ἐν θεάτρῳ μυρίων παλῶν πλήρει] παλαὶ dici possunt *miseriae, calamitates, quibuscum luctamur.* ita γυμνάζειν τινα διὰ γῆς καὶ θαλάσσης dicit L. VIII. I. 127. 8. *Maneth.* IV. 541.

—— Ἀναιδήτῳ τε παλαίῃ Δυσκρασίῃ ——

Eunap. p. 171. de *Medico* παλαίοντα τοῖς νοσήμασιν αὐτόν. ubi in Plantiniana νοήμασι. quae emendatio confirmat nostram suspicionem reponentis ad L. III. III. 45. 23. νοσήσῃ pro νοήσῃ. *Theod. Prodr.* VI. 277.

Σκάφος παλαῖσαν ἀγρίοις κλυδωνίοις.

plurima exempla stitit diligentia *J. Christophori Wolfii* ad *Epist. Paulli* ad *Ephes.* VI. 12. sic *luctari.* quam vocem redones *Val. Flacco* L. I. 529.

—— *Lucta-*

——— ——— ——— *Luctataque contra*
Pallas, & amborum gemuit Saturnia questus.

ubi vulgo *tentataque.* nec video qui *Heinsianum laetataque* locum ibi tueatur.

Sed revertamur ad Charitonem. παλῶν πλῆρες θέατρον esset *theatrum plenum calamitatum*, vel, si velis, *contentionum.* sed quam parum id huc faciat, patet per se. quare leviter potius muta in παθῶν. propria sedes παθῶν est *scena*: *tragoedia. comoedia.* at quid δάκρυα, χαρὰ, θάμβος, ἔλεος, ἀπιστία, εὐχαὶ, nisi *affectus?* Fabulae quo his magis abundent, eo magis placent & probantur. haec autem tam in actoribus, quam inspectatoribus. inde *Max. Tyr.* VII, 4. θέατρον συμπαθέστερον. nostro alias placuit sic loqui L. VI. VI. 106. 21. ἀπηλλάττετο μυρίων παθῶν μεστός. VIII. I. 127. 5. Χαιρέας ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς διὰ μυρίων παθῶν πλανηθείς. VIII. V. 139. 9. βασιλεὺς μυρίων παθῶν ἐπληροῦτο. *Porphyr. de Abstin.* II. 209. παθῶν πλήρεις ἄνθρωποι. & ap. *Alciphr.* II. IV. 244. sic ἐκ παλῆς in *meo codice* pro ἐκπαθῆς legitur.

P. 92. Vs. 1. Συνελυποῦντο] *Herodot.* VI. 12. *Theophr. Char.* I.

P. 92. Vs. 3. Τεθορυβημένη] licet augmentum in *Apographo* desit, nullus dubitavi ita edere. sic ap. *Diodor.* II. p. 596. 68. sive typi sive Librarii culpa συντελεσμένας. ap *Artemidor.* I. 26. ἀπογαιωμένον pro ἀπογεγαιωμένον vel ἀπογαιούμενον. uti nescio quis emendabat. qui tamen immerito ibi paulo ante ἀστάχυας πυρῶν mutat in στάχυας. at *M. Sladus* bene mox εἰς ἀποθανόντων (τόπον) καταδύονται. vulgo ἀποθονόντα. vid. ad L. I. I. 3. 13. obiter ex *Eustathio* de *Ism. & Ism.* Lexicis adde κατατεθορυβημένος.

P. 92. Vs. 3. Αναπεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς]. *Xenoph. Memor.* II. 738. ita loquitur. & alter *Ephesius* L. I. p. 5. ὅλοις καὶ ἀναπεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ κάλλος δεχομένη. ubi consule V. D. *Moschus Idyll.* II. 18.

——— Ἀμφοτέρας δὲ
Εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.

ubi opponitur *oculis somno clausis.* hic *conniventibus.* non possum autem quin *Joanni Danieli a Lennip* gratuler in eodem *Moschi Idyllio* pro

Ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.

reponenti e felicissima conjectura, quippe quam codex confirmat,

Ὀψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.

vide

Digitized by Google

vide Virum eruditiſſimum poſt *Coluthum* L. III. C. IX. Apud *Heliodor.* III. 149. legitur de *amante.* Νῦν μὲν τὸ ὄμμα ἠνεμωμένος, νῦν δὲ βύθιόν τι καὶ ἀπροφάσιστον ἐπιτείνων. *cum jam oculos verſaret.* ab ἀνεμόω *ventilo. Lucian.* I. p. 326. ἠνεμωμένος πέπλος. certe *inconſtans viſus* tribuitur amantibus. At in *Codice Taurinenſi* habetur ἀνεωγμένος. per ſe probum. *Plutarch.* περὶ εὐθυμίας 470. E. ἀνεωγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέπειν. verum qui id hic quadrarit, non perſpicio. ſi quid mutandum, malim ἠνιημένος. Ut *oculos*, ſic minus proprie τὰ ὦτα ἀναπεταννύειν dixit *Plutarch. Alex.* p. 66.

P. 92. Vs. 3. Χαιρέας εἶναι] ut a tam ſpecioſa femina tam vehementer amaretur.

P. 92. Vs. 6. Ἐκείνοις δὲ καὶ μᾶλλον ἀλλήλους ἐξῆχε φιλονεικίαν τὸ ἆθλον βλεπόμενον] ſi Graece diceretur ἐξάγειν φιλονεικίαν τινι. pro *injicere contentionem*, reſcribendum modo foret ἀλλήλοις vel ἀλλήλως. nunc reponendum vel ἐκείνους δὲ κ. μ. εἰς ἀλλήλων ἐξῆχε φιλονεικίαν τ. α. β. vel, ἐκείνυς. δ. κ. μ. ἀλλήλυς vel ἀλλήλως vel ἀλλήλων ἐξῆχεν εἰς φ. τ. α. β. longius recederet ἐκείνυς δὲ κ. μ. ἐπὶ τὴν πρὸς ἀλλήλυς ἐξῆχε φ. τ. α. β. *Lyſias* p. 520. dicit τὴν πρὸς ἀλλήλυς φιλονεικίαν. ἐξάγειν varie eodem ſenſu paſſim occurrit. *Plut. Arato* 324. μίσει τῷ πρὸς τυράννυς ἐξαγόμενος. ſic in *Erotico.* 770. D. *Demetr.* 58. τὺς μετρίυς ἐξάγυσι τολμᾶν. *Demoſthen.* παραπρ. 327. F. Καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. in *Midian.* 609. F. *Aelian.* V. H. XIV. XXIII. εἰς θυμὸν εἰσαγομένυ. *Xenoph.* K. A. 265. C. οὐδὲ ὡς ἐξήχθη διώκειν. *Philoſtrat. Icon.* I. XXVIII. ἐξήχθην ὑπὸ τῆς γραφῆς. *Lyſias* p. 59. *Eurip. Ione.* 361.

Καὶ μή γ' ἐπ' οἶκτον μ' ἔξαγ', οὗ λελήσμεθα.

Hercule Furente 775. Ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία, φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται. & 1212. βρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγῃ. non multum abit vis τῦ προάγειν. ita *Ulpian.* ad *Demoſth. de Corona.* 521. E. προηγάγετο explicat. ἐξήγαγε. vide notata L. II. V. 30. 13.

Haec vox ἐξάγειν reſtituenda *Heliodoro* L. VIII. 375. ex *Cod. Taur.* Κἀπειδὴ τύτοις τὸν Ὀροονδάτην ἐνεπεπλήκει (*Cod.* ἐνπεπλήκει) καὶ ὅλως [ſic recte *Cod.* pro ὅλος] πρὸς ἀγανάκτησιν καὶ τιμωρίαν ἐξῆγε. vulgo ἐξῆει. quod non hic habuerit locum, niſi cum aliqua ſtribligine. licet ἐξιέναι πρὸς ἀγανάκτησιν per ſe damnari nequeat.

Forte tamen nonnullos offenderit tempus ἐξῆχε, quia non ita frequenter occurrit, & *Moſcopulus* περὶ σχεδῶν p. 187. adfirmat ἦχα eſſe ἀχρηστον. at ut Grammaticum Grammatico opponamus, *Thomas Magiſter* ait. Εἰσῆχε κάλλιον ἢ εἰσαγήοχε. ἀπὸ τῦ εἰσάγω. εἰσάξω. εἰσῆχα. Verum & meliore patrono licet uti, *Demoſthene* παραπρ. 296. E. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν. ubi προήγαγον forte repoſitum a quibusdam, qui huic

tempori non favebant. at rursus in *Orat. Pr. in Aristog.* 828. C εἰς ὅσην αἰσχύνην προῆχε τὴν πόλιν τὰ τοιαῦτα θηρία. ubi tamen *Benenat.* προῆκε.

Nisi tamen crederem *MStorum* lectionem, si defendi possit, non esse mutandam, non displiceret, si scriptum hic invenissem, ἐκείνας δὲ καὶ μᾶλλον εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐξῆψε φιλονεικίαν τὸ ἆθλον βλεπόμενον. *Aelian.* V. H. VI. I. εἰς τὸν ἀγῶνα ἐξάπτοντες ἑαυτούς. quem locum *J. Perizonius* laudat ad L. II. XIII. p. 97. ubi consule. noster L. V. IX. 94. 26. τότε δὲ πολλὰ προσεξῆπτε τὸν ἔρωτα. & non hic solum haec vocabula fuissent confusa. apud Nostrum L. V. X. 95. 26. ubi legendum ἧψε βρόχον. *Apogr.* ἦχε βρόχον. ap. *Aelian.* de *Animal.* XII. 35. πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆγε. quod probum, & ut loquuntur alii & *Strabo* L. V. 369. C. at in *Cod. Medic.* tamen ἐξῆψε. quid tentarit interpres, ex ejus notulis didiceris.

P. 92. Vs. 6. Τὸ ἆθλον βλεπόμενον] *Ovidii* ἔννοια L. II. *Amor.* XII. 27.

Vidi ego pro nivea pugnantes conjuge tauros:
Spectatrix animos ipsa juvenca dabat.

Et simile quid obversatum *Val. Flacco* VIII. 344. ubi Medea *Styrum* & *Iasonem* spectans certaturos inducitur.

Hoc adeo interea spectans de litore pugnas
Amborum, victoris eris.

P. 92. Vs. 7. Καὶ χεῖρας ἀλλήλοις προσέβαλον] *Lucian.* T. I. 301. Καὶ εἰ μήγε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτούς, καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. *de M. Peregr.* III. p. 353. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.

P. 92. Vs. 8. Μέχρι ῥημάτων] L. II. VII. 33. I.

P. 92. Vs. 10. Μὴ γὰρ ἀφῆκε] similia initio L. VI. recurrunt

P. 92. Vs. 10. Τὸν τάφον ὁρᾷς] certe matrimonium morte solvitur. at mors ex sepultura demonstratur.

P. 92. Vs. 11. Μοὶ πατὴρ ἐξέδωκε] vide L. III. II. 43. 15. & praecipue scripta L. V. VII. 90. 25. & *Pricaeum ad Appulejum Met.* VI. 114. 303.

P. 92. Vs. 11. Ἀνάξιος] licet enim *primus Ionum Dionysius*, tamen *servus regis.* qui igitur dignus nuptiis ingenuae mulieris, filiae tanti viri. ideo regerit Dionysius ejusdem generis criminationem, eum vocans δεδεμένον, & proinde δοῦλον.

P. 92. Vs. 17. Βασιλεὺς δὲ, μεταστησάμενος ἅπαντας, ἐβουλεύετο μετὰ τῶν φίλων] *Lucian.* II. *Ver. Hist.* p. 110. οὕτω μεταστησάμενος ἡμᾶς, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσκέπτετο, καὶ τοῖς συνέδροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν. *Idem. Piscat.* T. I. p. 607.

Xenoph.

Digitized by Google

Xenoph. IV. H. H. 508. A. *Actor. Apost.* XXV. 12. Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ συνεδρίου. *Spartian. Hadriano* C. VIII. *Erat enim tunc mos, ut cum princeps caussas cognosceret, & senatores & equites Romanos in consilium vocaret, & sententiam ex omnium deliberatione proferret.*

P. 92. Vs. 18. Λαμπρῶς ἀπελογήσατο] in bonam partem passim. aliquando in deteriorem. ut *Heliod.* IV. 168. dicit λαμπρῶς ἡττηθεὶς. VII. 355. λαμπρῶς ἀπειπόντος. notat fere *omnino. prorsus.* ut ap. eundem L. IX. 418. Ἡ δὲ Συήνη λαμπρῶς ἤδη πολιορκίᾳ περιεστοίχιστο. hoc ordine *Taur.* qui tamen male *praepositionem* in verbo neglexit. *Pag.* 421. accipitur ut hic. ubi *Cod.* non deterius ἀμυναμένων. λαμπρὰ τροπή. *Straboni* L. VIII. 540. C.

P. 92. Vs. 19. Διαδικασίαν προθεῖναι] ut βουλὴν προθεῖναι. L. I. X. 13. 23. διαδικασία autem hic simpliciter notat, *litem. disceptationem. sententiam. judicium*, si velis, *definitivum.* ut διαδικάζειν. *Xenoph.* VIII. K. Π 203. D. ἀναβάλλεται ὁ Κῦρος τὴν διαδικασίαν. *Plato* de L. L. XI. 916. C. *Max. Tyr.* IV. 1. vide *Ulpian.* ad *Demosth.* in *Leptin.* 563. A. de peculiari in foro Atheniensi hujus vocis potestate consulantur *H. Valesius* ad *Harpocr.* p. 9. Cl. *J. Taylor* ad *Lysiam* XVI. p. 312. locus ibi laudatus *Ulpiani* ad *Demosthenem* est p. 82. E. in *Scholiis* p. 1160. ubi jam correctum bene ἐπὶ χρημάτων pro ἐπιχειρημάτων. alter *Ulpiani* locus ad *Demosth.* in *Timocr.* est 775. C.

διαψηφίζεσθαι, ut διαδικάζειν, dicitur tum alias, tum a *Demosth.* in *Timocr.* 796. D. ubi ἐπαρᾶται praetulerim τῷ ἐπαρῶμαι. quia videtur orator haec recitans omen & diras cavere, in prima suaque persona haec si pronuntiet: non in tertia. quae superstitio locum non habet in ceteris ibi recitatis jurisjurandi formulis.

P. 92. Vs. 20. Μὴ βασιλικὴν κρίσιν] *haud regiae cognitionis.* caussae enim majoris momenti & inter digniores personas ad cognitionem regis vel imperatoris spectabant: nec omnes. de adulterio peculiariter regem Persam cognovisse antea vidimus. V. II. 80. 21. ita *Ammianus* L. XXX. IV. 456. *quod infra imperiale culmen caussarum essent minutiae privatarum.* unde noster τούτους δὲ ἰδιώτας πάντας εἶναι. Nam *Dionysium* respectu regis *privatum* haberi docuimus antea. nec de Callirrhoe vel Chaerea scrupulus ullus.

P. 92. Vs. 23. Οὐκ ἄχρηστον] Unde mox apertius. Ἑρμοκράτους τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀθηναίους, τοὺς ἐμοί τε καὶ Πέρσαις ἐχθίστους.

P. 92. Vs. 24. ἐπ' αὐτὸν] saepe alias adspiravimus, ubi opus, hanc vocem. hic tamen π & φ mutare non ausi fuimus. sic *Manilium* saepe *ipsum* pro *se ipsum* ponere animadvertit. *J. Scaliger* ad *Manil.* p. 35. vide *Animadversiones hasce* p. 43.

P. 92. Vs. 24. Μέρος] ad *continentiam caussae*, quam vocant, respicere puto. sed an ullo modo hic locum habere potuerit, dubitabitur merito. verum saltem inter civem, ut ita dicam, Dionysium & peregrinum judex Persa sedere poterat. ut *praetor peregrinus Romae*. sed hic non adeo quaeritur, utrum rex posset judicare, verum an conveniret personae regiae in privatorum caussa cognoscere.

P. 92. Vs. 26. Δυσαπόσπαστον] fiat Charito hujus vocabuli Lexicographis auctor.

P. 93. Vs. 2. Δῶρα τῆς ὑστεραίας] observa levem Synchysin: de qua L. III. VII. 55. 2.

P. 93. Vs. 9. Διάστημα] *Glossae.* τὸ διάστημα. *intercapedo litis.*

LIBRI QUINTI CAPUT NONUM.

P. 93. Vs. 15. Ευνοῦχοι] *Xenoph.* K. Π. VI. 176. C. ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον. *Herodot.* III. 130.

P. 93. Vs. 16. Ὅταν γὰρ πέμψῃ βασιλεὺς, οὐκ ἀπαγγέλλεται] Nusquam mihi hic mos adnotatus occurrit. Sed non finxit, & procul dubio ex quodam Persicarum rerum scriptore hausit. At adituri regem ad eum prius se applicabant, qui gerebat τὴν τῆς εἰσαγγελίας τιμήν. vide *Brisson.* de R. P. p. 36. & quae poena id negligentium, patet e libro *Estherae* C. IV. 16. & V. 2. Atqui quod rex in gynaeceum ingressurus neminem praemiserit nuntiandi adventus ergo, rationis est. at hic de omnibus dicitur, qui regis jussu reginam convenire debent.

P. 93. Vs. 18. Ἡ δὲ προσεκύνησεν] *Callirrhoe vero reginam adorat: Eunucbus errorem & consternationem agnoscit.* Interpres bene. Verum expectassem aliam ἔννοιαν hic. nempe eandem, qua usus, quando Dionysius L. II. III. 26. 14. primum videt Callirrhoen, eamque Venerem putans proclamat. Ἵλεως εἴης, ὦ Ἀφροδίτη, καὶ ἐπ' ἀγαθῷ μοὶ φανείης. καταπίπτοντα... nempe ut *adoraret*, προσκυνήσειε. sic hic vellem προσκυνήσασαν Καλλιρρόην reginam hic finxisset. ita apud *Eunapium* p. 58. Καὶ οὔτε τὸ μέγεθος ἐπέγνω τῆς παιδὸς· τό, τε κάλλος ἑτεροῖον αὐτῷ κατεφαίνετο. ὁ δὲ καὶ προσεκύνησεν αὐτήν. οὕτως ἄλλην τινα ὁρᾷν ἔδοξε. quid si excidit. καὶ ἤθελε προσκυνῆσαι. ἡ δὲ προσεκύνησε. saepe plura quoque ob vocabulorum similitudinem exciderunt. verum haec levissima suspicio esto.

P. 93.

P. 93. Vs. 22. φιλονεικίαν] vide L. v. 111. 82. 17.

P. 93. Vs. 22. ἠγάλλετο] vocem hanc lubens restituerim in *Manethone* L. 11. 185.

Οὐ μάλ᾽ ἀγαλλομβύους μάχλυ ἕνεκεν φιλότητος.

ubi nunc contra metrum οὐ μάλα γαυρομβύους. *Hesych.* γαυριῶν. ἀγαλλόμθυος. quis enim talia concoquat stomachus. quamvis emollire sategerit *Gronovius* ad L. 1. 355. similibus & absurdioribus exemplis, & librariorum stupori debitis. rite hac voce utitur L. 1. 71. & 73. & procul dubio alias. vellem sane potius agnoscere γαυρόμθυος. nam dantur verba quae & producantur in ίω & έω & etiam βαρύτονα sunt. ita γήθω & γηθέω. sed unde item peccatum ap. *Manethonem* L. 111. 105. ut notavimus antea. ita L. 11. 329. τιμουβύους pro τιμωμβύους recte mutat editor in τιομβύους. quod legitime adhibet L. 11. 212. ubi πολίων legendum pro πολίων, si ap. *Manethonem* significabit *urbium*, & non *multorum*. Sed operae pretium quaedam excutere exemplorum, huic absurditati faventium. sic loco notarum laudato in libri primi vs. 352. putat auctorem *potuisse frui* lectione:

Ἔσσεται ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἴτιος ὅτος.

at rancidis deliciis certe frui voluit auctor, si tales prae sano cibo, πολλῶ κακῶ, praetulerit. L. 11. 422.

Ἧσσον δ᾽ ἑσπέριος μεγάλως ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἠῷος μβὺ ἀμείνων, ἐφ᾽ ἑσπερίησι δὲ δεινός.

sed quis tam parum Criticae tribuerit, ut non vel ἐφ᾽ deleat: sed quod durum, ob profligatam ita caesuram. vel legat ἄμεινον, ut respondeat τῷ ἧσσον, vel denique ἀμείνον᾽, ut respondeat τῷ ἀδρανέστερα. at vs. 41. L. 1. plane se ostenderit *Manetho* vel moduli syllabarum inperitum vel omnium negligentissimum fuisse. ibi enim

Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν.

cui simile vs. 96.

Πάντας ἀπ᾽ ἠελίοιο φυγεῖν κακὸν, ἀλλ᾽ οὐκ Ἄρηας

at quis loco ultimo non scriptum potius autumarit ἀλλ᾽ οὐκ Ἄρην. vel Ἄρεα δ᾽ οὐχί. vid. L. 1. 16. prior locus non modo in metro, sed & sensu cor-

 ru-

ruptus. nam quomodo *Mercurius* & *Mars* οὐκ ἐκφεύγουσι μόρον αἰνὸν δυναστῶν. *horribilem principum mortem non evitant.* si intelligas, qui praecedunt ante aliquot versus, ἡγεμόνας & ἄρχοντας, non magis sincera sententia. sensus remedium si inveniatur, forte una versus sanabitur. mihi nihil occurrit, quod satisfacit. si tamen μὴ pro οὐκ reponas, nihil nisi usitatum occurret. vel poeta *Ionicus* non refugerit εὐ ante vocalem ponere: quod ita corripi posset. quia non sequitur adspirata. vide *Critic. Vannum* IX. 393. quin οὖν ita posse corripi censet *V. D.* ad L. VI. 481. —— τοίως οὖν ἔφηναν. sed ubi tamen recte συνέφηναν reposuit. miror non approbatam quoque aut saltem indicatam haud minus bellam prosodiam in L. II. 374.

Οὔτε τι κινδύνων, οὔθ' ὁμοκλῆς, οὔτε φόβοιο.

sed quis non malit vocis transpositione legere ὁμοκλῆς οὔτ', οὔτε φόβοιο. vel ἠδ' ὁμοκλῆς. cetera loca quae ibi affert V. D. se ipsa facile expedierint. quis enim vs. 18. L. I. non reponat μέσσῳ.

P. 93. Vs. 22. διὰ τὴν τιμὴν] Rex enim reginam in eo honorabat, quod ei committeret tam pulcram feminam. at etiam posses accipere: quod benevolentior facta fuerit in Callirrhoen ob honorem, quem huic feminae deferebat rex, eam mittendo & commendando reginae.

P. 93. Vs. 23. Τῇ παρακαταθήκῃ] Imitatur *Xenoph.* K. Π. VI. 153. D. παρακαταθήκην ὀνομάζων τὴν γυναῖκα.

P. 93. Vs. 25. Ἕξεις ἄνδρα, ὃν θέλεις] vide ad L. I. XIII. 19. 19.

P. 94. Vs. 2. Εἴασεν αὐτὴν ἡσυχάζειν] vitiose in *Apogr.* ἔασεν. notanda locutio. ἐᾶν aliquando non simpliciter *finere*, sed fere *facere permittendo. Manetho* V. 129.

Κὴν λύσῃ δὲ φάσιν τὰ τελέσματα γ', οὗτος ἔασεν
Πτωχὸν, χερνητὴν, ταλαπείριον, ἠδέ τ' ἀλήτην.

id est ἐτεῦξεν. ἔρρεξε.

P. 94. Vs. 2. ἀμαυρὴν τῶν ὀφθαλμῶν] vide dicta ad L. III. XII. 60. 12.

P. 94. Vs. 3. εἴδετε] ita apostrophen ad oculos facit *Plato* L. IV. de R. P. 440. A. κρατούμενος δ' οὖν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, διελκύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκροὺς, Ἰδοὺ ὑμῖν, ἔφη, ὦ κακοδαίμονες, ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος. Noster L. VI. I. 98. 23. ὀφθαλμοὶ δυστυχεῖς, μίαν ὥραν ἔχετε λοιπὸν ἀπολαῦσαι τοῦ καλλίστου θεάματος. *Achill. Tat.* V. 277. καὶ πρὸς τὴν ὄψιν δυσεραστιῶν, εἶπον καμμὼν, Ὀφθαλμοί, νενικήμεθα. hoc loco significat, *se suis oculis*

Digitized by Google

oculis vix credere, uti loquitur inter alios *Appulej.* IX. 193. ubi *Pricaeus* p. 530.

P. 94. Vs. 5. Μάγυς] Nam credebant magorum in potestate esse mortuorum evocare animas, & alia φάσματα, ψυχὰς, εἴδωλα καμόντων, ut *Homerus* loquitur, sistere. *Achill. Tat.* III. 197. *Eurip. Alcest.* II. 27.

Admetus. Ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
Hercul. Οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον;

vide ibi *Schol.* & scripta ad L. V. VII. 91. 14. & 18. & in primis *Celeb. Hemsterhusium* ad *Lucian. Necrom.* p. 464. ψυχαγωγοὶ autem male audiebant & γόητες. non autem *magi* semper. tamen synonyma saepe γόητες & μάγοι: quamvis prius Ἀττικώτερον pronuntiat *Phrynichus Arabicus* in *Lex.* p. 236. *Bibliothecae Coislinianae.* vide etiam *Ammonium.*

P. 94. Vs. 5. Διὰ τὴν δίκην] εἰς τὴν δίκην. L. V. VII. 91. 17.

P. 94. Vs. 6. Ἀλλὰ καὶ ἐλάλησε] signum non esse φάσμα. unde *Admetus* apud *Euripidem* ibidem loci dubitabat, an re vera esset *Alcestis* ei rediviva reddita, quia tacebat. quod ἀπόρημα solvit *Hercules*

Admetus. Τί γάρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
Hercul. Οὔπω θέμις σοὶ τῆσδε προσφωνημάτων
Κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
Ἀφαγνίζηται, καὶ τρίτον μόλῃ φάος.

Chaereae imago poterat tamen esse ψυχή. *umbra mortui.* quibus saepe vox tribuitur. vide *Plutarch.* de *sera num. vind.* 435. C.

P. 94. Vs. 8. Ηκόυετο ποδῶν ψόφος καὶ κραυγαὶ γυναικῶν] parum attente auctores Graecos fuisse lectitatos oportet iis, qui hic reponant κραυγή, quasi verbum singularis numeri non praemitti posset substantivis pluribus, quorum modo primum numero conveniat. hoc enim aeque tritum, atque illud, ut singularis numeri verbum sequatur post plura substantiva numeri pluralis, modo ultimum conveniat numero. qua de re affatim actum L. III. III. 46. 19. exempla praesentis constructionis pauca sistemus, si forte praeceps mutandi in his impetus retardari posset. *Herodot.* V. 21. εἵπετο γὰρ δή σφι καὶ ὀχήματα καὶ θεράποντες καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ παρασκευή. VIII. 60. ὑπέκκειται τέκνα καὶ γυναῖκες. *Xenoph.* K. A. IV. 339. E. τὰ ὑποζύγια ἐλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. VI. 372. A. ὅτι ἐπαινοίη αὐτὺς καὶ Ἀναξίβιος καὶ οἱ ἄλλοι. *Demosth.* κατὰ Ἀνδρ. 704. F. Συνεῤῥεῖ Φίλιππος καὶ Ἀντιγένης καὶ ὁ ἀντιγραφεὺς καὶ τινες ἄλλοι. κατ' Ἀριστοκρ. 748. C. ἧκεν ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Ἐξήκεστος καὶ ᾤκων. *Paullus* ad *Timoth.* VI. 4. ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις,

ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί. ubi hinc partim inducti videntur librarii, qui γίνωνται dederunt. Variant saepe *Codices* : immo ipsi auctores : qui hic sibi constare non opus censuerint. consule *J. Gronovium* ad *Arrianum* L. II. 17. p. 90. & *J. Casaub. Lect. Theocr.* C. VIII. p. 259. ubi tamen in nullo codice inveni συνήγαγον pro συνήγαγον. ita in aliis partibus orationis. ut Σὺ δὲ, ὦ Ἀρτάβαζε καὶ Ἀρταγέρσα ap. *Xenoph.* K. Π. VI. 168. 3.

P. 94. Vs. 10. Διέκειτο πονήρως] Tritissima formula. vide *Miscellanea* Vol. X. p. 203. ad *Xenoph. Ephes.* I. p. 4. ubi mox p. 5. utramque emendationem ab *Cl. Hemsterhusio* in *Miscellan.* III. 407. proditam *Codex* confirmat, exhibens ἄν τι pro ἀντὶ & ἄν τὰ pro αὐτά.

Πόνος autem saepe νόσος. unde *Schol.* ad *Sophocl. Oed. Col.* 1742. explicans versiculum μήτε πόντος ἀντέκυρσεν explicat νόσος. lectum nimirum fuit πόνος pro πόντος. & hoc servat *Codex Vatic.* vide ejusdem *Antig.* 831.

P. 94. Vs. 11. Ἔχομεν δὲ ἡμέρας καὶ βλέπειν καὶ ἀκούειν καὶ λαλεῖν] id est *plures. totos. aliquot dies.* ita ap. *Thucyd.* VII. 51. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο ἡμέρας, ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. ita L. III. *Regum* C. XVII. 7. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας. id est, *post aliquot dies.* in iis locutionibus τινάς vel simile quid intelligitur. formam hanc illustravit *J. Fr. Gronovius* ad *Justin.* VI. VII. 7. *Cl. Reiskius* tentavit. ἔχομεν Δ (quatuor) ἡμέρας. & sane non raro in numeris ita quid corruptum occurrit. *Leunclavius* in *Xenoph.* H. H. 494. D. ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ . . πολεμίους, interponit ἔνθα δὲ δύο π. in *Plutarchi Numa* p. 157. τοὺς δὲ ἐφεξῆς μῆνας, inserunt δὲ δύο. *Casaub.* ad *Strabon.* VII. 486. B. ex Δ facit, ut hic, τέτταρας. ubi alii δύο. ap. *Herodot.* I. 47. *Kusterus*, ἕκαστον τῇ ἡμέρᾳ χρῆσθαι. putat excidisse vel K vel Λ. ap. *Demosth.* de *Coron.* 490. C. Καὶ τὸ μέρος τῶν ψήφων οὐ λαβών. ubi *Codd.* supplent τὸ πέμπτον. at puto *Glossam.* nam τὸ μέρος optime significet τὸ ὡρισμένον διὰ τοῦ νόμου.

Non hic quid mutandum censeo : quia ad feminas has inportunas removendas potius *plures* indefinite *dies* sibi superesse praetenderit Statira, quam modo *quatuor.* & unde saltem non dixit *quinque?* cur moneam in *Apogr.* esse λυπούμενον. πολυ. ἀνθρωποτέραν?

P. 94. Vs. 16. δῶρα] ξένια.

P. 94. Vs. 17. Καθημένη] ante hanc vocem pone ὑποστιγμήν. In luctu. in calamitatibus sedebant humi. L. VII. VI. 124. 5. at in *Apographo* videtur primum fuisse scriptum καθειμένη. *Glossae.* καθειμένος. ὁ συγχὸς. *demissus. dejecerit* igitur *humo vultum.* uterque habitus convenit. *Xenoph.* K. Π. V. 115. A. Τάχυ πάνυ καὶ πασῶν ἐφαίνετο διαφέρουσα τῶν ἄλλων, καίπερ καθημένη, κεκαλυμμένη τε καὶ εἰς γῆν ὁρῶσα.

Deinde

Digitized by Google

Deinde viliores humi sedebant: potentiores in thronis, scabellis. ita pellices regum Persicorum sedebant. *Herodot.* III. 68. συγκατημέναι γυναῖκες. ubi forte nimis argute *J. Gronovius* hanc locutionem committit cum Latino sermone *stare in lupanari.* nam non meretricibus fuit in Persia peculiaris sedendi mos: sed omnibus feminis: praecipue lanam tractantibus. ut docet vel Sardanapali exemplum, qui inter pellices purpuram carminans sedebat. vide *Athenaeum* XII. VII. 529.

In proditam lectionem inclinem. saepe vero hae voces confunduntur. sic ap. *Aelian.* V. H. III. I. p. 195. τόποι καθήμενοι & καθειμένοι. at saepe ἥμενος χῶρος. quare merito ibi praefertur prius. In *Alciphronis Epist. Inedita* Ἠλίκους δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἡ νύμφη, οὐδὲν ἐοικότας ταῖς ἐπὶ ταῖς κορυφαῖς θριξίν. in *Apographis* male δ' ἐπεὶ θεῖτο. malim quoque ἐπὶ τῆς κορυφῆς.

P. 94. Vs. 18. Λαμπροτέραν] *Appulejus* L. II. 36. *Etiam in moerore luculentam proferens faciem, meque respiciens.* ubi *Codex* meus recte *respectans.*

P. 94. Vs. 22 γενναίως] ut decebat virum οὐκ ἀγεννῆ. Apud *Alciphr.* I. XXVI. melius legetur, puto, Μέγα, ὦ γενναῖε, κακὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι. ubi nunc legitur ὦ φίλε. sed non adsentiente *Codice* meo.

P. 94. Vs. 22. Τὸν ἀνδρεῖον ἐκστῆναι δυνατώτατον] Sensus idem verbis *Herodoti* L. III. 80. Καὶ γὰρ ἂν τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην [τὴν ἀρχὴν] ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. Obviae locutiones ἐξίστασθαι γνώμης. ἑαυτοῦ & καρδίας ap. Poetas. Sed male hic legitur ἐκστῆναι. nam omnino reponendum ἐκστῆσαι. παράδοξον δυνατὸν ἐκστῆσαι ἄνδρα. *Paradoxum potens de mentis statu quemvis dejicere.* δυνατὸς hic active significat: non ut in πρᾶγμα δυνατὸν νοῆσαι. ubi passive significat. de quo jam actum & agetur L. VI. III. 102. 18. recte L. VI. IV. 103. 19. ἐξέστησεν ἂν καὶ τὸν ἔρωτα. ubi contra foret barbarum ἐξέστη. tamen, cum legatur in *Luciano* de *M. Peregr.* 356. δᾶδες ἦσαν τὰ πολλά. conjicitur δᾶδες ἐστήσαντο πολλαί. quod nihil aliud potest significare, quam *faces constituebant multae.* at δᾶδες ἔσταντο πολλαί recte diceretur. sed nihil opus mutatione: modo recte intelligatur vox δᾶδες, quae hic non *faces quaevis*, sed proprie δᾶδες. *ligna arboris pini* vel *piceae.* ut optime *Palmerius.* non ex *salicibus*, quae non tam facile ignem concipiunt. sic in *Codd. Demosth.* de *Corona* 472. παραστῆναι. ubi recte editur παραστῆσαι. & antea non bene haec suis temporibus divisa vidimus.

P. 94. Vs. 24. Προστεξῆπτε] laudant ex *Plutarcho.* vide L. V. VIII. 92. 6.

P. 95. Vs. I. Τέκνων εὐεργεσία] Active εὐεργεσία εἰς τέκνα. duplicem vim habent pleraque substantiva, ut passive & active significent. *victoria*

 hostium.

hostium. timor patris. & centena talia. quae notant tam *victoriam de hostibus*, quam *victoriam, quam hostes de nobis reportant.* multa exempla prompsit *Arn. Drakenborchius* ad *Livii* L. XL. 2. p. 429. Tom. V. ap. *Diodor.* L. XVII. p. 177. ita εὐεργεσία τῆς γυναικὸς. *merita in feminam.* ubi consulendus *Cl. Wesselingius.* Nam *Callirrhoe* non solum se piam matrem in suum ex Dionysio partum, sed etiam in filiam ex prioribus monstraverat nuptiis. ejus in illam benevolentia indicatur verbis L. VIII. IV. 134. 22. ἀρκεῖ σοι δύο τέκνα, ὧν γάμον ζεῦξον. vel etiam interpretari potes εὐεργεσία εἰς ἑαυτὸν διὰ τέκνων. *Quod per eam, per ejus beneficium haberet duos liberos.* sic se ejus beneficio patrem esse profitetur. L. III. VIII. 56. 15. ad Venerem verba faciens.

P. 95. Vs. 1. Καὶ ἀχαριστία] Revera Dionysius multa contulerat beneficia in Callirrhoen. quae pleraque enumerantur L. VI. I. 97. 10. alia facile Lector recolligat. Ut adeo se merito dignum censuerit amore & fide Callirrhoae. At quid! ne superiora propensionis in Chaeream, etiam mortuum, indicia commemorentur: nunc, simul ac conspexerit, ὥρμησε προσδραμεῖν πρὸς ἐκεῖνον. eique voluit praesente Dionysio περιπλακῆναι. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναπεπταμένοις ὄμμασιν ἀπέβλεψε. ut merito mox dubitet Dionysius, τίνα ἄνδρα θέλοι. Haec omnia jure ingrati animi esse argumenta arbitratur Dionysius. Verum tamen, ut fieri amat, etiam ingratam nequit odisse. & quanto illa videatur magis ab ipso alienari, quanto privari hoc bono videatur magis periclitari, tanto ardentius illud retinere cupit, tantoque vehementius ejus desiderium concipit. atque ut haec ἀχαριστία, sic aliud, sed in Dionysii animo nidulans, malum, Ζηλοτυπία, ejus amorem magis magisque intendit. ut *Achill. Tat.* V. 343. ἐξῆπτε τὸν ἔρωτα ἡ Ζηλοτυπία.

Haec sunt illa πολλὰ, quae προσεξῆπτεν ejus amorem. quibus omnibus accedit τὸ ἀπροσδόκητον. ut inprovisa infortunia graviora accidere solent: quia nec nos in ea praemuniendi, nec in ipsa remedii circumspiciendi & solationis tempus habemus. Haec latius explicare voluimus, ne rursus, sine ulla caussa, criticum cultrum, utut plumbeum, theca educere minitentur.

LIBRI QUINTI CAPUT DECIMUM.

P. 95. Vs. 3. Ἀνεβόα] restitue hanc vocem *Alciphroni* L. III. X. Ὁ παμπόνηρος ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε. vulgo ἐβόησε.

P. 95.

P. 95. Vs. 3. Ἐπ' ἐμῶ] *meis diebus* recte interpres. est vulgata vis haec praepositionis. *Ulpian.* ad *Demosth.* de *Corona* 488. D. τῶν καθ' ἡμᾶς. τῶν ἐφ' ἡμῶν. ἐν τῷ χρόνῳ ἡμῶν. vide L. VII. I. 114. 9. VIII. VIII. 144. 5. &, si tanti, *Cl. Taylorum* ad *Lysian* p. 17. aliquando tamen *coram* notat. & vix aliquando dijudicaris quid aptius. vide pagina sequente 15.

P. 95. Vs. 3. Πρωτεσίλεως] De Protesilai umbra vel ipso vivo per aliquot horas, vel dies ab inferis ad Laodomiam reverso, nota est fabula. In inscriptione *Epigrammatis* in Protesilaum a *L. Kustero* publicati ad *Suidan.* in Δυσμίσητος lege τῶν φίλων τὸν κόσμον ἀποβάλλουσα. *ex membrana.* huc respicit *Ammian.* XXVI. VI. 357. *excitum putares ab inferis. Achilles Tat.* VIII. 501. Οὐδ' ἂν ἔπεμψεν ὁ Ἀϊδωνεὺς κατὰ σοῦ τὴν ἀντηρημένην.

P. 95. Vs. 4. Τίνα ἠσέβησα] consulatur *Cl. Wesselingius* ad *Diodor.* I. 77.

P. 95. Vs. 5. ἱδρυδομ . . . .] supple ἱδρυσάμην χωρίοις, πεδίοις, κτήμασιν. aliud vocabulum vix substitueris: & hoc proprium de *templis, statuis.* ita in Epigrammate, quod iteravit *Muratorius* p. LI. sed de quo jure *Eruditiss. Leichius* Vol. I. *Miscell. Lips.* P. III. p. 450. pronuntiat „ *plurimis gravissimisque mendis maculatum prodiisse, licet emendatissime* „ *editum sit a Grutero* p. MLXVIII." Et sane ipse Cl. Bibliothecarius Mutinensis fatetur, se quidem priores *versus reddidisse* [haud satis feliciter] *reliquos autem non attigisse, quia parum accurate scripti.* at & *Fleedwoodus* edidit p. 50. Quia vero apud ipsum *Gruterum* non omni menda caret, & in plurimis haeserit aqua vertentibus, hic ut legi & intelligi debet, paucis declarabo.

Et id debemus editioni Muratorianae, ut jam non Ἄρτεμιν vel Ἀρτεμισίην credamus fuisse *uxorem* Σαλλωνίου, sed *Filiam.* nam ibi habetur Αρτεμις ησαλουσιυ θυγατηρ *Artemis Hesalusii filia.* ap. *Gruterum* vero αρτεμις η σαλλονιος. sed en totum.

Ἀρτεμισίη ἡ Σαλλονίου θυγάτηρ.

Ουρεσι Ταλλειοισιν ιδρυμβυε Μαιαδος Ερμη
Σπονδην κ̔ θυσιην δεξο φιλοφροσυνος
Ην σοι Σαλλονιος Μηνας λοιβαισι γεραιρει
Κτησιος εξ οσιης ψυχικα δωρα διδους
Και πριν μβυ ζωσης αλοχου φαος εισορεωσης
Συν κεινης κατ ετος σους εγεραιρε τοπους
Ανθ' ων δ' ενχρονισας επετησιον ουκ απεδωκεν
Συμβιου αγνοτατας τουδε καταφθιμβυας

 Αλ-

Αλγησας φρενα πολλα μαθων δ' οτι δει ταγε θεια
Τιμαν διπλη σοι τηνδ' επορεν θυσιαν
Και συ δε παντοκρατωρ Εριουνιε τονδε φυλασσοις
Ζωον οπως τιμαι σεν δι' ολου τερμυος

Incertum utrum ἄρτεμις an ἀρτεμισίη. *Sallonii* passim memorantur. vocatur *filia*. nempe illa pro patre sacrum hoc obiit & administravit. licet enim versu 8 & 11. occurrat τῶδε & τόνδε, & illa δεικτικῶς interpretari possis, facilius fluunt, si de tertia, & aliena persona intelligas. versu primo Ὄυρεσι Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε. rectius *schedae meae*. *Grut*. Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε. Notissimus est Ζεὺς Ταλλαῖος vel Ταλαῖος. vide *J. Meursii Cretam* L. IV. C. 2. & *Hesychium*, ubi corruptius Ταλαιός. in Fragmento *Juris Jurandi* inter *Latios & Olontios*, *Cretenses populos*, bis Ζεὺς Ταλλαῖος occurrit. consule accuratissimum *Edm. Chishullium Antiq. Asiat.* p. 134. nec ignoraveris cum *Fleedwodo*, ubi *montes Tallaei*.

Vs. 2. *Gruterus*, *Fleedwodus*, *schedae meae*. φιλοφρόσυνος. quod stare posset, si εὐφρόσυνος apud *Dioscoridem* sincerum est. *H. Grotii* apographum habet φιλοφροσύνης. quod displicet. *Muratorius* dedit φιλοφρονέως. quod non bene Graecum habeo. nec licet refingere φιλοφρονέων. *Gruterianae* lectioni adquiesco.

Vs. 3. ΗΝ. alii ἤν. *quam*. alii ἤν. *si* reddunt. ultimum non habet locum, licet ita demum propitios deos fore crederent, si rite sacrificarent.

Vs. 4. ψυχικὰ δῶρα. ap. *Gruterum* vertunt securi de priore voce *munera*. *Grotius* dedit *sacra libens*. an ψυχικὰ intellexerit ἐκ τῆς ψυχῆς. ἐκ τῆς καρδίας? *Murat*. vertit *spiritalia*. nec inde magis τὸ ψυχικὰ intellexerim. *Fleedwodus*. „ *an pura dona* . . . *an dona animalia*. *scilicet* pro *anima uxoris*, ad *gratiam Mercurii* [qui animarum ad sedes suas post mortem habetur ductor] *captandam*. vel *dona vitalia*. pro *vita sua conservanda*. „ penultima opinio partim vera, & ultima. ψυχικὰ δῶρα. sunt *hostiae*. *cruenta sacra*. ex oppositione τῆς σπονδῆς καὶ λοιβῶν. inde dicit σπονδὴν καὶ θυσίην. ψυχικὰ δῶρα. non e *ture* vel *herbis*, ut *Sabinis*, sed ex *animalibus*. per has enim hostias *anima*, *vita hominis cum vita deorum conjungi & sociari* credebatur. vide *Sallustium Philosophum* §. 16. Inde ex Pythagoreorum sententia *Lucian*. *Vitarum auctione*. p. 545. ψυχῆον μὲν οὐδὲ ἕν τι σιτέομαι. & in N. T. ψυχικὸς semper significat, *quod ad vitam* φυσικήν. quae constat in partibus corporis, *sanguine*, *nervis*, *carne*, & *hinc orientibus motibus*, quos vel *animam* vel *animum* vocamus.

Vs. 5. illud ζώσης & φάος ἰσορροπέης, ita sine copula, ab elegantia recedit. ex *Homero* desumtum. *Iliad*. Α. 88.

Ὄυτις

Digitized by Google

Ὄυ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

ſed vides ibi conjunctionem fere ἰσοδυνάμων vocabulorum. ap. *Muratorium* poſt vocem ζώσης [ipſi Ζωοις] video literam Σ. an igitur Καὶ πρὶν μὲν ζώσης, κ' ἀλόχου φάος εἰσορωώσης. trajectiones in συνδέσμοις quam ſunt familiares! ſi hoc non placet, lege εἰσορωώση, & jungas cum σὺν ἐκείνῃ.

Vs. 8. Συμβίου ἁγνοτάτας. ſic omnes. ſolus *Murat.* αἰνοτάτας. ut hoc quadret, nova ſignificatio vocis αἰνὸς quaerenda. obſerva autem illud τῶδε. ſi enim ipſe dedicavit & loquitur *Sallonius*, ut monui, δεικτικῶς accipiendo defendi poteſt. At ſi *filia* pro *patre* haec exſequitur ſacra, vulgari & commodo ſenſu accipi poteſt.

Vs. 10. διπλη. *Gruter. apographum* unum. ſed διπλῆν alterum. cui favet *Muratorii* διιανν. tamen διπλῇ ſe facile tueatur: & vereor, ne altera lectio nata ſit ab ſciolis, qui cum θυσίαν neceſſario jungendum rati ſint. porro utroque loco θυσίαν non θυσίην lege, & τῆνδ' una voce.

Vs. 12. —— ὅπως τιμᾷ τὸν δι' ὅλου τέμενος. haec eſt vera lectio. agnita a *Grutero* & *Schedis. Gloſſae.* διόλου. *perpetuum.* nempe Βίῳ. χρόνῳ. *Murat.* *alii* δι ὅλον. Macti eſtote *Grotii* verſione:

Talleïs regnans, Maja ſate, montibus, iſta
Accipe cum pecudum ſanguine pocla meri:
*Quae de divitiis partis, ut faſque piumque eſt**, * vid. Anim. p. 79.
Sallonius Menas dat tibi ſacra libens:
Cum ſocia thalami quondam, dum vita manebat,
Attulit ille tuis annua dona locis:
Sed quia ſolennes oblitus omiſit honores,
Ex quo caſta lacus ad Stygis uxor iit,
Multa dolens, gnarus caeleſtia rite colenda
Numina, nunc adfert munera dupla tibi.
Omnipotens hunc tu praeſta Cyllenie ſalvum,
Augeat ut lucos ſemper honore tuos.

P. 95. Vs. 10. Μητρὸς κληρονομίαν] pro mortua jam ſibi habebat Callirrhoen. mortuorum enim κληρονομία & ὑπόμνημα.

P. 95. Vs. 11. Ἀναίσθητον] imminuit nimium hujus vocis, praemittens παντελῶς. ex ſuo affectu loquitur. alioqui puer hic ad ſummum bimulus fuit ex ſerie narratorum.

P. 95. Vs. 13. Μιθριδάτης μου κατηγόρει] *Apogr.* κατηγορεῖ. Non mirum me victum fuiſſe a Mithridate, viro apud regem & in aula tantae aucto-

Digitized by Google

auctoritatis & gratiae. μακρὸς γάρ ἦν ἀνταγωνιστής. ut mox pagina sequenti dicet.

P. 95. Vs. 14. Περὶ δὲ τῆς δευτέρας [δίκης] μᾶλλον φοβοῦμαι. οὐ γὰρ μείζων ὁ κίνδυνος] in ultima pericope deest verbum substantivum. si in mente suppleas ἦν, recte se habebit ratiocinium. si intelligas ἐστί. legendum μείων. nec raro hae voces commutantur. vide *Cl. Marklandum* ad *Max. Tyr.* XL. I. ap. *Thucyd.* VIII. 94. legitur. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων. si inspicias locum, sensum esse debere percipies, domesticum bellum esse revera minus hostica irruptione, quae ad *ipsas portas pervaserat*. sed id verba non dant. Varie tentarunt Viri eruditissimi. hi ἢ delent. alii ellipsin τοῦ οὐ vel μὴ admittunt. quod merito absurdum videtur. *Cl. Dukerus* post πολέμου deficere οὐ putat. & recte tum legit οὐ μείζονος ἢ τοῦ ἀπὸ τ. π. nam sine articulo durum foret. si reponas μείονος cum articulo idem effeceris.

P. 95. Vs. 18. Ἄπελθε] efficaces liberorum ad parentes supplicationes. *Tacit. Ann.* XI. 32. *jussitque, ut Britannicus & Octavia in complexum patris pergerent.*

P. 95. Vs. 20. ἡμᾶς] *pater, filius, paedagogus* eadem persona. unde ἡμᾶς non ὑμᾶς. qui legatum non admittit, mittentem repudiat.

P. 95. Vs. 20. Τοῖς βασιλείοις εἰσελθεῖν] L. III. IV. 49. 22. cum *accusativo* jungit. ἔλεος εἰσῆλθε τὰ πλήθη. sic alii. sic πόθος. ὀργή. ἐπιθυμία εἰσέρχεσθαί τινα dicuntur. *Lucian. Contempl.* 513. sed & τινί. *Sophocl.* ap. *Stobaeum* LXI. 386. [Ἀφροδίτη] εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει. vid. *Eurip. Iphig.* in *Aulide* 1410. 1580. *Cant.* & *Barnes.*

Ita εἰσιέναι. *Plutarch. Dione.* 190. οὐκ εἰσῄει τοῖς Συρακουσίοις ἐκπλήττεσθαι τὴν ἀλήθειαν. ubi *Solanus*, sine caussa puto τοὺς.

Noster igitur non peccavit in propria locutione accusativum adhibens. vide *Cl. Hemsterh.* ad *Luciani Prometh.* 26. & *Hudchins.* ad *Xenoph.* K. A. 451. etiam in Addendis.

P. 95. Vs. 23. Βραβεύων] IV. IV. 72. 7. vidimus ibi ἀγωνοθετεῖν dixisse *Xenophontem. Heliod.* VII. 333. ἀθλοθετεῖν ita adhibet. ubi mox *Cod.* etiam *Taurin.* ὀλίγων. credo male.

P. 95. Vs. 25. Παραπέμψαι] cum id verbi decem millies significet, *comitari, deducere honoris caussa*, cur conjicias προπέμψαι! cur paullo ante Μήτηρ in μῆτερ mutabitur?

P. 95. Vs. 26. Ἦψε βρόχον] *Apogr.* ἦχε. quod defendimus L. V. VII. 90. 8. sed hic patrocinium non meretur. instrumenta ad hanc vitae finem praesto erant, *cingulum. zona.* nec ad coemendum laqueum quis mittat famulum, qui adferat. alia res, ubi fortes etiam viri gladium amici,

Digitized by Google

amici, liberti inplorant. amor furibundus talibus arma ipſe monſtrat, ſive gladium, ſive praecipitium. vide *Appulej.* IV. 223. vel denique vulgatiſſimum laqueum. nam, ut eſt apud *Joannem Stobenſem* p. 393.

Θεραπεία γὰρ τὸ λοιπὸν ἠρτῆσθαι βρόχῳ.

P. 95. Vs. 26. ἐπ' αὐτὸν ἀνέβαινε] *Theocr. Idyll.* XXIII. 5.

——— ——— ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
Ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον, ἧπτεν ἀπ' αὐτῶν
Τὰν λεπτὰν σχοινῖδα, βρόχον δ' ἔμβαλε τραχήλῳ.
Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη Νεκρός.

Ariſtoph. Ran. 120.

Μιά [ὁδὸς] μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ καλῶ καὶ θρανίου
Κρεμάσαντι σαυτόν.

vide *Schol.* & L. IV. III. 68. 14.

P. 96. Vs. 1. ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνέβαινον] revera *adſcendit in crucem.* quomodo alioquin de ipſo L. IV. III. 68. 17. diceretur κατέβαινε τοῦ σταυροῦ. & paullo ante ἐπιβαίνοντα τοῦ σταυροῦ. & L. IV. IV. 71. 16. ἐπὶ σταυρὸν ἀνέβην. quis ita ignorans, ut neſciat res inceptas ſaepe poni pro re perfecta. qui incipit montem adſcendere, ſcanſio ei poteſt tribui: nec ideo ad culmen pervenit. & merito quoque negaris eum adſcendiſſe montem. quare ὅτε non indigemus.

P. 96. Vs. 1. ἂν ἔθνησκον εὐτυχέστερον] ſana lectio. ſed in *Apographo* neſcio quid turbatum in primis vocabulis. an primo ſcripſerat ἀπέθνησκον. *Tacit.* H. I. 43. *melius & amantius ille, qui gladium offerebat: cecidiſſem nondum tot flagitiorum exercitui meo conſcius.*

P. 96. Vs. 1. Ὃν ἔπηξε] ἀναπήγνυσθαι ἐπὶ σταυρῶν dicuntur malefici. *Strabo* III. 251. *Thucyd.* IV. 90. σταυροὺς παρακαταπηγνύντες. ſed ibi σταυροὶ modo *valli. Sch.* ὀρθὰ ξύλα. fruſtra in vocem σταυρὸς grammatici literam T quaeſiverunt. σταυρὸς a στάω. ut καῦρος. a κάω. ut φλαῦρος a φλάω. ut αὖρα ab ἄω. ut φαῦνος a φάω.

P. 96. Vs. 2. ἠπατημένος φιλεῖσθαι] brevis locutio. *deceptus in opinione de amore Callirrhoae erga me.* ſaepiſſime infinitivi adhibentur nudi, ſed qui a praepoſitione pendent. hic ellipſis talis non procedit. ἀπατᾶσθαι non modo ſignificat *ab alio decipi*, ſed *a ſe ipſo*, atque adeo *falſo putare, imaginari. Heliod.* I. 31. παρόντος ἀκούειν ἀπατῶμαι. *per errorem audire*

dire praesentem arbitror. L. I. 58. συνέστα κ αὐτοῖς ϗ μετὰ θάνατον ἀπατώμενον. ubi *Taur.* & *Pal.* συνέπετα L. III. 157. Οἱ τὴν Αἰγυπτίων σοφίαν, μίαν ϗ τὴν αὐτὴν ἠπάτηνται, κακῶς εἰδότες. ubi hanc formam ignorantes librarii suppoſuerunt ἤγηνται. quod optime animadvertit *Commelinus*, & vindicat ex *Palat.* & *Xylan.* quibus nunc accedunt *Taurin.* & *Vatic.*

P. 96. Vs. 4. Καλλιρρόη μὲν ἰδοῦσα οὐ προσῆλθε] rurſus ſuo ſenſu loqui non licet auctori. με enim debuiſſet ſcribere. non puto.

P. 96. Vs. 5. Μηδὲν δυσωπείσθω] *Moeris Atticiſta.* ἀντὶ φοβεῖσθαι ἀττικῶς. ὡς ϗ Πλάτων ἐν Φαίδωνι. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ Ἕλληνες ἀντὶ αἰδεῖσθαι. prima notio hic obtinet. *Thomas Magiſter* aliis verbis eadem docet, ſed laudat *Platonis Phaedrum.* exſtat revera in *Phaedro* p. 242. C. ut *Nunneſius* ad *Phrynichum* obſervavit.

P. 96. Vs. 6. Περιμένω] praeſens aptum, licet praecedat φθάσω. vid. IV. IV. 69. 26.

P. 96. Vs. 7. Ἀλλότριος] non *maritus.* non *civis.*

P. 96. Vs. 9. Πλούτει] vide *Caſaub.* ad *Athen.* XII. VI. & *Theodor. Prodr.* III. 138.

P. 96. Vs. 11. Ἀποθανόντος Χαίρω αἰτοῦμαί σε] genitivus abſolutus, & quidem in eadem perſona, quae loquitur. plane ſimile formulae ſepulcrali. *Vivo ſe fecit*, pro *vivus* vel *vivens.*

P. 96. Vs. 12. Χάριν τελευταίαν] vide *Xen. Eph.* I. 26. colorem ex *Theocriti* laudato *Idyllio* paſſim ducit.

Ἀλλὰ τὺ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον,
Ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρένθῃς.
Στᾶθι δὲ, ϗ βραχὺ κλαῦσον.

Codices nihil variant. nec opus mutatione. ἠρτημένον ἐν προθύροισι ſatis *ſuſpendioſum* indicant. ἐξενθὼν additur, quia exituro januam triſte ſpectaculum erat occurſurum, & *janua adaperta factum* proditura erat, ut loquitur *Ovidius* L. XIV. *Met.* 740. in ſimili caſu. ſi hic pro ἐξενθὼν reſcribas ἐξ οὐδῶν ſuperfluum fuerit. mox modum ſuſpendii per ἄχρι μέσων οὐδῶν & alia vocabula oculis repraeſentat legentium & depingit, ubi conveniens erat. non aptum fuerit hic, ἐξ οὐδῶν, & mox ἄχρις οὐδῶν. ἐξενθὼν autem & παρένθῃς ſatis remota, & non ſunt idem ſenſu, ſatisque ſono diſtant. nec ſi vel eadem verba forent, ob repetitionem quis ſcripturam mutare attentet probam. & ἐξελθὼν eo rectius, quia amans ante fores

Digitized by Google

res clausas amati juvenis querelam effundit.

Libet etiam alium locum in hoc ipso *Idyllio* a crisi, quantum in me est, liberare. versu 13. describitur sic durus ἐρώμενος.

—— —— —— ἄγρια δ' αὐτῷ
Χείλεα, καὶ κώρας δεινὸν βλέπον. εἶχεν ἀνάγκαν.
Τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἄπο χρώς
Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
Ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.

codices nullam mendae suspicionem praebent. tamen placuit haec varie tentare, potius quam sensum, si qui aptus lateret, scrutari. tandem facili medicina reponitur

—— —— φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
Ὑβρίκτα, ὀργὰν περιειμένω.

quin, ut ab ultimis ordiar, περιειμένος ὀργὰν sit bona locutio, sane non ambigendum. at nec minus elegans ὀργὰν περικείμενος. nam optimis scriptoribus περικεῖσθαι significat *vestitum*, *cinctum esse*. ut plane respondeat τῷ περιέννυσθαι. vide notata ad L. I. VI. 9. 24. ubi ἐσθῆτα περικειμένη. τιάραν περικείμενος. στεφάνους περικείμενος. ἱμάτια. σκευὴν περικείμενος. ἄνθεα περικείμενος. sic ap. *Athenaeum* L. XV, VIII 680. D. ex emendatione *Casauboni* αὐτοὺς τε περικειμένους κεφαλῇ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους. & proinde aliquis περικείμενος ὀργὰν tralato sensu dici potest aeque bene atque ὀργὰν περιειμένος, pro *irato* vel *iram prae se ferente*. & tum aptius de *ipsa persona* quam ejus *corpore* diceretur. At poeta aliud & peculiarius quid intendit. post quam enim *duri bujus amasii ipsa labra & pupillas efferatas & ipsam necessitatem spirantes*, *faciem autem bile mutatam* dixisset; *totum corporis ejus bonum babitum evanuisse adseverat*, *& singula membra emarcuisse* prae *ira* sive potius *irae injuria*, ὕβρει τᾶς ὀργᾶς. αἰκίᾳ τῆς ὀργῆς. nihil enim magis corpus *atterit & affligit*, *deturpat*, ὑβρίζει & αἰκίζει, αἰσχύνει quam *ira*. vide *Senecam* de *Ira* L. III. 4. uti enim ex animi tranquillitate quis μείζων & ἀρείων quotidie fit, sic ex *iracundia frequente vigor flos ille bumani corporis flaccescit & deperit*. non igitur *labella* modo, *pupulae*, & *frons*, ut ille ait, *praeportabant exspirantis pectoris iras*, sed totum corpus *damna* [τραύματα *Hesych.*] *bujus violenti affectus* senserat & prae se ferebat, inde quippe collapsum plane. & tamen sic formosus manebat, vel saltem amanti talis videbatur. ὕβρις τᾶς ὀργᾶς est ὀργὴ ὑβρίζουσα, αἰκίζουσα. & χρὼς ἀποφεύγων & περικείμενος ὕβριν τῆς ὀργῆς opponitur χρωτὶ ἐμπέδῳ καὶ αἰὲν ἀρεί-

 ονι

Digitized by Google

ονι, quale fuiſſe perhibet *corpus mortui Patrocli* poetarum princeps. hanc ſi interpretationem admittas, quam ſatis facilem credo, cuivis patet, quam ſupervacua hic omnis mutatio futura ſit. ne addam locutionem χρεὼς ἀπέφευγέ τινι fuiſſe parilibus exemplis adſtruendam nam novum vocabulum ὑβρίκτας analogia ſatis ex opinione multorum tutata fuerit.

P. 96. Vs. 12. πρόσελθέ μοι τῷ νεκρῷ] videatur *Lib.* III. I. 40. 4. & *Lib.* III. X. 61. 5.

P. 96. Vs. 13. Αθανασίας] L. VI. VII. 110. 2.

P. 96. Vs. 14. Κἀνὴρ καὶ βρέφος ὁρῶ] legendum puto κἂν ἀνὴρ καὶ βρέφος ὁρῷεν. ſic pro ὁρόων reponendum ὁρῶσιν apud *Maneth* VI 6,8 Ἡ διαμετροι ὁρῶεν, ἀφνεὸν ἀπενόσφισαν ὄλβον. apud *Eunap.* p. 150. lege ὅπως νεμεσῴη μηδείς vulgo νεμεσῶν. *Iunius*, νεμεσοίη.

P. 96. Vs. 15. Ακούσομαί σου, γυνὴ] *Virg* IV. *Æn.* 387.

Audiam, & haec manes veniet mihi fama ſub imos.

ita affirmative loquitur quoque L. III. VIII 57. 12 dubitant alii. vide *H Valeſium* ad *Ammian Marcell.* XIX. I. 453. *Demoſth.* in *Leptin.* 554. A. *Polyb.* VIII. 9. 723. negat inter alios multis *Theod. Prodr* VI. 273. dubitat *Philemon* in incertis vs 278. quorum inſcriptio, ut nunc in *Anthologiae* L. I. XXXV. 4. 117. legitur, τίνας ἂν εἴποι λόγους Φιλήμων δὲ Ευριπίδην, indicaret, haec verba non eſſe, *Philemonis* ſed alius, qui haec *Philemona* dicentem finxerit. verum in *Palatino* codice magis adfirmative. Στίχους ὃς εἶπεν Φιλήμων εἰς Ἐυριπίδην.

P. 96. Vs. 16. Ενδοξότερον τοῖς κάτω δαίμοσι] ſcilicet umbris decora & dedecora actae vitae apud inferos adhaerebant. ſic intelligendus *Virgilius* L. IV. 644.

Et nunc magna mei ſub terras ibit imago.

P. 96. Vs. 19. Εἰ δὲ] *Homer. Iliad* X. 389. ubi μνήσομ᾽ ἑταίρου. quod jure ſuo mutavit Charito. mirum eſt, vocabulum καλαλανθάνειν effugiſſe Lexicographos. ad ſenſum *Xenoph. Epheſ.* V. 75. πεπεισμαι γὰρ. φιλτάτη, ὡς οὐκ ἄν ποτε, οὔτε ἀποθανοῦσα ἐκλάθοιό μου. *Theod. Prodr.* VII. 317.

Ελπὶς γὰρ αὐτὸν δυσυχὴς ἐθωκόλει,
Ὡς κἂν τάφοις ἔρωτές εἰσι καὶ γάμοι.

vide *Gilb. Gaulminum* ad eum C XIII. p. 532.

P. 96. Vs. 21. Κατεφίλει τὸν βρέχον] paſſim talia exempla occurrunt. *Appullej.* IV. *Met.* 71. *manu reliqua ſumtum gladium ſuum, diuque deoſcu-*

Digitized by Google

osculatus, per medium pectus ictu fortissimo transadigit. ubi Pricaeus legit *diu diuque deosculatus.* offendit nempe copula. at *Cod.* meus *deosculatum* qualia passim apud *Appullejum.*

P. 96. Vs. 21. Σύ μοὶ] Nihil communius, praecipue apud poetas, quam rei inanimatae compellatio. *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 508. B. propriam amantibus dicit ἀψύχων invocationem. modeste hic noster. *Sophocl. Phil.* 1144.

ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
Χερῶν ἐκβεβιασμένον,
Ἦ που ἐλεεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας Ἴσχεις.

Eurip. Troad. 1221.

Σύ τ', ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
Μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
Στεφανοῦ. θανῇ γὰρ, οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ.

vide *Lucian. Tyrann.* 11. 156. *Appulej.* 1. p. 12.

P. 96. Vs. 22. Συνήγορος] recte *Cl. Cocchius* quoque posteriores literas supplevit.

P. 96. Vs. 22. Διὰ σὲ νικῶ] si respexerit ad decantatum illud ἐν τούτῳ νίκα, aetas ad Constantini tempora accederet & ultra.

P. 96. Vs. 22. Σύ με Καλλιρρόης μᾶλλον ἔστερξας] raro sumsi arbitrium emendationis in contextum recipiendae. verum quoniam ἐσέρηκας plane corruptum, & quod reposui conveniens, a solita religione recessi. versionem quoque reformavi, quae erat. *tu me magis Callirrhoae eripis.* At an ideo igitur *laqueum osculabatur?* & quo illud *magis* respicit? ita e contrario optime Cl. *Valkenarius* in *Ammonio* p. 128. σιωπὴ στέρησις λόγου pro στέρξις conjecit. Idem vitium Platoni inolevisse videtur in *Phaedro* p. 241. B. ubi de sene, qui τὰ παιδικὰ amare desiit prae aetate. φυγὰς δὲ γίνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπεστερηκὼς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστὴς, ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών. *Hinc fit, at qui ante amaverat, jam aufugiat, & necessitate in angustias quasdam compulsus, quasi testa cadente, in fugam se det praecipitem.* at qui id ἀπεστερηκὼς notarit? *Erasmus* in Chiliadibus vertit *privatus.* in *Testulae transmutatio.* p. 261. *Stephanus* quoque vocem *mendose esse scriptam* agnoscit. legendum puto ἀπεστερχώς. ἀποστέργειν est *amorem desinere.* *Theocr. Epigr.* IV. 14. Εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους. & non transitive. *Idyll.* XIV. 50.

Κἢν μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.

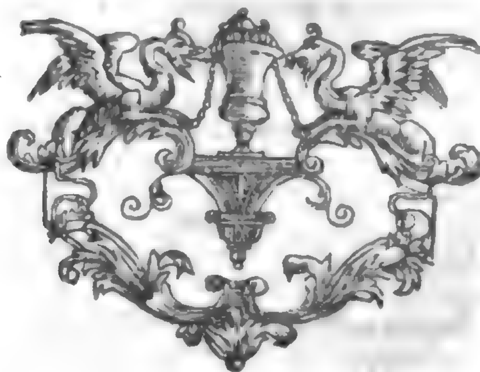
 ubi

ubi *Schol.* recte. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς. ἀποστέρξας ita apud *Suidan* accipit *H. Stephanus.* igitur verte, *& amorem deponens prae necessitate, contemtui, odio habens.* στέρξαι saepe alioqui male irrepsit. ut ap. *Diod. Siculum* XI. C. 26. ubi ἄρχων στέξων τὴν ὁμόνοιαν recte reponendum censuit *Rhodomannus*, adstipulante Cl. *Wesselingio.* & *Etym. M.* ejusdem originis dicit. & *Plutarch. Erotico* 677. D. στέργεσθαι καὶ στέγειν ἑνὶ δοκεῖ γράμματι τὸ στέγειν παραλλάττον. ap. eundem *Romulo* 64. τὸ δὲ ξύλον ἔστεξεν ἡ γῆ ζώφυτον οὖσα, καὶ βλαστοὺς ἀνῆκε καὶ στέλεχος εὐμεγέθες κρανείας ἔθρεψε ubi *Bryanus*, motus auctoritate *Bodlejani*, emendat ἔστερξε. omnino inperite. uti ejus notulae abundant conjecturis supervacuis, & saepe ignorantiam praeferentibus. manu exarati libri magnae sunt auctoritatis: sed non tantae, ut contra usum linguae quid valeant. στέγειν terra dicitur *surculum*, quando ita complectitur & tegit, ut radices agere possit. *Plutarch. Alex* 53. Τὸν κιττὸν οὐκ ἔστεξεν ἡ γῆ μόνον. quod L. III. *Sympos.* 648. C. μόνον οὐκ ἐδέξατο τὸν κιττὸν ἡ χώρα. ita στέξαι & δέξασθαι promiscue utitur *Porphyr.* de *Abstin. An.* I 82. & *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 502. C. apud quem haec vox & alias corrupta.

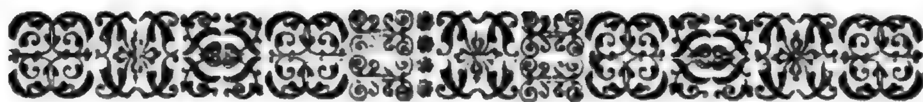
P. 96. Vs. 23. Καθειστήκει] vide L. III. V. 51. 10. VI. I. 98 II. νὺξ ἐφειστήκει. VI. VIII. 110. 23. τὰ καθεστηκότα. *praesentia. Sophocl. Antig.* 1174.

Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

Schol. συμβαινόντων. γινομένων. *Artemid.* II. 39. ἀγαθαὶ τῶν καθεστώτων μεταβολαί. *Alciphr.* III. XI. 302. Τοὺς φυλοχόους ἑστάναι μῆνας. ubi in *Codice* Glossa obtinet εἶναι. habet etiam ψευδῆ pro ψευδέστατα. ut *Plutarchus* quidem. sed quod tamen non probo.

IA-

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE
ANIMADVERSIONES
IN
CHARITONIS APHRODISIENSIS
LIBRUM SEXTUM.

LIBRI SEXTI CAPUT PRIMUM.

P. 97. Vs. 1. Παρ' ἀλλήλους] *Thomas Magister* ait *dativum* esse proprium huic praepositioni cum ἐμψύχοις, *accusativum* cum ἀψύχοις. sed exemplum accusativi cum ἐμψύχῳ ipse e *Platone* adfert. *Diod. Sicul.* T. II. p. 546. θηρεύειν παρ' Ἄδμητον. *Lexicon* in *Bibl. Coislin.* 483. παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ, ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ. nihil mutarim. licet facile in fine peccetur. sic ap. *Herodot.* VIII. 5. παρ' ἑωυτῷ διδοὺς pro ἑωυτοῦ. vid. *Demosth.* in *Androt.* 705. F. & ad *Luciani Tim.* I. 162.

P. 97. Vs. 3. Τοὺς γάμους οὐκ ἀπέλιπεν, οὐκ ἀπελείφθη] Secundum *Luciani Soloec.* III. 578. minus Attice dicitur maritus ἀπολείπειν γυναῖκα. vide ibi *J. G. Graevium*, optime de Luciani libello hoc & passim meritum. ἐκβάλλειν. ἐκπέμπειν. ἀποπέμψασθαι usitatiora. frustra obmovet *Kusterus Aristoph. Plut.* vs. 1033. nam ibi juvenis quidam ἀπολείπει anum: sed non erant nuptiae. noster v. VIII. 92. 9. ἀφιέναι. ut *Aristoph. Lysistr.* 157. alii ἀπολύειν γυναῖκα, uti etiam ἄνδρα. vide Clarissimos Interpretes *Diodori* L. XII. 18. & *Eranii Philonis* p. 160. *Eurip. Cycl.* 185. dixit λείπειν pro ἀπολείπειν.

P. 97. Vs. 8. Διονύσιος οὐκ ἔπρασε] *Dionysius non vendidit.* debuerat dixisse, οὐκ ἐπρίατο. *non emit.* Videmus igitur Charitonem non modo *casuum* flexiones [ἡγεμόνες pro ἡγεμόσι] ignorantem: sed & ita suae lin-

guae inperitum, ut *vendere* pro *emere* scribere potuerit. taedeat merito tali scriptori operam inpendisse. At tu hoc, uti alterum illud, librariorum ludibriis adnumeres, suadeo. ἔπρατο. ap. *Hesych.* pro ἐπρίατο corrupte legitur. simile quid hic acciderit. ἠγόρασε longius abit. in ἐπώλησαν duo priora elementa deficiebant.

P. 97. Vs 9. Οὐκ ἐξὸν δὲ τὴν ἐλευθέραν ἀγοράσαι] L. v. VII. 90. 17.

P. 97. Vs. 10. Πάλιν ἐξήγαγε πειρατ. . . εν μέλλουσαν φονεύειν] illud πάλιν forte quis retulerit ad ἀντέλεγον πάλιν. *e contrario.* nec repugnem. quid supplendum sit, dubitabile non male Interpres πειρατῶν παρ' οὐδὲν vel παρὰ μηδὲν μέλλουσαν φονεύειν. de qua particula ad *Diodor.* XIX. C. 100. p. 710. agit *Cl. Wessel.* vide *Plutarch. Pomp.* 516. *Demosth.* παραπρ. A. posses quoque ἐξήγαγε πειρατηρίῳ. ἔσωσεν μέλλουσαν φονεύειν. N ἐφελκυστικὸν centies abundat. colligunt autem ex morum feritate piratarum, illos de occidenda Callirrhoe, φορτίῳ δυσδιαθέτῳ, deliberasse: nam scire certo nequibant. vide I. X. 14. 14. XII. 17. 3. ceterum Noster πειρατήριον, πειρατικὸν saepe adhibet. λῃστὴς vero plerumque pro πειρατὴς. & Doctiss. *Valkenarius* ad *Amm.* III. 8. animadvertit vetustissimos non usos hac voce. quod si meminisset *H. Stephanum*, de voce πειρατὴς non cogitasset in *Platon.* L. VI. de L. L. 777. C. & πειρώμενον tuto eo sensu accepisset. vide *Hesych.* in h. v.

P. 98. Vs. 2. Γνωστὸν δὲ Διονυσίῳ πρόσεστιν εἰς τὸ νικᾶν, ὅτι καὶ τέκνον ἔχουσι κοινόν] *Xenoph.* H. H. II. p. 468. B. εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὧδε ἐπισκέψασθε. γνωστὸν quoque quod *sciri potest*, ut ap. *Plat.* VII. de R. P. 517. B.

. Sed non video, quomodo hae significationes huc faciant. puto mendam latere partim ex omissa syllaba. τοῦ γάμου γνωστόν. hinc extuderim. τοῦ γάμου. μέγιστον δὲ Διονυσίῳ πρόσεστιν. passim τὸ μέγιστον. idem quod τὸ κεφάλαιον *Noster* L. I. XIII. 19. 7. *Xen.* K. Π. V. 119. A. καὶ τὸ μέγιστον δή. *Lucian. Dial Deor.* p. 264. *Polyb.* IX. 33. 795. mallem igitur τὸ μέγιστον. & vocabulum πρόσεστι tale quid desiderat. si γνωστὸν scriptum foret, suffecisset ἐστίν. at προσεῖναί τί τινι dicitur quod alicujus conditionem vel meliorem vel pejorem reddat. *Demosth.* in *Aristog. Pr.* 332. *de Coron.* 493. D. *Plato Phaedro* 241. E. Τῷ ἑτέρῳ τἀναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσεστι. & saepe capite truncata occurrunt vocabula. φυλαί. σταφυλαί. σαυροί. θησαυροί. λευκίαν Σελευκίαν. utitur autem argumento formae similis illi, *pater est, quem nuptiae demonstrant*: Hic, *Maritus est & nuptiae sunt, quem & quas liberi demonstrant.*

P. 98. Vs 3. Κοινόν] At si porro lis actitata fuisset, patuisset e Chaerea fuisse conceptum hunc puerum.

P. 98.

Digitized by Google

P. 98. Vs. 3. Ταῦτα μὲν αἱ ἄνδρες] deficit ultima syllaba in ταῦ. . . reticetur hic, ut saepe, ἔλεγον. *Val. Flacc.* v. 254. *Vix ea.*

P. 98. Vs. 4. Ἐρρητόρευον] in apographo leviter corruptum ἐκπητόρευον. passim ῥητορεύειν de *futili & garrula sermocinatione. Lucian. Quom. Hist. Scr.* 11. p. 34. ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευσεν, ὥστε με πολλὰ πάνυ δακρύσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος. *Eustath. de Ism. & Ism.* VII. 258. ταῦθ' ὁ μεγαλίστως κυβερνήτης ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενος ἐρρητόρευεν. *Heliod.* VIII. 381 *Porphyr.* de *Abst.* III. 283. λοιπὸν δὲ τὰ ἄλλα ἔωλα, ὅσα κατ' αὐτῶν ῥητορεύεται. inde recte videntur apud *Max. Tyr.* IX. 5. ex emendatione Davisii jungi ἐν ταῖς τῶν παίδων ἀγέλαις αἱ περὶ τῶν ἀστραγάλων διάμαχαι καὶ ῥητορεῖαι. sic *rhetoricari* ap. *Latinos. L. Pomponius* in *Medico. Rhetorissat. rhetorice loquitur. dolalii uxorem; nunc propter me cupis concidere, & jam rhetorissas.* ap. *Nonium* p. 166. ubi sic *Codex* meus exhibet hunc locum: qui quidem digestus in Alphabeticum ordinem, sed non edito similem malim autem ἐρρητόρευον. ut emendatius scribitur. vide *Lucian.* II. 899. I. 726. *Max. Tyr.* IX. 2. *Interpreti* lubens ἐπηγόρευον & suam versionem redonamus.

P. 98. Vs. 4 ἀλλὰ καὶ συνεβούλευον] *Demosthenes* ῥήτορα vocat συμβουλεύοντα. vide *Suidan.* in Ῥήτωρ.

P. 98. Vs. 5. Τὸν παρθένιον] L. III. VII. 55. 8. Ἀνὴρ ἐκ παρθενίας. *Virginius.* plurima post alios adposui in *Miscell. Novis Vol.* XI. III. 130. vide *Th. Munkerum* ad *Antonin. Liberal.* p. 96. & 97. qui recte in *Anthol.* p. 243. reponit παρθένιον pro παρθενίην ap. *J. Sponium* in *Miscell. Ant. Erud.* p. 375. legitur

Θ. Κ
λευκια. δαφνη. μετα. των
τεκνων. εποιησεν. μνημειον
κλ. παρθενιω. συμβιω γλυκυτατω
και. ασυνκριτω

ibi dubites, utrum sit proprium nomen. malim *virginio* interpretari. *Cl. Murat.* autem MCCCXXXVI. addit ΤΩ γλυκυτατω. quod facile abesse patior. pro λευκια habet Δεκια. utrumque probum. si ejus quatuor fontes ita dant, cedat Sponius.

Apud *Thom. Smithum Notat. Eccles. Asiae* p. 33. legitur epigramma: editum quoque a *G. Whelero* p. 268. ex eoque a *Fleedwodo* p. 212. tandem a *Cl. Muratorio* MCDXXV. quod hic adscribam, ut legi debet vix recedendo a *Smithiana* ἐκδόσει.

Ξανθίππην Ἀκύλα μνήμῃ βιότου παρέδωκεν
Ῥώμῳ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον.

Πα-

Παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἄνθος
Ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
Τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίυς τελέωσε βιοῦσ' ἐνιαυτὸς,
Καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

Ἀκύλα, qui alioqui Ἀκύλας. vid. *Murat.* MDCCXIV. 5. & *Indicem Gruteri.* & *Bentlejum Epist.* ad *Millium* post *Malalam.* quod hic μνήμη βιότυ παραδιδόναι, alias dicitur αἰῶσιν παραδιδόναι p. MCCCXCVIII. ap. *Murator.* βωμός. *ara sepulcralis.* vide *P. Bertbaldum de Ara.* C. XXIV. & *Fabrett.* C. 31. p. 107. ἄλοχον *Murat.* vertit *inprolem.* peritissime. παρθένον refer ad μίτρην, ut recte Eruditiss. *J. Sebraderus Animadv.* ad *Musaeum* C. XX. ἡμιτελὴς θάλαμος qui, notum. vide *Huetium* ad *Antbol.* L. III. 23. 25. p. 262.

Ἡμιτελῆ θαλαμόν τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
  Κοῦρε, λιπὼν, ὀλοὴν οἶμον ἔβης ἀΐδυ.
Θαίνιον [*Cod.* Θύνιον] Ἀσπασίην δὲ μέγ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
  Οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον,
Ἱππάρχυ κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
  Μοῦνον ἐπεὶ βιότυ πλήσαο καὶ πίσυρας.

quod epigramma, aliquanto emendatius, totum adscripsi, ut notes ποίας εἴκοσι καὶ πίσυρας *Viginti & quatuor berbas* pro tot *annis.* quia nuper ortus fuit, qui in *Virgilio*, *Bucolico poeta*, inprobabat *aliquot aristas* pro *aliquot annis.* quae unica est interpretatio loci notissimi.

Βιοῦσ' pro *Smitbi* βιως reposui. male alii βίον. βίυ. est enim a βίωμι. ut in illo ap. *Dionem Cassium* p. 790. Σίμιλις μὲν ἐνταῦθα κεῖται, βιὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἔτη ἑπτά. in quo explicando non accesserim *R. Fabretto* in *Syntag.* p. 76. iniquiori saepe in tramontanos, quos vocant, eruditos.

P. 98. Vs. 6. Τὸν πατέρα] non opus σόν.

P. 98. Vs. 9. Διαλαλαλύνθων] L. II. II. 24. 20.

P. 98. Vs. 11. Βασιλεῖς] *Theocr.* XVII. 133. de *Jove & Junone.*

Οὓς τέκετο κρείυσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπυ.

at centies in aliis.

P. 98. Vs. 13 ἀπέθηται τὴν παρακαταθήκην] dicimus ἀποδιδόναι παρακαταθήκην. sed quia addit, ὡς φορτίον & mox ἔθηκε, recte ἀπέθετο. *Plutarch.* T. II. 509. B. etiam θέσθαι παρακαταθήκην. obvium ὡς φορτίον vel βαρὺ φορτίον φέρειν τι. ut εὐτυχίαν. exempla dat *Cl. Wesselingius* ad *Diod.* XIII. 565. In *Apographo*

παρα-

Digitized by Google

παρακαθήκην. forte ex ſimili errore ap. *Lyſian* p. 509. παραθήκη. praecipue cum *Codex* unus habeat παρακαλαθήκη. quod obvium ap. *eundem*. nec tamen eodem ſenſu τῷ παραθήκη defuerit auctoritas. quin ſic noſter L. VIII. III. 134. 3. 135. 10.

Sed ſaepiſſime mediae ſyllabae evanuerunt. ut ap. *Eunapium* 183. τότε γὰρ ἐπιφαινόμενον ἁπλοῦν καὶ ἀφελὲς ἀδιάγητον ἐπεκάθητο τοῖς λόγοις. vulgo vox nihili ἀφὲς. *Junius* ἀφυὲς. forte quia ἀλογία ei tribuitur p. 185. *Plutarch. Erotico* p. 915. C. φύσει τὸν τρόπον ἁπλοῦς καὶ ἀφελής.

P. 98. Vs. 14. Ἐβάρει] quam ſiniſtre ſentiant de hac voce, diſcas ex *Thoma Magiſtro* in Βαρύνειν.

P. 98. Vs 14. Ἀντισυγκρινόμενον] aliquid manus vacillavit. ſed ita tamen exhibet *Apographum*. Lexicis ignota vox. nec valde probata Grammaticis συγκρίνεσθαι. *comparari*. vide *Hoeſchelium* ad *Phrynichum* *Thomas* in συμβάλλειν hujus non meminit. vide *Graevium* ad *Luciani Soloeciſt*. III. 566. revera *Bergler*. ad *Alciphr*. p. 149. noſtrum ἀντισυγκρίνειν ex ipſo *Philemone* in *Fragm. incertis* 334. adponit. verum merito *R. Bentlejus*, ut ex vitioſa modo emendatione natum, rejicit. cui tamen non acceſſerim inſercienti vocem ἐπεὶ. in prioribus ibi aliquid excidiſſe reor. finiat verſum συγκρινεῖς in *futuro*. & recte modulus tum ſe habebit. ap. *Demoſth*. de *Coron*. 524. A. πρός τινα κρίνεσθαι καὶ θεωρεῖσθαι. quod modo ἐξετάζειν & παραβάλλειν. vide *Ulpianum*. συγκρίνειν habet *Strato*, morum pejus quam Graeciſmi exemplar.

Χρύσεα χαλκείων νῦν εἴπατε· δός. λάβε. παίζει
Σωσιάδης ὁ καλός, καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς.
Τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ; τίς σῦκα μύκησι;
Ἄρνα γαλακτοπαγεῖ τίς συνέκρινε βοΐ;
Οἷα διδοὺς, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ;
Οὕτω Τυδείδης Γλαῦκος ἐδωροδόκει.

per κάλυκας intelligit ῥόδα. ut ſaepe. ea vox reſtituenda *Gregorio Nazianzeno* in *Cl. Muratorii Anecdotis* LXV. ubi nunc legitur

Ὡς ῥόδον ἐξ ἀκανθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων.

dico legendum ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων. ſed obſtat Cl. V. auctoritas. docet enim Graecos habere plures *liquidas literas* quam Latinos. & ideo legitime ſecundam in ἀκανθῶν corripi. ſic *Commentatores Pindari* in majore Anglica Editione docent ad *Pyth*. IV. 409. & *Iſthm*. II. 67. ΣΣ. non ſemper producere antecedentem ſyllabam. & ita τελέσας eſſe purum putum *anapaeſtum*, nec ἐλινύσαντας diſtare quantitate ab ἐλινύσοντας. qui etiam aliud

 pro-

produnt ſecretum ad *Newton*. IX. 41. nempe nihil obſtare quominus credamus, *Pindarum metrum reliquiſſe mancum, quippe quod nec aliis poëtis inuſitatum ſit.* Et hoc ipſis condonamus, quia viri longe ποιητικώτεροι ita ſe demum *Virgilium* imitari crediderunt, ſi hemiſtichia identidem ſuis verſibus infererent. quales *Hieronymus Vida*, *Joſephus Addiſſonius* & alii. Sed quod ad poſitionem: mihi videtur proſodia Graeca ita ſub lentis maxillis perire. ſatius ducerem, ſemel negare Graecos unquam ullam agnoviſſe poſitionem. & hoc ex praeceptis horum & ſimilium magiſtrorum demonſtratu facillimum foret.

Sed his relictis ad ἀκάνθας noſtras redeamus re vera *Roſae* ex ſpinis, ἐξ ἀκανθῶν naſci dicuntur. *Baſilius* in literis ad Libanium. MDLXXXVII. Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες, ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκὸς, οὐδὲ πρὸς αὐτὰς ἀκάνθας, ὧν τὸ ἄνθος ἐκφύεται, δυσχεραίνουσι. vide *Criticam Vannum* p. 103 ut vero ex *Gregorianis* verſibus ἀκάνθας evellendas cenſui, ſic apud *Theocritum Idyll.* XIII. 64.

Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀλιβάτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.

non movendas arbitror, quia codices nihil novi ibi moliuntur. quae ratio in praeſentia ſufficiat. cum *J. Grutero* facio, qui ad *Vopiſci Probum* C. 2. ſcribit. *Sed aliter viſum fuit manuſcriptis codicibus, a quibus ſeorſum ire etiam ſi libeat, neſcio an liceat.*

P. 98. Vs. 14. ἐγγὺς] in eadem γυναικωνίτιδι.

P. 98. Vs. 18. Ὑποβλέποντα] *limis, furtivis oculis adſpicientem* Hanc notionem agnoſcit inter alios *G. Budaeus* p. 648. ap *Lucian.* XII. *Dial. Meretr.* 312 vertitur *furtim* adſpicere ſed neſcio, qui id conveniat τῷ πρίῃ τοὺς ὀδόντας, id enim *irati*: vide *Epigramma* a *L. Kuſtero* editum ad *Suidan* in Ἄρης. ἐπιπρίεται ubi unica lectio eſt. Ὑποβλέπειν alioquin eſt ὑπόδρα βλέπειν. *Heliod.* VII. 352. & 368. ὑποβλέψαντά τε, καὶ τι καὶ πρὸς τοὺς παρόντας ἠρέμα διαγογγύσαντα. ita *Cod Taur. Aeſchin. Socrat. Dial.* II. p. 36. ubi conſule *J. Clericum. Ariſtaen.* I. 27. *Ariſtoph. Theſmoph.* 403. *Lyſiſtr.* 519.

Ὁ δὲ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκ' καὶ μὴ τὸν στήμονα νήσω.

qui verſus non eſt ἀρτίπους. lege φάσκων. certo haec vox reſtituenda *Ariſtaen.* I. 10. ex *Philoſtrati* L. II. *Icon.* 810. quamvis ſervet ὑπέβλεψε *Cl Salmaſ.* ad *Hiſtor. Aug. Script.* T. II. p. 841. ſic ὑποϊδεῖν. ὑφορᾶσθαι *Eunap* p. 117. *Lucian.* T. I. 250. paſſim

P. 98. Vs. 18. Τοὺς ὀφθαλμοὺς κλέπτοντας μετὰ τὴν θέαν] *Apollon. Rhod.* III. 1017. hunc affectum graphice depingit

Τοῖος

Digitized by Google

Τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
Στράπτεν ἔρως ἡδεῖαν ἄπο φλόγα; τῆς δ' ἀμαρυγὰς
Ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν. ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
Τηκομένη, οἷόν τε περιῤῥοδέοισιν ἐέρση
Τήκεται ἠώοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
Αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς.

qui locus non effugit diligentiam *Petri Burmanni* ad *Val. Flacc.* VII. 513.

Et nunc ora levant audaci laeta juventa,
Ora simul toties dulces rapientia visus.

Eurip. Alcest. 203. alio casu

Ὅμως δὲ, καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
Κλέψαι προσαυγὰς βούλεται τοῦ ἡλίου.

ubi *Portus* & *Duportus* inficete βλέψαι, teste *Barnesio.*

Verum hic aliquanto tamen diverso sensu : nam quod sequitur αὐτομάτως δὲ ἐκεῖ φερομένους potius huic κλοπῇ respondet. at hic κλέπτειν est non adeo *rapere*. sed id *clam & occulte facere. furari* plane. quomodo *clepere* pro *occultare* ap. *Senecam Hercule Furente* 799. —— *se tegmine ingenti clepit.* quod verbum cum *Seneca* non refugerit, caussam non video cum *Manilio* eximatur L. I. 27.

Quem primum interius licuit cognoscere caelum
Munere caelestum? quis enim condentibus illis
Clepsisset furto mundum, quo cuncta reguntur.

ubi *Bentlejus* sane sine caussa & audacter rescribit

quis enim nolentibus illis
Cepisset furto mundum.

nam aperte ad Promethei *furtum* respicit : in quo tractando verbum *clepere* proprium, ut Accius *Philocteta.*

—— *unde ignis mortalibus*
Divisse cluet doctu' Prometheus
Clepsisse furto.

 cur

cur *olli* licuit *Virgilio Valerioque Flacco* uti & talibus aliis? cui hujus seculi scriptorum placuit verbum *breviare*? quod ap. *Manilium* L. III. 461. quod autem ibidem *nolentibus* pro *condentibus* reponat : parum prudenter factum videtur : sensu enim eodem veniunt. nam *condere*, sive *recondere* aliquid recte dicimur, quod contra furtum celamus. nonne cibaria & fruges cellis & horreis conduntur, non modo ne corrumpantur, sed etiam ne abripiantur & clepantur. quod autem aiat *deos non abscondere*, & hoc ex ipso *Manilio* firmet L. IV. 922.

Nec patitur, quia non condit, sua jura latere.

pro re praesenti ibi argumentatur poeta. aliis locis plane aliam doctrinam promens : ut L. eodem 305.

Sic altis natura manet consepta tenebris :
Et verum in coeco est, multaque ambagine rerum.
Nec brevis est usus, nec amat compendia coelum :
Verum aliis alia opposita est & fallit imago :
*Mentiturque [coelum] suas vires & numina * celat.*

* vel *omnia* vel *monstra*.

Uti reges Ægypti suas gazas in Labyrintho abscondebant & servabant.

P. 98. Vs. 21. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς] ap. *Homer. Iliad.* Ω. 10.

Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής.

hic quoque lege πλευράς. de hoc amoris affectu *Heliod.* VII. 325. Παννύχιος γοῦν ἔκειτο, πυκνὰ μὲν πρὸς ἑκατέραν πλευρὰν τὸ σῶμα διαστρέφουσα.

P. 98. Vs. 25. μίαν ὥραν] *particulam temporis.* caute interpres. puto his temporibus jam nostro usu vocabulum hoc obtinuisse & cognitio ista inter horae spatium peragi potuisset. vellem potius vel sic vertere. vel ut *Livius.* I. 29. *una hora quadringentorum annorum opus excidio dedit.* id est, *brevissimum tempus.*

P. 99. Vs. 2. ὦ ψυχή] etiam ad superiora potes referre.

P. 99. Vs. 2. Κατὰ σαυτὴν γενοῦ] differt aliquid ἐν ἑαυτῷ γενέσθαι. de quo L. III. IX. 59. 15. nam istud de eo, qui ex se raptus quasi fuit, aliquo animi vehementiore motu. καθ' ἑαυτὸν γίνεται. *qui considerat. inspicit attenta mente, quae agenda instant.* ap. *Alciphr.* III. II. 278. ἔχε ἀτρέμα, καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. ubi sane nescio unde ῥιπίζειν κατὰ σαυτὴν τὸ κακὸν & ἐξωθεῖν τῆς διανοίας, de eadem dicatur. nam ῥιπίζειν potius *ventilando excitare* significet. ἀνεγείρειν & ῥιπίζειν στάσιν con-

conjungit *Aristoph. Ran.* 363. vide *Schol.* ad *Eccles.* 837. forte excidit φῦσ. ἔχε ἀτρέμα καὶ φῦσ κατὰ σαυτήν. *quiesce & rem considera.* tum forte ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. liceret interpretari. *excute malum & expelle ex mente. ventilando dissipa. diventila. exstingue.* nam licet saepe videamus *jactatas mota face crescere flammas*, etiam flando & movendo quandoque eaedem exstinguuntur. alii meliora excogitarint *Heliod.* v. 217. dicit. σὺ μὲν ἀτρέμας ἔχε σαυτόν. quale quid semper in hac locutione intelligitur. ut τὸν νῦν τὸ σῶμα.

P. 99. Vs. 2. Επίβυλον οὐκ ἄλλον ἔχεις] *insidiatorem* non alium praeter te ipsum habes. licet praecedat ψυχὴ, tamen ut de se locutus, subjungit hoc genus. vide L. II. VII. 33. 19.

P. 99. Vs 3. ἑαυτῆς ἐπίβυλος ἐστιν αὐτὸς ὁ ἔρως] inde mox dicit: μὴ ἐξαπατα σεαυτόν. ἀγνοεῖς μὲν. ἀλλ' ἐρᾷς. *Max. Tyr.* XXIV. 4. inter alia cognomina vocat τὸν ἔρωτα ἐπίβυλον. θηρευτικόν. φαρμακέα. σοφιστήν. γόητα ἀτεχνῶς.

Forte quis hic quaerat notionem in ἐπίβυλος, quam in ἐπιβουλεύειν agnoscit inter alios *Thomas Magister* in Βυλεύομαι. vel qui est in hoc *Strabonis* loco L. XV. 1058. B. μεγάλων πραγμάτων ἐπίβυλος. *qui molitur res magnas: attentat.* verum nec credo istam notionem hic quadrare, &, si vel usquam detur, certe cum magno *Casaubono* ibi legendum ἐπήβολος, ut saepe haec vox similiter corrupta occurrit: hic illic jam emendata. vid. *Platon.* de L. L. II. 666. D. IV. 724. A. quod *Strabo* dicit tribus vocibus, una dicitur μεγαλεπήβολος. a qua orthographia parum distat μεγαλεπίβολος. quod tamen diversum quid significare volunt viri eruditi. & usu sic obtinere credo. licet Etymo non differant. Ionismo litera H modo debetur. utrumque ab ἐπιβάλλειν, qua significat *scopum attingere. ferire.* eadem diversitas in εὐεπήβολος & εὐεπίβολος. ita in *Suida* legimus εὐεπήβολος. ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. at tum deberet scribi εὐεπιβόλως. nam εὐεπιβόλως idem quod εὐστόχως. ut ap. *Artemid. Praef* L. IV. 200. διὰ τὸ εὐεπιβόλως ἔχειν πρὸς τὰς κρίσεις. quod aperte idem quod εὐστόχως ap. *Suidan* mox καὶ εὐεπηβόλως. σαφῶς καὶ ὀρθῶς. sed quod ex eodem fonte idem significat. unde *Hesych.* ἐπιβόλως. φρονίμως. unde credo *Kustero* σοφῶς pro σαφῶς emendanti fulcrum accesserit.

De confusione harum & vicinarum vocum multis egit Cl. *J. Alberti* ad *Hesych.* in ἐπήβολος. ἐπίβολος & alias. de μεγαλεπίβολος diligenter *Cl. Wesseling.* ad *Diodor.* I. 19. & II. 7. ap. *Lucian.* in *Timone* p. 122. certe ἐπιβολαῖς legendum. nam nulla notionis τῦ ἐπήβολος pars ibi locum habet. de confusione συμβόλων & συμβόλων. vide *Erudit. Th. Mangejum* ad *Philonem adv. Flacum* p. 520. de permutatione ἐπιβολὴ & ἐπιβυλὴ actum L. I.

II. 4. 15. ap. *Alciphr. Epist.* I. VI. ex *Codice* forte bene reposueris εὐθυβόλῳ pro εὐθυβόλῳ. aptum enim illud piscatori nomen.

P. 99. Vs. 5. ἐλεγχθήσῃ] in *apographo* ἐλεχθήσῃ. non magnum malum admisi: licet deficiens haec scriptura passim in libris nostris exstet, & ei patrocinetur *J. Jensius* ad T. I. 43. scio exteri ob εὐφωνίαν literas. hanc tamen omissionem bene antiquis Codicibus adstructam vellem. vide *J. Broukh.* ad *Propert.* III. XI. 55. & ab eo laudatos. ap. *Eunap.* p. 110. διηλέχθη mutandum in διελέχθη.

P. 99. Vs. 6. Ἐλεγχθήσῃ δὲ μᾶλλον, ὅταν αὐτὴν μὴ βιάσῃς] Miror *H. Stephanum* dubitantem, an βιάζω prosaicis usurpetur. habet *Theophrast. Charact* XXIV.

Sed inspiciamus sententiam. *Magis etiam convinceris, quando feminam non coegeris.* fideliter redditum. Verum abhorrebat ab omni vi Rex. quem reverentem vidimus eam vel ad tribunal vocare. & L. VI. 14. 104. 21. ait. Καλλιῤῥόην ἄγε, μὴ ἄκουσαν, μήτε φανερῶς. & L. VI. VII. 108. 12. εἰ γὰρ ἤθελον φανερῶς κ̀ βίᾳ περιγενέσθ ἐπιθυμίας, εἶχον δορυφόρους.

An Βιάζειν leniori sensu accipiemus? ut ap. *Alciphr.* II. III. 236. Ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι Γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἁρπάξας κατεφίλησα. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην. κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. κ̀ πρὸς [sic *Cod.*] *Aristaen.* I. 2. ἐγὼ δέ πως ἡδέως ἠναγκαζόμην. nam ut *Sulmonensis* ait

Vim licet adpelles: grata est vis illa puellis.

sed ratiocinium nec sic valde convenit. forte tum quoque potius εἰ scripsisset. Quid si legamus θεάσῃ. Hoc enim amantibus accidere solet, ut absentia amor etiam intendatur & augeatur.

Modo rex *suos oculos testatus est, brevi carituros pulcerrimo spectaculo.* mox dicturus est. Ἀρκεῖ σοι Καλλιῤῥόην κἂν βλέπειν. ubi notata consulas.

P. 99. Vs. 6. Ἥλιος, ὁ προπάτωρ σὸς] προπάτωρ. *avus. Herodot.* II. 61. hic in genere *auctor generis.*

Reges Persarum & ipsos Persas originem referre ad *Jovem* vidimus superius. ad L. V. VII. 91. 14. & eodem redit. Vidimus tamen ibi etiam Πέρσην, *Persen*, unde *Persae*, esse natum ex Andromeda, cujus avus erat *Belus*. jam *Belus* & *Sol* a multis idem perhibetur. *Bel. Hel.* Ἥλιος. *Serv.* I. *Æn.* 646 & 733. *Belus Saturnus* & *Sol* apud *Assyrios*. hinc dubitabatur, utrum *Deus Heliogabalus* esset *Jupiter* an *Sol*. sic *Belus* & *Apollo* multis argumentis idem numen.

Verum in talia non inquirimus, varie prodita: & in quibus nihil certum, nisi quod ad successionem primorum horum regum: quae & ipsa

Digitized by Google

ipſa eſt incerta ſatis. Et ſufficit *Solem* ab nonnullis agnoſci inter πατρῴους & γενεθλίυς Perſarum deos

Cyro non ſolummodo aderat, ſecundum *Herodot.* I. 204. πρῶτον ἡ γένεσις τὸ δοκεῖν πλεόν τι εἶναι ἀνθρώπυ. ſed ſecundum *Xenoph.* K. Π. IV. 91. B. VII. 183. B. erat γεγονὼς ἀπὸ θεῶν: & ἐκ θεῶν γεγονώς. & *Cyrus* id nomen a voce Perſica ſortitus Solem denotante vid. *Plutarch. Arton.* p. 277. *Reland. diſſ. de L. Perſar.* 166 & 176. & non ſemel apud noſtrum de divino in Reges collato honore mentio *Iſocr. Paneg.* 72. C. θνητὸν ἄνδρα προσκυνοῦντες, ϗ δαίμονα προσαγορεύοντες. Et omnes Reges Perſae θεοί. hinc *Aeſchyles* in *Perſis* 157.

> Μῆτερ ἡ Ξέρξυ γεραιά, χαῖρε Δαρείυ γύναι,
> Θεῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεῦ δὲ ϗ μήτηρ ἔφυς.

Μίθρας idem & *Sol. Heſych* ὁ ἥλιος παρὰ Πέρσαις. Μίθρης. ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις Θεός. Reges Perſae hinc in literis ad alios principes ſibi ſumunt titulum. *Participes ſiderum. Fratres Solis & Lunae* vid. *H. Valeſ.* ad *Ammian.* XVII. V non miremur igitur, ſi Solem jactet hic Artaxerxes ſibi *progenitorem Medi* certe a *Medo Medeae filio* ſic originem ad *Solem* referebant.

P. 99. Vs. 8 αὐτὸς ἐφορᾷ] ὁ ἥλιος formula uſitata. quo ſignificavit quodcunque in terris. Τῶν ὑπὸ τυτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. *Demoſth.* de *Cor.* 517 C. Noſter L. VI. III. 102. 6. Στάτειρα καλλίστη τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. ubi vide.

P. 99. Vs 8. Σὺ δὲ ἀπελαύνεις τὸ δῶρον τῦ θεῦ] In apographo leviter corruptum. ἀπυλαίνεις. Graecitas, ſuis opibus beata, facile carebit novo vocabulo ἀποδειλαίνεις. *Plutarch. Alex.* 92. τῆς αὐλῆς ἀπελαύνειν τινα. ap. *Herodot* VI. 130. pater procos filii ἀπελαύνει. *Maximo Tyrio* III. 9. magiſtratus munere ἀπελαύνοντα. vid. *Lyſian* XXXIV. 524. in *Actis Apoſt.* XVIII. 16. Ὁ Γαλλίων ἀπήλασε τὺς Ἰυδαίυς ἀπὸ τῦ βήματος. *Xenoph* K. Π. III. 63. D. comiter Cyrus τὰς γυναῖκας οὐκ ἀπήλασε *Demoſth.* πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνομ. 1006. C. οὐδεὶς ἀπελαύνει σε ἀπὸ τύτων. *Lucian. Abdic.* 176. ἀγαπῶντα ἐλαύνεις. idem eidem quod παραιτεῖσθαι τῆς οἰκίας. *Demoſth.* de *Cor.* 512. F. τὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένυς [συμμάχυς] προσδεξάμενος. juvat quod hoc δῶρον modo dictum ſit ζῶον. ſi calamus pruriret, conjicerem: ἐξεῖλέ σοι τῦτο τὸ ζῶον . . σὺ δὲ οὐκ ἀπολαύεις τὸ δῶρον τῦ θεῦ. ut p. 102. Στάτειρα καλλίστη . . . ἧς ἀπολαύεις μόνος. nam & accuſativo jungitur hoc verbi.

P. 99 Vs 8. Μέλει Χαρείυ] ſolito errore *Apogr.* μέλλει. correxit jam *Cl. Cocchius.* In *Anton. Liber.* XXII. uterque editor reliquit. Ἐξαίσιον γάρ τι ϗ ἄπιστον χρῆμα χειμῶνος ἐπεῖναι μέλειν pro μέλλειν. & aeque vitioſe *Galeus* ἐπεῖναι ibi pro ἐπιέναι. ap. *Heſych.* μέλλει peſſime jubemur mutare in μέλει. φαίνεται. ἔοικε. δοκεῖ, ἢ μένει. quae omnia τῷ μέλλει inſunt. nec po-

potuit ita emendare *Guietus*. qui recte μέλει mox reponit in μέμϐλεται. ap. *Eurip. Hercule Fur.* 772. legitur recte

θεοὶ, θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν.

At *Barnesius* notat alios habere μέλουσι. quod & stare per versum posse adseverat. mihi sic vitiari versus videtur. nedum *sensus*. vide ad L. VI. IX. 112. 17.

P. 99. Vs. 9. Βραϐεύων τοὺς ἐκείνων γάμους] vide L. IV. V. 72. 7. *Meleager* dixit φίλτρα βραϐεύειν in epigrammate, quod ob ejus elegantiam hic describere non gravabor.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
  Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος.
Νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα
  Αὐτόματ' εἰκονίσας ἔπλασε Πραξιτέλην.
Ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραϐεύων,
  Γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι πόθοι.
Ὀλϐίστη μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
  Καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

De *Praxitelis Cupidine* vide *Anthol.* IV. XII. 52. 53. 54. 55. & *Franc. Junium* de *Pict. Veter.* T. II. p. 179. *Cod.* male Ζωγλύφος. poetis scribitur, ubi opus, ζωογράφος. ἀμπελόεργος. λυκόεργος. Μερόπων πόλις recte *Guieto* conjicitur esse *Cos.* αὐτόματα pro αὐτομάτως.

P. 99. Vs. 10. Προμνηστρίας γραῖδος] anuum hoc munus. *Appul.* IX. *anus stupri sequestra.* vide *Pricaeum* p. 509. *Xenoph.* p. 754. *Eurip. Hippol.* 589. *Aristoph. Nub.* 41. mira est glossa *Hesychii* μέταλλος. λίθος. θάλασσα. προμνήστρια. an huc facit προμνηστῖναι. ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ ἐφεξῆς καὶ ἐξ διαστημάτων ἀναμβῦναι ἀλλήλας. porro ejusdem Glossa adprime huc facit. προμνήστρια, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας.

P. 99. Vs. 12. Απάρτιζε] L. VI. V. 105. 25. τὴν κρίσιν. ap. *Nemesium* de N. H. II. 62. lege ἵνα καταρτίσῃ αὐτὸ ὄργανον ἐπιτήδειον ἑαυτῇ. vulgo καταστήσῃ. quod e superioribus irrepsit.

P. 99. Vs. 13. Αρκεῖ βλέπειν] *Xenoph. Eph.* V. 99. αὐταρκὲς γὰρ αὐτῷ φιλοῦντι ἐδόκει εἶναι κἂν βλέπειν μόνον, καὶ λαλεῖν αὐτῇ. *Max. Tyr.* XXV. p. 307. ἠράσθη, ἀλλ' οὐ περαιτέρω τῶν ὀφθαλμῶν. προσελθὼν ὁ Ἔρως, ἐνταῦθα ἔστη ἐπὶ θύραις τῆς ψυχῆς.

P. 99. Vs. 13. Ιδιώτῃ δικαστῇ] omnibus excepto rege. imperatore.

LIBRI

Digitized by Google

LIBRI SEXTI CAPUT SECUNDUM.

P. 99. Vs. 15. Ἐδονεῖτο πᾶσα βαβυλών] *Herodot.* VII. I. ἡ δὲ Ἀσίη ἐδονέετο πᾶσα ἐπὶ τρία ἔτεα. plerumque additur πᾶσα. VI. I. 97. 3. Μετέωρος ἦν πᾶσα βαβυλών. *Alciphr.* II. I. 204. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, καὶ ἐν Ἑλλάδι πάσῃ. vulgo abest ultima vocula: at non a libro meo. *Valer. Flacc.* V. 273.

Omnemque quatit rumoribus Arcton.

paullo ante ibi in *Rhetore Attico* pro Θηριπίδη bene *Berglerus* Θηριππίδη: sed melius longe *Codex* Θηριππιδίου. quam tu Θηριππίδιον, feminam, non Θηριππίδην virum habe. ut Γλυκέριον.

P. 99. Vs. 16. Ἐν Ὀλυμπίοις] varie profertur. vulgatissimum Ὀλυμπιάσι vel Ὀλυμπιάσι. potes intelligere ἀγῶσι. vel etiam ἱεροῖς. ut τὰ Ὀλύμπια τέλος εἶχεν. ap. *Lucian. de M. Peregr.* III. 356. vide *Hemsterh.* ad ejusdem *Tim.* p. 106. in *Epigr.* ab Cl. viro laudato restituimus ex optimo Codice. —— ἄνδρας ἡνίκα Πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλυμπίᾳ. vide *Animadversiones* p. 61. nam νικᾶν recte dicimur ἄνδρας πυγμήν. ut apud *Demosthen.* in *Theocr.* 859. D. νικήσας παῖδας στάδιον. vide *Animadvers.* 310. & *Murator. Inscript.* DCXLIX. at tertius accusativus parum bene accedat.

P. 99. Vs. 16. Τοὺς ἀθλητὰς παραγγελμένους ἐπὶ τὸ στάδιον μετὰ παραπομπῆς] pugilibus deductis in stadium cum *pompatico favore*, [ut vocat *Appulejus* L. X. *Met.* 232. sic ille *Peregrinus* ap. *Lucian.* III. 353. μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος.] comparat Chaerean & Dionysium in tribunal manu advocatorum & faventis populi deductum.

Non intelligenda hic illa honorifica deductio per stadium, quae fiebat, postquam jam victoriam adepti & ἱερονῖκαι declarati erant, de qua *Petrus Faber Agon.* L. II. X. & elegantia notantur ad *Thucyd.* IV. 121.

Verum quando primum intrabant pugiles ab amicis & populo faventе quisque in stadium deducebantur. quin etiam antea praeco decertaturum circumducebat, proclamabatque, utrum quis pugnaturum sceleris vel alicujus vitii, quo a pugna removeri solebant, accusare posset. de quo more idem *Faber* III. 12 & 13.

P. 99. Vs. 16. Ἔδει] debuerat dixisse ἐξῆν vel simile quid. videtur δεῖ pro νόμος ἐστι vel εἴωθε posuisse. vide quae dicemus L. VI. IV. 104. 15.

P. 99. Vs. 18. Συνευχαί] caret exemplo ap. Lexicographos. συνεύχεσθαι apud meliores obvium.

P. 99. Vs. 19. Ἐπιβοήσεις] hanc vocem *D. Scottus* auctoritate primus munivit.

P. 99. Vs. 19. Τῶν σπευδόντων ἑκατέροις, ἐπευφημούντων] illud ἐπευφημούντων artius conjungendum cum τοῖς Σὺ κρείττων. Σὺ νικᾷς. debiles stomachos forte gravarint duo participia conjuncta. sed iis facile adsueverint ex aliis obviis exemplis. ita mox: πάντα δὲ εὐθὺς μετὰ θυόντων, ἐστεφανωμένων. ap. *Stobaeum* CXIX. 603. χαίροντας εὐφημοῦντας. *Theod. Prodr.* VIII. 346. περιπλακεῖσαι, δακρύσασαι τὸν νέον. *Aristaen.* L. I. *Ep.* 2. δύο κόραι προσῆλθον ἀναβλέπουσαι χάριν ἔρωτος, μειδιῶσαι καὶ μόναι γε τῷ ἀριθμῷ λειπόμεναι Χαρίτων. ibi χάριν interpretor ἕνεκα. ut *amarentur a juvene*. quod & amico placuisse scio. *Diodoro* L. XIV. 97. plura participia cumulantur. αἱ νῆσοι τότ' ἦσαν οἰκούμεναι, καὶ πολισμάτιον ἔχουσαι, κείμεναι μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ Κύμης, ἀπέχουσαι τῆς ἠπείρου. *Aristaenetus* epistola laudata. μόλις ἔφησαν, κατέβημεν καιρὸν εὔκαιρον εὑροῦσαι, λαβοῦσαι, καὶ παρίσασαι διαπαίζων ἡμᾶς. ubi *Donza* putat alterutrum tollendum, vel καὶ inserendum. intellexit igitur καιρὸν λαβεῖν. & sic idem notaret, quod καιρὸν εὑρεῖν. at credo inter has locutiones posse statui differentiam: licet singulae positae idem fere significent. prima *invenire* occasionem. secunda notet *inventam & oblatam arripere. uti.* nolim enim λαβοῦσαι interpretari *te prebendimus*. omisit praepositionem celeritatis indicandae caussa. amat autem noster ἀσύνδετον orationem. L. I. I. 3. 5. στεφάνων, λαμπάδων plura exempla participiorum ἀσυνδέτων congesta invenies ad *Luciani Toxarem* T. II. p. 509.

P. 99. Vs. 20. Σὺ κρείττων. σὺ νικᾷς] synonyma. vide V. III. 83. 26. vel aliquis κρείττων dicitur, penes quem *jus. ratio. melior caussa.* ita λόγος κρείττων & ἥττων Socratis. vide *Aristoph. Nub.* 113.

P. 99. Vs. 20. Οὐ κότινος. οὐ μῆλα] potuit haec ex *Anthol.* L. I. *Ep.* 1 & 2. desumsisse.

> Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
> Ἅδε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς ἁ γενεά.
> Κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
> Ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον

Ἅδε sic in *Palat.* & tribus aliis *Codicibus*. ἀμφὶ in *Palat.* praeterea. ἔσεται. quod defendi potest. εἰδέναι φυγήν. est φεύγειν. in *Epigr.* a *Kustero* ad *Suidan* laudato in Ἄρης. Scholiasta autem unus dubitat, utrum Epigramma prius sit Διοτίμου ἢ Καλλιμάχου. *Valer. Flacc.* IV. 230.

Nec

Digitized by Google

Nec pretium sonipes, aut sacrae taurus harenae,
Praemia sed manes, reclusaque janua leti.

P. 99. Vs. 20. Μῆλα] *poma* certo intellexit. vide ad *Luciani* T. II. 888.

P. 99. Vs. 22. Ὅταν ἐπιστὰν] κατά. potuisset quoque ἐπιστάντες. vide L. II. IX. 36. 13.

P. 99. Vs. 23. Ἀπαιτοῦσι] L. VI. VIII. 110. 18. solebant esurientes dii saepe sacrificia per somnia postulare & alios honores. omnia plena exemplorum.

P. 99. Vs. 24. Τριάκοντα ἡμερῶν ἱερομηνία] triginta dies praefiniuntur ex more, quo de actum L. V. III. 84. 6. ἱερομηνία hic ἑορτή. proprie ἱερομηνία dies unus vel plures vocabantur festi in mense. non totus mensis. hic casu festorum dierum numerus mensis dies aequat. sic ap. *Thucyd.* V. 54. Κάρνεια vocantur ἱερομηνία vel ἱερομήνια. quae durabant ad minimum novem dies. verum cum in istum mensem inciderent plurimi praeterea dies festi, fere erat totus ἱερὸς μήν. *Harpocr.* Ἱερομηνία. αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνία καλοῦνται. quem locum Lexicographi Cl. *Dukerus* advocat ad *Thucyd.* L. III. 56.

Sic isti dies, quibus Olympia, Nemea, Isthmia, Pythia celebrabantur, adpellabantur ἱερομηνία. in *Argumento* secundo *Demosth.* περὶ παραπρ. Ὀλυμπιάσιν ἀγωνιζόμενος . . . ἐκεχειρία ἐν ἱερομηνίᾳ. *Pindar. Olymp.* III. 4. Νεμεὰς ἱερομηνία. ubi *Schol.* partim bene, partim secus. bene cum dicat ἱερομηνίαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τῷ μηνὶ ἱεραὶ ἡμέραι, οἷα δήποτε θεοῖς ἀνειμέναι. sic Διονύσια vocantur ἱερομηνία. *Demosth.* in *Midian.* 608. E. Κρόνια. in *Timocr.* 777. E. *Ulpian.* 780. F. διὰ τὴν ἑορτὴν ἱερομηνίαν ἄγειν. Idem *Pindari Schol.* Δημητριῶνα id est Μουνυχιῶνα [vide *Plutarch. Demetr.* p. 17.] qui pene totus erat festus, ex *Philochoro* docet *Athenienses* decrevisse vocari ἱερομηνίαν. οἷον ὅλον ἑορτήν. quod in *Carneo* accidisse patuit superius. in eo autem, minus bene, quod eorum fere sententiae accedat, qui per συναίρεσιν *syncopen* ἱερομηνία dictum volunt, quasi ἱερονεομηνία. primus enim mensis dies est νεομηνία. semper *Sacer.* vide *Herodot.* VI. 57. valde enim inproprie dies festi in medio mense vocarentur νεομηνία. ἱερομηνία & νεομηνία diversae res. quamvis τε vera νεομηνία posset dici ἱερομηνία. sed cur ita, cum peculiari sua nomenclatura gauderet.

P. 99. Vs. 25. Ἀφειμένην] *Justitium* plerumque in his festis ἡμέραι enim θεοῖς ἀνειμέναι, ut *Schol.* supra laudatus ait.

P. 100. Vs. 1. Θυόντων ἐστεφανωμένων] in sacrificiis semper coronati. verum omnes in publicum coronati prodibant festis diebus. *Suet. Aug.* 98. *candidati, coronatique & tura libantes.*

P. 100. Vs. 1. Σύριγξ] non ruſticum vel paſtoritium organum tantum. In nuptiis *Pelei & Thetidis* ap. *Eurip. Iphig. in Aul.* 1039.

Συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν Ἔστασαν ἰαχὸν.

Max. Tyr. XVII. 7. ὥσπερ οὖν ἐν συμποσίῳ μεστῷ κνίσσης πολλῆς, καὶ οἴνου χερομβοῦ, καὶ αὐλῶν ἤχου, καὶ συρίγγων καὶ ψαλμάτων, καὶ θυμιαμάτων.

P. 100. Vs. 2. Εκελάδει] σῦριγξ εὐκέλαδος in *Anthol.* IV. XII. 75. 335. eſt vocabulum *poeticum.* & tamen utitur auctor *Philopatris* T. III. *Luciani.* p. 588. ſed ad poeticam ῥῆσιν reſpiciens. *Theophyl. Epiſtol.* 61. τέττιξ ἐκελάδει. de verbo hoc plura occurrunt in *Miſcell. novis* T. I. p. 74. & in *Eruditiſſ. Lennepii Animadv.* ad *Coluthum* C. V. cui in *Ariſtophane* ἠρινᾷ ὥρᾳ: pro φωνῇ κελαδεῖν reponenti, ut elegantius, non acceſſerim. figuratius enim longe φωνὴ ἠρινὰ quam ὥρα. nec coactus fuit Comicus ſerviliter *Steſichorum* imitari. εὐκέλαδος quoque occurrit in Epigrammate *Mnaſalcae* in *locuſtam Democriti.* quod quia turpiſſimis vitiis inquinatum edere placuit *Eruditiſſ. Leichio* in *Sepulcral. Epigram.* p. 28. hic ex melioribus libris adponam.

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ὧδε θανοῦσαν
Ἀργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει.
Ἧς καὶ, ὅτ᾽ ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
Πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ᾽ ἀπ᾽ εὐκελάδου.

Locuſtam Democriti alis ſonoram hic mortuam
Argilla longam circa ſemitam habet.
Cujus etiam, cum intendebat ultimum veſpertinum cantum canere,
Omnis domus reſonuit ex vocali cantilena.

editur dicto loco μελίπτερον. & tamen vertitur *alis ſonoram.* cum ſignificare modo poſſit *melleis alis.* ut omnia a μέλι. μελίγηρυς. [recte ap. *Phavor.* corrigit *D. Scottus.*] μελίθρεπτος. μελίφωνος. μελίγδουπος. nam a μέλος foret μελόπτερος. ut μελόποιος. μελόγραφος. ſed forte nec μέλος ita componatur. nam ap. *Ariſtoph.* in *Eccleſ.* μελόδειπνικὸν recte in μελοδειπνικὸν μέλος converſum. at eſto. quid verſu fiet. ſaltem correxiſſe debuiſſet δημοκρίτοιο μελίπτερον. at putavit V. E. primam in μέλος produci, quod ex corruptis exemplis probare anniſus fuit *Caſaubonus* ad *Perſii prologum.* quam ſententiam, credo, alias refutavimus. Codex ſanam lectionem & compoſitionem exhibet. μελεσίπτερον. *ſonoram alis.* ut ἐγχεσίμωρος. ἐγχεσίπαλος. ἐγχεσίμαργος. ἐμβασικοίτης. pro quibus quoque dicitur ἐγχέσπαλος.

ἐγ-

Digitized by Google

ἐγχεσφόρος. ἐγχείβρομος. eaque ratione μελέσπτερος & μελείπτερος dicendum foret. nec Codice uno fidimus. *Suidas* firmat in ἀργιλώδης. ſed ibi vertitur ſimpliciter *alata*. at tum μελησίπτερος.

Tertio verſui non minus gravis menda illata eſt. editum enim πανεύπτερον. *alis ſuavem*. ad quod intelligendum advocatur opinio ſtatuentium *locuſtam alis edere ſonum*. quod concedimus. at puduerit me miſeri poetae, qualis certe ille *Mnaſalcas* non fuit, & aridi, qui in duobus diſtichis coactus fuerit μελεσίπτερος & πανεύπτερος adhibere. quid quod illud παν hic nihil plus ſignificarit, & fulciendi verſus cauſſa inſertum foret. ſorte aliis nec ὕμνος πανεύπτερος placuerit tantum, quantum πανεύπτερος ταών. *pavo*. ſed Codicis Lectionem ſenſus flagitat & commendat. hic *veſpertinus cantus* tribuitur *Locuſtae*, ut *Philomelae nocturnus*. & aliis avibus *matutinus*. Locuſtae *noctu* cantant. *Anthol.* III. XXIV. 10. 266.

Ἀκρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου *.   * ἀγρυπνίας.

\- \- \- \- \- \- \-

Ὡς μὲ πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης.

at aliquid etiam plus commendatur in hac *locuſta*: non modo cantabat veſperi: ſed illa ipſa veſpera, illa qua moritura erat, quae ipſi ultima fuit & πανέσπερος, quaſi morbus nec fatum inſtaret, cecinit ita vocali cantu, ut tota domus reſonuerit. ita interpretor πανέσπερος. ita credo poetam potuiſſe uti, eo magis, quia ἑσπέρα & ἑσπέριος de inclinata aetate, immo morte uſurpentur. quoniam tamen forte hoc non omnibus ſe probarit, non diſpliceret πανύστατον. quod certe totam ſententiam luce ſua illuſtraret. dubitabundus propono hanc conjecturam, ſimul ſubmetuens, ne iis accenſear, qui plus codicibus & infrunitis librariis tribuam, quam illi πολυμόρφῳ καὶ πολυωνύμῳ Divae, Sanae Rationi, vel εὐστοχίᾳ καὶ ἀγχινοίᾳ, Criticorum ſacroſanctis idolis. felices quibus horum numinum ſacraria quotidie inoffenſo pede intrare liceat, & ita afflatis nulla non hora inſcientibus, ceu e mento barba, emendationes naſcantur, indubitabiles, veriores quam illa apud Sagram, egregiae & capitales, quando praefiſcini de ſuis teſtimonium perhibent. Miror autem V. E. in tota ad hoc epigramma annotatione ita loqui de *locuſtis & cicadis*, quaſi eadem eſſent animalia. hoc epigramma de ἀκρίδι *locuſta*. *Niciae* autem verſiculos quos laudat, agunt de τέττιγι. de *cicada*. ſaltem ſi codicibus eſt fides. & in *Archiae* verſibus τέττιξ. aperte comparet. Eodem teſte a *Meleagro cicadae* dicuntur ποικίλαλοι. neſcio ubi ita vocentur huic poetae. lego quidem in epigrammate jam adducto

Αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τι ποθεινὸν,
Ἐκκρούσασα φίλας ποσσὶ λαλοῖς πτέρυγας.

an legit V. E. ποσσιλάλοις una voce. verum tum quaererem ſubſtantivum, cui hoc vocabulum adjiceretur. legendum

Ἐκκρούσασα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας.

at ſaltem, quo modo cunque legatur *cicadae* erunt ποσσιλάλοι, ut V. E. adſeverat. ita forent ex hoc loco. ſed rurſus obſtat, quod non de *cicadis* τέττιξι, ſed de *locuſtis*. ἀκρίσιν agatur.

P. 100. Vs. 2. ἄδοντος ἀκούετο μέλος] ſatis de hoc dictum L. IV. v. 72. 21.

Ubi de *aſſa voce*. ſed tamen etiam ἆσμα de organis. ita *Manetho* v. 160.

Ἢ τρητοῖς καλάμοις ὑπὸ πνεύμασιν ἆσμα μελῳδεῖ.

ubi editur ἄσθμα. redditur *per flatus anhelationem modulatur*. non puto. reliqua ibi lege, ad mentem *Gronovii*.

Ἢ νομίῳ σύριγγι φίλην κεφαλὴν ἐπισείει.
Ἄλλῳ δ' ἐκ στομάτων κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγξ,
Ὠδαῖσιν κιθάρας νευρενδέτυ. ἐν παλάμῃσιν
Ἄλλῳ δ' ἁρμονίην χαλκῷ τε παρέξεται πνεῦμα.

quem ultimum verſum, velim, mihi aliquis expediat. vides illud χαλκῷ τε. illud παρέξεται in futuro, cum praecedant praeſentia. illud πνεῦμα, & ſic ſyllabam AI productam. ſi fluentiores verſus *Manetho* condere non potuit, cur ſibi adeo iratas Muſas coluit?

P. 100. Vs. 2. πᾶς στενωπὸς συμπόσιον] ut πᾶσα βαβυλὼν δικαστήριον. VI. I. 98. 10. συμπόσιον autem hic locus, ubi convivantur. ſic ap. *Lucianum Dial. Deor.* XXIV. 275. Mercurius queritur, quod ἕωθεν σαίρειν τὸ συμπόσιον debeat.

P. 100. Vs. 3. Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν]. ſic lege, ut recte in *Apogr. Iliad.* A. 317. ap. *Heſiod.* x. 505. in *Bourdelotiana* ἱκέτω. in *Commeliniana* omiſſum. in *Taurin.* ἡκέτω.

Luciano de *Luctu* II. 931. hunc poetae locum reſpicienti κνίσση circumſcribitur τὸ νοστιμώτατον. ubi non fides habita veteribus Grammaticis νόστος interpretantibus γλυκασμός. uti *Etym. Magni auctori.* κνίσα aliis uſurpatur, ut *Manethoni* L. I. 195. quem locum conferas cum *Fir-*

Digitized by Google

Firmici L. I. C. I. & ſimul percipies *Manethonem* non deſtitutum fuiſſe a poetica facultate.

P. 100. Vs. 5. ἵνα αὐτῷ βοηθῇ πρὸς τὸν υἱὸν] credebant veteres unum numen per aliud poſſe exorari & flecti. paſſim exempla apud poetas, ubi Venus, Thetis, alia numina pro clientelis ſuis Jovem ambiunt. Noſter L. III. VIII. 57. 16. αἰτῦμαι χάριν παρὰ σῦ, ϗ διὰ σῦ παρὰ τῶν ἄλλων θεῶν. *Porphyr.* de *Abſtin. Anim.* II. 195. ἐν δὲ τέτοις ἀριθμητέον ϗ τὺς πορθμεύοντας, ὡς φησὶ Πλάτων, ϗ διαγγέλλοντας τὰ παρ᾽ ἀνθρώπων θεοῖς, ϗ τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. τὰς μὲν γὰρ ἡμῶν εὐχὰς ὡς πρὸς δικαςὰς ἀναφέροντας, τὺς θεύς. ubi agnoſco ſynchyſin; verba enim ordinanda fuiſſent τὰς μὲν γὰρ ἡμῶν εὐχὰς ἀναφέροντας πρὸς τὺς θεὺς, ὡς δικαςάς. Iſtam tranſpoſitionem vocabuli ὡς multis exemplis probavimus L. I. XIII. 19. 8. Ap. *Apianum* p. CCCCCIV. item ſimul votum fit *Veneri & ejus filio Amori.*

Θεοις
αφροδιτηι και τωι
υιωι ερωτι διονυσος
και δημητρα εκ
των ιδιων μητρι
συμπαθεστατη

diis Veneri & filio Amori Dionyſus & Demetra ex ſuis bonis matri commiſerantiſſimae. egregium monumentum! ibi enim *Bacchus & Ceres, ex ſuis propriis bonis* [quae ubi ſita fuerint, operae pretium inquirere] neſcio quid, dedicant, *Veneri & ejus filio Cupidini.* quae Venus ſingulari epitheto condecoratur, *mater commiſerantiſſima.* apte, credo, hic titulus poſſet reddi. *mater miſericordiae*, cognomen *Divae Mariae.* cur votum fecerint hi dii ſuis illis collegis ſcire vellem. mihi potius *Venus* & *Cupido* videntur debuiſſe vota concepiſſe *Cereri* & *Baccho*, ſine quibus haec numina, ut Comicus ait, frigent. ſane in *Apiano* tales nugae ferendae. ſed miror *Donio* hic fucum factum, qui *Cl.* I. 53. e ſchedis *Vaticanis* repoſuit: eo diſcrimine, ut διονυσῳ jam quoque votum fiat, & miſera Ceres ſola ſumtum facere cogatur. quid de *Octavio Boldonio*, qui eandem p. 296. dignam cenſuit, quae repeteretur, & ſcientifice συμπαθεστάτῃ vertit. *dilectiſſimae.* Quare *Cl. Muratorius* ſua laude non eſt fraudandus, qui quidem hoc tam ſingulari monumento ſuum theſaurum carere noluerit p. LVIII. ſed recte vertit, *ſumme miſericordi*, & *quia nomen dedicantis deeſt* [ſcilicet legit διονύσωι ϗ δημητρα. *libero & cereri*] *neſcit, an non hoc ſuſpicionem aliquam fraudis excitare poſſit. ſibi certe parum arridere.* profecto non minus faceta eſt, quam altera illa inſcriptio,

tio, quae ap. eundem *Muratorium* legitur p. XL. & πρὸς διόνυσον quoque quodammodo facit. PLANTATIO VINEAE CORRUPTIO LINEAE.

P. 100. Vs. 10. Οὐκ ἠδύνατο φανερῶς λυπεῖσθαι ἐν τοῖς βασιλείοις] L. VIII. v. 136. 7. Οἱ Περσῶν ἐντιμότατοι ἐπένθουν Στατείρας προφάσει, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε ἕκαστος. & mox p. 137. 22. Οὐκ ἔδοξεν ἀσφαλὲς αὐτῷ τὸ λυπεῖσθαι σωθείσης τῆς βασιλίδος.

P. 100. Vs. 11. ἑαυτῷ] κατηρᾶτο.

P. 100. Vs. 12. ἑαυτῷ γὰρ αἴτιος τούτων] verbum substantivum intelligitur. in tertia persona hoc vulgatissimum. at non minus hoc usu venit in ceteris duabus. vide quae dicta L. I. IV. 7. 3. VIII. VII. 142. 5. *Demosth.* de *Cor.* 517. B. ἐν μέρει τοίνυν τοῖς πρὸς τὴν πόλιν τοιοῦτος. [εἰμὶ] & in hac formula fere. *Plutarch.* de *Sera Num. Vind.* 555. B. ἐγὼ σοὶ τούτων αἰτία. de *Tranquill.* 477. A. *Achill. Tat.* πάντα δι' ἐμὲ ἔπαθες. πολλῶν σοι ἐγὼ κακῶν αἴτιος. *Homerus* saepissime. sic *Latini.* vide *Val. Flacc.* VII. 159. v. 657.

P. 100. Vs. 14. Ἐν Μιλήτῳ κύριος] qualis ille *Hestiaeus*, de quo *Herodot.* v. 30.

P. 100. Vs. 15. Φέρων] utitur hac sermonis quasi abundantia aliquoties. VII. II. 116. 4. VIII. II. 131. 8. vide *Cl. Hemsterhusium* ad *Lucian.* I. 349. post quem quis Iliada canere suscipiat. nihil adponam nisi duo *Heliodori* loca, non sine hujus auctoris aliquo commodo. L. IX. p. 421. ex *Cod. Taur.* sic lege. ἀλλὰ μὴ παρὰ τὴν πρώτην ἑκοντὶ καὶ φέροντες αὐτοὺς ἐνεχείρισαν. ubi καὶ deerat & male ἐνεχείρησαν. [sic *Lucian.* I. 705. ἑκὼν & φέρων conjungit.] Vetus est jam in his verbis confusio, ut patet ex *Schol. Aristoph.* in *Pluto* 717. male quoque *Benenati* Editio in *Demosth.* κατὰ Ἀριστοκρ. 411. (754. A.) mox in loco isto *Heliodori. Vat.* & *Taur.* προσκαθήμενον. L. X. 495. sic *Cod. Taur.* non credo tamen ex omni parte sincere. αὖθις δὲ θαυματουργοῦντες ἐν αἰχμαλώτων τύχῃ φέροντες ἐνεχείρισαν, ταύτην αὐτοῖς πάλιν ἱερουργημένην προσδέξονται. *Vatic.* quoque αὐτοῖς. qui etiam mox ὡς πολέμιος.

P. 100. Vs. 17. Τί δοκεῖς;] admirantis & inprobantis. *Eurip. Hecuba.* 1160.

> Κᾆτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
> Κτενοῦσι παῖδας.

ita πόσον δοκεῖς ap. *Aristoph. Eccl.* 399. observante *T. Fabro.*

P. 100. Vs. 18. Χαιρέαν ἀντίδικον ἔχεις] nescio an non εἶχες convenientius foret.

P. 100. Vs. 19. Νῦν βασιλεὺς καὶ ὀνείρατα βλέπει] *Virgil.* IV. *Æn.* 377.

Nunc

Nunc augur Apollo.
Nunc Lyciae sortes, nunc & Jove missus ab ipso
Interpres divûm fert horrida jussa per auras.
Scilicet is superis labor? ea cura quietos Sollicitat.

P. 100. Vs. 20. Παρέλκει τις] erat sigla ordinaria τ.

P. 100. Vs. 26. Ὑπὸ δαίμονος κακοῦ] mox ὁ βάσκανος δαίμων. *Xenoph.* H. H. VI. 594. ἤδη τὸ δαιμόνιον αὐτὸν ἦγε. nam mala daemoni inputabant. *Homer. Odyss.* E. 396.

—— Ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος. στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων.

Astrologis κακὸς δαίμων celebratur. *Maneth.* VI. 36.

Ἐν προτέρῳ δ' ὥρης ζωῷ Φαίνων προβέβηκεν,
Δαίμονα τόν τε κακὸν πρότεροι φῶτες καλέσαντο.

Saturni malefica stella. *Heliod.* II. 106. Οὐ πολλοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν, οὐρανία φωστήρων εἱμαρμένη περίοδος τρέπει τὰ κατ' ἡμᾶς, καὶ ὄμμα Κρόνιον εἰς τὸν οἶκον ἐνέσκηψε, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐπάγον μεταβολήν. ita *Codd. Vat. & Taur. Manetho* eodem libro vs. 60. vocat λυγρόν. sic ibi lege.

Καὶ δὲ Κρόνου περάτηδεν ἀμειρομένου ὑπὲρ ὥρης,
Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μήνης προπάροιθεν ἐούσης,
Καὶ κέντρου Τιτῆνος ἀποκλινέος τελέθοντος.

ubi nota vocabulum ἀμείρω. cujus activum *H. Stephanus* excitavit ex *Suida* in ἀμερσ. ἀμείροντες. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. cum dispendio metri quoque legitur κέντροιο τιτῆνος ἀποκλινέος. vs. 151. vocat χαλεπόν. ubi sic legendum autumo,

Οἷς δ' ἄρ' ὕπερθ' ὥρης χαλεπῷ ἐν δαίμονι καλὴ
Ἀφρογενὴς φαίνητ', ἢ δ' αὖ Κρόνος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ κατ' ἀντιπέρην λεύσσῃ, κενὰ λέκτρα πορῶσιν.

Gronov. φαίνῃ. sed hoc *ostendit.* illud *adparet.* ultima excussa κὴν λέκτρα πορῶσιν. *Gron.* λέκτρ' ἀπορῶσιν. *conjugio caruerunt.* sed ubi ἀπορεῖν cum *accusativo* jungitur? recte *Venus & Saturnus dare vacua cubilia*, nempe *liberis*, dicuntur, vel etiam *altero conjuge* ἐστερημένα. vide *Schol. Soph. Ajace* 1008. & *Suidam* in voce. vide & vs. 216 & 220. ubi εὖτε pro ἦντε lege.

P. 101. Vs. 2. Καὶ τότε] I. VI. 9. 17. III. III. 404. Nam jam bis tentavit sibi mortem consciscere.

P. 101. Vs. 3. Ἀφείλω καλῆς συνοδίας] sic *Apogr. Horat.* II. *Odar.* XVII.

Non ego perfidum
Dixi sacramentum. ibimus, ibimus,
Utcumque praecedes, supremum
Carpere iter comites parati.

saepe ὁδὸς de *vita* & *morte*. L. III. I. 41. 8. ἀναστρέψαι τῆς προκειμένης ὁδοῦ. eleganter *Xenoph.* in *fragm. Epistolae* p. 1000. Ὅτι ὁδοῦ ἀνθρωπίνης χρὴ νομίζειν ἀρχὴν μὲν γένεσιν, τέλος δὲ θάνατον. *Xenoph. Ephesius* L. III. 47. Καὶ ὁδὸν ἔρχομαι τὴν παρὰ σὲ, δυστυχῆ μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίαν. mox p. 48. ὁδεῦσαι πρὸς τὸν Ἀβροκόμην ὁδὸν εὐτυχῆ. *Sophocl. Antig.* 817. (890).

Ὁρᾶτε μ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
Τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν.

Eurip. Alcest. 610. Προσωπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.

Anthol. III. XXIV. 19. 627. ubi sic lege.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρέτα πέρδιξ,
Ἠχήσαν ἐϊς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
Θηρεύσεις βαλίας συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης.
Ὤιχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

δρίος agnoscit *Suidas* in voce, & probavit *Conr. Gesnerus Histor. Avium* T. II. p. 616. θηρεύειν accipiendum de cicure, quae voce sua illice decipiebat, & in retia inducebat feras perdices. quales θηρεύειν proprie dicuntur. vide magnum virum modo laudatum p. 612. rationes reliquas nunc non reddemus. partim emendavimus jam in *Miscell.* T. IX. p. 114. *Anthol.* III. XXV. 79. 282.

Ἔληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
Εὖτε σιδηρείης οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

vide etiam L. III. I. 193. & III. XXIII. 25. 262.

Ita in egregio monumento, cujus mentionem fecimus L. III. X. 60. 18. quod hic ex veritate exhibebo. nam licet ter sit editum, tamen singulae ἐκδόσεις suis mendis non carent, primo protulit *Jac. Tollius* in *Fortuitis* p. 307. Deinde hinc *Cl. Muratorius* p. DCCXLIX. tandem recentavit *Sigeb. Havercampius* in *Indice supellectilis antiquariae. Gosewini*

Digitized by Google

ſewini Ulenbroukii. Quin *anaglypticum*, cui ſubjectum epigramma, *Henr. Chriſt. Henninius* in notis ad *Tollii epiſtolas Itinerarias* p. 20. retulit ad plane aliam Inſcriptionem. quam hallucinationem jam animadvertit *Vir praeſtantiſſimus Franc. Oudendorpius* in eleganti recenſione *Legati Papenbroukiani Academiae Leidanae facti.*

Ἤλυθες οὐκ ἄβοατος ἐνὶ τριαταῖς δεκάδεσσιν,
 Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς εἶμαν ὀφειλομένην.
Καί σε τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
 Μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
Πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς ἄϊδαλος
 Ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε τύχη.
Εἴης τοι σὺμ πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἱσαψῶ.
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Cl. Muratorius e vocabulis πρύτανις & ἀστῶν collegit civem Atticum fuiſſe. ſed poteſt fallere haec argumentatio. nam ἀστοὶ apud poetas omnium *magnarum urbium cives.* & πρυτάνεις *in plerisque urbibus Graeciae*: qui ſacrificiis intererant. inde in lapide, quem Rhegii ad fretum Siculum adquiſivi. πρυτανις. εκ. τω. ιδιω. κ. αρχων. πενταετηρικος . . . συμπρυτανεις. ιεροσκοποι. θυτης. ιεροσαλπιστης. ιεροκηρυξ. vide *Marmor Oxonienſe* XXVIIII. & *Ez. Spanhemii Diſſert.* de *Prytanibus.* An autem γεγαθὼς πολὺ ἐν σπονδαῖς eo debeamus extendere, ut prae ebrietate mortuus fuerit, dubito. ſaltem mater filio vix tale in aevum perhibeat teſtimonium. revera tamen, licet *Plato* vetet ſe inebriare, πλὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ καὶ οἶνον δόντος Θεοῦ, *in Dionyſiis*, fere in feſtis & panegyreſin largius ſe flore Liberi adſpergere conſueverant plerique. *Ulpian.* ad *Demoſth.* de *Corona* p. 480. F. ἐν ταῖς πανηγύρεσι συνήεσαν πολλοὶ μετ' ἀλλήλων συμποσιασόμενοι· καὶ ἔμενον πολλάκις ἕως τῆς ἄλλης ἡμέρας ὡς τοὺς ἐν πανηγύρει. εἰ δέ τις τούτων μεθυσθεὶς . . . . Τύχη ἄϊδαλος. eſt, ut *Heſych.* ἄδηλος. in ἀΐδηλον. ἀφανῆ. In *Catalectis* Pithoei, quae quantum auctiora debebimus Cl. *P. Burmanno Juniori*, p. 120. vocatur Δαίμων ἀπροϊδής. iſtud epigramma vitioſius ediderunt *Gruterus*, *Donius*, *Fabrettus.* ſincerius *Fleedwodus.* item *Grotius & Salmaſius.* vide *Miſcell. Lipſienſ.* T. I. 490. ſi cui placeat magis notio τοῦ ἀφανιστικός. paſſim μοῖρα ὀλοή. λευγαλέη. vide *Anthol.* III. XXIII. 3. 258. ſive potius p. 262. 23. integrius enim ibi exſtat.

Σὺμ πατρί. N ante Β. Μ. Φ. Π. ut γηραιὸμ βιοτᾶς. τὴμ μητέρα. τὸμ πατέρα. ἀποδειχθεῖσιμ πρεσβευταῖς. qualia in *Monumentis Oxonienſibus* offenderis.

Ὄφρ' ἂν ἱσαψῶ. *dum ad te perveniam. donec conjurgar.* συνάπτειν ita frequenter. Miror *Aemilium Portum*, Graece peritiſſimum, in *Dionyſii*

 Hali-

Halicarn. L. III. C. LXIX. p. 192. αἱ σοαὶ συνάπτουσιν ἀλλήλαις putare συνάπτοντα reponendum. συναφῶ scripti, ex Doricae dialecti consuetudine. *Hesych.* ἀφῶ. προσεγγίσω. δήσω. Κρατῖνος. aliqua fabulae parte Dorica dialecto usus fuerit. ideo notavit Lexicographus. inde in *Doricis monumentis* ἐργαστῆται. ποιησεῦντι. nam οἱ Δωριεῖς τοὺς βαρυτόνους μέλλοντας περισπῶσι. *Theocr. Schol.* I. 3. ἀποισῇ.

Illud autem voti loco prolatum est. ὅφρ' ἂν ἐσαφῶ. sic apud *Gruterum* DCCLXXXVI. 5. *ut ego possim dulcius & celerius ad eum pervenire.* & CCCLXXVI. 5. *mater rogat quam primum se ducatis ad vos.* DCCXCII. I. ap. *Murat.* MCLXX. nunc in Museo *Papenbrouchiano Leidae.* *Et nos optamus ad vos properare parentes.*

Quis autem fuerit hic *Theodotus* cum ignorantissimis scio. In *Anthol.* III. 23. 22. 262. quemdam patre jam, ut puto, orbatum mater deflet eundem credat, qui velit.

Restarent non nulla declaranda: sed haec pro loco jam nimis prolixa. ad nostrum locum propius faciunt quae *J. Pricaeus* ad *Appul.* VIII. 393 contulit.

Pro συνοδία. *L. Kusterus* ad *Suidan* συνοδεία ubique reponit.. hoc durum exemplorum copia nostram scripturam defendit *L. Bosius* in *Animadv.* C. XLVIII. p. 187. συνοδία. ap. *Ciceron.* X. ad *Attic.* VII. ἐξοδία. ap. *Diodor.* XX. p. 417. ubi vide. *Herodot.* VI. 56. ἐν ταῖς ἐξοδίῃσι. *Strabo* ἐξοδεία. VI. 382. A. sed συνοδία. 314. A. ἐνοδία. *Artem.* II. 28. p. 117. ita μεθοδεία & μεθοδία. vide congesta ad L. IV. V. 72. 9.

P. 101. Vs. 3. Τάχα γὰρ οὐκ ἂν ἐξῆλθε τοῦ τάφου καταλιποῦσα τὸν νεκρὸν] Ut ap. *Petron.* C. CXI. Ephesia Matrona, *custodivisset corpus & inedia mortem prosecuta fuisset.* *Manetho* VI. 531.

Ἢ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάουσι.

vide L. VI. 409. & notata p. 378. *Animadversionum.*

P. 101. Vs. 4. εἰ δ' οὖν ἐκείνην ταύτην μετὰ ταῦτα κερδήσας, τὴν πρᾶσιν] locus affectus. forte εἴθ' οὖν ἐκείμην ταύτῃ, τὰ μετὰ ταῦτα κερδήσας, τὴν πρᾶσιν. utinam igitur mortuus jacerem *ibi vel sic.* ταύτῃ passim utrumque notat. vide *Hudchins.* ad *Xen.* K. A VII. 4. vel εἰ δ' οὖν ἐκείμην, ταῦτ' ἦν μετὰ ταῦτα κερδῆσαι. *Cl. Reiskio* mihi hic praeluxit. vide si ejus cogitata magis probes.

P. 101. Vs. 5. τὸ λῃστήριον] ubi in piratas incidit Chaereas? hoc queri poterat Callirrhoe non ille. sed intelligit φρούριον τῶν βαρβάρων in acta Miletensi. porro non observat ordinem calamitatum. nam hoc praecessit τῇ πράσει. nec opus est.

P. 101.

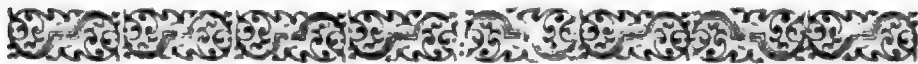
Digitized by Google

P. 101. Vs. 6. ὦ τοῦ θανάτου καλοῦ, μεθ' ὃν ἤκουσα τὸν δεύτερον Καλλιῤῥόης γάμον] Non dixit, quod voluit. nisi velit, *o pulcra mors, post quam demum apud inferos audivissem secundas Callirrhoae nuptias.* sed ista sententia non plane verbis inest. si dixisset: μεθ' ὃν οὐκ ἂν ἤκουον, verba ἐννοίᾳ responderent.

P. 101. Vs. 8. Οὐ κατεφίλησα] L. v. ix. 94. 6. similis querela *Achill. Tatii* vi. 395. μετὰ τοσοῦτον ἰδοῦσά σε χρόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς οὐ κατεφίλησα.

P. 101. Vs. 11. Καὶ ὄναρ] nam dii immiserant somnium regi, per quod justitium. L. iii. vii. 55. 8. ii. i. 23. i. iii. i. 41. 8.

P. 101. Vs. 12. Δήσας] in *Apogr.* δείσας. L. v. x. 96. 24. καὶ ὡς μεμηνότα κατεῖχε. ap. *Artemid.* ii. 13. 101. δείας *Rigaltius* recte in δήσας vel δέσας mutat.

LIBRI SEXTI CAPUT TERTIUM.

P. 101. Vs. 17. Μή τινα ἐπιβουλὴν ἐπιβουλευθῇς, καὶ μεγίστην] ita hic locus forte constituendus ex conjectura V. E. sed habetur ἐπι . . . . λεύς. καὶ μεγίστην. illa syllaba finiit vocem βασιλεὺς ante quam igitur excidit. ἔφη βασιλεύς. nam uti alias monuimus jam ἔφη, εἶπεν etiam pericopen ordiuntur. ut mox p. 102. ἀπεκρίνατο βασιλεύς, vel illud βασιλεὺς librario tribuendum, qui personas voluit distinguere. vide L. i. xii. 17. 18. mallem praeterea. Ναὶ μεγίστην, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων. ut. L. v. vii. 90. 25. Ναί, φησίν, ἀλλὰ Χαιρέας τέθνηκε. vocem ἐπιβουλὴν adjuvat dictum superius. Ἔρωτος ἐπίβουλος αὐτὸς ὁ ἔρως. sed & βασιλεὺς debet retineri. ut patet ex accentu. qui certo in codice adfuit. totus locus igitur legendus. Μή τινα ἐπιβουλὴν ἐπιβουλευθῇς. ἔφη βασιλεύς. Ναὶ μεγίστην. ἀλλ' οὐχ . . .

P. 101. Vs. 18. ἤκουον . . . . τε καὶ ποιήμασι] supple ἐν λόγοις τε. sive intelligas sermones sive historias. L. ii. iv. 29. i. ταῦτα ἡμῖν ἱστοροῦσι ποιηταί τε καὶ συγγραφεῖς.

P. 101. Vs. 20. Κρατεῖ πάντων τῶν θεῶν] Serio *Cyrus* ap. *Xenoph.* K. Π. vi. 153. ἐγὼ θεοὺς ἀκούω ἔρωτος ἡττᾶσθαι.

P. 101. Vs. 20. Καὶ αὐτοῦ Διός] Omnes poetarum libri pleni. auctor Παιδικῶν Αἰολικῶν. Βούλεται Θεός, ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νῦν Κάυτᾶς Κυπρογενείας. fragmentum *Sophoclis* sive *Euripidis* ex *Phaedra* apud *Stobaeum* C. lxi. 388.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
Οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ Θεῶν ἄνω
Ψυχὰς χαράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται.
Καὶ τὸν δ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Ita *Tertia* editio. ſed *tres aliae* ταράσσει. quod recte ſecutus etiam *Barneſius*.

Adponam modo unicum *Meleagri* epigramma, ut pateat inſigni exemplo, quam ſtudioſus poetarum Graecorum imitator fuerit *Propertius*. nec ſine admiratione diſces ipſum illud initium primae elegiae Graecis fontibus deberi : ut merito Scaliger ſtatuerit in primo libro, ſive μονοβίβλῳ illum prae ceteris ἑλληνίζειν. quamvis paſſim in aliis libris Graecos floſculos captarit, ut ab aliis indicatum, & alias oſtendi.

Τόν με πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι, Μυΐσκος,
Ὄμμασι τοξεύσας, τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος.
Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ. τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα
Σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.
Τῷδ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην, Φίλε κοῦρε, τί θάμβος;
Κἀυτὸν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως.

Illum me cupidinibus invulneratum ſub pectoribus, Myiſcus,
Oculis jaculatus, hoc inclamavit verbum.
Iſtum audacem cepi ego. iſtum in ſuperciliis faſtum
Sceptriferae ſapientiae, ecce, *pedibus calco.*
Illi vero, aliquantum reſpirans, hoc dixi. Care puer, quid mirum?
Et ipſum e coelo Jovem deduxit Cupido.

En gemella *Callimachi Romani*

Cynthia prima ſuis miſerum me cepit ocellis,
Contactum nullis ante cupidinibus :
Tum mihi conſtantis dejecit lumina faſtus,
Et caput impoſitis preſſit amor pedibus.

Quin diſtichi ſequentis ἔννοια

Donec me docuit caſtas odiſſe puellas
Improbus, & nullo vivere conſilio.

debe-

Digitized by Google

debetur voci Σοφῷ: quam ſibi etiam Meleager agnoſcit ab amante excuſſam. quin iſta

Sit modo libertas, quae volet ira, loqui.

& ὅσον ἀμπνεύσας utraque indicant poetam, verba ſibi vix libera ſupereſſe, querentem.

P. 101. Vs. 21. Ἠπίςων δὲ ὅμως, ὅτι δύναταί τις δαιμόνων [ἢ θεῶν] ἐμοῦ γυναικὸς δυνατώτερος] quid deſit ex contextu diſcas. nota eſt ſuperbia Perſarum regum. notus furor Xerxis Helleſponto vincula injicientis & mare flagellantis. mox p. 103. 2. δύνασαι γάρ, ὦ δέσποτα, σὺ μόνος κρατεῖν καὶ θεοῦ. quem locum adi. poſſes quoque θεῶν ἢ ἀνθρώπων.

P. 101. Vs. 22. πάρεστιν ὁ θεὸς] L. VI. IV. 104. 2. Ἔρως ἔνδον παρὼν καὶ λέγων. *Lucian. Dial. Deor.* XX. 266. Ἔρως ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτήν.

P. 101. Vs. 22. Ἐνδεδήμηκεν εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν πολὺς καὶ σφοδρός] modo adparet σφοδ.... *Ariſtaen.* II. IV. μηδὲ λυπεῖ τὸν ἐνοικοῦντά μοι πόθον. *Plato* de *R. P.* IX. 573. D. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὧν Ἔρως τύραννος ἔνδον ἐνοικῶν διακυβερνᾷη τὰ τῆς ψυχῆς πάντα. eleganter *Theod. Prodr.* VI. 237. de *Amore.*

Ὅταν ἐπιστὰς ἐς μέσην τὴν καρδίαν
Ἐκεῖ πανημέριος ἐμμένειν θέλῃ,
Καὶ παννυχίζει δυσμενεῖς παννυχίδας.

Paullo aliter *Plutarch. Erot.* 759. C. Κάτων ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ τοῦ ἐρωμένου. quod in *Catone.* 339. effert. τοῦ ἐρῶντος ἔλεγε τὴν ψυχὴν ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι ζῆν. *Omnes ſenſus veſtros mentemque junxiſſe, ut, ſi fieri poſſit, transire invicem in pectora veſtra cupiatis.* incertus *Auctor Epithalamii Maxim. & Conſt.* C. I. *Nemeſius* C. III. 101. vinculum animi & corporis comparat amicae & amatori. δεδέσθαι φαμὲν ὑπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν, ὡς λέγομεν ὑπὸ τῆς ἐρωμένης δεδέσθαι τὸν ἐραστήν. ubi mox *Codex* meus ἐπιστροφῆς pro περιγραφῆς. aptum foret περιστροφῆς. ſic alii motus animum inhabitare perhibentur. *Alciphron.* III. V. τὴν ὀργὴν ἔναυλον ἐγκειμένην ἔχουσα. *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχ. 894. ἡ δὲ μέθη σύνοικος. an illud ἐγκειμένην aliis ſe probet, neſcio. at mihi elegantius afore videtur. *Eumen. Panegyr. Conſtant.* XVII. *quantus illos caeleſtis ſpiritus intravit habitator. Horat.* I. *Od.* 16.

Non Dindymene, non adytis quatit
Mentem ſacerdotum incola Pythius,
Non Liber aeque.

ubi

ubi *incola* elegantius mihi dictum videtur respectu *mentis*, *sacerdotum*, quam *adytorum & templi*. vide tamen *P. Burmannum* ad *Grati: Cyneg.* 438. p. 275. Nescio an huc referre possemus ex Anacreonticis locum. LVI. 70.

Μούσας φρεσὶν ἀποίκας
Ἀχανδέας ὀρίνοις,
Αἴγλαν τε λαμπρύνοις.

ubi igitur Μῦσαι ἄποικοι contrariae essent ab illis, quae ἐνοικῦσι. & sic ἀχανδίας conveniret. *Barnesius* certe *extorres* vertit. cujus sane hoc in loco intolerabilis est in interpolando poeta temeritas; ut fere ubique. En *Codicis Vaticani* lectiones, ut te exerceas: quarum ceteri, qui jactarunt hujus libri variationes, nihil noverunt. ὀρίνεις. & Αἴγλαν τε λαμπροις ισχαν. at in margine λαμπρύνοις.

P. 101. Vs. 23. σφοδρὸς . . . ον μοὶ ὁμολογεῖν] ἀναγκαῖον. vel vocabulum conveniens aliud accentu in ultimo carens.

P. 101. Vs. 24. ὥστε μηκέτι δύνα . . . ναι τοῖς λόγοις] τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς λόγοις satis aptum foret: nisi aliud quidquam fuisse persuaderet vocula μηκέτι. quod non succurrit. nec ἐμμεῖναι placet valde.

P. 101. Vs. 25. πόθεν ἐτρώθη] nempe Callirrhoen hujus amoris esse facem.

P. 101. Vs. 26. Οὐδὲ γὰρ πρόσφατον τὸ πάθος ἦν, ἀλλὰ ᾐσθάνετο μοὶ τυφομένε τῦ πυρός. ἔτι γε μὴν οὐδὲ τῦτ' ἀμφίβολον, ὐδὲ ἄδηλον, ὅτι] *neque enim recens erat iste adfectus* [*amor*] *Verum senserat quidem ignem gliscentem: deinde vero neque hoc erat ambiguum neque obscurum, quod.* ita supplendum forte & intelligendum. aliis alia in mentem venerint. dudum senserat *Eunuchus* regem amare: deinde non poterat dubitare, quin amoris objectum nullum aliud posset esse quam Callirrhoe, quae tantum forma ceteras vincebat. ex his igitur caussis εὐθὺς ἠπίςατο, πόθεν ἐτρώθη rex. γε μὴν ὐδὲ sunt particulae sic saepe conjunctae, de quibus bene *Devarius.*

P. 101. Vs. 26. Τυφομένυ πυρός] interpretor. *adhuc tepescentem, incipientem gliscere ignem.* ut *Appulej.* VIII. 154. *flamma saevi amoris parva quidem primo vapore delectat: sed somento consuetudinis exaestuans, immodicis ardoribus totos adurat homines. Hesych.* τύφεσθαι. ἡσυχῆ ἐκκαίεσθαι χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἱέναι [vulgo εἶναι] *Schol. Sophocl. Antig.* 1021. τύφειν ἐςὶ τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν. ita *tepescere & calescere* opponuntur. amor ille quasi sub cinere & favillis conditus, tamen non latuerat Artaxaten, qui quotidie cum rege versabatur. qui rogantem noverat, An Milesia jam mulier adventasset. qui frequentes itus in gynaeceum regis animadverterat. qui illud justitium indixerat ipse jussu regis.

Alio-

Digitized by Google

Alioqui sane τύφεσθαι etiam de amore quovis & vehementi. *Alciphr.* III. 2. ἐκτύφεσθαι τὸν ἔρωτα. III. LXIV. ἠθημένη πόθῳ. sic in *Epigr. Anthol.* L. II. LVII. 48. 180. quod defectu suppleto & emendatius hic describere non pigebit, auctori quoque suo vindicatum Φιλοδήμῳ.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες
  Ἤδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.
Ἤδη καὶ λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι,
  Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.
Ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος κῶμοί τε μέλονται,
  Καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ.
Αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
  Ταύτην, ἡμετέρης δεσποτίδες μανίης.

Tertius versus e codice suppletus : etiam septimus & octavus inde petitus. *M.* autem *Sladus* ex ingenio sensum deficientis versus adsecutus fuerat, tentans duplici modo ; tamen elumbi rhythmo.

Καὶ πολιαὶ τρίχες εἰσὶ καρήατι ἄμμι φύονται.
Ἤδ' ἡμῖν πολιαὶ τρίχες ἐν κροτάφοισι φύονται.

adscribam & ineditum ab hac materia tota non alienum.

Μελεάγρου.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ,
  Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
Ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ.
  Καὶ πέτρον * τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.   * vid p. 199.
Δύστανος, παίδων ὃς ἐδέξατο τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
  Λαμπάδα, τοῦδε πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

P. 102. Vs. 2. Καλλιρρόης παρούσης] idem verborum color ap. *Eunapium*. 151. αἰσχρὸν γάρ ἐστι καὶ λέγειν καὶ βασιλέα ἐπαινεῖν σοῦ παρόντος ἕτερον. vulgo sine sensu τοῦ. quod vel ex versione patet. *nam turpe fuerit ut alius rex quam qui praesens est imperatorem laudet.* tamen τοῦ in *Cod. Barberiniano*. Sed recte *Edit. Commelini.* quod sero video.

P. 102. Vs. 3. Τῆς σῆς . . . . ψυχῆς] κρατεῖν vel κρατῆσαι. vel ἅπτεσθαι. *Theocr.* I. 35. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.

P. 102. Vs. 5. Καλαὶ μὲν . . . . . γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ Στάτειρα] potes καλαὶ μὲν παρεῖσι πολλαί. παντοδαπαί. vel potius καλαὶ μὲν αἱ Περσίδες γυναῖκες, ἀλλά. *Ammian.* XXIV v. 311. *ex virginibus autem quae speciosae sunt captae*, ut in Perside, *nec contrectare aliquam voluit nec videre.* posses etiam Ιω-

νίδες vel Ἑλληνικαί. *Max. Tyr.* IV. IV. πέμπει Ἰωνία παλλακίδας Ἑλληνικάς. at adeo hoc non conveniret diſſimulationi Artaxatae.

P. 102. 6. Καλλίστη τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον] vide dicta L. VI. I. 99. 7. forte ita intelligendus *Val. Flacc.* L. V. 484.

Sceptra tui toto Pelias ſub numine Phoebi
Maxima ſorte tenens,

ut ſit ſenſus; *Pelias tenens ſceptra maxima eorum, quae ſub ſole.*

Eunap. de *Legat* 162. οὐκ ἔτεκεν ὁ ἥλιος τοιαύτην ἡμέραν, οἵαν τότε ἐξῆν τοῖς παροῦσιν ὁρᾶν καὶ ἱστορεῖν.

P. 102 Vs. 6. Ἐξουσία δὲ ἔρωτα καταλύει] Interpres vertit. *quam concupiſcere ſi te non admodum ſentis, id ſane mirum non eſt. facultas cupidinem tollit.* vides quid interpres de ſuo largitus fuerit breviloquo auctori quod moneo, ne quis in Graecis quid excidiſſe reatur. ſi prius animadvertiſſem, deleviſſem.

P. 102. Vs 7. Τῶν ἄνωθεν] nam & θεοὶ οἱ κάτωθεν. *Eumen. Paneg. Conſt.* IX. *Semper ex aliquo ſupremo fine mundi nova deum numina univerſo orbi colenda deſcendunt*: ubi tamen ad aliquem terrarum orbis angulum reſpicitur.

P. 102. Vs. 8. Ἀλλὰ Θέτις] ut fecit Pelei amore illa incenſa. In memoriam revocor epigrammatis, quod eruditiſſimus *Richardus Pocockius* in praeclara deſcriptione Itineris *Ægyptii* T. I. p. 149. publicavit. id adponam qualiter emendandum cenſui, miſique ante hos quinque fere annos ad amicum virumque ſummum *Joannem Buberium.* illud erat ſcriptum in pede Statuae Memnonis, non procul a Nilo prope Thebas.

Ἀσκληπιοδότου.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα, χ' ἁδέα φωνεῖν,
  Μάνθαν', ἐπὶ Τροίης ἄλλοκ' ἀπολλύμενον,
Αἰγύπτου Λιβυκοῖσιν ὑπ' ὀφρύσιν, οὗ ἀποτάμνει
  Καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος.
Τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐπὶ Τρώων
  Φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

Vivere, marina Theti, Memnona & ſuaviter ſonare,
  Diſce, ad Trojam quondam occiſum:
Ægypti Libycis ſub tumulis, ubi abſcindit
  Pulcras portas habentem Thebam Nilus incitatus.
Inſatiabilem vero pugnae Achillem, neque in Troum
  Loqui campo, neque in Theſſalia.

fane

Digitized by Google

ſane rotundum epigramma. vide autem quibus corruptelis obſitum legatur apud ipſum *Pocockium* : & quam abeat etiam a vero ſenſu, qui id tentavit Eruditiſſ. *Leichius* in *Novis* ad *Muratorianum Theſaurum emendationibus*. p. 85. & 86. locum deſcribit *Herodot*. IV. 181. ὀφρύη ψάμμης κατήκει, παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ Ἡρακλῄας στήλας. Scias autem ad intellectum loci, Thebam a Nilo ita ſecari, ut pars urbis Libyae, pars Ægypto adjudicaretur. in Libyca autem parte Statua Memnonis. & tamen, quod mireris, ab erudito Germano Statua haec ponitur *in ora maritima*. ſane mare multis millibus inde diſparatum.

Verum pene omiſeram explicationem literarum ſub epigrammate exſtantium; quam hanc eſſe dubius valde conjicio. de ceteris enim ſatis ſecurus ſum. ἐποιεῖτο τοῦ Ἐπιτρόπου. aliquid deſit. ἐπίτροπος Ægypti notus. plura nec libet nec opus. potius etiam alterum eprigramma recenſebo, quod ibidem legitur, & idem doctus Britannus vulgavit in ejusdem operis T. I. p. 105. Tab. XXXIX. item miſere corruptum, & ab eodem *Leichio* ibidem tentatum.

Ἔκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πόβλιος Βαλβῖνος
  Φωνὰς τὰς θείας Μέμνονος ἢ Φαμένωφ.
Ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατῇ βασιληΐδι τῇδε Σαβίνῃ,
  Ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἔχε δρόμον.
Κοιράνω Ἀδριανῶ πέμπτω δεκάτω ἐνιαυτῷ.
  Ἄματα δ' ἔχεν Ἀθὺρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Εἰκόστῳ πέμπτῳ ἄματι μηνὸς Νοέμβριος.

Ego Publius Balbinus audivi divinas voces loquentis Memnonis ſive [Ægyptiace] *Phamenopha*
Veni vero huc una cum amabili regina Sabina; primae horae Sol habebat curſum.
Imperatoris Hadriani quinto & decimo anno. dies autem habebat Athur [menſis] *viginti & quatuor.*
Vigeſimo quinto die menſis Novembris.

Ad vs. 2. declarandum, ſcias Memnonem a Thebaeis vocari Φαμένωφα, teſte *Pauſan*. I. 42. licet *Straboni* L. VII. 1167. D. Ισμάνδης Ægyptiace audiat. at *Thebaei* ſic : *Ægyptii* in genere aliter. ſic mox Ἀθὺρ ipſe interpretatur Νοέμβριος. vs. 4. ex aliis epigrammatibus, quae eodem loco *Itinerarii Pocockiani* leguntur, quaeque nunc non tango, patet unumque *diem* & *horam* adnotaſſe, ut nunc quoque mos eſt loca celebria

 adeun-

adeuntibus, qua viderant Memnonem & ſonantem audiverant. quod etiam alias factitabant. *Heliodor.* v. p. 218. ϗ δοκεῖ ναοῖς ἐπιγράφειν, εἰ χωρισθεῖεν, ἢ ἀγάλμασιν ἐπισήμοις, Ἑρμαῖς τε, ϗ ὥραν προσδιορίζοντας. ſic amatores in *Ceramico Athenis. Lucian. Dial. Meretr.* 187. Ἄπιθι, φησί, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου κατεστηλίτευται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. Quod ad diem & annum hujus epigrammatis attinet, nihil adjiciam nunc, ſolum adponam *J. Buberii* verba ex literis ad me *Divione* datis Anno MDCCXLV. die XIV. *Junii. Je vous remercie auſſi des deux inſcriptions Greques de la même Statue; Le P. Balbinus de l'une eſt tres vraiſemblablement le. P. Caeſius Balbinus, qui fut conſul cinq ans après. Cette inſcription eſt remarquable pour la date, la quelle elle nous fournit du Voyage d'Adrien & de Sabine dans la haute Egipte. Mais celui qui l'a compoſée, pourvoit s'être trompè, en ce qu'il ſuppoſe que le* XXIV. *d'Athyr tomboit au* XXV. *Novembre. car les ſcavans ont fait voir, qu'Athur commancoit au* XXVIII. *d'Octobre.* Sed quoniam in his ſumus, libet & proſaicam Inſcriptionem adjicere ad hanc rem ſpectantem. qua de etiam cum *Buberio*, ſi memini, egeram, & quam praeter *Pocockium* publicavit quoque *Cl. Muratorius* T. IV. p. II. 3.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΖΗΝΩ
ΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΠΑ *
ΝΙΑΔΟΣ ΗΚΟΥΣΑ Α̅ ΚΑΙ
ΕΜΝΗΣΘΗΝ ΖΗΝΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΑΙΑΝΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ

* vid. Steph. Byz.

Leichius p. 78. quoque tetigit, legitque ϗ αἰλιανοῦ. forte non male. κ' αἰλιανοῦ. ſunt exempla ubi ϗ etiam in proſa ita mutilatum ſit. poſſes etiam γαιανοῦ. in *Inſcriptionibus* notum nomen.

Verum illud ἐμνήσθην animadverti velim. Solebant peregrinantes, pietatis & memoriae cauſſa abſentium & relictorum amicorum & cognatorum, in his locis, ubi ſuam volebant relinquere memoriam, etiam eorum nomine ſcripto, ſe teſtari non immemores fuiſſe. & eo modo acceperim duorum lapidum ἐπιγραφὰς in *Theſauro Muratoriano*, ſane non intellectas. p. LXVI. 7. ἐπάγαθος ἐμνήσθη παρὰ θεοῖς διοσκόροις. repetitum ex *Cyriaco* p. XXI. vertitur pro peritia. *Epagathi memoria ſit apud Dioſcuros.* nempe Graeca quemvis admittunt ſenſum. bene in *Pokockiana Leichius. recordatus ſum* nempe in aliqua parietis parte templi Dioſcurorum ſignificavit ſe hoc adiiſſe & forte una vel preces vel ſacra quaedam feciſſe nomine amicorum *Epagathus.* ut in Memnoniana hac *fratrum ſuorum* meminit *Heliodorus.* qui ſi non aliud, ſaltem aeternitatem nominis ſui, cujus avidi erant veteres, fuerunt conſecuti.

Apud

Apud eundem *Muratorium* ex *Anconitano Cyriaco* p. xx. legimus p. MDCCXXXV. 9.

ΡΑΝΤΕΡΟΣ
ΒΑΣΣΟΣ. ΠΥΡΑΤΟΣ
ΕΜΝΗΣΘΗΙ. ΤΡΥΦΩΝ. ΠΑΡΑ
ΤΟΙΣ. ΔΙΟΣΚΟΡΟΙΣ. ΝΕΤΩΝ
ΣΥΝΔΟΥΛΩΝ. ΜΑΡΚΟΝ
ΚΕΚΡΗΝ.

quod ego nunc non excutiam. ſed ad hunc morem facit, & hoc cum plurimis, quae apud *Cyriacum* ibi leguntur. ille Ἀντέρως *Anteros*. Βάσσος. Πύρατος. praeſentes fuerunt. & *Tryphon* recordatus fuit apud Dioſcuros καὶ τῶν συνδούλων. aperte ap. *Cyriacum* p. xxi. 141. & *Muratorium* p. DCCCX. id, quod dixi, confirmatur. Διονύσιος Πρωτάρχου ὧδε παραγενόμενος. μετὰ. τῶν. συνστρατιωτῶν. ubi ſequitur. Ψιλωταί. Διονυσιος. nempe nomina illorum commilitum. ſed quorum deberent nomina poni in caſu genitivo. ſed hic in primo caſu exhibentur, quippe intelligitur, οἱ ἦσαν. *qui erant*. inſpice dicta p. 73. *Animadv.* 10. 7. C. VI.

P. 102. Vs. 10. Ὅτι θεῶν τίς ἐστιν ἥδε ἡ γυνή.] vide L. II. IV. 29. 2.

P. 102. Vs. 11. Προσποιεῖται δὲ Ἑλληνὶς εἶναι Συβαρῖτις] vide L. I. IV. 7. 19. & VII. III. 118. 7.

P. 102. Vs. 12. ἐλεγχθῆναι γὰρ οὐ βούλεται] hic pone diſtinctionem minorem. & nota plenam in ἐλεγχθῆναι orthographiam. quam cur alias neglexerit?

P. 102. Vs. 13. Οὐ μίαν] quis neſcit Graecorum luxuriam in negativis vocabulis.

P. 102. Vs. 13. Τῶν ὑφ' ἡμᾶς] non ſpero fore, qui hoc mutare velit. *Theophr. Char.* XXIV. τῶν ὑφ' αὐτὸν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι. *Xenoph.* K. Π. 22. E. διαπέμπεται πρός τε τοὺς ὑφ' αὐτόν.

P. 102. Vs. 13. Ὑπὲρ τὸν Ἰόνιον] ſic hic recte, intelligens mare Siciliam alluens. ita etiam L. III. III. 46. 12. at eodem libro C. IV. 50. 15. & C. V. 51. 12. & L. VIII. III. 133. 17. Ἰώνιον. male ſecundum *Conr. Geſnerum* ad *Aeliani Hiſtor. Anim.* XIV. I. *J. Daweſium* ad *Max. Tyrium* XXXIX. 5. 112. *Solanum* ad *Plutarchi Anton.* 95. *Cimon.* 122. *Cl. P. Weſſelingium* variis ad *Diodorum* locis & innumeros alios *Cl J. Marklandus* ad locum *Maximi* alia via progreditur. licet autem in proſaicis ſcriptoribus non ſit ubi figamus pedem, propter *Codicum* incertitudinem: & poetarum uſui obtendi poſſit licentia: tam eorum auctoritas etiam hic alicujus momenti a contrario. nam licet *Ionium* in carmen hexametrum

 non

non nisi secunda correpta: tamen Iōnius. vel Iŏnius intrare posset. jam, quod sciam, neque qui *Iambos* scripserunt, neque *heroici* usquam, locuti de κόλπῳ Ἰονίῳ, hac voce istis quantitatibus usi fuerunt. cum tamen in regione *Ionia* & inde deductis vocabulis utantur passim modulo τῶν Iŏnius. vel Iōnius, tam *Graeci* quam *Latini*. ex etymo nihil certi confici potest: nam vel ab Ἰὼ vel Ἰάων, Ἴων Ἴων, qui *Apollinis filius*. vel Ἴων, Ἴον, qui *filius Itali*, derivant *Ionium* sinum. dicemus quaedam ad L. VIII. III. 133. 17. eadem varietas in voce Παραιτώνιον. cujus rectior scriptura videtur παραιτόνιον ab etymo παραιτένειν & a poetis confirmata. sed quorum auctoritatem *Clar. Marklandus* hic non magis admiserit. quin παραιτωνιων in numo ap. *E. Spanhem.* de *Praestant. Numismat. Edit. Antiquae.* p. 779. Verum cum *J. Vaillantius* non exhibeat, & prius productus sit a *J. Seldeno* ad *Marmora Oxoniensia* p. 157. deinde ex *Hub. Goltzio* laudet, huic epigraphae non multum tribuo.

P. 102. Vs. 14. Τὸν περὶ αὐτῆς μῦθον ἐκπέμπει] sic *Eratosthenes* & alii accusabant *Homerum*, quod *Ulixis errores* in Oceanum ἐξέπεμψε, quia longinqua loca sunt εὐκατάψευστα. quos *Strabo*, in primis φιλόμηρος, graviter refellit.

P. 102. Vs. 15. Πῶς . . . Στάτειραν] οἷός τε εἶ. δύνασαι. προήχθης. vehemens nimis τολμᾷς.

P. 102. Vs. 18. εἴ τι ἄρα δυνατόν ἐστιν εὑρεῖν φάρμακον] non εὑρεθῆναι. tetigimus antea L. IV. III. 69. 11. L. V. II. 82. 1. En aliquot exempla. *Aristotel. Rhet.* 1. V. §. 9. ἡδὺς ἰδεῖν *Demosth.* παραπρ. 312. B πόλεις χαλεπαὶ λαβεῖν. *Plato Philebo* 14 C. ῥᾴδιον ἀμφισβητῆσαι. *Lys* 207. A. ἄξιος ἀκοῦσαι. *Sympos.* 182. A. νόμος ῥᾴδιος νοῆσαι. *Hippia Maj.* 289. A. αἰσχρὸς συμβαλεῖν. *Demosth. in Leptin.* 543. D. ἀτοπὸν ἀκοῦσαι. *Lucian. Phalar Pr.* 190. ἀπορρητότατα μοι ἀκοῦσαι ἦν. ubi recte *Schol.* explicat ἀκουσθῆναι nec aliis tricis opus erat. *Isocrat. Paneg.* 69. χαλεποὶ προσπολεμεῖν. uti recte editio *Cantabrigiensis.* alii πρὸς τὸ πολεμεῖν.

Tamen passivum non nunquam adhibent. *Demosthen.* in *Aristog. Pr.* 832. A. δεινὸς ἐλαττωθῆναι. *Plato Hippia. Major.* 299. A αἴσχιστον ὁρᾶσθαι. cui exemplo tamen posset obmoveri quod ὁρᾶσθαι saepe pro ὁρᾶν occurrat. unde δεινὸς ἰδεῖν & ἰδέσθαι obvia.

P. 102. Vs 18 Εὕρηται] in *Apogr.* εὕρῃς. posses quoque εὑρήσεις. obvia locutio. *Eurip. Hippol.* 698. Ζητοῦσα γ' εὗρον φάρμακ'. οὐχ ἃ βουλόμην. *Xenoph. Ephes.* III. 45. φάρμακον εὑρὼν, ποῖόν ὃ κακῶν με ἀπαλλάξει τὴν κακοδαίμονα. quod recte per se constituit *Eruditiss. Abreschius* in *Miscellan.* Vol. XI. III. 17. *Codice* adstipulante.

P. 102. 19. Παρ' Ἕλλησι καὶ παρὰ Βαρβάροις] Posset in ore Persae ad regem regum male sedere videri distinctio Graecorum & Barbarorum.

Sed

Sed ſic ſolent Graeci ſaltem ſcriptores inducere alios populos de ſe loquentes. ap. *Xenoph.* K. A. I. 258. B. *Cyrus* ipſe milites ſuos vocat barbaros. ap. *Aeſchyl. Perſ.* 391. *Nuntius* ad *Atoſſam Xerxis* uxorem.

Φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν.

Hector ap. *Eurip.* ad *Rheſum Thraciae* regem gloriatur pene in cognomine *Tragoedia*, vs. 404.

Σὺ δ' εὐγγενὴς ὢν, Βάρβαρός τε, Βαρβάρυς
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.

ap. *Herodot.* IX. 47. *Mardonius*, *Gobryae* filius, *Perſas* barbaros vocat quin *D. Paullus* ad *Romanos* ſcribens C. I. 14. Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. ipſos ita rerum dominos hoc titulo inſignit. ap. *Herodot.* II. 158. legimus, unde patet Graecis non ſolum reſpectu aliarum gentium ſic loqui libuiſſe, Βαρβάρους ἅπαντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέυσι τὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσυς. *gentes omnes alia lingua utentes vocabant barbaras.* nihil tamen ultra eorum virtuti, ingenio, acumini detrahentes. iſta enim vanitas reſervari debebat in noſtrum aevum quibusdam e Francica gente eruditionis ſolidae corruptoribus contemtoribusque. verum ne iniqui paucorum vecordiam derivemus in nationem olim ante alias, & nunc quoque de literis bene merentem. Barbarum eſt decretum *Apollonii Tyanenſis Epiſt.* XXI. Οὐ γὰρ θέμις, βαρβάρυς αὐτὺς ὄντας εὖ πάσχειν. ſic *Cod.* meus. vulgo abeſt ὄντας. ſaltem ab *Oleariana.* ſic *Epiſt.* XIII. ſupple Ἀλεξάνδρον αὐτὸς ἀναθρέψαι καὶ.

P. 102. Vs. 20. Φάρμακον γὰρ ἕτερον ἔρωτος οὐδέν ἐστι πλὴν αὐτὸς ὁ ἐρώμενος] centena loca in hanc ſententiam facile obvia fiant proxime ad noſtrum *Heliodor.* IV. 177. ζητητέος σοὶ, Χαρίκλεις, ὁ ἰασόμενος, γένοιτο δὲ ἂν μόνος ὁ ποθέμενος. *Plato Phaedro* 252. B. πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος ἔχοντα, ἰατρὸν εὕρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων. non inmerito *A. Gellius* L. XIX. 19. *Valeris Aeditui* hos verſus extollit.

Quid faculam praefers, Phileros, qua nil opu' nobis?
Ibimus. hoc lucet pectore flamma ſatis.
Iſtam non potis eſt vis ſaeva exſtinguere venti,
Aut imber coelo candidu' praecipitans.
At contra hunc ignem Veneris, niſi ſi Venus ipſa,
Nulla eſt quae poſſit vis alia opprimere.

Con-

Conferas, velim, epigramma Graecum, nobis adpositum p. 89. *Animadversionum harum.* ubi pene eadem sententia.

P. 102. Vs. 20. Τῦτο δὲ ἄρα ϰ̀ τὸ ᾀδόμϐυον] ne quid arrode. *Aelian.* V. H. I. 30. τῦτο τὸ δὴ λεγόμϐυον. *Alciphr.* II. III. 226. τὸ δὴ λεγόμϐυον τῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ. ubi omittit *Cod.* γῆς. & ϰ̀ ἐμὲ ϰ̀ Φιλήμονα scribit. mox ibi lege. ἃ δὲ ἐπιϛέλλειν αὐτῷ ἔγνωκα, βύλομαί σε εἰδέναι. *Cod.* ἔγνωκα βύλομαι δὲ. nescio quid sibi modo velit exhibens. ὄψεται. quam formulam explicat *N Heinsius* ad *Ovidium* L. I. ex *Ponto* II. 10. de nostra formula egit *J. Perizonius* ad *Aelian.* II. XII. & XXIX.

P. 102. Vs. 20. λόγιον] etiam Latini hac voce usi. vide *Miscell. Observ.* Vol. I. p. 176. & de hoc oraculo *J. Pricaeum* ad *Appul. Met.* II. 81. & exuberantius agentem *Tib. Hemsterhusium* ad *Luciani Nigrin.* T. I. 82.

P. 102. Vs. 21. Ἰάσεται] nihil vulgatius. *Heliod.* VII. 328. εἰ γὰρ τῦτο [sic *Taur.*] ποιήσειας, Κυϐέλιον φίλτατον, δυεῖν δὲ ἑνός μοι φανήσῃ νόσων ἰατρὸς, ἔρωτ☉ τε ϰ̀ ζηλοτυπίας. vulgo ibi quoque δυοῖν. quod aeque bonum. licet illud magis Atticum. videatur celeb. *Dukerus* ad *Thucyd.* IV. VIII. p. 242. passim δυοῖν quoque. *Aristoph. Vesp.* 1202. ψήφοιν δυοῖν. *Pace* 1306. ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. *Acharn.* 90. *Xenoph.* περὶ πόρων. 923. B. δυοῖν μναῖν. uti *Plato* de L. L. VI. 774. B. pro quo *Aelian. Epist.* 3. δυεῖν μναῖν. *Lysias.* p. 410. δυοῖν βακτηρίαιν. pro quo sine caussa nunc δυαῖν. nam me fateor esse ex istorum secta, qui omnia bene & religiose pensitanda arbitrentur, ante quam quid in auctore mutemus. in isto autem loco etiamnum non video, quin οἱ δυνάμϐυοι opponantur τοῖς ἀδυνάτοις, de quibus ibi passim agitur. ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis ductum, sciendum est, Athenis plerosque senes gestasse *duos* baculos, uno uti inniterentur dum altero se defenderent. testem laudo *Scholiasten. Aristoph.* ad *Plutum* 273. Πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν Ἀθήναις δύο βακτηρίας ἐϐάσαζον. . . . εἶχον δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπερείδεσϑαι αὐτῇ ἢ διὰ τὸ ἀμύνασϑαι ταύτῃ, μὴ δυναμϐύυς χερσί.

P. 102. Vs. 21. Κατῃδέσϑη τὸν λόγον] *Anthol.* VII. 167. p. 481.

Τὴν μϐὺ ἀποικτείρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.

P. 102. Vs. 23. Δικαιοσύνης] μέμνημαι. L. VI. II. 100. II. Καλλιῤῥόη τῇ ἑορτῇ κατηρᾶτο. Διονύσι☉ δὲ ἑαυτῷ. L. VI. IV. 104. 12. ὡς μήτε τὺς νόμυς αἰδῦ· κεῖνται γὰρ ἐπὶ τοῖς γάμοις. μήτε μοιχείαν.

P. 102. Vs. 24. Μηδὲ μίαν μυ καταγνὺς ἀκρασίαν] *Xenoph.* K. Π. VI. 154. A. Και αὐτὸς δὲ ἐμαυτῦ κατέγνων μὴ ἂν καρτερῆσαι, ὥςε συνὼν καλοῖς ἀμελῆσαι

σαι αὐτῶν. Haec verſa fuerunt. *Tune mihi, ait, tale quiddam ſuadere auſus, ut eſt alienam uxorem corrumpere? legum, quas ipſe tuli, memini. Ne me putes juſtitiae, quam ipſe exerceo, violentas & intemperantes manus afferre.*

P. 102. Vs. 24. ἑαλωκαμένη] *Lucian. Dial. Meretr.* III. XI. 309. Παγίδα. ϗ ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων ϗ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. paſſim & noſter.

P. 103. Vs. 1. Θεραπείαν τῷ Ἔρωτι προσαγάγῃς] L. II. VIII. 34. 8. οὐδεμίαν εὑρίσκων θεραπείαν τοῦ ἔρωτος. & vox προσάγειν hic innuit convenire *medicinam. Plut.* de *Sera Num. Vind.* 496. D. διαίτας ϗ φάρμακα προσάγειν. alioqui quis forte verterit. *cultum.*

P. 103. Vs. 2. Ἀλλὰ τὴν κρείττονα ϗ βασιλικὴν, ἀνταγωνιζόμενος ἑαυτοῦ] quis hoc verbum cum genitivo compoſuit? lege ἑαυτῷ. pro σεαυτῷ, ut ſaepe. ſenſus tum erit, quae ap. *Plutarch.* in *Alexandro* 31. ἀλλ' Ἀλέξανδρος, ὡς ἔοικε, τοῦ νικᾶν τοὺς πολεμίους, τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ βασιλικώτερον ἡγούμενος *Plato* de L. L. I. 626. E. τὸ νικᾶν αὐτὸν αὐτὸν πασῶν νικῶν πρώτη τε ϗ ἀρίστη. *Chion. Epiſtola.* III. p 26. paſſim tales παραινέσεις. ſi legeris αὐτῷ. nempe τῷ Ἔρωτι. magis ſequenti periodo conveniet.

P. 103 V. 2. Κρείττονα ϗ βασιλικὴν] ſunt fere ſynonyma. omnia optima. *regalia.* βασιλικά. ſic Jovi βασιλικὴ ψυχή. βασιλικὸς νοῦς tribuitur a *Platone Philebo* 30 D. ſed etiam reſpexerit modo adpoſitum *Plutarchi* vel ſimile dictum.

P. 103. Vs. 2. Δύνασαι γάρ, ὦ δέσποτα, σὺ μόνος κρατεῖν ϗ θεοῦ] *Plato* IX. de *R. P.* 573. C. ϗ μὴν ὅγε [ὁ μεθυσθεὶς] μαινόμενος ϗ ὑποκεκινηκὼς οὐ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ϗ θεῶν ἐπιχειρεῖ τε ϗ ἐλπίζει δυνατὸς εἶναι ἄρχειν. ſimilis blasphemia ap. *Herodot.* III. 36. Οὐδὲ ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν. ſunt verba ad Cambyſem facta a patre, cujus tyrannus iſte modo ſagitta cor trajecerat filii. deplorandi ſane, qui ſanguinis, amicitiae, patriae jura proſtituere adigantur in unius domini ſpem gratiae, aura quavis ſemper inconſtantioris. prudentius *Thebanus Vates Nemeon.* X. 136. Χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώπων ὁμιλεῖν κρεισσόνων. & *Plutarch.* Ἐρωτικῷ. 945. D. Ἔρωτι δὲ μάχεσθαι χαλεπόν. Mitius tamen poſſumus interpretari ex opinione, qua deorum & virorum pugnae traduntur non ſine profuſione divini ἰχῶρος depugnatae.

P. 103. Vs. 3. Ἄπαγε τὴν ψυχὴν εἰς πάσας ἡδονάς] nempe ἀπὸ τῶν λυπηρῶν διανοιῶν. ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἐπιθυμίας. rarius ita occurrit.

P. 103. Vs. 4. Κυνηγεσίοις] non ſolum voluptatis, ſed neceſſitatis & moris gratia reges Perſae venatibus crebro operam dabant. notam id ex *Xenophontis Inſtitutione Cyri.* Unde *Parthi Vononem regem indignabantur,*

tur, quia utebatur raro venatu, segni equorum cura. ap. *Tacit. Annal.* II. 2.

P. 103. Vs. 4. Διημερεύειν] *Xenoph.* K. Π. VII. 195. C. ἄσιτος καὶ ἄποτος διημερεύει. potes latius extendere & partem noctis adjicere. *Horat.* I. *Odar.* I.

——— manet sub Jove frigido
Venator, tenerae conjugis immemor.

Lucian. T. II. 231. καθεύδοντα ὑπαίθριον, ἅτε κυνηγέτην ὄντα. Inde *Xenoph.* IV. *Memor.* 814. B. νυκτοθῆραι.

P. 103. Vs. 5. Ἄβρωτος] ut ἡμίβρωτος. quo de actum p. 80. *Animadversionum.* sic θηριόβρωτος ap. *Hephaestionem Thebanum* in *Capricorno* p. 18. ἔσται ἐκβολιμαῖος καὶ θηριόβρωτος. male nunc θηριόβροτος. *Manetho* V. 193.

Σαρκοβόροις θηρσὶν παρέχει γυμνούμενον ἄνδρα.

an hinc malles θηριόβορος. θηριόβρωτος autem aeque bonum ac θηρόβρωτος. An ap. *Val. Flacc.* VIII. 163 tentare licet,

Quod nullae te, nata, dapes, non ulla juvabant Pocula.

id est. *potus.* tamen *tempora* pro *festis diebus* non displicet. vid. VIII. 226. dapibus non carebant tales dies.

P. 103. Vs. 5. Ἐν θήρᾳ δὲ ἐνδιατρίβειν ἢ τοῖς βασιλείοις] nempe οἶδά σε. vel χαίρεις. eleganter ἐνδιατρίβειν ἐν τινὶ πράγματι, & saepe occurrit, ut & διατρίβειν.

Ellipsis etiam longe frequentissima τῆς μᾶλλον. *Libanius Ep.* 113. χαίρει γὰρ οὗτος καλούμενος, ἢ ἧπερ ὀνομάζεται. quem locum cum aliis sistit doctiss. *Interpres* ad *Diodor.* XI. 11. p. 412. *Cl. Gesnerus* de hac ellipsi differit ad *Lucianum Jup. Confut.* T. II. 631. sed non opus plura constipare post diligentiam *Bosii*, *Schoetgenii*, & *Lesneri*.

P. 103. Vs. 5. Τοῖς βασιλείοις] illud enim mollium regum. sic Magi illi & plerique reges Persici raro prodibant. ita dicitur Turiferae regionis rex ap. *Athenaeum* L. III. C 3. p. 517. ἀεὶ διατρίβειν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων. uti ibi recte emendavit *Celeb. Wesselingius* ad *Diodor. Siculum* III. 47. sic de Mesynoecorum rege testantur historici. vid *Cl. Hudchinson.* ad *Xenoph.* K. A. V. p. 385.

P. 103. Vs. 6. Καὶ ἐγγὺς εἶναι τοῦ πυρός] potes interpretari metaphorice, ut πῦρ τοῦ ἔρωτος, τῆς Καλλιῤῥόης intelligatur. sed sententia in genere prolata est.

Quare proprie accipiendum. beatorum, at etiam mollium virorum *adsidere ad focum.* vide *Aristoph. Pace.* 1131. *Vesp.* 770. & *J. Broukhusium* ad illud *Tibulli.*

Dum

Digitized by Google

Dum meus assiduo luceat igne focus.

Sed vide an istum morem satis prudenter tribuat regibus Persicis : qui stationes mutantes quater anno, efficiebant, ut semper victitarent ἐν εἰαρινῷ θάλπει καὶ ψύχει, teste *Xenoph.* K. Π. VIII. 333. C. & *Babylonis* celebratur χώρα ἀλεεινή. *Sysis* autem adeo fervidus aër, ut teste *Eusthatio* ad *Dionysium Periegeten* vs. 1073. frigidam aquam in lavacra expositam calefecerit. vide de Mesopotamia *Ammian.* *Marcell.* L. XVIII. VIII. p. 156. ubi *mollissima* ei *hiems* adscribitur. at tamen loca etiam frigidiora. *Eurip.* in *Bacchis* 15.

—— Περσῶν δ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων.

& in locis satis frigidis egisse reges Persas patet ex tot tegumentis, quibus hieme *caput*, *corpus*, *pedes* non modo, sed & *manus* & *digitos* contra aëris injuriam defendebant. ut narrat *Xenoph.* K. Π. VIII. 241. B. ex eo *Athenaeus* L. XII. p. 515. B.

Igitur ignis elementum non modo in usum, sed etiam delectationem fuerit Persis Persarumque principibus.

At quid si aestate venatio instituebatur! an tum recte hoc exercitium opponetur ad focum pandiculationi? an nullae aliae in aula Persica avocationes, quibus otium reges fallerent. an non γυναικεῖα & *compotationes.* sane aptius aliquantum scripturus fuisse videtur ἢ ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ τοῖς γυναικῶσι, καὶ ἐγγὺς εἶναι τοῦ πυρός. & tum commode illud πῦρ acciperetur sensu metaphorico & hic accommodato. verum quis tantum audeat, ut interponat hoc vocabulum? quid si nihil interponendo, sed literulam mutando hunc sensum huic loco restituamus, legamusque ἢ τοῖς βαλανείοις καὶ ἐγγὺς εἶναι τοῦ πυρός.

Reges Persae erant φιλόλουτροι. vide *Plutarch.* in *Alex.* 30. *Darii* λουτρὸν. *lavacrum* describentem. *Diodor.* XVII. 36. *Xenoph.* K. Π. VIII. 241. E. ubi λουτροχόοι memorantur. qui L. I. 11. B. conjungit γυναικῶνας & λουτρά. λοῦται . . . πρὸς γυναιξὶν ἐστί. revera Charito forte melius voce λουτροῖς usus fuisset : sed vocabulnm βαλανεῖον ipsi adhaesit ex more Graeco, quo pauperiores in *Publicis Balneis* sese calefaciebant. vide *Aristoph.* *Plut.* 953. & *Alciphr.* I. XXIII. & III. XLII. verum etiam ditioribus *domestica balnea* erant. vide primo loco *Berglerum.* nec peccavit tamen βαλανεῖον & λουτρὸν confundens. namque inspice *Anthol.* L. IV. XVIII ubi a decimo ad trigesimum epigramma λουτρά & βαλα-

νεῖα promiscue habita invenies. & *Maneth.* IV. 253. dixit. —— λετρῶν τε καθαρῆρας βαλανείων. nec difficultatem habet. optime vero *venatio* & *balneatio* opponuntur, ut apud *Aristoph. Nub.* 1047. πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας. & ita Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωή.

Corpora debilitant balnea, Bacchus, amor.

& hac ratione forte apud *Athenaeum*, ubi de rege Turiferae regionis loquitur, servari posset ἀεὶ διατρίβειν ἐν βαλανείοις, ἐν τρυφῇ. quod si mecum βασιλείοις emendanti viro clarissimo accedas, habueris exemplum contrarium τοῦ βασιλείοις in τὸ βαλανείοις mutati.

Omnia haec consideranti mihi facilius gradus fieri videtur a *balneis*, *lavacris*, quocunque sensu; ad τὸ πῦρ sive proprie sive tralative, quam si servetur βασιλείοις. saltem metaphoricum sensum praeferrem in voce πῦρ. licet, uti innui, nimis restricta sic fiat oratio, & vile quid hic adfricuisse videretur Regi Persarum Charito, si proprie *ignem* & *focum* intelligas. tu, lector, boni consule hanc meam suspiciunculam.

LIBRI SEXTI CAPUT QUARTUM.

P. 103. Vs. 8. Κεκοσμημένοι.] vide ad L. I. VI. 10. I.

P. 103. Vs. 8. Στρατείας] nam venationes Regum Persarum saepe in armis. ut ex *Xenophontis* Libro primo Παιδείας notum.

Facile στρατεία *exercitus.* hic se tueatur: licet id saepius στρατιά. unde haec vocabula ἐν τῇ χρήσει ἀλλάσσονται crebro, teste *Ammonio.* p. 130. & *Codices* ubique incerti. vid. *J. Hudsonum* ad *Thucyd.* VII. 55. v. 47. poetae στρατιὰ etiam pro στρατεία videntur adhibuisse. *Aristophan. Lysistr.* 592.

Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς καθ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε.

vulgo στρατείας. *Basileensis* Editio in στρατειάς vestigium verae lectionis servavit in *accentu.* ap. *Demosth.* περὶ παραπρ. 331. F. legimus Τὴν ἄτην δ' ὁρῶν στείχουσαν ὁμοῦ τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν. ubi *Cod.* στρατιά. sed satis, si cum *Hier. Wolfio* legamus ὁμοῦ τῇ στρατείᾳ. vide L. VI. VIII. III. 8.

P. 103. Vs. 8. Διαπρεπέστατος ἦν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς] sane dativi multam sibi licentiam vindicant. mallem tamen αὐτῶν vel ἐν αὐτοῖς. facile exciderit post ἦν.

P. 103.

Digitized by Google

P. 103. Vs. 10. Καθῆσο ἵππῳ] idem, quod modo dictum, hic quadrat. ἐπὶ ἵππῳ. ἐφ' ἵππου.

P. 103. Vs. 10. Νισαίῳ] plerique in hac ſcriptura adquieſcunt. ſi lubet, conſulere potes *J. Caſaub.* ad *Athen.* v. 342. *H. Valeſ.* ad *Ammian.* XXIII. VI. 288. & *G Arnaldum Lection. Gr.* 200. & qui in alia abit, *Cl. Salmaſ.* ad *Solinum* p. 842. Νισσαῖος. *Cod. Taur.* ap. *Heliod.* IX. 449. ſed ubi ad *Heſych.* in Νησαίας legere jubemur Νησαῖος. quam ſcripturam omnium deterrimam habeo, & tamen *Codex Oppiani Venetus* agnoſcit in L. I, K. 310 *Schol. Lucian. Adver. Indoct* III. 104. Eadem varietas ap. *Aelian.* II. V. H. 41. in filio *Dionyſii majoris Nyſaeo.* apud *Ovidium Ep. Heroidum* xv. 54.

Niſiades matres Niſiadeſque nurus.

etiam *Heinſius Nicolaus* probat id vocabuli de *Niſo* rege *Megarorum* in *Attica*, deduci, unde Megara in Sicilia orta. ego *Neſiades* protulerim. Sicilia per excellentiam νῆσος. νᾶσος, νάσος. νησίς. νησιάς.

P. 103. Vs. 10. Μεγίστῳ] *Herodot.* III. 103. *magnitudine & pernicitate* praecelluiſſe docet. L. VII. 40. ἱεροὶ dicuntur, quia Soli ſacrificabantur. *Olearius* ad *Philoſtr. Apollon. Vita* L. I. 31. peculiari vero honore talem alii praeter regem adſcendere permittebatur. vide *Briſſonium.*

P. 103 Vs. II. χαλινὸν] quatuor haec equorum ornamenta recenſet una quoque *Achilles Tat.* I. 49. vide ibi *Salmaſ.* & *Pricaeum* ad *Appulej.* X. *Met.* p. 621. *Heliod.* III. 135. φαλάροις δὲ καὶ προμετωπιδίοις ἀργυροῖς καὶ ἐπιχρύσοις ἐξησκημένη, καθάπερ ἀγώνισμα τοῦτο τῶν ἐφήβων πεποιημένων. ita *Codex Taur.* nempe *Librarius* πεποιημένον repoſuit, neſciens πεποιημένων active notare. vide *Demoſth.* παραπρ. 360. F. 340. E. quod & alios fefellit. noſter autem ſobrius in hoc ornatu deſcribendo: cum tamen circa haec luxuries talibus ſcriptoribus, ſi usquam, permittenda foret. iſte hiſtoricus ap *Lucianum Quom. Hiſt. Scr.* p. 27. in deſcribendo equi fraeno regis Parthici cenſuram non effugit.

P. 103. Vs. II. προμετοπίδια] *Codex Taur.* in *Heliod.* IX. 444. habet προμετώπια quod non ſequaris. ſed praetulerim ex eodem & *Vat.* mox ὡς ὁπλίζειν.

P. 103. Vs. II. Χρύσεα . . χρύσεα] elegantiam hanc a κακοζηλίας crimine vindicavit *P. Burmannus* ad *Ovidii Metam.* II. 107.

P. 103. Vs 12. Πορφύραν Τυρίαν] vide L. VIII. I. 128. 23. IV. 135. 5. *Firmico* II. XII. 4. audit *Tyriae myricis purpura.* notum *Tyriam* praelatam fuiſſe *purpuram*; verum tamen & huic ex *Sandice Indica* prae-

 cel-

celluit. vide *Cl. Salmas.* ad *Vopisci. D. Aurelian.* 29. p. 485. in utraque *splendor. lumen* quoddam probatur. *Vopiscus.* l. 1 *Divinus purpurae fulgor.* inde *Clara purpura* & *veri luminis purpura. Lampridius Diadum.* C. 4. p. 780. *Trebell Poll. Claud.* 17. 403. *Statius Silvar.* IV. 5. 42. *contentas arto* lumine *purpurae. Auson. Grat. Act.* ad *Gratian.* C. XXXVIII. *praetextam meam* purpurae *tuae* luce *fucatam. Val. Flacc.* V. 361. *flammea murice tegmina. Plinius* H. N. IV. 11. p. 707. *purpureo colore lucent uvae.* ita *gemmae lucere* dicuntur. Idem L. XXXVII. 60. 719. *Ion gemma, raro saturo colore* lucet. *Nazar. Paneg. Const.* XXIX. *corusca* lux *gemmarum.* XXXV. *Auri Lux. Manilius* V. 512. *Gemmarumque jubar, radiantes lucibus ignes.* & innumera exempla, ubi purpurae *ardor, ignis, flamma* tribuatur. consule *Nic. Heinsium* in *Advers.* L. V. VIII. p. 616. eleganter igitur *Manilius* L. V. 258.

Liliaque & Tyrias imitata papavera luces.

luces Tyriae. Tyria purpura veri luminis. at quid audio! Immo „ *Tyriae luces ineptum* & κακόζηλον „ pronuntiat *Aristarchus Britannus.* quid tum? si ineptire placuerit *Manilio* & esse κακοζήλῳ, hocne vetabit *Bentlejus?* novitne aliquem scriptorem extitisse, qui non potuerit ineptire & κακόζηλον quid sequi: saltem vel ex hujus vel illius calidioris sententia grammatici. ulline igitur jus fuerit nobis obtrudendi hic, quia scilicet alii poetae sic locuti fuerunt,

Tyrios *imitata papavera* fucos.

& quid hic κακόζηλον vocatur? an quod *luces* pro *coloribus* dixerit, ut recte explicuit hunc locum magnus & circumspectus Criticus *J. F. Gronovius* in *Observat.* II. VII. 263. an quod *Tyrias luces* conjunxerit & dixerit pro *lucente purpura.* at cur hoc magis affectatum quam quod *Publio Syro* apud *Petronium* C. 55. *gemmae* vocentur, *ignes lapidei.* & quantum abit *Virgilianum Luce coruscus aëna* pro *thorace aereo.* Malumus κακοζήλως quam interpolatas & confictitias in auctoribus lectiones.

Quoniam hic sumus, tentemus, utrum locum, quem pro desperato deseruerunt interpretes & cum iis ipse *Bentlejus*, suae lectioni restituere contingat. is eodem libro invenitur vs. 399.

Non semper tanti merces est parva laboris:
Censibus aequantur conchae, rapidumque notari.
Vix quisquam est locuples, oneratur terra profundo.

Bent-

Digitized by Google

Bentlejus ait „ Transiit hunc locum *Scaliger* , ut desperatum. pro *quisquam. Gemblac.* unquam. pro *notari. Lipsiensis & Vossianus notori.* „ mihi hic ipsa vera lectio videtur παρακόπτειν & Criticum tantum non vocare. reponendum puto : quin tu ipse repones jam :

Non semper tanti merces est parva laboris :
Censibus aequantur conchae , . apidumque n. tori
Vix quisquam est locuples. oneratur terra profundo.

modo expedias L. & I. suisque locis colloca , & habebis veram lectionem *lapidumque nitori vix quisquam est locuples.* id est , nemo adeo dives jam est , ut *margaritas* & *gemmas* possit emere. terrae non habent tantum auri & argenti in suis visceribus , ut pretia *gemmarum* & *baccarum* ex maris fundo protractarum adaequent. accidebat jam tum , quod *Ael. Lampridius* narrat in *Alex. Severo.* C. 51. *Quum quidam legatus uniones duos uxori ejus per ipsum obtulisset magni ponderis & inusitatae mensurae , vendi eos jussit : qui cum pretium non invenirent , ne exemplum malum a regina nasceretur , si eo uteretur , quod emi non posset , inauribus Veneris eos dedicavit.*

Si dubites , vide quam crebro *gemmae* & *lapides* componantur. neque enim offenderint , quia *nitent* : vel quia circumlocutione dicatur *lapidum nitor* ut *hederae nitor. Virg. Culice.* 405. pro *nitente hedera.* vel *eidem.* 64. *lapidum fulgor* pro *lapidibus fulgidis. lapides* enim *margaritae , gemmae.* noster L. IV. 399.

Ut veniant gemmae , *totus transsibitur orbis ,*
Nec lapidum *pretio pelagus cepisse pigebit.*

prius κακῷ κόμματι tamen versum dicit *Aristarchus Anglicanus.* αὐτοῖς ἴφα. v. 517. *perque caput ducti lapides. Tibull.* I. IX. 39. *Non lapis hanc , gemmaeve juvant.* ubi inter alia *Broukh.* ex *Solini* C. 56. *Margaritas legunt . . . . conchae sunt , in quibus hoc genus* lapidum *requiritur. Justinian. Instit.* L. II. T. I. §. 18. *lapilli & gemmae.*

Vix poetam hunc relinquo , tot vulneribus nuper novis , nomine fomentorum , consauciatum. L. v. 178. hi leguntur versus.

Te , Meleagre , colunt flammis latitantibus ustum ,
Reddentemque tuae per mortem munera matri ;
Cujus & ante necem paulatim vita sepulta est ;

At-

Atque Atalanteos conatum ferre labores,
Et Calydoniaca bellantem rupe puellam.

reliquos versus modo adposui, ut pateret, de quo ageretur. nempe sub *Jugulis* sive *Orione* [vide *Doctiss. J. Pontederae Epist.* XVIII. 198.] egregio venatore nati, venatores fiunt. ad penultimum versum nostra observatio se continebit. & quidem merito reprehendit *Scaligerum Bentlejus*, quod hunc versum sua sede, ut saepe alias, removerit. at quid ipse? *Atalantei labores* ipsi sunt, nihil nisi *venatus*. at hine tanti, ut eos *conatus ferre* dicatur *Meleager post Herculem princeps Heroum*: ita V. D. rogat. quid ipse? corrigit *Atlanteos* At, rogo, *istine Atlantis*, ut *coelum tulerit*, tanti fuerunt, ut eos *conatus ferre* dicatur *omnium heroum princeps Hercules*, & cui, ut ex aliis didicimus poetis, *coelum sarcina parva fuit*? an *conatus* fuit, & *coelum* ceu nimium onus, in antiquum chaos, compagibus disruptis, ingenti ruina praecipitari e suis humeris siverit? fefellit ambos, nimia corrigendi licentia & minor quam requisita in mentem poetae penetratio. ambo conversi *Meleagri* ad nomina & *Atalantae*, in iis sic defixi fuerunt, ut non cogitarint per illum *conatum Atalanteos ferre labores* alium posse intelligi praeter *Meleagrum*. At *Atalanta* non una; nempe una est *Schoenei* filia, altera *Iasii*. passim a poetis, ut hic pene, confusae. quod docere post alios non opus hic. jam *Iasii filiam* ambiit *Milanion*, item *egregius venator* & ideo merito sub Orione natales nactus. ut brevis sim, lege hos *Propertii* ex Elegia prima versiculos, & de virorum maximorum hallucinatione non dubitabis.

Milanion nullos fugiendo, *Tulle*, labores,
Saevitiam durae contudit Iasidos:
Et modo Partheniis amens errabat in antris,
Ibat & hirsutas ille ferire feras.

credo, jam alios, praeter *venatum*, *Atalantae* agnoscis *labores*, quos *Milanion*; non *Meleager*, *ferre conatus* fuerit.

Vin' addam aliud specimen, quo pateat Britannum Criticum correxisse aliquando auctorem suum, ubi ejus sensum ne quidem perceperat? Ne sit invidiae: literarum juvandarum, non viri meritis detrectandi gratia haec scribimus. L. IV. 565.

Sed nimium indulgens rebus Fortuna secundis,
Invidet in faciem, saevitque asperrima fronti.

Hor-

Digitized by Google

Horrendus bello Trebiam, Cannasque, Lacumque,
Ante fugam, tali pensabat imagine victor.

Quid hic V. D! *Ductor* reponit: quia si *Victor* servetur, Hannibal videretur horrendus bello dici *ob fugam*. quod absurdum „ At poeta singulari exemplo ostendit Fortunam, sive Nemesin, rebus nimis secundis invidere: & ideo victoriosum futurum Hannibalem fecisse *luscum*, *saeviisse in ejus faciem* & *frontem dedecorasse*. quod si non iram ita in ipsum exonerasset dea, & ille hoc damno, hac *deformi imagine* non placasset numen Nemeseos, & oculi jactura *pensasset* bellicam gloriam, non futurum fuisse, ut unquam tantus exstitisset bellator. omnes victoriae, *ante fugam*, ipsi non obvenissent, nisi *luscitione* in tempus placasset invidiam Fortunae: quae tandem tamen nimiis fatigata ejus successibus, fugere adegit.

P. 103. Vs. 11. ὕφασμα Βαβυλώνιον] *Babyloniorum* & *Alexandrinorum* dexteritas in texendo celebratissima. hanc artem & alias ad rem vestiariam spectantes versibus rotundissimis & in re minuta nihil vilitatis prae se ferentibus describit *Manethon* L. VI. 431.

Ἰσουργοὺς τεύχουσιν, εὐννήτοις τε μίτοισιν
Φάρεα ἐξυφόωντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλυνοῖσιν
Εἵματα καλλύνοντας, ἢ ἰσχαλέης περόνῃσιν
Ῥωγαλέους πέπλους ἀκχηθέας ἐκτελέοντας.

dedit ibi εὐνήτοις contra *Codicem*. cum tamen sic poetica orthographia requirat, certe non respuat. vide *S. Clarkium* ad *Iliad.* Ω. 580. & *Criticum Vannum* p 367. at praeterea exhibet Φάρεα δ' ὑφανόωντας. quod in verborum seriem peccat; nullus enim conjunctioni locus. deinde in *prosodiam*, quia ὑφᾶν semper, ut ὑφαίνειν corripit primam. deinde in *Etymologiam*, nullum enim tale verbum ab ὑφᾶν vel ὑφαίνειν potest profluere. at recte ὑφόωντας ab ὑφάω. ut ὁρόωντας ab ὁράω. latuerit ἐξ in isto δ. nihil melius occurrit. L. I. 244. in simili caussa laborat versus

Ἔνθεα λυσσόωντες ἑὸν δέμας αἰμάσσουσιν.

repone λυσσώοντες. sic ab ἡβάω apud *Homerum Iliad.* I. 446. habes ἡβώοντα. & *Odyss.* E. 69. ἡβώωσα.

P. 103 Vs. 12. Τιάραν ὑακινθινοβαφῆ] *Glossae.* ὑακίνθινος. *Ferrugineus.* πορφύρα μέλαινα. *Ferrugo.* Ὑάκινθος. *vaccinium.* uti *Virgilio* vaccinia *nigra.* apud *Val. Flaccum* L. VI. 700. *Myraces Parthus.*

—— viridem gemmis & Eoae stamine silvae
Subligat extrema patrium cervice tiaram.

ibi *silvae* longe elegantius quam *telae*. *Xenoph* K. Π. VI. 169. χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη σολιδωτὸν τὰ κάτω, καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ. *Athenaeus* L. XII. V. 525. E. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν πορφυραῖ τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακινθινοβαφεῖς. sic malim quam ὑάκινθοι vel ὑακίνθιναι. ibi autem ne mutes πορφυραῖ in πορφύρεαι vel πορφυραῖ. passim haec scriptura obtinet: unde πορφυρός pro πορφύρεος

φύμος fuisse usurpatum colligeretur. sic habes ap. *Lucian.* T. I. 131. 701. T. III. 617. accentus *codicum* meliorum non neglexerunt olim critici. quos respicere & callere prodest. hujus neglectu in *Maximo* περὶ ἀπαρχῶν vs 100. πόσιν *maritum* abiit in ποσὶν *pedibus.* ubi mox lege παιφάσσουσα, nisi malis παφλάζουσα.

P. 103. Vs. 13. χρύσεον ἀκινάκην] non intellige capulum *inauratum*, sed ex *solido auro. Demosth.* in *Timocr.* 793. C. Καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους Δαρεικούς. id est fere sexcentos, quos dicunt, *ducatus.*

P. 103. Vs. 13. Υπεζωσμένος.] *Lucian.* περὶ γυμν. II. 887. dixit διεζωσμένος τὸν ἀκινάκην. & *Scythae* tribuit. ubi alii παραζωσμένος. ut p. 915. ubi alii περί. mihi διὰ satis se probat, ut fortius quid. 914. ξιφίδιον παρὰ τὴν ζώνην ad dextram vero, ut plurimis docet *P. Burmannus* ad laudatum modo *Flacci* locum.

P. 103. Vs 13. δύο ἄκοντας ἐκράτει] *Virgil.* XII. *Æn.* 164.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

ibi tamen non in venatu. sed ἀκόντια venantium. vide *Pollux.* v. 19. hinc *Diana Venatrix* δίλογχος. ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα ap. *Hesych.* in utrumque usum hic. nam venatio Persarum regum, ut diximus, expeditionis militaris speciem habebat.

P. 103. Vs. 14. φαρέτρα καὶ τόξον] proprie venatica, quamvis & ipsa bellica instrumenta. *Virgil.* I. *Æn.* 186.

Constitit hic, arcumque manu celeresque sagittas
Corripuit: fidus quae tela gerebat Achates.
Ductoresque ipsos primum, capita alta ferentes
Cornibus arboreis, sternit

vide *Animadversiones* p. 389. hic videmus *arcus & sagittas* conjuncta, ut *arcum & telum* in *Manilio* vindicavimus.

P. 103. Vs. 14. Σηρῶν ἔργον πολυτελέστατον] ut de *Peplis Theod. Prodr.* IX. 409.

Οὓς δημιουργεῖ Σηρικὴ μιτουργία.

sed μιτουργία in *pharetra*, locum, non in *arcu & sagittis* habuerit. quibus tamen utendis & procul dubio fabricandis excellebant *Seres.* unde apud *Horat.* I. *Odar.* 29.

Doctus sagittas tendere Sericas.

ubi vetus interpres *Parthicas* reddit. sed non opus. omnes ad *Orientem* hi populi sagittis & *Indi* longis valde utebantur. Quomodo *Serum* pharetrae confectae, non dixerim. at ῥαφή, quae non sine *filis*, locum habuerit. unde *Theocrito Idyll* XXV. 265.

Ρίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην.

potuit etiam fuisse *picta*, vivis istis, quibus Serum regio praecellit, coloribus. etiam *gemmata.*

P. 103. Vs. 15. Ἴδιον ἔρωτος φιλόκοσμον] vide L. II. IV. 29. 23. *Aristaen.* I. 27. recte autem reponetur τὸ φιλόκοσμον.

P. 103. Vs. 15. Μέσος ὀραθῆναι] *ut ab omni parte; undique conspici posset. quod accidit in medio positis rebus vel personis. Virgil.* VI. 667.

— *medium nam plurima turba Hunc habet.*

inde ἐν μέσῳ & ἐν τῷ μέσῳ. *propalam. coram omnibus. Lucian.* de *M. Perega.* μόνον οὐχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ. *bis Accus.* II. 810. idem διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης κωμάζων. qui locus laudatur a *Pricaeo* ad *Apolog. Appul.* p. 91. 180. *in medio foro bacchabundus.* quem & vide ad *Metamorph.* p. 111. VI. IV. 10. 15. *Plutarch. Bruto.* 231. εἰς τὸ δωμάτιον & ἐν τῷ μέσῳ καθεζόμενος opponuntur. de quo inmerito *Solanus* dubitat. *Hesiod. Scuto Hercul.* 461. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ. *Anthol.* III. VII. 162. 219.

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα.

Propert. III. VI. 19.

Seu sequitur medias, Maenas ut ista, vias.

Sophocl. Philoct. 631.

Δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις.

In *mediis Argivis. coram omnibus Graecis.* ita recte *Pricaeus* in *Appulejo* II. *Metam.* p. 112. *in medio Thessaliae* restituit. *Max. Tyr.* XXIV. 4. ἔλεγε δὲ ταῦτα μόνον οὐκ ἐν μέσοις τοῖς Ἕλλησιν. Id est, *coram omnibus Graecis in aliqua congregatis panegyri, ut in Olympiis vel Isthmiis.* vide *Lucian.* de *Gymn.* II. 917. cum autem apud *Maximum* sequatur ἀλλὰ καὶ οἴκοι, καὶ δημοσίᾳ, ἐν συμποσίοις, ἐν Ἀκαδημίᾳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν ὁδῷ illud δημοσίᾳ minime abundat, quasi idem cum τῷ ἐν μέσοις Ἕλλησιν. nam haec locutio tantum superat τὸ δημοσίᾳ, quantum multitudine & frequentia omnes Graeci unum populum Atticum. ἐν τῷ δήμῳ Ἀττικῷ, ibi δημοσίᾳ. *Euripd. Bacch.* 259. 688.

Καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις.
Ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις Βάκχαις.

Anthol. III. XXV. 58. 278. e *Codice* malim

Εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
Ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων.

quamvis

quamvis enim Μέσαις Πιερίδεσσι se facile tueatur; quia tamen Codex omnium instar μέσσαις, quod aliquid fortius, exhibeat, praetulerim. *Quintus Calaber* III. 100. (& 351.)

—— ἐν δὲ σὺ μέσσοις Δαιτύμόνεσσιν ᾔειδες.

Anacreon XXXVIII.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμὶ,
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
Μιμούμενος χορεύσω.

Nonnus L. XXXIII. *Bassar.* 243. ὄφρα χορεύσω Μέσσοθι Βασσαρίδων ——

Matthaeus C. XIV. 6. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ.

P. 103. Vs. 16. Ἀπὸ Καλλιρρόης ὁραθῆναι] si hoc non tangam, forte alius post me longam notam consarcinaturus est, qua τὸ ἀπὸ pro ὑπὸ, millies occurrente, defendat. sufficiant in Miscellaneis notata Vol. III. p. 427. qua de caussa multa sane nota satis tetigi, sed paucioribus: at praecipue quia hodie etiam notissima sollicitantur vel ob id, quod sint vulgatissima & contestatissima. mox typi errorem corrige in ἐκπλήσθη.

P. 103. Vs. 19. ἡ σπουδὴ καὶ ὁ θόρυβος ἐκεῖνος αὐτῶν, ἐξέσπασεν ἂν καὶ τὸν ἔρωτα] refer αὐτῶν ad βοώντων, θεόντων, κυνῶν. nulla opus mutatione. si quid mutandum, legerim αὐτὸν ἐ. ἀ. τ. ἔρωτα. nam venandi studium inter amoris remedia recenset *Ovidius Rem. Amor.* 199.

Vel tu venandi studium cole. saepe recessit
Turpiter a Phoebi victa sorore Venus.

de voce ἐκσπᾶσαι actum L. v. IX. 94. 22.

P. 103 Vs. 20. Τέρψις μετ᾽ ἀγωνίας] ἀγὼν & ἀγωνία saepe non differunt. hic est *laboriosa contentio.* vide L. IV. I. 63. 10.

P. 103. Vs. 20. Κινδύνος ἡδύς] *Jul. Africanus* in Κεστοῖς p. 301. de *sagittandi arte.* Καὶ ἦν τι καὶ τερπνὸν καὶ κίνδυνος ἡδονῇ. ubi *Boivinus.* ἡδονή. si liceret μεθ᾽ ἡδονῆς, praestaret.

P. 103. Vs. 21. αὐτῷ παραθεόντων] *dativus* hic se tueri potest.

P. 103. Vs. 22. Θηρίον] in *Apogr.* θηρίων. posses suspicari excidisse θηρίον. sed ista repetitio nullas hic habitura est Veneres. similem ἔννοιαν apud *Valerium Argonaut.* VI. 720.

P. 103. Vs. 23. Ἔβλεπε τὴν μὴ παροῦσαν] vide L. II. VIII. 34. 7. nec non

Digitized by Google

non *Anthol.* L. VII. 191. p. 485. ex quo colorem duxit *Jo. Cotta* in celebratis elegidiis IX. & X.

P. 103. Vs. 25. Συνεξῆλθεν ἐπὶ τὴν θήραν ὁ Ἔρως] *Max. Tyr.* I. III. ἵνα αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡδοναὶ συμπλέωσι. III. 9. Ἀλλὰ καὶ τὸν Διογένην ἐκεῖνον εἰς τὸν πίθον ἡδονὴ εἰσάγει. εἰ δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῷ συνεισέβαλε, τί τὴν ἡδονὴν ἐξοικίζεις τῷ λόγῳ. *Horat.* III. *Od.* I. 4.

> —— *Sed timor & minae*
> *Scandunt eodem quo dominus : neque*
> *Decedit aerata triremi : &*
> *Post equitem sedet atra cura.*

vide & *Librum* II. *Oda* XVI. vs. 20.

P. 103. Vs. 25. ἅτε δὲ] V. D. ἅτε δή. vide L. V. V. 86. 17. dicta de οἷα δή. vocula ἅτε non male videtur reponi posse pro ὅτε apud *Dionem Cassium* L. XIV. p. 770. D.

P. 103. Vs. 26. ἀντιπαταττόμενον] vide L. II. IV. 34. 10.

P. 104. Vs. I. εἰς τοὐναντίον τὴν τέχνην περιέτρεψεν αὐτῷ] L. VI. VII. 108. 16. τὴν αἰτίαν ἔτρεψεν εἰς τὴν φυλαττομένην. *Lucian. Asino.* 587. περιφέρειν ita fere adhibet. βάσκανος δαίμων εἰς τοὐναντίον περιήνεγκε. *Ulpian.* ad *Demosth. Leptin.* 562. E. Μᾶλλον δὲ περιέτρεψε πικρῶς εἰς ὑπόνοιαν καθαψάμενος. hic autem αὐτῷ. in *malum.* in *damnum* ejus. τέχνη autem est illud consilium, quo per venationem suadente Artaxata voluerat dissipare amoris curas : at illa ipsa venatio regem magis incendit.

P. 104. Vs. 2. ἔνδον παρὼν] satis declaratum L. VI. III. 101. 22.

P. 104. Vs. 2. Οἷον ἦν] Pellices in venationem educebant Reges Persae. vide *Brisson.* de *R. P.* L. I. p. 165. ex *Athenaeo* L. XII. II. p. 514. C. Idem *Strabo* de regibus Indis L. XV. 1037. A. & *Plato* in sua republica feminas ξυνθηρεύειν jussit. vide L. V. de *R. P.* 466. C. in loco autem *Athenaei* recte *Casaub.* ἐπὶ θήραν pro ἐπὶ θύραν reposuit. obvia illa confusio. ap. *Herodot.* VII. 147. ἐξηρτημένοι & ἐξηρτυμένοι. ubi nescio an omnes ex *Cod. Mediceo* prius sint praelaturi.

P. 104. Vs. 3. Κνήμας ἀνεζωσμένην] Cothurnis supra crura inductis utebantur venatores. *Virgil.* I. *Æneid.* 341.

> *Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram,*
> *Purpureoque alte suras vincire cothurno.*

Ubi adposite multa *Lud. de la Cerda* & in primis *Pollucis* locum ex L. V. §. 18. ὑποδήματα κοῖλα εἰς μέσην τὴν κνήμην ἀνήκοντα, δεσμῷ ἀκριβεῖ περιεσταλμένα. horum cothurnorum indicia deprehenderis in numis &

 aliis

aliis monumentis Dianam venatricem exhibentibus. vide *Ezech Spanhemium* ad *Callimach.* in *Dianam* vs. 11. p. 134. tamen illi cothurni partem bonam crurium conspicuam relinquebant, unde Naso potuit scribere L. III. *Amor.* II. 31.

Qualia succinctae pinguntur crura Dianae.

P. 104. Vs. 4. Καὶ βραχίονας γεγυμνωμένην] in iisdem monumentis usque ad humeros Dianae brachia sunt nudata. vide ad L. IV. I. 64. 6.

P. 104. Vs. 4. Πρόσωπον ἐρυθήματος στῆθος ἀστάθμητον πλῆρες] an legendum. ἀθμάτων vel ἄθματος πλῆρες, id est ἀθμαίνον? *Plutarch. Demetr.* 23. ἀσθενὴς καὶ μεστὸς ἄθματος. de *cursore.* Et *Plato* de *R. P.* VIII. 556. B. ἄθματος καὶ ἀπορίας μεστός. de *milite. Lucian. Cataplo.* T. I. 623. πνευστιῶντα, μεστὸν ἄθματος τὸ σῶμα. idem dicit contrario vocabulo *Aeschylus Persis* 484. Οἱ δ' ὑπ' ἄθματος κενοί. & rursus alia in re μεστὸς pro κενὸς ὑπὸ, *Lucian.* I. p. 672. μεστὸς λιμοῦ. *Apoll. Arg.* II. 432. dicit ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο Ἆθμ' ἀναφυσιόων.

Quia vero vocabulum ἀστάθμητον non videtur a librariis procusum, malim transpositione locum tentare & legere πρόσωπον ἐρυθήματος πλῆρες, στῆθος ἀστάθμητον. ita L. VI. III. 101. 15. ἐρυθήματος μεστόν. L. IV. II. 67. 4. ἐρυθήματος ἐνεπλήσθη. & talium trajectionum exempla dedimus in *Vanno Critica* C. VII. p. 188. vide notata quoque L. III. VII. 55. 2. & *G. Arnaldum* in *Variis ad Jus conjecturis* L. II. C. VI. sic in *Arato* 610. duo *Codices* vitiose Ἀργὼ δ' οὐ πᾶσα μάλα pro μάλα πᾶσα. in Quinto *Calabro* spississimae tales trajectiones, ut L. III. 324. ubi satis absurde ἀμφὶ χέοντται conjicitur pro ἀμφιχέοντται, & θοὰ φῦλα inprobatur. vid. IV. 191. VI. 46. VIII. 129. X. 367. quae quum sint tam frequentes in poetis, ubi ordo verborum a metro saltem regitur, quid mirabimur in prosaicis libris turbatum verborum ordinem?

Recte autem στῆθος dicitur ἀστάθμητον, licet frequentissime de τύχη, ὄχλῳ, ἀνθρωπίνῃ φύσει dicatur. vide *Max. Tyr.* XI. 6. XIV. 7. *Porphyr.* de *Abstin.* I. 18. *Demosth.* p. 314. quo loco utitur. *H. Valesius* ad *Harpocrat.* in h. v. *Casaub.* in *Aristaen.* I. 28. reponit ἀστάθμητον γνώμην. sensu bono. sed malim αὐτὸς ἐρᾷς ἐκείνης. ἐξήγησαί μοι τὴν στάθμην καὶ τὴν γνώμονα. vulgo τὴν στάθμην τὴν γνώμην. ita hae voces junguntur a *Theogn.* vs. 804.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
Εὐθύτερον χρή μιν, Κύρνε, φυλασσέμεναι.

ita κανὼν & γνώμων.

P. 104.

P. 104. apud *eundem* vs. 544. Χρή με παρὰ στάθμην ϗ γνώμονα τήνδε δικάσαι
Κύρε. δίκην, ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.
uti recte V. D. pro γνώμην emendavit. *idem* 939. Εἰμὶ παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. *Clemens Alex. Strom.* VII. 89. ἀκριβεῖς γνώμονες τῆς ἀληθείας.

P. 104. Vs. 5. Οἵη δ' Ἄρτεμις] *Homer. Odyss.* Z. 102.

P. 104. Vs. 10. Ταῦτα ἀναζωγραφῶν ϗ ἀναπλάττων] primi verbi auctoritatem *Suicerus & Scottus* stiterunt. *Aelian.* V. H. III. I. διαγράψασθαι ϗ διαπλάσασθαι. ultimum vocabulum inter alia occurrit apud *Agathiam Scholasticum* in effigiem *Archangeli*, quod integrum adponam.

Ἄσκοπον ἀγγελίαρχον ἀσώματον εἴδεϊ μορφῆς,
Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.
Ἔμπης οὐκ ἄχαριστον, ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων
Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φανταςίῃ.
Οὐκ ἔτι δ' ἀλλοπρόσαλλον ἔχει σέβας· ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ
Τὸν τύπον ἐγγράψας ὡς παρεόντα τρέμει.
Ὄμματα δ' ὀτρύνουσι βαθὺν νόον· οἶδε δὲ τέχνη
Χρώμασι πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην.

Ideo autem integrum dedi, quia *L. Kusterus* in ipso limine *Suidae* p. 1. ubi exstat versus secundus in Ἆ & in σκοπῶν, fatetur, se nescire, unde hoc depromserit *Suidas*, praetereaque obvium si i fuisse negat in *Anthologia inedita.* in qua tamen exstat. nota vocem ἀπιθύνειν. porro in voce σκοπῶν habetur ἀπεπλάσατο. quae & lectio *Codicis.* at *Kusterus* ἀνεπλάσατο probat ex primo *Suidae* loco. at licet id rectum sit, ut *Anthol.* L. IV. VIII. 44. 315.

Χάλκεον Ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο.

a *Codicis* lectione steterim. *Anthol.* VII. 33. 454.

Αὐτῆς Μιλπουβώνης φθόγγον ἀπεπλάσατο.

ubi in primo versu pro ἴχνεα malim ἰλύεα, licet modo secundae manus auctoritate. saepe enim hoc pro illo obtinet. eodem L. VII. 146. 477.

Ὄμματα ϗ δειρῆς φέγγ☉ ἀποπλάσεται.

ubi versu secundo pro *Planudeo* ἐν ταῖς lege αὐταῖς. & vs. 5. pro τῇδε repone τόίῃ & vs. 6. ξοάνῳ, emendante *Salmasio. Cod.* ξοάνων. *Eunap.* p. 144. dixit φάντασμα ἐπὶ τὴν ὄψιν πάσαν. vide L. IV. II. 66. 13.

P. 104. Vs. 11 Ταῦτα λέγοντ☉] Lacunam vides, quae in ipso *Codice*. originem ejus percipis statim, nempe quia librarius intermedia duarum periodorum, a voce incipientium eadem ταῦτα, oculo inattento & properante manu transilierit. *Doctiss. Cocchius* notavit „ *Hic est lacuna tertiae parti unius paginae Codicis aequalis. quae Codicis paginae tertia pars aequat unam & dimidiam nostrarum paginarum* „ jam ut intelligas paginae capacitatem *Codicis*, Lector, qui *Cocchianum Apographum* oculis

lis non usurpavisti, velim scias τὸ δρᾶμα τοῦτο] editionis nostrae p. 102. 15. usque ad ἀλλὰ βασιλεὺς ὅτε] Editionis nostrae p. 103. 21. inplere unam & dimidiam paginam apographi. jam cum ter tantum capiat una pagina codicis, qui formam nostrae editionis non excedit vel latitudine vel profunditate, colligis facile ultra paginam nostrae editionis deficere, & simul quam minutis literis tota scriptio constet. quae cum tempore in lurorem abierit & alias maculata saepe sit, non mirum videbitur, si hic illic oculus legentis prae fatigatione fuerit hallucinatus. possumus autem hinc colligere eam lacunam jam insedisse in πρωτοτύπῳ hujus *Codicis* Florentini. insigne hic igitur documentum habemus, similitudinem incipientium pericoparum vel versuum saepe defectibus ansam praebuisse. exempla aliquot adjiciemus jam datis in *Animadv.* p. 24. & 212.

In *Heliodori* L. x. 309. e *Codice Taurinensi* a vocibus ἐκ πολλῶν ταλάντων omnia interciderunt ad voces τῶν πολυταλάντων. & hic *codex* tamen accurate scriptus: ut adeo & aliquot *lacunas* aliorum suppleat. ex. gr. L. VII. 335. τοὺς καλοὺς αὐτῇ κἀγαθοὺς γνωρίζουσα ἀεὶ, addit καὶ τὸ πιστὸν διὰ πάντων ἀποῤῥήτων φυλάττουσα. quod supplementum simili colore vindicat locus L. VII. 363. Οἶδα ὡς τὸ πιστὸν ἔχει φυλακῆς τῶν ἀποῤῥήτων. & L. I. 46 addit ὅταν „ καὶ τὴν ἱερωσύνην „ καὶ τὴν τιμὴν ἀνακτήσῃ (ἀνακαλέσῃ male cum *Basil.*) τῆς προφητείας. ubi tamen posset videri glossa, καὶ τὴν ἱερωσύνην. τοῦ τὴν τιμὴν τῆς προφητείας. & sane cavendum, ne *glossas* pro supplementis γνησίοις in contextum recipiamus vel pro veris lectionibus. rursus L. I. 62. Οὗτος ἐπιβουλῆς συνθήκῃ τὴν ἱερωσύνην τῆς προφητείας . . . παρελόμενος. ubi vulgo tantum ἐπιβουλῇ. atque *Vaticanus* valde corrupte ἐπιβουλῇ τῆς ἱερωσύνης τῆς προφητείας. quasi alterutrum, glossa foret, sed ubi tum aliud substantivum, ut τιμὴν, deficeret. & sane ἱερωσύνη τῆς προφητείας nescio an alias dixerit *Heliodorus*. potuit forte. Verum revertamur ad praesens genus in *Libanii Epistola* CCCCXCIII. p. 248. a vocabulo κοιμώμενος duo tresve versus omissi ad recurrens κοιμώμενος. ap. *Nemesium* de *N. H.* II. p. 41. Δείναρχος δὲ ἁρμονίαν τῶν τεσσάρων στοιχείων. οὐ γὰρ τὴν ἐκ τῶν φθόγγων συνισταμένην, ἀλλὰ τὴν ἐν σώματι θερμῶν καὶ ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν. καὶ ξηρῶν ἐναρμόνιον κρᾶσιν καὶ συμφωνίαν βούλεται λέγειν ubi *Cod.* meus post στοιχείων inserit ἀντὶ τοῦ κρᾶσιν καὶ συμφωνίαν τῶν στοιχείων. quod vide an auctoris habeas. In *Epistola ined.* *Alciphronis* in *Codice* legitur ἀπὸ δὲ αὐτῆς [πέτρας] ὕδωρ ἀκήρατον ἐστάλαττεν ὑπὸ δὲ τῆς prior periodus plane delituit in *Apographo*, quia ἀπὸ & ὑπὸ initiales voces. Insignis defectus in *Xenophonte Ephesio* L. II 35. ex hoc fonte scaturivit: sed qui *Tib. Hemsterhusium* non latuit. quem velim inspicias in *Miscellaneis* nostris Vol. v. T. I. p. 24. & viri Lynceos oculos demiraberis. locum integrum adscribam. uncinulis inclusa

clusa debentur iteratae collationi. Ἄγει δὴ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τὸν Λάμπωνα „ τὸν αἰπόλον, ᾧ πρὸς γάμον ἐδεδώκει τὴν Ἀνθίαν ἡ Μαντώ, ἐδεῖτο δὲ τοῦ Λάμπωνος „ εἰπεῖν . . . ibi mox supple ὅτι καὶ Ἀνθία. Credo alias jam ex codice meo in *Alciphronis Ep.* I. XXI. suppleviſſe λιμώττοντα λιμώττοντι συνεῖναι διπλοῦν τὸ βλάβος. ut etiam *Vatican. Berglero* probante. ex concursu similium periodorum videtur Laconica Apollonii Tyanensis, utut brevis, epiſtola fuiſſe tertia parte & meliore mutilata ap. *Philoſtratum* L. IV. C. XXVII. p. 167. Ἀπολλώνιος Ἐφόροις χαίρειν. Ἀνδρῶν τὸ μὴ ἁμαρτεῖν, γυναικῶν δὲ καὶ τὸ ἁμαρτόντας αἰδεῖσθαι. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ διορθοῦσθαι. ultima quinque vocabula, non puto ἀπροσδιόνυσα, debentur, libro meo manu exarato. ap. *Eunap.* 89. supple. πάντας μὲν λανθάνων ὅτι θεραπεύει θεοὺς „ πάντας δὲ νικῶν ὅτι ἐθεράπευε θεοὺς „ καὶ τόν. & p. 136. etiam insignius auge. καὶ τοὺς Προαιρεσίου „ φίλους εἶχεν ἀθυμία. ὁ δὲ ἀνθύπατος αὐτοὺς τὸ δεύτερον ὡς ἐπὶ τιμαῖς συγκαλέσας, ἅπαντας κατεσχεθῆναι κελεύει καὶ τὸν Προαιρέσιον „ ἐξαπινάιως εἰσκαλεῖ. originem omiſſorum eandem vides, *Barberiniano* autem codici medicinam debes. de re hac pluribus agit *J. Casaub.* ad *Athenaeum.* L. XI. IV. 784. & κριτικώτατος *J. Marklandus* ad *Max. Tyr.* X. 7. exempla alia ſuppeditabit *Celeb. P. Weſſelingius* in *Probabil.* C. XXXVI. 324. & olim in *Moſchi Idyllio* quodam quatuor verſus hoc ob malum exſulantes digna ſede collocabimus.

P. 104. Vs. 12. Μένει] *Non dijudicata eſt lis.* Latinis *actio manere* dicitur vid. VII. I. I. 114. 2.

P. 104. Vs. 13. Χήρας ἐρᾷς] Nempe *adulterium* proprie non committitur in virginem vel viduam: ſed *ſtuprum.* quamvis καταχρηστικῶς alterum pro altero ponatur. vide *Celeb. C. Andr. Dukerum de Latin. ICtorum* p. 122. *& ſeqq.* & *J. G. Hofmannum* ad *L. Jul. de Adult.* C. IV. p. 74. & *J. Taylorum* ad *Lyſian* p. 19. patet hinc, ut alias jam, re vera in rebus forenſibus verſatum noſtrum fuiſſe. *Manetho.* V. 235.

Τὴν δ' ἰδίην ἀκμὴν φιλέοντι δίδωσιν ἐραστῇ,
Τὴν δ' ἄλλου χήρην αὐτὸς ποθέων ἀγαπήσει.
Ζηλώσει δούλην ἢ ψάλτριαν ἢ πολύκοινον.

nunc legitur & vertitur χώρην. *locum.* ſine ſenſu. ne dubites. ita *Firmicus* III. XIV. 6. *ancillas, viduas, vel meretrices matrimonii ſibi gratia copulabunt.* potes quoque huc trahere alium ejusdem locum ex L. VII. XVII. *ab aliis ſtupratam dabit uxorem.*

P. 104. Vs. 14. Μήτε μοιχείαν] vide L. VI. III. 102. 23. v. VII. 90. 14.

P. 104. Vs. 14. Δεῖ γὰρ πρῶτον εἶναι ἄνδρα τὸν ἀδικούμενον, εἶτα τὸν ἀδικοῦντα μοιχόν] ſi ſcripſiſſet, εἶτα ὁ ἀδικῶν μοιχὸς ἔσται vel μοιχὸς νομισθήσεται, ὁμολογηθήσεται, nihil in verborum compoſitione inſolens foret. nunc illud δεῖ

 non

non plane ſuo ſenſu ordinario quadrat in ſecundo membro, ſed debet in mente mutari in verbum affine. εἰκὸς ἐςαι. voce δεῖ etiam L. VI. II. 99. 16. abuſus eſt. forte potuiſſet etiam ſcripſiſſe εἶτα ὁ ἀδικῶν μοιχός. nempe ἐςι. ita in comparatione poſt ὥσπερ, modo caſus praecedenti convenit, modo nominativus ponitur, intellecto verbo ex antecedentibus. apud Graecos & Latinos. *Chion Epiſt.* III. p. 25. μετρίως ἐωρῶμεν συνημμένως, ὥσπερ τῶν ἄλλων ἕκαςος, nempe ἑωρᾶτο. at *Xenoph.* K. A. IV. 332. κύψαντα ἔδει πιεῖν, ὥσπερ βοῦν. potuerat & βοῦς πίνει. ſed tamen ibi δεῖ πιεῖν accuſativum potius deſiderat. ita hic εἶτα δεῖ εἶναι μοιχόν. quod verius. ſed tum, ut monui, δεῖ non plane ſecundo loco communem ſuam notionem retinet. vid. L. VII. II. 117. 5.

P. 104. Vs. 19. Πρὸς ἡδονὴν] ita locutus L. IV I. 63. 4. & ſic paſſim alii. *Heſych.* in μελιοσέμφυ. *Demoſth.* I. *Phil.* 52. F. *Herodot.* III. 126. *Aeſchyl. Prom.* 493. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας. 460. C. *Strabo* tamen L. III. p. 234. A. dixit. εἰ μέν τινι πρὸς ἡδονῆς ἐςιν ἀκούειν. καθ' ἡδονὴν dicit *Thucyd.* VI. 17. qui πρὸς ἡδονὴν II. 65. cum centum aliis.

Ἐν ἡδονῇ idem fere. *Demoſth.* in *Ariſtog.* 847. A. *Herodot.* IV. 139. VII. 15. *Eurip. Iphig.* in *Taur.* 493.

Ita πρὸς ἀνάγκην paſſim. *Galen. Protrept.* p. 5. & 6. πρὸς ἀνάγκην ἐθίζουσι. *Lucianus* ter quater, & ita alii. tamen *Ariſtaen.* L. I. 2. utitur πρὸς ἀνάγκης. & rurſus L. I. 13. & *Heliod.* I. 40. ubi tamen *Taurinenſis* vulgatam conſtructionem praefert.

Unde neſcio, ſi non plures auctoritates compoſitioni per genitivum acceſſerint, an ſana haec haberi debeat ſcriptura.

Ita πρὸς ὀργὴν. πρὸς χάριν. πρὸς βίαν. πρὸς ἔχθραν. paſſim. quae tamen minus commode aliquando Latine redduntur. ut ap. *Ariſtoph. Acharn.* 73. πίνειν πρὸς βίαν. *pro viribus.* immo *coacti.* *Sophocl. Oed. Col.* 688. *Aeſch. Prom.* 207. *Eurip. Cycl.* III. *Heracl.* 47. *Ariſtoph. Ran.* 868. 880. *Plut. Demetr.* 35. *Lucian. Piſcat.* 234. ap. *Sophocl. Antig.* 30. πρὸς χάριν βορᾶς εἰσορᾶν & 920. πρὸς χάριν νόμου λέγειν. Varie a Scholiaſtis explicatur. ſimpliciter acceperim ibi ἕνεκα. χάριν. alioqui ſane πρὸς χάριν τινος δικάζειν aliud ſignificat.

P. 104. Vs. 19. Προσλαβόμενος ὑπὸ χεῖρα τὸν εὐνοῦχον κατεφίλησε] illud προσλαβόμενος fere eodem ſenſu, quo προσαγόμενος explicuimus L. II. VIII. 34. 4. & ἐπισπασάμενος. *Plutarch. de Garrul.* 508. D. προσελκόμενος ὡς φιλῆσαι.

P. 104. Vs. 19. ὑπὸ χεῖρα] an manum capiti inpoſuit, vel humeris, & ita eum vel caput ejus oſculatus fuit. *Procop. Hiſt. Arc.* p. 133. Πατρίκιος μὲν τις ἀνὴρ παρὰ μαζὸν αὐτοῦ προσεκύνει τὸν δεξιὸν, βασιλεὺς δὲ αὐτοῦ καταφιλήσας τὴν κεφαλὴν ἐξῄει. nam adorandae purpurae ritus erat ejusmodi, ut patricii quidem ad dextram principis papillam adorarent, princeps

ceps eorum caput deoscularetur. vid. *H. Valesium* ad *Ammian. Marcell.* xv. v. 64. *Sophocl. Oed. Col.* 1191.

Καί μοι χέρ', ὦ 'ναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
Ψαύσω, φιλήσω δ', ἢ θέμις, τὸ σὸν κάρα.

ibi enim *Cod. Vat.* τ' ἢ θέμις. vulgo τ' εἰ θέμις,

Xenoph. Apol. Socr. 706. D. τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν, σὺ δὲ, ὦ φίλτατε Ἀπολλόδωρε *Lucilius.* L. xxix. 25. p. 79. *Hic me ubi videt, subblanditur, palpatur, caput scabit, pedes legit. Cod.* habet L. xxviii. & *scalpit,* & omittit duo ultima vocabula, forte non intellecta. vide L. viii. iv. 135. 22.

P. 104. Vs. 23. Θέλω γάρ σε καὶ πεῖσαι] Hoc enim amantis est: non vi agere. unde ipse *Amor* ap. *Symmiam* πτερυγίῳ.

Οὔτι γὰρ ἔκρινα βιάζειν, παράγω δὲ πειθοῖ.

ubi *Codd.* sex πραΰνω δὲ πειθοῖ. ne cetera tangam.

P. 104. Vs. 23. Εὐθὺς οὖν ἀνακλητικὸν ας τῷ βασιλεῖ εὐχαίρων ὡς] suspiceris sane ᾆσαι vel ᾄσας vel aliud tempus latere verbi ἀείδειν in syllaba ας. obvia locutio ἀνακλητικὸν ᾆσαι. sed quid de reliquis fiet? quis hic dativo locus? quis dixit εὐχαίρειν? an id placuit *Charitoni* ut L. v. I. εὐελπίζειν. si modo id ibi verum. non puto. non magis quam ap. *Proclum Hymno in Musas* 24. εὐγνοίην. εὐκρίνας. *Iliad.* π. 199. & εὐπλήσας. π. 223. quod prius in *Clarkiana* mutatum, secundum non. vide *Animadv.* p. 49. in *apographo* ας τῷ linea subducitur. inter βασιλεῖ & εὐχαίρων majusculum spatium. tamen puncta, solita defectus indicia, non comparent. quisque pro suo sensu suppleat. forte εὐθὺς οὖν ἀνακλητικὸν ᾄδεται. βασιλεὺς μὲν ἔχαιρεν ὡς τὸ Καλλιρρόης θήρημα θηράσας. καὶ Ἀρταξάτης δὲ ἔχαιρεν νομίζων. vide ad L. viii. ii. 130. 12.

P. 104. Vs. 24. Θήραμα θηράσας] de utroque sexu *Xen. Memor.* I. 715. B. Ἀλκιβιάδης θηρώμενος ὑπὸ γυναικῶν. *Max. Tyr.* xxiv. 5. ἀπὸ κυνηγεσίου τῆς Ἀλκιβιάδου ὥρας παραγινόμενοι. *Maneth.* v. 291.

Εὔθικτοι, πινυτοί, εὐσχήμονες, ἀρχικυνηγοί,
Οὐχὶ μόνον ζώων θηρήτορες, ἀλλὰ γυναικῶν.
Διστολόγοι, δίγαμοι, δίγονοι θαμὰ, καὶ διπολῖται.
Φαινόμενοι. πᾶσιν καὶ μακαριζόμενοι.

ubi εὔθικτοι vertitur *lepide tangentes.* sane *cavillantes* magis perspicuum foret. vide *Cl. Salmas.* ad *Vopisci Carin.* p. 796. & *J. H. Boeclerum* ad *Herodianum* L. iv. 7. 3. p. 192. bene ibi vindicantem istam vocem. porro rescripsi θαμὰ pro θ' ἅμα. & πᾶσιν pro πάλιν. *Anthol.* I. xxvii. 12. 38.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
Ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
Κύματος ἱμείρων. δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
Ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ὦ δέδεσαι.

Planudes pro prima voce, παρθενικῷ substituit. In *Palat.* Θρασύβουλε. sed ex alio nostram lectionem depromsi. elegans non minus ἔννοια secundi distichi, quam illa *Horatiana.*

 Vix

Vix illigatum te triformi
Pegasus expediet Chimaera.

Auctor latet: ſed melioribus epigrammatographis annumerandus. *Alciphron. Epiſt. Ined.* Πολλὰ μὲν ταῖς Νύμφαις, πλείω δὲ ἢ οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ ἱκετευόμενοι διδόναι τινα ἡμῖν ἐρωτικὴν ἄγραν. ubi paullo ante lege. Καὶ Πὰν οἷον καλλωπεύων τὰς Ναΐδας, ὑπερέκυπτεν. male ὑπερέκρυπτεν. & ſic θηρεύειν dicimur alia, quae conſequi ſtudemus. *Aeneas Sophiſt. Ep.* 20. φιλιας. ap. *Lucian.* de *Merc. Cond.* 1. 663. ἡδονὴν θηρεύειν ad mentem eruditiſſimi de Lucianoque optime meriti *Geſneri* reponi poſſet, niſi θεραπεύειν aeque probum foret. qua locutione utitur ipſe *Samoſatenſis Bis Accuſ.* 11. 816. & alias. *Plato Phaedro* 233. C. ipſam locutionem habet. τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύειν. & ſaepe.

P. 104. Vs. 25. Νομίζων πρὸς ὑπηρεσίαν . . . . πη . .] ita *Apogr.* male typi τη dederunt. forte οὐ χαλεπὴν πεμφθῆναι. ſed mox ſequitur ᾤετο γὰρ τὴν πρᾶξιν ῥᾳδίαν. alium ſenſum, & convenientem dedit Interpres. tu comminiſcere ſyllabas quadrantes.

P. 104. Vs. 15. βραβεύειν δὲ λοιπὸν ἅρμα βασιλικὸν] βραβεύειν hic eſt *regere. gubernare. adminiſtrare.* ſaepe in hac locutione vox ἡνίαι adhibetur. *Alciphr.* III. LXI. τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου. *Ariſtoph. Equit.* 1104. *Plutarch. Numa* 138. *Arat.* 358. *Paullus Silent.* prologo in ἔκφρασιν S^tae^. *Sophiae* 128.

Οἱ τὰς πόλεις τάττοντες, οἱ τὰς ἡνίας
Ὅλων ἔχοντες καὶ λόγων καὶ πραγμάτων.

Lucian. Praec. Rhet. 13. τὰ τέθριππα ἐλαύνων τοῦ λόγου. elegantiſſimo loco *Plato* VIII. de *R. P.* 566. D. Ὁ δὲ δὴ προστάτης ἐκεῖνος αὐτὸς πόλεως, δῆλον δὴ ὅτι μέγας μεγαλωστὶ οὐ κεῖται, ἀλλὰ καταβαλὼν ἄλλους πολλοὺς, ἕστηκεν ἐν δίφρῳ τῆς πόλεως, τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος. ſic Latini. *Incertus auctor Panegyr. Maxim. & Conſt.* C. XII. *Solus hoc, ut dicitur, potuit deus ille, cujus dona ſunt quod vivimus & videmus, ut habenas male creditas, & curſum devio vectore turbatae tranquillitatis reciperet, rurſumque dirigeret . . . ſtatim igitur, ut praecipitantem rempublicam refraenaſti & gubernacula fluitantia recepiſti, omnibus ſpes ſalutis illuxit.* ſic accipio *Manethonis* locum L. II. 371.

——— Μεγάλων φιλίην καὶ κέρδεα νωμᾶν.

de voce βραβεύειν egimus L. IV. v. 72. 7. qua ſignificat, *diſpenſare. pro arbitrio conſtituere. tribuere. dare.* eam in *Manethonis* L. IV. 613. reſtituendam autumo. loco contaminatiſſimo legitur,

Ἀντιμεσουρανίων δ' ὁπόταν Κρόνος Ἄρει λάμψῃ,
Θηροβόλου θανάτου φωσὶν κλωσθέντα βαρείαν.
Ab feris illatae mortis caſum ſtatuunt gravem.

videtur *Editor* legiſſe πλῶσιν. ſic ἔκπλωσιν βίου habes L. II. 482. ſed an κλωσθέντα ſignificat *ſtatuunt?* κλωσθεὶς. *glomeratus. Parcarum colo netus.* legerim Θηροβόλον θάνατον φωσὶν κλωσθέντα βραβεύει.

Saturnus viris *deſtinatam, fato debitam mortem largitur. conſtituit.*

quod

quod sequitur ὧν σάρκας δαίσονται ἀρίστεροι ἠὲ λέοντες ostendit, φωσὶν *viris*, recte se habere. Astris tribuuntur κλώσματα. I. 202. VI. 239. et iis *Fata* sociantur. sic *Heliodor*. II. 106. οὐρανίη φωστήρων εἱμαρμένη περίοδος τρέπει τὰ καθ' ἡμᾶς. quod L. VII. 318. τὸ δαιμόνιον βραβεύει τὰ ἀνθρώπεια.

P. 104. Vs. 26. Μᾶλλον . . . . . . γὰρ] supple ᾤετο vel ἔδοξε vel simile quid.

P. 105. Vs. 1. Οὐκ ᾔδει δὲ φρόνημα Ἑλληνικὸν εὐγενὲς, καὶ σλ . . α τὸ τῆς Κ.] in *Apographo* vix definias, utrum σλ an ολ habeatur. forte καὶ τὸ λῆμα τὸ τῆς Κ. *Heliod*. VI. 285. sic φρόνημα & λῆμα conjungit. Χαρίκλεια οὖσα γυναία μὲν τὸ λῆμα, συνετὴ δὲ τὸ φρόνημα. ubi *Cod*. solito errore λῆμμα.

LIBRI SEXTI CAPUT QUINTUM.

P. 105. Vs. 3. Μόνος λαβόμενος, μεγάλων, εἶπε] credo non deterius fuisse futurum μόνην λαβόμενος. at L. IV. VI. 73. 22. dixit καὶ μόνος . . . εἶπε. de voce λαβόμενος vide annotata L. III. VII. 55. 1. & VI. II. 99. 19.

P. 105. Vs. 4. Ἀγαθῶν] Credideris respexisse *Achillis Tatii* verba L. VI. 367. ubi servus. ὡς εἶδε Λευκίππην μόνην· ἥκω σοι φέρων (φησὶ) καιρὸν ἀγαθῶν· ἀλλ' ὅπως εὐτυχοῦσα μὴ ἐπιλήσῃ μου. Mox noster p. 106. 5. ὅταν πλουτῇς, ἐμοῦ μνημόνευε. adscribit autem has sordes servili ingenio hac pagina, quando ait; εἰωθε γὰρ πᾶς δοῦλος κ. τ. λ. tamen & alii conferentes beneficia, vices se expectare quandoque indicant. *Geneseos* XL. 14. ita *Josephus* ad *Archipincernam*. Μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηταί σοι. vid. *Eurip. Heracl*. 889.

P. 105. Vs. 5. Πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου περιχαρὴς ἐγένετο] *facili feminarum credulitate ad gaudia*. *Tacit*. XIV. *Ann*. 4.

P. 105. Vs. 6. Φύσει γὰρ ἄνθρωπος, ὃ βούλεται, τοῦτο καὶ οἴεται] sic L. III. IX. 58. 3. e contrario L. IV. 108. 73. 14. ζῆν μὲν οὖν Χαιρέαν οὐκ ἐπίστευε. τοῦτο γὰρ οὐδὲ ὅλως ἤθελεν. *Thucyd*. IV. 108. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι. ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. vide *Heliod*. II. 129. VII. 389. *Theod. Prodr*. VI. 262. *Casaub*. ad *Lampridii Heliogab*. C. 3. p. 796. *Eruditiss. Abreschius* jam talia sparsit ad *Xenoph. Ep*. p. 84. & 86. in *Miscell*. Vol. XII. p. 509.

P. 105. Vs. 8. Ὑπισχνουμένη] nihil novandum. καὶ hic *etiam*. & ἀμείψασθαι pro *futuro*.

P. 105. Vs. 9. Ἀναλαβὼν] qui suum sermonem resumit. ὑπολαβὼν alienum sermonem excipere. vide L. VI. IV. 104. 11. *Th. Magistr*. in ὑποδέχεσθαι.

P. 105. Vs. 9. Ἀπὸ προοιμίων ἤρξατο] etiam ἐκ προοιμίων dicitur. *Theodor. Prodr. Amaranto* 438.

P. 105. Vs. 10. Κᾶλ☉ εὐτύχησας] id est, *bona fortuna es consecuta & adepta.* cum *accusativo*, notat ἐπιτυγχάνειν. *Eunap. Aedesio* p. 52. τί ποτε ἄνδρας εὐτυχοῦντες τοιούτους. ut optime *Hadr. Junius.* adstipulante *Cod. Barberiniano.* sic idem sive alius περὶ πρεσβείων p. 161. (p. 16.) εὐτυχεῖν δουλείαν. *Aristaen.* I. 18. ἔρωτα φιλόκαλον εὐτυχοῦσα. *sortita.* recte. L. II. 15. τὸν ἐμὸν σύνοικον εὐτυχοῦσα. *potita.* & ita L. I. 19. optime *Celeber. P. Wesselingius* accipiebat vexatum frustra locum. εὑρήσεις γάρ τινα ῥοπὴν εὐνοίας παρὰ τοῖς γεγεννηκόσιν εὐτυχοῦντας τοὺς εὐειδεστέρους τῶν παίδων. aliud est quod apud Nostrum mox pagina hinc sequenti αὐτὸ τοῦτο εὐτύχηκας. ibi enim necessario κατὰ reticetur. aliud quod L. VII. II. 116. 3. δυστυχίαν ἐδυστύχησαν. etiam cum genitivo componitur, ut ap. *Eunap.* 32. ταύτης ὁ ταῦτα γράφων τῆς φορᾶς εὐτύχησεν. sic *Cod. Barberin.* vulgo ἐτύχησε. ubi paullo ante *Junii* correctio ἐπέτρεχε βαιῶ confirmatur.

P. 105. Vs. 11. ἀπ' αὐτοῦ ἐκαρπώσω] obvia notio verbi. plerumque in bonam, sed etiam in malam partem. *Lysias* p. 430. ἰδίᾳ καρποῦσθαι τὰς πόλεως συμφοράς. καρποὶ *utilitates. Demosth. de Cor.* 523. B. *Plat.* de L. L. I. 636. B. *Conviv.* 187. D. *Xenoph.* H. H. 581. D. *Ages* 656. D. cui autem tam inquies est manus, ut pro ἀπ' αὐτοῦ rescripserit ἐπ' αὐτοῦ. id tamen ordine feceris ap. *Manethonem* II. 477.

——— συναζὴν τεύχουσ' ἐπ' Ἄρη☉:

ubi male ἀπ'. sed quod recte paullo antea.

Καὶ δῆριν Στηρσιν. πόσεν κεῖνος συνιοῦσα,
Ἴσα δὲ καὶ συνιοῦσ᾽ ἀπορρείουσ' ἀπὸ Θύρου.

ubi vulgo δέσιν *ligationem.* quod aperte in metrum pugnat. δῆριν *bellum* hic quadrat. licet alioqui δέσιν. δεσμά. εἱρκτὴν saepe memoret. si retinere velis, legendum καὶ δὲ δέσιν. male quoque συνιοῦσα ἀπορρείουσ' erat.

P. 105. Vs. 12. Οὐκ ἄνδρα, οὗ ἐρασὴν] vid. L. VIII. VIII. 143. 18.

P. 105. Vs. 12. Νησιώτην] In contemtu insulares homines. *Xenoph.* H. H. VI. 581. E. Καὶ χρήμασί γε δήπου εἰκὸς ἡμᾶς ἀφθονωτέροις χρῆσθαι, μὴ εἰς νησύδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἠπειρωτικὰ ἔθνη καρπουμένους. καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν οὐ νήσους, ἀλλ' ἤπειρον καρπούμεν☉, πλουσιώτατ☉ ἀνθρώπων ἐστι. ita *Andromache* apud *Euripidem* in cognomine tragoedia vs. 15. per contemtum dicitur

Τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας Δοθεῖσα.

Gorgias Sophista ap. *Lucianum Praec. Rhet.* 9. nomine Νησιώτου contemtim compellatur.

P. 105. Vs. 13. Τί σοι γέγονεν] τὰ γιγνόμενα *fructus. proventus. reditus.* γέννημα de τόκῳ dici docet *Schol. Aristoph. Nub.* 1289. obvius usus.

P. 105. Vs. 14. Ποίαν χώραν ἔχεις; τίνων πόλεων ἄρχεις;] ita hae periodi potius fuissent ab auctore collocandae. *Regiones & urbes* reginis & concubinis a regibus Persicis possidendae regendaeque donabantur. veniebant autem nomine κόσμου. *ornatus alicujus.* in *redimiculum.* in *calceos.*

in

Digitized by Google

in *crines*. apud nos ita feminis conceditur certa ſumma in acus veſtiarias. *ſpeldegelt*. & inde forte periodum τινὰ κόσμον πολυτελῆ interpoſuit inter χώρας & πόλεις. *Herodot*. IX. 108. *Cl. Hudchinſ.* ad *Xenoph*. K. A. I. p. 40. *Cl. Weſſeling*. ad *Diodor*. I. 52. mox ἔχουσαι. εμηλήθης calami lapſus in apographo.

P. 105. Vs. 16. Θεραπαινίδας] in contentum. dicitur etiam Θεραπαινίδιον. quod reſtitue *Alciphr*. I. XXXVI. 158.

P. 105. Vs. 17. εἰς πάντα] πάντως. ap. *Philonem* de *Monarch*. L. II. 224. legebatur εἰς πάντα *Mangeijus* repoſuit εἰσαπαν. tamen e *MSS*. ſic εἰς πάμπαν. *Maneth*. VI. 271. vid. L. I. *Animadv*. p. 84.

P. 105. 19. Ηδέως σε εἶδε] id eſt. *amore tuo captus eſt*. *Plutarch*. *Erotico* 760. C. ἡδέως διατεθεὶς πρὸς τὴν ἄνθρωπον. *Appulej*. III. *Mileſ*. 53. *cum ſcitulae formulae juvenem libenter adſpexerit*. ſic *Cod*.

P. 105. Vs. 21. συνιςᾶν] *Auctor Soloeciſtae* T. III. 570. ἀφιςᾶν improbat. *Graevius* ibi noſtri infinitivi exemplum adfert. *Artemid*. II. 47. 141. ἀνιςᾶν. *Xenoph*. *Eph*. III. 49. de ſententia modo actum VI. V. 105. 5.

P. 105. Vs. 21. ἴδιον κέρδος] nempe *fumum* vendebant: id eſt, gratiam & auctoritatem ſuam apud principem. vid. *Lamprid*. *Alex*. *Severo*. 36 & 45. *quod genus hominum* [eunuchorum] . . . *ut habeant, unde vel gratiam vel pecuniam requirant*.

P. 105. Vs. 22 ὥσπερ ὑπὸ ξίφους, τοῦ λόγου] de uſu hoc L. I. XIII. 19. 8. *Ammian. Marcell* XXX. V. 461. *ille verbo tamquam telo perculſus*.

P. 106. Vs. 2 Τὸν μέγαν βασιλέα] *Plato* L. III. de R. P. 695. βασιλεὺς ἐν Πέρσαις οὐδεὶς πω μέγας γέγονεν ἀληθῶς, πλήν γε ὀνόματι.

P. 106. Vs. 3. Σικελίαν] Nempe Artaxerxes τῆς γῆς ἁπάσης κύριος; mox ipſi Callirrhoae dicitur: non mirum igitur ſi aulicum hoc pecus, ex adulatione coecum, hero ſuo terras ſubjiciat ipſi nequidem parentes. *Siciliam* nominavit apte: qui *Siciliam* ei poſſit donare, idem ipſam etiam ea arcere potuerit. ſpem reditus ſic aliquam movet.

P. 106. Vs. 4. Θύε] *Achill. Tat* VI. 387. Τί κλαίεις; ἀνάςηθι καὶ θύε ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν Ἀφροδίτῃ. μνημόνευε δὲ κἀμοῦ.

P. 106. Vs 5. Καὶ νύττε, ὅπως] *punge, irrita ad amorem*. κνίζειν. δάκνειν. κινεῖν. eadem fere ratione occurrunt. ſane haec vocabula quoque in aliquantum deteriorem ſenſum adhibentur. ſic *Diodor*. XIII. 58. νυγμοὺς εἰς τὴν ψυχὴν λαμβάνειν. ita ap. *Porphyr*. de *Abſt*. I. 97. νύττειν & λυπεῖν ſunt ſynonyma.

Verum νύττειν etiam de *voluptatem* creantibus dicitur. *Epicurus* inter voluptates γαργαλισμοὺς καὶ νύγματα numerabat. vide *Athenaeum* L. XII. XII. 546. E. vid. *Platon*. *Philebo* 46. E. 47. A. *Ariſtoph*. *Pluto*. 784.

Νύτ-

Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τ' ἀντικνήμια.

ubi ſane cum *Caſaubono* ad *Theophraſti Char.* XIX. agnoſco *adulandi* ſtudium. de quo ipſe ad *Athen.* VII. XI. ſed ſimul illos adulatores & paraſitos prae nimio ſtudio & adulatione potius dolorem quam voluptatem & jucundam titillationem regi ſuo attuliſſe. quemadmodum coronis & lemniſcis ingerendis ſaepe ſuffocationis periculum principibus intulerunt. de qua re L. III. VIII. 56. 21. *Ael. Lampr. Heliog.* 21. νύττειν ita ap. *Lucian. Ep. Saturn.* III. 417. ἔνυξαν τὴν χεῖρα παιδός. quod in *Convivio* III. 428. dicit ἀπέθλιψεν. utrumque de ἐραστῇ.

Alia verba, ut coepi dicere, in eandem ſententiam adhibentur. *Plato* V. de R. P. 474. D. πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικὸν ἀμηγέπῃ δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι. *Herodot.* VI. 62. Ἀρίστωνα ἔκνιζε ὁ ἔρως. *Xenoph. Conviv.* 884. E. τόν τε ὦμον πλεῖον ἢ πέντε ἡμέρας ὤδαξον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὥσπερ κνῆσμά τι ἐδόκουν ἔχειν. conjungit *Philo* de *Special. legg.* p. 301. γαργαλισμοὺς, ὀδαξισμοὺς καὶ κνησμούς. ne quis ultimam vocem ſollicitet. vid. *Schol. Theocr.* VI. 25. apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 170. legitur.

Ἐμπεροφόρουν τε καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς.

κινεῖν in hac re locum habere vidimus ex *Platone*. at etſi διακίνουν hic ad ſenſum ſatisfacit, nimirum quo Latinis *motus Ionici* celebrantur, metro tamen repugnaret: nam *Ariſtophanes*, quantum animadverti, nuſquam ἰῶτα niſi pro vocali adhibet, & ſic ſyllaba longa abundaret. an igitur διέκνων vel διεκνῶντ'. auctoritatem τοῦ διακνᾶσθαι habes ap. *Heſych.* alio ſenſu. προσκνήσασθαι turpiculo ſenſu ap. *Max. Tyr.* XXVI. 8. ut διακναίω. Videas jam, an νύττε ὅπως ex his huic loco convenire decernendum putes. Mihi aliquando in mentem venit, an non legendum Κἄνυττε ὅπως. *fac. perfice. feſtina. operam nava.* vid. *Ariſtoph. Plut.* 413 Μὴ νῦν διάτριβ'. ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι. ἀνύσας ita ſaepe de eo, qui feſtinanter aliquid peragit. & ἀνύτειν vel ἀνύττειν in *amoribus* ſaepe vide *Platon. Symp.* 217. C. *Lucian. Aſin.* p. 618.

P. 106. Vs. 6. Καλλιρρόη μὲν τὸ μὲν πρῶτον] ſaepe dicitur τοπρῶτον. verum ſaepiſſime quoque interponitur aliqua particula. δὲ. μὲν. uti ap. *Xenoph.* IV. *Memor.* 816. D. *Plut. Alex.* 63. *Diod.* XIV. 60 79. & 70. 71. ita τὸ μὲν πλεῖστον. τὸ δὲ πλεῖστον. illa particula crebro quaſi pro nihilo habetur, & iterum proinde etiam aliud μὲν vel δὲ orationi ſine noxa adjicitur, ut hic & L. III. IV. 49. I. ἐπὶ μὲν τὸ βῆμα . . . κάτω δὲ στὰς τὸ μὲν πρῶτον. etiam alias creberrime abundat illud μὲν & ſimilia orationis explementa. *Noſter* non deficit exemplis. L. VII. II. 116. 20. τῷ μὲν Αἰ-

γυπτίῳ

γυναικὶ τὰ μὲν ἄλλα προκεχωρήκει. L. III. VIII. 56. 22. Διονύσιος μὲν οὖν πάντων μέν. ubi jam aliquot exempla ſuggeſſimus. *Iſocr. Paneg.* 53. B. Οἱ πρόγονοι μὲν . . . κατῆλθον μέν. apud *Athenaeum* XV. 11. 667. D. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτλαβεύοντι μὲν χάρα. *Xenoph.* V. *Memor.* 865. C. de *Venat.* 999 A. ὁ. μὲ ἄριστοι αὐτῶν γινώσκονται μέν. *Lyſias* p. 28. Ἀμαζόνες μὲν γάρ. Ἄρεως μὲν τὸ παλαιόν. ubi, *Codices* quia variant, malim legi, Ἀμάζονες μὲν γάρ. Ἄρεως τὸ μὲν παλαιόν. ap. *Plutarch. Sertor.* 330. μὲν abundans delendum cenſent. ap. *Diod.* XIV. 58. 10. immerito μὲν proſcribit *H. Stephan.* idem L. III. 14. 27. ὁ μὲν χρυσὸς φύσιν μέν. ap. *Herodot.* VI. 101. ἔπιπτον μὲν ἐπὶ ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων. ubi V. D. ſemel μὲν exſulare jubet, licet non ignarus *Graecos cupide hanc particulam geminaſſe in una periodo.* *Heliod.* VII. 349. στοχαζομένη μὲν ὡς συνίησι μέν. ita *Cod. Taur.* L. II. 112. Καὶ διελθόντος εἰς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ τῶν ἄκρων μὲν τῆς Αἰθιοπίας. ubi credo temerariam manum ſecundum μὲν deleviſſe. nam *Vat.* & *Taur.* agnoſcunt.

Ita in aliis voculis uſu venit. ſic ap. *Platon. Phaedro.* 242. C. ὡς δή τι, ὦ ἑταῖρε, μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. *Lucian. Saturn.* III. 389. Οἴει γάρ τι . . ὑγιές τι. ubi licet ſimilis abundantia in *Diodori* L. XI. 45. innotuerit tamen alterutrum τι delendum videtur annotatori. tamen forte jure. nam alterutrum illud τι neque in *Stephaniana*, neque *Wecheliana*, neque *nuperrima* comparet. ap. *Eunap.* 6. ἀλλ' ἦν τι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέσον. ubi *Barberin.* τι θεῶν, τὶ καί. *Plato Timaeo.* 26. B. ὥστε οἷον ἐγκαύματά μοι ἀνεκπλύτου γραφῆς ἔμμονά μοι γέγονε. ubi *H. Stephanus* non audet merito delere. In *Lucae Euang.* XXIII. 51. temerarii magis deleverint in his repetitam voculam καί. Ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Liceretne huc advocare praeceptum *Demetrii Phalerei* §. LIII. Χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδέσμους μὴ μάλα ἀνταποδίδοσθαι. Οἷον τῷ Μὲν συνδέσμῳ, τὸν Δέ. μικροπρεπὴς ἡ ἀκρίβεια. ἀλλὰ καὶ ἀτακτοτέρως πως χρῆσθαι. ſi hic non locum habuerit, utile fuerit multis in locis ad Criticas manus coercendas. ſed taedet aranearum.

P. 106. Vs. 6. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξαι] feminarum arma *ungues.* *Val. Flacc.* VII. 294.

Vix animos dextramque tenens, quin ipſa loquentis
Iret in ora Deae.

Donat. ad *Terentii Eunuchum* IV. VI. 2. *in oculos maxime ſaevire feminas & Tragoediae omnes & Comoediae proteſtantur.* quem Grammatici locum cum aliis adplicuit *J. Pricaeus Appulejo* VIII. *Metam.* p. 428. 431. verum enim vero iniquior eſt haec cenſura in mitiorem ſexum. Quid

 non

non ipse imperator Alexander Severus, teste *Lampridio* C. 17. *si umquam furem judicem vidisset, paratum habebat digitum, ut illi oculum erueret.* quid non *Maximinus*, narrante *Capitolino Julio* C. 17. *oculos filio adolescentulo sustulisset, nisi de medio recessisset.* vide *Cl. Salmasium* ad priorem locum. diximus quaedam L. III. x. 60. 12. in *Apogr.* hae deliciae. αὐτῇ. ὅμοια. χαλεπαίνει. hoc dubie.

P. 106. Vs. 7. Φρενήρης] *Herodot.* v. 42. οὐ φρενήρης ἀκρομανής τε.

P. 106. Vs. 9. Κατειρωνεύσατο] vide L. II. x. 37. 17. ubi cum *accusativo.* ita *Demosth.* in *Timocr.* 783. E. καταψηφίσασθαί τινα pro τινός. vide L. I. v. 9. 10. verum possunt esse scribarum errores.

P. 106. Vs. 9. Μὴ γὰρ οὕτω μαινοίμην ἵνα] ita aliquando ἵνα utitur. vide L. III. I. 40. 4. ap. *Lucian. Phalar. Pr.* p. 197. μὴ ἂν οὕτως μανείην, sequitur ὡς. *Heliod.* VI. 292. μὴ οὕτω μοι, φησί, ποτε ἐπιθυμία κρατήσειεν, ὡς. sic *Cod.*

P. 106. Vs. 11. Μὴ οὖν] ne cogites de Μὴ οὖν. millies hae particulae junguntur.

P. 106 Vs. 14. Ὑπέῤῥιψας] sic *subjectus*, *subditus* regi dicitur. *Max. Tyr.* ὁ τοῖς νομοῖς ἑαυτὸν ὑποῤῥίψας ἐλεύθερος. ne sensum τοῦ παραῤῥιπτεῖν vel τοῦ ὑποτιθέναι hic suspiceris, qui ap. *Xen. Eph.* II. 22. ὑποτιθέναι ἑαυτὸν λῃστῇ. vid. *Miscellanea nostra* T. x. 345. ubi fere *Codex* ad mentem *Cl. Hemsterhusii* ἧκον εἰς & ὦ πατρὶς φιλτάτη. deterior sensus in *subjicere* ap. *Justin.* IX. VI. 6. *Non suae tantum, verum & convivarum libidini, velut scortum vile, subjecerat.* sic antiquissimus meus *Codex*. alter nihil deterior *vile* habet in ora. recentior *scortorum jure.*

P. 105. Vs. 17. Μὴ καὶ διαβάλει] jam antea futurum post Μὴ observavimus, credo. vid. ad *Aristoph. Plut.* 623. & *Miscell* XI. III. 15.

P. 106. Vs. 17. Ἀπέδραμον] *Virg.* VI. *Æn.* 472. de *Didone.*

Tandem corripuit sese atque inimica refugit
In nemus umbriferum.

Philo de *L. L. Special.* p. 328. 20. οὐκ ἀποδραμεῖται, τὰ ὦτ' ἐπιφράξασα. *Alciphr. Ep. inedita.* ἀπέπλυσε γὰρ ἡμᾶς. καὶ ἀκαθάρτους εἰπὼν ἀπεγράφη. sed tu lege ex codice ἀπεφθάρη. vide *Animadv.* p. 306.

LIBRI

Digitized by Google

LIBRI SEXTI CAPUT SEXTUM.

P. 106. Vs. 20. Καταλειφθεὶς] ita edere non dubitavi, licet *Apographum* καταληφθεὶς sistat. *Xen.* K. A III. 293. D. μόνοι καταλελειμμένοι. vix alia verba toties commutata inveneris. & saepe ita collocata, ut dubiam optionem faciant. Solus *Thucydides* aliquot decadas suppeditarit exemplorum. L. VII. 31. Μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἁρπαγὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. ibi *Cod.* Regius ἐγκαταλειφθέν. non per *rapinam* ibi *pars capta*, sed *relicta erat*, quia *occupati in rapto.* & sic jure L. VIII. 23. καταλειφθῆναι praefert *praestantissimus Dukerus.* vid. *Diod.* XX. 67. nec quid mutem in *Plutarchi Rom* p. 56. e contrario ap. *Xenoph.* III. K. A. 312. B. in *Cod. regio* vitiose προκαταλελειμμένην pro προκατειλημμένην. vid. *Artem.* II. 9. 91. ubi recte *Rigaltius.* in *Heliod.* IX. 458. recte editur Τί γένοιτο βασιλικώτερον τοῦ μὴ λειφθῆναι [*Taur.* male ληφ.] τὴν ἐμὴν μεγαλοψυχίαν τῆς τούτου φιλοπλυτίας. ubi vertendum fuerat *superari. relinqui post.* sic μάχῃ λειφθεὶς recte *M. Solanus* ap. *Plutarch. Pomp.* 512. pro ληφθεὶς reposuit. in inscriptione Sicula ita accipiendum vocabulum λειφθεὶς, de qua scriptura actum p. 235. *Animadv.* eam *Gualterus* aliter in *prima Editione* p. 27. aliter in *secunda* p. 6. edidit. a quo *Muratoriana* ἔκδοσις rursus abit p. DCLIX. En *secundae* formam

* λέλυμαι. prima λυμαι Mur.	ΠΑΦΙΑΝΟΣ ΠΑΦΙ	*Paphianus Paphi*
† Βιότου. Mur.	ΟΣΤΗΑΤΠΟΓΗ	*us sub hoc cespite*
	ΛΕΛΙΜΕ * ΚΩΜΩ	*solutus sum comi*
	ΔΟΣ ΛΙΦΘΕΙΣ	*cus relinquens*
	ΤΟΝΒΙΟΤΟΤ † ΣΤΕ	*vitae co-*
	ΦΑΝΟΝ	*ronam.*

Duo esse pentametra puto, sic autem legenda.

Παφιανὸς Πάφιος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλυμαι
Κωμῳδὸς λειφθεὶς τὸν βιότου στέφανον.

Paphianus Paphius hic sub terra solutus (jaceo)
Comoedus, victus quod ad vitae coronam.

λείπεσθαί τινός τι proba locutio. ne duo pentametra offendant inspice *Vann.*

Vann. Criticam C. VII. 186. pro λέλυμαι, ut *Gualt.* in *secunda* legit, posses etiam κέκλιμαι. *Murat.* Ζώντων est interpretamentum. *Comicus* hic se dicit non victum in *agendo*, sed in *vivendo* a ceteris sibi superstitibus.

Haec crebra horum verborum mixtura, cujus parco plura exempla adponere, permovisse videtur *Is. Casaubonum*, ut in *Strabonis* L. v. 360. C. ubi agitur de *Cloacis Romanis*, suspicatus fuerit pro ἀπολελοίπασι reponendum esse ἀπειλήφασιν. at scriptura horum vocabulorum nimis distans non adeo proclivem mutationem admittit. deinde credo publicae lectioni suum & optimum & necessarium inesse sensum. ita se habet locus. Οἱ δὲ ὑπόνομοι . . . ὁδοὺς ἁμάξαις χόρτου πορευτὰς ἐνίας ἀπολελοίπασι. *cava subterranea . . vias vehibus* [*foeno oneratis plaustris*] *permeabiles nonnullas reliquerunt*. considerandum de operibus *fornicatis* agi, nec latitudinem solam, sed etiam altitudinem sive profunditatem fornicum miraculo esse. nam *vehis foeni* non adeo in latitudinem, quam altitudinem exstrui solet, si multum oneris receptura sit. unde *Plinius* H. N. XXXVI. XIV. p. 743. de iisdem locutus: *vehem foeni large onustam transmitti posse*. & re vera illae cloacae hodieque superstites rem exaggeratam esse nihil etiamnum commonstrant. jam quomodo perspicue magis *Strabo* potuerit latitudinem & altitudinem horum operum exprimere, quam si dicat tantum *vacuum* fuisse relictum, ut *vehibus onustis* pertranseuntibus hi cuniculi undique paterent. sic loquuntur optimi scriptores. *Herodot.* I. 174. τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν. VI. 77. ἀπολιπεῖν μεταίχμιον.

Jam sive dicas cum *Casaubono* ἀπειλήφασι. sibi *absumunt. insumunt. occupant*. sive, ἀπολελοίπασι. *vacuum relinquunt spatium curribus pervium*. eodem redit. & ad altitudinem respectum fuisse factum, colligi licet, quia speciatim de *vehe*, non de quovis *plaustro onerato*, sermo fiat Ubi *altitudo* in rationem non venit, verum modo *latitudo*, dicit p. 377. C. ὁδοῦ ἀνοιχθείσης ἐναντίοις ζεύγεσι πορευτῆς. locutus de via subterranea Neapoli Puteolos ducente. sic qui murorum latitudinem Babyloniorum describunt, non opus habent, ut de onustis curribus vel vehibus exemplum capiant.

Magnum sane & modestum hunc Criticum rarissime supervacuis conjecturis indulgere fatendum est, quippe qui caveret, eruditionis vel ingenii ostentandi gratia, judicandi facultatem prostituere.

P. 106. Vs. 21. Καταξιωθεὶς] *Siculus Diodorus* & alii utuntur.

P. 106. Vs. 23. Ἀλλὰ διελέχθη] rursus reticuit ὅμως, securus sciolorum censurae. vide L. III. IV. 50. 11.

P. 106. Vs. 24. Καταπροδιδόναι τὴν ὑπηρεσίαν] verbo utitur inter alios *Herodot.* VII. 157. rursus autem in tertio elemento vocis ὑπηρεσίαν pro

η fuisse

ἢ fuisse ει videtur. καθυπηρετεῖν habet *Eustath. de Ism. & Ism.* IX. 357. mox *Apogr.* οὐκ pro οὐχ.

P. 106. Vs. 25. βαρυθυμοῦσαν] At *Athenaeus* L. XIII. p. 556. B. παρὰ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασίλεια τοῦ πλήθους τῶν παλλακίδων. ut observat *B. Brissonius* de R. P. I. 165. at non semper. ut vel Amastridis exemplum insigne probat. nec desunt alia. vide *Herodot.* IX. 109.

P. 107. Vs. 3. Καθ' ἑαυτὴν] *Sola.* haec notio agnoscitur a *Schol. Iliad.* A. 271. *Aesch. Prom.* 889. & obvia est. aliam tetigi superius.

P. 107. Vs. 3. Προμαντευόμενη] respicit L. V. I. 79. 24.

P. 107. Vs. 4. Ἔρρωσο πάτερ] *Xen. Eph.* II. 22. in codice. Ὦ πάτερ, ἔλεγον, ὦ μῆτερ, ὦ πατρὶς φιλτάτη, καὶ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς.

P. 107. Vs. 6. Τέθνηκεν] potuisset τέθνηκα sed vide L. I. VI. 10. 23. cur notabo ἐρρωσο & mox βουλεῦσαι ex *Apographo?*

P. 107. Vs. 8. Ἀνῃρημένην] Interpres dederat *sublata.* verti *occisa.* respicit *ictum calcis.*

P. 107. Vs. 10. Παρέστην δικαστηρίῳ] ita in *Actis Apost.* XXVII. 24. ad *Roman.* XIV. 10. & ap. bonos alios scriptores

P. 107. Vs. 13. ἣν οὐκ ἤνεγκε] Zelotypiae cessit, resistendae non par fuit. vir, & *Graecus homo* : *qui inter homines sunt maxime homines*, ut *Plinius* in *Epistola* XXIV. L. VIII. ex eleganti *Godl. Cortii* restitutione. quem, si fata maturiorem & longinquiorem indulsissent vitam, merito Germania suis in critica arte principibus viris adcensuisset.

P. 107. Vs. 14. δέσποινα βάρβαρος] quam humani in servos Graeci, praecipue Athenienses, tetigimus L. I. V. 9. 5. Barbaros θυμωδεστάτους esse constat. *Plut. Artax.* 290. φύσει βάρβαρος καὶ βαρύθυμος. vid. IV. VII. 75. 12.

P. 107. Vs. 14. ἄγε δὲ] cur rescribes δὴ? vide *Eurip. Troad.* 1011.

P. 107. Vs. 16. ἀλλὰ μήπω] *Plato Symp.* 187. D. οἱ μήπω ὄντες. *Soph. Phil.* 957. Ὄλοιο μήπω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν. ubi male *Vat. Cod.* μήποτ'. sic ὕπω. vide *H. Stephanum* in *Lexico.* & L. I. XII. 16. 25.

P. 107. Vs. 16. Παρ' εὐνοῦχον] adde hoc exemplum dictis ad initium Libri hujus vs. 3.

P. 107. Vs. 17. ἂν δὲ . . ἄν τι] & haec abundantia saepe male feriatos offendit. sed satis vindicata. vide tamen. *Aristoph. Plut.* 485. *Soph. Antig.* 473. *Eurip. Electra.* 543.

P. 107. Vs. 23. Μικραίτιοι] ap. *Plinium Ep.* II. II. etiam noster *Codex* habet μικραίτιος, ut recte pro φιλαίτιος edidit *Cortius.*

P. 107. Vs. 24. λάλοι] hoc Atheniensibus in primis exprobratum, turpe & odiosum in viro vitium. vide L. I. XI. 16. 2.

P. 107. Vs. 24. περιβόητον αὐτῷ ποιήσουσι τὴν πρᾶξιν] V. E. αὐτοί. an non ἐκεῖνοι.

ἐκεῖνοι ſic uſitatius foret. an fuit ἀφνω. pronuntiarunt αὐτῷ ut *aſto.* ſed αὐτοὶ ſunt *Callirrhoe*, *Dionyſius* & *Chaereas*, ad quos hoc negotium ſpectat.

P. 108. Vs. 1. Τὴν βασιλίδα εὐμορφοτέραν ἐποίησεν ἡ δίκη] quod L. IV. VII. 76. 11. dicit Καλλιρρόην ἐνδοξοτέραν ἐποίει καὶ τῆς δίκης διήγημα. id rationem habet. ſic *Alciphr.* I. XXXI. 128. Τὴν γὰρ δίκην σοὶ καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γὰρ . . πεποίηκεν.

At quomodo lis Statiram pulcriorem reddiderit, quae ipſo rege fatente, L. VI. III. 102. 14. Callirrhoae cedit, exputare nequeo. An Statira magis formam excoluit, ut Callirrhoe comparuit, ne ab ea ſua exſtingueretur pulcritudo? ſi hoc velit, obſcurius dictum.

P. 108. Vs. 1. Δόξης . . . παρέμιξε τὴν παλινῳδίαν] forte deeſt ἐπαίνῳ vel παραινέσει. *gloriae vel bonae famae laudibus*, *commendationi.* vel προφάσει.

P. 108. Vs. 2. Ἀποστρέψαι] an non ſatis vehemens verbum? ſufficeretne ἀποτρέψαι. quod magis ſuaſoriis verbis quam rebus fit. vid. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* XVII. 9. ſic διετράπη ap. *Demoſth.* in *Ariſtog. Pr.* 842. C. Vidimus haec verba confuſa L. IV. V. 72. 11. ap. *Joſeph.* III. *Ant. Jud.* I. 5. εἰς μετάνοιαν ἐπέτρεψε. at duo *Codd.* ἐπέστρεψε. ſic turbatur ap. *Diodor.* II. 23. *Demoſth.* de *Cor.* 522. D. vid. *Celeb. J. Alberti* ad *Euang. Joann.* II. 15. ἀποστρέφεσθαι eſt *averſari.* *Salluſt.* *Phil.* XIII. 88. τοῖς κακοῖς. ſed melius τοὺς κακούς. ut p. 89. occurrit.

P. 108. Vs. 3. Ἐλαφρῦναι] Hoc verbum Charitonem ſortiatur auctorem. leviter corruptum in *Apogr.* ἐλαφροῦναι.

P. 108. Vs. 3. Διακονίας] vid. *Ulpian.* ad *Demoſth.* in *Timocr.* 803. D.

LIBRI SEXTI CAPUT SEPTIMUM.

P. 108. Vs. 4. Νυκτὸς ἐνθυμηθεὶς ἀνεκάετο] *Val. Flacc.* VII. 2.

Noxque ruit, ſoli veniens non mitis amanti:
Contigit aegra toros & mens incenſa tenebris.

Tacit. Ann. XI. 37. *Propinqua nox & uxorii cubiculi memoria timebantur.* vid. L. IV. VI. 74. 26.

P. 108. Vs. 5. Ὁ ἔρως αὐτὸν ἀνεμιμνήσκετο] Uſus requireret ἀνεμίμνησκεν. vide ad *Luciani bis Acc.* II. 186. ubi docemur ap. *Ariſtoph.* in *Plut.* 21.

τυπλή-

Digitized by Google

γυπλήσεις esse posse *secundam personam futuri medii.* Occurrunt saepe verba in media vel deponenti forma, quibus activa est communior. vide ad L. VIII. VIII. 143. 4. & VII. v. 122. 14. talia potius animadvertenda, quam mutanda, praecipue in serioris aetatis scriptoribus. ὑπομιμνήσκεσθαι corrige ap. *Eunap.* 68.

P. 108. Vs. 6. Τὸ βάδισμα] quantus in eo decor declarabit *Pricaeus* ad *Milesia Appuleji* p. 642 & 672. porro mox bis corrige οἷα. nimis fideliter adhaesum *Apographo.*

P. 108. Vs. 7. Πῶς ἐλάλησε; πῶς ἐσίγησε; πῶς ἥδετο; πῶς ἔκλαυσε;] nempe L. v. VIII. 91. 21. cum subito adparuisset Chaereas, ἥδετο. inde χαρὰ inter πάθη tum excitata numeratur. sed illa χαρὰ forte Mithridati tribuenda, cui συνέχαιρον. Vix credo gavisam adeo Callirrhoen ad conspectum Chaereae, quam stupefactam fuisse. vel saltem non ita diffuso vultu, ut novus decor inde faciei accesserit. Quorsum haec! suspicor legendum ᾐδεῖτο. *quam decenter erubescebat*! nempe quando regis, adsessorum & ceterorum oculos in se defixos unam sentiebat. *Aelian.* V. H. XIII. I. p. 845. Τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἀνδρὸς, ὥσπερ οὖν καλὸν ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου. *Ovid. Art.* I. 126.

> *Et potuit multos ipse decere pudor.*

I. Amor. VIII. 35.

> *Erubuit. decet alba quidem pudor ora.*

II. *Amor.* v. 4.

> *His erat, aut alicui color [pudentis] ille simillimus horum.*
> *Et numquam casu pulcrior illa fuit.*

Tamen quia ἥδετο & ἔκλαυσε videntur opponi, non ultra suspicionem progredior. at quam κλαίειν deceat pulcras feminas non sine ineptiis docet *Achill. Tat.* IV. 373.

Apud *Artemid.* II. 61. 184. legitur. ἀνδρὶ δὲ μὴ κακούργῳ, θηρίον βαστάσαι σημαίνει, καὶ [hoc potes delere] εἰ μὲν βαρύνοιτο, δηχθῆναι καὶ ἀποθανεῖν εἰ δὲ μὴ, αἰθόμενον ἀποθέσθαι καὶ μὴ διαφθαρῆναι. ubi interpres ἡδόμενον vel ἡδυνόμενον pro αἰθόμενον legit. sed non opus. at in eodem capite legendum. ἔοικε γὰρ ὁ μὲν βαστάζων συναραμένῳ τινὶ καὶ εὐεργετοῦντι. ubi nunc συναιρομένῳ. idem vitium tolle L. III. 9. p. 168.

P. 108. Vs. 13. Εἶχον δορυφόρους] *Lucian. Phal.* p. 190. γυναικῶν ἀπαγωγαὶ. δορυφόρων ἐπιπέμψεις. vocat *Zonoras* L. IV. *Ann.* 133. πελεκυφόρους. utrum mos fuit mutatus, an more Romano loquitur?

P. 108.

P. 108. Vs. 14. Ὀυδενὶ γὰρ ἐξεστιν ἀντειπεῖν βασιλέως κελεύσαντος.] Casus genitivus absolutus. quo de L. III. 11. 44. 25. voluntatem ita absolutam etiam praeter Persicos alii tyranni sibi vindicarunt. *Ammian.* XXI. XV. 223. *nec enim dissuadere palam audebat quisquam aut vetare.*

P. 108. Vs. 15. Διακρούσεται] *repellendo evitabit. Hesych.* διαφεύγειν. *Demosth.* πρὸς βοιωτὸν. περὶ ὀνομ. 1007. A. verum abunde princeps Lexicographorum Stephanus vim verbi declaravit.

P. 108. Vs. 16. τοῦτο δὲ] per pleonasmum illud τοῦτο omnia praecedentia complectitur: vide ad *Luciani Dial. Marin.* T. I. 296. & ad *Sueton. Aug.* LXVIII. a viris doctis notata.

P. 108. Vs. 16. Θεραπεῦσαι] ita ἰάσασθαι ap. *Heliod.* VI. 298. ἔγνωσαν μεγάλα τολμήματα μείζοσιν, εἰ δύναιντ', ἰάσασθαι. ita *Cod. Taur.* ita *Isocr. Paneg.* 64. D. quod jam ibi primaria editio agnovit. *Plat.* de L. L. VI. 758. C. 771. D. *Lysias* 406. In *Heliod.* vulgo ὠνήσασθαι. quod non spernendum adeo pro ἐξωνήσασθαι. sic ἐκπρίασθαι *Lysias* utitur p. 450. an ex talibus & aliis de secunda editione *Heliodori* cogitabimus, quod viri egregii suspicati sunt in *Lucano*, *Achille Tatio*, *Maximo Tyrio* & tot aliis. certe satis magnae varietates occurrunt. ex. gr. L. X. 507. ἐξεβάκχευσεν. ubi *Vatican.* ἐξεκάγχασεν, cui accedit *Taurin.* & *Commelini* calculus. L. I. 12. ἀπόρους τοὺς διεκπλους. at *Taur.* ἀβάτους τοὺς τόπους. deterius. p. 13. ὑπ' ἀγνοίας. *Vat. Put. Taur.* ἀγροικίας. non pejus. L. I. 11. omnes ἐνδιδύουσιν. quod inscite redditur *serviunt.* verte *lanam faciunt.* αἱ γυναῖκες ἐρεθεύουσιν. ἐπ' αὐτῶ (τῶ σκάφους) δὲ ἀποτίκτουσι. solus *Taurin.* ἐρύκουσι. bene. quod est ἐρείκουσι. *legumina frangunt.* quod saepe ἐρείκω. unde ἐρικτὰ ap. *Hesych.* κατερικτὰ & alia. consule ibi doctum Commentatorem. inde ἐριχθεὶν ap. *Schol. Luciani* T. II. 28. ap. *Porph.* II. de *Abst.* 128. habes ἐρεξαμβῶν. qui locus non praeteriit *L. Kusterum* ad *Aristoph. Plut.* 138. vide quoque *Sch. Aesch. Pers.* 455. rursus in *Heliod.* IV. 200. φυγάδας . . . . εὐνόμους. at *Palat. Taur.* ἀνευνόμους. sed quod omissioni mediarum syllabarum adscripseris. est enim vera lectio quam firmant *Vat. & Xyl.* ὀνευνόμους exhibentes. iterum IV. 171. μηδενὶ τῶν μειζόνων ἐγκλήσαντος. *Taur.* νομιζομένων. sane non sunt multo majora, ob quae de secunda & mutata editione per ipsos auctores facta viri docti saepe suspicati sunt. non facile tamen eo delabar.

P. 108. Vs. 16. Ἔγραψε τὴν αἰτίαν] vide ad L. VI. IV. 104. I. hic αἰτία est *criminatio. imputatio.* quo minus aliquid possit fieri. *primam mali labem.*

P. 108. Vs. 18. Ἰδιολογίσασθαι] Ἰδιολογία L. IV. VI. 73. 22. obvium fuit. quin ἰδιολογήσασθαι sit legendum, non dubito. quod & ap *Platon. Theag.* 121. A. sed Lexicis ignotum. ita passim turbatur in ἀπολογίζεσθαι & ἀπολογεῖσθαι. in multis temporibus. vide *Ammon.* & ad L. VII. I. I. 127. 5.

P. 108.

P. 108. Vs. 22. προσεκύνησε] non honoris Eunucho exhibendi caussa: sed ad mandatum & nomen regium. mox p. 109. 1. Πῶς ἀκούσασα τὸ βασιλέως ὄνομα προσεκύνησε. L. VII. VI. 124. 16. κατὰ τὴν ἔμφυτον θρησκείαν τῶν βαρβάρων πρὸς τὸ ὄνομα τὸ βασιλικόν. ubi de simili cultu etiam Reginae exhibito. Orientales maxime populi hac servilis adulationis, immo inpietatis, tabe infecti. qui regium nomen sine religione non proferebant, & sequentibus seculis non sine, quam vocant, benedictione. Verum & similes homine ingenuo indignae adulationes Imperatoribus exhibitae Romanis, cum coeperunt adorari, & quando *capitale crimen habitum, numo vel anulo effigiem imperatoris impressam latrinae aut lupanari intulisse*, ut de *Tiberio* narrat *Sueton.* 58.

P. 108. Vs. 23. Ἀπολελειμμένην] ap. *Erotian. Praef.* 9. παραλελειμμένας rescribe pro παραλελημμένας. quod tamen Grammatica ferre potest. at ludibria esse librariorum εἴλειφα & διείλειφα pro λέλειφα & διαλέλειφα persuasum habeo, si vel alicubi occurrant. *Usus* vocibus, non *Analogia*, plenam auctoritatem largitur in omnibus linguis. si usus non accedat, quantumvis analogicum vocabulum, non plus est quam ὕλη, quam *massa metalli*, sed cui deest *character*: quo sine *pecunia* non fit.

Penes populum jus procudendi voces, etiam non analogicas saepe. si oratores, poetae, philosophi fabricantur voces priva auctoritate: nisi postliminio usus eas habeat ratas, in lingua nullo sunt numero. sed licuerit veteribus fingere voces priva auctoritate: plurimasque adprobarit sensim usus. nobis in mortuis linguis hoc non licet, quia populus & usus, penes quos solos jus ratihabitionis est, e medio sublati sunt: & necessario proinde tales voces semper ἄκυροι manent. alia lingua philosophica, alia publica: quae sola hoc nomen meretur. id quod autem ad formam vocis, etiam quod ad significationem & vim vocabulorum extenderim. Ex analogia possumus indagare & confirmare, non demonstrare vim sermonum. hoc usus solus valet.

Ita de hoc genere credo me non solum sentire, adeoque sine codicum auctoritate raro vel numquam nova vocabula vel obtruserim vel admiserim in auctoribus, quos nobis antiquitas reliquit.

P. 108. Vs. 24. Ἀπήγαγε τοῦ πλήθους] vide L. I. IV. 6. 23. & *Pricaeum* ad *Appuleji Metam.* p. 544.

P. 109. Vs. 2. ἡ δούλη] ut δούλη *Dionysio* nupta. vel eadem caeca potentiae regiae opinione qua *Siciliam* modo regi subjecit.

P. 109. Vs. 2. Τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρεις] *Horat.* III. *Od.* XXVII. 74.

Mitte singultus. bene ferre magnam
Disce fortunam: tua jectus orbis Nomina ducet.

vid. ad L. VI. 1. 98. 13. mox *Apogr.* male ὅτι δὲ.

P. 109. Vs. 4. καὶ . . . σα] V. E. κατήνεσα vel κατέφησα. malim κατηγόρησα vel κατεμήνυσα. posses decem alia.

P. 109. Vs. 5. Δύο ὁδοὶ] ex *Herodot.* I. II. νῦν τοι δυοῖν ὁδοῖν παρεουσέων, γυνὴ, δίδωμι αἵρεσιν, ὁκοτέρην βούλεαι τραπέσθαι. *Tacit.* IV. H. 49. *duo itinera audendi.*

P. 109. Vs. 6. Πρὸς καιρὸν χάριν δώσεις] Χάρις quo sensu χαρίσασθαι. L. I. XII. 17. 24. πρὸς καιρὸν vel una voce πρόσκαιρον. *temporariam. Heliod.* VI. 227. ὡς οὐ δέοι τὴν ἐπ' ὀλίγον καὶ πρὸς καιρὸν ἀποτυχίαν τέλεον ἀπεγνωκέναι. ubi *Taur.* πρόσκαιρον. praecedens periodus est ironia & σαρκασμός. quasi inhil minus quam regina fieri exspectaret Callirrhoe.

P. 109. Vs. 8. Ἄκουε] *Audi.* igitur exspectes, ut Eunuchus crudelissima recenseat supplicia, quibus Persae reges saeviebant in inimicos. at nil sequitur, nisi μόνοις γὰρ τούτοις οὐδὲ ἀποθανεῖν θέλουσιν ἔξεστιν. quod non respondet. at cum larva, video, mihi res. *Apographum* enim *Florentinum* perspicuis literis habet ἀκούεις. igitur & hoc sero comperior me evasisse ex mutationibus in secundum istud *apographum*, de quo antea egi, illatis. ubi illud πειθῇς etiam erat omissum. credo, ut formulae defectivae εἰ δὲ μὴ velificaretur. non ita solemus aliena scripta nec veteres auctores. ἀκούεις. ex vulgi sermone cognoverat satis: quae tam diu jam in Ionia, tam diu jam in Persia ipsa degerat. quin in ipsa patria Syracusis hae immanitates coram ipsa non semel narratae fuerint & exsecratae.

P. 109. Vs. 9. Οὐδὲ ἀποθανεῖν θέλουσιν ἔξεστι] respicit in primis ad illam σκάφευσιν, cujus crudissimi & diuturni supplicii descriptionem non sine horrore leges ap. *Plutarch. Artax.* 293. *Xenoph.* K. A. III. 297. C. simile quid in duobus militibus designavit *Macrinus* ap. *Jul. Capitol.* C. XII. & huc respexisse autumo *Lucianum* in *Asino* T. II. 594. tangit & *Eunapius* p. 99. Μικρὰ γὰρ καὶ ἡ Περσῶν λεγομένη σκάφευσις. ubi quod sequitur explicatum velim. καὶ οἱ γυναικεῖοι τῶν ἀρτάβρων ἀλέσμοι. sic *Cod.* nam *H. Junii* versio nihil sani continet. Ἄρταβροι sive Ἀρταβραι populus notus. cum vero multae *Hispanicae & Lusitanicae* gentes fuerint crudelissimae, haec potuit infamis fuisse aliqua in feminas peculiari tortura. ἀλεσμός. est *molitura.* a *mola. molere.* vel ἀλησμός. ἀλισμός. est *saliendi actio.* & ipsi *Eunapio* p. 163. ἀτλήκων μυκτὴρ καὶ ἀλισμὸς memoratur. & hic *Commelin.* αἰκισμοὶ non multum abit. videant peritiores. Certe hic locus mihi videtur Ἀρτάβρων genti favere, quae disparuit in *Silio Italico.* L. III. 362. forsan jure.

P. 109.

P. 109. Vs. 12. Διαθεῖναι] saepius in malam partem. sic L. VIII. I. 129. 9. *Bergl.* ad *Alciphr.* II. II. 200. ubi jam monui credo περιουσιάσαι & προσέπεμψαν ex *Codice* reponendum. qui tamen ὦ βασιλεῦ prima voce truncat. & male ἐκπολιορκῆσαι. sed solito errore. Quale & illud quod ἐπαφρόντως pro ἐπαφροδίτως habet. saepe monui. qualia observare non inutile. qui librariorum quotidianos errores nescit, duce in emendandis auctoribus certissimo caret.

P. 109. Vs. 12. Κατεχώσθην] abutitur voce. non enim *humata* & *tumulata* proprie fuit. Sed recte abusus fuit.

Nec quod mox addit de angustiis sepulcrorum, verum plane. de sarcophago verum fuerit.

P. 109. Vs. 15. τὴν φύσιν] Vel ipse natura callidus: vel qui humanam & muliebrem naturam callebat optime.

P. 109. Vs. 16. Πασῶν ἀνοητοτάτη τῶν γυναικῶν] *Apogr.* satis corrupte. πάντων ἀνοητότατε γυναικῶν. alio mens scribae fuit. an & genera ignoravit, qui scripsit L. IV. III. 69. 8. πασῶν ἀσεβεστάτη γυναικῶν? si haberetur πάντων ἀνοητοτάτη ferri posset. an opitulabitur *Marci Euangelii* locus C. XII. 29. πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν. an *Aristaen.* I. I. τῶν Χαρίτων πάντων ἡ Λαΐς τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο. non puto. recte *Berglerus* barbariem sustulit ex *Epistolographo* ad *Alciphr.* I. XXXVIII. p. 180. quod an ita necessarium fuerit mutare in *Luciani Piscatore* 583. Καί τοι μία πάντων ἥγε ἀληθὴς φιλοσοφία κἂν ἐν αὐταῖς. dubito. ubi ex sola *Florentina Edit.* nunc πάντως. atque magis in *Hermotimo* p. 787. dubito. Nam πᾶς. ἄλλος. in utroque numero saepe de feminis usurpatur: non tamen quando cum ipsis substantivis jungantur. tum aliquando, si inanimata praecedant in feminino, neutro genere talia accipienda. *Sophocl. Trach.* 1234.

Χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.

ubi requireretur μακραῖς ἄλλαις. ap. *Eurip. Bacch.* 1130. ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή. ubi licet *Bacchae* respiciantur, bene tamen *Barnesius* accipit. πᾶσιν. ap. *Platonem* in *Timaeo.* 41. E. 42. A. πᾶσι passim, licet sermo sit de ψυχαῖς. *Xenoph. Memorab.* V. 836. E. Ὅτι μὲν γὰρ ἀπορία ἦν μεθ' ὅτου ἄλλου ἐκαθεύδομεν ἄν. ubi *cum quacumque alia femina.* nam non puto ad uxorem de turpi amore verba voluisse facere. vid. *Animadversiones* p. 153. Consulendi sunt viri praestantes. *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* V. 79. & *Tib. Hemsterhusius* ad *Luciani* sive alius *Alcyona* T. I. 179. inspice quoque notata L. III. X. 61. 2. II. I. 23. 13. non hic de Atticismo, quo masculina adjectiva; sive potius masculinae terminationes adjectivorum femininis substantivis junguntur, agitur. sed de usu plane alio: quo vocabula mascu-

masculina ex vulgari sermone feminis adplicantur, & ἀκρίβεια in sexibus distinguendis negligitur.

P. 109. Vs. 17. Προτιμᾷς] eodem argumento usus L. II. x. 36. 23.

P. 109. Vs. 18. Εὐφήμησον] σιώπα. *bona verba*, *quaeso*. *Plato*. *Symp*. 211. E. οὐκ εὐφημήσεις. *Xen*. K. Π. VIII. 821. D. εὐφήμει. Latini *parce*. vide *Pricaeum* ad *Appuleji Met*. 25. saepe confunditur cum εὐφημίζω. quod videtur potius transitive significare. ut ἐγχειρίζειν, & ἐγχειρεῖν differunt. ἐπευφημίζω an idem quod ἐπιφημίζειν significet, disquiritur ad *Luciani Prom* p. 24 ap *Strabonem* III. 383. A. τοὺς γλυμοφόρους παῖδας Ἄρεως ἐπευφήμισαν. malim sane ἐπεφήμισαν. mox dicit καθιερῶσαι. recte *Stephanus* ap. *Platonem* VI. de L. L. 771. D. ἐπιφημίσαντες reponit pro ἐπιφημήσαντες. vide sospitatorem *Hesychii* ad ἐπευφήμησεν. ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν.

P. 109. Vs 18 Εὐγλώσσης] εὐμόρφης in *Apographo*. sed bene *Cl. Cocchius* correxit. ubi mox ὂν οὐκ.

P. 109 Vs. 21. ἐπέκειτο] *invadebat*. *urguebat*. *Hesych*. ἐπέθετο. ἐπέκειτο. ἀντέκειτο. vide ibi. potuisset, ut L. I. IV. 6. 21. uti ἐνέκειτο. vid. *Demosth*. in *Eubul*. 883. sed hoc verbum non solum *studium*, sed & *malum & insidiosum animum* indicat. vide *Casaub*. ad *Theophr*. *Characterem primum*.

P 109. Vs 22. ἢ χεῖν κάλλιον, ἵνα καὶ τὸν ἄνδρα κομίσῃ] liquidam emendationem non invenio. an ἀσκεῖν. *satius conari*. vel εἴκειν. *cedere satius*.

P. 109. Vs 26. Καταπεπλήγασι] sic L. VII. III. 118. 18. Μηδεὶς καταπλαγῇ τὴν πρᾶξιν. *Polyb*. V 29 524. καταπλαγεὶς τοὺς ἐφόρους. & L. VI. VIII. 10. 16. *Thucyd*. V. 10. ἐκπεπληγμένος τὴν τόλμαν. *Lucian*. *Rhet*. *Praec*. ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα passim. sed in *activo*, *futuro medio* & *aoristo primo* notat *terrere*. vide ad *Diodorum* L. XII. 507.

Nostri sententiam *Virgilius* sic L. IV. *Georg*. 210. extulit.

Praeterea regem non sic Ægyptus, & ingens
Lydia, nec populi Parthorum aut Medus Hydaspes Observant.

P. 109. Vs. 26. Θεὸν φανερὸν νομίζουσι] ἐπιφανῆ. L. VII. II. 116. 24. *Hercules* φανερώτατος θεὸς *Tyriis*. *Sallust*. *Philos*. XVIII. καὶ τοὺς ἑαυτῶν βασιλέας ὡς θεοὺς τιμῶντες. *Maneth*. I. 280. in genere.

Γεννῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισι.

Nec multum peccarint, secundum *Heracliti* dogma enim, homines sunt θεοὶ θνητοί. & dei contra sunt ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

P. 110. Vs. 2. Τοῦ Διὸς γάμους] Nam plurimae formosae mulieres ad hoc

Digitized by Google

hoc felicitatis culmen adscenderunt, ut *Europa*, de qua *Horatius Libro* III. *Od.* 21. vs. 76.

Uxor invicti Jovis esse nescis.

Uxor & Nuptiae. sic saepe a scriptoribus usurpantur.

P. 110. Vs. 2. Οὐδὲ ἀθανασίαν μιᾶς ἡμέρας] vid. L. v. x. 96. 13. *Heliod.* III. 139. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀνδράσι· τὸν δὲ ἐν γυναιξὶν εὐχὴν γνωμένους· τὴν γὰρ πρὸς θάτερον αὐτῶν συζυγίαν, ἴσα καὶ ἀθανασίαν ἦγον. sic *Cod.*

LIBRI SEXTI CAPUT OCTAVUM.

P. 110. Vs. 9. Ὑπόθεσιν] vide ad Librum IV. III. 69. 12. mox male Typi apographum secuti ἀφεσᾶναι pro ἀφεςάναι.

P. 110. Vs. 10. Αἴγυπτον] rursus vero similia sequitur. Nam ut Ægyptus a Cambyse fuit subacta, saepe rebellarunt. vid. *Herod.* VII. 1. *Ctesiam* C. 33. *Thucyd.* I. 104. ubi *Inari* regis defectio ab *Artaxerxe Longimano*, quando praefectus regis interemtus est. vide & *Isocr. Paneg.* 74. C. *Diod.* XVI. 113.

P. 110. Vs. 13. Πηλούσιον] ostium ultimum tendentibus in *Syriam* & *Phoenicen.* ταύτῃ γάρ εἰσιν αἱ ἐσβολαί, ut *Herodot.* L. II. 141. ait, narrans, ut *Sethon*, Ægypti rex, castra metatus sit ad Pelusium, ut occurreret *Sanacharibo*, in Ægyptum facturo inpressionem. vide eundem L. III. v.

P. 110. Vs. 13. Φοινίκην κατατρέχειν] de hac locutione *Hemsterhus.* ad *Luciani Dial. Mort.* I. XIII. 382. ἐπιτρέχειν minus quam καταρέχειν. prius irruptionem notat: secundum *vastationem.* quando κείρουσι τὴν χώραν, quando omnia ἄγουσι καὶ φέρουσι. ut χώρος ἐξ ἐπιδρομῆς ἐγεγόνει τῆς Συρίας L. VII. II. 116. 2. *Appian. Mithrid* p. 412. ἐπιτρέχειν Ασίαν. unde nescio an unius codicis auctoritate ἐπιτρέχειν debuerit cedere nostro verbo ap *Diodor.* L. II 44.

P. 110. Vs. 14. Χειμάῤῥου *Plutarch.* de *Liberis Educ.* p. 5. F. Ὅγε μὴν πόλεμος χειμάῤῥου δίκην πάντα σύρων καὶ πάντα παραφέρων. *Demosth.* de *Cor.* 498. A. ὥσπερ χειμάῤῥους ἂν ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε. ap. *Max. Tyr.* XXXIII. 5. legitur Καθάπερ τῶν ποταμῶν οἱ χειμέριοι, ὑπὲρ τὰς νομίμους ὁδοὺς ἐπιχεόμενοι ἐπὶ γεωργίαν ἀρότου καὶ φυτουργίας, ἐπεθόλωσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ἔργων καὶ τὸν κόσμον. hic me offendit locutio χειμέριοι τῶν ποταμῶν.

ταμῶν. recte ex. gr. ap. *Lucan.* x. 229. de *Nilo*. *Nec tumet hibernus.* sed omnes fluvii brumali tempestate *hiberni* ita dici possunt. unde igitur χειμέριοι τῶν ποταμῶν. nam recte & Graece dicitur πολλοὶ ἀνθρώπων. at an πάντες ἀνθρώπων, dubito. malim igitur τῶν ποταμῶν οἱ χειμάῤῥοι. passim ποταμὸς χειμαῤῥος. *Homerus* non semel. *Herodot.* III. 81. Δῆμος χειμάῤῥῳ ποταμῷ ἴκελος. deinde minus apte fluvius hiberno tempore exundans dicitur γεωργίαν & alios agrorum cultus disperdere. sane aestate torrens multa majora agris damna intulerit. Unde *Virgil.* II. *Æn.* 305.

In segetem veluti cum flamma furentibus austris
Incidit, aut rapidus montano flumine torrens
Sternit agros, sternit sata laeta, boumque labores,
Praecipitesque trahit silvas.

deinde locutio non facilis videtur ἐπιθολῦν τὴν σωτηρίαν τῶν ἔργων. hic ἔργα sunt *opera*. id est *agri*. malim igitur ἐπιθολῦν τὴν εὐητηρίαν vel εὐετηρίαν. quae proprie *bonus anni proventus. annus fertilis.* καλὸς ἐνιαυτὸς., ut *Hesych.* saepe cum εὐθηνία haec vox jungitur *Philoni. Josepho & aliis.* plurima exempla passim obvia sistit *Ez. Spanhem.* ad *Juliani Orat. primam* p. 43. non abeunt valde σωτηρία & εὐητηρία. saepe ΣΥΝ in ΕΥ & contra abiit. sic ap. *Maneth.* II. 269.

Δώροις ἠδὲ δόλοισιν ἐπιπείθοντας ἑταίρων
Συνετίδας, πηῶν τε, καὶ ἄλγεα μακρὰ τελῦντας.

sane vocem Συνετίς. *Conjux.* nescio an quis alias offenderit. reponendum puto Εὐετίδας. εὐέτις proba & Ionica vox; *Hippocrati* usurpata. συνευνέτις. ὁμοινέτις aliis usurpantur. ita in *Glossis*. *Cognatus.* εὐγγενής. εὐγγένεια. viri docti συγγενής· συγγένεια corrigunt. In *Bruti Epist.* LVI. p. 117. τοιαύτην ἀφορμὴν συμβυλίας, in *Cod.* meo. vulgo τοιαύτης εὐβυλίας ἀφορμήν. contra ap. *Schol. Aristoph. Pace.* ex *Eurip. Heracl.* 826. ὦ ἐμπολῖται pro ὦ συμπολῖται. ap. *Eunap.* τ. ἐγγεγραφότος. *Barberin.* συγγεγραφότος. Quod si haec in Maximo emendatio obtinuerit, & altera χειμάῤῥοι confirmabitur.

Latini non minus frequentes in hac comparatione. *Incertus Auctor Paneg. Const.* IX. *torrenti similis amni. Ammian.* XIV. 5. *fluminis modo se infudit.* sed XIV. 3. dicit, *fulminis modo cuncta vastarat.* ubi tamen alii *fluminis modo.* ut L. XV. V. *instarque fluminis hostibus superfusi.* ubi certo *fulminis* locum non habet. secundo loco a melioribus libris standum. nam utrique rei *vastatio* rite tribuitur. *Val. Flacc.* VI. 391. ubi, bellatorem postquam comparavit *Diluvio Deucalioneo*, subjungit.

Dilu-

Digitized by Google

Diluvio tali, paribusque Ariasmenus urguet
Excidiis, nullo rapiens discrimine currus.

non belle hac voce *Diluvio* usus. nam miscet propriam & metaphoricam locutionem in ea ipsa re, in qua jam instituerat comparationem. idem igitur est, ac si quis scribat, *ceu rapidus torrens ruit, tali torrente hostes sternit.* pro *tali inpetu.* hic potuisset *inpete non alio.* si Rheni exundationem comparasset *Diluvio Deucalioneo*, apte subjecisset. *Diluvio tali Rhenus omnia vastat.*

P. 110. Vs. 14. πυρὸς] Sic *Virgilius* l. l. & ab igne & ab torrente imaginem sumit.

P. 110. Vs. 14. ἐπιῤῥυέντος] & igni & aquae aptum vocabulum. unde *Aetnaei* torrentes ignei: ῥύακες. *Lucan.* 1. 656. —— *Toto fluerent incendia mundo.* vide ibi *Celeb. Oudendorpium* & *Lindenbrog.* ad *Ammian. Marcell.* XIX. XII. 176.

P. 110 Vs. 17. λογοποιοὶ καὶ μάντεις] faces has plebis commemorat quoque *Thucyd.* II. VIII. VIII. 1. *Lysias* p. 391. ubi jungit χρησμολόγους μάντεις. his non semper in bene ordinatis rebus publicis inpune fuisse patet ex fine vitae Niciae a *Plutarcho* conscriptae. nec decet sane.

P. 110. Vs. 19. Νίκην] Secundum libidinem hi impostores vel bona vel mala nuntiabant, ceu a consiliis essent Jovi. *Xenophon*, qui multum tribuebat oraculis & vatibus L. V. K. A. 396. Οἱ γὰρ μάντεις ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη, τὸ δὲ τέλος καλὸν τῆς ἐξόδου. *Tacit.* IV. H. 26. *Quod in pace Fors seu Fortuna, tunc fatum & ira Dei vocabatur.* vide *Val. Flacc.* V. 260.

P. 110. Vs. 25. Δυοῖν ἕνεκεν] ab prudentissimis viris hanc sententiam mutuatus est. vide *Thucyd.* VI. 91. *Xenoph.* H. H. V. 556. B. *Demosth.* de *Corona* 502. E. τοὺς μὲν γὰρ πολεμίους. bis in *Apographo.* cujus fidem debuissent sequi, cum mox male πάντα pro ἅπαντα excuderunt. male in eo ἀναβαλέσθαι.

P. 111. Vs. 2. χωρήσειν] *Thucyd.* V. 57. utitur χωρήσεσθαι.

P. 111. Vs. 4. γεγονέναι] ἐνόμιζον. ante saepe de hoc infinitivo actum.

P. 111. Vs. 4. Μήτε ἐν Βάκτροις] de mutata regibus Persis sede pro anni tempestate, abunde viri egerunt docti, & diversam traditionem excusserunt. *Brisson.* de R. P. I. LXVII. & LXVIII. *Casaub* ad *Athenaeum* XII. II. p. 513. *Davis.* ad *Max. Tyr.* XXXVI. 5. *Hudchins.* ad *Xenoph.* K. Π. L. VIII. p. 513. *Wessel.* ad *Diod.* II. 13. 127. imitatus morem *Imp. Verus*, ut refert, *Capitolin.* C. VII. p. 425.

P. 111.

P. III. Vs. 5. Ἐν Βαβυλῶνι] ubi τὸν ἀμφὶ τὸν χειμῶνα χρόνον διῆγον ἑπτὰ μῆνας, ut *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 333. C. Scimus haec igitur hieme gesta fingi, sed jam inclinante in ver. ut e patefacto & classibus pervio mox mari colligere licet.

P. III. Vs. 5. Πλησίον] ex oppositione Bactrorum & Ecbatanorum.

P. III. Vs. 6. ἐν χερσὶν ἔξει] de locutione actum L. V. IV. 84. 18. in *Apogr.* ἔξειν. mutavimus. alioqui ἐμβάντα legendum.

P. III. Vs. 7. Τὴν περὶ αὐτοῦ δύναμιν] constructio magis poetica. passim περὶ αὐτόν. non ausus tamen fui mutare. *Mosch. Idyll.* III. 58.

Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ποκ' ἔτερπες
Ἑζομέναν περὶ σεῖο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.

qui norunt quam poetae delectentur apostrophe, & quam sit illa elegans, hic non, etiam cum duriore ordine verborum, praeferent, κλαίει καὶ Γαλάτεια, τὸ σὸν μέλος ἅν πόκ' ἔτερπεν. quinque ibi *Codd.* habent παρὰ σεῖο quod vel totidem aliorum suffultum auctoritate, rejectitium est. in ceteris cum vulgatis conspirant. quamvis παρὰ sic videtur accepisse *Scholiastes Sophoclis Antig.* 979. παρὰ δὲ κυανέων πετρῶν. L. VIII. VI. 139. 22. occurrit περικαθήμενος pro παρακαθήμενος. ubi vide.

P. III. Vs. 8. Τὴν στρατείαν ἀθροίζεσθαι] *Heliod.* IX. 441. Ὁ γὰρ Ὀροονδάτης τὴν μὲν ἄλλην στρατείαν εἰς τὴν Ελεφαντίνην ἀθροίζεσθαι διατεταγμένος. ubi duo priora vocabula *Taur.* & *Vat.* debentur. qui in ceteris cum vulgatis conspirant. IX. 455. στεφάνοις τὴν στρατείαν βαλλούσης. IX. 457. ἀγέλας βοῶν τῇ στρατείᾳ παρεχόντων. tamen IX. 458. *Taurinensis* librarius, canonas reveritus, ὑποζύγια τῇ στρατιᾷ διένειμε. vide ad L. VI. IV. 103. 7.

P. III. V. 8. Κελεύοντα] quis ita auctores in ordinem redigere praesumat, ut hic rescripserit κελεύοντας. valde vero inconsiderate *Bryanus* ap. *Plutarch.* in *Romulo* 45. προσέχοντας mutat in προσέχοντα.

P. III. Vs. 9. Κύρου τοῦ πρώτου] Cyro majori hoc tam peculiariter tributum non memini. sed de Persarum regibus similia *Xenoph. Memor.* V. 828. A.

P. III. Vs. 9. συντέτακται] In *Apographo* συνέτακται. sed id non magis profectum ab auctore, quam ἐνίκηκας ab *Aristaeneto* II. 21. cui simile vitium in Codice *Polybii* p. 904. ἐνικήκαμεν. vel ap. *Heliod.* VIII. 412. προυκεχώρηκε vel προὐχώρηκε. nam utrumque vitiosum. προὐχώρει verum. ut ap. Commelinum *duo* & *Vatic.* nisi malis προυκεχωρήκει. ap. *Hesych.* ἐγύμνασμαι vel singulare quid vel potius vitiosum animadvertitur. quale illud *Suidae* ἀπεδημηκότες pro ἀποδεδημηκότες ap. *Hermippum* Φορμοφόροις. Graecitatis

Digitized by Google

tis forte non optimus auctor, *comicus parodus*, & metro coactus: immo forte corruptus. tune talia in lingua Attica vel vulgari admissa credas? non alio loco habuerim ἐσύλευκεν. ἐξεπίακε.

Alia longe ratio est in verbis primas literas Σ Τ. Σ Π. & Β Λ. Γ Λ. Κ Τ. Π Τ. Τ Ρ. habentibus. quarum prima nunquam duplicantur, ut Grammatici, usui concinentes, docent: ultima utramque formam admittunt. illorum quaedam tamen saepius duplicatam integram syllabam: quaedam saepius literam Ε modo adsumunt. sic sane apud *Lucian. Rhet. Praec.* 14. ὑποπεπτηχότων. sed *Cod.* tamen *Oxoniensis* ὑπεπτηχότων. & sic passim. *Eunap.* 182. *Heliod.* IX. 425. *Demosth. Phil.* I. 48. F. miror *M. Solani* halucinationem in *Plutarchi Phocione* 179. ubi pro καταπεπτωκότος legi vult καταπεπτηχότος. saltem debuerat κατεπτηχότος. sed magis miror illum provocare ad locum in *Caesare* p. 105. ubi exstat κατεπτήχει. & quod diversa verba confuderit. nam in Caesare στάσις κατεπτήχει notat. *timebat. se occultabat. se ostendere non audebat.* καταπτήσσειν *aviculae* dicuntur vel *alia animalia, quando prae metu se contrahunt, alas, caudas & alias partes.* at in *Phocione* γένος καταπεπτωκὸς est, *inhonorum, abjectum, demissum, & caducum genus.* vide *Max. Tyr.* IX. 7. XX. 7. & *Lycurgum* p. 182. a πληρόω non bene πεπλήρωκα. vid. *Xenoph.* 900. D. *Barnes.* ad *Helenam Eurip.* 638.

At non adeo damnandum κατεσκλακευομένων ap. *Aristaen.* I. 28. nec in *Plutarchi Arato* 35. 4. συνεγειμμένοι. certe non unius *codicis* auctoritate. contra non uno tantum codice jubente ap. *Lucianum* admiserim συνεγράφθαι. T. I. 607. vide *L. Kusterum* ad *Aristoph. Equites.* 351. & Cl. *Wessel.* ad *Diod.* IV. p. 325. ἐξεγλυμμένος. κατεγλωττισμένων recte se habent. in plusquamperfectis, ut notum, centies primum augmentum abjicitur in quibusvis verbis. in perfectis, nisi in his de quo sermo, & numquam nisi modis, quibus diximus.

P. III. Vs. 10 Ποία μὲν τῶν . . . εθ . νῶν εἰς] quis fidem neget oculato & circumspecto testi, hic lacunulas esse prodenti? sane facile conglutines τῶν ἐθνῶν. sed potuit omissum aliquod vocabulum fuisse ut ὑπηκόων. vel τῶν ἐθνῶν . . .

P. III Vs. 10. Ἱππείαν] sequitur ὅπως. ut centies. & mox τίνας nempe λαούς. passim talia occurrunt. *Casaub.* ad *Strab.* III. 221. & 220. *Schol. Odyss.* M. 75. *P. Burm.* ad *Suetonii Calig.* LI. & *Claud.* XXV. p. 770. ap. *Manethonem* II. 215.

Τεύχει καὶ νηῶν ἠδ' ἱππείων πρυλέων τε
Ηγεμόνας, βασιλεῦσιν ἀρηρότας, ἢ κατὰ μῶλον
Ανδρείπως κλινέοντας, ἐπὶ ὅπλ' καὶ δεδαῶτας

equitationum. malim *equitatuum.* sed semper scribe ἱππειῶν. *equites* notat. an ἱππειῶν pro ἵππων sit ex *Cod.* redonandum *Longo* L. IV. 120. videas. Vs. 2. ἢ inserui. sed ultima quid notant? certe ferocissimos viros, *qui suo conspectu & secantes*, ipsis basiliscis sunt terribiliores. puto significare *sua quoque voce doctos*, ut sint progeniti, ut illi apud *Firmicum* L. III. VIII. 2. *qui etiam affectent omnia, quae illis nulla magisterii tradidit disciplina.* vel ut §. 9. *Scire se profitentes, quod illis nullis est magisteriis intimatum.* qui ergo non *magistri voce*, sed *sua* quasi omnia didicerunt. mox male *Apogr.* ἑκάστοις.

P. III. Vs. 14. Παρασκευάσωνται] *comparaverint* Persae. & Πάντα, in *accusativo* accipias, si servare lectionem proditam velis. si legas παρασκευάζονται potes etiam passive accipere: nec metuendum a plurali composito cum nomine plurali generis neutrius. passim exempla. *Iliad.* A. 310. *Odyss.* IV. 362. Quin & ipsi Attici in prosa. *Xenoph.* I. 35. C. K. Π. 54. 8. *de Venat.* 994. E. vide *Hudchins.* ad K. A. IV. 317. D. nec ob hanc caussam in *Aeschyli Persis.* 133. πεπίμπλαται erat conjiciendum.

P. III. Vs. 17. Εἷς ἀνὴρ] simile quid *Xenoph.* K. Π. 226. A. unde forte colorem duxit.

LIBRI SEXTI CAPUT NONUM.

P. III. Vs. 17. Παραγγέλματι] in re hac propria vox, quando alii regis vel ducis jussu aliis mandata referunt. ap. *Polyb.* X. 848. male *Codex* meus glossam παρακελευθὲν pro παραγγελθὲν exhibet. *minores praefecti. praecones.* ut *Valer. Flacc.* I. 441.

Nuntia verba ducis populis qui reddit, Echion.

P. III. Vs. 18. Στρατεύσιμον ἡλικίαν] a vigesimo anno ad quinquagesimum, ut ex *Strabone* L. XV. 1067. B. *Brissonius* observavit. Athenienses duobus annis maturius militare incipiebant, nempe ab anno aetatis XVIII ad annum LX & ita per XLII annos. ut *C. Sigonius* L. IV. de *R. P. Athen.* C. V. & *Ubbo Emmius* de *R. P. Atheniensi* p. 66. & alii plures. quorum sententiam nuper novis argumentis confirmavit Cl. *J. Taylorus* ad *Lysian* p. 127.

P. III.

Digitized by Google

P. III. Vs. 20. Στίφος ποιήσας] *Herodot.* IX. 69. ποιήσαντες. haec manus militaris definitur in *Lexico Tactico Bibl. Coislin.* 509. δύω ἐπιξεναγίαι ἀνδρῶν. ſive CCCCXCVI. mox enim ἐπιξεναγία complectitur CCXLVIII. viros. *Gl.* στίφος *caterva. cuneatim.* κατὰ στίφη. forte comitatus Dionyſii non multo minor numero fuerit.

P. III. Vs. 22. Ου πάρεργον τὴν ἀρετὴν τιθέμενος] *Thucydides* VII. 27. ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο. *Lycurgus in Leocr.* §. XXVII. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο. *Plato de R. P.* 498. A. πάρεργον οἰόμενοι αὐτὸ δεῖν πράττειν. *idem* de L. L. VI. 766. A. οὐ δεύτερον, οὐδὲ πάρεργον ἐᾶν γίνεσθαι. *Lucian.* de *Merc. Cond.* 723. οὐκ ἐν παρέργῳ θέμενος. *Cl.* J. M. *Geſnerus* ad *Luciani Herodot.* T. I. 837. Καὶ ἀπῆλθε γήμας, καὶ αὐτὸς πάρεργον τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων, obſervat ex *Fr. Junio* de *Pict. Veter.* III. VIII. 12. πάρεργα *pictorum* eſſe. nempe eas partes picturarum, quae praecipuo operi adduntur, & incurioſius elaborantur. vide *Budaeum Comm.* L. Gr. p. 841. 842. at omne opus, obiter, ſine cura, extra ordinem, quaſi ludendo & poſt magis difficile & ſerium negotium πάρεργον dicitur. ſic *Euſebius* vita *Conſtant.* II. LII. Σωφροσύνη δ' ἦν τῶν πολεμίων οὐδεὶς ἠδίκησε πώποτε, ὀργίλων πολιτῶν παροινίας πάρεργον ἐγένετο. non in bello, ut fit, & pene decorum eſt, ſed in ſeditione per laſcivientem gregem periit. ſic eidem L. I. C. XXVII. Severus dicitur πάρεργον θανάτου. cum tot viri fortes bello mortem obierant: ille Severus non in bello occiſus eſt, ſed poſt bellum finitum inſidiis ad tres Tabernas extra Romam periit. merito igitur *parergon: levis acceſſio* tot victimis, quae in bello *Morti* factae fuerant. Miror. *H. Valeſium* cogitaſſe de reponendo πάρεργον πολέμου. quod per ſe quidem bonum, ut ap. *Heliod.* I. 5. & alias. ſed hic verius πάρεργον θανάτου & grandius. nec magniloquentiam ſpernit *Euſebius.*

P. III. Vs. 23. Ἀλλὰ τῶν καλλίστων ἀξιῶν] hoc dictum, ut Οὗτος μὲν οὐδενὸς ἀτυχήσει τῶν καλλίστων. ap. *Eunapium* de *Legat.* 162. Quia autem praeceſſit πάρεργον, intelligat quis ἔργον τῶν καλλίστων ἀξιῶν. ſed *reputans opus operum pulcerrimum. Thucyd.* V. 33. Κάλλιστον τῶν ἔργων ἡμῖν ἀποσυμβήσεται. *Heliod.* VIII. 391. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων παιδευσάμενος. ſed prius verum. τῶν καλλίστων id eſt ἄθλων, τιμῶν.

P. III. Vs. 24. Ὅτι χρήσιμος] poſt ὅτι certo deeſt εἰ vel ἐὰν; vel ἦν.

P. III. Vs. 25. Καλλιρρόην ἐπάγεσθαι] alioqui reginae, pellices educebantur una in expeditionem. mox p. 112. εἰς πολέμους ἐπάγεσθαι καὶ γυναῖκας. *Max. Tyr* XXX. 7. *Diodor. Sicul.* XVII. 35. *Briſſ. de R. P.* I. 165. idem de *Indis* teſtatur *Strabo* XV. 1037. B. *Tacit.* III. *Ann.* 33.

Ineſſe mulierum comitatui. quae Romanum agmen ad ſimilitudinem barbari inceſſus convertant.

P. 112. Vs. 4. Ἀγρίῳ θηρίῳ] Hanc vocem redde *Alciphroni Ep.* I. XXXII. Τάλαινα γυνὴ τῆς ἀγνοίας, ἥτις τῷ τοιούτῳ „ θηρίῳ προσέφθαρσαι, πλὴν ἴσως τῷ „ κάλλει πεπίστευκας. uncis incluſa *Codici* debes.

P. 112. Vs. 8. εἰπεῖν τὸ περὶ αὐτῆς] illud τὸ in *Apographo* ſupra ſcriptum, quaſi omiſſum in prima lectione. τὸ id eſt, τὸ βούλευμα, πρᾶγμα. τὸ δόξαν. nec opus valde quid mutare. cuivis τι in mentem venerit.

P. 112. Vs. 14. Τραπέζας] quia ſeverioris diſciplinae gentes, in militia veſcebantur humi ſedentes, & ipſum ſolum pro menſa habebant. erant praeterea hae menſae magni pretii. vid. L. VIII. VI. 140. 18.

P. 112. Vs. 17. Ἀξιοπίστῳ τῷ προσώπῳ] ἀξιόπιστος ſaepe per ironiam adhibetur, & de eo, ut *Val. Flacc.* I. 39. *qui fictis dat vultum & pondera verbis.* ap. *Maneth.* IV. 505. habes ἀξιοπιστοσύνη.

Θηλυγενεῖς δὲ γυναῖκες, ἐπὴν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Φύσονται λαμπραὶ, βαθυχρήμονες, ὀλβομέλαθροι,
Ἀξιοπιστοσύνῃ μεμελημέναι, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας
Παγκοίνους ζήσουσιν, ἐπίψογα νύκτας ἄγουσαι.
Ἀλλοτρίου θαλάμου κέρδει βίον ἰθύνουσαι.

ubi vertitur *fidei dignitatem colentes.* immo nihil aliud quam ἀξιόπιστοι. *fidem merentes & confidentiam. fide dignae. graves.* locutio μεμελῆσθαί τινι nota eſt. & ſignificat paſſive. ἐν ἐπιμελείᾳ φροντίδι εἶναί τινι. Μούσαις μεμελημένος. non *qui curat*, ſed *qui curatur a Muſis. Muſicus.* φιλότητι μεμηλότες. *amici.* apud *Nonn.* XXXVII. I. & 136. παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί. *omni virtute praediti.* 495. ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος. *adſuetus pugilatui.* 502. πατρῴῳ μεμέλητο παρήμενος ἐσχαρεῶνι. *adſiduus exiſtens ad patrium focum.* ut *Oppian.* 3. *Hal.* 340.

Κάνθαρος ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι μέμηλε.

Nonnus rurſus XXXVII. 623. Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος. L. XXXVIII. 50. & 98. Μυστιπόλοις ἀόρουσι μεμηλότα μῦθον ὀλύμπου. rurſus modo per adjectivum debet explicari. *ſermo myſticus.* & L. XV. 19. οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο. *non erat uncta.* ſaepe haec locutio poetarum interpretes male habuit. ut ap. *Maneth.* I. 289.

Ἀκμοσὶ ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνοις.

in

Digitized by Google

in primo autem versu *Manethonis* θηλυγενεῖς γυναῖκες, uti θηλύτεραι γυναῖκες per abundantiam quandam dicuntur, & θήλειαι γυναῖκες. ultimo versu conferendo cum editis mutationem credo factam approbaveris, si componas ad L. IV. 90. 326. 525.

P. 112. Vs. 17. Μέλον] rursus solito errore μέλον. en, licet jam quasdam suggesserimus L. VI. I. 99. 8. aliquot ad hoc genus spectantes emendatiunculas. *Heliod.* L. V. 252. Τότε δὴ μετεμέλοντο καὶ οἱ Φοίνικες. ubi omnes *Codd.* & quatuor editiones μετεμέλλοντο. Καὶ ex *Taur.* L. VI. 286. recte *Taur.* διαμελλήσας. vid. *Lucian.* T. I. 49. contra VIII. 391. male *Taur.* μελλήσασα. V. 263. μελλήσας. L. IX. 431. οὐδὲ αὐτὸς ἔτι καὶ μελλήσων recte *Taur.* καὶ etiam in *Vat.* L. X. 499. Ἡμῖν δὲ τῶν ἱερείων μελήσει, τῆς ἀντὶ σοῦ σφαγιασθησομένης. ubi male μελλήσει & σφαγιασθησομένης. non enim σφαγίζω sed σφαγιάζω passim dicitur. quod cur p. 501. mutatum hic relictum! bene utrique vitio solus *Taurinensis* prospexit.

In aliis vocabulis, sed non tam spissa, obtinet in his confusio. sic ap. *Eunapium* p. 139. malim. ὡς δὲ καὶ τοῦτο μετὰ πολλοῦ πᾶσιν ἐπέτελλε φόβου. nempe *proconsul circumstantibus auditoribus.* p. 140. istum φόβον mox vocat ἀπειλάς. vulgo ἐπετέλει. nempe retulerunt ad *Proaeresium.* *Cod. Barber.* ἐπεταῖ. quod non capio. male mox in *Apogr.* ἀκολουθήτω.

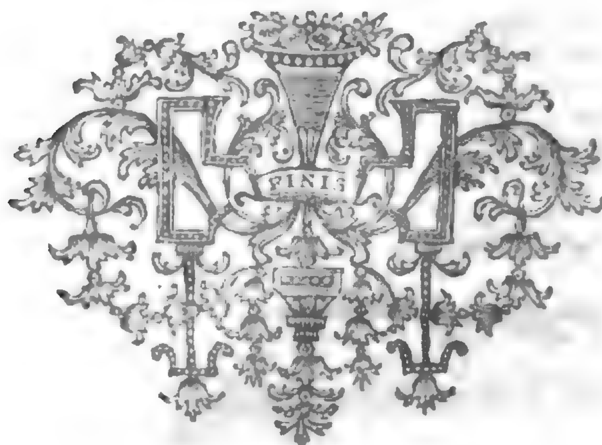
P. 112. Vs. 21. ἄδηλα] saepe occurunt τὸ ἄδηλον & τὰ ἄδηλα. *Max. Tyr.* XIX. 7. XXX. 4. sic τὰ φοβερὰ ap. *Demosth.* de *Corona.* 502. D. *Thucyd.* V. 102. *Theod. Prodr.* VI. 246. 269. ita *Eumen. Paneg. Const.* XV. dicit *nec vereri* dubia bellorum, *nec Martem putare communem.* Mars communis & κοινὸς Ἄρης obviae formulae: verum non ideo apud *Cicer.* ad *Attic.* L. V. *Ep.* 20. ubi legitur: *scis enim dici quaedam πανικά: dici item τὰ κενὰ τοῦ πολέμου:* emendandum τὰ κοινά. quae ibi nullum locum habent. τὰ κενὰ & τὰ πανικὰ eadem, nisi quod haec ad timores subitos, illa etiam ad famas rei feliciter gestae subitas, sed vanas & inanes. *Vir Cl.* qui *Epistolam* ad *Cl. Conyers Midleton* scripsit de *Epist.* ad *Brutum* p. 258. hanc emendationem forte non tentasset, si consuluisset *Henr. Stephanum* ad *Diod. Sicul.* XVII. C. 86. & nostra *Miscellan.* Vol. III. p. 302.

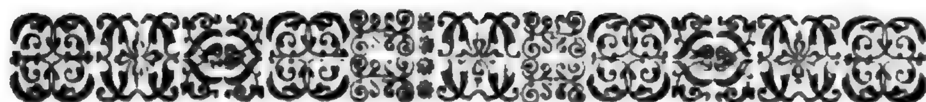
P. 112. Vs. 22. Μεταβολὰς τοῖς δυστυχοῦσι βελτίονας] *Artemid.* II. 39. 130. Ἡ Ἶρις ἀεὶ τοῖς ἐν πενίᾳ πολλῇ, ἢ ἄλλῃ τινὰ περιστάσει οὖσιν, ἀγαθὴ νομιζέσθω, καὶ γὰρ αὕτη τρέπει τὸ κατάστημα, καὶ τὸ περιέχον ἀλλοιοῖ. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν περιστάσει οὖσιν ἀγαθὴ τῶν καθεστώτων μεταβολή. ubi κατάστημα. *coeli habitus.* τὸ περιέχον *aer.* interpres non cepit.

P. 112. Vs. 22. τάχα δὲ . . . τάχα] incuria in repetenda voce a quo non admissa? *Maneth.* L. III. 215.

—— —— Μήνην δ' ἐσορῶντες,
Καὶ δὲ ϗ ἠέλιον μερόπων τευχυσι φονῆας.
'Αιεὶ δ' ἔκπλωσιν βιότυ τεύχυσι πρὸς οἴκυς.
Ταῦτα δὲ ϗ δοιοῖς ἑτέροις τεύχυσιν ἐόντες.

πρὸς οἴκυς intellige *domus* ſignorum. vid. L. I. 212. III. 314. Nam etiam in *Manethone*, ſi memini, mutata loca vidi, ob repetitionem ejusdem vocabuli.

JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE ANIMADVERSIONES IN CHARITONIS APHRODISIENSIS LIBRUM SEPTIMUM.

LIBRI SEPTIMI CAPUT PRIMUM.

P. 113. Vs. 3. Μόνος ἐλεύθερος] jam antea tetigimus. *Eurip. Helena* 280.

Τῶν βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἑνός.

tamen familia Othanis in ipsa Persia erat libera, teste *Herodot.* III. 83. *Plut. Alex.* 75. de *Callisthene.* ὡς μόνον ἐλεύθερον ἐν τοσαύταις μυριάσι. obliviscitur autem *Polycharmi*, qui & ipse εὐπατρίδης & ἐλεύθερος.

P. 113. Vs. 10. ὥσπερ ἄκαιρος] ut *cui non vacabat* longos sermones audire. & qui breviter modo responderet cum Clytaemnestra ap. *Aeschyl. Agamn.* 1064. Ου τοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα Τρίβειν. vide *Ammon.* & *Thom. Mag.* in ἀκαιρία. contra εὔκαιρος *otiosus. Gl.* εὔσχολος, εὔκαιρος. *Alciphr.* III. LII. εὐκαίρως μόνος ἂν φάγοιμι. sic εὔκαιρος. *qui domi vacat amicis.* ἄκαιρος. qui *prae temporis angustiis vacare nequit. Polyb.* v. 26. 520. βουλομένου εἰσιέναι, παρακατέσχε τις τῶν ῥαβδούχων, φήσας οὐκ εὐκαίρως ἔχειν τὸν βασιλέα. *Eurip. Hel.* 484. ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων . . . καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες: id est ἡμῖν ἀκαίροις. *Lucian. Dial. Deor.* IX. 227. ἔστιν, ὦ Ἑρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; *Merc.* μὴ ἐνόχλει, φημὶ ἄκαιρον γάρ, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις ἐν τῷ παρόντι. exempla haec monstrant vocem ἄκαιρος de iis, qui vel auscul-

tant

tant ad januam, vel ingredi volunt. *Cl. Cocchius* notat fuisse primo videri ξυκαιρος. potest & hoc eodem usu accipi : ut qui otiaretur, domino absente, & cui proinde vacabat inquirentem quae volebat, edocere. quin & communi sensu εὔκαιρος accipi potest. *quasi opportunus*, qui Chaerean inquirentem de rebus Callirrhoae omnia edoceret. Non legi *coquos* vacasse apud veteres auscultando, sed janitores, non μαγείρυς sed θυρωρούς. quare *Coquum* istum V. C. abegi de versione.

P. 114. Vs. 1. Θέλων γὰρ ὁ Διονύσιος ἀπελπίσαι Χαιρέαν τὸν Καλλιῤῥόης γάμον] sane taedet saepe cogi ad facillima tutanda & vindicanda. quae notio voci ἀπελπίζειν magis propria quam *desperare*. vide *Diod.* xx. 50. xx. 78. & ibi interpretem doctissimum. Grammaticalis ordo est. Διονύσιος θέλων Χαιρέαν ἀπελπίσαι γάμον τόν. quod aeque bene dictum est ac θέλων ἀπελπίσαι τὸν γάμον Χαιρέᾳ. non haereremus in talibus locis, si revereremur, ut par est, τὸ κείμενον. Quod dum commode explicari possit, temerarii est & περιέργυ sollicitare.

P. 114. Vs. 2. μένειν τὴν δίκην] tetigimus L. VI. IV. 104. 12. μένει δὲ ἡ κρίσις. ita ἡ μὴ ὗσα ap. *Demosth.* p. 1007. B. ita μένειν dicuntur τὰ ὀφειλήματα in publicis tabulis, donec expungantur. *Demosth. Aristog. Pr.* 838. F.

P. 114. Vs. 6. Ἐξυπηρετῆται] forma activa hujus compositi ap. *Sophocl. Trach.* 1173. media forma passim obtinet. *Heliod.* VII. 344. vid. L. VIII. VIII. 143. 3. porro in *apographo* haec librariorum φάσματα. ἐξυπηρεύτηταί. κατηρραξαμένος. & antea Ἄιγυπτον.

P. 114. Vs. 9. Κακὴ ξενοδόχε] an respexit auctor ad Alexandrum, qui ibi mortem invenit.

P. 114. Vs. 9. ἐπ' ἐμῦ καὶ ἐρήμη] nam in *desertis* nulla hospitia & diversoria. quo quid peregrinanti incommodius? praestat malum quam nullum hoc in negotio. etiam quia Callirrhoe inde aberat, quae ipsi instar omnium. De vi praepositionis actum L. v. x. 95. 3.

P. 114. Vs. 10. Ἐν πολέμῳ γάμοι] *Horatius Epod.* IX.

Interque signa, turpe, militaria Sol adspicit canopium.

P. 114. Vs. 12. Ἐρήμην κατεκρίθην] proprie qui se in judicio non stiterat. qui vadimonium deseruerat, ἐρήμην κατεκρίνετο. hic multo iniquius Chaereas κατεκρίθη, qui se sistere paratus erat : cum Dionysius quasi vadimonium deseruisset. aliquantum magis proprie potuisset scribere. ἄκριτος, ἀναπολόγητος, ἀνέλεγκτος κατεκρίθην.

ἐρήμην, ἐρήμας δίκας ὀφλεῖν illustravit *J. Casaub. Theophr. Char.* VIII. variae aliae locutiones occurrunt passim. *Demosth.* in *Boeot.* περὶ ὀνομ. 1040.

Digitized by Google

1004. A. ἐὰν ἐρήμην δίκην τελεσθῆναι. 1007. A. ἐρήμην ἐὰν καταδιαιτήσασθαι. *Lucian. Abdic.* II. 166. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι. Idem ἐρήμην κρατεῖν. de *Gymn.* 921. λαχεῖν τινι ἐρήμην optime illustrat *Cl. J. Taylor ad Lysian* p. 365. 399. 402. nam λαβεῖν δίκην παρά τινος bene dicitur. *Demosth. Eph.* in *Eubul.* 883. A. & passim. at λαβεῖν δίκην ἐρήμην non procedere videtur. agit de his quoque *Cl. Interpres* ad *Diodor.* XIII. 5. p. 545.

P. 114. Vs. 13. Οὐ γὰρ ζήσεται Καλλιῤῥόη παρόντος διαζευχθεῖσα Χαρέου] in margine apographi notatur γρ. περιόντος. Utraque lectio quodammodo stare potest. prodita, quia revera sibi praesentes fuerant Chaereas & Callirrhoe. magis tamen secundam probarim. „ certe non vivet, cum sciat jam certo me vivere, & tamen ipsi mea persona carendum esse. Antea vixit: quia me mortuum credebat: ita sine me vivere ipsum fatalis necessitas cogebat. „ eadem pene diversitas ap. *Heliodor.* VI. 291. λυποῦντος μὲν καὶ ὅτι μὴ σύνεστι, πλέον δὲ εἰ περίεστιν ἢ μὴ, φοβοῦντος. Ubi *Vat.* & *Taur.* εἴπερ ἐστίν. & εἶναι *vivere.* sed praetulerim publicam lectionem. mox ibi ita εἶναι occurrit. ubi sic *Taurin.* Ἀλλὰ τούτου γε ἕνεκα θάρσει, ἔλεγεν ὁ Καλάσιρις, ὡς ὄντος ἐκείνου, καὶ σὺν σοὶ ἐσομένου, θεῶν νευόντων, εἴπερ τί χρὴ τοῖς τε προθεσπίσμασι περὶ ὑμῶν.

P. 114. Vs. 14. ἐξηπάτησεν αὐτὴν τῷ δοκεῖν] legendum vel αὐτὴν pro ἑαυτὴν, nempe *Callirrhoe.* vel τὸ δοκεῖν ἐξηπάτησεν αὐτὴν id est, *Callirrhoen.* hoc malim.

P. 114. Vs. 15. Βραδύνω καὶ οὐκ ἀποσφάξω] facile haec congruentia temporibus reddas, vel βραδυνῶ vel ἀποσφάζω legendo. nam βραδύνω; ut μηνύω, περιμηνύω potius in praesenti efferuntur. sane mallem, si quid necessario mutandum foret, ἀποσφάζω. praesens hic vim suam habuerit. & ξ & ζ passim mutata vidimus L. I. v. 84. sic bene *Gronovius* in *Maneth.* II. 430. Ἢ ἔτι καὶ πιναρῇσιν ἐφεζομένῃσι τεγέεσσι. vulgo ἐρεξομέναις. malim praeterea πιναροῖσιν . . . τεγέεσσι. ut VI. 146. ut legendum. vid. VI. 585. II. 180.

Ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγευς, ξυνῆς τ' ἄπο δήμου Εὐνῆς.

licet L. III. 153. dicat πιναραῖς ἀλόχοις. sic bis Ζῆνα pro Ξῆνα ap. *Maneth.* II. 446. & III. 314. mirum hoc dialecto Ægyptiacae non adscriptum. & juvisset *Porphyr.* de *Anim. Abst.* IV. 416. ubi ξανὸς habes.

P. 114. Vs. 16. Προχέας τὸ αἷμα ταῖς θύραις τοῦ δικαστοῦ] ταῖς θύραις. est *ante domum.* ut θύρασιν. *Aristoph. Pace* 941. 1023. ἐν ταῖς θύραις. πρὸ τῶν θυρῶν. certe *H. Stephanus* in *Lexico* προχέειν cum *dativo* agnoscit in *Anthol.* L. II. XLVII. Τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα. nempe τὸν οἶνον. Et si ibi γαίη accipias in nominativo, valde contorto sensu explicare necesse

esse est cum *Obsopoeo*, *Hunc quia clam tellus venis effundit.* quod quale sit nescio. rectius *Brodaeus* accepit *vomit*. quare non opus videtur προχέας, nec adeo necesse, ut ipsi postes sanguine conspergantur.

P. 114. Vs. 17. Ἀπαρηγόρητον αὐτῷ τὴν συμφοράν] intellexerim Πολυχάρμῳ. sive αὐτῷ sive αὑτῷ legas. alioquin potius αὑτῷ scripsisset. vid. I. VI. 9. 18.

P. 114. Vs. 20. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ] *tantum absum ab.* hoc verbum habet adverbia sive potius adjectiva neutra in accusativo. at δέω eodem sensu semper genitivos. τοσούτου δέω. πολλοῦ δέω, ut ap. *Lysiam* ipso initio orationis πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν p. 404. ubi, licet constructio bona, sensus vacillat & contrarius verbis requiritur, ut recte animadvertit doctissimus editor. non multum aforem a praemittenda vocula negativa. Οὐ πολλοῦ δέω vel πολλοῦ οὐ δέω. in priorem positionem magis inclino, quia saepe initia scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. quam facile οὐ periit in principio orationis. ut δέω pro *debeo* in prima persona accipiam, & legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν a me non impetro. nam grammatici & usus uno ore docent δεῖ pro πρέπει vel χρεία ἐστὶ, neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios *Schol. Theocr.* III. 52. a quorum canonibus religioni est recedere. χαμαιδιδάσκαλοι enim istis temporibus certius in talibus mihi videntur potuisse judicare de genio & usu linguarum, quam hodie

> Ἄνδρες παιδείης ἡγήτορες ἔν τε καθέδραις
> Γραμματικαῖς δήμοιο, βίον διαποιμαίνοντες.

quae licentiae aperiretur porta, si in ἀπορίαις nostris liceret veteres linguarum migrare limites.

P. 114. Vs. 21. Ἕτοιμος] vide L. I. IV. 7. 3.

P. 114. V. 23. Ἐκδικίαν] *ultio.* sine auctoritate in *Lexicis*. ab ἐκδικεῖν. male ἐκδικάζειν eo sensu notatur. quo legitimo sensu utitur inter alios *Aristoph. Eccles.* 977. mox male *Apogr.* ὁρμισμένον.

P. 114. Vs. 25. Τὸν θάνατον εἰς ἄμυναν καταχρήσασθαι τοῦ τυράννου] *abuti* non solum dicimur, quibus *sine utilitate* utimur: sed etiam quibus ita utimur, ut *res illa plane pereat.* sic Grammatici recte constructio varia. *accusativum* adhibet huic verbo *Herodotus*, sed alio sensu. verum ille casus etiam hoc sensu apud alios occurrit. *Chion. Ep.* XVII. Τελευτᾶς δὲ τυραννοκτονίαν τοῦτο παθεῖν εὔχομαι.

P. 114. Vs. 25. Ἔργῳ] an non retuleris ad λυπήσαντας?

P. 114. Vs. 26. Ἔνδοξον καὶ τοῖς ὕστερον γενομένοις διήγημα καταλείποντες, ὅτι δύο Ἕλληνες] ita λόγον περὶ αὐτοῦ καταλείπειν. *Lucian. Dial. Mort.* XXIV. 431.

Digitized by Google

431. Verum unde hic nominativus pendet? nonne, quia praecedit καλὸν γὰρ λυπήσαντας, hic quoque καταλείποντας, five ad καλὸν referas, five ad ἔνδοξον nude acceptum, nec cum διήγημα copulatum? an nominativus hic sese tueatur, quia sequitur Ἕλληνες. non putarim.

Demosth. παραπρ. 328. C. Τίς ἔσται λόγος περὶ ὑμῶν, Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες ὡς Φίλιππον τουτονὶ, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρύνων, Δημοσθένης. *Xenoph.* L. II. K. A. 274. C. ὅ σοι τιμὴν οἴσει, εἰς τὸν ὕστερον χρόνον ἀναλεγόμενον, ὅτι Φάλινος. ubi frustra tricantur. ὅ ἀναλεγόμενον. *quod saepe commemoratum honorem feret tibi.*

P. 115. Vs. 1. Ὅτι δύο] illud ὅτι abundat. praeponitur periodo sequenti, ut illa indicetur ipsissima alicujus verba continere vel similem ob caussam. Apud *Demosth.* παραπρ. 330. C. ὅτι ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένης. ubi ipsa verba apologiae referuntur: unde etiam illud δὲ locum habet, quod male in *Codice* amittitur, saltem uno. videtur pene respexisse *Theocritum* in *Idyll.* XII. 11.

—— Ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
Δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην φῶτες.

P. 115. Vs. 1. Καταδικηθέντες] male *damnati.* immo *injuria, contumelia affecti.* ut ἀδικέω, διαδικέω, συναδικέω, ἀνταδικέω, προαδικέω, ita & καταδικέω. aliud est καταδικασθεὶς. quod huc nihil facit. nec enim *condemnati* fuerunt, sed *injuria adfecti.*

P. 115. Vs. 1. Ἀντελύπησαν] apud *Lucianum* & alios.

P. 115. Vs. 4. δυνάμεια] vide III. VI. 53. 4.

P. 115. Vs. 5. Φυλακαὶ καὶ προφυλακαὶ] *custodiae & excubiae. remotiores vigiles.* passim. *Xenoph.* IV. H. H. 510. B. vid. *Diodor.* XI. 405. & ad L. VIII. III. 132. 14. mox pro erroneo typi & apographi repone ἀφεστάναι.

P. 115. Vs. 9. Ἀπαντῆσαι] ita Latini *occurrere. sponte hostes irruunt. exit ut quaerat hostem.*

P. 115. Vs. 12. Ἑαυτῶν] pro ἡμῶν αὐτῶν. quidam inprobarunt ob disparilitatem numeri & casus. sed usus talia contemnit. vide *Eustath. Odyss.* Δ. p. 1480.

LIBRI SEPTIMI CAPUT SECUNDUM.

P. 115. Vs. 15. Ἐδίωκον] *studio*, *festinatione*, non semper *hostili animo*, *sequi*. passim exempla. vide notata in *Critica Vanno* C. XII. 562.

P. 115. Vs 18. προσμίξαντες τοῖς ὀρνιθοφύλαξι] qui erant in extremo agmine cum ceteris σκευοφόροις. Non mirum vero *custodes volatilium* plurimos fuisse secutos exercitum Persicum. cum ille soleat in omnibus deliciis agere, & reges Persarum praecipue esu volucrum capiantur. *Heraclides Cumanus* ap. *Athenaeum* L. IV. C. X. p. 145. C. πολλοὶ δὲ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἵτε στρουθοὶ οἱ Ἀράβιοι, καὶ χῆνες καὶ ἀλεκτρυόνες. an ibi forte ἄτε στρουθοὶ reponi praestat? *Herodot*. VII. 119. Ἔτρεφον δὲ ὄρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους, ἔν τε οἰκήμασι καὶ λάκκοισι ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ. ap. *Polyaenum* L. IV. C. II. §. 32. p. 356. ex recensione caenae Cyri in aerea columna scripta inter cetera quotidie adposita fuisse colliguntur τρυγόνες τριακόσιαι. ὀρνίθια παντοδαπὰ μικρὰ ἑξακόσια. νεοσσοὶ χηνῶν ἑκατόν. *Seneca* L. III. de *Ira*. C. XX. de *Cambyse*, ait. *Servatas illi fuisse generosas aves & instrumenta culinarum camelis vecta*, *dum sortiebantur ejus milites*, *quis male periret*. *quis pejus viveret*.

Plures tales ὀρνιθοφύλακας in Persicis castris fuisse verosimile, quam in Romanis *Pullarios*. quorum usum etiam Persis notum fuisse, non puto. licet alioquin etiam ex *avibus* omina captare consuevissent. vide *Herodot*. III. 76. *Xenoph*. K. Π. I. 25. C. II. 38. A. *Curtium* III. III. 17.

Etiam aquilae & aliae volucres pro signis militaribus apud Persas obtinebant. vide *Xenoph*. K. A. I. 271. B. K. Π. VII. 172. D. Car quidam sic gallum gallinaceum portabat ante cohortem in exercitu Artaxerxis ap. *Plut*. *Artax*. 286. sed non legi custodes, ut apud Romanos, his signis praepositos, nec apte ὀρνιθοφύλακας vocari posse credo. Quid quod *signa* non in extremo agmine, sed aliis locis servabantur. at lixae, calones, σκευοφόροι plerumque in extremo agmine. vide *Thucyd*. II. 79. *Herodot*. IX. 420. quamvis aliquando pro usu & locorum natura vel hostium vicinitate aliter eveniebat. vide *Herodot*. VII. 40. *Diod*. XIX. 348. *Ammian*. *Marcell*. XXIV. I. 300.

Consilio igitur sese his *avium custodibus* in extremo agmine inmiscuerunt.

Quod si nec ita ὀρνιθοφύλακες placeant, posses ὀπισθοφύλαξι, qui noti in re militari. & contendere parum abire invicem, si literis majusculis scri-

ſcribantur οπιθοφυλαξι & ορνιθοφυλαξι. forte id aliis placuerit, quibus volupe eſt potius auctores, ut vocant, emendare quam explicare, ſane inſtituto ad bonos auctores injurioſiſſimo, & ad ingenia juvenum ſtudioſorum corrumpenda praeſentiſſimo.

Debemus autem Charitoni & moris hujus notitiam & vocem ipſam. cui ſimilis forma eſt σκευοφύλαξ ap. *Plutarch. Alex.* p. 49. Haec Perſarum ingluvies in memoriam revocat querelam *Manilii* de Romanorum luxurie L. IV. 404. loco valde corrupto : ſed cui ſi non ſanitatem magnus Bentlejus attulerit, ut non puto, ſaltem remedium egregium ad eam obtinendam indicavit. ſic leguntur in *Edit. Delphinica*

Luxuriae quoque militia eſt vigil, atque ruinis:
Venter & ut percat, ſuſpirant ſaepe nepotes.

ejus interpretis ineptiſſima interpretatione cur chartam maculem ? omnes ſcripti, *vigilatque* „ ait *Bentlejus.* non notavit in *Aldina* deeſſe vocem *militia.* quae & deeſt in *Cod. Oxonienſi. Aldina* ſic legit. *Luxuriae quoque eſt hoc.* ſed *Scaligeranae, vigil, atque ruinis Venter, & ut pereant.* in omnibus *pereant.* vitioſe *Delph. percat.* voluit *parcat.* quod & explicuit, & nupera *Patavina Editio* ſecuta eſt. non ſcio an alii. auctoritatem hujus lectionis neſcio. Anglus criticus hic breviter, *corrige & diſtingue*

Luxuriae quoque militia eſt, vigilatque culinis
Venter: &, ut pereant, ſuſpirant ſaepe nepotes.

Jam hic taxat poeta luxuriem, primo quod ipſa militia, ſive res militaris, ſive expeditiones vel luxuria diffluant, vel potius luxuriae inſerviant. peſſimo exemplo. cum ſevera diſciplina unice contineat milites : vel expeditiones non in voluptatem, ſed in patriae defenſionem natae ſint. taxat igitur id merito. at adjicit *vigilatque culinis venter.* quod neſcio quid reprehendendum in ſe habeat : ſi enim *venter in culina dormierit*, inertem & ſui negligentem habuerim, & qui hujus ſomnolentiae brevi poenas ſua pernicie daturus ſit. ventri ſive guloſo homini non igitur vitio dandum, quod in culina vigilet : nam ibi ejus, ſi usquam, res agitur, & ferrum ipſius in igni eſt. haec igitur ſententia etiam parum rotunda. at ſequens tertium effatum ne quidem intelligo. *Delphinicus* explicat „ *Majores laborant, ut luxuriae ſuae indulgeant : Nepotes, ut parſimoniae ſtudeant.*„ ſive in paraphraſi : „ & *poſteri noſtri plerumque laborant, ut venter ſtudeat parſimoniae.* per quam ſcientifice! credebam guloſos eſſe dictos *nepotes: quia avi & atavi, parci ſenes, rem familia-*

rem anxie & diligenter servabant : at nepotes ipsorum sudore & vigiliis parta bona sine cura dilapidabant. Scaliger *Nepotes* accepit pro *belluonibus & decoctoribus.* recte. verum sic procedit quidem *venter vigilat ruinis*: nullam occasionem negligit ingluvie sua rem familiarem perdendi: sed scire velim, qua ratione *lurcones illi suspirant saepe, ut pereant.* an dum ita stomachum onerant, ut inter helluandum saepe suspiria prae nimia satietate ducere necesse habeant? non puto. at per se sententiam absolvit apud *Bentlejum*: *&, ut pereant, suspirant saepe nepotes.* vellem vir sagacissimus sensum hujus particulae explicuisset. si sunt *posteri* hic *nepotes*, qua ratione dicantur *suspirare, ut pereant.* si legeretur, *quod pereant.* possem aliquem, licet ineptum, sensum exsculpere. Nam notaret, *liberos, nepotes, suspirare se fame perire, dum parentes deliciis & luxuria rem familiarem perdant.* si *nepotes* V. D. accipit pro *dilapidatoribus rei familiaris*: rursus rogo, qui locus hic suspiriis? puto totum locum ita constitui posse, aliquo saltem sensu.

Luxuriae quoque militia est, vigilatque culinis.
Venter & ut pascat, sua [vel *se*] *perdunt saepe nepotes.*

id est, jam cohortes & turmae adhibentur, non ut hosti resistant, & fines inperii propagent, sed ut luxuriae famulentur: & non jam vigilant oppidis & finibus tuendis, sed excubias agunt, ne preciosi pisces vel aves alio avehantur, & gulae culinaeque subtrahantur Romanorum Apiciorum. & ut ventri bene & abunde & dapsilice sit, helluones patrimonia sua disperdere & profundere in cibos delicatos non verentur. Revera milites mittebantur & excubiae, quae piscibus & avibus delicatioribus conferendis & tuendis invigilarent, ne quid Romanis mensis lauticiarum deesset. *Pacat. Paneg.* XIV. *Ut taceam infami saepe delectu scriptos in provinciis aucupes, ductasque sub signis venatorum cohortes militasse conviviis.* quid differunt *militare conviviis & vigilare culinis?* ne putemus hanc demum circa *Theodosii* aetatem ingruisse intemperantiam *Sueton. Vitellium* XIII. narrat; *Muraenarum lactes Parthia usque, fretoque Hispaniae*, per navarchos & triremes *petitarum commiscuisse.* ubi locum *Senecae Consolat.* ad *Helviam* C. IX. laudatum consulas. noster L. V. 195.

Luxuriae quia terra parum, fastidiet orbem
Venter, & ipse gulam Nereus ex aequore pascet.
& vs. 369. *Atque haec in luxum. jam ventri longius itur*
Quam modo militiae . . . arcessitur inde macellum.

jam secundi versiculi sententia est perspicua. *pascere* quidem, proprie jumenta dicuntur, oves, boves, sed & homines, qui instar animalium, uni

uni abdomini inplendo ſtudent. venter, animal voraciſſimum, recte paſcere ita dicitur. jam ut venter laute excipiatur, helluones decoquunt & perdunt rem.

Sua perdunt & *ſuſpirant* non diſtant paraſangis. ita *Cod. Oxon.* IV. 771. *ſub* habet pro *ſua.* hoc argumentum vero non adduco, quaſi magni momenti, ſed quia omnino ſentiam quae *Gul. Beſtius* de toto hoc genere, C. I. de *Rat. Emend.* p. 36. *nullas emendationes, licet ſenſum clariſſime reſtituant, videri laude dignas quae in tantum recedunt* a ſcriptura Codicum, *ut prorſus nullum adpareat priſtinae lectionis in correctione veſtigium. hoc enim non eſt emendare loca corrupta & auctoris verba reducere, verum ſua ipſius placita audacter ſubſtituere, & non quid ſcripſerit, ſed quid ſcribere debuerit auctor, indicare. Hoc tamen vitium deprebendere licet in plerisque etiam doctiſſimis interpretibus.*

Quod decretum eſt juſtiſſimum. profecto hoc nomine in uno *Manilio* ter centies cenſuram meretur *Britannus Criticus.* unico exemplo jam defungar. L. V. 592.

——— Plauſis ſic ſubvolat alis
Perſeus, & coelo pendens jaculatur in hoſtem,
Gorgoneo tinctum defigens ſanguine ferrum.

„ *jaculatur* ait, *eſt mendoſum. una barpe utebatur. quam e manu non dimittebat.* & reponit *ſic fertur in hoſtem. Virgil. bis* ſcilicet dixit *fertur in hoſtem* „ At quae argumentatio! dixerint id alii & alia item aequivalentia, *ſe mittit* in hoſtem. an ideo *Manilius* hic ita locutus eſt! deinde vero quae ſimilitudo ſoni in *jaculatur* & *ſic fertur?* nulla. & quod harpen manu non emiſſam cauſſetur, nihil ad rem. tu intellige Perſea alatum ſeſe ſaepius fuiſſe jaculatum in cetum & repititis ictibus harpae belluam tandem confeciſſe. vide *Ovid.* L. IV. *Met.* 725. Addit: *quid quod quinto* abhinc *verſu iterum babemus jaculatur.* At longe majore jure regeremus. *quid quod altero abbinc verſu ſuperius babemus* ferentem. & *quarto verſu inferiore rurſus* fertur. an a Critico odioſas repetitiones accipiemus, ab ipſo auctore profectas faſtidioſe repudiabimus?

P. 115. Vs. 19. λαβόντες] vide ad *Libr.* III. VII. 55. I. non enim adeo *captivos facientes*, ſignificat, quam ex quadam abundantia adjectum hoc vocabulum.

P. 115. Vs. 23. Κομίζοντας] veniet, auguror, qui Charitonem pejeret ſcripſiſſe κωμίζοντες. ἐνθα paullo ante eſt χοριχὸν ἐπίῤῥημα.

P. 115. Vs. 24. Συρακόσιοι] Adhuc Apographum ſemper exhibuit duplicem literam caninam in hac voce. praeſens ſcriptura in ſequentibus, ſi

ſi memini, bis occurrit. in aliis quoque haec orthographia frequens, & forte inconſtans editorum vitio. ſic in *Ariſtide* περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ ſere ſemper. & alias. apud *Xenophontem Epheſ.* eadem varietas. & valde vexata hujus vocis forma. Συρακούσιοι in *Codd.* ap. *Thucyd.* vide L. IV. 58. *Herodoto* ex dialecto Συρηκούσιοι. L. VIII. 153. miror duas priores ſcripturas ſaltem non animadverſas a *Ph. Cluverio.* quem in hac cauſſa vicit diligentia *Cl. Dauſquei* in *Orthogr.* p. 305. poetis Συρακόσιος paſſim in uſu. & tamen ſaepe contra metrum haec vel illa ſcriptura obtinet. ſic ap. *Pindarum Olymp.* I. 35. & VI. 31. *Cod. Vat.* corrupte Συρακούσιος. ut & meus *Codex* primo loco: ſed ſecundo συῤῥακούσιος. ſic Συρακόσα pro συρακοῦσαι. ap. *Diodor.* Tom. II. p. 490. vide *doctiſſ. interpretem.* XIV. XIV. [ita Ἀθήνα pro Ἀθῆναι non ſemel.] duplicatio illa non eſt omnino vitioſa, niſi ubi quantitas pugnat. certe non apud poetas. ita paſſim etiam in *proſa* Ἀῤῥαβία. ut in *Dione Caſſio Cod. Regius* in *Coiſliniana Bibl.* apud *Heliod.* VIII. 414. quin ap. eum L. V. 215. Ἄῤῥαβος quod ne poetis quidem placuit.

P. 115. Vs. 24. Εὐπατριδῶν] plurimos hac de voce & re agentes *Celeberr. J. Alberti* indicavit ad *Heſychium. H. Stephan.* obſervat vocem εὐπατέρειος non occurrere. habet tamen *Apoſtolii Lexicon* penes me ipſius manu exaratum εὐπατέρειος. *habens bonum patrem.* verum locupletiore ſponſore opus.

Romanarum rerum ſcriptores Graeci *Patricios* per εὐπατρίδας reddunt. ſic *Plutarch.* paſſim & in *Aem. Paullo* p. 140. *H. Valeſius ad Euſebii Hiſt. Eccl.* III. XVII. adſeverat. εὐπατρίδας ſaepe male verti *patricios.* cum *nobiles* tantum ſint plerumque. Credo ſane εὐπατρίδας modo notare ſaepe *nobiles*, non iſta peculiari Latina notione *patricios.* ſed in illo loco non video, cur non *patricii* reddi poſſet. An Domitianum, de eo ſermo, credemus inter tot occiſos plane a *familiis patriciis* abſtinuiſſe. non ſit vero ſimile. πολλοὺς εὐπατρίδας καὶ ἐπισήμους ἄνδρας ſuſtuliſſe dicitur. profecto *Conſtantini* tempore rariores illae ſincerae reliquiae gentium patriciarum, quando jam aliud *patriciorum* genus enatum. de quo *Du Cangius.* ſed de Domitiano ibi agitur, quando adhuc exſtabant. qui illi ἐπίσημοι? *nobiles. Gloſſae* ἐπισημότης *nobilitas.*

P. 115. Vs. 26. Εἴ τινα Ἑρμοκράτην ἀκούεις] formula elegans. vid. *J. Gronovius* ad *Lucian. Lucio* T. II. p. 571. Ἐγὼ Ἀῤῥοιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις. T. II. 916. κατὰ τὸν τῆς Ὕδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας. ubi interpolator, ipſo auctore ſcilicet doctior, περὶ inſeruiſſe videtur. περὶ τῆς ὕδρας. *Cod.* ille *Wittianus*, licet habeat bonas plurimas lectiones, tamen correctorem paſſus videtur.

P. 116. Vs. 2. Ἄπυστον] *Apogr.* ἄπιστον. conſulatur praeſtantiſſ. *Roverus*

Digitized by Google

rus ad *Musaeum* vs. 178. sic πεπεισμένος & πεπυσμένος. vide ad L. VII. VI. 124. 6. idem error in *Codice Vatic.* in *Sophocl. Oedip. Colon.* 502. nec dubites ap. *Manethon.* L. IV. 68. reponere ἄπυστα μυστήρια, ut praecessit vs. 64. adscribam aliquanto emendatiores istos versus.

Τούτοις θηλείων πιστεύεται ὄργια κρυπτά.
Οὗτοι προστήσονται ἐν ὀργιάδεσσιν ἑορταῖς,
Ἔνθα Φυγαρσενίης μυστήρια τεύχετ' ἄπυστα.
Ἢν μὲν γὰρ μεσόεντα κατ' οὐρανὸν ἀνδράσιν ὀφθῇ,
Φράζει τοι βιοτὴν βαθυχρήμονα, χειλιάδας τε
Ἀρχὰς, καὶ δόξης ἀπλάτου κοσμήτορα κόμπον.
Ἐκ τοίης τιμῆς μυστήρια τεύχετ' ἄπυστα.

Φυγαρσενίη. qualis in sacris *Bonae Deae* Romae. cur non versum ἄπυστα *Arcana*. male mox ὠφθῇ. per χιλιάδας ἀρχὰς intelligit Χιλιαρχίας. *tribunatus.* ut vs 98. per μονήιδας ἀρχὰς significat μοναρχίας. & vs. 104. per Ἀρχὰς Βασιληΐδας. βασιλείας. mox sua auctoritate edidit *Gronovius* ἀπλέτου sed *Cod.* ἀπλάτους vel ἀπλάτου. quod probum. uti L. IV. 296. Φάος ἄπλατον. & *Porphyrio* de *Abstin. Anim.* I. 112 & 113. ταραχὴ ἄπλατος.

P. 116. Vs. 4. Φέροντες ἑαυτοὺς δίδομεν] *libentibus animis tradimus.* ita *Herodot.* V. 13. VI. 108. διδόναι ἑαυτόν τινι. *Demosth.* de *Cor.* 503. D. Ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. *Aristoph. Thesmoph.* 224.

Ἦ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

ita recte *Kusterus.* aliae *Edit.* ἐμαυτὸν omittunt. aliae αὐτὸν habent. *R. Dawesius* in *Observ.* p. 324. mollissimum & novis elegantiis commendabilem pro more versum Comico largitur

Ἦ μὴ 'πιδοῦν' ἀμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

P. 116. Vs. 6. Θανάτου ἐρῶντα] de omni *studio* Ἔρως obvium. *Alciphr.* III. XXVIII. sic sententiam protulit πάντα γὰρ περιαιρεῖ φόβον ἡ πρὸς τὸ τελευτᾶν ὁρμή.

P. 116. Vs. 7. Λοιπὸν δὲ ζῶ] *Theocritus* in Παιδικοῖς

—— τὸ γὰρ ἅμισυ τᾶς ζωΐας ἔχω,
Ζῶ τὰν σὰν ἰδέαν· τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.

P. 116. Vs. 9. Μή μὰν] legitur *Iliad.* x. vs. 304.

P. 116. Vs. 11. τὴν δεξιὰν] fidem dans & accipiens de Artaxerxe ceu communi hoste oppugnando. Nam, sicut ille dicit, *Certa fides animis, idem quibus in idit hostis.*

P. 116. Vs. 11. Εἰς καιρὸν ἥκεις] obvia forma. ap. *Alciphr.* I. XXXIX. Κλησεῖται ὑπὸ Γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον· ἀπὸ τῶν Διονυσίων γὰρ ὑμῖν ἀπήγγειλεν. ubi positum pro πρὸ τοσούτου χρόνου. Quod offendit *Berglerum.* quo jure nescio. locus tamen laborat. supple κλ. υ. Γ. ἐπὶ θυσίαν εἰς τοσοῦτον χρόνον. ita Sybaritae feminas in festum diem agendum vocabant toto ante anno. ut testatur *Athenaeus* L. XII. IV. 521. at recte Vir idem doctus L. II. II. 216. εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥκων. eodem *Codice* addicente.

P. 116. Vs. 14. Ὁμοτράπεζον] hoc Grammaticis aliquanto acceptius quam συντράπεζος. vid. *Herodian.* & *Th Magistrum.* *Pollux* sine discrimine recenset. saepe mentio hujus honoris. aliquando strictius notat in *eodem triclinio discumbere* : *de iisdem portionibus vesci.* vide Cl. *Gesnerum ad Lucian.* in *Gallo.* II. 718. *Achill. Tat.* III. 187. καταλαχεῖν τῆς αὐτῆς τραπέζης. ita loquitur & *Heliod.* L. III. 146. ἀλλ' οὐδὲ εὐνῆς, οὐδὲ τραπέζης τῶν αὐτῶν μεταλαχόντες. vulgo μεταχόντες. vide locum: nam & alia mutavi fide libri vetusti: mox habet μόνον. quod eodem redit.

P. 116. Vs. 15. Μετὰ τοῦτο] *Hesych.* Μετά. ἔπειτα. μετὰ τοῦτο. potuisset μετὰ τούτων.

P. 116. Vs. 17. Παιδείας οὐκ ἀπρονόητος] *Thom Mag.* ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος. ita plurima adjectiva. vid. *Hemsterhus.* ad *Lucian.* I. 179. *Xenoph.* de *Re Eq.* 941. C. dixit ἀπρονόητον ἡ ὀργή. qui locus non effugit *H. Stephanum.* sed quomodo hic accipiemus? hic passive sane nequit. & an recte quis ἀπρονόητος παιδείας dicatur, addubito. *Tacit.* III. H. 56. licet *inprovidus consilii* : *ignarus militiae.* sed an ita posses dicere *inprovidus doctrinae* vel *bonae institutionis.* an παιδείᾳ vel παιδείαις οὐκ ἀπρονόητος. *ex educatione prudens & providens redditus* in superiore membro intelligitur ὤν.

P. 116. Vs. 18. ἡ φιλονεικία καὶ τὸ θέλειν] haec enallage saepe transversos egit criticos. vide *Godl. Cortium* ad Sallustii *B. Jug.* C. XXXI. 13. nec opus plures excitare.

P. 116. Vs. 19. Ἐπεδείξατο μέγα] proprie Sophistis & Rhetoribus ἐπιδείξεις, ἐπιδείγματα tribuuntur. vide *Plat. Hipp. Maj.* 286. B. sed & quicumque virtutis vel artis specimen edunt. *Xenoph.* de *Venat.* 974. B. κάστωρ καὶ πολυδεύκης ὅσα ἐπεδείξαντο ἐν τῇ Ἑλλάδι. *Aelian.* V. H. IX. 36. vide *Cl. Wesseling.* ad *Diodor.* XV. 86. uti ἀποδείξασθαι. *Herodot.* L. I. 59. μεγάλα ἔργα. & IX. 39. ἀρετάς. etiam hic posses ita accipere. saepe haec verba confundi vidimus L. V. VI. 89. 22. sic ap. *Eunap.* Proaeresio 126. in *Barberiniano*

Digitized by Google

leriniano ἐπεδείκνυτο. sed qui locus penitius corruptus. *Codex* idem ἐκ γειτόνων pro εἰς γειτόνων. solita variatione.

P. 116. Vs. 20. μέγα] non raro μέγα sic occurrit, varia constructione & varia ellipsi. *Plutarch. Nicia.* 244. μέγα δὲ ἡγεῖτο πρὸς δόξαν. *Thucyd.* III. III. plenius dixit μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι. *Xenoph.* K. Π. v. 128. B. μέγα ποιεῖσθαι. & δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι, ὅτι. ap. *Athenaeum* XII. III. ubi *Casaub.* σημεῖον. τεκμήριον intelligit. *Aelian.* V. H. IX. 29. ὅτι μέγα ἐστι. *Xenoph. de Mag. Equest.* μέγα μὲν καὶ τῷ λόγῳ διδάσκειν. passim obvia εἰς μέγα προχωρεῖν & ἐπὶ μέγα. vid. *Herodian.* I. II. 8. aliquando μεγάλα ita occurrit. *Lucian. Dial. Meretr.* XIII. 316. ἐπεδείξω μεγάλα. ita *Herodot.* IX. 110. dicit μεγάλα ποιεῖσθαι. ubi tamen μέγα in *Cod. Archiep. Cantaur.* vide *Galeum.* ita ap. *Strabon.* IX. 654. B. μέγα δύνασθαι. ubi *Cod.* μεγάλα. & sane in multis eodem redit: quae passim observare licet. ideo autem uberiora adduxi, ne quis suspicetur μέγα τί. quam voculam saepe omissam docuimus L. I. II. 4. 20. quamvis re vera τί vel ἔργον reticeatur. verum etiam alia adjectiva ita nude occurrunt pro substantivis. *Aristoph. Avib.* 381. . . . μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. *Plato Symp.* 179. C. οὕτω καλὸν ἐργάσασθαι. sed ubi ἔργον in vicinia est. *Apollon. Tyanensis Ep.* I. ἢ τοιοῦτο. sed *Cod.* ἤ τι τοιοῦτο. & re vera vocula haec saepe naufragium fecit. *Herodot.* V. III. μέγα τοι γίνεται. at si *Codd.* addicerent, ex superius allatis hic reposuerim μέγα τι. & τὶ occurrit pro μέγα τί. ap. eundem IX. 66. ἀποδεξάμενος τι. vide *Hesiod.* IX. 454. *Cod.* agnoscit μέγα τι κατορθῶσαι. sed de his alias satis actum. illud μέγα male apud *Maneth.* IV. 219. obtinet.

Ἠέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἄρης πυριλαμπέσι βάλλων
Μήνης ὁρμώσης μέγα Κύπριδι, κοινὰ σὺν αὐτοῖς,
Θηλυτέρους γονίμων παίδων ἰσομήτορας ἄνδρας,
Γαλλομανεῖς τ' ἔσθεσθαι, ἀγυρτῆρας τε προφαίνει.

ubi legas μίγα Κύπριδι. uti vs. 215. πυρσοβολοῦσα ἄμμιγα Φωτὶ Κρόνου. & passim poetis μίγα ita. vid. *Nicandr. Alex.* 200. 372. illud σὺν αὐτοῖς respicit *Solem & Martem.* & κοινὰ σὺν positum pro κοινῶς αὐτοῖς vel simplici σὺν αὐτοῖς. mox versus tertius redditur *effeminatiores foecundorum puerorum matribus similes viros.* ubi primum male θηλυτέρους ceu comparativus accipitur. est enim modo vi sua positivus: licet sub forma comparativi. passim θηλύτεραι γυναῖκες. non *molliores*, sed *molles*. genitivus παίδων pendet a voce ἰσομήτωρ, quae non *matribus similem*, sed *idem cogitantem & sapientem* significat. *viros effeminatos, pueris non sapientiores: sapientes, ut pueri. puerlles.* γόνιμος hic significat. *modo natus. a genitura recens.*

παιδία γόνιμα.. *matura in partum.* ut *pariantur.* vid. *Foeſii Oecon. Hippocr.* γόνιμοι παῖδες. *infantes.* ſapiunt inſtar *pueri modo nati.* recte L. IV. 7. θεομήτωρ κόσμος verſum *divinus mundus.* & vs. 307. κακομήτορες. *male conſulti.* illud autem μέγα quoque reponas L. IV. 527.

Ὁππότε δ' ἀρσενικοῖς διοσοὶ μέγα φεγγοβολῶσιν
Ζωιδίοις κατὰ χῶρον ἀνάστερον.

ubi μέγα. quod ſe tamen aliquo modo tueri poſſet.

P. 116. Vs. 20. τοῦ μὲν. . τὰ μὲν] vide ad L. I. II. 4. 20.

P. 116. Vs. 20. προκεχωρήκει] haec forma placuit quoque *Arriano Exp. Alex.* II. 18. p. 92.

P. 116. Vs. 21. Τῆς Κοίλης Συρίας] bene ſeparat a *Phoenice*: quam penitus occuparat Aegyptius, ut viciniorem Aegypto. at *Coele Syria* erat remotior, & ideo dicit ἐξ ἐπιδρομῆς modo κυριευθῆναι.

P. 116. Vs. 22. πλὴν Τύρου] effinxiſſe videtur ad res geſtas Alexandro. *Curtius* L. IV. I. idem plane dicit. *Jam tota Syria, jam Phoenice quoque, excepta Tyro, Macedonum erant.*

P. 116. Vs. 22. Τύριοι δὲ φύσει γένος ἐστὶ μαχιμώτατον] Ne quem offendat ἐστι. *Herodot.* II. 16. τὸ δ' ὦν πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο. confuſe ibi *J. Gronovium. Demoſth.* περὶ παραπρ. 297. E. Οἱ δὲ ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. ubi alii ſine cauſſa κατεφαίνοντο. *Thucyd.* III. 112. ἐστὸν δὲ δύω λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ. *Iſocr. Paneg.* 54. B. ἐστι γὰρ ἀρχικώτατα μὲν τῶν ἐθνῶν Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Πέρσαι. ap. *Florum* II. 3. 4. legitur in *Codd. Tuti locis & fuga, durum atque velox genus, ex occaſione magis latrocinia quam bella faciebat.* vid. *J. Gronov.* ad *Gellium* IV. I. *P. Burmann.* ad *Gratii Cyneg.* vs. 78.

Forte εἰσὶν ideo magis neceſſarium putarint, quia ſequitur θέλουσι. ſed nec hoc momenti ullius. a numero ad numerum auctores optimi tranſire conſueverunt. *Xenoph.* K. A. I. 264. A. Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον ἔθνος ἐπορεύετο. ibi vid. *Cl. Hudchinſ. Ariſtaen.* I. 26 ἔπειτα συγκαθήμενοι διηγεῖται καθ' ἕκαστον ἄλλος ἄλλῳ. *Homer. Iliad.* Π. 264.

—— —— οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέταται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.

Noſter. VII. V. 122. 18. τὸ δὲ ναυτικὸν ἐπήρθη ταῖς ἐλπίσι, καὶ φρονήματος ἐνεπλήσθησαν. VIII. VI. 139. II. Ὄχλος ἐστὶν . . . καὶ . . εἶχον. ſed cui non dictus Hylas!

Digitized by Google

P. 116. Vs. 24. φανερώτατον] ἐπιφανέστατος. φανὸς saepe de Diis praecipue de *sole & luna*. *Heliod.* x. 472. τοῖς καθαρωτάτοις καὶ φανωτάτοις θεῶν Ἡλίῳτε καὶ Σελήνῃ. *Max. Tyr.* saepe Deum suum vocat φανώτατον. XVII. 11. XXIII. 5. *Hesych.* explicat φωτεινότατος. & φανεινός, qui adparet φανὸς. qui *cum splendore, luce adparet*. ita βίος φανός. *Platon. Phaedro* 256. E. & ἐλλόγιμος καὶ φανὸς opponuntur σκοτεινῷ. ap. eundem in *Symposio* 197. A. non credo tamen controversiam lectioni nostrae movendam.

P. 116. Vs. 25. Ἀνατεθείκασι] res nota nimis. *Strabo* XVI. 1083. *A. Arrian.* II. 16. *Curtius.* IV. III. 22. ἀνατιθέναι hic quamvis *consecrare* possis vertere, malim significationem *committendi*, *curae mandandi*, *confidendi* minime neglectam. sequitur enim.

P. 116. Vs. 25. θαρροῦσι δὲ καὶ ὀχυρότητι] aliter *Bebryces* apud *Val. Flaccum* IV. 101.

—— —— regis fatis & numine freti
Non muris cinxere domos.

Diodor. XVII. 40. πιστεύοντες τῇ τε ὀχυρότητι τῆς νήσου. late exsequitur *Arrianus* l. l.

P. 116. Vs. 26. Λεπτὴ εἴσοδος] *Herodot.* de templo *Bybastidis* L. II. 138. πλὴν τῆς ἐσόδου, τὸ ἄλλο νῆσός ἐστι. loquitur de suo tempore Noster. Alexandri aetate erat insula plane. sed de Tyro & Palaetyro consulantur laudati *Cl Wesselingio* ad *Diodor.* XVII. p. 190.

P. 117. Vs. 1. ἔοικε δὲ νηὶ καθωρμισμένῃ] *Strabo* II. 132. B. Μεσοποταμίας σχῆμα παραπλήσιον ὑπηρεσίῳ. XVI. 1083. A. Μεσοποταμία πλοίῳ ἔοικε. Addit noster καθωρμισμένῃ ob collum illud, vel linguam & aggerem, quo terrae jungitur, & quem adsimulat ponto nautico, scalis nauticis.

P. 117. Vs. 2. Τὴν ἐπιβάθραν] *Apostolius* in *Lexico* la scala de la galera. promiscue saepe, saltem in *Codicibus* ἐπιβάθρα, ἀποβάθρα, & ἀναβάθρα usurpantur. sed ultima vox notat *machinam qua ex humili in altiorem locum*: media *ex alto in humiliora*: prima *qua de plano in planum transimus*. *Heliod.* I. 28. Οὔπω δὲ οὐδὲ τῆς ἀποβάθρας ἀκριβῶς κειμένης, ἐξήλλετό τις, καὶ με προσδραμὼν περιέβαλεν. sic *Taurini*. non male.

Διαβάθρα autem machina, qua ex turribus, aggeribus obsidentes transibant in muros & propugnacula obsessarum urbium. *Strabo* L. XVI. 1106. C. *Philo Poliorc.* p. 95. nostra vox saepe in metaphorico sensu, pro *occasione*, *commoditate aliquid faciendi*. *Artemid.* III. *Praef.* p. 165. πάροδον καὶ ἐπιβάθραν τοῦ συγγράφειν τι τοιοῦτον εὗρε. III. 67. 191. καταλείπω τοῦ γράφειν. sed abunde illustrarunt haec *Jungerm.* ad *Pollucem*. *Graevius*,

vius, *Hemsterb.* ad *Lucian.* I. 364. 370. 371. 374. 375. *Wesseling.* ad *Diodor.* XII. 520. XIV. 685. XVII. 191. & his laudati.

P. 117. Vs. 3. Πεζὴν στρατιὰν] ex praecepto *Thomae Magistri.* non πεζικὴν. vide tamen *Cl. Diodori Interpr.* XI. 41. 6. apud *Demosth.* in *Timocr.* 787. E. πεζικὰς pro πεζὰς in aliquot *Codicibus*, uti observat ad eum locum p. 455. *Clar. Joannes Taylor*, cui pars insignis jam Attici Oratoris publicata, quantum eruditus orbis ipsi toto pulcerrimo opere absoluto debiturus sit, luculenter commonstrat. πεζὴ στρατιὰ vertendum *copiae terrestres*, equitibus & peditibus constantes. nam *pedestres copiae* aliquando non magis *classiariis* quam *equestribus turmis* opponuntur. Videatur *J. G. Graevius ad Sueton. Claud* XVII. *Herodot.* V. 112. συνέμισγε τὰ στρατόπεδα πεζῇ καὶ νηυσί. sic πεζὰ ὀχήματα opponuntur ναυσίν. ap. *Platon. Hipp. Maj.* 295. D.

P. 117. Vs. 3. Τὴν μὲν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀρκούσης αὐτῇ πύλης μιᾶς] repetendum ῥᾴδιον ἀποκλεῖσαι τὴν στρατιάν. ita mox ῥᾴδιον ἀποκλεῖσαι τὸν ἐπίπλουν. pedestrem exercitum excludit *ope maris. per mare.* quod efficit, ut modo una porta indigeat urbs in isto tenui introitu. ita non raro significat praepositio ἐκ. *apud Platon. Critia.* 118. A. τόπος ἀπότομος ἐκ θαλάττης. *praeruptus per mare. ex mari.* non potes ordinare verba πύλης ἀρκούσης τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. *porta arcente*, *propulsante exercitum ab urbe.* quia talis constructio prosaicis non in usu. & habitus orationis sensum τοῦ *sufficere* aperte vindicat τοῦ ἀρκούσης.

P. 117. Vs. 5. Λιμέσιν] Unus versus Sidona, alius versus Aegyptum spectabat. vid. *Arrian.* II. XXI. XXIII. XXIV. sobrius in his descriptionibus ex praecepto *Luciani Quom. Hist. Scrib.* II. 65. Tyrum eleganter depingit *Achilles Tatius.* II. 93.

P. 117. Vs. 5. Κλειομένοις] *portus clausus* opponitur *stationi.* ita *hosti portum claudere* non semel occurrit. *portus* dicitur *urbem claudere.* id est, *ab ea intranda hostem arcere.* elegans locus est ap. *Ciceron. Verr.* V. XXXVII. de majore portu Syracusano. *Non enim portu illud oppidum clauditur.* id intellige plane, ut hic. *portus non praecludit aditum in urbem.* nam sequitur. *sed urbe portus ipse cingitur & concluditur: non ut alluantur a mari moenia extrema, sed influat in urbis sinum portus.* optima & ab oculato teste facta descriptio. Nam portus magnus undique aedificiis cingebatur, partim iis, quae in Ortygia, partim quae in Plemmyrio & ora litorali interiore, patente modo introitu. quam parum hic locus, vel ab ipso *J. G. Graevio*, hic alienissimo sensu τὸ *claudere* explicante, sit intellectus, miraberis.

P. 117. Vs. 5. Ὥσπερ οἰκίας] domus enim parietibus & januarum claustris

Digitized by Google

ſtris tuta eſt. ſic urbem muri & catenae aliaque portus clauſtra muniebant. Domus autem bene clauſtris muniebantur. unde, *ſatis munita domuncula* ap. *Appul.* L. IV. *Met.* 69. *Pricaeus.* 194. potuiſſet dixiſſe ὥσπερ οἰκία. tetigimus antea. L. VI. IV. 104. 14.

LIBRI SEPTIMI CAPUT TERTIUM.

P. 117. Vs. 9. Συμβέλιον] In literis ſacris obvium. λαβεῖν. ποιῆσαι συμβέλιον. ejusdem formae διαβέλιον. quod *H. Stephan.* laudat ex *Polyb.* v. 6. p. 494. & XI. 8. 878. ubi *Cod.* διαβολίυ. ſed *Plato* & *Lucianus* eo uſi, obſervante *D. Scotto.* V. Cl.

P. 117. Vs. 10. δέλυς γὰρ οὐκ ἂν εἴποιμι τὺς φίλυς] in invidiam regis Perſae, ita loquitur. *Alexander* in oratione ap. *Arrian.* II. 17. φίλοι καὶ σύμμαχοι. paſſim exempla blandientium ſic militibus imperatorum.

P. 117. Vs. 11. εὐπλοήσασα] male *Apogr.* εὐπλοίσασα. vid. L. III. III. 46. 21. & III. VI. 54. 3. *Portus poeticum* putat & *Ionicum* in *Lexico Herodoteo.* ſed praeter *Herodot.* in vita *Homeri* C. XVIII. habent *Artemid.* II. 23. 110. *Ariſtaen.* I. III. *Lucianus.* alii. *Strabo* XV. 1012. C. ſic κακοπλοεῖν. ſed quod ex illo laudant κακοπλώειν, non obſervavi.

P. 117. Vs. 11. ἐναντίῳ ἀνέμῳ λαμβανόμεθα] *Strabo* L. XVII. 1193. A. ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες. Noſter L. III. II. 42. 26. κατείληπτο ὑπὸ χειμῶνος. ſic *Latini. Horat. Odar.* II. XVI.

Otium divos rogat in patente Prenſus Ægaeo.

ad *Phaedrum* L. IV. XXIV. 20. illuſtravit *P. Burmannus. Eurip. Iphig. Aul.* 88. Ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα *Thucyd.* VI. 22. ὑπ' ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα. *Schol.* ibi κρατηθῶμεν. *Anthol.* III. XXII. 18. 247.

Ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηνέμῳ Πλόῳ πεδηθεὶς ἔφρύγη δίψευς ὕπο.

Anthol. Inedita. Ἀντιπάτρου εἰς Πύρωνά τινα οὐκ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσαντα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἤγουν πειρατῶν πεφονευμένον.

Ριγνλὴ ναύταις Ἔριφων δύσις. ἀλλὰ Πύρωνι
Πουλὺ γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη.

Νῆα

Νῆα γὰρ ἀπλοίῃ πεπεδημένου ἔφθασε νηὺς
Λῃστέων, ταχινή, δίκροτος, ἐσσυμένη.
Χεῖμα δὲ μὶν προφυγόντα, γαληναίῳ ἐπ' ὀλέθρῳ
Ἔκτανεν. Ὦ λυγρῆς δειλὲ κακορμισίης.

nota vs. *secundo* γαληναίῃ pro γαλήνῃ. ut ἀρχαίῃ. ἀμοιβαίῃ. σεληναίῃ. vs. *tertio*. alii εὐπλοιῃ πεπεδημένην. hoc in metrum, illud in sensum peccat. est qui explicat μαλακίᾳ. sed haec plane pugnantia. *Cod* habet ἀλιπλοῃ. quod non potest probari nisi a metri inperitis; vide *epigrammata pro* ΑΝΕΚΔΟΤΟΙΣ *vendiiata* p 332. etiam sensus inpeditior foret. nostrum verum. vs *quarto*. δίκροτος vel per se vel cum voce ναῦς subsistit. dicitur Latine *bicrotos*. vide *Schefferum* de *Mil. Nav.* p. 100. *Xenoph.* H. H. 456. E. in *Inscript.* ap. *Fabrettum* p. 366. sed quam vitiose iteravit *Cl. Muratorius* p. DCCXCIX. 2. & MMXXXII. 6. ubi primo loco *de Marte bicrota*. de quo *investigandum*, ait. sed nulla investigatione opus. est *bicrotos*, cui *Mars* insigne. vide & *Indicem* in *Gudianas* p. XCVII. mirificae & spississimae in tota *Classe Militari* sunt illic hallucinationes. ex. gr. p. DCCXCVI. 8. nobis proponit, subministrante viro Nobilissimo, virtutum avitarum ex asse herede *Francisco Valetta*, amico nostro non e multis, & apud quem similes olim Inscriptiones plurimas lustravimus, non minus viri humanitate, quam hisce prisci aevi reliquiis delectati. proponit, ajo, hanc

T. AURELIO. CANDIDO. NAVAR
CHO. ARCHGYM. BERN. CL. PRAET
MISEN. ET. AURELIAE. DEMETRIAE

testatur V. D. in alio *apographo* fuisse ARCHIGII M BERI. exsculpit *archigymnastes*. idem qui *gymnasiarchus*. vel forte legendum *navarchus archigymnasii berni*. hoc est, *verni*. videndum quoque an *gymnasium in navi situm esse potuerit*, quum *navarchus* hic appelletur.

Viri cetera in literas merita vetant, ne quis haec acerbius excutiat, vel refutet, quamvis ipse revera satis iniquum se exhibuerit saepe in ingentia *Scaligeri*, *Gruteri*, *Reinesii*, *Sponii*, *Gudii* in hanc eruditionis partem collata εὑρήματα. Tu lege NAVARCHO. ARCHIGYBERNO *archigybernus*, qui *Straboni* XV. 1022. 8. ἀρχικυβερνήτης. L. 46. *ff. ad SCtum Trebell. Sejus Saturninus Archigybernus ex classe Britannica.* sic habes p. DCCCXLV. 4. *archinavita classis Ravennatis*. pluribus parco. vide & DCCCXLI. 3. DCCCXLII.

P. 117. Vs. 12. Παγχάλεπος] profertur sine auctoritate. tamen *Plato* VIII. de L.L. 829. A. *Lucian.* T. II. 68. & procul dubio alii usi sunt.

P. 117.

P. 117. Vs. 14. Ὑπερβῆναι] cur non audeat procedere, Tyro non expugnata, caussas aperiet *Alexander* in oratione ap. *Arrian.* II. 17.

P. 117. Vs. 14. καθάπερ τεῖχος] *Lucian. Quom. Hist. Scrib.* p. 9. dicit inter historiam & encomium τὶ μέγα τεῖχος ἐν μέσῳ εἶναι. sed quod hodierni Historici fere dejecerunt. respicitur ad morem educendi muros validissimi & longissimi operis in confiniis regionum & provinciarum contra barbarorum subitas incursiones. cujus usus olim plurima, nunc quoque aliquot insignia exstant exempla & documenta.

P. 117. Vs. 14. Ἐν μέσῳ] aliquid dicitur ἐν μέσῳ εἶναι, quod *inpedit* vel *separat.* ut in *Luciani* loco. *Demosth.* in *Aristocr.* 755. C. οὐδὲν ἦν ἐν μέσῳ. vid. *Xenoph.* K. Π. v. 123. D. de *R. P. Atheniensi* 695. D.

P. 117. Vs. 15. Τὴν Ἀσίαν ἡμῖν ἀποκλείει] paullo aliter modo τὸν πόλεμον ἀποκλεῖσαι. hunc usum illustrarunt doctissimi duumviri *Hemsterhusius & Wesselingius*, hic ad *Diodor.* II. 26. p. 140. ille ad *Lucianum* T. I. 94.

P. 117. Vs. 16. Καταλειφθεῖσιν ἐν τῇ πολεμίᾳ] recte hoc se habet. In *Plutarchi Camillo* p. 325. cum *Solano* malim etiam καταλειφθέντας prae καταληφθέντας. vide dicta ad L. VI. VI. 106. 21. *Herodot.* tamen VI. 133. ἐγκατειλημμένα. IX. 69. κατειλημμέναι μυριάδες ἀνθρώπων. quod & *Hesych.* agnoscere videtur. εἰλημμένος posset locum habere. usitatius ἀπολαμβάνειν quam καταλαμβάνειν pro *intercipere.* vid. ad L. VIII. II. 131. 6. confusio in his nullo fine coercenda.

P. 117. Vs. 17. Πηλούσιον ὀχυρόν] concinunt *Strabo* L. XVII. 1154. D. 1155. A. *Diod.* XX. 74. *Tacit.* II. *Ann.* 59. & ibi *Lipsius.* de totius Aegypti difficili aditu bona notantur ad *Diodor.* I. C. 30.

P. 117. Vs. 18. Ψάμμος] circa Pelusium potius πηλὸν & ἕλη & τέλματα memorasset. vide *Vannum Criticam* C. X. p. 489.

P. 117. Vs. 18. Ἀδιόδευτος] *D. Scottus* modo ex *scholiastis* habet.

P. 117. Vs. 19. εἴσοδος ὀλίγη] *Strabo.* δυσείσβολος.

P. 117. Vs. 19. ἡμετέρα] non modo *nostrum mare.* ut mare circa Italiae litora passim *mare nostrum.* sed ἡμέτερος hic *amicus.*

P. 117. Vs. 19. Νεῖλος Αἰγυπτίοις φίλος] quod constat ex tot in terram hanc a Nilo collatis beneficiis. Tota Aegyptus ejus δῶρον. *Herodoto* teste L. II. V. haec autem ea ratione dicit, qua *Civilis* apud *Tacit.* V. H. 17. *Rhenum & Germaniae deos in conspectu, quorum numine capesserent pugnam.*

P. 117. Vs. 24. ἂν θεοὶ θέλωσιν] sic *Apographum.* quod sine caussa mutatum. in hac formula modo pluralis modo singularis obtinet apud ipsum nostrum. vide VII. IV. 119. 4 & 15. VIII. III. 132. 5. 22. & passim. ap. *Xenoph.* de *Re Eq.* 939. C. θεῶν frustra in θεὸς mutant. ap.

 Heliod.

Heliod. I. 45. pro θεῶν τις *Cod. Taur.* θεός τις. multi hac de re egerunt. consulatur *P. Burmannus* ad *Lucian.* I. 128. & *Gratii Cyneg.* 350.

P. 117. Vs. 26. Προβαλλομένους ἀεὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα] proprie arma defensoria προβάλλεσθαι dicimur. ξίφος. σάρισσαν. τὰ ὅπλα. ipse ita usus L. I. IX. 13. 8. *Xenoph.* K. A. 247. D. *Diodor.* XVII. 21. p. 238. inde προβάλλεσθαι simpliciter *se defendere.* ap. *Demosth. Phil.* I. 53. B. Nostri locutio ap. *Demosth.* de *Corona.* 488. F. ubi *Ulpian.* ὥσπερ πρόβολον πρὸ ὀμμάτων ἔχοντες τὸ νικᾶν. male quidam *Codd.* πρόσβολον. *Menander* Χαλκείοις ap. *Stobensem Joannem* T. VII. 86. dixit προβάλλειν ἀγαθὴν ἐλπίδα ἑαυτῷ. quod idem plane. nam προβάλλεσθαι & προβάλλειν ἑαυτῷ eandem vim habent. *J. Clericus*, oblitus fui, p. 206. reposuit sub *Incertis*, quod jam vero dramati ante assignarat. *Bentlejus* putat ἀττικώτερον esse πρόβαλλ' ἑαυτῷ quam Πρόβαλλε σαυτῷ. saltem ἑαυτῷ foret licentiose dictum in *tertia* pro *secunda persona.* quod quidem accidit, ut jam obiter alias dicendum fuit. an πρόβαλλ' accepit pro προβάλλει. sane in prosa verum foret, si removeretur pronomen. sed poeta praetulerit etiam πρόβαλλ' a πρόβαλλε elidere quam a προβάλλει.

P. 118. Vs. I. Γυμνοὺς] sane saepe poena vel in delinquentes milites vel etiam in hostes fuit talis, ut in tunicis prostare cogerentur. verum hic *nudos armis* intellige, immo & *denudatos propugnaculis.*

P. 118. Vs. 2. Προθυσάμενος] ceu victimam pro reditu & felici navigatione. ut Graeci in Aulide Iphigenian. vide L. VIII. 11. 130. 26.

P. 118. Vs. 3. Θέλεις] σκέπτεσθαι περὶ φυγῆς. φεύγειν. ἀπέρχεσθαι. saepe tales ellipses scabiem novaturientium demulserint. vide L. III. III. 45. 15.

P. 118. Vs. 6. Νυνὶ] ap. *Homer. Iliad.* I. 48. νυκτί. quod jure suo mutavit Charito. aliquando ex fragminibus versuum sententiam componunt: etiam ex diversis locis. *Maximus Tyr.* I. 4. jam antea tetigimus. νυνὶ vel in metrum peccat. quod etiam nihil obstat. sed obstiterit in versiculo ex *Anthologia Inedita.* Νυνὶ δὲ πάντ' ἐπὶ γῆς ἄνθεα σοῦ κέχυται. sed en totum Epigramma, ut scribendum videtur.

Θυμοκλέους.

Μέμνη μου; μέμνη, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπον·
  Ὥρη κάλλιστον, χ' ὥρη ἐλαφρότατον.
Ὥρην οὐδὲ τάχιστος ἐν αἰθέρι παρθύσει ὄρνις.
  Πάντα δὲ νῦν ἐπὶ γῆς ἄνθεα σοῦ κέχυται.

Guietus legit παρφθάσει. quod ferri potest. sed dum receptam lectionem explicat, ceu a θέω, errat. nam inde neque θέσω neque θεύσω. sed θεύσομαι.

τομαι. & quis ferat θύσω pro θεύσομαι. si modulus permitteret syllabae, a θύω θύνω deducerem. sic in corrupto valde epigrammate. φίλλη λευρὸν ἴθυσεν ἐπὶ δρόμον. quod nec ipsum *Guietum* fugit.

P. 118. Vs. 8. συγκαταθεὶς] L. VIII. II. 131. 18.

P. 118. Vs. 11. Πολύχαρμον κελεύσας τὸ αὐτὸ] scilicet ποιεῖν. vide L. VII. VI. 123. 25.

P. 118. Vs. 13. Λακεδαιμονίυς. Κορινθίυς. Πελοποννησίυς] speciei duplici subjungit genus. ut saepe. vid. *Casaub.* ad *Strabon.* I. 68. B. & VIII. 524. B. Hos legit, quia *Dorienses* & ipsi *Syracusani* sunt. cur autem *Sicilienses* his allegerit, supervacaneum indicare, nec magis, cur voce Σικελιῶται & non Σικελοὶ utatur.

P. 118. Vs. 14. Ποιήσας τριακοσίυς τὸν ἀριθμὸν] ut εἶρος ποιῆσαι. VI. IX. III. 20. κατὰ τὸν ἀριθμὸν. ne jungas hoc cum verbo.

P. 118. Vs. 17. Ἕλλην, Συρακύσιος, γένος Δωριεὺς] Notum Archia duce coloniam Corintho missam Syracusis dedisse originem. Peloponnesus referta Doricis populis. Inde *Schol. Sophocl. Oed. Tyr.* 793.

> Ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
> Μήτηρ δὲ, Μερόπη Δωρίς. explicat Πελοποννησιακή.

Theocr. Idyll. XIV. 90.

> ——— ——— Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
> Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.
> Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

Max. Tyr. XXIV. I. Κορινθίῳ ἀνδρὶ, ὄνομα Αἰσχύλῳ, πᾶς ἦν Ἀχαιῶν, μειράκιον Δωρικόν. saepe patriae adjungunt gentis nomen. *Eurip. Troad.* 10.

> ——— ὁ γὰρ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς ———

hic habemus *gentem*, *populum*, *patriam* Ἕλληνα, Δωριέα, Συρακύσιον.

P. 118. Vs. 21. Ὑπέσχετο] in hac notione vulgatum. pro *polliceri* *Thucydidem* usum dicit *Thom. Magister.* sed & alii usi, ut *Herodot.* IX. 33. sed is non Atticus.

P. 118. Vs. 21. Πεντακόσιαι μυριάδες] Varia est traditio de numero militum, quibus Xerxes Graeciam invasit. noster cum plurimis rotundo utitur numero. vide *Herodot.* VII. 184. *Xenoph.* K. A. III. 301. D. ibi *Hudeb.* ad *Aeschyl. Persas* 341. *Stanlej. Justin. Interpr.* II. X. *Lysian.* p. 41. *Diodor.* XI. p. 406. & quos non!

P. 118. Vs. 22. Καταφρονήσει. . ἐν φρονήματι] expressit *Thucydid.* II. 62.

 cujus

cujus adparet Charitonem fuiſſe ſtudioſum. Ἴσαι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὄμοσε· μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. ubi & mox occurrit καταφρόνησις.

P. 116. Vs. 25. Ἡμῶν] procul dubio hoc ſollicitabitur, & in ὑμῶν mutabitur. at quod editum longe aptius, ut *ſe Chaereas ceteris annumerarit*. ſaepe magis dubium, & ſaepe indifferens. ex. gr. in oratoribus Atticis, qui modo ita loquuntur, ut de populo & ſe ſimul loquantur, ceu ejus parte: & tum ἡμέτερος ἡμῶν bene ſe habent. a *Codd.* fidelioribus ſtandum. ſed vix in his ſibi inveniantur conſtantes. tamen in *Epiſtola* IV. *Themiſtocli* attributa malim ταῖς ἡμετέραις ἀρχαῖς. quae eſt conjectura *J. Matth. Caryophili*, ſed a *Cod. Vatic.* ab *L. Holſtenio* diligenter collato, confirmata. eodem modo *Clearchus* & ipſe *Xenophon* captant militum benevolentiam in Cyri Ἀναβάσει. L. I. p. 251. D. III. 297. A. *Salluſt. Catil.* 21. *vel imperatore me vel milite utimini. Tacit.* IV. *Annal.* 66. *ſive me ducem ſive militem mavultis.*

P. 118. Vs. 25. Σὺ ϛρατήγει] in *Apographo* συϛρατήγει, de quo vitio ad calcem libri ſecundi late egimus. vide an locum in *Val. Flacci.* L. VII. 331. coalitio ſyllabarum δυσνόητον fecerit.

Tune ſequeris, ait, quidquam, aut patiere pudendum,
Cum tibi tot mortes, ſceleriſque breviſſima tanti
Effugia? haec dicens, qua non velocior ulla
Peſtis erat, toto nequidquam lumine luſtrat.

vulgo *quo non velocius ulla, peſtiferam.* nullo ſenſu. *peſtis* pro *letali veneno* uſurpatur *Valerio* & aliis. ſimilis forte error in ejusdem Libri verſu 318. varie tentato.

Saepe ſuas miſero promittere deſtinat artes,
Denegat, atque una potius decernit in ira.

illud *Denegat* merito diſplicet. nempe, dico, coaluere voces: *Dein negat.* unde facilis corruptio in praeſentem lectionem. *Dein* ita alii & *Flaccus* utitur hoc libro vs. 588.

In *Epiſtola* ſecunda *Themiſtocli* adſcripta legitur καὶ συλλαμβανόμενοι τῷ σάλῳ τῆς Τύχης, εἰς φυγὰς ἀθανάτους καταλύουσι τοὺς ἄρχοντας. licet ἀθάνατος pro *perpetuus* uſurpetur, cum *Luca Holſtenio* malim εἰς φυγὰς ἢ θανάτους. ſic enim in Miltiadem & Phocionem deſevierunt Athenienſes. idem contra bene in *Epiſtola* V. defendit ἀντισατράπῃ. quia rite ſic vocatur *ſatrapa loco alterius miſſus.* pro quo *Caryophilus* ἀντὶ Μεγαβάτου. *Schoetgenius* edidit ὄντι σατράπῃ.

Digitized by Google

σατράπῃ. qui consilio non laudabili *Caryophili* conjecturas, plerasque aperte falsas, in contextum recepit. ut mox pro ἐπεὶ δὲ μετεβλήθη, ἀπέπεσε Πανσανίας· ἢ ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν ἰδιώτης ἀντὶ στρατηγοῦ γίνεται. reposuit ε. δ. διεβοήθη & καὶ ἀφαιρεθεὶς. cum priore loco μετεκλήθη optime *Cod. Vatic.* exhibeat, & ἢ significet. *quatenus*. ne ultimo supplicio affectus intelligeretur. quin non meliore jure nec feliciore successu idem *Schoetgenius* suas conjecturas textui intulit. ut in eadem epistola καὶ ἐν νῷ μάλιστα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. ubi *Caryophilus* supplet θέμενος. ille reposuit καὶ ἐννοῶν μ. sed temere hoc factum esse ostendit rursus *Vaticana* certissima lectio. καὶ ἐν νῷ βάλλεται τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. vide notata p. 195. *Animadversionum*. rursus eadem *epistola*. Ὡς δὲ ἀφικόμενος ὁ Πανσανίας ἐξήταζέν τε ἐξ ἧς αἰτίας ἱκέτης γέγονε. *Caryophilus* illud ΤΕ putat παρέλκειν. *Schoetg.* nequidem admonito lectore securus omisit. uterque male. vide scripta in *Animadversionibus* p. 419.

P. 119. Vs. 1. βουλομένων] ἑκόντων quod *Virgil*. IV. *Georg*. 561. dicit.

— *victorque volentes Per populos dat jura* —

legitur apud *Anton. Liberal.* VI. Περίφας ἐβασίλευσε τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων . . . δίκας τε πλείστας ἐδίκασε καὶ αὐτὸν ἐμέμψατ' ἄνθρωπος οὐδεὶς, ἀλλὰ ἑκόντων ἡγεῖτο πάντων. revera nunc habetur ἡρεῖτο. vertitur *electus est*. saltem *captus est* scilicet *judex*. sed forte conjectura non absurda videatur. in Galaei editione tota haec vox in Graecis evanuit.

P. 119. Vs. 1. Ἔφη] frustra haec vox in *apographo* lineola subducitur. saepe jam diximus, hoc & similia vocabula etiam in principio periodorum locum sortiri. *Xenoph. Eph.* II. 25. Noster L. VI. III. 101. 18. & VIII. V. 137. 4. post vocem πρότερον distingue leviter.

P. 119. Vs. 5. Ὄνομα καταλείψετε] rursus sollemnes turbae. *apographum* καταλήψετε. quod vix Graece dicatur. inde ἀναλήψας mutandum statuimus in ἀνανήψας L. III. I. 41. 7. vide quoque L. VI. VI. 106. 20. e contrario ap. *Aristaen.* L. I. III. ὅπως τὸ σύμμετρον καταλήψοιτο, non mutarim in καταλείψοιτο cum *Tollio*. quod passive vix probes. intelligo ὅπως ὁ οἶνος καταλήψοιτο. *Douza* recte *caperet*. ap. *Athenaeum* IX. XVIII. 409. B. λέλειμμαι. *captus sum*. immo *relictus sum*. Καταλείπειν μνήμην obvium. Noster L. VII. I. 114. 26. διήγημα καταλείποντες. *Thucyd.* II. 64. p. 138. μνήμη καταλελείψεται. *Herodot.* VI. 109. *Artemid.* II. 66. p. 150. καταλείψεται παῖδα μνημεῖον ἑαυτοῦ. quod probum. nam λείπεσθαι pro λείπειν occurrit. *Lysias* p. 42. ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον. ubi ultima periodus per ἐπεξήγησιν praecedenti voci

voci θάνατον adponitur, & recte in praesenti effertur. plane alia res in pagina ibi proxima, ubi καταλείψειν rectum & pene necessarium.

P. 119. Vs. 6. Τοὺς μετὰ Μιθριδάτου τριακοσίους] nullos *Mithridatis trecentos* novi: & si fuissent, turpe foret in temporum seriem peccatum. nimis sane gnarum se ostendit passim rerum Graecarum auctor, ut tam enorme vitium admittere in historia notissima potuerit. varia agitavi. suspicatus fui Charitonem scripsisse. ὡς τοὺς μετὰ Μιλτιάδου, ἢ τοὺς μετὰ Λεωνίδου τριακοσίους. ut primo loco magis vago fortium virorum exemplo usus fuerit, deinde etiam numerum suis militibus respondentem proposuerit. vocem autem τριακοσίους ex inferioribus ad superiora translatam fuisse. talia acciderunt, in ipsis versibus. ap. *Lucanum* L. I. 78. in antiquissimo meo *codice*

Ibit in obliquum bigas agitare per orbem
Indignata diem poscet sibi.

indignata subsiluit in superiorem versum & extrusit *in obliquum*. sic ad L. v. 66.

Casibus incertis & coeca sorte pararent
Solus in ancipites.

P. Burmannus indicat *Langermannianum & Hamburgensem* Codices repetere in secundo versu *solus in incertos*. quin & liber, olim *Abbatis Sti Galli*, nunc meus, viri praestantissimi *Jo. Georg. Altmanni* munere, sic exhibet. quin & *tertius* meus. & ita in aliis haberi observavit *Cl. Oudendorpius*. Μιθριδάτου autem nomen irrepsisse ponebam, quia crebro in his *Mithridates* nominatus fuerat. sic aliquoties Διονύσιος pro Διόνυσος in his libris scriptum. nec ita longe hae voces sono distant. non aliter ap. *Heliodor*. VII. 360. pro καὶ τοῦ Θεαγένους ex versu superiore *Cod. Taur*. exhibet Αχαιμένους.

In nominibus propriis frequentatissimae sunt tales hallucinationes. ap. *Xenoph*. K. A. VII. 402. est Λακεδαιμονίων pro Μακεδόνων in *Codd. Paris.* & *Eton.* & ita variatur in *Polybio* L. IX. 22. 780. in *libro meo*. ap. *Plut. Artax*. 284. non dubitandum; quin Μακεδόνων irrepserit pro Λακεδαιμονίων vel Ἑλλήνων. vide *Solanum*. Inspicias *Diodor. Sicul*. XVI. 42. 9. & inveneris confusionem & transpositionem non minus enormem. Talia errata auctoribus non inputanda. si ῥῆσιν aliquam laudent ex *Euripide*, quae apud *Sophoclem* exstet: si *Achilli* verba tribuant, quae *Hectori* dederat *Homerus*, esto μνημονικὸν ἁμάρτημα, quale tibi mihique facile acciderit. sed ut ex.

gr.

Digitized by Google

gr. *Euripides* in *Iphig.* in *Taur.* vs. 811. *Electram* pro *Iphigenia* nominantem induxerit *Orestem* fratrem, non sane quis mihi facile persuaserit, & malim ibi Ἰφιγένην substituere cum *Scaligero* ad *Manilium* p. 416. & *Barnesio*. *Casaubonus* ad *Athenaeum* L. x. XVIII. 757. substituit ἀμφιχάρην pro ἀμφικέφαλον. subjungens; *videtur Glossa irrepsisse in locum legitimae vocis, ut sexcentis locis apud poetas.* ita apud *Maneth.* I. 60.

Ἠ μύσης ἄπτοντ', ἢ λύρης εὐρύθμοιο.

contra constantem syllabae usum. forte πηκτίδος dederat auctor, quod est δίχορδον ὄργανον, indicio *Scholiorum* ex *Athenaei* L. v. XXV. 183. adpositorum ad primum versum epigrammatis primi in Libro VII. *Anthologiae.* & quod legitur apud *Suidan*, sed cujus a *Kustero* sedes non indicata fuit. ap. *Heliod.* VI. 286. in *Cod. Taurin.* πλοχείαν pro πενίαν habes. quae periodus non versa est. & hujus rei in nominibus propriis exempla aliquot dedimus in *Critica Vanno* p. 189. ubi ostendimus Ζεύς. πατήρ. Κρονίδης. Ζηνός. Διός. fuisse commutata in vicem. vid. *Edition. Aldinam Hesiodi* in *Theog.* 537. sic Κυθέρεια & Ἀφροδίτη ap. *Musaeum* vs. 146. & in *Manethone* VI. 399. putavi idem accidisse

Ἦν μὲν ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ χάλκομος Κυθέρεια.

& ibi rescribendum esse Ἀφρογένεια. uti L. VI. 431. nunc tamen malim ἡ χαλίκομος Κυθέρεια. quali epitheto ipsam ornat poeta L. III. 387.

Ἠ θοῦρος Πυρόεις καὶ χαλίκομος Κυθέρεια.

nempe ut saepe, brevitati studens, librarius omisit syllabam. aliis locis eidem vocatur ἀβρόκομος & εὐπλόκαμος. At licet adeo non sit insolens, ut nomen *proprium* pro *nomine* tali alio ponatur, & trajectiones vocum frequentes sint, tamen quia non satis apte *Miltiadae* decem millium exercitus componitur trecentis militibus Chaereae, videndum an alii celebrati fuerint *trecenteni milites* ob fortitudinem, illorumque quis sit inde famosior factus. si quid tale desideres, non poteris aliud nomen substituere quam ὡς τοὺς μετ' Ὀθρυάδου τριακοσίους. *Othryades & trecenti* cum eo militantes decantatissimi. unius *Suidae* opponam locum. Ὀθρυάδης τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἷς, ἐπὶ Θυρέᾳ μαχεσαμένων κ. τ. λ. Addo tamen *Epigr.* ex *Anthol.* I. v. 22. p. 9.

Ὀθρυάδην Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ Κυνέγειρον
Ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κάλει πολέμων.

sic *Codex.* probabilior sit haec lectio, quia *Othryades* saepe turbavit librarios. ap. *Pausan.* L. II. XX. 156. Οἰνάδαν vocant. ubi *Kuhnius.* *Variis* mo-

modis luserunt in hoc nomine librarii. ap. Lactant. Statii interpretem L. 3. Theb. dicitur Theriades „ Ibi mox *Kuhnius* ſubjungit Ὀθρυάδης pro Ὀστρόης irrepſiſſe ap. *Lucian.* in *Pſeudom.* p. 236. quod *Solanus* miratur non animadverſum. potes igitur rurſus mirari *Solano* & aliis latuiſſe *Kuhnianam* obſervationem. mihi ſatis fit ſimile vero, auctorem dediſſe Ὀθρυάδου.

P. 119. Vs. 7. Τοὺς μετὰ Λεωνίδου] plerumque hic numerus traditur. vide *Diodor.* XI. C. IX.

P. 119. Vs. 7. Ἀνευφημήσουσι] poterat hoc verbum abeſſe: nam praecedit ὑμνήσουσιν. poſt quod igitur plene diſtingue, ne hiet oratio. quin rotundior illa foret, ſi praemiſſum eſſet ὑμνήσουσιν, καὶ ὡς . . ἀνευφημήσουσι. quo de vocabulo vide *H. Stephanum.*

P. 119. Vs. 8. ὥρμησαν ἐπὶ τὰ ὅπλα] diverſo paullo ſenſu ἰέναι ἐς τὰ ὅπλα occurrit ap. *Thucyd.* VIII. 92. & alias.

LIBRI SEPTIMI CAPUT QUARTUM.

P. 119. Vs. 9. Πανοπλίαις] Galeis, thoracibus, clypeis, ocreis, haſtis, gladiis. armatura ὁπλιτῶν. *gravi armatura.* ejuſdem originis, ſaltem ſoni, vocem repoſuerim ap. *Sophocl. Antig.* 132.

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
Ὑπερεχθαίρει· καὶ σφᾶς ἐσιδὼν
Πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
Χρύσου, καναχῆς, ὑπεροπλίας,
Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ, βαλβίδων
Ἐπ' ἄκρων ἤδη
Νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.

vulgo ὑπεροπτίας. ſane ap. *Heſych.* legimus ὑπεροπλίαις [ex *Iliad.* A. 205.] ὑπερηφανίαις. ὑπερφροσύναις. ſed etiam ὑπεροψία. ὑπερηφανία. ut ad ſenſum, utrumque faceret. quod nunc editur ὑπεροπτίας. a *ſcholiaſta* ſecundo accipitur ceu ab ὁ ὑπεροπτίς. explicat ὑπέρφρονας. in quo eum ſequitur *Johnſonus.* alii accipiunt ab ὑπερόπτις in genitivo feminini generis. quid Grammatica permittat, non exputo. ſed ſcio utramque formam peccare in legem pediam. quare ſi ὑπεροπτίας ſervari neceſſe ſit, accipias ab ὑπεροπτία ſive ὑπεροπτεία. qualis habitus forte admitti poteſt. Verum ſuſpicio noſtra forſan non plane rejicula. certe ὑπεροπλία hic aptiſſimum vocabulum & propria & tralata notione. *Theocr.* XV. 139.

P. 119.

P. 119. Vs. 11. ἐπηγγείλατο] *Apographum* ἠπειγγείλατο corrupte. ut edidi, passim scriptores. sane duplex augmentum quis posset suspicari ἠπηγγείλατο. ut apud *Aristaen.* I. 13. in *Sambuciana* & aliis ἠπηγγελμένην. sed sic ἀπαγγέλλω & ἐπαγγέλλω confunderentur. licet ἐπι accipiat aliquando in prima syllaba augmentum. ἠπεζήτησε ap. *Plutarch. Sympos.* IX. 747. B. sic ἀπὸ in ἠπεχθανόμην. ἠφείθην. vid. *Ulpian.* ad *Demosth.* 709. A. quare praeferatur nostra scriptura. vide L. IV. VI. 73. 18.

P. 119. Vs. 12. Ταῦτα μὲν, ἔφη Χαιρέας, πιστεύομεν] sic distingue. vid. L. I. IV. 7. 3.

P. 119. Vs. 15. Συνεσπειραμένος] posses forte huic verbo vim tribuere, quae in πεποιημένος. γεγυμνασμένος. μεμισθωμένος. sed malim rescribere συνεσπειραμένους ceu συνεσπειραθέντας. *Xenoph.* K. A. I. 265. C. συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τάξιν. K. Π. VII. 189. C. H. H. II. 472. D. IV. 519. D. *Plutarch. Alex.* 49. vide *Hesych.* in σπεῖρα. ap. *Polyb.* XI. 905. 31. ἐπὶ τέτλαρας κοόρτις. *meus codex* ex interpretamento addit, τοῦτο δ' ἐςὶ σπεῖρα. Quod ad formam, de qua locutus fui, ap. *Philostr.* in *Epist. Apollon. Tyanens.* LVIII. p. 402. legitur ποιεῖται καὶ πάσχει. at licet ποιεῖσθαι εἰρήνην recte dicatur: non tamen pro simplici ποιεῖν usurpes sine vitio, ut hic. lege ποιεῖ τε καὶ πάσχει. ex *Cod.* meo. ubi ex eodem fonte mox adde, Θεὸς, διὰ πάντων Θεός.

P. 119. Vs. 17. Ὡς καὶ ἀληθῶς] nihil muta. sive ὡς referas ad ἀληθῶς sive ad ἔρειδε.

P. 119. Vs. 18. Ἀσπὶς] *Homer. Iliad.* N. 131. hic versus aliquantum inmutatus & mutilus citatur a *Plutarcho in Erotico* p. 761. B. ἵνα ὅτω φθόνηται τὸ Ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς δὲ κόρυν. tamen interpres plene vertit. sed nihil familiarius, quam ut mutilati versus laudentur, immo cum aliqua variatione in iis, qui crebro in ore sunt. qualis ille decantatissimus.

Ἶσον τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλάς τε τοκήων.

in quo alii τρώγειν. alii ἔσθειν. sed quod parvi momenti, & nihil facit ad sensus differentiam post tot secula latentis, at in lucem tandem protracti claram, ab auctore eruditissimae dissertationis de *Pythagorae* Κυάμῳ, in Miscellaneis nostris Vol. VI. Tom. II. quem cur amplius erudito orbi, cognoscere dudum cupido, esse celem *amplissimum Balthasarem Huidecoperum*, variarum literarum laude insignem virum. cujus amica humanitas velim pateat leges taciturnitatis transgresso, memoris ipsum suum Philosophum modo quinquennale discipulis praecepisse silentium.

P. 119. Vs. 18. Ἀνέρα δ' ἀνὴρ] hanc partem respexit *Euripid. Heracl.* 836.

Τὸ δεύτερον δὲ, πὺς ἀπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ.

ubi *Barnes.* ἐπασπισμὸς hoc pugnae ſive potius τάξεως genus vocabatur. *Ammian. Marcell.* XVI. XII. 113. *arma armis, corpora corporibus obtrudebat.* plura ſuggeret *Cl. Interpres Diodori* L. XVII. 3. mox poſt ἦσαν pone minorem diſtinctionem.

P. 119. Vs. 20. Ὅτι μᾶλλον] ſenſus requirit. ὁ, τιοῦν μᾶλλον ἢ πολεμίους εἶναι προσδοκῶντες. vel τοῖς ἔνδον, αὐτομόλους μᾶλλον ἢ πολεμίους εἶναι προσδοκῶντες.

P. 119. Vs. 20. Παρὰ τοῦ Αἰγυπτίων] nempe βασιλέως vel στρατηγοῦ. varia ſubſtantiva pro ſenſu in Articulis cum genitivo intelliguntur. ut σὺν τῷ Κύρου, nempe ναυτικῷ ap. *Xenoph.* H. H. III. 479. B. L. III. 489. A. ἐκ τῆς βασιλέως. nempe χώρας. ſic ὁ Περσῶν. ὁ Βαβυλωνίων. quamvis & ὁ Πέρσης. ὁ Βαβυλώνιος. nempe βασιλεύς. *Herodot.* IV. 119. utramque conjungit formam. ὁ Σαυρομάτης (Βασιλεὺς) .... καὶ οἱ Μελαγχλαίνων καὶ Ταύρων (βασιλεῖς). nec cavillandum hic non adeſſe articulum τῶν. articulus enim iſte adeſt & abeſt ſaepe, non adparente nobis hodie ratione. vid. *J. Daviſium* ad *Max. Tyr.* IV. 4. ap. *Herodot.* L. IV. 127. legebatur olim ὦ Πέρσα. *J. Gronovius* e *Cod. Florentino* dedit ὦ Πέρσαι. prius praetulerim. praecipue cum ſaepe in membranis ultima α ita exaretur, ut ſpeciem praebeat τῆς αι, ductu abundante. & in primis quia mox ſequitur οὔτε νῦν σε φεύγω.

P. 120. Vs. 2. Ὁ στρατηγὸς μετ' ὀλίγων] Colorem duxit ex ἁλώσει *Babylonis* a Cyro facta. vid. *Xenoph.* VII. K. Π. 192.

P. 120. Vs. 4. Τύπτε] *Iliad.* K. 483. eſt Κτεῖνον. ſed *Odyſſ.* X. 308. eſt τύπτον.

P. 120. Vs. 5. Ὥσπερ λέοντες] & hanc comparationem ex eodem *Iliados* libro arripuit. ubi

Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν
Αἴγεσιν, ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ.

P. 120. Vs. 10. Τοῦτο] illud non refer ad ſuperiora. ὄχλος ἐξεχεῖτο. ſed ad ſequentia. Οἱ μὲν ἔνδοθεν. ſic ſaepe *Herodot. Xenoph.* alii. male crebro intellectum. vide L. VII. V. 122. 15.

P. 120. Vs. 11. παιόμενοι καὶ κεντούμενοι ξίφεσι καὶ λόγχαις] utrique inſtrumento utraque vis percutiendi & pungendi adſcribatur. quamvis λόγχαις ſit κέντησις magis propria. ſed & gladiis uſos *punctim* oſtenſum in *Miſcellaneis* noſtris. Vol. II. p. 183. quae doctrina multis aliis locis confirmari facile poſſet.

P. 120.

P. 120. Vs. 12. Ἀλλήλοις] *apographum* habet ἀλλήλους ſubductum lineola. potes & ἀλλήλως.

P. 120. Vs. 12. Τοῖς φονεῦσι] participia ſaepiſſime pro ſubſtantivis commodiſſime veniunt. at ſubſtantiva non aeque bene pro participiis. φονεὺς & φονεύων multum differunt. hic ultima forma magis apta. quare mallem φονεύουσι. *Joſeph.* XIII. *Ant. Jud.* 21. τραπέντας ἅπαντας ἐδίωκον οἱ φονεύοντες. confer *Thucyd.* IV. 112 & 113.

P. 120. Vs. 12. Ὀυκοῦν οὐδὲ] in *Apographo* ὄυκουν οὐδὲ recte. ſicut & L. IV. I. 63. 15. quod ibi a me non fuit animadverſum.

P. 120. Vs. 13. Τὰς πύλας κλεῖσαι] vid. *Thucyd.* IV. 67.

P. 110. Vs. 13. Σεσωρευμένων τῶν νεκρῶν] *Xenoph.* H. H. IV. 523. D. ὥστε εἰθισμένοι ὁρᾷν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθεάσαντο σωροὺς νεκρῶν.

P. 120. Vs. 14. Ἐν δὲ τῷ ἀδιηγήτῳ τούτῳ ταράχῳ] eadem verba ap. *Xen.* K. Π. VII. 177. D. & ipſe L. VI. IX. 112. 7.

P. 120. Vs. 15. Ἐσωφρόνησε] hic bene. male ap. *Strabonem* L. V. 384. B. Πολλοῖς κακοῖς ἐσωφρόνησαν. immo ἐσωφρόνισαν.

P. 120. Vs. 16. Δέκατος αὐτὸς] vide L. I. IX. 12. 18. Alexandri temerarium factum ex *Juſtino* L. XII. IX. & aliis notiſſimum.

P. 120. Vs. 16. ἄνωθεν ἐσήμαινε] de capta *Cremona Tacit.* III. H. 29. *C. Voluſius in vallum ingreſſus, deturbatis qui reſtiterant, conſpicuus manu ac voce, capta caſtra conclamavit.* forte hic quidam ἐσήμανε vel ἐσήμηνε praetulerint. nihil ego mutarim.

P. 120. Vs. 17. Καὶ Τύρος ἑαλώκει] Eleganti brevitate dicti adſecutus eſt facti celeritatem.

P. 120. Vs. 22. Κατακειμένης ἂν ἐν τοιούτοις] particula ἂν lineola ſubducta eſt. *Interpres. In tantis ac talibus es malis.* ſenſum iſtum puto. ſed verba non reſpondent. nam Τὸ ἐν τοιούτοις reſpicit ordine grammatico ad praecedens ἐπινικίων. ipſum illud κατακειμένης parum placet. ſi mei res arbitrii eſſet, reponerem: κακοῖς κειμένης ἐν τοιούτοις. *Heſych.* κεῖται ἀεὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ τίθεται, ἢ θανάτου ἢ ἀπραξίας. *Theog.* 320. tamen ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔντε κακοῖς. vidimus κατα irrepſiſſe pro κακά. L. III. VI. 31. 25.

P. 120. Vs. 22. Βασιλεὺς δὲ Περσῶν διαβὰς] In *Apographo* βασιλεὺς δὲ ὀσημέραι διαβάς. quod quale ſit, non dixerim. at vox ὀσημέραι lineola deleta eſt, excepta prima litera. in margine vero ſcribitur Περσῶν. quare debuiſſem dare δὲ ὁ Περσῶν.

P. 120. Vs. 25. Αντίπαλον] ſaepe ſimpliciter *hoſtem* ſignificat. ſaepe *hoſtem viribus parem & obviam factum.* ſaepe *anceps*: quando de praelio, quo aequis viribus & dubio exitu concertatur. ſecunda notio hic obtinet. ita L. VII. VI. 123. 17. quo ſignificatu ap. *Thucydidem*, *Xenophontem*,

phontem, *Lysian* p. 50. & alios occurrit. ut contra criminationes *Pollucis* & aliorum Grammaticorum tuta sit satis haec vox. vid. *Schol.* ad *Aristoph. Ran.* 368. & ad *Thucyd.* II. 44. & V. 8.

P. 120. Vs. 26. Ευζωνότερον] vid. L. VIII. III. 133. 19. accusativus hic pendet a verbo ὁδεύειν. nec obstat quod praecedat αὐτῷ. ita variant in constructione optimi scriptores. vide dicenda ad L. VII. VI. 123. 25. nec opus, ut accipias, ceu adverbium, vel εὐζωνοτέρως substituendum credas.

P 121. Vs. 1. Καθαρώτατον] *Herodot.* I. 211. τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος, λειφθέντος τοῦ ἀχρηΐου. IV. 135. sic hic sequitur τὴν ἄχρηστον ἡλικίαν αὐτοῦ κατέλιπε. *Thucyd.* V. VIII. Πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξῆλθεν. *Schol.* explicat. οὐχὶ συγκλύδων, οὐδὲ ἐπικούρων, ἀλλ᾽ αὐτῶν τῶν πολιτῶν. ubi vox σύγκλυς saltem patienter feratur, licet ex omnibus bonis auctoribus, ceu corruptam, ejicere quibusdam decretum sit, pro eaque substituere σύνηλυς. nam certe jam seculo undecimo erat in constanti usu, ut patet ex *Theodoro Prodromo* L. VIII. p. 346. qui ista aetate aevum egit.

Ἐξῄεσαν ξύγκλυδες ἐκ τῶν δωμάτων.

nam ne mutemus in ξυνήλυδες vetat metri ratio, quae est duodecim syllabarum: quam nusquam *Theodorus* transgreditur, & quam intra nusquam consistit. forte decas corruptorum versuum ab hoc canone recesserint. maneat igitur in *Scholiasta*. at quid! an ex trecentenis aliis locis ita de sede sua exturbabimus, quam tenet etiam in antiquissimis Codicibus *Thucydidis*, *Platonis*, *Luciani*, *Strabonis*, *Dionysii Halicarnassensis*, *Philonis Judaei*, *Josephi*, *Heliodori* & quorum non? nihilne profuerit, quod sua literarum serie occurrat apud *Hesychium* & *Suidam*. *Michael Apostolius*, sed nulla ejus ratio forte habenda, etiam in suo Lexico, vocem σύγκλυδος. *advena*. [*Hesych.* σύγκλυδα. συγκεχυμένα.] saltem non a se fictam, exhibet. in *Codice* meo *Etym. M.* p. 611. σύγκλυδες perspicuis literis scriptum.

Mirum librarios ita in vocem σύγκλυς conspirasse, ut ubique N in Γ & H in K detorserint. fateor mihi non ita exploratos esse fines & terminos Graeci sermonis, ut audacter decernere sustineam, quae vocabula & formae admittenda vel ejicienda sint. sed mihi tamen forma σύγκλυς non adeo ab analogia videtur remota, ut tot *Codicibus* adserentibus, tamen proscribenda videatur. si enim κλύζω facit κλὺς, cur συγκλύζω non faceret σύγκλυς. At *Nicander Alexiph.* 170. substantivi forma habet κλὺς.

Θη-

Θηρεύων ἀφρεοιο νέην κλύδα λευκαίνουσαν.

non quod negem σύγκλυς & vicina vocabula hic illic restituenda esse. verum vix loca obvia habui, ubi necessario id faciendum videatur. certe in *Strabone* L. IV. 296. A. nondum plane συγκλύδων displicet. in *Heliodori* L. X. 476. ἀνθρώπων συγκλύδων lectio controversa est: sed in uno codice *Taurinensi*: qui exhibet ὑπὸ πλήθους ἀπείρου σὺν κλύδωνι ἀνθρώπων. quod quodammodo juvaretur ejusdem libri loco p. 494. τὴν χεῖρα προτείνας κ. κατασείσας (sic T.) πρὸς ἡσυχίαν τὸ κλυδώνιον τοῦ δήμου κατέστελλε. sed mihi satis locum suum videtur tueri συγκλύδων: nec συγκλύδων ibi placuerit. Verum alia loca excutere supersedeo eo lubentius, quoniam spem fecit doctissimus *P. Wesselingius* fore, ut aliquando de statu hujus vocis inquirat. ad *Diodorum* L. XIV. 65. p. 694.

P. 121. Vs. 2. Καὶ τὰ χρήματα . . κ. τὸν πλοῦτον] *& opes . . & cultum regium.* at potius vertendum *divitias regias.* & χρήματα intellige. *aurum & argentum: signatum & rude.* L. VI. IX. 112. 13. κ. χρυσὸν κ. ἄργυρον, κ. ἐσθῆτα . . . . κ. τραπέζας κ. πλοῦτον πολυτελῆ.

LIBRI SEPTIMI CAPUT QUINTUM.

P. 121. Vs. 5. Νῆσος δέ ἐστιν αὕτη] admoneor sic incipientis oraculi apud *Achillem Tatium* L. II. p. 93. quod bene restituit Cl. *Schraderus* ad *Musaeum* C. III. p. 138.

Ἔστι δὲ τὶς νῆσος φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,
Ἰσθμὸν ὁμοῦ κ. πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα.

sed qui locus non modo emendatione, verum & legitima interpretatione indigebat. omnes acceperunt, quasi diceretur *insula ducere ortum a terra, quae plantae nomine gaudebat.*

Est ortum ducens plantae a cognomine terra Insula.

& αἷμα igitur interpretati *terra.* quod absurdum. αἷμα *sanguis.* ut centies pro *gente. populo. familia. genere.* αἷμα φυτώνυμον est *sanguis. genus. gens a planta* nomen *ducens.* id est Φοίνικες. qui a *phoenice palma* sic dicti.

 recte

recte igitur *est insula sortita genus, sanguinem hominum plantae cognominum.* nam *Phoenices Tyrum* incolebant.

Ita in oraculo sive aenigmate simili apud *Theodor. Prodr.* IX. 397. si *Gilb. Gaulmino* credimus, *Cyprus* vocatur νῆσος ζωόγραπτος. quia a variis animalibus fuit denominata. at editur ζωήγραφον. quod aliud quid potest significare. nec ausim in istis nugis quid mutare. quin istam emendationem versus non admittit. semipes abundabit, vel delendum ὑφ'.

Χέρσῳ ὑφ' ἁλικλύστῳ ζωόγραπτον ποτὶ νᾶσον.

miser hic versificator syllabis non quantitate hexametrum absolvit, ut etiam Iambos suos. tertius hic pes finitur in voce ἁλικλύστῳ. modulorum eum habuisse & hic nullam rationem patet ex voce πόρθιος & πολυκράτοιο sive potius πολυκεράτοιο cum *Gaulmino.* nam si metri esset tenax, scribendum foret πουλυκεραοῖο eodem sensu. ita εὔκεραος βοῦς *Aeschylo Supplic.* 306. quam vocem adserui quoque *Oppiano* L. I. K. 462. in *Critica Vanno* 367. ita Πὰν δίκεραος id est δίκερως in *Antholog.* L. IV. XXIV. I. 400. licet etiam ap. *Suidam* inscite reddatur *biceps.* Sed quod ad emendationem hanc in *Prodromo*: non plane ei adquiesco. nam cur *Dosicles* vocetur *vitulus multicornis?* aptum foret εὐκέρατος. certe tamen πολυκράτοιο, quod editur, non est Graecum. sed quod sequitur βιότωντας & ἐλεύσετε ab ἐλεύσομαι, ut vult *Gaulminus*, an magis Graeca sunt? βιόωντας, ut ὁρόωντας & ἐλεύσεσθε requireretur. ille mox pro sanissimis

Τὼς γὰρ Ἔρως τε Πόθος τε καὶ Ἀφρογένεια Κυθήρη
Δμήσατο θειοδέτοιο ἀλυκτοπέδησι σιδάρω.

reponit τοὺς γὰρ . . . . . τελευτὴν. probum enim ἀφρογένεια Κυθήρη. ut *Cytherea Venus.* & δμήσατο τελευτὴν nihil significat. at recte *Cupido* dicitur aliquem *domare.* quia in oraculo, hic dixit δμήσατο. alias δήσατο dixisset. si τελευτὴν voluisset, scribendum fuisset μήσατο. addam eadem pagina mihi videri *siglam* Codicis expressam pro voce vera. & legendum Στυγμὴν ἀμαθῶς εἰς τὸ βιοῦντας τιθεὶς. nunc editur βιοῦν τ'. nempe in *Codice* fuit βιοῦντ. verum nugarum taedet: quibus tamen explicandis plus acuminis quam veritatis inpendit doctus Gallus.

P. 121. Vs. 6. Σταδίους τριάκοντα] *Strabo* XVI. p. 1093. dicit εἴκοσι. ubi multis graphice describit.

P. 121. Vs. 7. Ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης] Quae *Phoenicibus* sub nomine *Astartae* colebatur. *Aradi* autem revera fuit Veneris templum, ut patet ex *Numo M. Aurelii* ap. *Joann. Valentem* p. 56.

P. 121.

P. 121. Vs. 8. *Καὶ γυναῖκες*] ita feminae *Corinthi* & in *Eryce monte* in Veneris templo, ceu in asylo, degebant. quin & viri in Arado tutissimi. illa namque insula erat profugium Persicis exulibus. vide *Strabonem* l. l. inde dicit *καὶ γυναῖκες*, vel quia illae injuriis maxime obnoxiae.

P. 121. Vs. 7. *ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ*] quia *domus sua cuique tutissimum profugium & receptaculum esse debet*, contra omnem vim & injuriam. ut loquitur L. 18. ff. de *in jus vocando*. ad cujus tituli L. 20 consulatur quoque illustris Jurisconsultus *Corn. Binkershoekius* L. VII. *Observ. Jur. Rom.* C. III. p. 289.

P. 121. Vs. 9. *Ὀνειδίζουσα τῇ θεῷ τὰ δάκρυα*] non modo *acerbe exprobrans*: sed *inputans & adscribens*.

P. 121. Vs. 10. *ὑπεφθέγξατο*] hoc verbum sine auctore circumfertur.

P. 121. Vs. 11. *Ἀρκεῖ δέσποινα*] *sit satis*. quam formulam vide illustratam ab *J. Pricaeo* ad *Appuleji Metam.* 659.

P. 121. Vs. 12. *Μὴ πολεμεῖς*] plerumque revera dativus huic verbo adjicitur. sed & accusativus satis frequens & analogicus. dicitur enim quis *πολεμεῖσθαι*. *Demosth.* III. *Olynth.* 37. B. *Οὗτοι πολεμοῦνται*. *Max. Tyr.* XII. 5. *πολεμεῖται θάλαττα*. multi dudum huic constructioni tutandae operam dederunt, & copiose *Cl. Hemsterhusius* in *Miscellan.* nostris. Vol. IV. p. 292. & e *Dinarcho*, *Josepho*, *Halicarnassensi Dionysio*, *Plutarcho* auctoritates protulit. adjice his loca plurima *Diodori*. L. II. 37. IV. 63. XIII. 52. XVI. 12. XVII. 190. *Ctesian* ap. *Photium* 49. *Aristaen.* I. 23. *κατὰ τῶν ἐμῶν ἐμὲ πολεμοῦντες*. ubi forte posses *κἄτα τῶν ἐμῶν*. *Cl. Hemsterhusius* malebat *μετὰ τῶν*. in iisdem *Miscellaneis*. & sane nescio an *genitivus* ita se tueri possit. igitur plenior sensus *κἄτα μετὰ τῶν*. foret. L. II. V. recte *Mercerus*. & laudavit ita *J. Christian. Wolfius* ad *Sapphonem* p. 233. *Aeneas Epist.* III. 423. *Achmet oneirocr.* C. 39. p. 31. quin ap. *Demosth.* in *Aristocr.* 752. B. sic accepere *διήγαγον ἡμᾶς πολεμῶν*, qui substituerunt *ἡμῖν*. ita accipe in Epigrammate *Phrontonis*.

> Μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὦ φίλτατε Κῦρε; τί ποιεῖς;
>   Τὸν σὸν Καμβύσην οὐκ ἐλεεῖς; λέγε μοι.
> Μὴ γίνου Μῆδος, Σάκας γὰρ ἔσῃ μετὰ μικρὸν,
>   Καί σε ποιήσουσιν αἱ τρίχες Ἀστυάγην.

sic *Codex Vaticanus*. sed sciolus *μ', ὦ* mutavit in *apographis* in *Μοι*. vs. secundo non male *Guietus λέγε, μέ*. & bene *Μῆδος* allusione explicat *Μὴ δὸς*. cetera declaratione non digna. *Grammatici* in *Ἀστυάνασσα* idem quaesiverunt, quod *Phronto* hic in *Ἀστυάγης*. saepe autem male habuerunt grammaticos illi accusativi verbis additi, alii casui saepius sociatis. sic aegre

gre tulerunt in *Lucian. Piscat.* T. I. 593. τοῦτο ὑπερμαχεῖ. vide *Animadversiones* p. 65.

P. 121. Vs. 12. Προσέχουσα] L. IV. VI. 74. 2. *Demosth. in Midian* 613. B. explicat, dicens ὅτι τῷ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε.

P. 121. Vs. 13. Τετιμώρησαί με] *Thucyd.* VII. 77. Ἱκανὰ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται, εἴ τῳ καὶ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ubi passive habes: hic in notione media.

P. 121. Vs. 13. Νεμεσητὸν τὸ κάλλος] Fabulae centum exempla praebent de dearum in formosas & superbas feminas invidia. *Propert.* II. XXI. 12.

Num sibi collatam doluit Venus? illa peraeque
Prae se formosis invidiosa dea est.

V. D. quidam volebat *semper formosis*. sed *prae se* non sine ἐνεργείᾳ dictum. *Herodotus* invidiam omni numini adscribit. L. I. XXXII. τὸ Θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν. L. III. 40. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, τὸ Θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἔστι φθονερόν. Haec *Nemesis*. *Idem* L. I. 34. Ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον, ὅτι ἐνόμισε ἑαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἁπάντων ὀλβιώτατον. *Tatianus* adv. *Gentes.* XXXVI. Φθονερὸς ὁ Ζεὺς καθ' ἡμᾶς. καὶ κρύπτει τὸ ὄνειαρ τοῖς ἀνθρώποις, βουλόμενος ἀπόλλυσθαι. ibi vulgo τὸν ὄνειρον. quod interpres ceu ὀνηρὸν ab ὄνημι accipit. non placet. Inde locutio δαιμονίῳ νεμεσήσαντος & similes. vide *Diodor.* L. XI. C. 63. & 92. cum nota.

Alii tamen ex Justitiae Deorum legibus agere potius credebant. *Plato* de L. L. IV. 417. D. Πᾶσι γὰρ ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐτάχθη Δίκης Νέμεσις ἄγγελος. & magis poetice a *Dionysio* in *Hymno in Nemesin* compellatur

Κυανῶπι θεὰ, θυγάτερ Δίκης.

quem inveneris post *Arati Oxon. Edit.* & integriorem in *Memoriis Academiae Francicae.* T. VII. p. 289. adductumque a *Cl Wesselingio* ad *Diodorum.* Νεμεσητός active & passive passim occurrit. *Heliod.* VII. 351. Φύλαξαι καὶ τὸ ἐκ τῆς ὑπεροψίας νεμεσητόν. *Platon. Sympos.* 195. A. Εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν. & passim. vide *Schol.* ad *Theocriti Idyll.* I. 101. *Moschum Idyll.* IV. 83. Νεμεσᾶν pro Νέμεσιν repone cum *Rigaltio* in *Artemidoro* L. II. 42. p. 135. ap. *Eunap.* legitur p 157. τὸ δὲ θέατρον ἐμεμήνεσαν, οὐδὲ τὴν πεπιεσμένην ῥανίδα τὴν Κασταλίαν φέροντες. *auditores furiis agitabantur.* at ἐνεμέσησαν *invidebant* non minus quadraret. sic tamen *Barberinianus.* sed qui bene δὲ omittit. diximus quaedam de *Nemesi* ad L. III. VIII. 57. 2. ubi vidimus duas fuisse. sed quas non leviter errans *H. Junius*

ad

ad eundem *Eunapium* p. 107. ὁ δὲ παρῆλθε μὲν εἰς τὸ τῶν Νεμέσεων ἱερὸν . . . ταῖν θεαῖν ἐνχεῖσθαι. ſibi enim putavit licere *Eumenides* vocare. cum ſint diverſiſſima numina. quia ſcilicet una *Nemeſis* modo memoratur. at licet Latine haec Dea, teſte *Auſonio*, dici nequeat, vocabulum Graecum ſervare, vel ſupponere forte potuiſſet *Fortunas*. quae *duae*. ut illae *Antiatinae*. tum re vera Latini pro *Nemeſi* vocarunt *Fortunam*. Unde idem ille *Auſonius Idyll.* IV. 85.

Abſiſtat Nemeſis : ferat & Fortuna jocantem.

& ſic *Manilius* L. IV. 565. quem locum explicuimus p. 544. *Animadverſionum.*

P. 121. Vs. 13. ἔδοξέ μοι] Si σοὶ haberetur, facilior ſenſus foret. νεμεσητόν μοι. *mihi invidiam creans.*

P. 121. Vs. 14. Αἴτιον] hic plene diſtinguas. ὃ μόνον ad ſequentia bene adplicuit *interpres*. ſimile quid in vocula τοῦτο obſervavimus.

P. 121. Vs. 14. Πολέμου πεπείραμαι] *Heſiod.* Ἔργοις. 660.

Τόσσον τοί νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.

mox ἦν μο *apographum.*

P. 121. Vs. 17. Παρά τινος πύθωμαι] obvium παρά τινος. ἐκ τινός. τινὸς πυθέσθαι. *aliquid ab aliquo ſciſcitari. Homerica* & prima notio. deinde aliquid *ſine ſciſcitatione intelligere.* Ita accipe ap. *Lyſian* p. 43. οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι συμμάχους. *neque exſpectabant, dum audirent, intelligerent & auxiliarentur ſocii.* nam πυθέσθαι βοηθῆσαι. *rogare, ut auxilientur,* mihi Graece dici non poſſe videtur.

P. 121. Vs. 20. Ταῦτα λέγουσα ἔτι, ἀπῄει] ſic diſtinguo. *haec adhuc dicens abibat.*

P. 121. Vs. 20. Ἐπιστᾶσα δὲ Ῥοδογύνη] δὲ accipe pro γάρ. ut ſaepe. licet autem deeſſe quid videatur, nihil forte deeſt. ſed poteſt intelligi ἦν. ut crebro in Participiis pendentibus. vide *Obſervata* L. III. X. 60. 3. ſententia quoque forte perfecta: nam cauſſa his verbis indicatur, cur ſtatim tum abierit : nec plura queſta fuerit. ſcilicet quia adparebat *Rhodogune. tantae dignitatis matrona. forte & ipſa preces Veneri factura.*

Non tamen extra ſuſpicionem eſt, ut poſt verba, ὅτε εἰς Βαβυλῶνα εἰσήει, ſermo, quem Rhodogune & Callirrhoe habuerint, a Charitone fuerit enarratus, ſed interciderit. ut accidit L. VI. IV. 104. 10. fuerit partim ille agitatus de praeſenti rerum ſtatu: partim a Rhodogune inſtitutus ad conſolandam Callirrhoen. nam cur alioqui hic feminam hanc ita laudabili elogio mactaret, & nota jam ſatis lectori inculcaret ſine fructu aut neceſſitate?

Et, ut verum fatear, illa verba ἄυτη δὲ ἦν . . . εἰσῄει, pene mihi glossema sapiunt. qualia interpretamenta irrepsisse saepe, abunde eruditis cognitum. Quid de loco *Epistolae* ad *Galatas* C. IV. 24. Σινᾶ ὄρος ἐστι, quibusdam visum fuerit, non latet. saepe talia e margine in contextum translata. apud *Justinum* L. IV. I. *Virgilii* nomen ex loco laudato in contextum adsumtum est. ap. *Sophocl. Antig.* 206. legimus.

> φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
> Πρῆσαι κατάκρας.

at in *Vaticano* legitur

> ——— ἀμφικίονας ναοὺς
> Ἦλθε πυρώσων.

contra omne metrum. Scilicet quis annotaverat locum παράλληλον ex vs. 290. ubi legitur

> ——— ——— Ὅστις ἀμφικίονας
> Ναοὺς πυρώσων ἦλθε.

Quin sic in ipso contextu *Iliados* Υ. 224. post versum ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ. antiqua manu, licet diversa, in *Codice* vetusto *Laurentianae bibliothecae* additus versus,

> Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

e loco parallelo ap. *Hesiodum* in *Theog.* 279.

> ——— ——— τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
> Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

sic apud *Heliod.* x. 473. in contextu hoc ἔμβλημα legitur non modo in *Cod. Xylandreo*, sed & *Vaticano.* ὅλον ψεῦδος, ἐὰν ἀκριβῶς ψηφίσῃς. porro in isto *Sophoclis* loco mox habetur

> Τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρύχθαι. τάφῳ ———

Glascovicensis editor *forte* legendum proponit. ὁ κεκήρυγμαι. pene exciderat ori gravius dictum in hominem adeo imperitum, & tamen adeo audacem, ut quorum pueri instar sit plane ignarus, ea etiam scripta edere, immo emendare audeat. nescitne *infinitivum* vel ex superioribus pendere vel *imperativum* per *infinitivum* explicari? nescitne suam suspicionem recta fronte in metrum arietare? nescitne κεκήρυγμαι hic plane barbarum esse? sed utinam hic solus esset, qui haec sacra inquinatissimis manibus attrectaret.

P. 122.

P. 122. Vs. 1. Ἕτοιμα ἀγαθὰ] recte vertit interpres *parata & patentia*. sed praeterea ea dicuntur ἕτοιμα, quae *non modo fieri jam possunt*, sed quae *etiam fieri nunc, si umquam, debent*. quorum respectu, *ferrum in igne est*. *Glossae*. ἑτοίμως. *prompte*. ἀγαθὰ ἕτοιμα. *bona jam promenda. matura*. ἐν ἀκμῇ.

P. 122. Vs. 3. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς στοιχείοις] id est *terra marique*. saepe philosophice pro *terra*, *aere*, *aqua*, *igni*. at utrumque *elementum* non raro *terram & mare* notat. ut hic & apud Latinos declinati aevi crebrius. *Ammianus Marcell*. XVII. XIII. 141. *ita per utrumque elementum Sarmatas vincentium ira virtusque delevit*. L. XV. 14. 57. de lacu dicit. *tanquam elementum*. L. XXII. XV. 261. dicit *crocodilum adsuetum elementis ambobus*. L. XXIII. 283. de *Xerxe*. *elementorum usu mutato*. XXIII. VI. 290. *Pacatus Paneg*. 11. *Deficientibus terris sociale miscetur elementum*. *Eumen. Paneg. Constantio*. VII. XVII. *Paneg. Constantini* V. *Appulej*. IV. *Met*. 71. 10. *corpus mari celandum commisimus. & nunc jacet noster Lamachus elemento sepultus*. ubi *Pricaeus* frustra dubitat, utrum *mari* an *aqua* intelligatur.

P. 122. 3. Ἀκμάζει] ἐν ἀκμῇ ἐστι. obvium. *Plutarch. Nicia*. 219. cogitaram redonandam esse hanc vocem *Eunapio* in *Acacio* p. 165. Καὶ ἦν συνα . . . ων τῷ Λιβανίῳ. συνακμάζων. at video jam in *Commeliniana* συνανασχών. quod & *Barberinianus* videtur agnoscere. eleganter de sole metaphora traducta. *Sophocl. Trach*. 207. ἀνασχὸν. *Sch*. ἀναφανὶν. ἀνατεῖλαν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. vid. *Herodot*. V. 106. VII. 14. vocabulo Lexica carent. sed συνανίσχω *Scottus* habet ex *Philostrati Icon*. II. XIV. 831.

P. 122. Vs. 4. Ἐπὶ τῆς πεζῆς] videtur profecisse ex oratione *Gelonis* ad *Spartanos*. ap. *Herodot*. VII. 160.

P. 122. Vs. 5. οἰκειότερον] vide omnino *Xenoph*. H. H. VII. 614. A. B.

P. 122. Vs. 8. Τριήρεις μείζονας τῶν Σικελικῶν] Aegyptias triremes majores fuisse Siciliensibus, unde adseveret, nescio. Aegyptii sane in classe Xerxis ἐν ναυμαχίῃ ἠρίστευσαν, *Herodoto* teste L. VIII. 17. An Aegyptiis triremibus hoc tribuit, quod verum erat respectu *triremium & aliarum navium Cleopatrae & Antonii*, quando illi prope Actium pugnaverunt contra *Octavium*. *Dion* enim *Cassius* L. L. p. 433. B. haec literis mandavit. τά τε σκάφη κατεσκεύασε πολὺ τῶν ἐναντίων ὑπερέχοντα, καὶ ἐπ' αὐτὰ πύργους τε ὑψηλοὺς ἐπικατεσκεύασεν . . . . ὥστε, καθάπερ ἀπὸ τειχῶν, αὐτοὺς μάχεσθαι. & in Oratione *Augusti* p. 437. A. Μὴ γάρ πω τὸ μέγεθος τῶν σκαφῶν αὐτῶν . . . ἀντίπαλον νομίζετε. Unde *proximum Galliae litus rostratae naves praesidebant, quas Actiaca victoria Augustus in oppidum Forojuliense miserat valido cum remige*, uti tradit *Tacit*. IV. *Ann*. V.

P. 122. Vs. 8. Κηδεστὴν] *Socerum*. *Hesych. Xenoph*. H. H. 508. C. *Plut. Demetr*. 39. *Interpres Diodori* L. II. 29. XIV. 8.

P. 122. Vs. 10. Καὶ πρὸς] καὶ hic non *etiam*. ſed ſimpliciter conjungit: *pro te bellum ſuſcipiam*, atque *contra mihi exoſiſſimum regem. proinde confidas me ex animo eſſe rem geſturum.*

P. 122. Vs. 14. Ἀπηντᾶτο] Recte *Lucianus* ſive alius in *Lexiphane* II. 349 ſcribit. ἀπαντώμενος οὐκ εἶναι μετοικικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. At ideo ineptum foret id Charitoni abjudicare. συναντᾶσθαι habet *Ariſtaen.* I. 12. *Herodiani* eſt ſaepius ὑπαντᾶσθαι. ap. *Heliod.* II. 122. habes ὑπαντᾶται in *Cod. Taurinenſi.* in *futuro medio* paſſim. ſed hoc nihil ad rem. vid. *Lyſian* p. 526. quot verba bis ter modo in medio occurrunt? & quis adeo temerarius, ut illa proſcribat? vide L. VI. VII. 108. 5. VIII. VIII. 143. 4.

P. 122. Vs. 15. Πρότερον] pro πρῶτον. miſcentur haec vocabula, vel eſſe ἰσοδύναμα aliquando neceſſe eſt. vid. *Th. Galeus* ad *Herodot.* L. V. 36. p. 299. *Ammon.* in πρωτότοκος. p. 121. & ad L. V. IV. 85. 25.

P. 122. Vs. 17. Ἔδοξεν ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐξῃρῆσθαι μεγάλου σώματος] *oculi, ocelli.* ὀφθαλμοὶ. ὄμματα. *omnia pulcra & cara.* vide *Libanii Declam.* XXXVI. 813. C. ſed iſta notio huc nihil facit. Auctor reſpicit ad dictum *Demadae* de exercitu *Macedonico* poſt *Alexandri* mortem. Ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ. illud recenſuit *Demetrius Phalereus* ſive quicumque ſcripſit περὶ Ἑρμην. §. CCCII. latius deduxit *Plut.* in *Galba* p. 369. Δημάδης μὲν γὰρ, Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος, εἴκαζε τὴν Μακεδόνων στρατιὰν ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι. Noſter, reſpiciens ad *Cyclopem*, adjeciſſe videtur μεγάλου σώματος. Verum ſic manca eſt comparatio: quia *magno corpori oculus exemtus* non explet ideam: quae naſcitur, ſi *Cyclopi* eruatur *unicus* oculus. non enim is, cui duo oculi ſunt, unius privatione redditur coecus.

Nec locum habuerit dicti prima occaſio, quam ſubjungit magnus *Chaeronenſis*: στρατιὰν πολλὰς κινουμένην ὁρῶν κινήσεις ἀτάκτους καὶ παραφόρους. nam ἑτερόφθαλμος aeque ac μονόφθαλμος convenienter tamen corpus regere valet.

An igitur potius reſpexit effatum *Spartanorum* vel *Phocenſium*, quo *negarunt ſe ex duobus Graeciae oculis alterum eruturos.* quod legere eſt ap. *Juſtin.* V. VIII. & *Plutarch.* in *Politicis praecept.* p. 803. A. μὴ ποιήσατε ἑτερόφθαλμον τὴν Ἑλλάδα. ut *Chaerean* unum, *Aegyptium* ceu alterum lumen exercitus conſiderarit. & adeo addiderit, μεγάλου σώματος, quia quaevis vitia & defectus tanto magis conſpicua & turpia ſunt, quanto majori corpori ineſſe reperiantur. ſic *Max. Tyr.* I. III. dicit, ἀνδρὸς σῶμα μέγα καρηβαρῶν καὶ ὑπὸ μέθης σφαλλόμενον. alio emblemate idem fere dixit *Tacitus* L. II. H. 28. *Orbari ſe fortiſſimorum virorum auxiliis, . . . non abrumpendos, ut corpori, validiſſimos artus.* neutri dicto convenit. ſi ὀφθαλμὸς pro *viſus ſenſu toto* ſumatur, priori convenerit.

ἑτερό-

Digitized by Google

ἑτερόφθαλμος alioquin factus fuit exercitus Aegyptii: qui duobus oculis usus adhuc *rege Aegyptio & Chaerea.* Alexandri exercitus plane excoecatus fuit: qui modo unico oculo, Alexandro, ut Cyclops, usus fuerat. & *Plutarchus* in hoc dicto proprietatem vocis ἑτερόφθαλμος servavit, quam Grammatici docuerunt esse, ut ita dicatur, *qui unum ex duobus casu amiserit oculum*: μονόφθαλμος vero sit, *qui natura modo unum oculum nactus fuerit*, ut *Polyphemus*. quamvis poetae & recentiores alterum pro altero posuisse inveniantur, ut patet ex exemplis, quae adposuerunt viri eruditi *G. F. Heupelius* ad *Marci Euang.* C. IX. 47. & *L. C. Valkenarius* ad *Ammon.* L. II. C. I. vox ἑτερόφθαλμος, licet centies sit obvia, tamen ap. *Porphyr.* de *Abst. Animal.* IV. 366. vertebatur *altero membro privatum.* at sero video *Cantabrigienses* haec & alia emendasse. Si vertissent *variis oculis*, posset ferri. nam & ista significatio huic voci inest. ita Alexandri equus *Bucephalus* erat ἑτερόφθαλμος. uno *caesio*, altero *subnigro oculo.* sed quem *J. Palmerius* ad *Plutarchi Alex.* p. 48. satis facete docuit *unoculum* fuisse ex *Pelagonii Geoponicis* L. XVI. C. II. jam refutatus a *M. Solano. Pelagonius* ibi ait. τίνας ἐν τοῖς καλλίστοις τάττειν τοὺς ἑτεροφθάλμους. at quis adeo ineptus, nisi Cyclops vel Arimaspa, qui vel hominem vel animal ob orbitatem unius oculi pulcerrimum habeat. In equis amabant quod in canibus usu hodie venit, quos *Harlequinos* adpellant. libet etiam excutere *Alcaei* epigramma in *Philippum*, ibi vocatum μονόμματον, quod exstat in *Anthologia* L. I. LIX. 6. p. 83. & cujus sensum merito viri docti sibi non plane perspectum professi sunt. sic legitur.

> Οἶνος καὶ Κένταυρον, Επίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
> Ὤλεσεν, ἠδ᾽ ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.
> Ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος. ᾧ σὺ τάχιστα
> Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἀΐδεω πρόποσιν.

In gratiam minus peritorum quaedam de personis hic praemittam. *Alcaeus* hic *Messenius.* poeta *Comicus. Philippus*, minime, ut quidam, *Amyntae* filius, rex *Macedoniae*: sed *Philippus Demetrii* filius, & ipse rex *Macedonum. Alcaeo* multae odii in *Philippum* caussae exstabant. sufficiebat autem Messene, patria poetae, durissime ab *Philippo* hoc vexata. *Epicrates* erat item *Comicus* poeta. & *Philippum* variis dicteriis laeserat. *Callias* erat poeta *tragicus*, eadem de caussa *Philippo* invisus.

Jam hoc epigrammate perstringitur ab *Alcaeo* crudelissimum *Philippi* factum, qui in convivio hos duos poetas poculo toxicato occiderat, ut ejus erat mos. vide *Plutarch. Arato* 365. vovet autem & instigat *Epicraten* sive ejus *manes*, quam primum ipsi *Philippo* ex inferis simile poculum propinare & mittere, ut parili fato pereat. & hactenus nemo hae-

ſerit. at omnis difficultas in tertii verſus prima parte. quatenus vero *Philippus* hic vocetur μονόμματος, nec hoc difficultatem habuerit praecipuam. nam cum apertis verbis & ipſo nomine eum inceſſere non auderent ſaepe, deſignarunt eum vitio vel defectu, quo laborarat ille prior *Philippus Amyntae* filius. qui revera fuerat μονόμματος, ἑτερόφθαλμος ſive μονόφθαλμος, ſive *Cyclops*. Et ideo hic *Philippus Demetrii f.* etiam *Cyclops* oblique vocatur in alio hujus *Alcaei* Epigrammate in *Anthol. L.* II. XLVIII. 5. 172. quin *Callias* ſcripſerat drama, cui fecerat nomen Κύκλωπες. *Philippum* tangens. fuit igitur hic *Philippus Cyclops* & *unoculus* vocatus a *Satyricis*, quia prior ille talis & ſic dictus fuerat. At quid ſibi vult ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος: ſive *revera* ὠμοχάρων eſt *ille Philippus*, ille *Cyclops*? Hoc ὠμοχάρων his eſt *crudus Charon*, aliis, *crudelitate gaudens*, χαίρων. ſed utrum elegeris, quae elegantia, quod acumen adparet, ut *Philippus* vocetur ὠμοχάρων? de crudelitate *Charontis* mihi parum conſtat. de *duritate. inflexibilitate* multa dici poſſent. ſane *Virgilio* eſt

Jam ſenior, ſed cruda deo viridisque ſenectus.

& ita ὠμογέρων foret Χάρων. haec tamen nihil ad rem. Rurſus hic, Lector, omnes has tenebras ſtupor iſte *Planudis* huc affudit: ſed quas diſſipat lectio optimi illius Codicis *Heidelbergenſis*, quae eſt

Ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος.

revera *Philippus* eſt *Charon* in *vino*. qui non per *Stygiam aquam & futili cymba*, ut *Charon*, homines ad inferos transvectat; ſed *toxicato vino & poculis medicatis* in Tartara mittit miſeros *convivas*. haec eſt ſcriptura, haec eſt ſententia & luſus epigrammatis. quae ut magis hic clareſcant, adſcribam alterum illud *Alcaei* epigramma ex fide *membranae*.

Πίομαι, Ἕλληνες, πολὺ * πλέον, ἢ πρὶν Κύκλωψ,   * πουλύ.
   Νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
Πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας
   Βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
Ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
   Γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

Vs. 1. nunc editur ὦ Δαμᾶτε. Aſt utrumque a poëta fuit, & in *Codice* exſtat. ſed diverſis locis. haec editio, in qua Ἕλληνες, videtur fuiſſe prior: & quando nondum caedes illa facta erat. quae exſtat, ſecunda: poſt caedem *Epicratis & Calliae* & aliorum. fundamentum conjecturae eſt, quod priore loco a membrana abeſt ultimum diſtichum: quo epigramma, poſt immane illud facinus, a poeta fuerit auctum. & vides ultimum

Digitized by Google

mum diſtichum, quamvis amarore ſuo & felle ſe ſuſtineat, eſſe modo appendicem, & adſutam, ſed toti veſti convenientem, laciniam. ὦ Λυ-ναι, elegantius, & ideo probabiliter ex ſecunda ἐκδόσει.

P. 122. Vs. 19. ἐπένθουν] nam aliqua triſtitiae cauſſa ſuberat, quod a rege, a commilitonibus, a patria ſegregarentur.

P. 122. Vs. 19. Ὀλίγον ἢ οὐδὲν] formula obvia. *Plato Phaedro* 244. B. βραχία ἢ οὐδὲν. *Demoſth. prooemiis.* 217. B. ἢ μηδὲν ἢ μικρά. de *Coron.* 490. A. μικρὰ ἢ οὐδὲν. quod & occurrit in *Ariſtogit. Pr.* 839. licet ibi ſollicitetur. *Alciphr.* III. IV. 404. ὀλίγα ἢ οὐδὲν διαφέρουσι. *Strabo.* XVI. 1109. D. γεωργοῦντες ἢ οὐδὲν ἢ μικρά. *Catullus* ad *Manlium*

Aut nihil aut paullo cui tum concedere digna
Lux mea ſe noſtrum contulit in gremium.

ubi *Iſ. Voſſius* p. 295. fucum facere lectori inperito ſtudet, quando *tu* pro *tum* in *Codd.* haberi ſcribit. at hoc quidem veriſſimum: ſed *tu*, licet non *pronomen*, at pro *tum*, millies ſcribitur in *codicibus*. ita in meis *duobus*. vide modo diligentiſſimi *J. L. Waltheri Lexicon diplomat.* p. 411. 12. cui vero perſuaſerit non ipſam ultimam eſſe barbariem *tu contulit*. nollem hunc virum tam ſaepe abuti lectoris in ſe fiducia.

P. 122. Vs. 22. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας] fabulam ſuam ſaepe vera hiſtoria niti facit. vid. *Herodot.* IX. 99. *Juſtin.* II. XIV. *Eodem forte die, quo Mardonii copiae deletae ſunt, etiam navali proelio in Aſia, ſub monte Mycale, adverſus Perſas dimicatum eſt.*

P. 122. Vs. 22. Μάχη συνήφθη] ab ἅπτω. *confero. necto.* paſſim συνάπτειν πόλεμον. *Herodot.* I. 18. vid. Cl. *J. Markland.* ad *Max. Tyr.* XXXV. 6. ita quidam νεῖκος ἐφάπτειν deducunt ab ἅπτειν *incendere.* ut *Iliad.* Φ. 513. at rectius explicant *Euſthat.* & *Schol. Iliad.* B. 15. & alias. ſic νεῖκος συνήφθη. dixit *Herodot.* VII. 158. alia res in ἐξάπτειν πόλεμον.

P. 122. Vs. 23. Χρόνον μὲν οὖν πολὺν πολὺν] corrupta lectio. facile & varie reſtituenda. *Thucyd.* IV. 44. χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις. ἔπειτα ἐτράποντο. ſic L. VII. 34. atque eo modo legere potes hic. ſed unde hae tamen turbae? an fuit χ. μ. ο. ἐπὶ πολὺν vel χ. μ. ο. πάνυ πολὺν. hoc inter alios commendabit *Xenoph.* K. Π. II. 61. B. illud *Diodor.* XIII. 554. nam χ. μ. ο. πολὺν πολὺ ἀντεῖχον. mihi ſe parum adprobat. ſaepe in πολὺν. πολλόν. πολλὴν tricati ſunt. In *Apollonii Tyan. Epiſt.* XLVIII. male πολὺν χάριν. turbatur & *Epiſt.* XLIX. ubi πολλὴν pro πολλῆν repone. ita ap. *Alciphr.* I. 35. 154. πολὺν *Cod.* ex mente docti *interpretis.* idem adjuvat ἐνεφορησάμην. quamvis ſcribatur ἐνευφορησάμην. vitioſius.

Digitized by Google

P. 122. Vs. 24. Καὶ βασιλεὺς δὲ ἐφιππος διώκων] si usquam, hic celeritas actionis bene participio pendente indicatur. cujusvis proletarii Critici est ἐδίωκε corrigere. re vera, ut saepe monuimus, ἦν intelligitur. vide notata ad L. III. X. 63. 3. VII. V. 121. 20. *L. Bosium* in *Ellipsi.* in εἰσίν. *Hudsbins.* ad *Xenoph.* K A. I. 89. (266. B.) *P. Wesseling.* ad *Diodor.* XV. 9. *Sylburg.* ad *Pausan.* p. 931. *Maneth.* VI. 55. quem locum ante tetigimus. & VI. 164. & 181. *Sophocl. Oed. Tyr.* 1573. ἐπιῤῥάξασα. *Schol.* ἀντὶ τοῦ ἐπέῤῥαξεν. tamen non in omnibus locis aeque eleganter haec participia sic solitaria veniunt. vide *Coluthum* 204 & 357. in hoc loco satis ferri potest. *Thucyd.* I. LXII. plenius dixit, ἐπεξῆλθον διώκοντες.

P. 123. Vs. 3. ἐτρέψατο τοὺς καθ' αὐτόν] *Thucyd.* I. 62. ἐτρέψαντο τὸ καθ' αὐτούς. id est σῖφος. & recte hoc loco similem explicat *Cl. Hudsbins. Xenoph.* I. K. A. 85. (265. C.)

P. 123. Vs. 6. ἐπῄνεσε] ne quid mutes, in gratiam novaturiantium.

P. 123. Vs. 7. Συνῆψε σταθμοὺς δύο ἡμέρᾳ μιᾷ] *Xenoph.* H. H. V. 575. D. ὁδὸν δυοῖν ἡμέραιν ἐν μιᾷ κατανύσας ἔφθασε. *Strabo* dixit σταθμοὺς ποιεῖσθαι μακρούς. L. XV. 1052. A. *Justinus* XIII. VIII. *persuasit, ut continuatis mansionibus securo fuga sua Eumeni superveniant.* vide ibi interpretes. sunt σταθμοί. ubi *manebant noctu. Herodot.* V. 52. *Hesych.* in voce.

P. 123. Vs. 10. Τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε] mos frequens. ut fidem faciat occisi. *Xenoph.* K. A. I. (103) 269. E. ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά. vide *Hudsb.* p. I. 270. A. ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς, ὅσπερ κάλλιστος θανάτων ἐδόκει εἶναι.

P. 123. Vs. 11. Ἀναγράφω] vid. L. II. VI. 32. 2. mox male ἄλλος apographum.

P. 123. Vs. 13. Κέκρικε] L. VIII. IV. 134. 9.

P. 113. Vs. 15. Ἰσόθεον] Hanc vocem forte eximendam puto *Orpheo* in *Argon.* 645. ubi sic de *Hyla puero*, etiam in prima editione.

——— ——— αἳ δέ σφιν ἀθρήσασαι ἰόντα
Κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκανον, ὄφρα σὺν αὐταῖς
Ἀθάνατός τε πέλῃ καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

nam languet, substituendumque reor, ut significantius longe. „ Κοῦρον ἔτ' ἀρτιγένυν. *puerum lanuginis primae.* ἀρτιγένυς, qui ἀρτιγένειος *Longo* L. IV. 120. & aliis ἀρτιγενειάζων, πρωθήβης & δευόμενος ἔτι ἰούλῳ. in *epigrammate* a nobis partim explicato p. 29. *Animadversionum.* ubi V. D. accipientem ultimum illud δευόμενος ἰούλῳ. *adspersus lanugine.* juverit *Attius*, qui in *Bacchis* dixit, *Genas lanugo flora nunc demum irrigat.* vid. *Scalig.*

ad

ad *Festum* in *Genas*. verum etiamnum δευόμφυ® mihi *carens*. *destitutus* ibi significare creditur. vox ἀρτίγλυυς *Euripidi* usurpatur *Bacchis*. 1183.

Νεός ὁ μόσχ® ἀρτίγλυυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα
Κατάκομον καταβάλλει.

quem locum *Attius* vertisse videtur laudatis modo verbis. quod confirmaret *Scaligeri* sententiam *Euripideas Bacchas* ab *Attio* fuisse versas. vide maximum virorum in *Conjectaneis* ad *Varron*. p. 87. *Orpheus* autem subjungit

——— ——— ——— ὄφρα σὺν αὐταῖς,
Ἀθάνατός τε πέλῃ ϗ ἀγήρα® ἤματα πάντα.

ubi vox ἀγήρα® post ἀθάνατ® minime abundans. namque passim θεοὶ ἀθάνατοι non modo, sed & ἀγήρω perhibentur: ne scilicet iis accidat, quod *Tithono*: quaque de caussa *Auroram* deridet Venus in *Hymno Veneris* 225.

Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν πότνια Ἠὼς
Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν.

Anthol. p. 497. *Edit*. *Stephanianae*.

Ὄλβι® ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατ® ϗ ἀγήρως
Ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλυ.

Plato Philebo. 15. D. *Eunap*. de *Proaeresio*. p. 123. ὥστε ὁ ταῦτα συγγράφων ἀγήρων τινὰ ϗ ἀθάνατον αὐτὸν ἐνόμιζε. *Dii Plutarcho Erotico* 763. ἄνοσοι ϗ ἀγήραοι. Inde *Thetis* cum *Achillem* inmortalem cuperet ap. *Apollonium* IV. 870.

——— ——— ἤματα δ' αὖτε
Ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
Ἀθάνατ®, ϗ οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.

sic *Theocritus Idyll*. XVII. 17. cum *Ptolemaeos* inter deos esse relatos vellet indicare, signanter dixit

Ὅτῳ σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.
Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.

qui idem quoque dixit *Idyll*. XII. 17. εἰ γὰρ ἀγήρω Ἀθάνατοι. facilis & legitima autem locutio ἐξελέσθ γῆρας μελέων. ut *Apollonius* L. II. 184. dixit Ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάο®. & noster VII. v. 122. 17. ἐδόξεν

ξεν ὀφθαλμὸς ἐξηρῆσθαι μεγάλου σώματος. quod autem *Plutarchus* deos vocet ἀνόσους καὶ ἀγηράους καὶ πόνων ἀπείρους καὶ βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότας Ἀχέροντος. haec tria conjungit in felici homine *Theognis* vs. 765.

> Τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπο κῆρας ἀμῦναι,
> Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ θανάτοιο τέλος.

Κῆρες ibi νόσοι. πόνοι. ὀδύναι. δυστυχίαι.

LIBRI SEPTIMI CAPUT SEXTUM.

P. 123. Vs. 17. Ἀντίπαλον] L. VII. IV. 120. 25. *Ammian.* L. XXVIII. VI. 416. ait. *ut nec controversas opponeret manus.* quod tamen proprie ἀνταίρεσθαι χεῖρας.

P. 123. Vs. 18. Ἐμβολὰς ἐδέξαντο] *inpetus exceperunt.* ἔμβολα & ἔμβολοι *rostra navium.* vid. *Th. Gatakerum* ad *Anton.* p. 218. apud *Euripid.* in *Bacchis* 591. λαϊνὰ κίοσιν ἔμβολα. sunt *lapideae trabes columnis inpositae. epistylia* [*architraves*]. utrum ἐμβολαὶ pro *rostris* veniant, dubitatum. sed vix firmiter haec notio adstruatur. In *Xenophonte* L. IV. H. H. 518. C. ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ τριήρει πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι. nihil facere ad rem videtur, utrum triremis rostra habuerit, necne, dum in terra naufragatur. sed aperte ratio dabitur, cur terrae illisa fuerit, quando accipias ἐμβολὰς significatione ὁρμῆς. *impetus.* ἐμβολὴ tamen apud *Thucydidem* L. II. 76. mihi significare videtur *Trabs. aries. rostrum.* ἡ δὲ μηχανὴ ῥύμῃ ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. & sic hunc locum explicat *Suidas* in ἐμβολή. uti observavit *Portus.* obscurius ἔμβολα pro *rostris* vertuntur ap. *Strabonem* L. IV. 297. B.

Nostram notionem abunde illustrarunt viri doctissimi ad *Thucyd.* L. VII. 70. & aliis locis, & ad *Diodor.* XI. 27. XIII. 10. ubi διδόναι ἐμβολάς. ut hic δέξασθαι. vide & *Hesychii* clarum interpretem. & ad *Aeschylum animadversa* p. 201.

Rostra, uti notum, ex *aere* praefigebantur navium proris: videntur tamen ista ferramenta validis trabibus fuisse commissa. uti arietes murales praefixos etiam habebant ex aere vel ferro mucrones. quare nescio an non apud *Manilium* L. V. 51. *rostra* ferri possent,

> *Punica nec toto fluitabunt aequore rostra.*

si

Digitized by Google

ſi cum parte prorae avulſa *roſtra* intelligas. *Punica roſtra* magnificentius dictum, quam *Punica tranſtra*. *roſtra* enim *bellicas naves* certo indicant. *roſtratae* Carthaginienſium triremes, & de iis navale tropaeum *C. Duilii*, *columna roſtrata*. ſimilis ſcrupulus quaeſitus fuit in *Virgilii* L. I. 119.

Arma virum, tabulaeque & Troia gaza per undas.

quomodo *galeae & thoraces* adparuerint & non ſubſederint. ubi advocat *Lud. de la Cerda* gemellum ex *Livii* L. I. C. XXXVII. locum, quo memorantur *fluitantia arma*. ſed quae loca & alia facile vindicantur, ſi *arma*, ut ſaepe, proprie accipias *clypeos*. quibus adjicias *balteos*, *pila* & ſimilia ex corio vel ligno facta. neſcio an utile ſit, ut ita ad vivum omnia in auctoribus reſecemus.

P. 123. Vs. 19. Ἀντίπρωροι] Naves adverſis proris impetum invicem facturae. ſatis illuſtrata vis vocis. uno defungar loco *Xenophontis* de *Lacedaem. R. P.* p. 687. A. Οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται, ἢ τὸν λόχον ἕκαστον, ὥσπερ τριήρη, ἀντίπρωρον τοῖς ἐναντίοις στρέφουσι. *Plutarch.* καταχρηστικῶς dicit in *Alexandro* p. 80. ἀντιπρώρους ἱστάντα τοὺς ἐλέφαντας. *Euripides Electra* 846. poetice

Ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'.

quo loco *L. Kusterus* ad *Heſychium* uſus. ἀντίπρωρα ἀντιπρόσωπα. ubi congeſta plurima proſtant. *Artemidorus* L. II. XXIII. 100. ultima voce uſus pro *prora* vel *inſigni prorae*. Ἀντιπρόσωπον δὲ σημαίνει τὸν πρωρέα. καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. vide *Schol. Thucyd.* II. 90. ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. ubi tamen *adverſis proris* non explet ſenſum. nam opponitur τῷ ἐπὶ κέρως. ut apud *Lucian. Q. Scrib. Hiſt.* 40. ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ, ἐπὶ μετώπου ἄγειν.

P. 123. Vs. 20. πρὸς τὴν γῆν ἐξενεχθείσας] ἐξωσθείσας. cujus vocabuli energiam non percepit interpres apud *Plutarch. Nicia* p. 233. ἐξέωσε καὶ κατέδυσε πολλὰς τῶν πολεμίων. *profligavit*. immo *in terram*, *in litus naufragari coegit*. *op ſtrandt jagen* noſtratibus nautis. vide *Thucydidis* modo laudatum locum.

P. 123. Vs. 20. Αὐτάνδρους] *Herodotus*, *Thucydides*, *Xenophon* malunt αὐτοῖς ἀνδράσιν λαβεῖν, ἑλεῖν. vide *Collectanea* ad *Heſychium*. in *Epigrammate* apud *Diodorum* L. XI. LXII. vocantur νῆες πλήθουσαι ἀνδρῶν. lubet id integrius adſcribere, & ſuo adſerere auctori: quem *Diodorus* vel neſcivit vel neglexit poſteris indicare. eſt vero *Simonidis Cei* poetae, ut

codex *Palatinus Anthologiae* teſtatur. in *Ariſtide* T. III. p. 647. & T. II. 380. *edit. noviſſimae* & *Fulv. Urſino* in *Lyricis* p. 158. quoque legitur. *Muratorius* autem ejus verſionem Latinam nobis ſolam, metricis & aliis vitiis, ſciat ipſe cui bono, propinavit inquinatam p. CXVI. ſic autem legendum.

Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
Καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει.
Οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Ἔργον ἐπ' ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
Οἵδε γὰρ ἐν Κύπρῳ, Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες,
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει,
Ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ' ἔστενεν Ἐννοσίγαιος,
Πληγεὶς ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

Vs. 1. ἐξ οὗ γ'] τ. *Ariſtid. Urſin.* Εὐρώπην male omnes. & quidam Ἀσίης *Cod.* bene. *Simonides Dorice* ſcripſit. mox recte *Codex* ἔνειμεν pro *Gloſſa* ἔκρινε.

Vs. 2. *Diod.* πολέας θνητῶν. *Urſin.* πόλιας θνητῶν. *Codex*, ut edidi. ſi tamen res mei eſſet arbitrii, ſcriberem. καὶ πολέμους θνατῶν. quod multo grandius cenſebunt, quibus de poetica locutione cenſere fas eſt. de mutatione vocabulorum πολέμου & πόλεως multa exempla ſiſtentur in capite antepenultimo noſtri Charitonis.

Vs. 2. ἐφέπει] ejus eſt *Gloſſa* ἐπέχει. poetis familiaris ſermo ἐφέπειν. διέπειν πόλεμον, μάχην. *Hom. Iliad.* Δ. 166.

Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι.

Epigr. ap. *Pauſan.* IV. 12.

Οὐ σε μάχης μόνον ἔργ' ἐφέπειν χερὶ Φοῖβος ἄνωγε.

Aeſchylus Perſis 105. πολέμους διέπειν. ſic πόλιν. πράγματα διέπειν. in *Anthol.* p. 177. 3. *Theogn.* 889. & paſſim. ſed non hic ſolum ἐπέχειν pro noſtra voce ποιητικωτέρα ſubſtitutum. *Iliad.* Π. 732.

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.

at ibi ἔφεπεν praeter *Codices* agnoſcit *Euſtathii Edit. Rom.* & per ὁρμᾷ bene declaratur in *Scholiis.* v. *Heſych.* procul dubio ſincera haec lectio. ap. *Dionyſ. Perieg.* vs. 810.

Τόσσας

Τέσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεάνειο.

at longe elegantius in *Codice* a me collato ἐφίπει. & ſic V. D. in margine *Morellianae* editionis ex alio *Codice* notaverat. apud *Manethonem* L. VI. 156. perperam ἐφίπειν acceptum pro ἐφέπεσθαι. Ἢ καὶ ὑποχθονίου ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφίπωσιν.

Vs. 3. οὐδαμά πω] hunc Doriſmum rurſus membranae illi praeclarae debemus. alii οὐδὲν πω τοιοῦτον. flaccide. *Ariſtid.* & *Urſ.* οὐδενίκω. in *Wechel.* male ἐπιχθόνιον.

Vs. 4. ἅμα. ita *Cod.* cui plus deferimus quam textibus *Ariſtidis* vel *Urſino*, apud quos ὁμοῦ.

Vs. 7 & 8. At hic praecipue multum debemus *Heidelbergianae* veritati, qua pro vapido & incerto Ἄσις ἀπ' αὐτῶν πληγεῖσ' confidenter legere jubemur μέγα δ' ἔπενεν Ἐννοσίγαιος. quod qui non percipiat, quantum alteri iſti praeſtet lectioni, ſuaſerim ut ne Muſis amplius obturbet. efficaciſſime vero Ἐννοσίγαιος dicitur πεπληγὼς *percuſſus fuiſſe* ἀμφοτέραις χερσίν. id eſt, *ſumma* vi & *omnibus* viribus. ita *Odyſſ.* Σ. 28. Κόπτων ἀμφοτέρῃσι. *Virgil.* v. *Aen. Creber utraque manu pulſat verſatque Dareta.* optime illuſtrarunt *P. Burmannus* ad *Calpurnii Ecl.* III. 75. & *J. Paſſeratius* ad *Propertium* p. 420. fruſtra *Urſinus.* ἀμφοτέρᾳ χειρί.

Κράτει πολέμω] quia Doriſmus hic adcuratior obſervatur, auſus fui contra *Codicem* quoque ſcribere πολέμω pro πολέμου, at haeſitabundus. ſcrupulum meum forte alii ſint miraturi. quos facile patior. modo etiam contrarium placitum illorum mihi mirari concedatur, qui non optimorum *Codicum* fidei hic, ſed magiſtrorum canonibus obtemperandum in omnibus cenſeant: cum tamen conſtet, & aliis, ſi facultas detur & moleſtia ſumatur iſta, conſtare poſſit, optimas membranas in plurimis vocabulis dialectorum analogiam conſtanter reſpuere. quibus ego tutius auſcultatum iri, credo. alioqui ſane a rudimentis recenti adoleſcentulo non arduum omnia in Doriſmum redigere fuerit apud auctores, qui hoc idiomate uſi eſſe perhibeantur. κράτος πολέμου. ita *Demoſth.* περὶ παραπρ. 313. B. κράτος πολέμου καὶ νίκην διδόναι. fere ſynonymice. ſic in *Anthologiae* L. VI. IX. I. p. 438. quod & ap. *Plutarchum de Herodoti malign.* p. 875. ut quidem legendum.

Τόνδε ποθ' Ἕλλανες νίκας κράτει, ἔργῳ Ἄρηος,
Εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάματι πειθόμενοι
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινόν,
Ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

 forent

forent pauca alia excutienda. ut ἐν γαίῃ pro ἐν Κύπρῳ. ἐλάσαντες pro ὀλέσαντες. ſed nunc iis abſtineo. prodita tamen ſinceriora credo.

P. 123. Vs. 20. Ἐζώγρησε] quia αὐτάνδρους εἷλεν. ἔλαβε. quamvis ζωγρῆσαι pro *capere* etiam de non animatis occurrat.

P. 123. Vs. 23. Ἀμφοτέροις] ſupra dixit ἐν ἀμφοτέροις στοιχείοις. verum hic illa vox non ſupplenda: ſed γῇ καὶ θαλάσσῃ pro frequentatiſſimo uſu, quo neutrum poſt duo feminina vocabula obtinet: ſupplemento communi τὰ πράγματα. *Herodot.* VII. 10. 2. p. 384. Καὶ δὴ καὶ συνήνεικε ἢ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἑσσωθῆναι ἢ καὶ κατ' ἀμφότερα. vide ibi mox *J. Gronovium.*

P. 123. Vs. 25. ἐκέλευσε περιπλέοντας παραφυλάττειν] modo *Dativus* additur, licet ſequatur *infinitivus*, modo *accuſativus*. ut hic L. I. XIV. 20. 20. altero modo L. II. I. 22. I. III. V. 52. 13. VIII. VI. 139. VIII. III. 132. 7. ſic optimi. ſed ſaepe non adquieſcunt critici. ap. *Xenoph. Epheſ.* L. II. p. 34. ex *codice* legendum. Ανθία, οἶδας, ὅτι ἡ δέσποινα Μαντὼ ἐκέλευσέ μοι φονεῦσαί σε. ἐγὼ δὲ θεοὺς δεδιὼς καὶ τὸ κάλλος οἰκτείρας .... ibi mox ἐκελευσάμην quoque lege. licet autem huic & ſimilibus verbis addatur dativus, tamen participium vel adjectivum ſaepe, ad eandem perſonam referendum, ponitur in accuſativo ante infinitivum. *Xenoph.* K. A. VII. 191. A. παρηγγύησεν ὁ Κῦρος Πέρσαις, εἰς δύο ἄγοντας τὴν χιλιοστὺν παρεῖναι. quod & aliis modis fit. videatur Cl. *Marklandus* ad *Lyſian* p. XI. 180. ſic ap. *Demoſth.* in *Theocrin.* 850. A. ἀπεῖπεν τούτοις μὴ φαίνειν. ubi credo non opus eſſe τούτους. ſic προστάσσειν. III. X. 6. 3. προστάξας Φωκᾶν διηγεῖσθαι. Ita ἐπιτάσσειν. *Xenoph. Ageſ.* 660. C. Καὶ προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς ἔστε ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγένοντο. & ἐπιτρέπειν. *Xenoph.* K. A. VI. 385. B. ut ex *Codd. Pariſ. Eton. margine Leunclavii.* τὴν μὲν [τάξιν] ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι ἀπολιπόντας ὡς πλέθρον. ubi temere Cl. *Hutchinſonius* in ipſum contextum intruſit ἐπέταξεν p. 489. alii ibi habent ἔπεμψε. *Auctor Judicii Vocalium* inter *Lucianea* p. 96. ἐπετρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις. ubi alii αὐτοῖς. *Lyſias* p. 457. οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. non aliter δίδωμι componitur utroque modo: ut *dare* apud Latinos quoque. *Heliod.* V. 228. δώσεις ἐμὲ πιστεύειν δύνασθαί σε καθάπερ ἐκ μηχανῆς ἀθρόον πλουτεῖν. ita P. X. & *Vat.* & *Taur.* pro vulgato ἐμοί. & *Commelinus* probat. σὲ addidimus ex libro *Taurinenſi.* vide *Miſcellan.* noſtra X. 350.

P. 123. Vs. 26. Τῷ δεσπότῃ] τῷ Αἰγυπτίῳ. an ipſi Chaereae?

P. 124. Vs. 2. Αὕτη γὰρ εὐρυχωρίαν εἶχεν] Ne dubites vel *Aradi* fuiſſe *Chaerean*, vel cum cura ejus τοπογραφίαν aliunde didiciſſe. nam re vera *Arados* erat longe artiſſime habitata. ſed docet tamen forum ipſi fuiſſe ſpatioſius: quale puta *Venetiis Plateam Divi Marci.* *Strabo* L. XVI. 1093. D.

Digitized by Google

1093. D. ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας [*Casaub.* κατοικιῶν] τοσαύτη δὲ εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. *Js. Vossius* ad *Pomp. Melam.* L. II. VII. 49. explicare conatur, quales fuerint illae *Aradicae* domus πολυόροφοι. & nixus demonstratione geometrica, qua constat plures domus non posse aedificari in convexo, quam in ipso ejus convexi plano, contendit *Aradiis licuisse in subjecta tecta aedificiorum producere suum aedificium.* si ita factitatum sit, domini inferiorum aedificiorum quoque coacti fuerint longe firmiore structura uti, ut geminum onus valuerint sustentare parietes vel pilae, quam pro privo usu suae domus cuique necesse erat. nam alioqui nihil juverit, utrum solum fuerit saxeum an luteum, & frustra adseruerit V. D. praecipuam molem non fornicibus vel fulcris, sed ipso scopulo fuisse innixam. Non video autem quin domus πολυόροφοι & domus πολύστεγοι nihil aut parum distiterint quod ad multitudinem habitatorum capiendam. nam sive contignationem novam unam alteramve aedificio inponere dicaris, sive in tectum inferioris & alienae domus projicere partem domus tuae & altioris, non plura hoc quam illo modo habitacula capientur. numerum habitaculorum sive conclavium aeque auxeris altius domum educendo, quam projiciendo in tectum vicinae domus. nec *Strabo* docet ideo plures potuisse capi incolas, quod πολυόροφοι domus, quam si πολύστεγοι exstruerentur. sed modo populo abundasse adeo oppidum.

De *Tyro* Libro eodem p. 1098. A. ait. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος, σχεδόν τι συνῳκισμένη, παραπλησίως ὥσπερ Ἄραδος. id est, aeque fere *incolis frequens.* verum Tyrias domus non dicit esse πολυορόφους, sed πολυστέγους. πολύστεγος autem apte interpreteris *multarum contignationum.* quare etiam ait *Tyria aedificia* esse altiora *Romanis domubus.* ideoque terrae motibus fuisse misere vastata. sic *Catanae* mali hujus metu hodie pleraeque domus unius modo sunt contabulati, vel instar nostrorum mapaliorum.

In multis vocabulis, praesertim apud poetas, composita ab ὀροφὴ & a στέγος vel στέγη sunt synonyma. Verum tale quid in *Strabone* admittendum non credo. a Mathematicis expectandum porro, quomodo πολυόροφα *tecta* plures habitatores capere possint, quam πολύστεγα *aedificia*: & quomodo domus plures illius quam hujus generis, totidem habitaculis gaudentes, in plano vel convexo collocari queant: ab his & difficultates eximantur, circa lumina & plateas & scalas. puto licuisse hic illic *sedem super aliena tecta posuisse*: sed non ubique: verum commodis locis. sed istuc mea pertica non pertingit.

P. 124. Vs. 3. ἐν ταῖς στοαῖς] magnus & multiplex usus fuit olim porticuum. quare variis adjectae fuerunt aedificiis; *templis, palatiis.* & per

se

ſe inſerviebant deambulationibus. in illis quoque epulae publicae aliquando plebi proceribusque praebitae. in iis tribunalia. ex parte fororum uſum praeſtabant. Noctu vero pauperiores in iis manebant. *Herodot.* III. 52. *Caſaub.* ad *Sueton. Caeſ.* XXXIX. apud recentiores Graecos & Latinos occurrit ſaepe mentio ἐμβόλων. *embolorum.* vide *Ducangii Gloſſaria* utriusque Linguae. redduntur *porticus.* verum videntur proprie non fuiſſe *porticus*: ſed potius dimidiatae *porticus.* quae in viam porticuum ſpeciem habebant, at altera ex parte domubus ipſis committebantur & cohaerebant. unde ἔμβολοι. tales hodie *Bononiae*, *Patavii* & aliis in oppidis Italiae & aliarum regionum. vox ἔμβολος forte etiam ea notione antiquior. certe in *Codice Taurinenſi Heliodori* legimus L. II. 110. Καὶ ἐπανήειν πρὸς τὴν πόλιν. ἐπαινέσας οὖν τῶν τε ἐμβόλων καὶ δρόμων καὶ ἀγορῶν καὶ κρηνῶν τὸ ἄστυ. vulgo id vocabuli deeſt. modo ibi in *Codice* ſinceriore ſcriptura περιῤῥαντήριον.

P. 124. Vs. 3. Ὑπαίθριοι] Nam in foro coelum patebat. ceteram urbem credamus ex *Voſſii* ſententia ſpeluncam: exceptis ſuperioribus illis projectis aedificiis; in reliqua neque ſol neque lumen penetrabat. ὑπαίθριος. *ſub dio.* ſic in *Epiſtola Inedita Alciphronis* ἔνθα ἀγροῦ ὑπαίθριοι χάριτες. *ſub ſereno. ſub aperto aethere. non clauſae.* ubi in apographis nonnullis ſecunda vox deeſt. eadem ratione *Propertius* L. I. XVI. 26.

Me mediae noctes, me ſidera prona jacentem,
Frigidaque Eoo me dolet aura gelu.

& L. II. VII. 91.

Sidera ſunt teſtes, & matutina pruina.

Virgilius II. *Aeneid.* 510.

Aedibus in mediis nudoque ſub aetheris axe.

nam ut nos tecto tegimur, ſic etiam aether reſpectu noſtri obtegitur *tectis*, ὀροφαῖς. ita *Valer. Flacc.* II. 171.

—— adglomerant ſeſe, nudisque ſub aſtris
Condenſae fletus acuunt.

ubi ſimul *noctem & ſub dio moram* locutio indicat. nam *ſub aſtris* per ſe notat, *noctu.* ut Libro VIII. 454.

—— —— Tunc tota querelis
Egeritur queſtuque dies; eademque ſub aſtris
Sola movet.

ubi

Digitized by Google

ubi ego paullo ante palmaria emendatione restitutum credo *Flaccum* ab *N. Heinsio* legente,

> —— *qualem Ogygias cum tollit in arces*
> *Bacchus, & Aoniis inlidit Thyada truncis.*

vulgo *tympana. Horat. Odar.* III. XXV.

> —— *Baccharumque valentium*
> *Proceras manibus vertere fraxinos.*

P. 124. Vs. 3. διενυκτέρευσαν] hoc ad conmiserationem. sic *Xenoph.* K. A. 328. B. ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνῶντες. ubi *codices* quidam ὑπ' ἀταλαιπωρίας. sed *Suidas* vulgatam tuetur. vid. *Pricaeum* ad *Appulej.* p. 547.

P. 124. Vs. 4. Ἀξιώματός τι μετέχοντας] κατὰ μέρος τι. ne in τινὸς mutes.

P. 124. Vs. 4. Οἴκημα τῆς ἀγορᾶς] intelligit *Basilicam.* qualia aedificia *porticibus* vel inponebantur vel adjiciebantur. curiae loco erant saepe. varius usus hujus vocis, de quo Cl. *Valkenarius* ad *Ammon.* III. IV. pro *templo* habet *Herodotus* VIII. 144. pro *carcere. Demosth.* in *Timocr.* 794. licet Cl. commentator accipiat pro *ergastulo.* quo sensu οἰκίσκος ap. nostrum. IV. II. 65. 22. posses accipere. vid. *Gaulm.* ad *Theod. Prodr.* p. 482.

P. 124. Vs. 4. Οἱ ἄρχοντες] olim, ut pleraeque urbes Phoeniciae, Aradus habuit suos reges, teste *Strabone* XVI. 1094. B. ἐβασιλεύοντο.

P. 124. Vs. 5. Χαμαὶ ἐκαθέζοντο] *Xenoph.* K. Π. V. 115. A. Χαμαί τε γὰρ ἐκάθητο καὶ αἱ θεράπαιναι πᾶσαι περὶ αὐτήν. VII. 184. D. τὴν γυναῖκά φασιν ὅτι κάθηται χαμαί.

P. 124. Vs. 6. Οὔτε πῦρ ἀνῆψαν] de hoc more L. I. IV. 8. 3. haec locutio non uno modo effertur. ἀνάπτειν πυρὰν habes in *Actis* XXVIII. 2. ita passim καίειν, ἀνακαίειν πῦρ & πυράν. Verum ubi ordo horum vocabulorum ita se habet, quemadmodum hic, in *Cod.* eodem loco modo πῦρ ἀνακαίειν, modo πυρὰν καίειν offendas. quin & tertia forma intervenit πυρὰ καίειν & ἀνακαίειν. quae tamen ultima locutio *Xenophonti* & aliis fere, non semper, adhibetur haud de domestico foco, sed de igne, qui accenditur, hostici adventus ergo significandi vel simili de caussa. tamen L. III. K. A. 294. ὀλίγοι σῖτα ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰν ἔκαυσαν. ubi *Hudcb.* πυρά. ego malim πῦρ ἀνέκαυσαν ex *Codice regio* nostri locus juvat. πῦρ καίειν ap. eum est in *Oeconom.* 860. E. ἀνακαίειν ap. *Lucian. Dial. Mort.* p. 292. in privatum usum utraque forma saepe obvia. *Xenoph.* K. A. IV. 328. A. 329. D. *Herodot.* IV. 28. sed L. IV. 145. πυρὴν ἔκαιον ex *Cod. Gronov.* ubi alii πυρὰ ἀνέκαιον. ubi id fit in signum dandum. praetule-

tulerim prius ob *codicis* auctoritatem. alioqui πῦρ ἀνέκαιον stare posset: nam sequitur mox πῦρ αἴθειν. at rursus *Herodoti*, VIII. 19. edidit *Gronovius* πῦρ ἀνακαίειν. cum alii libri exhibeant πυρὴν ἀνακαίειν. sic iterum *vita Homeri* 21. πῦρ ἀνακαύσας in privatum usum. & *Plutarch. Artax.* sic habet 304. πολλὰ πυρὰ ποιεῖν. in militum usum. in *Heliod.* VII. 395. εἰς πυρὰν ἄγοιτο. *Vat.* & *Xyl.* εἰς πῦρ ἀνάγοιτο. & sic *Taur.* praetulerim vulgatum. nam nescio an placere possit εἰς πῦρ ἂν ἄγοιτο. facillima opera centum exempla, aeque vacillantia, contuleris. unde tamen ideo certum quid non confeceris. forte quis, cui bonus genius in docendo vim legislatoriam largitus sit, semel decreverit, quid nobis sequendum sit. omnes tres locutiones ab promiscuo usu mihi non abhorrere videntur, & hic iterum auctoritas plurium & optimorum codicum pro ipsorum scriptorum manu fuerit. venit in mentem *M. Pselli* locus de *Oper. Daem.* p. 93. εἰ μὴ σύ μοι τῆς ἀληθοῦς ἐξηγήσω τρίβου, καθάπερ πυρσὸς ἐπὶ θαλαττίας αὐτομήνης. quid si legas καθάπερ πυρσὸς ἐπιθαλάττιος σκοτομήνης. vel ἐπιθαλαττίας σκοτομήνης. vel ἐπὶ θαλάττης ἀσελήνου vel αἰθόμενος. sed prius praetulerim. ap. *Marinum Proclo* p. 77. pro ἀλγηδόνος τοιαύτης αἰθόμενος, repone ex *Cod.* αἰθόμενος.

P. 124. Vs 6. Πεπεισμένοι γὰρ ἦσαν] admitti hoc potest. *sibi persuaserant. persuasum habebant.* verum πεπυσμένοι ἦσαν. *audiverant*, mihi magis placeret. quia Chaereas crediderat, ut ipse vicerat mari, sic Aegyptium etiam in terra superiorem factum, & Chaereae milites procul dubio eum rumorem sparserant. nam αἰγύπτιοι ἔχαιρον ἀπηλλαγμένοι πολέμου καὶ δουλείας. & praeterea πεπυσμένος centies sic corruptum. rarissime in contraria peccatum. locutio autem frequens. πεπυσμένος εἰμί. vide *Arrian* de *Alex. exp.* II. 95. *Plat. Gorg.* 462. D. *Demosth.* 324. B. *Strabo.* I. 4. C. 47. A. II. 160. C. *Thucyd.* VIII. 51. *Eurip. Heracl.* 1037. in *Aeliani Epistola decima* recte πέπυσμαι. sed male versum. ap. *Heliod.* VIII. 374. ἅπαντα πεπυσμένην παρὰ τῶν διαδράντων. recte *Cod. Taur.* vulgo πεπεισμένην. sed p. 382. idem *Cod.* male turbat. πεπίστευται & πέπυσται. ubi mox οὐχὶ μηνυτής. credo alias tetigisse. vide L. VIII. II. 129. 26.

P. 124. Vs. 9. Ἀιγύπτιοι μὲν γὰρ ἔχαιρον] male typi neglexerunt μὲν.

P. 124. Vs. 12. Ενθεῖσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ γόνατα Καλλιῤῥόης] vidimus L. I. VIII. 12. 6. Callirrhoen de salute desperantem in sua ipsius genua caput inclinantem. familiares & amiciores solebant ἐν τῷ κόλπῳ ἀναπίπτειν. ideo loco ante laudato Panthea videtur caput mariti Abradatae in genubus ἐγκεκλίσθαι repositum. *Val. Flacc.* VII. 251.

— collapsaque flebat iniquae In Veneris Medea sinus.

an ita capiendus *Tacit. Annal.* XIV. 5. *super pedes cubantis reclinis. Paul. War-*

Warnefridus uti hic L. III. *Histor. Longob.* 35. *caput in genubus ejusdem fidelis sui reclinans, obdormivit.*

P. 124. Vs. 13. Ἀμελέτητος κακῶν] ἀγύμναστος. *bene praeparatus.*

P. 124. Vs. 16. Κατὰ τὴν ἔμφυτον θρησκείαν] quia ceu Deos colunt. voce ἔμφυλον potes augere ῥῆσιν *Heliodori* L. IX. 464. ἔχει τι ζηλότυπον ἔμφυτον τὸ εὐνοῦχον γένος. forte deleverunt, quia eunuchi non nascuntur, sed fiunt. verum non frustra agnoverint. *Xyl. Vat. & Taur.* libri.

P. 124. Vs. 17. πρὸς τὸ ὄνομα] hic proprie accipe. nam quidquid *regium* audiebat, verebantur. adeo hic Aegyptius non suam reginam, sed & Persicam & hostilem veneratur.

P. 124. Vs. 18. Στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ κεκλεισμένῃ . . . εἶπε] haec periodus & narratio tota difficultatibus carere non videtur. Si miles steterit foris ante januam clausam, non haec dixisse, sed inclamasse reginae necesse fuerit. Deinde videtur Charito habitum reclinatae reginae in genua Callirrhoae ideo enarrasse, ut errori militis fieret locus, quo Callirrhoen pro regina accepit, quam solam conspiciebat & cujus pulcritudo & statura Aegyptio regia persona fuit digna visa. quare etiam sermonem ita direxit, ut ad se verba facta a milite crediderit ipsa Callirrhoe: uti ex sequentibus patet. Callirrhoe autem facile ita erravit, quia miles in compellando non vocabulo βασίλισσα, sed δέσποινα usus fuit. quae compellatio etiam in Callirrhoen quadrare poterat. Quae si ita se habeant, concipi non potest, si ante januam clausam haec a milite dicta & facta sint, qui accidere potuerint.

Ut igitur haec inpedimenta removeantur, puto non ita magna mutatione effici posse, si nimirum legatur. στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ παρακεκλεισμένῃ. *stans ad januam non bene clausam: semiadapertam: rima patentem.* Verbum παρακλείειν, quod *Stephano Henrico* adducitur sine auctoritate, & ipsi significat, *includere vel excludere*, potius venerit ea notione, qua hic indigemus. illam ejus natura admittit, & synonymum παρανοίγειν adjuvat. quod si displiceat, vicinum vocabulum *Herodoteum* παρακεκλιμένῃ supponatur.

Non semel autem vel dedita opera vel negligentia librarii omiserunt praepositionem in verbo repetere, quae substantivo jam adposita fuerat. cujus rei exempla nunc brevitatis caussa omitto.

Et sic solent illi, qui curiosiores auscultare dicta, vel contueri facta latendo cupiunt. iste quoque status illorum qui intrare in conclave non audent, proculque verba facere coguntur. apud *Herodotum* L. III. 156. legimus. Καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, ἠρώτων τίς τε εἴη, καὶ ὅτευ δεόμενος ἥκοι. non aliter apud nostrum *Polycharmus* Chaereae, in thalamo cum Callirrhoe cubanti, aliquid volens indicare, πα-

tulerim prius ob *codicis* auctoritatem. alioqui πῦρ ἀνέκαιον stare posset: nam sequitur mox πῦρ αἴθειν. at rursus *Herodoti*, VIII. 19. edidit *Gronovius* πῦρ ἀνακαίειν. cum alii libri exhibeant πυρὴν ἀνακαίειν. sic iterum *vita Homeri* 21. πῦρ ἀνακαύσας in privatum usum. & *Plutarch. Artax.* sic habet 304. πολλὰ πυρὰ ποιεῖν. in militum usum. in *Heliod.* VII. 395. εἰς πυρὰν ἄγοιτο. *Vat.* & *Xyl.* εἰς πῦρ ἀνάγοιτο. & sic *Taur.* praetulerim vulgatum. nam nescio an placere possit εἰς πῦρ ἂν ἄγοιτο. facillima opera centum exempla, aeque vacillantia, contuleris. unde tamen ideo certum quid non confeceris. forte quis, cui bonus genius in docendo vim legislatoriam largitus sit, semel decreverit, quid nobis sequendum sit. omnes tres locutiones ab promiscuo usu mihi non abhorrere videntur, & hic iterum auctoritas plurium & optimorum codicum pro ipsorum scriptorum manu fuerit. venit in mentem *M. Pselli* locus de *Oper. Daem.* p. 93. εἰ μὴ σύ μοι τῆς ἀληθοῦς ἐξηγήσω τρίβου, καθάπερ πυρσὸς ἐπὶ θαλαττίας αὐτομήνης. quid si legas καθάπερ πυρσὸς ἐπιθαλάττιος σκοτομήνης. vel ἐπιθαλαττίας σκοτομήνης. vel ἐπὶ θαλάττης ἀσελήνου vel αἰθύμου. sed prius praetulerim. ap. *Marinum Proclo* p. 77. pro ἀλγηδόνος τοιαύτης αἰθύμου, repone ex *Cod.* ἀειθύμου.

P. 124. Vs 6. Πεπεισμένοι γὰρ ἦσαν] admitti hoc potest. *sibi persuaserant. persuasum habebant.* verum πεπυσμένοι ἦσαν. *audiverant*, mihi magis placeret. quia Chaereas crediderat, ut ipse vicerat mari, sic Aegyptium etiam in terra superiorem factum, & Chaereae milites procul dubio eum rumorem sparserant. nam αἰγύπτιοι ἔχαιρον ἀπηλλαγμένοι πολέμου καὶ δουλείας. & praeterea πεπυσμένος centies sic corruptum, rarissime in contrariam peccatum. locutio autem frequens. πεπυσμένος εἰμί. vide *Arrian* de *Alex. exp.* II. 95. *Plat. Gorg.* 462. D. *Demosth.* 324. B. *Strabo.* I. 4. C. 47. A. II. 160. C. *Thucyd.* VIII. 51. *Eurip. Heracl.* 1037. in *Aeliani Epistola decima* recte πέπυσμαι. sed male versum. ap. *Heliod.* VIII. 374. ἅπαντα πεπυσμένην παρὰ τῶν διαδράντων. recte *Cod. Taur.* vulgo πεπεισμένην. sed p. 382. idem *Cod.* male turbat. πεπίστευται & πέπυσται. ubi mox οὐχὶ μηνυτής. credo alias tetigisse. vide L. VIII. II. 129. 26.

P. 124. Vs. 9. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ ἔχαιρον] male typi neglexerunt μέν.

P. 124. Vs. 12. Ἐνθεῖσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ γόνατα Καλλιῤῥόης] vidimus L. I. VIII. 12. 6. Callirrhoen de salute desperantem in sua ipsius genua caput inclinantem. familiares & amiciores solebant ἐν τῷ κόλπῳ ἀναπίπτειν. ideo loco ante laudato Panthea videtur caput mariti Abradatae in genubus ἐγκεκλίσθαι repositum. *Val. Flacc.* VII. 251.

— *collapsaque flebat iniquae In Veneris Medea sinus.*

an ita capiendus *Tacit. Annal.* XIV. 5. *super pedes cubantis reclinis. Paul. War-*

Digitized by

Warnefridus uti hic L. III. *Histor. Longob.* 35. *caput in genubus ejusdem fidelis sui reclinans, obdormivit.*

P. 124. Vs. 13. Ἀμελέτητος κακῶν] ἀγύμναστος. *bene praeparatus.*

P. 124. Vs. 16. Κατὰ τὴν ἔμφυτον θρησκείαν] quia ceu Deos colunt. voce ἔμφυτον potes augere ῥῆσιν *Heliodori* L. IX. 464. ἔχει τι ζηλότυπον ἔμφυτον τὸ εὐνούχων γένος. forte deleverunt, quia eunuchi non nascuntur, sed fiunt. verum non frustra agnoverint. *Xyl. Vat.* & *Taur.* libri.

P. 124. Vs. 17. πρὸς τὸ ὄνομα] hic proprie accipe. nam quidquid *regium* audiebat, verebantur. adeo hic Aegyptius non suam reginam, sed & Persicam & hostilem veneratur.

P. 124. Vs. 18. Στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ κεκλεισμένῃ . . . εἶπε] haec periodus & narratio tota difficultatibus carere non videtur. Si miles steterit foris ante januam clausam, non haec dixisse, sed inclamasse reginae necesse fuerit. Deinde videtur Charito habitum reclinatae reginae in genua Callirrhoae ideo enarrasse, ut errori militis fieret locus, quo Callirrhoen pro regina accepit, quam solam conspiciebat & cujus pulcritudo & statura Aegyptio regia persona fuit digna visa. quare etiam sermonem ita direxit, ut ad se verba facta a milite crediderit ipsa Callirrhoe: uti ex sequentibus patet. Callirrhoe autem facile ita erravit, quia miles in compellando non vocabulo βασίλισσα, sed δέσποινα usus fuit. quae compellatio etiam in Callirrhoen quadrare poterat. Quae si ita se habeant, concipi non potest, si ante januam clausam haec a milite dicta & facta sint, qui accidere potuerint.

Ut igitur haec inpedimenta removeantur, puto non ita magna mutatione effici posse, si nimirum legatur. στὰς δὲ παρὰ τῇ θύρᾳ παρακεκλεισμένῃ. *stans ad januam non bene clausam: semiadapertam: rima patentem.* Verbum παρακλείειν, quod *Stephano Henrico* adducitur sine auctoritate, & ipsi significat, *includere vel excludere*, potius venerit ea notione, qua hic indigemus. illam ejus natura admittit, & synonymum παρανοίγειν adjuvat. quod si displiceat, vicinum vocabulum *Herodoteum* παρακεκλιμένῃ supponatur.

Non semel autem vel dedita opera vel negligentia librarii omiserunt praepositionem in verbo repetere, quae substantivo jam adposita fuerat. cujus rei exempla nunc brevitatis caussa omitto.

Et sic solent illi, qui curiosiores auscultare dicta, vel contueri facta latendo cupiunt. iste quoque status illorum qui intrare in conclave non audent, proculque verba facere coguntur. apud *Herodotum* L. III. 156. legimus. Καὶ ὀλίγον τι παρακλίνοντες τὴν ἑτέρην πύλην, ἠρώτων τίς τε εἴη, καὶ ὅτευ δεόμενος ἥκοι. non aliter apud nostrum *Polycharmus* Chaereae, in thalamo cum Callirrhoe cubanti, aliquid volens indicare, πα-

ῥανοίξας τοῦ θαλάμου τὴν θύραν, Χειρέα ἐμήνυσε τὴν σπουδήν. nec ſecus apud *Heliodorum* L. v. 213. *Cnemon*, cum cuperet cognoſcere, quid Thisbe, ut putabat, lamentabatur intra conclave, *ἐπὶ τὸ δωμάτιον ὑπὸ τοῦ θρήνου χειραγωγούμενος ὥρμησε· καὶ ταῖς θύραις, καθ' ὃ συνέπιπτον ἀλλήλαις, τὸ οὖς παραθέμενος, ἐπηκροᾶτο. rimae biantium valvarum aurem adplicuit.* quod auditui ſufficiebat: ſed quia non contueri dabatur ſic, falſus fuit. At L. VII. 340. ubi oculorum miniſterio quoque erat opus, commode ſic narrat caſum alium, ſed prope ſimilem. *Ὁ Ἀχαιμένης τὰς θύρας τοῖς κλείθροις ἀναπειλημμένας καταλαβὼν . . . ᾔσθετο τῆς Χαρικλείας ὀδυρομένης· καὶ διακύψας διὰ τῶν ὀπῶν, καθ' ἃς διήνοικτο τῶν κλείθρων ἡ ἅλυσις, εἶδε τὰ γινόμενα. ὁ δὲ αὖθις διακύψας ἐπειρᾶτο διακρίνειν τοὺς ἐρωμένους.* vide *Lucian.* T. II. 580. 615. 620. ubi de his *ὀπαῖς* & ceteris. & *Appulejum* III. *Mileſ.* 57. atque ibi diligentem *J. Pricaeum.*

Simile quid finxiſſe Charitonem hic crediderim. Sane poſſes ita accipere, quaſi miles non extra conclave haec geſſerit, ſed in ipſis penetralibus fuerit collocatus ad januam, haec dicens, adeoque ſcribi *παρὰ* non *πρὸ τῆς θύρας κεκλεισμένης.* & praetexere inſuper ideo militem ad januam procul ſtetiſſe, quia prae reverentia *ἐγγυτέρω προσελθεῖν*, *propius accedere* non audebat gregarius miles. Id quod eo tenus procederet; niſi adjectum foret *κεκλεισμένη.* quae vox quid hic ita ad ſenſum vel caſum faciat, fateor, me non plane percipere. Niſi forte ponamus, militem *ſecreto* voluiſſe haec reginae conſolandi cauſſa indicare. Verum ſi tam prope & in ipſo ſtatim conclavi adſtiterit, nec illius, nec Callirrhoae errori tam facilis anſa fuerit praebita. Senſim metu imminuto propius acceſſerit, & ſermones habuerit.

P. 124. Vs. 21. *Φύσει γάρ ἐστι φιλογύναιος*] Hic Aegyptius novi domini Chaereae brevi mores ſpeculatus fuerit. procul dubio audierat jam Chaerean uxoris inveſtigandae cauſſa tantum erroris & laboris ſuſcepiſſe.

P. 124. Vs. 21. *Ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ποιήσεται*] Locus hic totus eſt traductus ex initio libri quinti *Inſtitutionum Cyri*: quem hic conferre & volupe nec inutile fuerit, ut pateat, quantum felicis iſtius aetatis nativa ubertas ingeniorum praecelluerit deterioris hujus ſeculi ſterilitati rapſodorum & centonariorum. Noſter tamen in eo minime ſua laude fraudandus, quod, licet magnis iſtis deſtitutus eloquentiae virtutibus, *κακοζηλίᾳ* & affectatione lectoribus purarum aurium moleſtus eſſe praecaverit, & mediocritatem, haud omnibus veneribus carentem, ſectatus fuerit.

P. 124. Vs. 22. *Ἡ Καλλιρρόη μέγα ἀνεκώκυσε*] Quid interea regina?

Securam toto ſpirabat corde quietem,
Callirhoae curis nixa caput genubus.

vel

vel militem Aegyptium, jam tum Graece callentem, non intelligebat, utpote Persis.

P. 124. Vs. 22. Μέγα] id est μεγάλως. nihil magis obvium. *Plat.* de R. P. 449. B. sic μέγα βοᾷν. ἠχεῖν. λέγειν. *Eurip. Bacch.* 640. Κἂν πνέων ἔλθη μέγα. ubi mavult μέγας, *Dawesius* in *Miscellaneis* suis p. 249. quia μέγας πνέων alias utitur *Tragicus*, & in *Aristophanis Equitib.* vs. 428. exstat

Ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καταιΐς.

Quomodo quidem legit pro καθιείς. & utrum legatur πνέων μέγας vel μέγα non admodum refert. sic apud *Demosthenem* vel *alium* in *Neaeram* p. 877. *fluvius* dicitur μέγας ῥεῖν. ubi in aliis deterius μέγα. Verum illud καταιΐς nec Prosodia, nisi *Dawesiana*, admittit. nam ἀΐς ab *Homero*, *Hesiodo*, *Apollonio* aliisque constanter corripitur. ille vero hoc non ignorans, comminiscitur haec. *si prosoediam spectes, eadem servatur analogia inter* ΑΗΜΙ *&* *Ionum* ΑϜΗΜΙ, *quae inter illorum* ᾹΙΩ *&* *horum* ΑϜΙΩ. capiat haec, qui possit: & credat, qui somnia Grammaticorum novellorum praeponat antiquorum poetarum innumeris auctoritatibus. Miror non potius ipsi placuisse καταής, ut ὑπεραής. sic saltem legibus pediis foret prospectum.

Idem ille tamen bene de *Aristophane* meritus fuisset in eadem fabula vs. 435. pro ὡς οὗτος ἤδηγε κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ reponens, ὡς οὗτος ἤδη Καικίας κ. σ. π. *ventus Caesias.* nisi illa emendatio *L. Kustero* deberetur hunc ad ipsum locum. vide etiam *Casaub.* & illud γε *Juntina* & pleraeque editiones numquam agnovissent. quod nescio malum unde intulerit pedem.

P. 124. Vs. 24. Οὐχ ὑπομένω] habemus hic aliquot calami ludibria. οὐκ ὑ. mox ἐστι οὗτος. quod tamen reliquimus. deinde κεντήτωσαν & συγκαλυμμένη & πρόκειτο.

P. 124. Vs. 25. Κεντείτωσαν] saepe τέμνειν & καίειν junguntur. sed etiam κεντεῖν cum καίειν, μαστιγοῦν, παίειν & aliis verbis. *Noster* VII. IV. 120. II. *Herodot.* III. 16. μαστιγοῦν τὸν νεκρὸν . . . καὶ κεντεῖν. III. 130. ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν. *Diodorus* in *excerptis* II. p. 568. πυρὸς γὰρ αὐτοῖς προσαγομένου καὶ κέντρων, ἔτι δὲ χαλεπωτάτων πληγῶν. *Xenoph.* K. A. III. 297. παιόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμενοι. *Plutarch.* de *sera Num. vind.* 554. B. saeva κεντήσεως species apud *Aelianum* V. H. IX. VIII. si placet, potes κέντησιν sicis factam ad mortem usque intelligere. ut apud *Herod.* III. 77. ἐγχειριδίοις συγκεντέουσι. sic *Ctesias Persicis* C. 53. κατακεντηθῆναι ὑπὸ τριακοσίων ἀνδρῶν. *Eurip. Hercule fur.* 319.

Ἰδὼ πάρεστιν ἠδὲ φασγάνῳ δέρη,
Κεντεῖν, φονεύειν, ἱέναι πέτρας ἄπο.

similis locus in *Andromache* vs. 1119. hic vero malim modo de tormentis accipias. in communi usu *equi*, *boves* κεντῦλαι. *Aristoph. Nubibus.* 1300. 1303. ita forte recte emendavit & intellexit *elephanta* stimulis *compunctum. P. D. Huetius* in *Manilii* L. v. 705. locum adscribam totum.

Ille manu vastos poterit fraenare leones,
Et palpare lupos, pantheris ludere captis,
Nec fugiet validas cognati sideris ursas,
Inque artes hominum, perversaque munera ducet.
Ille elephanta premet dorso, stimulisque movebit,
Turpiter in tanto cedentem pondere punctis.

vulgo *cunctis*. & doctus *Gallus* non immerito *stimulos* respondere ait istis *punctis*. nam *puncta. punctae*. est *ictus pungendo adactus*. quod nesciebant librarii. At quid *Britannus Aristarchus*? hic mutat quadrata rotundis. nam versum quartum quinto loco ponit, sextum vero ita transformat, ut plane alius sensu evadat. en *Bentlejo-Manilianos* versus.

Nec fugiet validas cognati sideris ursas.
Ille elephanta premet dorso, stimulisque monebit,
Inque artes hominum, perversaque munia ducet,
Turpiter in tanto scandentem pondere funes.

scilicet *non ursos*, *sed elephantos in artes humanas ducunt*.

At hodie saltem a Tattaris & aliis erronibus saepe ursos ductos & in humanas artes eruditos contemplari licet. quippe qui saltent & gesticulentur variis modis. *Conr.* vero *Gesnerus Histor. Animal.* T. 1. p. 946. ab ipsis *Britannis* narrat greges ursorum ali in saltationes. qui etiam munia humana obire docet, dum aquas e puteis attrahant: magna saxa per trochleas in turres sustollant. Quod autem hodie fit, olim factitatum fuisse, quis neget. scimus quo progressa fuerit industria veterum in cicurandis & domandis animalibus. & hic testimonium habemus. modo per criticum liceat. *Martialis* quoque L. 1. cv. *domitos ursos* celebrat. quamvis alii ibi *leones* intelligant: at non *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 221.

Utrum vero *munia* an *munera* legas, parum interest. malim tamen mox retinere *movebit*. ob magnam *Elephanti* molem, & ob sequentia, quae uno ductu legenda. licet alioqui recte dici *verberibus admonere* non

Digitized by Google

non nesciam. porro *Codex Oxoniensis* habet *torpiter*. sed quod Latinitas respuere videtur. scriptum modo sit, ut *volgus* pro *vulgus*.

P. 124. Vs. 26. Ἔςι οὗτος] utrum adspiratio tantum valeat, ut per se satis vocalium concursum molliat, exempla multa dubitare faciunt. quare nihil mutavi. egimus de talibus in *Animadv.* p. 155. Plerumque periodus finitur, ubi tale quid occurrit. *Plutarch. Romulo.* 56. κρατήσειε. ὁ δὲ. ubi jubemur legere, sane ex duobus *Codd.* κρατήσειεν. Et ὄυ in fine periodi & plenae sententiae pro οὐκ poni ostendimus credo alias. sed vid. *Plat.* de *R. P.* 455. E. 456. C. 473. A. *Theaet.* 144. C. *Xenoph. Memor.* IV. 815. C. 818. B. *Aelian.* V. H. II. 31. *Eurip. Cycl.* 49. *Hercul. fur.* 1225. *Aristoph. Avib.* 1220. *Porphyr.* de *Abstin.* p. 80. 174. *Jo. Euang.* VII. 12. ap. *Heliod.* IX. 420. προσρηθεῖσι ἐπ. 440 ἱστεῦσι ἐπ'. non videtur bene deficere litera fulciens.

P. 125. Vs. 1. Ταύτην] oratio ἀσύνδετος in magno animi motu. μῶ repetitum etiam suam vim habet.

P. 125. Vs. 2. Δεήσεις προσέφερε] ita προσφέρειν λόγον passim. p. 171. *Animadversionum. Xenoph.* K. Π. 153. B. mox Noster βίαν προσφέρειν. & προσάγειν βίαν καὶ ὕβριν.

P. 124. Vs. 3. ἐπὶ τῆς γῆς ἔκειτο] ante modo χαμαὶ ἐκαθέζοντο.

P. 124. Vs. 4. Τί καὶ πράξειε] elegans usus voculae καὶ. sed qui saepe vexatus fuit. quid *denique* faceret.

P. 124. Vs. 4. Πάλιν] Hic πάλιν non *iterum*: sed *contra*. quo sensu saepe *rursus*. hanc notionem *rursus* habet in his versibus *Val. Flacc.* L. VII. 560. quos paucis, quippe non intellectos, fatentibus ipsis ingenue interpretibus, declarare libet.

Fixerat ille gradus, totoque ex agmine solus
Stabat, ut extremis desertus ab orbibus axis,
Quem jam lassa dies, austrique ardentis arenae,
Aut quem Rhipaeas exstantem rursus ad arces
Nix & coerulei Boreae ferus abstulit horror.

Iason a suis solus destitutus, ut depugnet cum tauris, comparatur plaustro, quod solitarium & non movendum haesit sub vesperam in agro, dum reliqui currus, aurigae & veredarii iter suum in mansionem perrexerunt. poetice autem caussam istius rei dat. vel enim hoc accidit in agris, puta, Cyrenaicis versus austrinum polum, per excitatos subito arenarum cumulos, vel *contra* per nivem & glaciem sub polum arcticum in campis Rhipaeis. *orbes extremi.* sunt *ultimi currus.* in istis enim regionibus simul multi currus iter faciunt. *caravanen.* in australi regione arena currum *abstulit*; id est *obruit.* in septemtrionali regione currum nix

&

& glacies *abstulit* & *obruit*. *exstantem* autem secundo loco dicit, quia plaga septemtrionalis altior, at australis plaga depressa creditur esse. *altiora* dicuntur passim *exstare*. currus *exstat ad arces* ideo. *conspicuus est*. illud *rursus*, ut innui, opponit sibi regiones *septemtrionalem & austrinam*. *Val. Flaccus* in comparationibus diligens & saepe pene morosus nimio ἐναργεί-ας studio, & dum conetur, occupatas jam a magno suo magistro Marone comparationes, novis coloribus illustratas lectori commendare. sic L. VII. 605. Jaso taurum domitum agens adsimulatur Lapithae, qui modo natum in Thessalia equum, postquam Neptunus terram percusserat, primus fraenat & adscendit.

Non secus a medio quam si telluris hiatu
Terga recentis equi, primumque invasit habenis
Murmur, & in summa Lapithes adparuit Ossa.

& hic ea nimia cura aliquam nubem orationi efficacissimae adfudit. tu intellige *equum recentem a telluris hiatu*, *modo natum ex percussa & diffissa terra*. *murmur primum*. accipe *dentes primum frendentes & murmure & fremitu recusantes fraenum accipere*. nec quidquam muta, nisi ut pro *Non aliter medio*, vel sicut codices & editiones quaedam habent, pro *Non secus ac*, mecum reponas *Non secus a medio*. *ac* & *quam si* qui junguntur? non *secus quam si equus recens a medio hiatu*, sermo perspicuus. Sic L. IV. 287. non contentus Pollucis & Amyci luctantium mutuo incussas cum sonitu plagas contulisse incudum Aetnaearum pulsibus, novam imaginem quaerit in certo temporis articulo, quo laborantur fulmina.

—— —— *pervigil ut cum*
Artificum notat ipse manus, & fulmina Cyclops
Prosubigit: pulsis trepidant incudibus urbes.

Id est, ita sonant sub plagis pectora, malae & reliqui artus Pollucis & Amyci, uti strident incudes Aetnaeae, quando ipse Vulcanus, ipse dominus & ἐργοδιώκτης officinas Cyclopum in Aetna vel Lipare invisit, & opera Cyclopum inspicit, observat, informat, & illi primas massas in fulminis figuram procudunt, mox perpolienda. quando scilicet maximis viribus & validissimis ictibus opus est.

—— —— *quando viribus usus,*
Et manibus rapidis, omni quando arte magistra.

Nec

Digitized by Google

Nec video cur viros doctos offenderit *Cyclopas* hic vocari *Artifices*. qui tot artificiosissima opera, *currum Martis*, *aegida Palladis*, *clypeos & cetera arma Achillis & Aeneae* elaborarint. si ceteras, magni hujus poetae comparationes recenseas, eandem anxiam & pene nimiam in iis deprehensurus es accurationem. Desinam, ne plane modum in ipsis excursibus excedamus.

P. 125. Vs. 6. Τῦτο ἄλλο, φησὶν, ἦν] Video versum. *en rursus aliud.* haesitare me fateor, quid significet. Nec bene concipio, quare Chaereas *de furto* statim *cogitarit*. quin quando etiam *de furto* memorat: potius de *pretiosis spoliis*, quam *corporibus*, cogitasse videtur. nec de iis in basilicam una cum digniorum feminarum turba congestis mentio praecessit: uti ita, conspecto praeposito illius basilicae, timuerit quasi, ne vel *furtum* jam esset factum, vel ipso absente facile admitti posset.

Quando aliquid accidit, cujus, dum fiebat, caussam non perspiciebamus, postea autem ex eventibus subsecutis illud intelligimus, dicimus: τῦτ' ἐκεῖνο. vel τῦτ' ἐκεῖνο ἦν. vide L. II. IV. 28. 24. *Heliod.* VII. 363. VIII. 407. An huic formulae nostra est contraria? & significat. *quid hoc sibi vult? hoc non putaram. hoc non volueram? jusseram te assiduum esse in custodienda curia ista & rebus ibi repositis. quid locum concreditum relinquis? furaturi sunt pretiosa quaevis, dum abes.* Ita *Heliod.* V. 232. Ἐγὼ μὲν ἔπαιζον καὶ λόγος ἄλλος ἦν. (*Cod.* T. ἄλλως) *contra intellexeram. non ea mihi mens erat. Plato Sympos.* 198. D. dicit. τὸ δὲ ἄρα οὐ τῦτο ἦν. & 213. B. ὦ Ἡράκλεις τυτὶ τί ἦν. sed haec parum juvant. certiora alii excogitent. Ἄλλος pro κακὸς hic locum posse sortiri non video.

P. 125. Vs. 6. Κλέπτυσι] si legas hanc periodum per interrogationem, forte sensum adjuveris & ἔννοιαν. quia videbat militem σκυθρωπὸν, aliquid mali accidisse colligit.

P. 125. Vs. 7. Ἀλλ' οὐ χαίροντες] est λιτότης frequentissima. *magno suo damno fecerint. Herodot.* I. 128. III. 29. 36. 63. 69. *Demosth.* in *Timocr.* 796. F. illustravit *Celeb. Hemsterhusius* ad *Xenoph. Eph.* V. 70. in *Miscell.* VI. 343. ubi lege δεσμά. idem utitur quoque II. 28 ubi paullo ante lege εἰπών. *Appul.* IV. *Metam.* 84. 4. *sed non adeo gaudens ista meos honores usurpabit*, cum nota *Pricaei. Cod. usurpavit.*

P. 125. Vs. 8. Κάκη] *apographum.* κακή. ut ap. *Hesych.* κακή. πτελιά. ἢ κακία. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης. quae verba esse *Euripidis* in *Medea* animadvertitur in *Miscellan.* V. III. 331. sed vide nuperos ibi interpretes. *Plato* habet de L. L. VIII. 840. D. XI. 916. D. *Phaedro.* 273. B. saepe *ignavia*: & quidem *militum.* ut adeo miles respondeat. Imperator, nihil peccavi in disciplina militari, nec deserui stationem. in accentu facile

erratur, quia plerumque acceptum vocabulum fuit, ceu eſſet feminini adjectivum generis.

P. 125. Vs. 8. Τὴν γὰρ γυναῖκα] uſitatiſſima ἀντίπτωσις vel ἐναλλαγὴ, qua Noſter etiam utitur L. VIII. II. 131. 22. *Strabo* I. 67. A. τὴν δ' Ἀραβίαν, ἣν εὐδαίμονα προσαγορεύουσιν οἱ νῦν, τότε δὲ οὐκ ἦν πλουσία. I. *Ep. Petr.* II. 7. λίθον ὄν. ſcioli mutarunt in λίθος ὤν. dudum *H. Stephanus* de *Dialectis* p. 52. de hoc genere egit. poſtea certatim exempla alia viri eruditi congeſſerunt. *L. Kuſterus* ad *Ariſtoph. Plut.* 55. *Ez. Spanhemius* ad ejusdem *Nubes* 1113. 1147. *Avib.* 1269. & quis non? *P. Weſſelingius* ad *Diodor.* I. C. XI. *J. Taylor* in *Indice Lyſiano* in ἀντίπτωσις. *N. Forſter.* poſt *Platonis Dialogos.* *Jerem. Marklandus* ad *Lyſian* XIX. p. 349. ita cape *Sophoclis* locum *Oedipo Colon.* 1211.

> Λόγον δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
> Στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην.

ubi λόγον & γνώμην quaſi per adpoſitionem. *Demoſth.* in *Theocrin.* p. 850. F. οὐκοῦν εἰ μέν τι πεποιηκότα . . . καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Cl. *Taylorus* ibi *accuſativum abſolutum* agnoſcit. minime male. Credo accuſativum praemiſſum, quia ſequitur accuſativus τὸ πρᾶγμα per quaſi adpoſitionem. certe cum *Cl. Jurino*, & hic more ſuo mutationem tentante, nullo fecerim modo.

P. 125. Vs. 9. Ἐν πλαταίαις] Πλαταιαὶ Boeoticae ſunt celebratiſſimae: ſed huc nihil faciunt. lege πλατείαις. vide *Polluc.* IX. §. 34. hic uſurpat notione, quam agnoſcit *Heſych.* ultimo loco πλατείαις. ῥύμαις. ἀγοραῖς. e dicendis patebit.

P. 125. Vs. 9. Τεταγμένην] milites τεταγμένους novi. ſed certe hae feminae τάξιν nullam ſervabant. legendum videtur τεταμένην. vocat τεταμένην ἐν πλατείαις, καθίζουσαν χαμαὶ ἐν ἀγορᾷ, ſive οἰκήματι illo, parte τῆς ἀγορᾶς. *Euripid Phoeniſſ.* 1692. de *Polynice & Eteocle.* Τώδ' ἐκτάδην σοὶ κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας. *Troadibus* 595. σώματα νεκρῶν γυμνὰ φέρειν τέτακται. ſed non de *mortuis* tantum. *Idem* eodem dramate 114.

> Δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
> Ἄρθρων κλίσεως, ὡς διάκειμαι;
> Νῶτ' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.

Alceſt. 349.

> Σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
> Εἰκασθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται.

Iphig.

Iphig. in *Taur.* 973.

> Καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς
> Ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀποῤῥήξειν θανών.

Sophocl. de *Philocteta* dormiente vs. 870.

> Ὁ δ' ἀνόμματος Οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν ἐκτέταται νύχιος.
> Ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς, οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς οὔ τινος ἄρχων.

Xenoph. K. A. 343. D. καὶ ἐκταθεὶς, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. quibus interpretatur *Homeri* versum ex *Odyssea* N. 118. Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ. *Lucian. Contempl.* I. 490. Ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκταθεὶς. *Asino.* II. 611. Στρατιώτην ἐκ τῇ ὁδῷ ἐκτείνει, καὶ κείμενον ἔπαιε. sic aliae res *positae humi*, *jacentes* τεταμέναι εἰσὶν. *Anthol.* III. VI. 54. 215. de lapide

> Αἰὼν μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον, ἐν γὰρ ἀμάξῃ
> Πανφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίη τέταμαι.

Codex in ceteris sic variat. ὑλακτητὴν in ultima a manu prima habuit Doricam terminationem. habet ἔχω pro ἔχων. sed praeterea Ἡρακλείτου δ'. quod si admittas, ἔχων servandum, & in primo versu εἰμὶ intelligendum. verum ἔχω malim.

Nostra autem correctio in Charitone eo probabilior, quia voces τέταμαι & τέταγμαι centies sibi insidiantur: & ultima plerumque in noxa est. In *Strabone* L. VIII. 581. D. olim legebatur ὄρος ἀνατέτακται. vide *Polyb.* VIII. C. 10. p. 723. εἰς τὸ ὕψος ἀνάτασις. *Herodot.* II. 8. ὄρος παρατέταται. apud *Heliod.* v. 265. πόλεμος ἐτέτατο. alii ἐκτέτατο. *Cod. Vat.* ετέτακτο. *Taur.* ἐκτέτακτο. ap. *Plutarch. Philopoem.* 378. *Pyrrho* 454. διατεταμένη & τέταται corrupta erant. Ita in *Schol. Aristoph. Lysistr.* 972. etiam in *Wolfiano Apographo* διατεταγμένος. male. in *Xenoph.* de *Venat.* 982. D. ἐπιτεταγμένος perperam. & *Memorab.* v. 824. D. γνώμη συντεταγμένη vitiose. vid. *Maxim. Tyr.* XXVI. 5. *Xenoph.* p. 869. B. 871. *Herodot.* VII. 53. VIII. 128. In *Platone* L. VI. de L. L. 763. C. λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν τεταμένων merito praefertur ab *H. Stephano.* vide p. 770. D. re vera regio hic vel illic respectu aliorum locorum *posita* τετάχθαι dicitur. ut ap. *Strabonem* XV. 1058. B Πέρσις ἐν ἐσχάτοις τεταγμένη. Sed tum *series. ordo* locum habent. ita *Herodot.* II. 137. πόλεις τασσόμεναι ὑψηλαί. quae vis huic verbo nec in *Platonis* nec in Nostri ῥήσει inest. Multa possent

Mmmm 2 accu-

accumulari. verum si plura desideres, adeas viros praeclaros *C. A. Dukerum* & *J. Albertium*, illum ad *Thucyd.* VII. 71. p. 492. hunc ad *Hesych.* in ἀποτάδην.

P. 125. Vs. 9. Οὐ βύλεται ἐλθεῖν] in quem locum? an militis referebat, utrum Callirrhoe sedebat, nec ne? an significat *venire ad te.* & L. VIII. I. 127. 6. dicit ἡ μὴ βυλομένη προσελθεῖν. sed quis id jusserat? an tantum sibi miles sumere auderet, ut adduceret hanc feminam ad imperatorem ejus sine expresso mandatu. An debemus intelligere Chaerean jussisse, ut feminae in naves deducerentur. certe mox p. 127. 13. legimus. ἔτι δὲ πολλὰ τῶν αἰχμαλώτων καταλέλειπτο. & p. 130. 13. λάφυρα καὶ αἰχμαλώτυς τῆς προτεραίας ἦταν ἐντεθειμένοι. ut pateat tale jussum aliquod exstitisse. saepe quidem auctores eventus leviores lectori intelligendos & conjiciendos permittunt. suspicio tamen nata est, an huic incommodo mederi poteremus, locum legendo. Τὴν γὰρ γυναῖκα, ἣν εὗρον ἐν πλατείαις, τὴν τεταγμένην οὐ βούλεται ἐλθεῖν. *femina, quam in foro inveni, viam ad naves, uti jusseras, ingredi non vult.* verum nihil adfirmo. non absurda tum haec esset ellipsis, cum ὁδὸς in tot adjectivis reticeatur, & ἐλθεῖν ejus defectum indicet.

P. 125. Vs. 10. Ἔῤῥιπται] vide L. III. X. 60. 17. *Plutarch. Alex.* 72. ἔῤῥιπται κλαίων. vide *Animadversiones* p. 198. mox male *Apogr.* γελάσας ὦ Χαιρέα. an fuit οὖν?

P. 125. Vs. 11. Μεθοδεύεται] *tractetur.* Non sufficit. sed *callide tractetur. decipiatur. ut feminae os sublinatur.* adeatur *Joann. Christoph. Wolfius* & quos ille laudat ad *Paulli Epist.* ad *Ephes.* IV. 14. p. 100. Μεθοδεία τῆς πλάνης. *Apostolius.* μεθοδεύω. *decipio. astute ago. Artemid.* III. 25. ἀπάτῃ καὶ μεθόδῳ χρησάμενοι ὑπελθεῖν τινα καὶ ἀδικῆσαι. *Ducangius* habet μεθοδεία δολοφροσύνη. *Hesych.* μεθοδείας vel μεθοδίας. τέχνας. ἐφόδια. & μεθοδίτης. τεχνίτης. sed ista potius alio spectent.

P. 125. Vs. 12. Ἐρᾷς] redi ad L. I. IV. 6. 9.

P. 125. Vs. 13. Οὐκ, ἔφη] *Apographum* οὐ. ap. *Platon.* L. V. de R. P. 475. B. modo intercedit comma, ut hic. vide notata L. VII. VI. 124. 26. L. II. I. I. 23. 23. sed talia non ubivis intrudenda.

P. 125. Vs. 14. Ἐν διπλῷ μᾶλλον] μέτρῳ. ἀριθμῷ. διπλῷ.

P. 125. Vs. 15. Ὅτι ἕξεις αὐτὴν γυναῖκα] vide L. I. XIII. 19. 19.

P. 125. Vs. 16. Ἐπαφρόδιτος] *Venustus. felix in amore.* contra ἀναφρόδιτος. vide observata ad *Lucianum* Tom. I. p. 242. ἀναφρόδιτος εἰς τὰ ἐρωτικά. *Heliod.* VII. 349. dicit προσρέχειν τοῖς ἐπαφροδίτοις. ubi τὰ ἐπαφρόδιτα videntur posita pro ἀφροδίσια.

P. 125.

Digitized by Google

P. 125. Vs. 16. Ἐράσμιος] paullo ante in *Heliodoro Codd Vat.* & *Taur.* ὡς ἐρασμία καὶ εὐόμιλος. quin etiam P. & X. recipiatur igitur. auctores potius autem *Platonem*, *Xenophontem*, *Anacreontem* huic vocabulo Lexicographi debuissent dare, quam *Plutarchum* vel *Lucianum*.

Ironia hic est aperta. occultior quando haec figura adhibetur, ut saepe, nonnumquam transversos minus cautos egit. uti ap. *Lucianum Quom. Hist. Scr.* p. 37. §. 28. Καί τοι πόσα ἄλλα μακρῷ ἀναγκαιότερα ἑκὼν ἐγὼ νῦν παρίημι. ubi inconsultissime, nullo codice favente, repositum in ipsum contextum μακρῷ γελοιότερα. Quasi vero si vel ironia haud posset habere locum, non longe lenius & legitimum magis remedium ad manum foret; legendo μικρῷ. quae voces saepissime confunduntur.

P. 125. Vs. 19. Προήρηται] In *Apogr.* προείρηται. versum fuerat. *ut praedictum.* tamen ipse *Cl. Reiskius* jam conjecerat, ut omnino legi debet, προήρηται. nam nihil hic *praedictum.* vide ad *versum nonum* hujus *paginae.* *Xenoph.* H. H. v. 519. hoc extulit. ἐὰν ἀπιέναι ᾖ βούλοιντο. hae voces millies & variis modis turbas dederunt. per satiram quaedam adponemus. locutio obvia, ut *Paullus* II ad *Corinth.* IX. 7. προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ. *Plutarch. Catone.* 273. εἰ δὲ νικῴη, μὴ ἐπιτρέψειν παρόντα χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν, προήρηται. ubi προείρηται. invito *M. Solano.* apud *Nemesium de N. H.* C. IV. 122. contra προήρηται pro προείρηται. ubi paullo superius post σώματα supple φθειρόμενα. *Cod.* habet corrupte φθηρόμενα. ap. *Thucyd.* v. 26. *Cod.* pessime ὡς διείρηται. omnino διήρηται. non intellectum saepe quid sit διαιρεῖσθαι. unde vix sensu *explicandi*, *differendi* occurrit in auctoribus, ~~quorum copia exaratorum librorum exstat~~, quin corruptum sit. ap. *Demosthen.* in *Timocr.* 776. C. νῦν δ' ἀνάγκη καθ' ἕκαστον χωρὶς περὶ ἑκάστου διελόμενον λέγειν. male acceptum pro *distinguere.* immo *differere* vertendum erat. ordo est λέγειν καθ' ἕκαστον χωρὶς, διελόμενον περὶ ἑκάστου. sic mihi videtur saltem. διελόντα est, *distinguentem.* vid. in *Aristocr.* 733. D. 738. A. tamen saepe activum apud posteriores potes reddere *differere.* vel *explicare.* *Psellus* de *Oper. Daemon.* 78 & 97. sincerum habes ap. *Herodot.* VII. 16. 47. 103. *Platon.* de L. VII. 809. D. at vitiatum L. VII. de L. L. 813. A. licet *Stephano* altera lectio non sit neglecta. at L. IX. 932. E. διεῤῥήθη. pro διῃρήθη transmissum. & sic in *Epinomo* p. 991. B. malim διῃρημένων. apud *Demosth.* in *Leptinea* 545. D. melior lectio διῃρῆσθαι. non aliter ἱρεῖ pro αἱρεῖ emendatore *Stephano* indiguit ap. *Platonem* de R. P. X. 604. E. vide p. 607. B. de L. L. II. 663. D. *Parmen.* 141. D. *Phaedr.* 263. B. 265. B. & passim ap. *Herod.* & alios. saepe male intellectum & exaratum. Λυκοῦργον αἱρεῖν. apud

 Demosth.

Demosth. in *Aristog. Pr.* 830. C. *H. Wolfius.* mutat in ἐρεῖν. sed ἀρεῖν sincerum est. ἀρεῖν δίκην obvium. nollem nuper acceptum pro *eligere.* vide notata in *Animadversionibus* p. 214. *manu* ἀρῶμεν, *animo* ἀρώμεθα. & sic in plerisque locutionibus, ubi *animo* & *animi facultatibus* locus magis est, quam corporeis actionibus, obtinet *medium.* in ἀρεῖσθαι. ποιεῖσθαι. πράττεσθαι & centum aliis. apud *Platonem* VI. de L. L. 754. C. haeret lectio inter ἐρείδωσαν, ut editur. ἐρείδωσαν. ut in *Codice veteri*, & ἀρείδωσαν. *H. Stephani* invento. cui pene faverim.

JA-

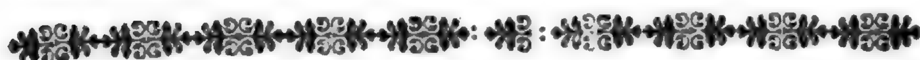
JACOBI PHILIPPI D'ORVILLE

ANIMADVERSIONES

IN

CHARITONIS APHRODISIENSIS

LIBRUM OCTAVUM.

LIBRI OCTAVI CAPUT PRIMUM.

P. 126. Vs. 3. Ἐκράτησε τῆς θαλάσσης] una voce θαλασσοκρατεῖν. est plus quam ἐν θαλάσσῃ κρατεῖν. ita ut ne quidem ἀντίπαλοι γενέσθαι ausi fuerint Persae. L. VII. VI. 123. 17.

P. 126. Vs. 10. Ἐκεῖ καταλίπῃ] nam permisit modo in fine libri praecedentis διάγειν, ὡς προῄρητο. adeoque etiam Aradi manere potuisset.

P. 126. Vs. 10. Ἀριάδνην καθεύδουσαν] *Catullus Epithalamio Pelei & Thet.* 121.

Aut ut eam tristi devinctam lumina somno
Liquerit immemori discedens pectore conjux.

vide L. I. VI. 9. 26.

P. 126. Vs. 10. Διονύσῳ] *Apographum* hic, ut L. III. III. 45. 2. peccat, exhibens Διονυσίῳ. sic ap. *Muratorium* in *Inscript.* Tom. I. p. LXXXVII. 6. ubi Cyriacus recte. ΠΑΝΙ. ΔΙΟΝΥΣΩΙ. obvia haec corruptio. vide *J. Jensium* ad *Luciani Nigr.* I. § 32. apud *Athenaeum* L. XI. X. 486. A. *Hermippi* versus sic constituit *Casaub.*

——— ——— ——— ἐὰν ἐγὼ
Πάθω τι, τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιὼν

Τῷ

Τῷ Διονύσῳ τὰ πάντ' ἐμαυτῦ χρήματα
Δίδωμι.

qua ſede certe Διονύσῳ metrum reſpuit. ſi non potuit eſſe locus viri nomini Διονυσίῳ, omiſſo articulo, ſcribendum, τὰ πάντ' ἐμαυτῦ Διονύσῳ χρήματα Δίδωμι. Anapaeſtus probus quarta ſede, in nomine praeſertim propio

P. 127. Vs. 1. Ἀλλὰ ἔδοξε τὸ δεινόν Ἀφροδίτη.] recte Cl. *Reiskius* legit levi mutatione ἔδειξε. contra ap. *Plutarch.* in *Bruto* p. 273. ἔδειξε. *Cod.* recte mutat in ἔδοξε. ſuſpicatus fueram ἀλλὰ ἔδοξε τῦτο δεινόν Ἀφροδίτῃ. vel Ἀφροδίτη. unde verſio nata, quam dedi. ſic in *Epiſtol. Bruti* p. 113. in *Codice* τῦτο, ubi vulgo τό. & ſaepe. mox πῶς οὖν ὁ θεὸς ἐφώτισε τὴν ἀλήθειαν.

P. 127. Vs. 2. Αὐτῦ διηλλάττετο] lege αὐτῷ, ut alii & ipſe L. VIII. III. 134. 14.

P. 127. Vs. 2. Δῶρον παρ' αὐτῆς λαβὼν τὸ κάλλιςον] *Ariſtoph. Avib.* 1104. de *Helena* iiſdem pene verbis

Ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρυ λαβεῖν.

P. 127. Vs. 4. Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις] Primo videtur adpellatus Πάρις, vocabulo Phrygio & patrio. mox propter defenſos a latronibus paſtores Graecum cognomen Alexandri traxit. quod cupidius inditum videtur, ut literarum Graecarum & morum ſtudioſo. videatur *Apollodori Biblioth.* L. III. §. 5. p. 211. & multi alii alia tradunt. *Schol. Homeri Iliad.* M. 93. dicit Πάριν dictum, non quia ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ſed ὅτι τὸν μόρον παρῆλθε. Frivola haec. *Alciato* tamen viſa alicujus momenti, ut diſcimus ex erudita commentatione *Chriſtophori Saxii*, viri praeclara minantis, in *Muratorianam Inſcriptionum Syllogen* p. 80.

Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις. aliis Πάρις ὁ Ἀλέξανδρος. ita *Malalas* L. V. p. 113. Πάριδος τῦ Ἀλεξάνδρυ. ſed qui nec ipſe ſibi in hoc conſtat. p. 116. enim ſcribit. Ἀλέξανδρον τὸν καὶ Πάριδα. & poſitio videtur indifferens, ſi duo nomina ſunt, ut vult *Servius* ad L. X. *Aen.* 655. „ licet poſſit fieri, ut duo nomina unius ſint, ut *Numa Pompilius. Alexander Paris.* „ ubi alii & *Codex* meus inepte *Alexander Magnus.* & paſſim varie efferunt ſcriptores: ſaepius tamen apud recentiores paullo occurrunt copulata haec nomina. *Plutarch. Theſeo.* 33. Ἀλέξανδρον μὲν τὸν ἐν Θετταλίᾳ Πάριν. *Conon* ap. *Photium.* XXII. XXXIV. Ἀλεξάνδρυ τῦ Πάριδος. *Philoſtrat. Heroic.* XV. 724. *Malalas* p. 118. rurſus dixit τὸν Πάριδα Ἀλέξανδρον. Aliter *Euripides Troad.* 940.

——— ——— εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
Ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν.

La-

Latini non abstinuere. *Plinius* H. N. XXXIV. 8. p. 655. *Firmicus Maternus* L. VI. XXXI. 10. *Dares Phryg.* XXVIII. XXXIV.

P. 127. Vs. 4. Ὕβρισεν εἰς τὴν χάριν] Venerem contumelia affecit, munere injuriose usus. de constructione hac videatur *J. G. Graevius* ad *Luciani Soloecist.* T. III. §. 10. p. 580. *Eunap.* p. 179. δωρεὰν διαφθείρειν dixit, ut reor. ἡμεῖς τε ὡ διαφθειρόμενοι τὴν δοθεῖσαν δωρεάν. nunc editur. διαφερούμενοι. etiam in *Cod. Barberin.* de confusione horum vocabulorum vide *Animadversiones* p. 305.

P. 127. Vs. 5. Ἀπελογίσατο] hoc loco istud rectum. saepe ἀπολογήσασθαι & ἀπολογίσασθαι confunduntur in libris antiquis & ab interpretibus. ex *Codice* repone ap. *Heliod.* I. 34. ἀπολογήσασθαι. At I. 42. recte αἰτίας ἀπολογίσασθαι. licet idem *Cod.* ἀπολογεῖσθαι habeat. In *Glossis* Ἀντιδιαλογίζεται. *compensat.* optime. quare ordine fecit *J. Pricaeus* ad *Appul. Met.* p. 94. quod dubitanter proponit ἀντιδιαλέγεται. in *Cod.* meo *Polybiano* L. X. 34. 846. haec vocabula miscentur. sic ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσασθαι apud *Lysian* recte praefert Cl. *Taylor* p. 197. at p. 61. invitus a V. D. discedo. eleganter enim mihi dictum ibi videtur. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο, ὅτι ὡ κακίᾳ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις. nam plerumque λόγοις apologiae constant: hic ipsis *factis* apologiae confiebant. sic *Themosth.* v. *Ep.* 18. ἀπολογεῖσθαι τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ μὴ κακὸς εἶναι. nec ἀπολογίσασθαι significat *argumentis significare.* sed *pecunia data debitum expungere. rationes aequare. compensationem facere.* ut nostro loco. *pro injuria Veneri illata tot calamitates deae quasi in vindictam adnumeravit.* quae notio apud *Lysian*, si quid video, locum non habet. sed recte eam probavit Cl. *Taylorus* ap. *Demosth.* in *Timocr.* p. 789. F. (404.) vide ad L. VI. VII. 108. 18.

P. 127. Vs. 7. Δύο τῶν καλλίστων ἥρμοσε ζεῦγος] L. II. II. 25. 12. συναρμόσασα δὲ καλὸν ζεῦγος. *Theodor. Prodr.* p. 41. *Dosiclea & Rhodanthen* vocat τὴν καλὴν συζυγίαν, ut ipse *Gaulminus* animadvertit, sed nescio quid tricarum admiscens. *Xenoph. Oecon.* p 847. D. dicit τὸ ζεῦγος συντεθεικέναι, ὃ καλεῖται θῆλυ καὶ ἄρρεν. Haud vero abundat δύο, cum ζεῦγος & de *trigis* & *quadrigis* dicatur. teste *Polluce* x. §. 53. apud *Platonem* in *Phaedro* p. 246. B. ὑπόπτερον ζεῦγος vertitur incommode *alatus currus.* aliter se res habet mox eadem *pagina* E. cum Jovi πτηνὸν ἅρμα illud tribuitur. de usu cetero vocis consulantur eruditissimae *Observationes P. Wesselingii* L. I. XXVII. p. 116.

P. 127. Vs. 7. Γυμνάσασα] *Eurip. Helena* 540. οὐκ αγύμναστος πλάναις. *Max. Tyr.* XXXVIII. 7. *Ulixis errores & labores* vocat γυμνάσια. *Achill. Tat.* v. 279. τῆς τύχης γυμνάσιον. *Philo Jud.* de *Joseph.* T. II. p. 45. 33. γεγύμνασμαι πολλαῖς κακοπαθείαις, ἀλώμενος, ξενιτεύων, θητεύων. *Manetho* I. 170. (vid. *Animadv.* p. 218.)

Αὐτὺς δ' ἐν πολοῖσιν ἐγύμνασε πήμασιν αἰεὶ,
Θλίψεσιν οὐλομβύαις ἢ ἀργαλέαις πενίῃσιν.

Heliod. VII. 352. C. dixit ἐνήθλησε. ἄθλα ſic. & *Latinis* non aliter *exercere.*

P. 127. Vs. 8. Ἀποδῦναι] *facere. efficere. exhibere. Plat.* de L. L. II. 661. C. ῥυθμὺς τε ἢ ἁρμονίας ἀποδῦναι. p. 669. C. *Lycurg.* in *Leocr.* §. XXXVII. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα. *perfeci. Xenoph.* de R. *Eq.* 935. C. ἐπιςάμενον παῖδα ἀποδῦναι. *Heliodor.* VIII. 406. τὰ ἐπεςαλμβύα ἀποδῦναι. *Xenoph. Eph.* V. 65 τὰ τέλη τῶν μεμαντευμένων ἀποδίδυ. ap. *Lucian. Tyrannic.* II. 157. τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδεδωκότα eſt qui *reſtituit.* ſed p. 153. τὸν τύραννον ἀφύλακτον, ἄνοπλον, γυμνὸν ἀποδῦναι, uti hic ſignificat. aliquando ita ἀποδεικνῦναι. vide *Budaei Comment.* L. Gr. 634.

P. 127. Vs. 9. Καθάρσιον] Nempe quaſi ἱερόν. *expiatorium. luſtrale. Eurip. Herc. fur.* 922.

Ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διός
Καθάρσι' οἴκων.

& ita recte *Ammonius* Καθάρσια ἢ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερὰ ἢ τὰ ἄλλα, οἷς καθαίρονται. Quamvis etiam alia vocabula jungi poſſint. ſic καθάρσιον πῦρ. ap. eundem *Euripid.* eodem *dramate* vs. 937. ita etiam καθάρσιον θῦμα rectum fuerit.

P. 127. Vs. 10. Οὐκέτι λῃςεία] idem vitio dat *Homericae Iliadi Max. Tyr.* VI. §. 4. τὰ δὲ ἄλλα τῦ Ὁμήρυ, εἰ σκοποίης, πόλεμ☉ πάντα. κ. τ. λ.

P. 127. Vs. 11. Δίκαιοι ἔρωτες] νόμιμοι γάμοι per ἐπεξήγησιν & αὔξησιν; eleganter ſine συνδέσμῳ: ſicuti prior periodus πολυσύνδετ☉. vid. *Aeſchin. parapr.* 471. F. *Max. Tyr.* XXIV. 2 & 8.

P. 127. Vs. 12. ἐφοίτισε] L. III. III. 46. 13.

P. 127. Vs. 14. Κεκμηκὼς οὖν ὁ Χαιρέας ἀνίςαται] at laſſi ſolemus conſidere. verum debemus intelligere Chaerean vacaſſe praedae & captivis recenſendis ſedentem plerumque. jam quoque reginam & ceteros captivos navibus fuiſſe inpoſitos. ſolam autem Callirrhoen, uti ei permiſſum fuerat, in baſilica, οἰκήματι τῆς ἀγορᾶς, remanſiſſe.

P. 127. Vs. 15. Παριόντι τὴν ἀγορὰν] ſaepiſſime cum praepoſitione εἰς. nec raro cum accuſativo ſolo. L. II. I. 23. 16. πάντας λιμένας παριέναι. *Lycurgus* in *Leocr.* §. XV. παριὼν τὰς θήκας. *Anthol.* L. III. I. 6. p. 192. Καρφυλίδυ.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μυ, παροδῖτα.

Aelian.

Digitized by Google

Aelian. V. H. II. 35. dixit παρελθεῖν τινα. *Kuhnius* ad L. III. 12. 8. intelligit εἰς. puto aliquantum differre locutiones παριέναι τὴν ἀγορὰν & εἰς τὴν ἀγορὰν. ut illud dicatur facere, qui modo transit, alio cogitans: at hoc de eo, qui forum adit, ut ibi moretur, negotium aliquod transacturus. sed forte nec ista differentia perpetua. *Sophocl. Antig.* 1269. δόμους παρεστείχοντες. *domum intrare. Heliodor.* v. 263. in *Cod. Taur.* παρελθεῖν τὴν ναῦν. sed tamen εἰς inter versus a manu secunda.

P. 127. Vs. 17. Ἀλλὰ ἀποκαρτερῶσα] Liceat Charitoni ita esse locuto, quamvis forte quis maluerit ἀποκαρτερῆσαι. nec enim opus.

P. 127. Vs. 19. Ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς ἔρωτα] Variatur constructio. *Xenoph. Symp.* p. 899. dicit σοὶ Αὐτολύκῳ ἔρωτα ἐνέβαλον. & sic alii. περιβαλεῖν semper cum *dativo rei. Demosth.* πρὸς Ἀνδροτ. 704. C. ὀνείδει περιβαλεῖν. ubi ab ignaris in ora ὀνείδη. 704. C. 708. D. *Lucian. Abdic.* 11. 106. *Isocrat. Paneg.* 67. B. *Plutarch. Narrat. Am.* 775. C. etiam in *Tatiano adv. Gr.* C. XXXII. non perceptum. ἐμὲ εἰς κακῷ τῷ θανάτῳ περιβαλεῖν. *Sophocl. Oed. Col.* 1242. dicit

Καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν.

sic διδόναι variatur. *Demosth. de Coron.* 488. F. διδόναι ἑαυτὸν τοῖς δεινοῖς. *Pindar.* VIII. *Isthm.* 132. διδόναι φῶτα ὕπνοις. *Plato Phaedro* 254. E. τινα ὀδύναις διδόναι. quod etiam *Odyss.* P. 567. *Iliad.* K. 88.

— τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνίηκε πόνοισι —

contra *Il.* K. 71. I. 696. Ita προσφέρειν τινὶ τύχην. *Demosth.* de *Coron.* 514. F. quae locutiones inversae inveniuntur. ita Latini *offerre aliquem malo* & *offerre malum alicui. Catullus. Epithal. Pel.* & *Thet.* 248.

Marte ferox Theseus qualem Minoidi luctum
Obtulerit.

sic quidem vulgo. at in *Codd.* meis & aliorum non nullis legitur. *Minoida.* unde mallem

Quali Minoida luctu Obtulerit.

cum *luctu* ipsos offenderit, ad aliam lectionem transierunt. *Justin.* v. XI. sic fere. *Fors praelii utrumque fratrem pugnae obtulit. Tacit.* II. *Hist.* 44. *Vedium Aquilam irae militum inconsultus pavor obtulit.* Ideo vero magis in hanc lectionem inclino, quia prisci poetae raro vel numquam istos dativos corripiunt. Non loquor de *Statiis* vel *Siliis*, sed *Catullis*, *Tibullis*, *Propertiis*, *Virgiliis.* quare nollem *N. Heinsium* in *Ovidii* III.

Tristium IX. 11. *Colchidi* proposuisse, & defensum ivisse *Papiniano Palladi.* advocari satius fuisset vel hunc locum, vel ex *Coma Berenices*, *Tethyi restituor*. quamvis id non plane idem.

P. 127. Vs. 19. Ὅπως δύναιτο] *Quocumque modo* posset. licet non digno vel simili implicaret eum amore. *Demosth.* πρὸς Βοιωτὸν περὶ προικός. 1008. C. οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. *si quo modo posset. Appul.* IX. *Metam.* 536. *Pricaeus.* vide Cl. *Ernesti* ad *Xenoph. Memor.* II. p. 75.

P. 127. Vs. 20. Ἔρωτα καινὸν καὶ Καλλιρρόης παραμύθιον] potuisset etiam omissa conjunctione per adpositionem & ἐπεξήγησιν protulisse. nunc accipiendum ceu per enallagen dictum καινὸς καὶ παραμύθιον. Ut *Sallustianum* illud, *natura imbecilla atque aevi brevis. Lamprid. Alex. Severo.* 27. *itinerarium atque pluviae* ubi alii *pluviale.* 46. *locorum civilium & militum.* pro *militarium.* quamvis forte haec ex compendiosa scriptura nata caussari possis. ut *singulis justitiae virum* pro *singularis.* ap. *Firmicum* L. I. I. III. *octava pag. ejus capitis.* ap. *eundem* L. III. XII. II. *saepissima ratione decipiat*, vellem mutari in *saepe pessima.* licet *saepissimus* Grammaticis celebretur. apud *Manethonem* L. V. 85. ubi *Codex* habet, καὶ διδόασι γονὴν, ἐπιπένθιμον ὄμμασι δάκρυ. editor separavit vocem ἐπὶ πένθιμον. forte placuerit vox ἐπιπένθιμος *Manethoni.* & tum non inelegans nasceretur appositio γονὴ, δάκρυ ἐπιπένθιμον ὄμμασιν. alias ista figura ei placuit. ut L. IV 371. cujus versus emendationem p. 131. *Animadversionum* proditam stabilit *Firmicus* L. VIII. XXIII. 9. *Obstetrices faciet vel alienos liberos nutrientes.*

P. 127 Vs. 22. Ἐκ τῆς ἀναπνοῆς καὶ τοῦ σχήματος] vide L. I. IV. 8. 4. πρώτη τοῦ ἀνδρὸς ᾔσθετο τὴν ἀναπνοήν. apud *Heliodor.* L. VII. 320. ἀναγνώρισιν tractantem *Theagenis & Charicleae*, Theagenes non modo haud agnoscit *Charicleam*, mendicantis veste ornatam, verum, postquam jam amplexus ab ipsa tulisset, jam gemitus & ejulatus audisset, etiam eo devenit incogitantiae, ut amanti colaphum inpingat, ceu alienae molestaeque feminae. Quod quidem eo magis in *Heliodoro* miror, quod ipse paucis ante versibus ita philosophatus sit. ὀξὺ γάρ τι πρὸς ἐπίγνωσιν ἐρωτικῶν ὄψις, καὶ κίνημα, πολλάκις καὶ σχῆμα μόνον. κἂν πόῤῥωθεν, ἢ κἂν ἐκ νώτων τῆς ὁμοιότητος τὴν φαντασίαν παρέστησεν. Verius profecto Noster naturae & amoris arcanum expressit instinctum. Languidius vero etiam & inprobabiliter *Theodorus Prodromus* L. VIII. 361. in conspectum amantes suos ducit, nec se agnoscere tamen facit.

P. 127. Vs. 23. Εἰ μὴ] Non dubitavi cum praestantissimo *Cocchio* particulam negantem hic inserere. mox *Apographum* ἀπεκαλύψετο & superius ἀποκαρτήρεσις. quae quem morentur!

P. 127. Vs. 25. Ἕξεις δὲ ἄνδρα, ὃν θέλεις] de hac vaticinii specie vide L. I.

L. I. XIII. 19. 18. ita eſt ominoſa & fatidica oratio Jaſonis ad Medeam ap. *Val. Flacc.* VII. 504. uti bene *P. Burmannus.*

P. 128. Vs. 4. Ἀπειλήφατε] *recuperaſtis.* eodem ſenſu pagina ſuperiore vs. 23. accipiendum. non *abſtuliſſe.*

P. 128. Vs. 4. Πεπληρώκασιν οἱ θεοὶ τὰς εὐχὰς] dignus locus qui addatur vindicandis locutionibus πληροῦν τὴν γραφήν. τὸν νόμον. τὰς ὑποσχέσεις. τὸ λόγιον. in quo *Vorſtii*, *Raphelii*, *Elſneri* elaborarunt.

P. 128. Vs. 6. Οἰκοδομῆσαι καλῶς] *in tuto firmoque ſtatu res praeſentes collocare.* eleganti metaphora ab aedificiis. alia locutione dicit L. VIII. IV. 135. 7. Τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καταστήσασθαι βεβαίως. ita *Diodor.* XXXVII. p. 538. βεβαιοῦν τὸ κράτος. & L. XX. 2. ἀσφαλῶς θέσθαι τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν. nec alia metaphora in locutione *ejusdem* L. XV. I. ἡγεμονία τεθεμελιωμένη. *Ammian. Marcell.* XVII. IX. 133. dixit *fundare utilitatem provinciarum.* ſic paſſim *munire.* & *Cic.* IX. *fam.* 2. dixit ad *aedificandam Rempublicam.* ſic ἱδρύσαι ἑαυτόν. *locum inſidere manendi animo. Lucian. Aſino* p. 603. *Xenoph.* L. VIII. K. Π. 236. B. alia ratione adhibet vocem. ἐπὶ ταῦτα. εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα. *collocate firmiter & adſtruite.*

Habet & hoc verbum vicini ſoni inſidiatorem. οἰκονομῆσαι. ut ap. *Philon.* de *Joſepho* II. p. 41. ap. *Lucian.* T. II. 62. ἐς δέον οἰκοδομήσασθαι τὴν ὕλην. ubi nunc, neſcio quam bene, οἰκονομήσασθαι. ita commiſcentur in *prima Paulli Epiſtola* ad *Timoth.* I. 4. nec inprobabiliter *Cl. Valkenarius* in *Eranio Philone* p. 172. πόλις, τὸ οἰκονόμημα non οἰκοδόμημα ſcribendum autumat. tamen vulgo ſic accipi docet *Luciani* locus in de *Gymnaſ.* p. 900. ubi ait Athenienſes πόλιν non putare τὰ οἰκοδομήματα. & ſi πόλις a πόλος, ut *urbs* ab *orbe*, etymologice verum foret.

P. 128. Vs. 8. Ἀνήνεγκαν] paſſim obvia in metaphora. *Liban. Epiſt.* LXXXIX. comparatio autem apta. affectibus & ſubito eventu mens animi & ſenſus erant quaſi ſubmerſi. unde tandem ἀνέκυψαν. ἀνήνεγκαν ἑαυτούς. ἀνεδύοντο ceu ἐκ φρέατος.

P. 128. Vs. 9. παρείθησαν] *Heſych.* παρείθη. παρελύθη. ἐχαυνώθη. ἐκρεμάσθη. ἐχαλάσθη. εἰάθη. Παρεῖται. παρείλθη. παρελύθη. παρήθη. παρελύθη. ubi recte *Guietus* παρείθη. licet *Phavorinus* quoque exhibeat, corrupto aliquo loco uſus. illud παρείλθη an modo natum ex παρελύθη. *Eunap.* 140. παρεθέντες ἐκειντο. *Photius* in *Lexico.* παρεθέντος ἐκλυθέντος. *Heliod.* VII. 319. Τότε οἱ μὲν παρείθησαν. καὶ κατενεχθῆναι μικρὸν ἀπολιπόντες, προσέπιπτον ἄμφω τῷ πατρί. VI. 292. *Theodor. Prodr.* IX. 382.

P. 128. Vs. 9. πάλιν . . . καὶ δεύτερον] nam jam ſemel ἔπεσον. ita δεύτερον αὖθις. δεύτερον ἄλλο. vide *Animadverſiones* p. 93. niſi forte putes diſtinguendum leviter poſt παρείθησαν. & καὶ δεύτερον καὶ τρίτον pro *aliquoties* accipias.

P. 128. Vs. 10. Ἔχω σε;] sic distingue. de hac formula multi multa. tetigimus antea L. v. 1. 88. 1. *Heliodor.* 1. 39. 11. 72. *Eurip. Electra* 1579.

Electra. ——— ——— ὦ χρόνῳ φανείς,
Ἔχω σ᾽ ἀέλπτως.
Orest. Κἀξ ἐμοῦ ἔχῃ χρόνῳ.
Electra. Ἐκεῖνος εἶ σύ;

an huc respexit? sed nimis obvium. *J. Pricaeus* vult ἔχειν hic *tenere* non *habere* verti. ad *Appul.* x. 226. 16.

P. 128. Vs. 10. Εἰ ἀληθῶς, εἶ Καλλιῤῥόη] sic legendum & distinguendum. ita quoque verti. admirantis, non dubitantis hic sermo. languidum nimis. *si re vera es Callirrhoe.* illa repetitio hic vim suam exserit. *Theodor. Prodromus* VIII. 365.

Ζῇς μοι, Ῥοδάνθη, κ᾽ βλέπεις τὴν ἡμέραν;
Ζῇς μοι, Ῥοδάνθη, ζῇς, ὁρᾷς, ἀναπνέεις.

rectum alterum in *Themistb. Ep.* XII. 37. ἵνα εἰ μὲν εἶ ἐκεῖνος. sic ex Codice lege.

P. 128. Vs. 12. Οὐ θυρωρὸς ἐν οἰκίᾳ] L. III. 11. 44. 26. οὐκ ἀπελείφθη ἐν ταῖς οἰκίαις οὐ παιδίον, οὐ γέρων, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐν αὐτοῖς τοῖς λιμέσι. *Basilius Homil. in Gordium* T. II. 146. 6. ἐξέλειπον τὰς φυλακὰς τῶν οἴκων οἱ φύλακες. quo loco illustrat *J. Pricaeus Appul.* L. VIII. *Met.* 161. *nudatis totis aedibus.* quia tamen hic militibus *tentorium*, nauticis *triremes*, *propria habitacula*, tribuuntur, janitori hic *sua cella*, quae Graecis οἰκία peculiariter, non male assignaretur. vide *J. Casaub.* ad *Sueton. Calig.* 57. *Vitell.* 16 praecipue quia articulus non adest.

P. 128. Vs. 14. Καλλιῤῥόης δὲ φανείσης] sibi constat Noster L. IV. 1. 64. 17. ἐκείνη μόνη τοὺς ἁπάντων ἐδημαγώγησεν ὀφθαλμούς. & merito secutus fuit magnum suum magistrum *Xenophontem* L. VI. K. Π. 170. D. Οἱ δὲ ἄνθρωποι καλοῦ ὄντος τοῦ θεάματος τοῦ Ἀβραδάτου καὶ τοῦ ἅρματος, οὐ πρόσθεν ἐδύναντο θεάσασθαι αὐτὸν, πρὶν ἡ Πάνθεια ἀπῆλθεν. Verum *Xenoph. Eph.* I. 4. primas tribuit prae Anthea Habrocomae. at aliarum spectator formarum erat iste *Ephesius.*

P. 128. Vs. 15. Ὡς μόνην οὖσαν] L. v. III. 83. 23. Καὶ οὐδεὶς ἐδόκει Ῥοδογούνην παρεῖναι. εἶναι aliquando παρεῖναι. sic ἀπὼν &. ὢν opponuntur apud *Sophoclem Antig.* 1120.

——— ——— Οἵ τ᾽ ὀπάονες
Οἵ τ᾽ ὄντες, οἵ τ᾽ ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν
Ὁρμᾶσθ᾽ ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.

&

Digitized by Google

& hac ratione quibusdam visus fuit locus *Aristaeneti* L. II. *Ep.* 2. quodammodo posse defendi. Σὺ δὲ ὀφθεῖσα φλέγεις, καὶ οὐκ οὖσα τιτρώσκεις. *Quando praesens es & spectaris, uris viros: quando absens non adpares, viros vulneras & excrucias.* ejusdem sensus fere illud *Demosth.* in Ἐρωτικῷ. 248. C. καὶ ὁρώμενον οὐκ ἀποπληροῖ καὶ μεταστὰν μνημονεύεται. *Liban. Ep.* MCCLXXX. Ὃν οὐχ ὁρῶν μὲν ἀλγεῖς, ὁρῶν δὲ ὑπερχαίρεις. quod posses efferre. οὗ ἀπόντος ἀλγεῖς, ὄντος ὑπερχαίρεις. . . . . τιτρώσκειν interpretare λυπεῖν. *quovis modo afficere.* sic *Marinus* in *Proclo* C. III. ἀπαθὴς μὲν ὑπὸ χειμώνων καὶ καυμάτων. ἄτρωτος δὲ καὶ ὑπὸ τῆς μοχθηρᾶς καὶ ἠμελημένης διαίτης. sic enim ibi legendum. vulgo καμάτων. ex *Cod. vetere.*

P. 128. Vs. 15. Ἐβάδιζε σοβαρὰ] Qualis Iole ap. *Nason. Epist.* IX. 130.

Dat vultum populo sublime sub Hercule victo.

Plerumque ὑπερήφανος. ὑπέροπτος sunt ei synonyma. *Heliod.* VII. 370. Cl. *Jer. Marklandus* ad *Max Tyr.* XX. I. mitiorem ei notionem conciliare studet. *Virtus* enim ibi vocatur σοβαρὰ, ἠρέμα βαδίζουσα. & videtur σοβαρὸς de iis dici, qui gravi & reverendo passu, gestu, toto habitu ingrediuntur. quod cum fiat a dignis personis, non adeo vitiosum est. ita Rex Persarum, equo Niseo, luculenter ornatus, insidens, dicitur σοβαρὸς a Nostro L. VI. IV. 103. 15. Συβαρίτης διὰ πλατείας. ap. *Suidan*, explicatur ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων, vel, ut apud *Hesych.* & *Paroemiographos*, πορευομένων. a σοβεῖν. quod tribuitur fastuose obvios submoventibus. ita σεμνὸς & λαμπρὸς ambiguae notionis. *Aelian.* V. H. XII. 21. ~~*Aristaen.* I. VII. ἦν γὰρ ὡς ἔοικε σεμνή τε καὶ βλοσυρά.~~ ubi adhuc σεμνά. quod credo alias tetigisse. vid. L. I. V. 8. 20.

P. 128. Vs. 16. Μέσον αὐτὴν] κατὰ μέσον. Nam non placet hic ad Atticismum confugere. nec quis objiciat μέχρι μέσου ἡμέρας. ap. *Herodot.* VIII. 23. *Xenoph.* K. Π. V. 102. A. nam id accipe ut τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ap. *Theophr. Char.* X. *Lucian. Lucio.* 584. vid. *Hudchins.* ad *Xenoph* K. A. 279. (II. p. 138.) L. III. X. 61. 2. pro μέσον dicitur & μέσα. *Anthol.* VII. 10. p. 462.

Δισσῶν θηλυτέρων μοῦνος ποτε μέσσα καθήμην.

scias tamen hic te non *Agathiae* manum, sed *Planudae* habere. ille enim dederat Δισσῶν θηλυτέρων μοῦνος ποτε μέσσος ἐκείμην idem monachus scripsit ibi Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπον pro Ὁμηρικώτερον Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπον. *Heliod.* III. 134 ἐμέριζε δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέρωθεν, μεσεύοντα τὸν ἀρχιθέωρον δορυφοροῦντες. ubi *Cod. Taur.* male omittit ἑκατέρωθεν. quod necessarium.

P. 128. Vs. 16. Ἀνθη καὶ στεφάνους] *Pindar. Pyth.* IX. 219.

Πολλά μιν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι ϰ͵ στεφάνως.

nam soluti flores, & consuti in coronam, spargebantur. vide *Casaub.* ad *Sueton. Calig.* XIII. *Ner.* XXV. vid. III. VIII. 56. 21. contraria saepe constructio obvia βάλλειν τινα ἄνθεσι.

P. 128. Vs. 17. Οἶν© ϰ͵ μύρα] bene junguntur, si cogites οἶνον ἀνθοσμίαν adhibitum fuisse. vide L. I. I. 3. 6.

P. 128. Vs. 21. Οἶκ© ἐξαίρετ©] *Xenoph.* VIII. K. Π. 227. F. Ὅτι οἶκ© αὐτῷ ἐξῃρημέν© εἴη ἐν Βαϐύλωνι. κ. τ. λ. vide L. I. XIII. 18. 6.

P. 128. Vs. 22. Αποδέδεικτα] L. V. II. 80. 13.

P. 128. Vs. 22. Κλίνη χρυσήλατ©] tali etiam data *Callirrhaoe* L. I. VI. 9. 25. verum an totum lectum ex solido auro intelligemus? ipsi *magno regi* modo tribuitur κλίνη χρυσόπυς ab *Heraclida Cumano* ap. *Athenaeum* L. IV. 145. nam suffecerint laminae ex solido auro superinductae. sic lectus eburneus, sed aureis clavis memoratur *Luciano Asino.* T. II. 621. κλίνη ἦν μεγάλη ἀπὸ χελώνης Ἰνδικῆς πεποιημένη, χρυσῷ ἐσφηνωμένη. vide L. VIII. VI. 140. 18.

P. 128. Vs. 23. Στρωμνὴ] ὑποστρώματα. *Alciphro Epist. Ined.* Ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυῤῥίναις ὃν ἰδὲ τὸ χωρίον ὡς ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ, ϰ͵ ἄνθεσι ποικίλον. ἐπὶ αὐτῆς βυλοίμην ἂν τῆς πόας κατακλιθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν ταπητίων ἐκείνων, ϰ͵ τῶν μαλθακῶν ὑποστρωμάτων, νὴ Δία. *Cod.* & *Apogr.* male ἦν pro ὃν. *Apagr.* omittit τρυφεροῖς.

P. 128. Vs. 23. Βαϐυλώνιον] VI. IV. 103. 12. VIII. VI. 139. 10.

P. 129. Vs. 3. Εμφύτυ Ζηλοτυπίας ἀνεμνήσθη] *Appulejus* III. *Met.* 52. 14. *tunc ego familiaris curiositatis admonitus.*

P. 129. Vs. 7. Κεκοινωνηκέναι] vide V. D. in *Miscellan. Novis.* T. X. p. 346.

P. 129. Vs. 10. Αυτομολίας] literis transpositis dedit scriba αὐτολμίας. L. VIII. V. 137. 9. αὐτομολίας ἀνάγκη.

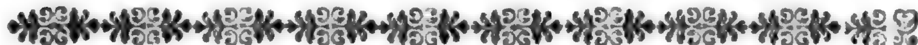
P. 129. Vs. 12. Εναϐρυνόμεν©] *Stephanus* ex *Dionis Cassii* L. XLIII. p. 234. protulit. at diligentia Cl. *D. Scotti* adjecit auctoritates *Luciani* & *Dionysii Halicarnassensis.* habet & *Hesychius.* quod autem saepe occurrat ἀμϐρύνω pro ἀϐρύνω. nemo mirabitur, qui reminiscatur quoties litera μ inseratur frustra. diximus quaedam L. V. II. 81. 25. & quidem ἄμψυχ© scribi pro ἄψυχ©. unde ap. *Platon. Phaedro* 246. B. forte ἔμψυχ© factum. Hinc ap. *Demosth.* in *Neaeram.* 866. C. in *Cod.* ξυμπεταιῶνα. pro ξυπεταιῶνα. sive potius ξυπετεῶνα. vide *Hesych.* & *Meursium* de *Populis Atticis.*

P. 129. Vs. 14. Ασπασίως λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.] *Odyss.* ψ. 296.

ἀσπάσιοι

Digitized by Google

ἀσπάσιοι λέκτροιο. *Aristaen.* I. XII. habet ἀσπάσιον. vide *H. L. Schurzfleischii Acta literaria.* p. 109. In *Homeri codicibus* aliam lectionem haberi, praeter vulgatam, nemo fide dignus memoravit.

LIBRI OCTAVI CAPUT SECUNDUM.

P. 129. Vs. 22. Ὡς καὶ στρατηγός] mirum, ni quis δὲ substituendum edicat. Videtur suum *Chaerean* optimo imperatori, *Xenophonti*, adsimulare voluisse, qui L. IV. K. A. 324. A. ᾔδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη Ξενοφῶντι καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν, καὶ εἰ καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴ τι τὶς ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον.

P. 129. Vs. 23. Πόλεμος ἀναβολὴν οὐ περιμένει] *Eurip. Heracl.* 721.

Ὡς ἐγγὺς ἀγὼν. καὶ μάλιστ' Ἄρης συγεῖ Μέλλουσι.

ubi *Scaliger* ὡ 'γὼν. *Dawesius* ἀγὼν sufficere putarit, qui ita ἀνὴρ, quoties producenda est syllaba, scribit. Nescio vero cur prima in ἀνὴρ. in ἀγὼν non possit esse ambiguae quantitatis, cum tot exempla productae in his syllabae prostent. ut & in Ἄρης. non tamen haec ambigua quantitas producenda ad voces, in quibus deficiunt veterum auctoritates. certe Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, jam *Martialis* tempore corruptum fuerit, si *Dawesium* audiamus. cum debuisset scribi ὦρες ἄρες. ita ὦνερ pro ὦ ἄνερ, ita ὦνα pro ὦ ἄνα. sed quid faciemus *Homerico* ἄνερας ἀλφηστάς? & centum aliis locis, ubi articulus vel omnino non vel coacte locum habuerit? Viderint hoc horum canonum Architectae. sed quibus forte nulli religioni fuerit versus, in quibus talia occurrant, referre inter *ridicula, stolida, absurda ac barbara*, quae invenit *Dawesius* apud *Homerum* in *deorum pugna.* p. 152. *Observationum suarum.*

P. 129. Vs. 23. Εισαχθεὶς] *Eunapius* p. 45. dicit ἐγχαρηθεὶς. quem locum hic sisto, ut insigni lacuna liberem. Οἱ δὲ ἐγχαρηθέντες „ εἰσῆλθον, πλῆθος τε ἦσαν καὶ ξιφηφόροι πάντες „ καὶ ἀντὶ . . . vulgo ἐγχαρηθέντες. *Junius.* ἐγχειρισθέντες, vertens, *manu injecta.* at hoc foret ἐγχειρήσαντες. posses etiam tum melius ἐγχειμφθέντες. Sed cur non etiam alium defectum expleam, pagina proxima?

Ἔμμεναι ἀθανάτοισι. λίνον δὲ τοι ὧδε νένευκεν.

Oooo καὶ

καὶ ὁ μὲν χρησμὸς ταῦτα εἶχεν. ὁ δὲ ἐπ'. ubi mox lege συνηπείγετο pro συνηπάγετο. & paullo ante Ἦν δ' αὖ ποιμαίνης. *Barberiniano* libro haec debentur. tolle obiter parvum defectum in *Marini Proclo C.* I. ἔτι δὲ εἰς „τὴν παρασκευὴν καὶ „τὴν ἐν τῷ λέγειν. talia supplementa, quoties novae editiones procurantur, tutissime contextui inseri possunt, immo debent. Miror aliam inter alios viam secutum fuisse *M. Meibomium* in *Musicis auctoribus*, & contentum plerumque fuisse ea in notis exposuisse. mox pessime typi dederunt στράτειαν pro στρατιάν.

P. 129. Vs. 25. Καταστησομένην τὰ ἐκεῖ] explicat *Schol. Thucyd.* I. 114. ἀτάραχον ποιῆσαι. III. 35. εἰρηνικήν. L. VIII. V. 135 27.

P. 129. Vs. 26. Ὅσον ὕπω] *jamjam. statim.* occurrit quoque passim ὅσον οὐκ vel ὁσονοὐκ. *tantum non.* & ὅσον ὄυπω, secundum quosdam, diceretur, de *futuro & instante negotio.* posteriora, *de praeterito.* sed id discrimen observatum non video. ex. gr. *Thucyd.* VIII. 26. ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. ubi *Schol.* μετ' ὀλίγον. alioqui sane ὁσονοὐκ. παρὰ μικρόν. *Thucyd. Schol.* IV. 69. alterum illud & nostrum e *Thucydide* notaverunt *Stephanus* & alii. *Xenophon*, quod memini, ὅσον ὕπω vel ὅσον οὐδέπω non utitur. quamvis L. VII. A. K. 398. D. ora *Leunclavii* habeat ὅσον ὕπω παρεῖη ἤδη. *jamjam.* sed recte ibi *Hudchinsonius* praefert ὅσον οὐ ad mentem *Thomae Magistri.* qui tamen etiam discrimen illud non animadvertit. & sic loquitur *Xenophon* L. VI. H. H. 587. A. qui pro *tantum non* adhibet L. VI. H. H. 585. E. occurrit modo *cum futuro*, modo cum *praesenti*: *Polybius* utroque utitur modo. vide L. I. 17 & 31. *Aristaen.* II. 10. καὶ ὅσον ὕπω τοῦ στόματος λόγος ἐκπηδᾷ. *& jamjam* vel si velis: *tantum non.* saepe turbas dedit haec ipsa particula non intellecta. *St. Berglerus* in *Alciphrone.* III. XXX. καὶ ὅσον οὔπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων. *& quantum numquam alias nubes adfuit avicularum.* vertit. unde & conjicit. ὅσον οὐδεπώποτε. frustra. alio mentem habuit. vertendum erat. *& statim. jam. e vestigio.* si legeretur οἷον ὕπω vel ὡς ὕπω sensus iste foret. abesset tum quoque melius articulus. vide doctiss. *C. A. Dukerum* ad *Thucyd.* V. 64. ipse tamen recte illustrarat L. I. X. Apud *Plutarchum Alex.* 38. interpres intellexit minime. licet ille saepe utatur. ut in *Romulo* 46. quare etiam in versione id narrat, quod *facturus erat jamjam Alexander, quasi jam factum.* vide locum. vicinum est ὅσον αὐτίκα. ap. *Lucian.* in *Phalar. Pr.* 192. & de *Merced. Cond.* 661. ubi legimus in nupera editione. ἐλπίσαντας δ' ὅσον αὐτίκα χανδὸν, οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος, πλέως τοῦ χρυσίου. & vertitur *sperantes quantum tauri statim plenis faucibus, nemine obturante, devoraturi sint.* ubi miraberis merito illos *tauros devoraturos.* cum in toto contextu neque *bovis* neque *tauri* vestigium exstet. at id pueris typothetarum inputetur: qui *voracitatem taurorum* magis quam *auri acervos* noverant. at si vel emen-

emendes *auri.* ὅσον χρυσίῳ male acceperunt. cum ὅσον αὐτίκα esset conjungendum. hic, ut in aliis nonnullis locis, vetus versio locum obtinuisse suum potuisset. *sperentque futurum, uti mox, nemine vetante, affatim auri bibant.* ut ad nostrum ὅσον ὅπω relabar, mirifice versum videbis ap. *Eurip. Bacch.* 1073.

Ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας.
Ὅσον γὰρ ὕπω δῆλος ἦν θάσσων ἄνω.

Quantum enim numquam antea. immo *statim. Hesych.* recte ταχύ. *Aelian.* V. H. XII. LVII. eleganter. τὰς περὶ αὐτῶν ὅσον ὑδέπω τύχας. . . videantur G. *Budaeus H. Stephanus*, *Er. Smidius* ad N. T. p. 413. C. *A. Dukerus* variis ad *Thucydiden* locis.

P. 129. Vs. 27. Πεπεισμένος] immo πεπυσμένος. vide L. VII. VI. 124. 6. *Aeschyl. Suppl.* 193. Ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

P. 130. Vs. 2. Χαιρέας ἀνέβοσε] videtur Noster totius hujus loci colorem debere *Xenophonti* L. IV. H. H. 527. B. Ἔτι δὲ καθημένου Ἀγεσιλάου, . . . ἱππεύς τις προσήλαυνε . . . ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐρωτώμενος ὅ, τι ἀγγέλλοι, οὐδενὶ ἀπεκρίνετο. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγεσιλάου . . . καθαλλόμενος [καθαλάμενος] ἀπὸ τοῦ ἵππου . . . λέγει τὸ τῆς μόρας πάθος. ὁ δὲ ὡς ἤκουσεν, εὐθὺς δὲ ἐκ τῆς ἕδρας ἀνεπήδησε, καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε.

P. 130. Vs. 3. Αὐτοῦ λαβομένη] cum genitivo *apprehendere.* cum quarto casu *capere. auferre.* & paullo aliter notat. vide L. III. VII. 55. 1. licet forte ibi casus non spectet ad λαβών. ita *Callistratus Imag.* VI. 398. προσιόντος καιροῦ λαβέσθαι ῥάδιον . . καὶ οὐκ ἔστιν ὀλιγωρηθέντα λαβεῖν τὸν καιρόν.

P. 130. Vs. 5. Ἤδη σοῦ καταφρονούντων] non est distinctio in *apographo* post ἤδη. me male habet hoc adverbium hic. Nam certe adhucdum non despectus erat suis Chaereas. quare melius forte referatur ἤδη ad praecedens participium, & ἀσύνδετος agnoscatur oratio. de quali egimus. L. VI. II. 99. 19.

P. 130. Vs. 5. ἐν χερσὶ] τοῦ βασιλέως. p. 131. 8. εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου αὐτοὺς ἐμβαλεῖν.

P. 130. Vs. 6. Μετὰ τέχνης] L. I. II. 4. 17. *Lucian. Epist. Saturn.* p. 417. κατὰ τέχνην. *Psellus* de *Op. Daem.* 50. σὺν τέχνῃ καὶ μάλα σοφιστικῶς. Τέχναι. saepe *artes belli. strategemata.* hic dolus dissimulandae cladis vulgatissimus.

——— ——— *nam tristissima rerum*
Castiganda duci, vultuque premenda sereno.

ut ait *Val. Flacc.* III. 369. forte debeat *Xenophonti* L. I. H. H. 447. D. IV.

D. IV. 518. D. sed passim. *Tacit.* IV. H. 34. *Dion Cassius.* LI. 446. B. mox *Apogr.* ἐπειδὴ & κατῶν.

P. 130. Vs. 12. Σαλπιστὴς] In *Codicibus* saltem haec scriptura etiam ap. optimos auctores. ap. *Theophr. Char.* XXV. unde & Latinis placuit: quibus tamen etiam, ut Graecis, *salpicta* dicitur. ap. *Firmicum* VIII. XXI. 8. lege *salpictas reddet.* ita συρικτής. sed sincerior scriptura σαλπιγκτής. συριγκτής. ut *optimus Codex* in *Theocr. Idyll.* VIII. 9. sic σαλπιγκταί. in *Regio Codice Dionis* p. 431. *Bibl. Coislin.* ubi tamen p. 492. habes ἴυξ pro ἴυγξ. sic in *Sophocl. Antig.* 625. in *Vaticano* πολύπλανος pro πολύπλαγκτος. & in *Aeschyl. Pers.* 891. μεσάκλους pro μεσάγκλους. saepe Γ deficit. ut in temporibus nonnullis τῆς ἐλέγχω. saepe abundat. in multis orthographia diversa pro saeculo obtinuit. V. V. D. D. egerunt de hac voce plurimi. suffecerint. Cl. *V. V. Duker.* ad *Thucyd.* VI. 69. *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* 69.

P. 130. Vs. 13. Εντεθειμένοι] ut διαπεπραγμένος. πεπορισμένος. κατεσκευασμένος. ἐξειργασμένος. κατειργασμένος. quod repositum velim in *Menandri Plocio* vs. 2.

Ἐπ' ἀμφότερά νυ χ' ἡ 'πίκληρος οὔατα
Μέλλει καθευδήσειν. κατείργασαι μέγα
Καὶ περιβόητον ἔργον.

nunc metro corrupto editum κατεργάσασα μέγα.

P. 130. Vs. 14. Ἔλυον τὰ ἀπόγαια] alii λύσαντες adhibent. potes suspicari ἐλύοντο τά. recte *Apographum* ἀπόγεια. *Glossae.* ἀπόγεια. *retinacula.* *Chion Ep.* IV. 27. licet ἀπόγαια item probum. sic in aliis vocabulis. effugit me etiam haec subreptitia mutatio.

P. 130. Vs. 15. Ἀγκύρας ἀνῄρουν] saepe αἴρειν & ἀναίρειν ἀγκύρας, ut L. I. XIV. 20. 20. Verum ἀναιρεῖν a *Stephano* vindicatum in ἀγκύρα. crebro hae voces miscentur a librariis & ipso usu. sic ap. *Heliod.* VI. 301. tantundem fuerit utrum legas ξίφος ἀνειλημμένη, sive cum *Taurinensi* ἀρραμένη. ap. *Artemid.* II. 61. 148. II. 9. 168. jam emendavimus alias similem confusionem. *Cl. Dukerus* religiosior forte visus fuerit nonnullis, qui χεῖρας ἀνταιρομένους pro ἀνταιρομένας in *Thucydidis* L. III. 32. servaverit.

P. 130. Vs. 16. Παριὼν Χαιρέας δὲ] In optimis Gr. L. auctoribus dislocatio voculae δὲ non infrequens. *Xenoph. de R. Eq.* p. 951. B. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἤδη δὲ ἱππαζόμενοι ἵππων. qui locus turbatus videtur a sciolo. vide *Leunclavium* ad L. VII. H. H. 627. C. Καὶ οἱ περὶ τὸν Θηβαῖον δέ. & quando periodus incipit a vocula Καὶ, fere δὲ tertia vel quarta sede collocatur. ap. *Diodorum* XX. 85. πρὸς τὰς θέσεις τῶν ὀργάνων δὲ ὁ Δημήτριος. ubi quoque male turbatur. Noster L. I. I. 3. 13. IV. I. 62. 6. hic autem

Digitized by Google

autem dubites, utrum παριὼν non potius referendum sit ad superiora ἐπεραΐε παριών. Χαιρέας δέ. nam de processu Chaereae satis jam actum. tamen etiam potes conjungere παριὼν εἰς τὰς τριήρεις. & hoc praestat.

P. 130. Vs. 17. Λεληθὸς] cur ita? Nam poterat hoc facere palam, praesertim praetextu insulae incustoditae praesidiis firmandae. at ita cape locum. clandestinum hoc praeceptum re vera datum praefectis, ut occuparent Cypron, a regiis copiis nondum occupatam; unde in Siciliam reditum capesserent. vulgo autem persuadendum erat, se descensionem facturos in hostiles aliquas ad mare oras, puta Sidona. sic Persa L. VII. IV. 120. 24. πυθόμενος δὲ Τύρον ἑαλωκέναι περὶ Σιδῶνος ἐφοβεῖτο.

P. 130. Vs. 17. Ἐπὶ Κύπρου κρατεῖν] nempe τῆς ὁδοῦ ἐπὶ Κύπρου. non videtur multum abire Latina locutio *tenere*. *Ovidius* III. *Met.* 690.

—— —— Diamque tene: delatus in illam,
Accensis aris Baccheia sacra frequento.

Lucan. VI. 321.

Hesperiam potui, motu surgente, tenere.

ita τελεῖν εἰς τινὰ τόπον per ellipsin vocis τὴν ὁδὸν dicitur. si cui κρατεῖν omnino displiceat, levi metathesi reponat καταρεῖν. cujus obvius est usus. *Themistocl.* *Ep.* XI. 34. ἐκεῖθεν ἡ ναῦς δὲ ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. ubi *Cod.* mox μέντοι pro μόνου exhibet. at contra illud μέντοι mutes in μνήμης in *Proclo Marini* C. XXXI. vel utrumque retine. a voce κρατεῖν longius abeunt, quam ut de iis cogitari possit, vulgatissimae locutiones κατασχεῖν. κατέχειν nostro sensu. pro quibus dubito an ἔχεσθαι recte repositum sit ap. *Herodot.* V. 47. εἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην. mihi videtur longe praestare aliarum editionum & *Codd.* ap. *Galeum* lectio, ᾤχετο πλέων. exempla habet *Portus. Plato Theag.* 130. ᾤχετο ἐκπλέων. *Lysias* p. 364. *Lycurg.* in *Leocr.* §. 6. ap. *Xenoph.* K. A. I. 253. ἔχονται male pro οἴχονται. vide etiam Cl. *Valkenar.* ad *Ammon.* in ἀποδρᾶναι. L. III. III. 46. 16. ἐπὶ Κρήτης τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι dixit.

P. 130. Vs. 17. ὡς δῆτα ἀναγκαῖον] eadem ratione dictum, qua ἐξόν. δέον. προσταχθὲν. ἐπαγγελθὲν.

P. 130. Vs. 19. Πνεύματι φορῷ] *Dion Cass.* L. 440. A. *Thom. Mag.* Φορὸς ἄνεμος. ὁ τοῖς πλέουσι δεξιός. καὶ φορός. ἡ συκῆ σύκων ἤγουν φοράν σύκων ἔχουσα. quod exemplum videtur ignorasse *H. Stephanus*, unde petierit *Budaeus.* ap. *Schol. Luciani Lexiph.* II. 337. φορῷ τῷ πνεύματι legebatur. ubi *Solanus* εὐφόρῳ. non opus. nisi ex *Codice*. vide *Ammon.* in φορός. & ad L. III. VI. 52. 25.

P. 130. Vs. 19. Ἱερὸν Ἀφροδίτης] Hujus in Papho Veneris templi memoria in *Numis*. vid. *Tacit. Ann.* III. 62. & II. H. 34. ubi *Titus spectata opulentia donisque regum, ... de navigatione primum consuluit.* Haec Charito rursus pro more adplicuit Chaereae suo.

P. 130. Vs. 21. Ηρώτων] L. III. VI. 53. 9.

P. 130. Vs. 22. ἐξεβίβασε] vulgatissimi usus. *Thucyd.* VI. 69. ἐκβιβάζειν τινα τῶν δικαίων λόγων. *Schol.* ἐκτρέπειν explicat. in *codicibus* quibusdam ἐκβιάζειν. doctiss. Interpres utrumque aptum merito censet. in receptam tamen lectionem pronior fuerim. nec hic solum hae voces commiscentur. vide *Vann. Criticam* p. 537.

P. 130. Vs. 24. Εἱστίασε τὴν στρατιὰν] *Xenoph.* K. A. VI. 370. Θύσαντες δὲ τῶν αἰχμαλώτων βοῶν καὶ ἄλλα ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον. potes hic quiden ἱερεῖα interpretari *animalia*. sed tamen mox sacrificium perficitur. vid. *Casaub.* ad *Athenaeum* I. XI. 36. *Sch. Homer. Iliad.* X. 159. *Odyss.* A. 23.

P. 130. Vs. 25. Οἱ ἱερεῖς, ἦτοι δέ εἰσι καὶ μάντεις] *sacerdotes* simul & *baruspices*. hic intelliguntur Paphii sacerdotes. alioqui tales exercitum sequebantur. vide *Thucyd.* VI. 69. & ibi laudatum *Pollucis* locum. *Xenoph.* H. H. VII. 629. A K. A. IV. 324. Οἱ μάντεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν. quod Latini dicunt *porricere in fluctus.* vide *Cerdam* ad *Virgil.* V. 776. nec dubitare debebat *Xenophontis* ad l. l. *interpres. Hesych.* Ἱερεύς. ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος. ita in *Inscriptione* in *Tom.* III. *Etrusc. Inscr.* p. 97. *sacerdoti & aruspici. publico. ex genere. sacerdotium.* consulatur ibi *doctissimus A. F. Gorius.* dedit quoque Cl. *Muratorius.* T. I. CLXX. 8. ex *Vignolii Selectis.* p. 305. In alia ap. *Fabrettum* p. 677. ex quo eruditissimus *Abbas Oliverius* in *Marmorib. Pisaurensibus* edidit p. 58. *avispex extispicus sacerdos publicus, privatus.* ut quidem plenius legitur ap. *Donium* Cl. IV. 42. ubi *publicus* abest tamen. uti quoque ap. *Murator.* T. I. CLXXI. 7. tamen *publicus* bonum. & ante *privatus* videtur quid excidisse.

Sacrificium autem hoc ἐμβατήριον. ut felicibus ominibus mare iterum ingrederentur. ut ap. *Heliod.* IV. 196. Καὶ τήνδε τὴν θυσίαν ἄγει τῷ Θεῷ τῷ φήναντι, νικητήριον τε καὶ χαριστήριον, ἅμα δὲ καὶ ἐμβατήριον. ubi male *Commelinus* explicat αὐλητήριον. ut animadvertit jam *Sopingius* ad *Hesych.* in hac voce. mox ibi rectius *Taur.* βελόμβυον.

P. 130. Vs. 26. Ὅτι καλά γέγονε τὰ ἱερεῖα] ita non solent loqui purioris Graecitatis scriptores, sed ὅτι καλὰ γέγονε τὰ ἱερά. vel ἱερὰ καλὰ φαίνεται vel ἐστι. vel simpliciter ἱερὰ γίνεσθαι vel φαίνεσθαι vel προχωρεῖν. tamen ἱερεῖα in hac locutione in ipso *Xenoph.* K. A. VI. 381. sed jure *Leunclavius & Hudchinsonus.* ἱερὰ praetulerunt. in *Polybio* L. VII. 3. 703. τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα. sed *Codex* meus . . . paullo ibi ante recte se habet ἱερεῖον. etiam ap. *Strabon.* L. III.

Digitized by Google

L. III. 258. B. bis occurrit μὴ γνοσφύων καλῶν τῶν ἱερείων. nec *Aldina* variat. forte Charitonis aevo hac in locutione abusus constanter obtinuerit. alioqui sane tralatitia est horum vocabulorum mixtura. vide *Apollodori Bibl.* 43. ubi *Cod.* meus vacillat cum aliis. ap *Lucian.* de *Sacrif.* I. 526. ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία. alii ἱερῶν. quod prius in *Luciano* non aeque ferendum. Apud *Ammon.* in Ἱερεῖον ... χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν, ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. ubi Cl. *Valkenarius* malebat ἱερεῖον. ibidem mox ἱερὰ ... καὶ τὰ σφάγια. *Xenoph.* K. A. I. 264. E. conjungit haec vocabula. ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. *Herodot.* IX. 60. dixit σφάγια γίνεσθαι. nempe ἱερὰ latius patent, quam σφάγια. ap. *Heliod* X. 531. *Cod. Taur.* εὐχόμεθα τῶν εὐαγεστέρων ἱερείων, τὴν δι' ἀνθρώπων θυσίαν καὶ εἰς τὸν ἑξῆς αἰῶνα περιγράψαντες. *Vatic.* consentit in περιγράψαντες. vulgo παραγράψαντες & in ἱερείων, teste *Commelino.* sed nostra collatio ejus variationis indicium non habet. praetulerim ἱερῶν: quia sequitur θυσίαν, non θύματα. περιγράψαντες etiam commodius videtur. licet alterum defendi posset. vide Cl. *Diodori* interpretem L. I. 41. vitiose porro *Vaticanus* εὐγμεστέρων.

P. 131. Vs. I. Ἄνδρες συστρατιῶται] *Xenoph.* p. 250. A. vide L. VII. III. 117. 9.

P. 131. Vs. 4. Καιρὸς δὲ ὀξὺς ἐφέστηκεν] sic *Psellus* de *Operat. Daem.* 25. καιρὸς ἐφέστηκε νῦν. ita in *Inscriptione* ap. *Muratorium* CDLVII. τοῖς ὀξέσι. interpretati sunt. *temporibus calamitosis.* sed *Jac. Elsnerus*, vir doctissimus, in *Schediasmate Critico* p. 151. ostendit esse corruptam lectionem. quam tamen praeter nominatos ab ipso agnoscit *C. Patinus* in *Commentariis* ad *Antiqua Monumenta* p. 387. emendat vero τοῖς ἑξῆς vel τὸ ἑξῆς. *consequenti tempore. consecutis temporibus.* nempe legitime intelligitur τοῖς ἑξῆς χρόνοις. malim vero verti *continuis annis.* quod Vir clarissimus, credo, explicare voluit per τὸ *alternis vicibus.* verum τοῖς ἑξῆς vix eam vim habeat. sensum omnino verum attigisse V. D. reor posses tamen etiam conjicere τοῖς ἑξῆς ἔτεσιν, eadem sententia. ap. *Marinum* C. XXVI. 63. ἔτη excidit τὰ δὲ πέντε ἔτη οὐκ ἔτι. nempe eodem modo pronuntiata fuerunt ἔτη & ἔτι. Verum καιρὸς ὀξὺς non plane hic καιρὸς χαλεπός. sed *brevis ad deliberandum opportunitas.* ita *Callistratus* in *Statuis.* VI. τὸ μὲν γὰρ πλήρωμα τῶν ταρσῶν ἀντέλεξε τὴν ὀξύτητα τοῦ καιροῦ. & in eleganti de se *epigrammate* L. IV. *Anthol.* XIV. 346. ipse Καιρὸς dicit

ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

In quo *Planudes* rursum grassatus, tum alias, tum praecipue in ultimo disticho, supponens

Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

cum

cum a manu *Posidippi* sit.

> [β] Τοὔνεχ' ὁ τεχνίτας σε διέπλασεν; [α] εἵνεκεν ὑμέων,
> Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

idem interpolavit etiam quartum distichum: quod lege

> [α] Ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; [β] ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι
> Νὴ Δία. τἀξόπιθεν δ' εἰς τί φαλακρὰ πέλει.

P. 131. Vs. 6. Απειλήμμεθα] *intercepti sumus.* male in *apographo* rursus ἀπελείμμεθα. diximus de hac confusione L. VI. VI. 106. 20. VII. III. 117. 16. libet his rursus aliquandiu inmorari. ap. *Herodot.* ἀπολαμβάνεσθαι non facile in his temporibus corrumpitur, quia ex dialecto scribuntur. ἀπολαμφθεὶς. ἀπολελαμμένος. unde *Hesych.* habet λέλαπται. εἴληπται. ap. *Strabon.* VII. 472. A. ἰχθύες οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ. uti recte *interpres* expressit. sed in contextu ἀπολειφθέντες. XVI. IX. 28. C. Sine numero haec possent augeri.

Alia confusio in hac voce ap. *Plutarch. Arat.* 324. ubi legitur διείληφεν ὁ Νεάλκης τὸν Αρίστρατον. *imaginem Aristrati delevit.* at recte *Dacierius* ex *Cod.* διήλειφεν. mox explicat ἐξαλειφομένου. contra sanam crisin *interpretes* cogitant de voce διαγράφειν.

Rursus λελημμένος & λελιμμένος conmiscentur apud *Aeschylum*, *septem contra Thebas.* vs. 361.

> Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένος.

& vs. 386.

> Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος.

ibi alii λελημμένος pro εἰλημμένος. quod probum sane. vide *Eurip. Ione* 1113. *Troad.* 373. licet *Canterus* eo offensus videatur ad *Cyclopa* vs. 432. at vellem alio exemplo probatum, εἴλημμαι *active* sumi posse. an dicitur μάχης λελημμένος. ὑπὸ μάχης. ut Latini *captus desiderio.* non puto. alii a λίπτω deducunt ἐπιθυμῶ. sic *scholiastae.* licet agnoscatur quoque altera lectio. sed etiam *Hesych.* habet ἔλιπτεν. ubi consule Cl. *Alberti. Eusthat.* p. 1398. 34. *Etym.* M. 566. 57. certe *Suidas* agnoscit λελίφθαι in λίπτω. quare credo huic verbo utroque loco *Aeschyli* controversiam non esse movendam.

Nec in his permutationibus consistitur. *Cl. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* 385 & 1055. περιειλημμένος & περελημένος. quod ab εἰλεῖσθαι, confusa censet. quod ipsum εἰλημένος rursus, ut in *Schol. Aristophanis*, quem protulit *V. Cl.* ex *Codice* meo, mutatur in εἰλυμένος, sine sensus detrimento

mento tamen, in membrana antiqua ap. *Apollon. Rhod.* 863. & ſic ap. *Herodot.* II. 8. ψάμμῳ κατειλυμένον. in aliis κατειλημμένον. non recte, ut optime *J. Gronovius.* καταλελαμμένον foret *Herodoteum.*

Denique ap. *Ariſtaen.* I. 13. legimus οὐ φέρω θέαν ἀπειλυμένου μοιχοῦ. *non fero parati moechi conſpectum.* at V. D. quem *Douzam* credo, ἀπειλημμένου. *deprehenſi* conjicit. ſenſui, quo *Mercerus* accipit, aptius foret praeteritum ἠπειλημένου. at ἀπειλοῦμαι eſt *terreor. minis conſternor.* non *minando intentor.* vide *Xenoph.* in *Symp.* 885. B. qui locus Lexicographis notatus. ſic ap. *Sophocl. Antig.* 414. πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι. Haec uno obtutu proponere placuit, ut pateat, quam multiplices ſint ſcribarum aberrationes & quam caute hae ſollemnes variationes vocalium ſint diſcernendae.

P. 131. Vs. 7. Εἴτε οὖν] ſemel ponitur. namque ſecundum εἴτε non proferri a Chaerea potuit, quia ejus ſermo a reclamantibus interruptus. an εἶτα poteſt locum habere? certe *Apogr.* habet, ut edidimus εἶτε.

P. 131. Vs. 11. Οὐδήπου] alias οὐ δήπου. eodem redit. *Plato Philebo* 53. C. ap. *Platon. Symp.* 194. C. fere adſentior *Stephano* οὐ δήπου pro οὐδήπου reponenti. niſi interrogationem tollendam autumes. vide L. I. XII. 16. 26.

P. 131. Vs. 12. Ἀναπτῆναι] reſpicere videtur *Scytharum* minas *Dario* factas ap. *Herodot.* IV. 132. ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε εἰς τὸν οὐρανόν, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω. non infrequenter hoc genere delectantur auctores. *Plat.* X. de *L. L.* 224. οὐδ' ὑψηλὸς γενόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσῃ. *Sopocles Antig.* 1314. ἀνέπταν φόβῳ. *prae metu in coelum ſubvolaverim, ut ſerver. Eurip. Hercule Fur.* 1157.

> —— ποῖ κακῶν ἐρημίαν
> Εὕρω; πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολών.

ultimum illud effugium, ſic circumloquitur *Xenoph.* L. VII. K. A. 396. D. πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα μυρίας ἐμὲ κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Verum hoc potius in pudore quam metu. vide eundem K. Π. V. 142. D. & K. A. VIII. 419. D. ita *Val. Flacc.* IV. 217. haec duo effugia conjungit

> —— *fuga ſub terras, fuga nulla ſub auras.*

prae anxietate Ariadne ſola relicta in coelum ſibi fugam praecludi queritur ap. *Ovid.* X. *Ep.* 93.

Pppp *Si mare,*

Si mare, si terras, porrectaque litora vidi.
Multa mihi terrae, multa minantur aquae.
Coelum restabat. timeo simulacra deorum.

sic quae consequi nequimus, e coelo velle petere dicimur. *Demosth.* περὶ τῶν ἐν Χερρ. 79. B. Πόθεν γὰρ οἴεσθε . . στρατιώτας τρέφειν; οὐκ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. *commeatum e coelo petere nequibit.* vide notata ad L. II. IV. 28. 19.

Venit in mentem locus *Manethonis*, ubi artificibus quibusdam, *membra volantia* attribuuntur non modo, sed & ipsi coelo cadere dicuntur. vix vero intellectus, quia non una sede corruptus. L. VI. 440.

Σὺν δὲ Ἄρηι Κύπρις καὶ ἅμ' ἠελίῳ παρεοῦσα
Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἦν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας,
Ἰπταμβύοις γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν,
Πιδναμβύας τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντι πετεινῷ.

priores tres versus non habent difficultatem. de funambulis perspicuus sermo. de quo etiam L. V. 146.

Καλοβάτην σχοίνων, ἰδὲ ἠερόφοιτον ἔθηκεν,
Ἴκαρον αἰθέριον πτερύχων δίχα καὶ δίχα κηροῦ.

de quo genere *Manilius* L. V. 440.

Et viduata volant pinnis & in aëre ludunt.

sive potius de *petauristis.* qui omnino intelligendi in tribus proximis *Manethonianis* versibus. quamvis prior horum diversum quoddam artificium notet: sed nihilominus tamen a petauristis peractum. nam illi φοροῦντες θαυμαστὰ ἄχθη κατ' ὤμους χερσί. *ferentes mirabilia prae gravitate pondera humeris, ope manuum ea sustinentes*, sunt quos L. IV. 276. respicit

Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας.

& forte vs. 443.

Ἀχθοφόρους, καμάτων τε πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντας.

licet ἀχθοφόροι potius sint *bajuli communes, qui corpus suum ad opus aliquod locare consueverint, laboriosis humeris ac dorso vitae subsidia quaerentes*, ut eos

Digitized by Google

eos describit *Maternus Firmicus.* L. IV. VII. I. sed κονοπαίκτορες; & πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντες iidem. & quos describit *Seneca* L. II. de *Ira* C. XII. genera haec conjungens. *didicerunt alii tenuissimis & adversis funibus currere, & ingentia vixque humanis toleranda viribus onera portare.* ubi *Philosophus Romanus* per *funes adversos* intelligere videtur, *funes laxos* [nostratibus *slappe koort*] quique versus incedentem contenduntur, dum scanduntur, quosque respexit quoque *Manilius* L. V. 654. ex ingeniosa *R. Bentleji* emendatione.

—— —— ac tenues ausus sine limite gressus
Certa per extentos ponet vestigia funes:
At coeli meditatus iter vestigia perdet
Pene sua, & pendens populum suspendet ab ipso.

quibus tamen forte novam gratiam concilies, si pro *pene* rescribas *pone*. nam dum scandit obvium & adversum funem, funis a tergo gressibus fit inhabilis. quamvis *J. Vossii* ad *Catullum* p. 202. conjectura non minus arrideat,

Et perna *pendens populus suspendet ab ipsa.*

nisi quod *Maniliano* more malim *ab ipso* pro *a se ipso.* ut nostrates funambuli simulare solent lapsum tam in laxis quam tensis funibus. quem periculosum casum respicere videtur quoque *Manetho* L. IV. 268.

Σχοινοβάτας τεύχει, καλοβάμονας, ὕψοθεν εἰς γῆν,
Γειτονίῃ θανάτοιο, καταῤῥιπτεῦντας ἑαυτούς.
Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐστὶν, ἐπὴν εἰς σφάλματα νεύσῃ.

J. Gronovius ultimum ex his, quos tractamus, versibus istum quoque ad lapsum forte respicere putarit, eum reddens. *cadentesque* in *nubibus* sub *ventoso alatu.* quae sane nemo intellexerit. quid quod ignorabilis est vox πίδναμαι. quare etiam aliter verti jussit ipse V. D. *Extensosque in nubibus.* sed licet πίτναμαι. *pandi. extendi.* notet. vid. *Nicandr. Ther.* 362. *Alex.* 433. *Anthol.* I. LVI. 8. 76. & recte alae & alati extendi possint dici, non duto veram hanc lectionem. nam an agatur hic de volatu incertissimum. πετεινὸς enim videtur non posse *volatum* notare, sed *alis instructum. volucrem.* legendum igitur puto.

Πιλναμένους τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντι πετεύρῳ.
admotos, adpropinquantes nubibus per aërium peteurum.

tralatitium in *Manethone*, ut hinc explicationem ordiar, ὑπὸ cum dativo pro genitivo. tum valde facile & sollemniter Δ & Λ commiscentur. πιλνάδες νέφεσι legitima locutio. *Nicand. Alex.* 312. *Hesiod.* Ἐργ. 510. *Schol. Odyssea.* N. 95. προσεπίλνατο. προσεπέλαζε. *Hesych.* πιλνᾷ. προσήγγιζε. Πίλναται. προσπελάζει. Πιλνάμενον. ἐμπελαζόμενον. Πηγνύμενον. Πιλνάδες. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. προσάγειν. qui autem extolluntur, dici *nubibus admoveri*, *nubes tangere*, quare adstruxerim? petauristae autem revera, dum periculosissima ista miracula populo exhibebant, valde elevabantur & nubibus quasi admovebantur. unde de ipsis *Manetho* L. IV. 278.

Αἰθροβάτας, πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις.

πηκτὰ ἔργα. sunt *pegmata*. in quibus petauristae artificia praestabant. subjungit vero ibi quoque

Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας.

Αἰθὴρ ibi, quod hic νέφη, & unum alterum explicat. graphice depingit petauristas *Manilius* L. V. 433.

Adnumeres etiam illa licet cognata per artem
Corpora, quae valido saliunt excussa petauro,
Alternosque cient motus. delatus & ille
Nunc jacet, atque hujus casu suspenditur ille.

de petauristis sive peteuristis multi multa. consulantur locis laudatis *Scaliger & alii. Salmasius* in variis locis *Plinianarum Exercitationum.* ut p. 693. qui nescio cur p. 149. vitiosum pronuntiet in *Glossis.* πεπεταύρισται. *cernuit.* tetigi antea. *eaedem. cernulat.* κυβιστᾷ. *cernuli* πεταυρισταί. *cernulus* πεταυριστής. πλάγιος. vocem πέταυρον vel πέτευρον. *trabs. pertica. tignum.* explicat *Hesych.* Πέταυρα. τίγνα. Πέτευρον . . . ὄργανον ποιὸν καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ, ἐστι δὲ λεπτὸν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον. vocatur autem πέτευρον ἠνεμόεν. quia μετέωρον. quia *altum. Lucilius* p. 8. *sicuti Mechanici ex alto exsiluere petauro.* ut omnia *edita. aeria. aetheria.* διηέρια. ἠέρια. sic ἠνεμόεντα. vide ἠερόθεν *ex alto. Nonnus Dionys.* XXVIII. 218. XXIX. 294. 182. ἠερίη κέλευθος. *Tryphiod.* 632. διηερίων ἀπὸ πύργων. *Salmas.* ad *Achillem Tat.* p. 555. vide a nobis observata in *Vanno Critica.* C. XII. 591. merito de his ἠνεμόεις. unde *Vopiscus* in *Carino* C. 19. *Nam & Neurobaten, qui velut in ventis cothurnatus fertur, exhibuit.* & ipsi *petauristae* in *aëre volare* dicuntur. vide in voce *Festum & Nonium.* & *Gronov.* ad *Manethon.* IV. 278. Vox autem πέτευρον non hic solummodo corrupta.

ap.

Digitized by Google

ap. *Polyb.* VIII. p. 717. pro πέτευρον in *Codice* meo πότερον. ap. *Theocr. Idyll.* XIII. 12. in *Cod.* ποτ' εὐρῷ. Haec suffecerint ad conjecturas probabiliores reddendas.

Unum addam, videri nempe legendum esse ἰπταμένοις γυίοις *volantes pedibus.* ut commodius cum sequenti versu haec jungantur. licet vero erudite *Gronovius* γυίοις *pedibus* reddiderit: quia tamen petauristae non *pedibus*, sed omni *corpore* exercebant artem, forte non ita strictim hic accipiendum fuerit. aliud est istud *Manilii* V. 443.

——— ——— dabit Natura vigorem,
Atque alacres cursus, campoque volantia membra.

P. 131. Vs. 13. Βρασίδυ συγγενὴς] Tempora bene servat. famigeratissimus hic enim in historia Laconica dux, circa Hermocratis aetatem floruit. vide *Thucyd.* II. 25. A. Βρασίδας, ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης III. 69 & 81. a *Plutarcho* comparatur *Achilli.* p. 221. D. *Symposii.* sub *Augusto* ejus posteri memorantur ab eodem in *Apophthegm.* 207. F.

P. 131. Vs. 13. Κατὰ μεγάλην ἀνάγκην τῆς Σπάρτης ἐκπεσών.] explicat *Thucyd.* L. I. 2. Ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες. ita *Schol.* in *eodem* L. I. 36. μεγάλυς καιρὺς explicat, εὐτυχίας ϗ ἀτυχίας, ἢ μᾶλλον ἀνάγκας ϗ κινδύνυς. *Suidas* in Αναγκαία τράπεζα. Ἀναγκαίας τύχης, τῆς βίας, Φησί. τυτέστι τῆς δυστυχίας. *Tacit.* I. H. 3 & 72. *supremae clarorum virorum necessitates. ipsa necessitas fortiter tolerata.* saepe ἀνάγκη est *fatum. necessitas. major deorum vis. Xenoph. Eph.* II. 42. δῆλος γὰρ εἶ μεγάλῃ τινι ἀνάγκῃ τῇ κατὰ τὴν πλάνην χρώμενος. *Lysias* p. 118. dicit ὑπὸ δαιμονίυ τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. quod *Xenoph.* H. XI. VI. 594. C. ἤδη τὸ δαιμόνιον αὐτὸν ἦγε. prior explicatio obtineat. mox negligentius *apographum*, ἐτόλμησε.

P. 131. Vs. 22. Θεῶν ὑμᾶς προσλαμβανομένων] frequens verbi notio haec in *N. F. Actis Apost.* XXVIII. 2. *Epist.* ad *Rom.* XIV. 3. & I. ubi *Beza* consulatur. προσλαμβάνειν τινι idem fere quod συλλαμβάνειν vel συλλαμβάνεσθαι. *Diodor. Sic.* XIV. 18.

P. 131. Vs. 22. Τοὺς δὲ Αἰγυπτίυς] Absolutus accusativus. *quod attinet ad Aegyptios.* sed ideo accusativus adhibetur, quia sequitur ὡς. *Xen.* K. A. V. 356. D. Κοτυωρίτας δὲ, ὡς ὑμετέρυς Φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. K. Π. II. 39. D. vide dicta ad L. VII. VI. 125. 8. deinde finis periodi huc spectat, licet alii casus interponantur. ἵνα μόνον τὺς ἔχοντας παραλάβωμεν.

P. 131. Vs. 23. Προσῆκεν] In *codicibus* centies προσῆκεν. προσήκει. προσῆκον. προσήκειν confunduntur, & non magno malo saepe. & quod qui-

 dem

Digitized by Google

dem ad *praesens* & *imperfectum* attinet, multi Grammatici notarunt hoc pro illo poni. in *Glossis*. *προσῆκεν. attinet.* sic ἀνῆκεν. *competit. pertinet, attinet.* *Plato* III. de L. L. 688. προσῆκεν. ubi tamen προσήκει aeque obtinuerit. *Xenoph.* H. H. III. 482. D. frustra *Leunclavius* ibi προσήκει pro προσῆκον reponit. ap. *Demosth.* I. *Phil.* 47. C. pro προσῆκε in plurimis *Codd.* προσήκει. sic variatur in *Timocr.* 802. B. in *Leptinea* 554. προσῆκον obtinet. si ex *Cod.* bene. eodem redit. in προσῆκον saepe ἦν reticetur. sic in *Lysia* p. 323. & 147. cur quid mutetur, nihil urguet. *Lucian. Abd.* II. 174. ap. *Plutarch.* in *Bruto* 238. Ἐλήνων γὰρ οὐδένα βιασθῆναι προσῆκεν ἔγραφε. at vulgata proba. *Demosth.* p. 83. B. *Lysias* p. 172. *Diod.* I. 41. similis inconstantia. *Porphyr.* de *Abstin.* II. 179. confer II. 141. *Artemid.* III. 20. 172. *Strabo* V. 358. C. sic in *Actis* XXII. 22. καθῆκεν pro καθήκει recte. quod tamen etiam quidam libri exhibent. sic ἀνῆκεν. ad *Colossens.* III. 18. Levia haec, at intemperie magistrorum saepe conturbata. sic χρῆν, ἔδει pro praesentibus saepe occurrere observavit dudum *H. Stephanus* in προσῆκεν. T. I. p. 1616. (1692.)

P. 131. Vs. 24. Καταστραφέντας] legendum κατασπαρέντες : : : σπεύσαντε stribligo aliter a periodo removeri nequit.

P. 131. Vs. 25. Διαπυνθάνεσθαι] *diligenter & ad unum omnes rogare.* sic *perrogare. Sueton. Aug.* XXXV. vide *Bernecer.* ad *Justin.* XXX. 15. *perservire* ap. *Vopiscum Probo* C. 18. quod *Salmasio* tamen displicet, ut non *Latinum.* at *Codd.* auctoritate recipere non dubitarim. nostrum vocabulum ap. *Strabonem* II. 159. *Plat. Theog.* 122. D. *Philebo* 38. B. διαδοξάζειν. ap. *Max. Tyr.* XVI. 8. διακνέω. *Xenoph.* K. Π. IV. 102. B. διακινδυνεῦσαι in *Cod.* regio & aliis ap. *Dionem Cass.* 778. A. quamvis ἀποκινδυνεῦσαι non spernendum. συνδιακινδυνεύειν est *Herodoti* L. VII. 220. vide ad L. I. VII. II. 15.

LIBRI OCTAVI CAPUT TERTIUM.

P. 132. Vs. 4. Σοὶ θεραπαινίδας] *Val. Flacc.* II. 114.

Has agimus longi famulas tibi praemia belli.

P. 132. Vs. 5. Μὴ πολήσειαν] μὴ ἂν ὅτας μανοίμην. VI. V. 106. 10.

P. 132.

P. 132. Vs. 6. ξένην] notione hac ex *Diodori* L. XVII. 47. adstruxit *H. Stephanus*.

P. 132. Vs. 7. Πέμψον] sic mox p. 133. 20. ἔπεμψεν οἴκαδε *remisit*. *Xenoph*. K. Π. III. 70. C. alioqui *dono mittere* interpretare. & VIII. III. 133. 3. *Herodot*. I. 106. ap. quem tamen L. III. 49. ἀπέπεμψε restituit *Jac. Gronovius* ex *membranis*. inde non damnandum.

P. 132. Vs. 8. Καὶ γὰρ αὕτη] ut nunc haec jacent, de sola regina remittenda sermo fit. tamen verba καὶ γὰρ αὕτη με διεφύλαξε partim sensu incidunt in vocem ξένην, partim aliam personam respicere videntur. & vocabula adjecta ὡς ἀδελφοῦ γυναῖκα παραλαβοῦσα aliquo modo repraesentant ea, quae leguntur L. V. III. 83. 5. ubi de *Rhodogune*. Καὶ γὰρ εἶχε πρόφασιν οἰκεῖαν, ἐπειδὴ ἀδελφὴ Φαρνάκου τοῦ γράψαντος βασιλεῖ περὶ Διονύσου. vide etiam L. VIII. V. 121. 20. quid si defectu laborat locus & explendus? εἰ δὲ μοι θέλεις χαρίζεσθαι, βασιλεῖ πέμψον αὐτὴν, καὶ Ῥοδογύνην τῷ ἀνδρί. καὶ γὰρ αὕτη . . . mox p. 133. 3. ἀνίστασο καὶ σὺ, Ῥοδογύνη, πρώτη μοι φίλη Περσίδων, καὶ βάδιζε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς. quia autem amicam fuisse *Callirrhoae* & benevolam apparet *Rhodogunem*, merito διαφυλάξαι & παραλαβεῖν ὡς ἀδελφοῦ γυναῖκα potest perhiberi. quamvis contendere quis posset παραλαβεῖν magis proprie de regina posse dici.

P. 132. Vs. 10. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς κυρία] vid. L. III. III. 46. 6. *Themist*. *Ep*. XIV. 47. Ἀλλὰ κἀκεῖνο γε, ὦ με στέργεις, εὐλαβοῦ, πρῶτον μὲν αὐτοῦ ἕνεκα. ὃς ἐμοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄξιος εἶ. ubi Cl. *Schoetgenius* rursus temere *Caryophili* conjecturam σαυτοῦ pro αὑτοῦ recepit. *Codex* habet recte αὑτοῦ. quod novimus usurpari etiam pro σεαυτοῦ. deinde *Holstenio* debentur με pro μὲν & ὃς pro ὡς. qui mox καὶ praeponit τῷ ἵνα. in eadem epistola rursus p. 45. pessime editum nuperius. τοιγάρτοι ταῦτά μοι ὅσας γε ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐκφρόντιζε. *Caryophilus* jam unde conjecerit γε ὥς φημι ἡμέρας, haeseris. at si editionem ejus inspicias, invenies vestigia hujus emendatiunculae, licet falsae. habetur enim ὅτος γε ὃς ἡμέρας. quod rectius *Holstenius* mutat in ἰσημέρας. rursus *Epist*. XVII. [*Caryophili* editionem sequor] p. 52. ὅς ἡμέρᾳ *Schoetgen*. reposuit ὅσας ἡμέρας ex sententia *Romani Editoris*. at id vitiosum. saltem scribendum foret ὅσαι ἡμέραι. sed utroque loco legendum ἰσημέραι. non in obliquo casu. porro p. 45. ὅτος in contextu fuerat: sed vitio *typi*. *Codex* recte ὅτως. Ne quis, rogo, indignetur meacrius increpare morem istum subreptitias & saepe falsas lectiones in contextum recipiendi auctorum, quos recudi homines gloriolae vel lucelli avidi saepe curant. certa enim corruptio inde manarit in optimos scriptores. malim sane, si quos tam iniquo lumine natos Critice adspexerit, ut, si iterandas suscipiant editiones veterum scriptorum, illas repraesentent cum ipsis evidentissimis typorum vitiis, ut inter alios *Dan. Hasen-*

ſenmullerus Kiloni Michaelem Pſellum περὶ ἐνεργ. δαιμ. excudi juſſit: licet *Gaulminus* jure de ſuae editionis vitioſitate apertis fuiſſet queſtus verbis.

P. 132. Vs. 10. καὶ πάντων τῶν λαφύρων] Amantium blanditiae. vide *J. Pricaeum* ad *Appul. Met.* v. 89. *domina . . . tua ſunt haec omnia.*

P. 132. Vs 11. κατεφίλησε] vide, ut Charito vafrum & blandum ſui cauſſa ingenium muliebre bene cognoverit & depinxerit. cum prae zelo & timore, ne maritus delinqueret, has feminas amotas unice cuperet, praetexit modeſtiam & gratum animum, exemplo ſanctiſſimae ſui cuſtodiae. apud reginam continentiam marito inculcans. *Juno* apud *Valerium Flaccum* L. IV. 362. non alia arte *Io* pellicem *Jovi* extorquet.

—— —— da, quam modo ditibus Argis
Campus alit, primae referentem cornua Phoebes,
Indomitamque bovem da carae munera nuptae.
Ipſa ego dilectae pecudi jam paſcua digna,
Praecipuosque legam fontes. qua fraude negaret,
Aut quos inventos timuiſſet Juppiter aſtus?

quo ultimo verſu haerent valde interpretes. ubi alii *aeſtus* pro *aſtus.* alii *inventus. inventam.* venia igitur eſto conjecturae παρακεκινδυνευμένῃ. legendum forte.

—— —— —— *qua* fronte *negaret,*
Aut quos inventae *timuiſſet Juppiter* Argos.

duas ut rationes reddat, cur Juppiter conceſſerit *inventam Io Junoni.* primo quia non dignum erat maritali amore, tantillam rem, *bovem indomitam,* uxori negare. deinde quia Juppiter nullo modo cogitare poterat, *juvencae ſuae* carae tam acrem & crudelem adpoſitum iri cuſtodem, *Argum* ſcilicet. jam neminem offenderit hic numerus plurium in *Argos*: cum centies variis de cauſſis ita loquantur optimi ſcriptores. deinde *Aſtus* & *Argos* non ita ſono abhorrent. tandem multa exempla proſtant, ubi nomina propria abierint in adpellativa: vix contra. deſperato loco aliunde felicior contingat, velim, medicina. quod autem raro adpellativa abeant in propria, conſtat. unum tamen exemplum contrarium adponam. In *Horatii Arte Poetica* vs. 67. adhuc omnes editiones ſibi concinunt, nec *codices* ulli dubium moverunt.

Seu curſum mutavit iniquum frugibus amnis,
Doctus iter melius.

at

Digitized by Google

at in *Codice*, quem contuli in Galliis, habetur *Arnus*. cum nota. *fluv.* at ne veram lectionem hanc habeamus, defendunt veteris *scholiastae* auctoritas & aliae rationes. licet *Arnus* revera quasdam subierit in alveo mutationes: vel saltem in vicinis confluentibus. In loco autem *Valerii* non obstare mihi videtur, quod proximo versu legamus,

> *Muneris illa potens custodem protinus* Argum
> *Adjungit* : *custos* Argus *placet*.

quin sibi placuisse possit videri in crebra *Argi* repetitione. verum judicium alii defaecatius adhibeant.

P. 132. Vs. 11. Τοῖς ὑπηρέταις] δορυφόροις. sine tali comitatu vix in publicum tanta matrona prodierit. mox τριηράρχης illam recipit & δορυφορεῖ.

P. 132. Vs. 13. Ἐν κοίλῃ νηί] sic L. III. III. 47. 10. Chaereas dormit ἐν κοίλῃ νηί. ibi enim honestiores cubabant. reliqui ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. in *transtris*, *foris*, *tabulatis*. *Synesius Ep.* XXXII. de servo nequam πλείτω δὲ δεδεμένος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· μὴ γὰρ εἰς κοίλην ναῦν καταβαίη. quem locum opportune advocat Cl. *Hemsterhusius* ad *Luciani Contempl.* p. 490. σὺ μὲν ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐλαθείς. vide *P. Burmannum* ad *Val. Flacc.* III. 462.

> ——— —— *pars ardua celsis*
> *Insternunt tabulata foris.*

κοίλη ναῦς saepe *carina* redditur. bene. verum aliquando totum cavum, quod a carina ima patet ad tabulata & foros κοίλη ναῦς. & eo sensu, ubi agitur de mora & somno honoratiorum in navi. *Heliod.* V. 251. τῶν μὲν εἰς τὰ κοῖλα τῆς νεὼς καταδυομένων. τῶν δὲ πρὸς μάχην ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἀλλήλοις παρακελευομένων. *tabulata* opponuntur *cavis naviculae*. *Herodot.* VIII. 119. Τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι εἰς κοίλην νῆα, ἐόντας Πέρσας καὶ Περσέων τοὺς πρώτους.

Alioqui, ut dixi, κοίλη ναῦς. *carina*. ubi *saburra*. ubi *sentina*. ἄντλος. πυθμήν. quae alioquin a κοίλῃ νηί distinguitur. *Demosth.* in *Zenothemim* p. 929. B. καταβὰς τῆς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν, διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. *Eustath.* de *Ism.* & *Ism.* VII. 257. πρὸς τὸν τοῦ σκάφους κατέδυν πυθμένα. VIII. 281. vide *Gaulmin.* ad priorem locum. & ad *Theodor. Prodr.* I. 10. p. 476. *Max. Tyr.* VI. 5. καθάπερ κοίλην ναῦν ἀφαιρεθεῖσαν τοῦ ἕρματος βραχεῖαι ῥοπαὶ σαλεύουσί τε καὶ περιτρέπουσι. *navis concava* recte ibi vertitur. nam quia *concava*, ideo saburra carens, magis jactatur. at ap. *Xenoph.* H. H. I. 445. C. τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας. male vertitur *in concavam navim*. rectius aliquanto *in carinam*. sed reddi

di debuisset *in navis cavum* vel *ad carinam.* pejus *Fr. Portus* ad *Xenoph.* p. 106. στρογγύλον πλοῖον interpretatur κοίλην ναῦν. nam πλοῖον στρογγύλον *oneraria navis* sic dicitur opposita *bellicae & longae.* πλοῖον opponitur νηΐ. Non optime *Eranius* de *diff. sign.* p. 171. Νῆες τῶν πλοίων διαφέρουσιν. νῆες μὲν αἱ φορτηγοὶ, αἱ καὶ μέγισταί εἰσιν. πλοῖα δὲ τὰ προμήκη καὶ στρατιωτικά. contrarium est verum. melius *Ammonius* p. 98. πλοῖα στρογγύλα. νῆες κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. ubi in *Aristotelis* loco ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρατηγικοῖς. *Cl. Dukerus* ad *Thucyd.* IV. 116. quem laudat eruditus *Ammonii* interpres, magis probat στρατιωτικοῖς. nec mirum haec confundi, cum στρατηγὸς & στρατιώτης. aliquando de loco rixentur. vide L. IV. VII. 75. 16. Abit nimium vox σιταγωγοῖς. alioquin ἱππαγωγὰ & σιταγωγὰ πλοῖα non male convenirent. apud *Demosth.* I. *Phil.* 49. E. πλοῖα φέροντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ ὑπηρετικά. vide *Schol.* ubi tamen etiam memorantur τριήρεις ἱππαγωγοί. saepe occurrunt ὁλκάδες σιταγωγοί. πλοῖον minus ὁλκάδι, saltem dignitate. nam ap. *Xenoph.* de *R. Athen.* 695. B. a πλοίῳ ad ὁλκάδα, ab ὁλκάδι ad τριήρη promovetur nauta. haec saepe incerti usus, ut ex laudatis jam pateat, & si conferas *P. Wesselingio V. Cl.* notata ad *Diodori* L. XIII. C. 78. 614.

P. 132. Vs. 13. οὐδὲν ἐπισταμένη τῶν γεγενημένων] igitur jam antequam Chaereas invenerat in fori basilica Callirrhoen, regina ad classem deducta fuerat.

P. 132. Vs. 14. Παραφυλακή] sine auctore circumfertur. ap. *Diodor.* L. XX. 439. ex variarum lectionum farragine ad contextum adspirare potuisset. *Eunap. Max.* 79. εὐνοῦχοι δὲ αὐτὸν ὅμως ἀμφεπόλευον καὶ παραφυλακαί τινες ἦσαν. sic *Cod.* qui ante ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίου, & mox ὑπομιμνήσκεσθαι recte. nec male mox περιεφοίτα. Industria *D. Scotti* ex *Hippocrate* & *Polybio* nostram vocem protulit. Συμφύλαξ est ipsis plane ignotum. sed est *Xenoph.* K. Π. VIII. 202. C. & alias. sed idem vir, de Graecitate optime meritus, *Platonem* adjecit. at ἐπιφύλαξ etiam huic non animadversum. quod ap. *Longum* L. I. p. 15. mallem juvenes hoc in genere industriae specimina darent, quam inmaturos ingenioli foetus periclitarentur.

P. 132. Vs. 15. Καὶ οὐδενὶ ἐξῆν] militaris mos & ex necessitate. rari casus extra bellum, ubi tam arta παραφυλακῇ hominem in cognatum genus uti non sit inhumanum & plus quam ferum.

P. 132. Vs. 18. μέγα καὶ βύθιον] vide *Bourdelotium* ad *Heliod.* I. 5. 11. *Eustath.* de *Ism. & Ism.* IX. 330. 342.

P. 132. Vs. 21. Ἤγειρε θρῆνον] Nam lamentis dominae in Persis ancillae succinebant. de *Panthea Xenoph.* K. A. V. 115. C. ὡς οὖν τοῦτο ἤκουσεν ἡ γυνή, περικατερρήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, καὶ ἀνεδύρατο. συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαί. *Lucian. Dial. Mort.* p. 375. Ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα

ἐξάρχει

Digitized by Google

ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν ταῖς γυναιξί. Orientales φιλόθρηνοι & miri in luctu artifices. verum & Graeci. vide *Sophocl*. *Antig*. 1261.

P. 132. Vs. 24. Βασιλὶς γάρ εἶ καὶ διαμφύεις] ad formulam salutandi reges Persas. *Aelian*. V. H. I. XXXII. βασιλεῦ Ἀρταξέρξη, δι' αἰῶνος βασιλεύοις, cum interpretum commentis. διαμφύεις recte in praesenti. monuimus antea in *Animadversionibus* p. 389. & alias puto. ap. *Eurip*. *Andr*. 961. *Rheso*. 96. ubi male sollicitatur. In *Ione* 578. variatur. videantur *J. Wassaeus* in *Praefat*. ad *Thucyd*. *Forsterum* ad *Platon*. p. 396. *Max*. *Tyr*. XXVI. 7. *Joann*. *Euang*. III. 36.

P. 132. Vs. 25. εὐεργέτηκας] & hic minus attendi in conferendo *apographo* cum ejus traduce. in illo enim recte εὐεργέτησας. quamvis ad sensum hoc vel illud quadrare possit. vide L. VIII. VIII. 144. 9. ap. *Alciphr*. II. II. 214. pro ἐτόλμησε. *Cod*. ἐτόλμηκας: quod stribliginum studiosis placere potest solis prae τετόλμηκας. mox ibi omittitur οὐκ ante οἰκείως.

P. 133. Vs. 3. Ῥοδογύνη] *apographum* aeque bene Ῥοδογούνη. vide L. V. III. 82. 25.

P. 133. Vs. 7. Τὸ δὲ ἦθος Καλλιῤῥόης] matrona gravis, qualem decebat imperatoris esse uxorem. animi levitatem contrarius indicat habitus. *Plato Theaet*. 145. B. ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγε. Σωκρ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος Θεοδώρου.

P. 133. Vs. 8. Καιρὸς] L. VIII. II. 131. 4.

P. 133. Vs. 9. Δημήτριος φιλόσοφος] Demetrius Philosophus Aegyptius sive Alexandrinus circa haec tempora fuit, cognomine *Chytras*. Quo de potest consuli *H. Valesius* ad *Ammian*. *Marcell*. XIX. XII. 178. multi alii *Demetrii*, *Philosophi* & ipsi. vide *Laertium* in *Demetrio Phalereo*: si cui forte magis faveris. *Apollonius Tyanensis* scribit Δημητρίῳ Σουνιεῖ, uti recte *Codex* meus. *Philostrati* L. VI. de *V*. *Apoll*. XXXIII. vide & *Tacit*. IV. *H*. 40. XVI. *Ann*. 34.

P. 133. Vs. 10. Ἡλικίᾳ προήκων] Talem decebat esse Reginae pulcrae & juvenis comitem & stipatorem: non de lascivo grege quem cinaedorum. vide *J. Pricaeum* ad *Appuleji Metam*. II. 67.

P. 133. Vs. 11. ἐγὼ ἐβουλόμην μετ' ἐμαυτοῦ σε ἄγειν] non dicit σὲ ἐπάγεσθαι. quod nimis vile vel familiare. Charito autem suo heroi etiam Philosophiae amorem περιτεθεικέναι sic voluit.

P. 133. Vs. 15. Πάντες γὰρ] requirebatur δὲ. verum mutantur usu hae voculae. vide L. VIII. V. 121. 20.

P. 133. Vs. 17. τειήρεις τὰς ἀρίστας] possis intelligere ἄριστα πλεούσας. quamvis etiam alia dote ceteris praeferendae forte fuerint. ap. *Max*.

Tyr. XXII. 3. legimus. ὐδὲ νεώσοικοι σωζόμενοι, οὐδὲ νῆες αὐταὶ πλέουσαι. quod *Cosmus Paccius* ita vertit. *non integra navalia: non item ut naves paratam habeant navigationem.* vertendum fuerat. *non quod navalia sint conservata & illaesa: non quod ipsae naves navigent, (nec in navalibus inhabiles computrescant* & *ineptae navigationi situ pereant.)* nimirum respicit ad tempora, quibus ipsa navalia una cum portu Piraeëo, Lacedaemoniorum jussu, sunt diruta & subversa. quando & certum numerum navium habere vel saltem uti Atheniensibus modo fuit permissum. deinde potest in ultimo membro respici segnities, qua circa rem nauticam aliquando versati sunt Athenienses, quando quidem naves in portubus & navalibus habebant, sed navigationi plane inhabiles, sive quod ipsae erant corruptae, vel quod deerant, qui eas inscenderent. qua de re non uno loco queritur *Demosthenes.* vox autem αὐταὶ centies ita adhibetur. *domus & ipse dominus. cella & ipse janitor. navalia & ipsae naves.*

P. 133. Vs. 17. Τὸν Ἰώνιον] vide L. III. III. 46. 12. Libro autem VIII. 102. 12. ostendimus Ἰόνιον esse contiguum mari sive sinui Adriatico: Ἰώνιον autem forte posse dici mare circa Ioniam. quamvis nihil certi fere definiendum sit. *Seneca Tragicus* aperte dixit Ἰόνιος ab Ἰωνία, in *Thyesta* vs. 142. ubi de *Myrtilo* in *Myrtoum* mare praecipitato canit

Notior Nulla est Ioniis fabula navibus.

quamvis alii malint *Ioniacus* uti. verum *Ionius*, secunda correpta, pro eo, quod ex *Ionia* etiam alias offenderis. nusquam credo Ἰώνιος de mari vel accola maris *Ionii*, Andriae vicini. verum de his abunde. Potius videamus, quo jure hic meminerit *Ionii* Charito, cum in Cypro esset, & tot alia maria essent superanda, non minus *Ionio* tempestuosa & periculosa. omnino reor nostrum per Ionium mare intelligere *mare illud Ioniam regionem adluens.* & saepe ita erratum. *Servius* ad L. III. *Aeneid.* 211. *Ionio in magno*, ait *Ionium esse sinum immensum, ab Ionia usque in Siciliam: & hujus partes esse Adriaticum, Achaicum & Epiroticum.* similia credo alias ab eo tradi. *Ovidius* IV. *Fastor.* 563. ubi describit Cereris iter ex Attica, sic loquitur.

Sunion expositum, Piraeaque tuta recessu
Linquit, & in dextrum quae jacet ora latus,
Hinc init Aegaeum, quo Cycladas adspicit omnes;
Ioniumque rapax, Icariumque legit,
Perque urbes Asiae longum petit Hellespontum.

Inter

Inter *Fragmenta Tragicorum* p. 171.

> *Impero* [Ego] *Argis, regna mihi liquit Pelops,*
> *Qua Ponto ab Helles atque ab Ionio mari*
> *Urguetur Isthmos.*

nisi ibi *Ionium mare* partem *Ionii veri* intelligas, quae sinum *Crissaeum* facit, & ita pulsat *Isthmum Corinthiacum.* & satius ita. vide *Heliod.* v. 236.

P. 133. Vs. 18. Ταύταις ἐνέβαινεν] alii praepositionem εἰς ταύτας adhibent.

P. 133. Vs. 19. Εὐζώνους] libet adponere *Servii* verba ad L. I. *Aen.* 215. sicut se habent in *Codice* meo „ [*Accingunt*] studiose parant. accinctos enim industres [vide *Ducangium*] dicimus. ut *Hor. Altius ac nunc praecincti simus. Et paribus accingimur armis.* sicut contra negligentes discinctos vocamus. ut *discinctos Mulciber Afros. Horat.* in *Epod.*

> *Quod aut avarus ut Chremes terra premam,*
> *Discinctus aut perdam nepos.* „

ubi in *Servii* editionibus adduntur haec verba. „ Ut Graeci εὐζώνοι. *expediti dicuntur* „ nempe *Serviana* ex variis consuta. quod ad ultimum *Horatii* locum attinet: etiam in antiquissima mea *membrana* deest *ut.* in aliis adest.

P. 133. Vs. 21. Ἵνα χαίροντες] Hoc moris erat. *Xenoph.* K. A. I. 261. A. Ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν. v. 360. B. καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαί τι τοὺς οἴκοι.

P. 133. Vs. 22. Ἐντιμότεροι] Ζηλωτοὺς dicit *Xenophon*, propter dona honorifica.

P. 133. Vs. 25. Τὸν κόσμον] cur exsulet haec vox ab *Heliodori* L. v. 225. quam agnoscunt *duo Commelini Codd. Vat. & Taur.* Οἷον ἡ βασίλειος αὐλὴ κόσμον οὔτε πρότερον εἶδεν οὔτε αὖθις ὄψεται. praecedit quidem δῶρον. sed id nihil officit. modo in *Apographo* τούτῳ lineolam subductam habuerat, nec non antea ultimae syllabae vocis κομιζομένων, ultima litera N deficienter ducta.

LIBRI OCTAVI CAPUT QUARTUM.

P. 134. Vs. 4. Τίς ἂν φράσοι] L. v. VIII. 91. 23. VIII. I. 128. 23.

P. 134. Vs. 5. Πῶς ἄλλοι διάφοροι] hae periodi aliquantum turbant. facile intelligimus τίς ἂν φράσοι, πόσας ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶχε πράξεις. verum π. α. διάφοροι non cohaeret. interpres legit πῶς ἀλλήλοις διαφόρους. & vertit *quam sibi diversas.* at tum ἀλλήλαις scribendum fuisset. Si repetamus τίς ἂν φράσοι. πῶς ἄλλοι διάφοροι. non multum profecerimus. etiam genitivi sequentes minus commodi. an πῶς ἀλλοῖαι ϗ διάφοροι [ἦσαν]. sic L. III. III. 45. 20. λογοποιΐαι πολλαὶ ϗ διάφοροι τὸ πλῆθος κατεῖχον. quod & ipsum non alienum foret. tamen inventum interpretis praetulerim, modo ἀλλήλαις legamus. saepe enim ἄλλος & ἀλλήλος miscentur. ap. *Xenoph.* K. A. v. 354. D. μετ' ἄλλων ὄντες. ibi ἀλλήλων. ora *Stephani*, *Leunclavii. Codd. Reg. & Eton.* non tamen necessarium. *Max. Tyr.* XXXII. 4. ὄργανον παντοδαπὰς μὲν ἱεὶν φωνάς, πάσας ἀλλήλαις ὁμολογουμένας. uti recte & ingeniose restituerunt praeclari viri *Davisius & Marklandus.* vox haec redonanda *Nemesio* de N. H. C. I. p. 22. ex *Cod.* meo. Τὰς [παρ' ἀλλήλων] ὠφελείας καρπώμεθα: φύσει γὰρ συναγελαστικὸν ϗ πολιτικὸν ζῶον γέγονεν ὁ ἄνθρωπος. *utilitates mutuas capiamus. natura enim animal congregabile & civile homo factus est.* recte hoc. at mox editur. ϗ ὥσπερ ἴδιόν ἐστι τῆς οὐσίας αὐτοῦ τὸ γελαστικόν. *atque ut proprium ejus naturae* ridere *est.* quasi philosophus docere voluisset, *risum homini & simiae solis esse datum.* sane perquam ridicule. tu ibi lege τὸ ἀγελαστικόν. vel συναγελαστικόν. *quoniam sociabilitas hominis naturae propria est.* quod mireris, *codex* utroque tamen loco γελαστικόν. *Glossae* habent συναγελασμός. nec non *Mich. Apostolius.* mox ibi *Cod* πρεσβειῶν recte. mutarunt, qui δύο ignorabant recte jungi cum feminino. ap. *Maneth.* III. 171. in *Cod.* ἀλλήλων pro ἄλλων. quem locum alias attigimus. ubi mox contra metrum editur. Κτῆσιν δ' αὐτ' ἰδίην τοκέων ἄμετρον ἔδωκε. saltem ἀμέτρητον legendum foret. sed quomodo ἰδίη si τοκέων? sensus requirit τοκέων ἀπάνευθεν ἔδωκεν. nempe *per nuptias adquirunt magnas opes a patrimonio sejunctas.*

P. 134. Vs. 5. Συνταχθέντων] L. II. I. 23. 4.

P. 134 Vs. 9. Πόλεμος ἄριστος κριτής] L. VII. V. 123. 13. Κέκρικε τὴν δίκην ὁ πόλεμος. *Homerus* saepe κρίνεσθαι ἄρηϊ. *Heliod.* VII. 311. εἰ δὲ μή, πολέμῳ κριτῇ ϗ τοῖς ὅπλοις ἐπιτρέψειν. *Demosth.* de *Cor.* 5. 22. F. τὴν τύχην κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν.

Diversa

Diversa sententia in his ejusdem *Rhetoris* περὶ εἰρήνης. 62. D. τῷ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι τὸν πόλεμον. *finitum esse. Plut. Rom.* 60. μάχη κρίσιν ὀ λαβοῦσα. alioqui κρίσις πολέμου est *eventus belli, quo hi victores, illi victi constituuntur*, ut bene observat *Cl. Wesseling.* ad *Diodor.* XIII. 553. non aliter quam ἡ τῆς νόσου κρίσις, per quam de recuperanda vel desperanda salute medico conjiciendi facultas fit. δικαιότατος δικαστὴς hic πόλεμος eodem errore dicitur, quo *duellis*, barbaro aevo, optime lites decidi crediderunt stulti mortales.

P. 134. Vs. 10. Οὐ μόνον] mihi hic ambiguum nasci videtur ex omissione conjunctionis δέ. nam ἀλλὰ καὶ τὴν σὴν sic posset referri ad Καλλιρρόην.

P. 134. Vs. 15. Ἀλεξικακεῖν] ita sane malis ex vita tollendis similis evaserit *Herculi* Ἀλεξικάκῳ. qui id nominis sibi peperit monstris domandis: injurias ulciscendo. verum videndum, an haec virtus hic requiratur, & utilis ad propositum fuerit. tum enim regi Persae vindiciae sumendae fuissent de Aegyptiis, qui regium satrapam interemerant. factiosi & seditiosi acriter puniendi forent, ne rursus turbarent publicam regni quietem. at Chaereas veniam impetrare rebellibus hic satagit. quare hoc verbi vix locum hic habiturum videtur. aliud est ἀλεξικακεῖν. *amoliri mala*, aliud *malefactoribus ignoscere*. lubenter igitur legerim ἀμνησικακεῖν. quo rariore licet vocabulo utitur *Diodor. Siculus.* L. XVIII. 56. ἀστασιάστους καὶ ἀμνησικακουμένους. *sine seditione atque sine recordatione malorum.* & regia sane & divina virtus esse praedicatur ignoscere & injurias remittere. victis & supplicibus parcere. Contra vindictae amor, crudum & ferinum praecipue in rege vitium. *Xenoph.* K. A. II. 281. C. Μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν παροιχομένων. *Lucian. Prom.* p. 191. εἰ δὲ τὸ θύμιον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν, καὶ ἑωλόν τινα μνήμην διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον, οὔτε ἄλλως βασιλικόν.

Vocem satis defendit *Diodorus*. sic ἀμνημονικώτατος *H. Stephanus*, me non invito, restituerit *Xenoph.* VII. K. A. 417. D. & ἀμνησίκακος & ἀμνησικάκως etiam observat *D. Scottus.* similia ἀμνημονεῖν. ἀμνημονεύειν. ἀμνημόνευτος. nostro μνησικακεῖν usurpatur L. IV. IV. 71. 16. posses etiam μὴ μνησικακεῖν. exciderit facile μὴ ante similem syllabam, ut ap. *Xenoph. Eph.* L. II. 32. legendum est fide *Codicis.* Σὺ δὲ μὴ μνησικακήσῃς τῶν γεγενημένων. ubi nunc male οὐδὲ μνησικακήσῃς.

Verum enim vero, licet sensus sic aptus conficiatur, quoniam ἀμνησικακεῖν vel μὴ μνησικακεῖν aliquantum abeant, malim eandem sententiam quaerere in voce longe vicinioris soni & legere ἀνεξικακεῖν. *injurias*,

rias, mala perferre. quarum enim literarum familiarior permutatio quam Λ & Ν, sive oriatur ex sono & pronuntiationis vitio, sive ex detritione lineolae ultimae in litera Ν. hinc ap. nostrum occurrit L. III. I. 41. 6. ἀναλήψας pro ἀνανήψας. inde Νίτρον & Λίτρον utraque suos habent auctores. de quo ad *Herodot.* II. 119. ad *Athenaeum* XVI. 943. ab eruditis actum & alias. & ap. *Heliodor.* VII. 349. ἔνυξε forte pro ἔλυξε restituendum. in ipso hoc nostro vocabulo e contrario peccatum in *ineditis* vetustis *Glossis Graeco-Latinis* ap. *J. Boherium.* ἀνεξίκακος *depulsor.* requiritur enim ἀλεξίκακος. ut in editis. in quibus recte ἀνεξίκακος. *paciens.* ἀνεξικακία. *clementia. pacientia.* ἀνεξικακώτατος. *clementissimus. pacientissimus.* at quis neget clementiam esse praecipuam pene virtutum, quae regium fastigium ornent. *Schol. Aristoph. Avibus* 1619. Μενετοὶ θεοί. ἀνεξίκακοι, καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. *Hesych.* in ἀνεξίκακος & in εὐτονία. ἀνεξικακία καρτερία. ὑπομονή. *Plutarcho* de *Ira Cohib.* 459. C. ἀνεξικακία opponuntur & πικρία & θυμός. Lexica vulgaria sistunt ἀνεξικακεῖν. at omnibus ignotum ἀλεξικακεῖν. sed non ideo tamen damnarim: verum quia sensui non convenit; cui quadrat omnino ἀνεξικακεῖν.

P. 134. Vs. 15. ὡς φίλοι] non adeo rusticus Chaereas, ut quod cogitaret, verbis expresserit coram rege: quibus veritatem, blandis verbis, ceu infantibus & aegris auro vel saccharo abscondita medicamina, insinuari necesse est. reticuit enim μὲν ὡς δῦλοι.

P. 134. Vs. 18. Εὐχάριστον] *Xenoph.* Κ. Π. VIII. 219. E. inter alios habet εὐχαριστότατος. alii tamen εὐχαριτώτατος. vide *Hudchins.* ad *Xenoph.* Κ. Π. II. p. 119. ap. *Alciphr.* II. IV. 246. legitur διαλάμπεις ἐπίχαρτόν τι καὶ εὐκταῖον. *Cod.* tamen ἐπιχάριτον. quae vox familiaris eidem *Xenophonti.* vide p. 894. A. vulgatam in sophista non facile moverim. ubi mox legimus σοβοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. *Codex* habet ἑαυτῇ pro σὺν τῇ. rectum fuerit αὐτῇ τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. recte quoque χεῖρες. male vero ἔφρασεν pro ἔφρασαν.

P. 134. Vs. 20. Γραμματίδιον] L. V. VII. 90. 14. habuimus γραμμάτιον & γραμματίδιον alio sensu. ibi obiter animadvertimus alteram deminutivam formam, quam hic habemus, semper producere penultimam syllabam. id docet inter alios etiam *Photius* in *Lexico.* Ὀπίδιον τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια. Hic autem *pugillares*, *codicilli* significantur. de quibus & hac voce pulcre commentatur *Cl. Hemsterhusius* in *Miscellaneis Vol.* V. p. 17. *Herodot.* VII. 219. δίπτυχος δέλτος. *Hesych.* γραμματίδιον. ὁτὲ μὲν τὸ πινακίδιον, ὁτὲ ὅμοιον γλωσσοκόμῳ. λέγεται καὶ ἐπιστόλιον. cum autem Lexicographus γραμματίδιον explicet πινακίδιον. forte intelligat πινάκιον δικαστικόν. ita sumi docet *Cl. Salmasius* de *Modo Usur.*

Digitized by Google

Usur. x. p. 672. *Hesych.* πινάκιον. τὸ λεύκωμα. [album] τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν. *Aristoph. Vesp.* 166. πινάκιον posuit pro *tabella*, qua judex condemnabat vel absolvebat. ideo adjecit τιμητικόν. *damnatorium.* quomodo optime explicat *H. Stephanus* in *Lexico.* ita τιμὴ & τιμᾶν saepe significant. locus Comici est elegantissimus. cum enim aliquem multare male vellet judex litigiosissimus *Philocleon*, post gladium vel ensem, ceu magis mortiferum quid, poscit *damnatoriam tabellam.* sic ait

> Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε ξίφος,
> Ὅπως τάχις', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

Quo joco quid urbanius & salsius. tamen *Dawesii* acumen p. 263. aliquid etiam acutius sibi invenisse visum fuit & reponit

> —— —— ἢ πινάκιόν τι τμητικόν.

quae, *ni fallatur, comici vera est manus*, & ipso interprete sonat, *aliquid incidendi vim habens*, *sive tabulae ligneae frustum.* pulcra me hercule gradatio! *date ensem, vel tabulae ligneae frustum.* Miserum Comicum, si revera ipsum deforment duo mille vulnera & ulcera, quando ea hic Chirurgus, ut promittit, ligneo tali cultro secanda & curanda suscipiet.

P. 134. Vs. 21. Λῃστείας] passive hic adhibetur. vel λῃσταί. ita λῃστήριον. ut πρεσβεία. πρεσβευταί. δουλεία. δοῦλοι. prius praestat.

P. 134. Vs. 22. Εἰμί] *Apographi* vitiosam scripturam εἰ μὴ sic recte restituit *Cl. Cocchius.* tralatitia est commutatio literarum η, ει, ι. ap. *Polyb.* p. 725. ἥκειν pro εἴκειν in *Codice* meo exaratur. contra ap. *Lucian.* de *Gymn.* 11. p. 910. εἴκειν reposuerim pro ἥκειν. ἢ καὶ πολέμιον συναρπάζοντα εἴκειν μετέωρον κομίζοντα. vulgo ἥκειν. *Plutarchus* in *Camillo* 288. hanc ἔννοιαν illustraverit. πολέμιον ἄρας τε μετέωρον εὐρώστως . . . καὶ παρέδωκε τοῖς στρατηγοῖς. sic ἡμῖν pro ἢ μὴν ap. *Heliod.* 11. 120. ut *Codex Taurin.* recte exhibet, & suspicatus fuerat *Commelinus.* contra p. 118. male *Cod.* ἡμῖν. ubi recte editur ἢ μήν. nescio an calculum adjecturus sis ei codici L. VII. 328. exhibenti πλὴν ἀλλ' ἔμοιγε διευτυχοῦσαν πλέον, ἢ τοιοῦτον κεκλήρωται τὸν ἱμειρόμενον. vulgo δὴ εὐτυχοῦσαν. διευτυχεῖν aliquando vix praepositionis vim exserere videtur. vide *D. Scotti supplementa Stephani.*

P. 134. Vs. 22. εἰμὶ γὰρ τῇ ψυχῇ μετὰ σοῦ] *Lucian. Phalar. Pr.* 192. πρὸς ὀλίγον οὖν τῇ γνώμῃ εἰς Ἀκράγαντα παρ' ἐμὲ ἀποδημήσαντες καὶ ἰδόντες τὰς παρασκευὰς αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες, εἴπατε τί δεῖ ποιεῖν. contraria sententia ap. *Appulej.* L. VI. *Met.* 119. *quamvis praesente corpore, sensibus tamen aberat.* ap. *Petron.* C. LXV. dubitant interpretes, quo accipienda

ſit ſenſu ῥῆσις. *Omnia, inquit, habuimus praeter te; oculi enim mei hic erant.* certe nihil commune habet cum noſtra locutione. adſentior *P. Burmanno*, interpretanti *rem cariſſimam.* at *J. Clerico* in *Silvis Philologicis* reponenti quis auſcultet! *cor enim meum hic erat.*

P. 134. Vs. 24. Μὴ λάβῃ δὲ πεῖραν μητρυιᾶς] *Propert.* IV. XI. 81.

Seu tamen adverſum mutarit janua lectum,
Sederit & noſtro cauta noverca toro:
Seu memor ille mea contentus manſerit umbra,
Et tanti cineres duxerit eſſe meos.

P. 134. Vs. 24. Ὃν γάμον ζεῦξον] non admodum urguere auſim mutationem in ὧν γάμον. δύο τέκνα. ὃν γάμον admittunt ἐπεξήγησιν. L. VIII. VII. I. 141. 15. τὸν γάμον ὑμῶν ὁ δῆμος ἔζευξε. inter ὁμοπατρίους, non inter ὁμομητρίους. Athenis nuptiae licitae. *S. Petitus* L. L. *Atticis* I. VI. 537. *Weſſeling.* ad *Diodor.* I. 30.

P. 134. Vs. 27. τῇ ἐμῇ χειρὶ] hoc *honoris, benevolentiae* & *fidei* cauſſa additur. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. *Epiſtola* ad *Philemonem.* vs. 19.

P. 134. Vs. 27. Ἔῤῥωσο] hoc in epiſtolis Graecanicis, quae circumferuntur, modo adeſt, modo abeſt. ſi lubet, *Alciphronis Ep.* I. XXXIV. potes annectere, auctoritate *Codicis.* qui & Λυκείῳ. ſic I. XIV. ubi ἀπωλείαν pro ἀπολείᾳ partim male, partim bene. in aliis idem obtinet epiſtolographis.

P. 135. Vs. 1. Ἀγαθὲ Διονύσιε] *Bone Dionyſi.* ſic *Polycharmus* ἀγαθοὶ ἀνήρ. L. VIII. VIII. 144. 8.

P. 135. Vs. 2. ἀπέκρυψεν ἐν τοῖς κόλποις] *Lucian.* de *Merc. Cond.* §. 27. p. 686. τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα διακονουμένοις καὶ γραμματίδια ὑπὸ κόλπου διακομίζουσι. ubi *Cod.* W. γραμματείδια exhibet a prima manu ob cauſſam notam. In *Piſcat.* 605. *Plutarch. Rom.* 73. *Propert.* II. XIII. 12. *Ovid.* I. X. 16. *Appulejus* III. 54. *immiſſa manu ſcrutatus* [*eſt. Cod.*] *e mediis papillis meis jam capillos abſconditos, iratus arripuit. Turpilius Philopatro.* ap. *Nonium.* p. 536. *Me miſeram quid agam! inter vias epiſtola excidit mihi. infelix inter tuniculam & ſtrophium collocaveram.* in *Codice uno* meo poſt *infelix* omnia deſunt: ſigno defectus extante. alter conſentit. prior locum *Plauti* exhibet ſolus. ambo in loco *Varronis*, *piſſarum* vel *piſarum* pro *pilas.*

P. 135. Vs. 3. Ταῖς τριήρεσιν ἐμβαίνειν] ἀνάττικον pronuntiat *Thomas.* alias ita locutus eſt, ſi bene memini. modo εἰσβιβάζειν cum *dativo.* antea εἰσέρχεσθαι cum eodem caſu obvium fuit.

P. 135.

Digitized by Google

P. 135. Vs. 3. Ἀυτῇ] raro adparet in *Apographo* Iota subscriptum. fere malim ἀυτή. *Callirrhoe*.

P. 135. Vs. 5. Χρυσωῦφῆ] *Apogr*. χρυσυφῆ. vocalium sejunctio probatior in his. ἰσούψης *Straboni* reddidit *Casaub*. XVII. 1151. A. 1159. A. vid. *Salmas*. ad *Vopisci Saturn*. T. II. H. A. p. 723. λινοῦφεῖον & λινυφεῖον. *Alciphr*. III. XLI. *Heliod*. V. 263. Υ ante Ο vix eliditur. βραχυόνειρος. *Plato Timaeo* 45. E. sed ante Υ in πολυύμνια & πολύμνια.

P. 135. Vs. 5. Βαβυλώνια] *Xenoph*. *Eph*. I. 10. καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης Βαβυλωνία ἐπεποίκιλτο σκηνή. *J. Vossius* ad *Catull*. p. 196. *Ez. Spanhem*. ad *Aristophan*. *Ranas* 969. L. VIII. VI. 139. 10.

P. 135. Vs. 6. Κολακευτικῶς κατακλίνασα] officiositas circa sedem jam Heroicis temporibus notabilis. *Odyss*. Δ. 123.

Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν.
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.

Theocr. *Idyll*. XV. 2.

——— ——— ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ.
Ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει κάλλιστα. καθίζευ.

Lucian. *Necyom*. p. 475. merito conjungit δουλοπρεπές τι καὶ κολακευτικόν. *Strabo* L. VI. 441. A. ἐξομηρευσάμενος θεραπευτικῶς τὴν φιλίαν.

P. 135. Vs. 7. Ἡ Στάτειρα] Hunc Atticismum si quis inprobet, consulat *Criticam Vannum* C. VII. 141. *Aristaen*. I. 27. Οὐ γάρ ἐμὲ γελᾷς, ἡ καλή, ἀλλὰ τὸν Ἔρωτα παίζεις. ubi sane in tot editionibus non dignum erat vitiosum πέζεις servari. In primis editionibus haec fuisse retenta haud improbandum: etiam antiqui alicujus orthographiam codicis animadverti, utilitatem habuerit: ut seculi morem scribendi & inde fontes errorum cognoscere addiscamus. at tam futilis & quae nunquam doctis scriptoribus probata sit, & unis ignavis librariis debeatur scriptio, cur propagetur? eadem corruptela passim obtinet. vide *Artemidorum* I. 78. 65. ubi in capitum titulis ψηφοπεκτεῖν. πονοπέκτορες. ap. *Maneth*. IV. 276. & 419.

Ἄνδρες παιδείης ἡγήτορες, ἔν τε καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο, βίον διαποιμαίνοντες.

ubi διαποιμάζοντες *Gronovius* notavit. In *Firmico* IV. II. 5. vocantur *publici liberalium artium magistri*. unde ap. *Porphyrionem*, Horatii interpretem, reponendum duxi, *hunc Flavium cathedrarum doctorem fuisse*, pro

Rrrr 2 *cathe-*

catherarum. vide *Celeb. P. Burmanni specimen Anthol. Latinae* p. 43. opponuntur his χαμαιδιδάσκαλοι. vide *Ulpian.* ad *Demosth.* de *Corona* p. 494. D. sic *Manethon* rursus L. IV. 448.

ψηφάων παίκτας * τε ϗ ἐξ ὄχλοιο πορισμῶν. * πῖκτας.

ubi ψηφάων παίκτης est diversus ab eo, qui *Scholiastis* Horatianis l. l. vocatur *calculator.* ut in meo vetusto *Codice* recte habetur. vide ejusdem Libri vss. 534 & 535. de ψηφοπαίκτας. *Suid.* in ψηφολόγοι. & *Artemid.* III. 56. ψηφάων. ut Νησάων. νησάων. consulantur *Miscellan.* Vol. VII. p. 41. rursus in *Manethone* L. V. 310. eadem balbuties. versus adscribam plusculos, ut legendos censeo.

Ὄλβον ϗ πλοῦτον ϗ χρήματα χρυσοφορητά.
Σιτοδόται, κλίται, μὴ φειδόμενοι, φιλοτίμως
Εἰς βυθὸν, εἰς ἀνέμους διαπαιζόμενοι *. δαπανῶντες * διαπαίζομενοι
Καιροῖσιν πάμπαν, τὸ πλέον δὲ περισσὰ διδόντες
Λείπονται πάντων, ἐλεύμενοι, οὐδὲν ἔχοντες

versu 308. quod habetur χρυσοφυρητὰ in metrum peccat. vs 309. Σιτοδόται. *qui frumentum populo, congiaria largiuntur. liberalitates.* ut magistratus. in *Monumento Ancyrano* Σειτομετρίαν ἔδωκεν ἀνὰ πέντε μοδίους. vs. 310. est *Propertianum* ex L. II. XIII. 46.

Haec videam rapidas in vanum ferre procellas,
Quae tibi terra, velim, quae tibi fiat aqua.

Ita legere malim. *fiat* recte se habuerit. vide *Animadvers.* 596. sic certe duo *codices* mei. δαπανῶντες editur ultima syllaba mutilatum. 311. tota vox διδόντες exciderat. vs. 312. in metrum & etymologiam prodita ἐλεύμενοι μηδὲν peccabant. locum confer cum *Firmici* L. III. C. V. §. 1. ut revertar ad nostram orthographiam. προσπαίζοντες ita exhibet *Codex* meus in *Polybio* L. VIII. 740.

P. 135. Vs. 8. Ῥάδια γὰρ πάντα βασιλεῖ] Rex, maritus tuus, ἡμεροδρόμους & ἀγγάρους & celoces commodabit libenter. quorum ipsi copia. isti etiam in Persis primum instituti. ne quis contendat βασιλίδι latere sub nomine masculino. qualia nota. sed non ubique infercienda. tamen ap. *Lucian.* in *Asino* p. 575. videtur oratio φορτικωτέρα futura, si scribatur τὴν συμπότιν. an respexit ad paroemiam ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα. vel ad Ὦ τ' ἀργύριον ἢ πάντα δεῖ καλλύνεται. vide *P. Burmannum* ad *Ovidii Ep. Heroid.* XVII. 166.

P. 135. Vs. 8. Χάριν εἴσομαι] officium praedicabo grato animo. vide L. VIII.

Digitized by Google

L. VIII. III. 133. 26. forte vota pro reginae salute in templis Syracusanis suscipienda respicit.

P. 135. Vs. 9. ἡδέως εἶδες] vide L. VI. V. 105. 19. Sed quomodo accidit, ut cum Callirrhoe una cum regina & cetera inutili turba fuerit relicta in Arado, (vide L. VII. IV. 121. 2.) *Dionysius* hunc puerum, tam imbellis aetatis, rem plenam metus, secum traxerit! Nam in castris fuisse adparet ex L. VIII. V. 138. 12. An infans fuit etiam Aradi, & nunc traditus fuit Reginae reducendus ad patrem? at id non adparet ex epistola. deinde qui Chaereas ex se natum puerulum Dionysio remitti sivisset! haec non cohaerent, nec vero similia.

P. 135. Vs. 10. Ταῦτα λεγούσης δακρύων ἐνεπλήσθη] Versum video. *haec dicens Callirrhoe lacrimis obundatur.* Immo, *haec dicente Callirrhoe*, Regina *lacrimis obundatur* & *lamentationem praeivit muliebri coetui.* vide L. VIII. III. 132. 21. In Inscriptionibus saepe occurrit *se vivo fecit.* pro *vivens.* . at an sermo Latinus Graecusque permittat, ut dicamus, *me haec dicente lacrimavi*, valde dubito. regina hic apto respicitur, & ideo perspicuitatis caussa in sequenti periodo repetitur. ἐξῶσα δὲ τῆς νεώς ἡ Καλλιῤῥόη. ne personae confundantur.

P. 135. Vs. 12. Ἐπέδωκε] cum toties ita occurrat, toties controversiam moveri miror. ἀποδιδόναι sane antiquioribus frequentius placuit. Noster, ut hic, L. IV. V. 72. 22. Male mutat *M. Solanus* in *Luciani Lucio* II. p. 569. *Porphyr.* de *Abstin.* II. 176. 177. *Heliod.* I. 49. vide *Cl. Interpr. Diodori* ad L. XIV. 47. 679. in multis formulis occurrit. χεῖρα. *Lucian.* II. 599. φάρμακον. I. 356. quae locutio etiam ap. *Eunap.* p. 99. Alio sensu ap. eunden hoc verbum restituendum p. 28. οὐκ ἔδωκεν εἰς μέγεθος. immo cum *Codice* ἐπέδωκεν. saepe peccatum omissione praepositionis, praecipue in verbis geminam nactis. ut ap. eundem p. 152. recte in *Cod.* καταναλίσκεται. p. 80. περιεφοίτα. ubi mox μειράκιον. p. 16. καὶ τὸν καταπεφευγότα νεανίσκον ἀναζητῶν. in priori voce praepositionem *Barberiniano*, in secundo debes *Medicaeo Codici.* p. 52. ὡς δὲ διημάρτανον pro ἡμάρτανον. paullo ante ridicule ibi editur παρατυχόντες τῶν γάμων. rescribe μάγων. ex *Codice.*

P. 135. Vs. 15. Ἂν ἐκάλουν] *Apogr.* ἀνεκάλουν. Non semel in *Charitone* & aliis coalitione vocabulorum peccatum vidimus. vide L. III. IV. 48. 24. in *Themistoclis Epist.* XIV. 44. ἔχωσι μὴ quod in *Codice*, mutandum in ἔχω, ἵνα μὴ. locus elegans, at nec ab *Holstenio* intellectus. Ἀλλ' ὁ Πύθιος αὐτοῖς [καὶ γάρ τοῦτό με ἐκάλουν, ὅτε περ τὸν χρησμὸν αὐτοῖς ἐξηγησάμην] οὔτε Δελφῶν οὔτε Δήλου, τὸ δ' ἐπὶ τούτοις εἶναι, οὐδὲ Ξάνθου μοῖραν ἔχω, ἵνα μὴ τελευτῶν εἰς Ὑπερβορέους ἐκτοπίσωμαι. *At ego ille Pythius* [*Apollo*] [*nam hoc nomine me vocabant, quando oraculum* [*de ligneo muro*] *ipsis interpretatus*

tatus eram] *ego ille Pythius Apollo neque Delphorum, neque Deli, &c, quantum in ipsis est, neque Xanthi sortem habeo, ne tandem ad Hyperboreos abeam.* Notum, Apollinem Delphis, in Delo, in Lycia ad urbem Xanthi vel fluvium. unde *Lyciae sortes.* oracula edidisse, nec minus constat etiam apud *Hyperboreos* cultum fuisse hunc Deum, unde & *Hyperborei Apollinis* cognomen traxit. jam cum re vera Athenienses Themistoclem Delo & Delphis morari non finerent, Sophista, pro more sectae suae, nequivit a se impetrare, quin adjiceret duo alia loca, in quibus Apollo colebatur, sed quae nihil ad rem, & de quibus in istis angustiis constituto Themistocli vero animus defuisset scribendi vel cogitandi. sed ita ludere & ingeniolum ostendere plane decebat Sophistam: cui procul omni dubio pleraeque, si non omnes, hae epistolae debentur. & frustra plumbeum gladium *Schoetgenius* strinxit contra *Bentleji* Noricae temperaturae ensem. sic sentiebat etiam *Holstenius*, non obesae naris Criticus. qui quam hunc tamen locum intellexerit, patefecit, cum legendum censuerit, ἔχω ἣν μὴ. & cum suppleverit *ad* ultimos *Hyperboreos. Cl. Schoetgenius* autem rursus manes solitos passus fuit, edens *Caryophili* falsam conjecturam μοῖραν ἰῶσιν. illud ἐκτοπίσαιμι. licet voluerit scriptor ab aliis intelligi proprie: tamen revera in ejus mente significarit modo: *ne tandem loca Apollini sacra recensendo evager ad Hyberboreos.*

P. 135. Vs 15. ἂν ἐλάλων] similis sententiae color in *Heliod.* I. 37. Καὶ οὐδ' ἂν ἔληξαν θρηνοῦντες, εἰ μή τις ὕπνος ἐπιστὰς ὑφ' ἡδονῆς τῶν γόων, ἔπαυσε τῶν δακρύων. ubi male pro τῶν δακρύων. *Vatic. aliique* τῶν θρήνων. pejus *Taur.* τον θρῆνον. nempe non intellexerunt reticeri ἔπαυσεν ἐκείνους ἀπὸ τῶν δακρύων.

P. 135. Vs. 18. Διαλλάττη] vocem restitue διαλλαχθέντες *Scholiastae Sophocl. Antig.* 527. pro διαλεχθέντες. consentiente editione Romana.

P. 135. Vs. 19. Καλὴ μὲν ἐν μέσῳ θάλασσα] sequitur καὶ ἐκδέχεται μὲν φοβερὰ πελάγη. raro competit epitheton mari tale: certe hic πελάγεσι φοβεροῖς juncto non convenit. reponere facile est κακή. sed istud hoc in loco crudius videtur. alioquin, quantumvis contrarii sensus vocabula, saepissime eundem locum obtinent in *Codicibus* his & illis. vide modo *Platon.* de L. L. IV. 858. D. *Lysian* X. p. 175. & XXVI. 594. ubi κακῶν & ἀγαθῶν crebro quoque misceri docemur. sed non puto tam frequenter. *Porphyr.* de *Abstin.* III. 140. *Ed. Cantabr. Lucian. Pisc.* I. 574. in *Erotiani Cod.* p. 40. κάκισται pro κάλλισται. *Xenoph. Ephes.* I. 12. ubi *Codice* addicente reposuit Cl *Hemsterhusius* καλῶς pro κακῶς μοι διηκονήσατε. ubi mox ex eodem fonte τῶν Ἀφροδίτης ἐρώτων & τὸ εἱμαρμένον. Posses πολλή. μακρὰ χαλεπή. sed mihi se omnino probat μεγάλη. omitti potuit prima syllaba, ut factum saepe fuisse docuimus alibi. γαλά certe pro καλά habes

ap.

ap. *Themistoclem Ep.* xx. 66. ut legit *Holstenius*. καλῶν & μεγάλων miscentur ap. *Demosthen. Olynth.* III. 40. B. ubi & meus *Cod.* Μεγάλων. puto autem Charitonem respexisse *Homeri* versum ex *Odyss.* Λ. 156.

Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ ϰ δεινὰ ῥέεθρα.

aptius hic, ut *spatiosum* simpliciter intelligas: alioqui *tempestatibus commotum & tumens* interpretareris, liceret. sic *Xenoph.* Κ. Π. v. 369. B. ὅταν δὲ χειμὼν ᾖ, ϰ θάλατlα μεγάλη ἐπιφέρεται. ut accepit *Tan. Faber*. Lucretium L. II. 558.

Disjectare solet magnum mare transtra.

tumidum. commotum. quod observat *Hudchins.* p. 439. & ante hos *Servius* ad *Virgil.* V. *Aen.* 529. *mare magnum. procellosum.* & plura ex divite penu huc facientia promsit *P. Burmannus* ad *Val. Flacc.* I. 50.

P. 135. Vs. 20. Ἐκδέχεται μὲν φοβερὰ πελάγη] vide sic iteratum μὲν. L. VII. VI. 125. I. Nil magnum feceris, si secundum in μὲ mutes. θάλασσα autem amplius patet quam πέλαγος. unde poetae πελάγη θαλάσσης dicunt [*Anthol.* IV. VIII. 23.] sed non θάλασσα πελαγέων. πελάγη partes peculiari nomine insignes. *Myrtoum*, *Icarium*, *Aegaeum*, *Ionium.* unde etiam θάλασσα ap. *Max. Tyr.* XXXII. II. opponitur *Maeotidi paludi*, *Ponto*, *Hellesponto.* nec eo loco θάλασσα interpretanda de Aegaeo mari, sed de omni alveo aquarum ab Hellesponto in Aegyptum longe lateque patente. quod mare quidam putabant natum ex irruptione Oceani per fretum Gaditanum. & id Geographi sequuntur. alii magna ex parte ortum volebant ex aqua in ipsis Septemtrionis arduis partibus collecta, & per Tanaim & paludem Maeotin, marium & aquarum matrem dictam, in humiliora defluente. *Max.* autem *Tyrius* in isto loco utramque opinionem confundit. ait enim. Ὡς ἐξ Ὠκεανοῦ ἡ Μαιῶτις, ὡς ἐκ τῆς Μαιώτιδος ὁ Πόντος, ὡς ἐκ τοῦ Πόντου ὁ Ἑλλήσποντος, ὡς ἐξ Ἑλλησπόντου ἡ θάλασσα. Nisi & gravius erret & *Maeotin* arbitratus fuerit conjungi cum *Oceano* septemtrionali, quemadmodum alii circa mare erraverunt *Caspium*, ceu circa *Istrum* se in Adriatico quoque exonerantem, ut *Val. Flacc.* VIII. 191. Nisi meatu Oceani subterraneo Maeotin ortam putarit. Sic *Val. Flaccus* sub terris agnoscit *Oceani fragorem* L. III. 403. de *Cimmeriis* populis, non illis veris, sed fictis locutus,

Stant tacitae frondes, immotaque silva comanti
Horret verna jugo. specus, umbrarumque meatus
Subter & Oceani praeceps fragor.

sic

ſic igitur ex Oceano *Maeotis* originem duxerit. In *Valerii* loco valde tentor, ut credam leve vitium ineſſe, & legendum, *ſpecus* undarumque *meatus Subter & Oceani praeceps fragor.* ut *meatus* & lapſus *fragoſi Oceani ſive aquarum ſub terris* intelligantur. quales voragines ſubterraneas & gurgites dari, quis dubitet? nec ſi auditui fidendum, alia ex cauſſa oriri crediderim incendia montis ignivomi in inſula, prope *Liparen*, *Vulcania* dicta. non enim ſine horrore, at diſtinctiſſime tamen, audivimus in ejus collis ſummitate & ad barathri illius crepidinem collocati, ingentem vim marinarum aquarum ab una parte montem ſubeuntem & ab altera parte exeuntem, quae dum pertranſibat terribili & tonitrua ſuperante ſtrepitu inferiora medii montis, qua focus ſeu caminus patebat, ſaxa ignea per os iſtud magno cum fragore exire cogebat, aëre in ſuperiora expreſſo, & ſatis alte tollebat & ejaculabatur. ea certe imago nobis naſcebatur e viciniſſimo audientibus & videntibus, immo pene tangentibus, hoc naturae mirabile phaenomenon. quae opinio, etſi naturae callentioribus viris forte poſſit non placere, a nobis deductius proponetur, ſi quando *Siculis* noſtris in lucem emitti contingat.

P. 135. Vs. 20. Πλὴν οὐ φοβοῦμαι, σὺ μοι συμπλεύσῃς] *Ovid.* XV. *Epiſt. Heroid.* 213.

> *Solve ratem, Venus, orta mari, mare praeſtat amanti.*
> *Aura dabit curſum: tu modo ſolve ratem.*
> *Ipſe gubernabit reſidens in puppe Cupido:*
> *Ipſe dabit tenera vela legetque manu.*

Plutarch. Theſeo p. 15. Λέγεται δὲ αὐτῷ [*Theſeo*] τὸν μὲν Δελφοῖς ἀνελεῖν Θεὸν, Ἀφροδίτην καθηγεμόνα ποιεῖσθαι καὶ παρακαλεῖν συνέμπορον. Sed non ſola Venus ſe rei nauticae inmiſcebat: ut ſunt dii rerum omnium omnes periti: ſed etiam *Minerva* apud *Eurip. Iphig.* in *Taur.* 1486.

> Ἴτ', ὦ πνοαὶ, ναυσθλοῦτε τὸν Ἀγαμέμνονος
> Παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
> Σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτος.

Eumenius Paneg. Conſtant. XIV. *Quis enim ſe quamlibet iniquo mari non crederet te navigante?*

P. 135. Vs. 21. Ἐνέβη ταῖς ναυσὶν] vide ſuperius ad hujus paginae vs. 3. L. V. X. 95. 20.

P. 135. Vs. 22. Καὶ κεφαλὴν καὶ χεῖρας κατεφίλησε] *Heliod* III. 159. προσεκύνει πεσών. ἐμοῦ δὲ ἐπέχοντος, ἐφίλει πολλὰ τὴν κεφαλὴν προσελθών. τοῖς τε θεοῖς ὁμολογεῖν χάριν, οὐκ ἐσφαλμένως ἔλεγον, ὧν προσεδόκησεν. ſic *Taur.* ad-

Digitized by Google

adſtipulantibus fere V. P. X. ſic L. v. 223. 245. *Eunap.* 86. *Longus* III. 86. καὶ τὴν κόμην ἐφίλησεν, ὡς τῶν ἴων κρείττονα. recte igitur *J. Broukhuſius* praefert in *Propertio* L. VI. XIV. 20. non *genae*, ſed

Et canae toties oſcula ferre comae.

blandientis eſſe etiam *comam demulcere* dictum L. VI. IV. 104. 19. *Pſellus* de *Daem. Op.* 25. ἠρέμα καταψήσας μου τὴν κόμην. ubi male βαθυστενάξας uno ductu.

P. 135. Vs. 22. Χεῖρας] hoc illiberale olim. adulatio ſenſim invexit morem hunc. *Anthol.* III. XVI. 2. 240. *Iſidorus Aegeates.*

Οὔποτε δ' ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἕκητι.

vide doctiſſ. *Schwarzium* ad *Plinii Paneg.* XXIV. *Nec tu civium amplexus ad pedes tuos deprimis: nec oſculum manu reddis.* id eſt. *cum alioquin ore ori adplicato* vel *oſculum applicantes oſculo alterius*, *oſculum* [baſium] *reddere* conſueverimus. ſuperbiores non ore, ſed manu mutuum oſculandi actum peragunt. *Juſtinus* XII. 15. *Mamertin. Juliano* XXI. Et paſſim haec obvia.

P. 135. Vs. 23. Ἵμερον πᾶσιν ἀνέθηκε] ſi haberetur ἀνέθετο ferri quodammodo poſſet. ut χάριν καταθέσθαι τινι. IV. V. 72. 19. nunc omnino legendum ἐνέθηκε. ſic fere ψυχὴν ἐνέθηκεν antea dixit. *Eurip. Supplic.* 203. πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν. *Ariſtaen.* I. XI. λήθην ἐνέθηκε. *Joſeph. Ant. Jud.* XIX. 12. 924. ἐνεποίησε θάρσος. *Lucian.* N. 906. φόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐντιθέναι. τόνον τοῖς ἄκροις. II. 910. Similis in ducem propenſio militum memoratur *Xenophonti* L. V. H. H. 544. D. *Eurip. Alceſt.* 191. de mutua ejus & familiae comitate & ſtudio.

——— ἡ δὲ δεξιὰν
Προὔτειν' ἑκάστῳ. κοὔ τις ἦν οὕτω κακὸς,
Ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.

LIBRI OCTAVI CAPUT QUINTUM.

P. 136. Vs. 1. Ὄντι δὲ αὐτῷ περὶ Χίον καὶ Τύρον] Credisne, Lector, hominem, in Caria natum: immo, ſi velis, Romae natum: credisne Charitonem, quem huc usque ſatis peritum expertus es locorum, adeo Geographiae omnis fuiſſe ignarum, ut regem Perſarum uno tempore, ceu in vicinis locis, collocarit in Phoeniciae litore & ſimul in inſula maris Aegaei ad Ioniam? an potius adſcribis negli-

gligentiae & ſtupori ſcribarum, qui ἐπέρασε & ἠγέρασε confuderint alias? itane potuit ſcribere, qui in praecedentibus dedit πυθόμενον δὲ Τύρον ἑαλωκέναι, περὶ Σιδῶνος ἐφοβεῖτο. Eo inſulſa & ignara tamen iniquitas quorundam proceſſit in recentioris paullo, immo in antiqui aevi ſcriptores, ut craſſiſſima errata ipſis inputare non vereantur. ſed iſtos homines ſuo ſibi more ſapere ſinamus. aliter plane ſe res habet in popularibus erroribus, quorum ſpecimina modo vidimus circa *Caſpium* mare & *Iſtri* amnem. hi enim revera ipſorum auctorum errores. Χῖος videtur librariis in deliciis fuiſſe ob bonum vinum. ap. *Platonem* L. I. de L. L. 628. B. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ μείζους τὰς ἐλάττους πόλεις νικῶσι μαχόμεναι καὶ καταδουλοῦνται. . . Κείους δὲ Ἀθηναῖοι. ubi dant Χίους quidam libri. ſed *Cea*, *Simonidis* patria, reſpicitur probabilius, Atticae orae vicina inſula & *Athenienſi* R. P. ſubjecta. Χῖος erat inter δυνατωτάτας νήσους. vide *Demoſth.* de *Corona* 512. A. praeterea ſocii Chii *Athenienſium*, non adeo ſub dominatu eorum, ut pleraeque Cycladum. conſule *P. Weſſelingium*, V. Cl. ad *Antonini Itiner.* 522. Κία *Ptolemaeo* dicitur Κία. ſoni vicinitas hic fraudi fuit.

P. 136. Vs. 1. περὶ Τύρον] vidimus L. VII. VI. 120. 17. a Chaerea captam. nuſquam receptam a rege commemorat, & caute quoque, ὄντι περὶ Τύρον ſcribens, poteſt videri locutus: nempe ut Rex eam reciperet. nec obſtat quod dicatur *Herculi Tyrio* ſacrificaſſe. nam ejus templum erat in continenti. in Palaetyro. vide *Curtium* IV. II. 4. nec quod mox pagina ſequente vs. 5. βασίλεια commemoret. potuerunt eſſe etiam in Palaetyro. ſed obſtat omnino, quod dicat mox πᾶν τὸ πλῆθος ἔστησεν ἐπὶ τοῦ λιμένος. portus ille nullus niſi Tyri *inſularis*. talia minus ad Chaereae res facientia, utrum & quomodo Tyros ſit recepta, lectori colligenda relinquuntur.

P. 136. Vs. 7. Σχολιμαῖς προφάσεσι] L. II. V. 31. II. *Tacit.* III. *Hiſt.* 37. *Velut pro Vitellio conquerentes ſuum dolorem proferebant.*

P. 136. Vs. 7. Σφῶν] *Iliad* Τ. 202. ubi ἑκάστη.

P. 136. Vs. 10. Δευτέρᾳ τῶν ἡμερῶν] aptum & ſufficiens navigationi ſpatium Cypro Tyrum.

P. 136. Vs. 12. ἐπέτεινεν τὴν ἀπορίαν] *intendit. auxit. Lucian. Abdic.* II. 160. τὰ τῆς ὀργῆς ἐπιτείνεται.

P. 136. Vs. 12. Σημεῖον] Erat *aquila aurea in pelta ſuper haſta. Xenoph.* K. Π. VII. 172. D. K. A. 271. D. haec ad loca *Leunclavius & Hudchinſonius* poſſunt conſuli & *Briſſonius* L. III. de R. P. 81. & 82. habetur autem apud *Xenoph.* ἀετὸς ἐπὶ πέλτης ἐπὶ ξύλου. *aquila* igitur *peltae*, *pelta cum aquila haſtae inpoſita fuerit. Hudchinſonii* ξυστοῦ non diſplicet. at *Leunclavii* ἐπὶ παλτοῦ longe probabilius deleto ἐπὶ ξύλου. Quia tamen *Philoſtratus* quoque *Icon.* II. 32. ὁ χρυσοῦς ἐπὶ πέλτης ἀετὸς habet. & ξύλου & ξυστοῦ & παλτοῦ vix receperim, eſſe putans gloſſam, & vulgatam ſervarim. praecipue

Digitized by Google

cipue quia *Hesychius* Πέλτη interpretatur ἀκόντιον. quod aptum & vim vocis δόρατος, quam alias adhibet *Xenophon*, adaequat. certe καταπέλτης & καταπάλτης idem ὄργανον. ap. *Plut.* in *Artax.* 286. Ἀλεκτρυὼν χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος circumfertur. In nauticis talia signa in usu Romanis & Graecis quoque. vide *Diod.* XIII. 46. 577. cum *Wesselingii* nota.

P. 136. Vs. 13. Μόνη] monuimus voces μόνος. τελευταῖος. πρῶτος, modo substantivos sequi: modo adverbii naturam malle eodem sensu. III. v. 53. 9. VIII. II. 130. 21. VIII. v. 137. 7. certe quamvis regina adforet, tamen rege praesente tale signum tolleretur. leve est *Apogr.* exhibere ἀίρεσθαι. voluit forte αἰρεῖσθαι. quae antea confusa vidimus. contra apud *Nemes.* de N. D. 125. διαίρων pro διαιρῶν. ubi mox ex *Cod.* forte recte adjeceris, ἄκρον τῶν στοιχείων „ τὰς ἐναντίας ταύτας ποιότητας „ τουτέστι.

P. 136. Vs. 15. Τάχα δέ τις εὑρεθήσεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων] at Aegyptii regis caput ad Persam erat delatum. deest igitur ἄλλος vel ἕτερος. vel forte aliquid amplius deficiat. mox ἔστησεν in *apographo*.

P. 136. Vs. 22. καλῶς] *omnino.* τελείως. vide *Suidan.* qui alio sensu ita interpretatur.

P. 136. Vs. 24. Τίς ἄρα] supple Τίς σ' ἄρα. vel alio loco pronomen supple, quoniam necessarium videtur.

P. 136. Vs. 27. εἰς γῆν καταλιπὼν, ἐκ θαλάσσης ἀπολαμβάνω;] An respexit Polycratis fortunam, qui annulum in mari amissum in terra inverso sortis casu recepit. vide *Herodot.* III. 42. solet saepe ita respicere aliquod memorabile factum dictumve.

P. 137. Vs. 2. πληγὴν καινὴν] L. v. v. 88. 4.

P. 137. Vs. 10. Καὶ χάριν δὲ πάλιν ἠπίστατο, ὅτι Καλλιῤῥόην μηκέτι δύναιτο ἰδεῖν] Sane necesse fuerit, ut bona fide cum σωφροσύνῃ & castimonia rex in gratiam redierit, qui gratias sibi debere visus fuerit Chaereae, quod jam amplius oculorum illecebra pellectus nequeat illiciti amoris pabula & fomites invenire. sed quomodo haec conveniant dictis. ἐπὶ παλαιῷ τραύματι ἔλαβε καινὴν πληγὴν. & Μακάριος Χαιρέας, εὐτυχέστερος ἐμοῦ. L. VI. I. 99. I. In *Xenophonte Ephesio* adfatim exemplorum dedimus omissarum periodorum: & occasione ferente etiam insigniora sistemus. quare nec hunc lacuna laborare vereor suspicari locum. Verba non, sed sensum dabo. Καὶ χάριν δὲ αὐτῷ πάλιν ἠπίστατο, ὅτι τὴν βασιλίδα ἀπολάβοι· ἐλυπεῖτο δὲ ὅτι Καλλιῤῥόην μηκέτι δύναιτο θεάσασθαι. Et alias incommode profecto nulla mentio vel praecipui beneficii fit, quod nempe Chaereas redditione praestiterit reginae.

P. 137. Vs. 11. Μακάριος] invidia ipsum de mentis statu dejecerit, si hoc coram regina, τῇ φιλτάτῃ γυναικὶ, dixerit: sed hoc in aurem Eunucho insusurrarit. an itaque verum adeo, quod Reginas Persarum regum patienter tulisse tradant pellices!

P. 137. Vs. 15. Μετέωρος ταῖς ἐλπίσι] *Aeneas Ep.* xv. *Ammian. Marcell.* xv. vi. 67. *coelo contiguus*. *Nonnus Dionys.* xxxiii. 203.

—— —— Αἰθέρος ἥπτετο Μορρεύς
Ἐλπίδι μαψιδίῃ κεφορημένος.

P. 137. Vs. 20. Κεραυνοῦ πεσόντος] *Horatiana* comparatio L. iii. *Od.* iii.

Nec fulminantis magna manus Jovis,
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.

ita σκηπτοῦ πεσόντος. *Artem.* ii. 8. 91. βορέαο πεσόντος. *Hom. Odyss.* ξ. 475.

P. 137. Vs. 21. Λόγων σκηπτοῦ βαρυτέρων] σκηπτὸς κεραυνός. *Ulpian.* ad *Demosth.* de *Cor.* 505. de eo egit *P. Burmannus* in *Jove* καταιβάτῃ C. iv. p. 246. *Theodor. Prodr.* vii. 309. βεβλημένη γὰρ εἰς τυφῶνι τῷ λόγῳ. *Eunap.* 140.

P. 137. Vs. 23. Λυπεῖσθε] L. vi. ii. 100. 10. viii. v. 136. 6. *Eumenius gratul. Const. Aug.* lx. *ut quamvis nefas esset te flente laetari.* mox vitiose ἀπέδωκε. in *Apograph.*

P. 137. Vs. 27. Πρῶτος εὐεργέτης] dignitate primus, hodie viventium. ita πρῶτος Ἰώνων. πρῶτος Μελιταίων. vide L. ii. vi. 32. 2.

P. 137. Vs. 27. ἀναγραφήσῃ] plerumque passiva notione occurrit. ideoque futurum secundum censendum est. *Plato Phaedro* 271. C. γραφήσεται καὶ λεχθήσεται. *Eunap.* 113. *Libanius Argum.* in *Demosth. Aristog.* 828. Et hoc monstrant alia tempora. ἀναγραφῆναι εὐεργέτης. *Lysias.* p. 365. 259. in Inscriptione Geloa tamen est a γραφέω. καταναγραφήσῃ. & hinc sunt γεγράφηκα & ἐγεγραφήκειν *Budaeo & Stephano* laudata ex *Synesio.* sed passim occurrunt. invito tamen librariorum & his similium lucumonum grege. sic ap. *Nemes.* de N. D. ii. p. 4. erat γεγραφήκασι. sed scriba libri mei dedit γεγράφασι. sic in *Luciano Quom. Hist. Scrib.* p. 41. legebatur συγγεγραφηκότες. sed *ea labes*, ut vocatur, *vel sine codicibus corrigenda fuerat.* Et nunc correcta est auctoritate unius scribae, Atticam hanc speciem ignorantis. videor & alias offendisse hanc formam ap. *Lucianum.* sed forte eadem jam sollers manus illam in melius restituerit.

Controversia nulla movenda est hujus futuri significationi passivae: *Lucianus Contempl.* p. 524. praetulit εὐεργέτης ἀεὶ ἀναγεγράψῃ. quid quod occurrunt passim media futura notione passiva. tamen, si *Codices* consulas,

Digitized by Google

ſulas, ſaepe profecta, non ab auctoribus, ſed a librariis, qui ſyllabam unam, qua paſſivum futurum ſaepe ſuperat medii futurum, neglexerunt. exempla ſtiti *L.* I. XII. 17. 16. ἐπιβουλευθησόμεθα ex *Taur.* reſtituendum *Heliodoro* L. VI. 293. in *Luciano* T. II. 219. ἐξαπατηθήσεται bene repoſitum.

Et ſic librarii paſſim medias ſyllabas negligunt. hinc διαχρησάμενον & διαχειρισάμενον ap. *Heliod.* VII. 364. at tamen contra L. I. 23. διαχρησόμενος pro διαχειρισόμενος *Taur.* utroque loco praetulerim διαχρῆσθαι. L. X. 501. *Taur. Vat. Xyl.* ἀναδειχθῆναι pro ἀναχθῆναι. tamen vulgata non diſplicet ἀναχθῆναι περίβλεπτον ἐπ' ἀνδρείᾳ. *Petri Ep.* I. II. 20. habet κολαζόμενοι pro κολαφιζόμενοι. in *Dione* p. 437. collationis in *Bibliothec. Coiſlin.* habes contrario vitio κατακαλυπτομένυς pro κατακοπτομένυς. eodem e fonte ibidem manavit 441. πολῦντες pro πυρπολοῦντες. ap. *Diodor.* III. 242. προσβεβηκότες pro προσβεβοηκότες. non ſemel ita peccari doctus interpres ibi admonuit. in *Demoſth.* II. *Olynth.* 25. D. βοησόμενοι pro βοηθησόμενοι. & 126. F. in *Cod.* meo. ſic praetulerim καταψηλαφήσασα prae καταψήσασα ap. *Lucianum Aſino* 582. ap. *Titian. Adverſ. gent.* LIV. καταβορβώσαντες nihili vox in contextu. inter varias eſt καταβορβώσαντες. forte καταβορβορώσαντες placeat. ſed *Cod. Gallici* lectio καταβοθρώσαντες videtur ſana. poſſes καταποντώσαντες. *Themiſtocl. Ep.* IV. 15. ἐπικαλυπτόμενοι pro ἐπικαμπτόμενοι recte *Codex.* vide *Animadv.* p. 444. 80. 10. *Plutarch. Theſeo.* 18. μικροὺς ἀνδριαντίσκυς. alii ἀνδριαντας. quod perperam probat *Bryanus.* vide Animadverſiones p. 140. 19. 20. *Eunap.* 84. τὰ αὐτὰ προσέῤῥαινε. ſatis probum. ſed meliorem ad lectionem ducit *Barberinianus Codex*, qui videtur habere προσεπέρανεν. nempe dupliciter compoſitum verbum προσεπιῤῥαίνω hic latet. προσεπέῤῥανε. quo de genere egimus. ibidem 69. κατεσπάρησαν ἢ κατενέμησαν. *Cod.* κατενεμήθησαν. non deterius, ſi ceteri ſic codices. mox ibi corrige κατετύγησαν in κατεσβύγησαν. ſed id monui jam, ſi memini. Idem p. 88. ὁ τῶν ἱεροφαντικῶν θεσμῶν παραγεὶς νόμος. *Codex* forte recte παραραγεὶς, id eſt, παραῤῥαγεὶς. ap. *Heliod.* IX. 450. legitur οἱ δὲ μακροῖς μὲν βέλεσιν, ἰῷ δὲ δρακόντων πεφρεγμένοις εἰστοξεύοντες, ὀξύν τινα ἢ ἀπότομον θάνατον ἐπέφερον. at quis dixit βέλος φράττειν ἰῷ? hoc σιδήρῳ fit. Tu lege cum optimo *MSto.* ἰῷ πεφαρμαγμένοις. *medicatis: veneno infectis.* quo minus dubites, ſcias & *Vaticanum* librum ita perſpicue exhibere. quod tamen *Commelinus* te non docuerit. *Aelian. Hiſt. Anim.* IX. XV. λέγονται δὲ οἱ Σκύθαι πρὸς τῷ σκυθικῷ, ᾧ τοὺς ὀϊστοὺς χρίουσι; ἢ ἀνθρώπειον ἰχῶρα ἀναμιγνύναι φαρμάσσοντες. V. XVI. σφῆκες φαρμάττουσι τὸ κέντρον. ubi ex *Odyſſ.* Λ. 261. φαρμάκῳ ἰοὺς χρίεσθαι. ſic βάπτειν. *Pauſan.* II. XXXVII. τὸν Ηρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτῦ τὰς ἀκίδας φαρμακεῦσαι τῶν ὀϊστῶν. *Achilles Tat.* II. 97. Κόντος πίσσῃ πεφαρμαγμένος. *Lucian.* I. *Ver. Hiſt.* p. 81. χρίειν τὰ βέλη μαλάχης ἰῷ. *Strabo Libro* XI. 763. C. ſic ſcribit.

χρῶνται δὲ οἱ Σάονες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας θαυμαστῶς, ἃ ἐν τοῖς ἀφαρμάκτοις τετριμμένους βέλεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὀσμήν. ubi θαυμαστοῖς non opus. miraberis vero ἀφαρμάκτοις verti *venenatis*. verum ista versio bis mille scatet mendis. ap. *Alciphr.* III. III. 282. κατασκλῆναι recte probatur. *Cod.* tamen conspicuis literis κατασκληθῆναι. *Anthol.* IV. VIII. 26. 314. ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι. 28. 313. δέρμα κατεσκληκός. in *eodem Sophista* III. XI. 4. ἀπεχθανομένη pro ἀπεχθομένη idem liber meus exhibet. verum haec jam nimia.

P. 138. Vs. 4. Τὴν ἐπιστολὴν κατεφίλησεν.] inter amantes circa epistolas & quidquid ab amante profectum blanditiae tales obviae. etiam amici circa epistolas his non abstinuerunt. adeas *Jo. Pricaeum* ad *Appulej.* III. *Met.* 172. ex *Juliani Ep.* XL. & LX. id docentem.

P. 138. Vs. 5. εἶτα ἀνοίξας τῷ στήθει προσετίθει, ὡς ἐκείνην παροῦσαν.] caras res pectori admovemus. *Ovid. Met.* VIII. 538.

Post cineres, cineres haustos ad pectora pressant.

vide ibi *N. Heinsium. Heliod* II. 77. δέλτον, ἣν πρὸς τοῖς στέρνοις αὐτῆς εὑρήκαμεν. sed id condendi caussa tantum. L. VIII. IV. 135. 2.

P. 138. Vs. 7. Ὄνομα] L. IV. II. 66. 25.

P. 138. Vs. 8. Ἦλθεν] *legendo.* ita ἐπέδραμεν. *Heliod.* II. 77. L. VIII. 406. ἐπιστολὰς διελθών. sed *Taur.* ἐπελθών. cum P. X. & *Vat.* sic ἐπιέναι. *Heliod.* I. 71. IV. 188. περιιέναι. *Achill. Tat.* V. 343. & passim.

P. 138. Vs. 9. Σὺ γὰρ εὐεργέτης ἐμός] ipsissima illa verba non comparent in ipsa epistola VIII. IV. 134. 21. sed Διονυσίῳ εὐεργέτῃ. σὺ γὰρ εἶ, ὁ. quae sensu haec verba adaequant. quare nihil deesse statuamus, nec hic nec illic. quin omnem scrupulum forsan quis tollere velit legendo. σὺ [ὦ Καλλιρρόη] εἶ εὐεργέτις ἐμή. *non ego de te merui: sed tu de me meruisti.* centies substantiva hujus terminationis sexum mutarunt. *Xenophont.* II. *Memor.* 740. B. παραστάτις in παραστάτης abiit. εὑρετίς. ap *Artemid.* II. 42. 135. περὶ Ἀφροδίτης. *Marinus Proclo.* XXXI. 78. ἀρθρῖτις νόσος. *Cod.* recte. sed ubi bis νόσος pro νόσος. vid. *Animadv.* 237. & sic *Dionysius* duo hic sibi invenit displicentia. quod non scripserit Callirrhoe. Καλλιρρόη ἀνδρὶ χαίρειν. sed Διονυσίῳ. deinde quod adjecerit εὐεργέτῃ. quod refutat dicens. σὺ εὐεργέτις ἐμή. τί γὰρ ἄξιον ἐποίησα σοι. cum autem semel εὐεργέτης irrepserat, ἐμή vel ἐμοῦ facile abiit in ἐμός. verum aliis reliquerim lubens similes argutias. proditas lectiones sequi & explicare longe satius.

P. 138. Vs. 12. Πύλας τοῖς χερσὶ] Consuetudini & *Homero* suo hanc ἔννοιαν debet. qui de *Hectore* & *Astyanacte. Iliad.* Z. 474.

Αὐ-

Ἀυτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσίν.

etiam hunc habitum non indignum Epico censuit *Val. Flaccus.* I. 259.

Ut puer [Achilles] *ad notas erectum Pelea voces*
Vidit, *& ingenti tendentem brachia passu*,
Adsiluit, *caraque diu cervice pependit.*

P. 138. Vs. 15. Καινὴ ζηλοτυπία] quod scribis priscis, id hodie iis, qui se gloriantur Criticos, evenit: ut ubicumque facilis ambiguitas sit, in illo amplectantur loco, ceu meliorem lectionem, quam non reperiunt in vulgato contextu: securi utrum prodita lectio sit aeque bona, vel saltem aptum sensum sortiri possit. sic hic non dubito, quoniam exstet, καινὴ ζηλοτυπία, quin quidam inclinent in κενὴ ζηλοτυπία. & κενότης huic adfectui magna ex parte plerumque propria est: si enim vel aliqua parva caussa zeli, centuplicatur fere. unde in πάθει tali semper longe plus sit inanitatis, quam veritatis. omnis igitur zelotypia fere κενή. Contra jam quin haec Dionysii zelotypia habuerit etiam aliquid novi, & quod ipsi peculiare sit, quis dubitet! qui velit singularia zeli Dionysii, ex variis hic proditis casibus colligere, facile inventurus est, quibus editam lectionem defendat. alio sensu καινὰς ζηλοτυπίας dixit *Lucianus* T. III. 282. Consideremus loca quaedam, ubi hae voces revera sese mutuo excludunt. ita in Platonis *Timaeo* 58. A. σφίγγει πάντα καὶ καινὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. ibi merito κενὴν praetuleris. recte ap. *Philonem Jud. Leg.* ad *Caj.* II. 572. (1019. A.) κενὰ in καινὰ mutatum ex *Codd.* ap. *Xenoph. Eph.* III. 48. in *Cod.* ἰσφάλην ἄρα, πάντα καινά, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ θανάτου. vulgo κενά. accipe illud πάντα καινὰ per parenthesin, ut τὸ καινότατον. nec transpositione opus fuerit. nova res, ut quis nec mori possit quum velit: quum venenum biberit. cum alioquin *atri semper janua pateat Ditis.* mox ibi τοῦ φαρμάκου ex sententia viri praestantissimi in *Miscellan. Nostris Vol.* V. III. 60. cui facile adsensum praeterea praebuerim elegantius putanti τὸ τοῦ φαρμάκου. ap. *Theodor. Prodr.* IX. 389. ipsa versio indicat καινὴ esse mutandum in κοινή. ap. *Longum.* IV. 110. καὶ ἦν μοῦ κενὸν πένθος ἀνθῶν. in *R. Columbani Edit.* sed *Cod. Ursini* καινόν. ab eoque probatum. *Mollius* κοινὸν dedit. quod probarim.

P. 138. Vs. 17. Πολλὴν ὁδὸν καὶ πόλεων ἡγεμονίαν] Qui ita ἀναφρόδιτος est, ut sua experientia nesciat occupationes & peregrinationes esse inter amoris efficacissima remedia, id vel discere potuisset ex *Nasonis remediis Amoris* vs. 144.

— *qui*

—— —— qui finem quaeris amoris:
Cedit amor rebus: res age: tutus eris.
& 214. *I procul & longas carpere perge vias.*

ſed non valde prudenter noſter adjecit τὰς ἐν Μιλήτῳ Καλλιῤῥόης εἰκόνας. illae enim, quaecumque fuerint, non tam ſolatio, quam abrupto amori renovando videntur inſerviturae eſſe. At Dionyſium ceu virum πεπαιδευμένον, ut nobis depinxit in omnibus Charito, conſideremus. Illae vero οἰκήσεις neſcio quae ſint, niſi κενοτάφιον Chaereae. debile ſolatium. quod nec per οἰκέσεις commode explicetur. an εἰκόνας vel εἰκοῦς. *imagines.* qualis in templo Veneris in Agris Dionyſii. certe imagines ſaepe amantibus ſolatio ſunt abſentium amorum. ipſi Callirrhoae fuit Chaereae imago in annulo ſculpta. Dido Aeneae imaginem etiam confici curarat.

LIBRI OCTAVI CAPUT SEXTUM.

P. 138. Vs. 19. Εἱστήκει γὰρ ἀεὶ κατὰ πρύμναν] ſane a Cypro in Siciliam navigatio aliquot dies requirebat & noctes. ſi igitur Chaereas ſemper ſteterit ad gubernacula, mirum ni *Palinuri* ad exemplum *Somnus eum in mare projecerit praecipitem & ſocios nequidquam ſaepe vocantem.* nam vigiliis opus, ſecundum *Aeſchylum Sept. C. Th.* 2.

Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.

& quo modo tum vera fuerint, quae legimus L. VIII. I. 128. 19. Χαιρέας δὲ εἰώθει μὲν ἐν τριήρει καθεύδειν καὶ νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν πολλὰ πράττων. τότε δὲ Πολυχάρμῳ πάντα ἐπιτρέψας. . . & de cetera hac navigatione. p. 140. 2. Πολύχαρμος γὰρ πεπιστευμένος τὸν ἄλλον στόλον ἀπὸ Κύπρου, διὰ τὸ μηκέτι Χαιρέαν ἄλλῳ τινὶ σχολάζειν δύνασθαι, πλὴν Καλλιῤῥόῃ μόνῃ. At ſi a Cypro Syracuſas ſemper clavo adhaeſerit, non multum potuit vacare Callirrhoae, quae pro more ἐν κοίλῃ νηΐ ſedem habuerit. niſi forte id ſic velimus concinnare, ut in ſcena, tentorio, manſerit, quemadmodum legimus de *Statira* L. VIII. IV. 135. & quemadmodum mox in hac ipſa navi

Digitized by Google

navi fuiſſe legimus ἐπάνω σκηνὴν. ſed de qua dubitare licet, an perpetuam ibi in itinere moram ſecerit Callirrhoe. levis ſuſpicio mihi igitur nata eſt, omiſſione voculae plane alium nunc his ſenſum ineſſe verbis, quam quem auctor voluerat. nempe ſupplendum conjicio. ἐπνήκει γὰρ ἀεὶ πνεῦμα [ἄνεμος] κατὰ πρύμναν. Chaereas feliciter iter confecit. *nam ventus ſemper a puppe fuerat*, &, cum haberet magnas naves, iter per medium mare fecit, quia timebat, ne ſolita adverſa fortuna rurſus novis ſe objiceret caſibus. ſollemnis eſt locutio haec. noſter item de felici navigatione. L. I. XII. 15. 5. Ναῦς ἐφέρετο λαμπρῶς. ἀλλ' ἅπας ἄνεμος ὄυριος αὐτοῖς ἐδόκει, καὶ κατὰ πρύμναν εἱστήκει. III. VI. 52. πνεῦμα φοβερὸν ὑπέλαβε τὴν τριήρη. ap. *Thucyd. Ariſtaenetum*, alios habes πνεῦμα ἀεὶ ἐσιὸς, ἱστάμενον κατὰ πρύμναν. Caſu autem omiſſa voce ſemel πνεῦμα, quis non ad Chaerean hanc periodi partem ſine ſuſpicione defectus retulerit, cum ſequeretur ſtatim καὶ ναῦς ἔχων. verum ſaepe periodorum nominativi altius quaerendi. praeterea gubernator ſaltem ap. Latinos *ſedere* dicitur. ſi ſic exaratum inveniſſemus, neminem credo huic ſcripturae controverſiae vel tantillum fuiſſe moturum. Si aliter ſentias, non indecenter & exemplo aliorum heroum Chaeream *gubernaculis longae navis*, ut loquitur *Eumen. Paneg. Conſt.* C. XIV. *praeſidentem* induxit. ſic *Aeneas* L. X. *Aen.* 215.

Aeneas, neque enim membris dat cura quietem,
Ipſe *ſedens, clavumque regit, velisque miniſtrat.*

Silenus ap. *Eurip. Cycl.* 15.

——— ——— ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
Αὐτὸς λαβὼν, εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ.

P. 138. Vs. 20. Ναῦς ἔχων μεγάλας ἐπελαγίζετο] Nam parvae & minores naves litus legebant. *Propert.* III. II. 22.

Non eſt ingenii cymba gravanda tui.
Alter remus aquas, alter tibi radat arenas.
Tutus eris. medio maxima turba mari eſt.

Diod. XIV. 55. διόπερ ἐπιγινομένου πνεύματος οὐρίου . . . . τὰ μὲν φορτηγὰ τῶν πλοίων ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους, αἱ δὲ τριήρεις. . . παρελέγοντο τὴν γῆν. ubi vides majores naves *ſecundo vento* ſe alto committere. πέλαγος de *medio mari*. πελάγιοι. qui in *alto mari verſantur*. *Thucyd.* VIII. 44. *Sophocl. Trach.* 661. vide *Caſaub.* ad *Strabon.* I. 59. B. ap. *Heſych.* legitur, πελαγίζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. At legendum videtur πελάζειν. vel vitioſum

aliquod κείμενον explicari. Nam πελαγίζειν & ἐγγίζειν ſunt contraria, ut ad *Strabonem* Interpres maximus. in *Achille Tatio* IV. 247. 248. habes πελαγοῦν. *mari inundare. tegere.* quum ipſum πελαγίζειν ap. *Herodotum* & alios ita accipiant quidam, & *Salmaſius* ad *Achillem* p. 620. pro πελαγώσῃ ex *Codd.* intulerit πελαγίσῃ. Πελαγίζειν ſic *Julian. Orat.* I. 27. quoque adhibet. ubi vide *E. Spanhemium.* πελαγοῦν in *Achille* non rejecerim. in *Juliano*, ut alias, de *fluvio* πελαγίζειν. ita ipſum πέλαγος de fluvio *Danubio* adhibet *Dion Caſſius* LXVIII. 776.

P. 138. Vs. 20. Περιδεῶς ἔχων] Nempe in primis timebat, ne rurſus in piratas incideret: vel in hoſtilem claſſem in hoc vel illo portu ἐφορμοῦσαν. qui enim talia timebant, litus cavebant & medio mari vela faciebant. *Tacit.* II. *Ann.* 78. *vitare litorum oram, praeterque inſulas lato mari pergere in Syriam.* ſic *Plutarchus* p. 511. de claſſe *Pompeji*, poſt ejus caedem fugiente, Καὶ πνεῦμα λαμπρὸν ἐβοήθει πελαγίοις ὑπεκθέουσιν. ubi *M. Solanus* ſine cauſſa πλαγίως. qui dicantur πελάγιοι, modo patuit.

P. 138. Vs. 20. Δαίμονος] jam ſaepius de hoc genere mentio facta. L. VI. II. 100. 23. putabant fato quodam quosdam ſemper infortunatiores eſſe. etiam loca perpetuo eſſe cavenda, in quibus ſemel cum infortuniis fuerant conflictati. unde litora timebat: in Mileſia enim ora triremis illa conflagrarat. L. III. VII. 54. 20. IV. IV. 70. 10. φοβοῦμαι καὶ τὴν τύχην τοῦ τόπου. *Val. Flacc.* II. 328.

> —— *nec turba nocens, ſceleriſque recentis*
> *Signa movent, tollitque loci Cytherea timorem.*

P. 138. Vs. 22. κοσμῆσαι] mox vocantur p. 140. ἐστεφανωμένοι. vide *L. de la Cerda* ad *Virgil. L.* IV. *Aen.* 418. an tum demum quoque ſcena illa purpurea ſuper triremi fuerit collocata, dubium. vide diſputata ad L. VIII. VI. 138. 19.

P. 138. Vs. 22. συντεταγμέναις πλεῖν] hoc loco confirmatur eadem conſtructio ap. *Arrianum* de *Exp. Alex.* II. 94. merito ab *Jac. Gronovio* quoque praelata. ἐπέπλει ξυντεταγμέναις ταῖς ναυσίν. ubi alii ξυντεταγμένως. vide *Thucyd.* III. 6. 69. 85. VI. 30. addit vero, καὶ γὰρ ἦν γαλήνη, quia tempeſtuoſo exiſtente hoc elemento diſperguntur claſſes, & cavent ſingulae, ne propius accedentes vi maris invicem collidantur.

P. 139. Vs. 1. Πρόδρομοι] vix de navibus occurrit. *Thucydidi* L. VI. 45. memorantur πρόπλοι. ſed iſtae non triremes: ſed lembi & leviores naviculae ad ſpeculandum. vide tamen *Iſocr. Paneg.* 59. D. hic indicantur naves primae & ante alias advectae e claſſe numeroſiore. plerumque de terreſtribus copiis. *Herodot.* VII. 203. *Xenoph.* 337. D. 957. C.

qui

qui & πρόδρομοι. *exploratores.* *Xen.* 961. C. *Diodor.* XX. p. 443. *Herodoto* L. IX. 14. πρόδρομος ἀγγελίη. *Sophocl. Ant.* 109. *Sch. Eurip. Iphig.* in *Aul.* 424. quo respiciat *Photii Glossa* πρόδρομοι. ἄδοξοι. non percipio. sunt *venti*, *ficus* πρόδρομοι. & οἶνος πρόδρομος, qui & πρότροπος.

P. 139. Vs. 2. Κωπῆρες] male *apogr.* κωπῆρον. quamvis L. II. I. 23. 9. vidimus in *Codice* fuisse *Alciphronis* κωπήροις. sed nihili hoc.

P. 139. Vs. 4. Τινὰ τῶν Αἰγυπτίων] eodem strategemate circa sermonem saepe alii usi. *Thucyd.* III. 112. Δωρίδα γλῶσσαν ἔντας προσαγορεύειν.

P. 139. Vs. 7. Φορτίδας] quae erant latae & rotundae. στρογγύλαι. at *bellicae.* μακραί. *longae.* *Schol.* ad *Homeri Odyss.* E. 250. Φορτίδος εὐρείης. Φορταγωγοῦ, τῆς καὶ ὁλκάδος καλουμένης. res nota.

P. 139. Vs. 8. Μετέωροι] differunt & πελάγιοι. priores tales, licet in vicino portuum & litorum, dum in alto manent & modo non adpulsae. de secundis modo verba facta sunt.

P. 139. Vs. 10. Βαβυλωνίοις περιπετάσμασι] passim *Babylonia*, *Persica*, *Medica*, tapetia celebrantur. *Herodot.* IX. 81. vide *Sch. Aristoph. Ran.* 969. ταῖς σκηναῖς. τοῖς Περσικοῖς Βήλοις [*velis*] ἢ βηλοθύροις. vide *J. Vossium* ad *Catullum* 197. *Parthica* celebrantur *Val. Flacc.* VI. 696.

Ipse pharetratis residens ad fraena tapetis.

nempe in quibus *pharetrae*, Parthorum arma praecipua, pictae. de filo figurae in his elaboratae. vide L. VI. IV. 103. 13. βαβυλώνιον ὕφασμα. Alexandrini multipliciter hanc artem exercebant. eo respicit *Theocr. Idyll.* XV. 80. Πότνι' Ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι. nam non modo qua λεπτὰ erant, sed & qua ποικίλα erant, artificium lanificinae habebant. *Maneth.* V. 169.

Τὴν ἄλλων μορφὴν τοῖς χρώμασιν οἶδε διώκειν;
Ἢ πόλλοισι μίτοις, ἢ πλάσμασιν, ἤ ποτε κηρῷ.

sic hos versus legendos autumo. vulgo τὴν δ' & ὧδε διώκει.

P. 139. Vs. 10. Περιπετάσμασι] mox habemus παραπετάσματα. Aeterna in his confusio. & sane περιπέτασμα & παραπέτασμα idem non sunt. in genere tamen ista vela. tapetes. παραπετάσματα dicuntur passim. & casibus singularibus fit locus περιπετάσμασι. hic certe utroque loco eadem obtineat scriptura. Sic ratiocinatur *Eustath.* ad *Iliad.* Θ. p. 722. 22. παραπέτασμα δυνάμενον ὡς εἰκὸς ῥηθῆναι καὶ περιπέτασμα. sic *Plut. Alex.* 88. ἅμαξαι ἁλουργοῖς καὶ ποικίλοις περιβολαίοις σκιαζόμεναι. quae *Plutarcho* eidem *Artax.* 261. & *Diodor.* XI. 56. παραπετάσματα. occurrit ita παρατιθέναι & περιτιθέναι. παρατείνειν & περιτείνειν in hac re. vide L. VIII. IV. 135. 4. de *aulaeis januarum* παρακάλυμμα. παραπέτασμα potius. *Heraclides Cumanus*

nus ap. *Athenaeum* IV. X. 145. C. *Plutarch. Alex.* 70. 68. vocat ἀυλαίας παραπεταμένην. *Alciphro* XXXIX. 188. *Menander Incertis* 366. quae *Thucydidi* VI. 25. vocantur παραφράγματα *Scholiastae*, observante *Hudsono*, παραπετάσματα dicuntur. at *Suidae* περιπετάσματα in πλάτη. doctissimus *Diodori* interpres L. XVII. p. 220. praefert περιπορφύρους στολάς. & sic bis etiam loquitur ipsi laudatus *Plutarchus* in *Romulo* p. 71. verum in *Diodoro* unus *Codex* vix persuadet.

P. 139. Vs. 11. Περίεργον] L. I. XII. 17. 10. IV. V. 72. 10. mox male *apogr.* καθορμίσθη. φορτόν.

P. 139. Vs. 15. ὡς ἀληθῶς ἤδη πεπεισμένων] haec junge. recte autem hoc verbum hic se habet. in *Xenoph.* L. II. *Mem.* 753. B. πέπεισμαι non in dubium vocarem, nisi sequeretur φασί. quod τῷ πέπυσμαι favet. In *Apostolii Lexico.* πέπηστο. *audierat.* pro πέπυστο. ita ubique haec vox adfligitur.

P. 139. Vs. 19. καὶ τότε εἱστήκει μὲν, λανθάνων δέ.] nudius illa priora posita. ubi stabat? cur non additum ἐν τῷ ὄχλῳ. ἐν τοῖς ἄλλοις. si saltem αὐτόθι haberetur, auribus satis foret factum. modo tamen vidimus ἐξ ἀγορᾶς ἐπὶ τὴν θάλασσαν progressum. sed tempus intercessit.

P. 139. Vs. 20. Τεταχότων] L. V. III. 83. 19.

P. 139. Vs. 22. Περικαθήμενος] παρακαθήμενος reponendum autumabunt plerique. & facile has praepositiones permutari modo constitit. dicta quoque sunt quaedam huc facientia L. VI. VIII. III. 7. apud *Achill. Tat.* IV. 265. κἀγὼ περικαθήμενος ἔλεγον πρὸς αὐτήν. sed quod corrigitur in *Miscellan.* XI. III. I. ubi in *Xenophonti Eph.* III. 38. etiam restituitur παρῄεσαν pro περιῄεσαν, & quidem *Codice* volente. ap. *Schol. Luciani Timon.* 174. τρυβλίῳ περικαθῆνται. sed etiam ibi *Solanus* mutat. & sane περικαθῆσθαι significat quod περικαθέζεσθαι ap. *Originem contra Celsum* L. VII. p. 333. ἱστόρηται τοίνυν περὶ τῆς Πυθίας . . . ὅτι περικαθεζομένη τὸ τῆς Κασταλίας στόμιον δέχεται πνεῦμα διὰ τῶν γυναικείων κόλπων. vide etiam L. III. p. 125. nec magis videtur unus posse dici περικαθέζεσθαί τινι, quam unus potest dici πῦρ περιΐστασθαι. quo de genere *J. G. Graevius* ad *Luciani Soloec.* III. 566. §. 5. & *Tib. Hemsterhusius* ad *Aristoph. Plut.* p. 332. *Tacitus* II. *H.* 59. de *duobus. Valentem & Caecinam pro concione laudatos, curuli suae circumposuit.* si περι servari debeat, hic non *circum* notarit, sed *circa.* certe περι male in παρα in συμπεριλαμβάνειν. mutatur in *Cod.* ap. *Demosth.* de *Corona.* 477. D. at bene constat lectio p. 479. C. quod vocabulum ante Cl. *Scottum* non fuit bene a lexicographis ornatum.

P. 139. Vs. 24. Θησαυρὸν εὑρὼν . . ἐξεβόησε] cum inventi thesauri fisco fuerunt vindicati, potius tacebant inventores thesaurorum & in sinu gaudebant. sed olim plerumque, ex majore certe parte, thesaurus inventoris

toris erat. quo de Jurisconfulti. vide modo *H. Grotium* de jure B & P. L. II. C. VIII. §. VII. *doctiff. H. Cannegieterum* ad *Aviani Fab.* XII. 5. *Matthaei Euang.* XIII. 44. id patet ex *Platonis Epigr. Anth.* I. LXXXIV. a. 116.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὃν λίπεν, οὐχ εὑρὼν, ἧψεν, ὃν εὗρε βρόχον.

id enim *Platonis* fide *Diogenis Laertii* L. III. §. 33. & *Cod. Palatini.* qui Πλάτωνος τοῦ μεγάλου dicit. alterum illud primum, huic fere fimile, effe *Statyllii Flacci* idem liber teftatur. & fane fecundum facilius decurrit & eft magis compactum. *Manetho* L. V. 72. imputat *Marti* & *Mercurio* felicitatem inveniendi thefauri. [unde κοινὸς Ἑρμῆς. vid. *P. Burmannus* ad *Phaedrum.* V. VI. *Heliodor.* V. 233.]

Ἦν δ' ἐσορῇ Στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος αἴης,
Θησαυροὺς ἐπέδειξε καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκε.

ubi in *Cod.* ἀναίης. pro quo *Gronov.* ἀυγῆς vel ἀίγλης. fed τέρμα γαίης eft *Horizon.* cujus in fimili cauffa crebra fit mentio apud Aftrologos. quod δύνων explicandum. tamen ἀυγῆς non eft rejectitium.

P. 139. Vs. 27. ἢ καὶ τοῦτο πεπλάνημαι] ubi igitur antea πεπλάνηται? nempe in miffis legatis ad Callirrhoen quaerendam. qui fpem ejus adhuc fefellerant.

P. 140. Vs. 1. Νῦν] *Apogr.* οὖν. non mirum has voculas confundi. contra in *Aefchyli Choëph.* 223. αὐτὸν μὲν οὖν pro αὐτὸν μὲν νῦν non folum *Turnebiana* dudum exhibuit, fed & *Canterus* legere jufferat, jubente metro. & tamen etiam in nuperrima editione, etiam alias vitiofiffima, mendofa lectio repetita. verum fpes optima adfulget praeftantiffimum Virum, *Anton. Askew*, ab erudita per Graeciam peregrinatione reducem, melioribus aufpiciis nobis producturum principem hunc Tragicum. *Xenoph.* H. H. V. 550. D. ἴτε νῦν. *Leunclav.* non admodum neceffarie οὖν reponit. mallem ἴτε νυν. ut σπεῦδε νυν. φέρε νυν. & ipfum ἴτε νυν ap. *Ariftoph. Ran.* 496. licet aliter de hac particula fentiat V. D. in *Mifcellan.* X. 346. fed in his nova commenta vix alicujus frugis. tu confule *Cl. Hemfterhuf.* ad *Ariftoph. Plut.* 965.

P. 140. Vs. 2. ἔτι καταπλεῖ] ἔτι hic notat *jam. jam nunc.* vide *Mifcellanea, Obferv.* XII. 495. ἐπικαταπλεῖν, ut ἐπικαταγίνεσθαι. *poft aliquem venire. adnavigare.* auctoritate & hic neceffitate caret. *Tacit.* dicit III. *Ann.* I. *Cum claffis paullatim fucceffit.* frequens offendiculum jam vidimus effe

 Cri-

Criticis inquietioribus. ap. *Xenoph. Oecon.* 831. A. profecto lectionem *J. Stobaei* C. LIV. p. 372. προσεπιφέρει elegantiorem duco, quam προσέτι φέρει. ita *Rigaltius* recte in *Artemidori* L. I. 40. p. 36. legit ἐπιμελήσειε pro ἔτι μελήσειε. ap. *Heliod.* V. 230. ἐπιβάλλει τὼ χεῖρε τοῖς βωμοῖς ἐπιφλεγόμενος. ubi *Taur.* ἔτι φλεγόμενος. sed vulgata servanda. nam ita solent *admurmurare* quid praestigiatores in suis fallaciis. vel cum aliis τοῖς βωμοῖς ἔτι φλεγομένοις. quod praefert *Commelinus.* vide p. 233. ubi τῇ φλογὶ περιλαμπόμενον hoc confirmat. vide L. IV. VII. 75. 23. III. V. 51. 25.

P. 140. Vs. 2. Ἄλλος] recte vidit *interpres* hic οὗτος vel αὐτὸς substituendum esse.

P. 140. Vs. 4. χαλάζειν] vide L. VIII. VI. 138. 2. *Xenoph. Eph.* II. 25. τῷ δὲ ἄρα οὐδὲν ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν Ἀνθίαν, καὶ ὑπ' ἐκείνης φιλεῖσθαι, καὶ λαλεῖν ἐκείνῃ καὶ ἀκούειν λαλούσης.

P. 140. Vs. 6. Καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ τριήρεις ἐκ πολέμου κατέπλεον ἐστεφανωμέναι] Nempe triremes sub ductu Polycharmi, ad imaginem triremium sub ductu olim Hermocratis post victoriam de Attica classe, *ex bello* victrices & coronatae adpellebant in portum Syracusanum. p. 139. 7. dixit ὡς ἐκ πολέμου τριήρεις. & 138. 22. Chaereas jusserat triremes κοσμῆσαι & στεφανῶσαι. merito ambae classes *ex bello* victrices, haec de *Persis*, illa de *Atheniensibus* perhibetur. ambae sub duce Syracusano, haec sub *Chaerea* sive *Polycharmo*, illa sub *Hermocrate.* hae sunt similitudines in his σχήμασιν. fidenter autem reposui in ipsum contextum ἐκ πολέμου, pro ἐκ πόλεως. quia res ipsa obloquitur, & ratio graecitatis non permittit καταπλεῖν ἐκ πόλεως. nam nautae & naves dicuntur ἐκ πόλεως ἀναπλεῖν, ἀνάγειν. contra in portum καταπλεῖν. κατάγειν Interpres viderat aliquid turbatum. conjecerat ἐκ πελάγους. sed hoc nihil praecipuum habet. omnes classes *e mari in portum* contendunt.

Ideo autem fidentius mutationem institui, quia voces πολέμου, πόλεως. πόλεων, πολεμίων. πολιτικὰ, πολεμητικά. πολεμίων, πολιτῶν. πόλιν, πόλεμον quam creberrime sese sedibus disturbant.

Exempli gratia ap. *Aristid. Leuctr.* T. I. p. 411. *Edit. Oxon.* πολέμιον pro πόλεων etiamnum legitur, licet jam restituerit egregius ille *Gul. Canterus.* in utilissimo libello *de Emend. Gr. Auctoribus* p. 37. In *Iamblicho* de *V. Pyth.* I. 35. 201. τῶν πόλεων pro πολεμίων recte *Kusterus.* reposuit. ap *Plutarch. Camillo* p. 288. πολιτῶν prae πολεμίων videtur recte praeferri. *Alcibiad.* 15. πόλεων pro πολεμίων recte ex *Cod.* jam quoque praelatum a Cl. *Wesselingio* ad *Diod.* XIV. 50. ubi πόλιν & πόλεμον mixta habes. In *Sylla.* 72. ex duobus *Codd.* πόλεων pro πολεμίων. πόλεμον & πολέων in *Polybio* VIII. 3. 713. *Cod.* meus miscet. nempe scribae

bae ad primae ſyllabae ſonum, qui a dictante excipiebant, ſaepe hanc vel illam vocem perperam jam deproperaverant. In *Codice Epiſtolas Apollonii Tyan.* continente *Ep.* LXXVI. πόλεως πολέμου legas, inducta tamen priori voce. πόλεων ex conjectura & *Codice* ap. *Herodot.* VI. 42. pro πολεμίων. ſed πόλεων pro πολέμων obtinere ap. *Euſtath. Iliad.* H. 684. 30. diſces ex *Valeſii* notis ad *Mauſac.* in *Harpocr.* p. 109. & pro πόλεων recte *Eruditiſſ. Dan. a Lennip* in *Coluthi* vs. 147. repoſuit τί γὰρ πολέμων βασιλῆι. ap. *Platon.* XI. de L. L. 922. A. ἤ τε ἀνδρείαις ἢ πολιτικαῖς μηχαναῖς. ubi *Stephanus* alios legiſſe πολεμικαῖς colligit. receptam lectionem veram habeo: nam in illa oppoſitio locum habet: non in altera. ap. *Dionem Caſſium* p. 82. male corrumpuntur στρατόπεδα πολιτικὰ in πολεμητικά. recte *Cod. Reg.* in *Coiſlin. Bibl.* 455. vide *Polyb.* XI. 9. 879. πολιτικοὶ ἱππεῖς. *Schol. Demoſth.* I. *Phil.* 53. E. 111. *Olynth.* 35. E. de *Cor.* 512. D. In *Lyſia* p. 135. nihil novarim facile. Ex innumeris haec pauca ſatis demſerint invidiam mutationi in contextu a me inductae. Simile quid tentavimus in *Simonidis Epigrammate*, quod recenſuimus. p. 628. *Animadverſionum.* & olim jam Critici perceperunt utilitatem hujus obſervantiae circa voces miſceri ſolitas, ejusque adminiculo ſaepe uſi. ſic *Joſ. Juſt Scaliger* ad *Manilium* p. 27. *aeterna*, *alterna* & *aetherea* paſſim in ſuo auctore commiſceri attendit. ne de *Canteris* aliisque loquar, vel egregiis viris, qui noſtro aevo diligenter& feliciter ſaepe hoc fuerunt uſi & utuntur remedio.

P. 140. Vs. 7. Τοὺς ἀπὸ γῆς] iidem qui οἱ ἐκ γῆς vel οἱ ἐν γῇ. *Thucyd.* VI. 32. Ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ γῆς opponitur τῷ ναυτικῷ ὁμίλῳ. οἱ ἀπὸ θαλάττης. *maritimi. in mari verſantes.* οἱ ἀπὸ γῆς. *terreſtres. in terra verſantes.* *Xenoph. Epheſ.* I. 13. βοὴ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς πολλή. καὶ τῶν ἐν τῇ νηΐ συμμιγής. Noſter L. I. IX. 12. 20. ταχέως τοὺς ἀπὸ γῆς ἁρπάζοντες, ἀποπλεύσασιν. ubi τοὺς ἀπὸ γῆς. *in terra verſatos.* non *abripere a terra* recte acceptum. *Herodot.* VIII. 94. οἱ ἀπὸ κέλητος. *qui in celoce erant.* *Lucian. Dial. Mortuor.* X. 375. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, εἰ κραυγή τις ἀκούεται, ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων. *Diod.* XIII. 16. τῆς κραυγῆς τῶν ναυμαχούντων καὶ τῶν ἀπὸ γῆς συμφιλοτιμουμένων. ita ipſa vox ἀπόγειος ſignificat *eum, qui in terra, in continenti eſt vel oritur*, & opponitur πλέοντι κατὰ τοῦ κλυδῶνος ap. *Lucian. Lexiph.* II. 338. inde *Gloſſae* ἀπόγειος *terreſtris.* ſic ἄνεμος ἀπόγειος eſt *ventus terreſtris. e terra continenti flans.* at male interpretantur quidam *a terra remotus.*

P. 140 Vs. 9. Συνευχαί] etiam alias uſus. deeſt *Lexicis* συνεπεύχεσθαι. *Thucyd.* VI. 32. vide *Scottum.* plurima a σὺν compoſita neglecta. συνδιαμνημονεύειν. *Demoſth.* περὶ παραπρ. 296. E. συναριστεύειν. *Max. Tyr.* XXV. 4. & innumera alia.

P. 140. Vs. 11. Ἐπεκλύοντο ἀλλήλοις συνέφηβοι] prima vocum certo corrupta. non multum abierit ἐπεκέχυντο vel ἐπέχυντο. quibus *Homerus* utitur de

de multitudine. ſic ἐξεκέχυντο τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ap. *Athenaeum* L. v. XIII. 212. & paſſim. ἐπεφύοντο forte alicui placuerit. *inhaerebant. urguebant ſeſe.* ἐπεκλονοῦντο aliis in mentem venerit. *ingruebant.* ſed id damnat in ipſo *Apollonio Rhodio Schol.* L. I. *Argon.* 782. & poeticum nimis. mallem ἐπεκυλίνδοντο vel ἐπεκυλινδοῦντο vel ἐπεκυλίοντο. dativus huic verbo non diſconvenit. ſic de ſimili ὠθισμῷ. L. v. III. 83. 19. καὶ μικροῦ δεῖν ἐπ' ἀλλήλυς κατέπεσον. Non ineleganter quoque reponi poſſet ἐπεκλύζοντο. *inundabant, undarum inſtar volvebantur unus ſuper alium.* ἐπικλύζεσθαι proprie quidem dicuntur *agri inundati.* ſed & *ipſae aquae* θάλασσα, πόντος dicuntur κλύζεσθαι. *Iliad.* ξ. 392. *Coluthus* 205. ita *Eunap.* 88. ἐπικλυσθέντων κακῶν. *Diodor. Sic.* XVII. 4. cum *nota. Appulej.* VI. *Met.* 116. *ruunt aliae ſuperque aliae ſepedum populorum undae.* ubi opportune *Pricaeus* ex *Ammiano.* L. XXVI. III. 347. *undatim coëunte plebe.* qui rurſus. XXXI. XIII. 496. *acies undarum ſpecie motibus ſunt reciprocis jactatae.* ſaepe vox haec corrupta occurrit. *Demophilus* in *Similitudinibus.* p. 28. τὸ μὲν εὔκρατον ὕδωρ τὰς φλεγμονὰς ἐπικλύει. ὁ δὲ ἐπιεικὴς λόγος τὰς ὀργάς. in *Gallei* edit. ἐπιλύει. legendum puto ἐπικλύζει. *abluit.* vide *Celeb. Jer. Marklandum* ad *Max. Tyr.* XXXIII. 5. ultimam circa Charitonis locum ſuſpicionem praetulerim.

P. 140. Vs. 11. Συνέφηβοι] *Herodianus* probat vocem. ſed grammatici ſuffragio facile carebimus, dum eam vindicent *Menander* & *Philemon*, qui ſic ſuas fabulas inſcripſerunt. Lexica parum curarunt. licet *Lucianus* aliique utantur.

P. 140. Vs. 11. Συγυμναστὴς] ex *Platone* laudatur. habet etiam *Xenoph.* 877. C. συναγωνιστὴς dicitur *Demoſth.* de *Cor.* 479. D. *Max. Tyr.* VII. 6. vide ad L. III. III. 47. 3. IV. III. 67. 23.

P. 140. Vs. 12. Ἔδοξε δὲ ἔτι καὶ αὐταῖς Καλλιρρόην γεγονέναι ὥστε] conſtructio durior. deeſſe putavit *Cl. Interpres* Καλλιρρόην καλλίω. minime male. potes ſuſpicari Καλλιρρόην μείζονά τε καὶ κρείττονα. de qua formula L. I. I. 3. 18. Quod *Val. Flaccus* dicit L. IV. vs. 552. *Vigor novus auxerat artus.* & L. v. vs. 366. *mole nova & roſeae perfudit luce juventae.*

P. 140. Vs. 13. καὶ αὐταῖς] hoc addit, ob feminis erga ſexum ſuum innatam invidiam. L. v. IV. 84. 15.

P. 140. Vs. 13. Ὥστε ἀληθῶς εἶπες ἂν] *Heliod.* III. 135. ὥστε ἔδοξεν ἂν ὑπ' ἀστραπῆς τὸ φαινόμενον πρότερον ἅπαν ἠμαυρῶσθαι. at longe elegantius *Vat.* ὥστε ἔδοξας ἄν. quod voluit etiam *Taur.* exhibens ἔδοξες. mutavere, qui apoſtrophae ſuavitatem ignorarunt.

P. 140. Vs. 13. αὐτὴν ὁρᾶν τὴν Ἀφροδίτην, ἀναδυομένην ἐκ τῆς θαλάσσης] Cujus ideam mortalibus oſtendit primus Apelles, in famoſiſſima ad Phrynes meretricis imaginem expreſſa tabula. *Ariſtaeneti* L. I. *Ep.* VII.

VII. huc facit . . . ὅυτω τῆς θαλάττης τὴν Ἀφροδίτην ἐυπρεπῶς προϊοῦσαν γράφουσιν οἱ ζωγράφοι, aptissima hic comparatio, quia *Callirrhoe* e mari adventabat.

P. 140. Vs. 17. Ελέφαντα καὶ ἤλεκτρον] Olim certe *succinum*, ex Persia oriundum, ignoratum videtur. *Herodot*. III. 115. Per me licet tamen auctor conjunxerit *ebur & succinum*. alioquin *aurum* & *argentum* & *electrum*, quando metalli species est, creberrime sociantur. apud *Julium Capitolinum Pertin*. C. VIII. habuerimus conjuncta haec quatuor, si *Casauboni* foret vera conjectura. *Vasaque electro*, [vulgo *eluto auro*] *auro*, *ebore*, *argento*, *citroque* composita. & sane blandiretur haec suspicio, nisi optime *Salmasius* ex *Dione* vindicasset *e ludo*. qui recte quoque *elutum aurum* hinc facescere jubet. licet *aurum lavatione purgari* vere animadvertat *Casaubonus*. uti *Hippocrat*. de *Diaeta* L. I. p. 193. χρυσίον πλύνουσι. Hinc in *Petri Epist*. I. I. 7. ubi legitur. ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, ἐυρεθῇ. aliquando suspicatus fui, legi posse πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολελυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δεδοκιμασμένου. sane aurum *purgatum*, *lautum* & *probatum* bene componuntur & eae dotes pretium auri augent. cum aurum periens & per ignem exploratum nullam comparationem habeant, & haec de auro effata sese invicem destruant. at, cum quid praedicetur esse auro pretiosius, ejusdem rei pretium in tantum intenditur & amplificatur, in quantum ipsius auri bonitas augeatur. re vera mox dicitur οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ. sed ut ibi aurum deprimatur, argumentationi convenit, quod hic secus videtur. porro eo minore scrupulo hanc suspicionem admisi, quia ab his omissum, ab illis non interpretatum, adeoque non agnitum, hoc vocabulum ἀπολλυμένου fuit. deinde δεδοκιμασμένου suos habet auctores. & ex utraque textus inconstantia patet, hic fuisse olim turbatum, atque proinde locum suspicionibus esse subjectum. τοῦ ἀπολελυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δεδοκιμασμένου utraque auri pretium augent, & sic amplificatur τὸ δοκίμιον τῆς πίστεως. sed alio transeamus. *Sophocl. Antig*. 1049. ait

—— ——— ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων
Ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
Χρυσόν.

ubi *Electrum* nasci docet *Scholiasta* in fluvio Pactolo, prope *Sardis* in *Lydia*. esto. Verum adjicit: καλεῖ γοῦν τὸν χρυσὸν ἤλεκτρον, διὰ τὸ καθαρόν. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἤλεκτρος. at *electrum*, sive factitium sive naturale non videtur recte vocari χρυσὸς καθαρός. vide *Tit. Institut. Justin*. I. de *Rer. Div*. §. 27. *Pausan. Eliac*. VI. 42. 406. nisi καθαρὸς hic accipiatur pro

 splen-

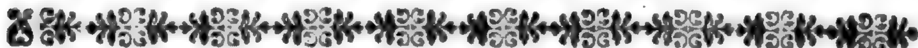
splendens, *radians*, *clarus*. ut *Appulejo* de *Mundo* p. 739. ubi quatuor nostra vocabula habes iterum conjuncta. *regia*, *cujus tecta fulgerent eboris nive*, *argenti luce*, *flammea auri vel electri claritate*. haec ad hunc locum sufficiant, ut lector eligat, utrum *electrum*, *metalli speciem*, an *succinum* intelligere velit. neque enim nostri est de re ipsa disceptare. de qua toti libri conscripti sunt. & de quibus quod ad eruditiorem disquisitionem possunt consuli magni viri, *Scalig.* ad *Manil.* p. 415 & 416. *Bochart. Hieroz.* P. II. L. VI. C. XVI. p. 872.

P. 140. Vs. 18. Ὕλης τέχνης τε πολυτέλειαν] vestes ad artem. naturae & artis pretiosissima. πολυτέλεια hanc habet notionem. at apud *Heliod.* L. IV. 195. πολυτελὲς nescio si suam significationem τῦ *sumtuosus* tueri possit. Κἀπειδὴ τῦ λιβανωτῦ λαβὼν ἀπέθυσα, ἢ ὕδατ@- ἀπέσπεισα, θαυμάζουσι μὲν ἔοικεσαν τὸ πολυτελὲς τῶν ἐμῶν θυμάτων. at *aqua* & *ture* rem divinam facere, non est adeo sumtuosum vel magnifici viri. cujusvis est εὐτελὲς reponere. verum aliud quid latere arbitror. ceterum ita *Codex Taur.* vulgo ἐπέθυσα & ἔσπεισα. ambigue autem excerpsi utrum habeatur ἀπέθυσα an ἀπεπέθυσα. verum id posterius vix admitti posse videtur.

P. 140. Vs. 18. Κλίνην ἢ τράπεζαν] & *lectus* & *mensa* ex *auro*. *B. Brisson.* de *R. P.* I. §. 73. 74. Nam de *mensa* inde adparet, quod Xerxes in Asiam regressus Mardonio reliquit supellectilem. at cum Mardonii tentorium & supellex erant capta, memorantur κλῖναι χρύσεαι ἢ ἀργύρεαι ἢ τράπεζαι χρύσεαι ἢ ἀργύρεαι ab *Herodoto* L. IX. 81. *Darii* autem *mensam* commemorans *Diodor.* XVII. p. 211. *auream* fuisse non indicat. Xerxis δίφρ@- ἀργυρόπους celebratur *Demosth.* in *Timocr.* 793. D. *Aurea sella regis Parthi*, *Spartiano Adrian.* p. 129. ubi *Casaubonus*.

P. 140. Vs. 20. Πενίας Ἀττικῆς] *Lucian. Fugit.* III. 377. mox *Apogr.* vitiose. οὐκ ὤν.

P. 140. Vs. 20. Τὸ καινότατον] L. III. VII. 54. 10. ubi lege *Longum* pro *Longin.* *Lucian. Praec. Rhet.* T. III. 15.

LIBRI OCTAVI CAPUT SEPTIMUM.

P. 140. Vs. 22. Ἀξιῶμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν] nempe ἰέναι vel ἀπιέναι. ἀπελθεῖν. προελθεῖν. παρελθεῖν. creberrima horum vocabulorum est ellipsis. tamen non raro fefellit librarios & interpretes. *Aristoph. Ran.* 1312.

Ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

ubi

ubi miror *L. Kusterum* supplementum sive glossam scribae ἀπελθεῖν posse recipi censentem. multi egerunt de horum & similium verborum defectu. *L. Bosius* in *Ellipsi*. in ἀπιέναι. in ἀπάγειν. Cui pleraque debentur quae sunt notata ad *Xenophontis* L. I. K. Α. p. 20. *P*. vid. *Wesselingius* ad *Diod*. XIX. C. 41. p. 349. *Tib. Hemsterhusius* in *Miscell*. T. IV. p. 282. in *Xenophonte Ephesio* recte censuit verbi defectum non tolerabilem esse: nam *Codex* ad ejus mentem ἧκον εἰς τὸ δωμάτιον supplet. apud *Alciphr*. L. III. x. 300. dubito an recipiendum sit *codicis* mei additamentum. ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν, Γεύλλιωνα εἴποις ἂν καὶ Παταικίωνα παρεστάναι. ultima vox vulgo abest, nec sententiam juvat: immo onerat. *Sophocl. Antig*. 1261. nostrum ἀξιῶν ita fere construit.

—— —— ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
Ἄχη τέκνω κλύουσαν, εἰς πόλιν γόους
Οὐκ ἀξιώσειν.

ibi enim etiam verbum πέμπειν vel e vicino προστιθέναι intelligendum videtur. in locutionibus εἰς κόρακας. ἐς μακαρίαν semper ἔρρειν. ἐλθεῖν. φθείρεσθαι intelliguntur. ap. *Heliod*. V. 233. Ταῦτα ὡς εἰπὼν ἐποίησεν, ἐπὶ τὴν εὐωχίαν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέτρεπεν. ibi scriba *Taurinensis* supplet ἐποίησεν ἐπιέναι. & a manu secunda ἰέναι. scilicet non intellexit locutionem ὡς εἰπὼν ἐποίησεν. quae notat ὡς λόγον ἀπέφηνεν ἔργον. *ut dictum factum reddidit*. nec putavit ἐπιτρέπειν ἑαυτὸν εἰς εὐωχίαν recte dici pro *epulas adire*, at opus esse verbo aliquo motum significante. sed in utroque fallitur. ἐπιτρέπειν ἑαυτὸν εἰς εὐωχίαν dictum, ut ap. *Nostram* L. V. VIII. 94. 2. εἴασεν αὐτὴν ἡσυχάζειν. porro non deterius exhibet ἐπέτρεψεν ap. *eundem* L. IV. 174. legitur ὁρᾶν ἐμὲ Χαρικλείας non percipientes scribae ellipsin ex superioribus εὔχεται vel βούλεται vel ἀξιοῖ, *Taurinensis* reposuit ἐρᾷ μου Χαρίκλεια. alius Χαρικλείαν. intelligens ex antecedentibus λέγεις. male. Tamen aliquando re vera verbum aliquod excidit. ut L. VII. 332. recte suspicatus fuit *Commelinus* ἑωρακὼς vel simile verbum deesse. ἰδὼν enim exhibetur *Taurini*. Rursus L. VII. 316. vox ἔδει insercitur. qui locus non una hac sed plurimis glossis obsitus est, & legendus videtur ita. Σὺ μὲν ὑπέστη γε ἐκεῖνος τὴν ἔφοδον. ἀλλὰ τὴν πρώτην κίνησιν τραπεὶς ἐπὶ τὰς πύλας, εἰσφρῆσαι εἰς τὸ ἄστυ προθυμούμενος. ubi cum *Taur*. & *Vat*. alii supplent εἰς φυγὴν τραπεὶς & εἰς τὸ εἰσφρῆσαι. alii παρὰ τὴν κίνησιν. tum ἐπὶ τὰς πύλας ἔδει. omnia frustranea supplementa. In *Senecae Troadibus* vs. 844. omnino nihil mutandum videtur: nec ellipseos hujus auxilio, nedum audacioribus commentis opus, modo, ut recte etiam proposuit magnus *J. F. Gronovius*, ex versu 849. retrahatur *procella nos mittet*.

 du-

duriora occurrunt: si modo duri quidquam iste locus habet. mihi secus videtur. en verba.

> *Numquid Ajacis Salamina veram,*
> *Aut fera notam Calydona saeva,*
> *Quolibet tristis miseras procella*
> *Mittat & donet cuicumque terrae.*

accusativi & alii casus saepe a remotis vocabulis pendent vel intellectis ex. gr. in *Propertii* L. III. XXI. 37. legas

> *Arboreasque cruces Sinis & non hospita Grajis*
> *Saxa, & curvatas in sua fata trabes.*

ubi sive *Sinis* sit nominativi, sive patrii casus, semper verbum vix inveneris in superioribus, cui *arboreas cruces*, *saxa*, *curvatas trabes* connectas commode. nam, *nec valuit*, qui conveniat? Ut tria verba adhuc faciam circa Tragici locum. mihi in *Calydone* non intempestivius memorari videtur *aper*, *fera illa saeva*, quam in *Elide coronae Olympiacae*, vel in *Carysto*, *varium marmor*. vel in *Enispe Boreas*. Quod objicitur *Non* [*ventos*] *feras*, *sed dominos tyrannos metuisse Troadas*, etiam huic ῥήσει applicari posset. & *Eleusis nota satis sine periphrasi*. solent poetae in recensendis locis taedii & sterilitatis vitandae caussa, ea singula suis commendare dotibus: id hic *Seneca* facundissime praestitit, excepto in uno oppido *Pharis*, nulla re famoso. Intempestivissime autem & inconcinne hic *fervas* interponitur. non enim hic magis quam ad cujusvis alius loci mentionem id vocabuli necesse erat intrudere. plane fulciendi & supplendi versus gratia, quasi nequisset id eleganti epitheto facere poeta, hic compareret. semel in principio chori se *captas* Troades vocarunt: semel in fine hujus poeticae dilatationis se vocarunt *miseras*. id sufficit.

P. 140. Vs. 25. Καὶ τοῦτο ἐδημαγώγησε] egimus L. I. I. 2. 26. de Hermocratis popularitate.

P. 140. Vs. 27. Εὐφήμει] ut ἔυθυνον. εὗρον. neglecto augmento. notes autem locutionem εὐφημεῖν τοὺς θεοὺς. *praedicando gratias agere*.

P. 141. Vs. 1. τῆς τῶν ἐπινικίων] L. I. I. 3. 7. eadem ἔννοια occurrit.

P. 141. Vs. 1. πολὲ μὲν, ὁτὲ δὲ] passim scribitur potius ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ. vel ὁτὲ μὲν, ὁτὲ δὲ. *Xenoph.* de *R. P. Lacedaem.* 686. C. tamen nihil mutari praestiterit. de accentu possunt consuli viri Graecitatis peritissimi *C. A. Dukerus* ad *Thucyd.* VII. 27. & *Fr. Sylburgius* ad *Apollonii. Synt.* L. I. p. 37. in *notis*. p. 355.

P. 141. Vs. 3. Καὶ τοῦτο ἐκείνοις ἥδιον ἦν] solito errore in *apographo*, ἴδιον. *Xenoph.* K. Π. I. 31. B. καὶ ἐμοὶ ὅπως ἥδιον. *Plato* de *R. P.* 614. D. ἥδιον ἀκούειν. locutio eadem in hoc epigrammate, quod cujus sit, est

Ἄδηλον.

Ἄδηλον.

Δισσοί με τρύχουσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
Ἧ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἣ δὲ πάλιν μοι
Ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.
Τμήξατέ, μοι τοῦθ' ἡδὺ, καὶ εἰς πλάστιγγα δικαίην
Νειμάμενοι, κλήρῳ τἀμὰ φέρεσθε μέλη.

corruptum multifariam circumfertur. sed sic legendum. notatu autem dignum nomen Ἄσανδρος. de quo doctus ille *E. Spanhemius* T. 1. de *Praest. Num.* p. 488. Εὔμαχοι etiam rari. sed occurrunt.

Vitium, de quo agimus, jam notavit *G. Canterus* in *Syntagm.* p. 17. at ἴδιστον pro ἥδιστον, ut gemmula, in tot *Aristaeneti* editionibus servatum fuit L. I. XVIII. contra in *Apollonii Epist.* XI. p. 389. ἥδιον pro ἴδιον in *Codice* erat. ap. *Maneth.* L. V. 273. legimus.

Εὔμουσον, λιγυρὸν, φιλοπράγμονα τῇ διανοίᾳ.
Οὗ πόρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων.
Καὶ σοφίῃσι λόγων φυσικὸν βίοτον μεθοδεύων,
Ζωῆς καὶ Μούσης εὐσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι,
Ἀνθολόγοισι τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίεσι μελίσσαις.

primo loco animadvertam, quod ad caussam nostram facit, pro ἰδίεσι esse legendum ἡδείαισι vel ἡδείῃσι. porro in horum versuum primo φιλοπαίγμονα non φιλοπράγμονα convenit. certe Musis & cantibus dediti homines nec ipsi molestias sibi crearint, nec aliis creare sategerint, tranquillitati vitae dediti & omnibus se accommodare cupientes. secundo versu φύσις & δαίμων conjunguntur, quia feliciter natum esse sub astris, eos affectus dantibus, ipsis & *vita* & *fortuna*, sive *felix vita est.* vs. 3. βίοτος φυσικὸς opponitur *vitae per philosophiam moderatae & correctae & adstrictae.* vs. 4. describitur homo, qui secundum humanas necessitates & simul secundum doctrinam vitam instituit. vs. 5. nescio an inducta voce ἡδείῃσι tamen jam sic sententia recte decurrat. vellem legeretur,

Ἀνθολόγοισι τροφαῖσι καὶ ἡδείῃσι μελίσσαις.

quid sit in *Codice*, videas in notis *Gronovianis*, & an aliud quid exsculpere queas per τροφὰς ἀνθολόγους & ἡδείας μελίσσας intelligit *eruditionem.* sic initio hujus *libri quinti*

'Αντιθύπῳ κηρῷ τ' ἀπομαξάμενΘ· κεκόμιςαι
'Ανθολόγυ Μύσης βληδῶν δώρημα μελιωσῶν.

ubi vocabula ἀνθολόγΘ· & μέλιωσα conjuncta vides. longum foret, hoc distichon enarrare, breviter tamen explicare & emendare conabor. editur κεκόσμηται. sed id nec sensus nec metrum admittit. μετεκόσμησεν & μετεκόμισεν in *Codice Erotiani* confunduntur p. 65. βληδῶν vox nihili. potes λαρῶν, potes βαλιῶν. sed mallem βλίτλων *pressans*. hoc verbum proprium de iis qui mellis vindemiam colligunt. κομίζεσθαι de *omni messe*. at βλίττειν de *proventu mellis*. nisi pugnaret in metrum βλίδην. ut βλήδην a βάλλω. μίγδην. σύρδην. φύρδην, non displiceret. ex his adparet, quantum in *Manethone*, pro materia & interpolatione, non malo poëta, restet emendandum & explicandum. sed unicum exemplum adjiciamus confusionis, quam tractamus, in H & I. ap. *Plutarchum* in *Timoleonte* p. 144. legimus. Καθαρὰν δὲ τὴν Σικελίαν ἐν ὀυδ' ὅλοις ἔτεσιν ὀκτὼ ἀηδιῶν ᾗ συνοίκων κακῶν ᾗ νοσημάτων παραδοὺς τοῖς κατοικοῦσιν. ibi *Bryano* displicet vox ἀηδιῶν. procul dubio, quia debilioris significationis visa fuerit, quam ut Timoleonti laudi sit, his acerbitatibus Siciliam liberasse. & conjicit ἰδίων. at vulgata proba videtur. λιτότης modo admittatur. quod si quid mutandum foret, reponere non dubitarem αἰδίων ᾗ συνοίκων κακῶν. & forte id non displicuerit.

P. 141. Vs. 3. 'Ως ἂν ἐκ πλῶ] *post navigationem*. male *Apogr*. Καλλιρρόη μΘ·.

P. 141. Vs. 4. ἀσπασαμένην τὴν πατρίδα] eleganter *patriam* pro *civibus*. *cives* enim *patriam* constituunt. *bruta tellus* eo nomine indigna. πατρὶς & πάτρη plerumque de ipso solo & simul ejus incolis. sed uti hic pro *incolis solis*, sic aliquando de *solo*, de *urbe*, qua aedificiis constet, discretim dicitur. quamvis de ea notione quidam dubitarint. πόλεως pro πάτρης inde substituerunt in *Libanii Epist.* DLI. p. 268. εὐτειχὴς πάτρη. *Q. Calabro* XIII. 307. qui in eo nihil novavit. *Onesto Corinthio* in *Anthol.* L. I. LXX. 15. 100. vocatur Θήβη ἑπτάπυλΘ· πάτρη. *Lycophr. Cassandr.* 338. ἀιθαλωτὸς πάτρη.

P. 141. Vs. 7. ἐνεκελεύετο] ita Latini *inhortari*. ἐγκέλευμα est *Xenophontis* p. 986. C. Lexicis ignotum. ἐγκέλευσις ipsis notatum, non est, quod memini, *Strabonis*, sed *Glossarum* & *Inscriptionis Donianae* Classe III. 45. ἐξ ἐγκελεύσεως. ut optime emendavit Cl. *Wesselingius* ad *Anton. Itin.* 719.

P. 141. Vs. 8. ἐρωτώμενΘ·] non habet notionem, quae in illis *Aristophanis Plut.* 503. ᾗ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. sed quae in *Sacris literis*

Digitized by Google

ris ſaepe obtinet. ut in *Lucae Euang.* VIII. 37. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος . . . ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν. *orarunt. rogarunt.*

P. 141. Vs. 11. Λυπηρότερον ἢ μικρότερον] nolebat Chaerea populum contriſtare *luctuoſa* narrando, nec ſe etiam dehoneſtare, *parva*, *vilia*, *contumelioſa* narrando. talia enim *captivitas. ſervitudo. in crucem abductio* & cetera hoc genus. quae μικρὰ & *dedecentia.* ita ſaepe μικρὸς ſignificat. opponuntur λαμπρά. *Lucian. Tyrann.* II. 158. τοῦτο ὑπὸ μοῦ γνώμονον, μικρότερον ἦν, νῦν δὲ λαμπρότερόν ἐστι τῇ καινότητι. ſic *Plutarch.* in *Aemilio Paullo* p. 155. adſcribit Perſeo regi μικρότητα καὶ μοχθηρίαν ἤθους. *Tacitus* IV. *Ann.* 32. vocat *parva* & *levia.* contra *Lucian. Dial. Meretr.* XII. 312. μέγα καὶ λαμπρόν. & ſic mox hic opponitur λαμπρόν. ſi legas πικρότερον, quid differat a λυπηρότερον neſcio. ſi tamen ſic legeretur, non ſuaderem μικρότερον reponere. nam pene ſynonyma ſaepe occurrunt. alioqui nihil magis obvium quam horum vocabulorum permutatio. jam exempla vidimus. *Diodor.* II. C. 53. ap. *Theod. Prod.* L. VI. 270. legitur.

Ἔκκοψον ἄκραν τῇ θανούσῃ τὴν κόμην,
Σπεῖσον μικρὸν δάκρυον ἐκ βλεφαρίδων,
Ῥῆξον τὸ χιτώνιον, οἴμωξον μέγα.

non video quin hic quadraret πικρόν. ſic ipſe L. III. 141.

Ἔρραινε πικρὰ ῥεῖθρα θερμῶν δακρύων.

& alii centies. *Anthol.* L. III. XXV. 20. p. 271.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ.

Ubi *Codex Vat.* habet μικρήν. ſed ſincera lectio huic corruptae ſuperinponitur. eo loco inductus & aliis *Cl. Hemſterhuſius* ad *Ariſtoph. Plutum* p. 296. eandem emendationem tentat in *Meleagri* epigrammate, quo recenſet poëtas, ſuae *Coronae* inſertos, & quod edidit ſic *Man. Martinus* in *Epiſtolis* L. IV. V. nam *Cl. Salmaſius* aliter edidit & doctius, quam verius, ut reor, explicuit. ſed id non agimus.

Ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης
Ἀρχιλόχου μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ.

dico Cl. Virum ibi quoque reponendum cenſuiſſe πικράς. invitiſſime in alia abeo. ſed mihi hic non reſpici videtur ad *Archilochi* in ſcribendo

bendo amarorem, qui & ſatis explicatur per comparationem cum *ſpinis*: verum puto *Meleagrum* modo voluiſſe indicare, ſe e tot & tantis operibus *Archilochi* pauca & parva *coronae* ſuae inſeruiſſe, quia huic ſuo inſtituto non aliter conveniebat: & forte nimietate in ſatyricis, ſarcaſticis & ſcopticis poematiis recenſendis lectores quidam poſſent offendi. & *Oceanus* non taxatur ob amarorem aquae; verum laudatur plerumque ceu vim purgandi habens: vel ejus mentio fit ad *magnitudinem, abundantiam rei* indicandam. & ſic ſaepe multiplicia & varia ſcripta, *Oceano, mari, flumini, fontibus perennibus* comparantur. ita *Callimachus* in *Hymno* in *Apollin.* 105.

> Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
> Ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
> Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.

Clem. Alex. Strom. I. 328. Ποταμὸς ἀτέχνων ῥημάτων, οὐ δὲ σταλαγμός. adde quod poetas & ſcripta eorum hic nullis aliis rebus comparare ſategit *Meleager*, quam floribus & herbis. μικραὶ autem ſunto ὀλίγαι: uti ſaepe. μικρὸς non modo τῷ μέγας, ſed etiam τῷ πολὺς opponitur.

Venit in mentem locus *Tibulli* ex L. IV. I. 196. quem ab criſi ſane non nimis modeſta liberare conabor.

> *Pro te vel ſolus denſis ſubſiſtere turmis,*
> *Vel parvum Aetnaeae corpus committere flammae.*

hinc quosdam collegiſſe *Tibullum humili ſtatura* fuiſſe, *J. Broukhuſius* docet. quod merito rejicit. at ſine ulla *Codicum* auctoritate reponit ipſe *pavidum corpus*. inmerito. nam *corpusculum* ibi ſuum vocat *parvum* reſpectu *magnae & immenſae illius flammae*, quae in montis Aetnae barathro ardebat. eadem ἐννοίᾳ, qua *Manilius* L. V. 592. de *Andromeda*.

> *Cum tua fata cavis a rupibus ipſa videres,*
> *Advantemque tibi poenam pelagusque ferentem,*
> Quantula *praeda maris*!

Flamma Aetnaea pro quavis magna flamma & furentiſſimo incendio. uti alias *Aetnaeus* pro *magnus*. ſed hic proprie ſufficit accepiſſe. miror *Broukhuſium*, plus quam grammaticum, ſic erraſſe. duobus autem his verſiculis poëta languidius exprimit, quod alioqui fortius dicitur *pro aliquo in ferrum & ignem ruere. maximis periculis caput objicere.* εἰς πῦρ ἅλλεσθαι. *Virg.* VIII. *Aen.* 648.

Ae-

Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.

vide *P. Burmannum* ad *Suetonii Claud.* C. XXI. 759. ubi pro more laudabili huc ſpectantes locutiones copioſe illuſtrat.

P. 141. Vs. 12. ἐπισκοτεῖ] λαμπρότητι. *claritudini* attribuitur vis τοῦ ἐπισκοτεῖν. *obſcurandi. tenebras obſundendi.* & re vera experimur quotidie nimium ſolis ſplendorem viſui obſtare & rerum formam exteriorem obſcurare. ita *Vopiſcus Caro* C. I. p. 791. *veluti radio ſolis obtexit.* ubi id paullo aliter ſignificat, & bene explicatur a *Caſaubono*, metaphora ducta a ſole, qui ortus ſtellarum lumen plane exſtinguere ſolet. itaque utitur ἐπισκιάζειν *Philo Jud. Legum Alleg.* L. II. p. 72. T. I. καθάπερ καὶ ἡλίου ἀνατείλαντος μὲν, ἀφανεῖς αἱ τῶν ἄλλων ἀστέρων λάμψεις, καταδύντος δὲ ἔκδηλοι. ἡλίου δὲ τρόπον ὁ νοῦς ἐγρηγορὼς μὲν ἐπισκιάζει ταῖς αἰσθήσεσι, κοιμηθεὶς δὲ αὐτὰς ἐξέλαμψε. alioquin apte quoque locutio deſumta poſſit videri, ab *frondibus & ramis arborum*, quae *tegunt*, *obſcurant*, *deſendunt*, *obumbrant*. Metaphorico ſenſu adhibetur modo in bonam, modo in malam partem. *Demophil. Similitud.* p. 28. ἐπισκοτεῖ τῷ μὲν ἡλίῳ πολλάκις τὰ νέφη, τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη. *Plutarch. Pomp.* 515. ἐπεσκότησε τῷ χρησμῷ Λύσανδρος. & *vitis X. Rhetor.* 849. A. In bonam partem ap. *Demoſth. Olynth.* II. 24. A. Ἀλλ' οἶμαι νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν. apud eundem in *Epiſtola Philippi.* p. 119. B. τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων.

ἐπισκιάζειν ſic adhibetur *Luciano Timon.* §. 27. p. 140. ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη ἐπισκιάζουσιν αὐτούς. & *Quomod. Hiſt. Scrib.* T. II. p. 16. *Heliod.* VII. 411. quibus locis hoc verbum cum quarto caſu conjungitur. quod permovit *Th. Mangeyum* in *Philone* l. l. conjicere ἐπισχολάζει. quod ubi ita ſignificare docuerit & apud ullum ſcriptorem exſtare, forte aliquo numero poſſet eſſe. vel ἐπισκοτεῖ. ſed & hoc temere. nam uti ἐπισκοτεῖν utrumque caſum admittit, nihil cauſſae eſſe poteſt, cur & ἐπισκιάζειν utraque forma non componatur. de noſtro verbo id docuit rectiſſime Cl. *P. Weſſelingius* ad *Diod.* XIX. 42. p. 349. quem etiam conſule L. I. C. 76. quin vulgata Lexica idem obtinere oſtendunt in ἐπισκιάζειν.

P. 141. Vs. 13. Ἰσόῤῥοπος] L. II. VIII. 34. 24. ἰσόῤῥοπος ἐπιθυμία. *a lance.* contra *inaequalia* dicuntur ῥοπὴν ἔχειν. ῥέπειν. vide *Ariſtaen.* I. 19. non multum abit etiam ἀντίῤῥοπος. ita γυνὴ dicitur ἀντίῤῥοπος ἀνδρί. *Xenophonti Oecon.* p. 827. B. *ejuſdem momenti vir & mulier in domo tuenda.* ἐπ' ἀντίῤῥοπον ap. *Chionem Epiſt.* I. p. 24. ejuſdem notionis ſunt ἰσοστάσιος & ἀντιστάσιος. *aequalis.* quod ultimum vocabulum, quatenus ab ἱστάναι. *ponderare* deducitur, Lexicis eſt ignotum. nec intellectum ap. *Max. Tyr.* IV. I. ubi λόγοι ἀντιστάσιοι & ἰσόῤῥοποι, ſynonymice junguntur. *rationes*

 ejus-

ejusdem ponderis & ejusdem momenti. ſic XXXIX. 1. 459. τὸ πλέον πρὸς τὸ λαττον τῷ ἀντισασίῳ ἐξετάζεται. rurſus ubi τὸ ἀντισάσιον eſt *momen, quod aequat duas res pondere.* ap. *eundem* VI. 6. ſynonyma ſunt ἰσοστάσιος & ἀντίῤῥοπος. κτῆμα ἡδοναῖς πάσαις ἰσοστάσιον καὶ πόνοις πᾶσιν ἀντίῤῥοπον. ita XL. 1. ἰσοστάσιος & ἄνισος opponuntur. ἰσοστάσιος. ἀντάξιος. *Aelian.* V. H. 1. 32. quatuor haec vocabula ſunt ſynonyma ſaepe, non ſemper, τῷ ἴσος. & ſaepe, non ſemper, ſine differentia adhiberi poſſunt.

P. 141. Vs. 16. ἀντιμνηστευομένων] Ignota adhuc Graeciae compoſitio. ſecundum *Luciani Soloeciſt.* T. III. p. 578. ἀντιμνωμένων vel ἀντιμνηστευόντων dicendum. vide ibi *J. G. Graevium.*

P. 141. Vs. 16. ἐπιβουλὴν εἰς ψευδῆ ζηλοτυπίαν] brevius dictum. *inſidiis*, per quas tibi falſam zelotypiam injicerent.

P. 141. Vs. 16. Ἀκαίρως ἔπληξας τὴν γυναῖκα] aliquid deeſſe videtur. δι' ἣν vel ἣ. poſſes ſupplere. ſed malim ſuſpicari excidiſſe particulam. Ἀκαίρως ἔπληξας γὰρ τὴν γυναῖκα. convenit parenti, convenit Hermocrati, viro gravi, obiter caſtigare generum verbulo, qui intempeſtiva ſua zelotypia re vera tot malorum exſtiterat primus auctor.

P. 141. Vs. 18. Ὑπαχθεὶς] *reus delatus. Herodot.* VI. 72. *Max. Tyr.* XVIII. 10. multi notarunt.

P. 141. Vs. 19. ἀπέλυσε] vindicata eſt haec ſignificatio L. I. V. 9. 16. at hoc verbum an bene in *Timocratea Demoſthenis* p. 415 (458). reponendum ſuſpicetur *eruditiſſ. Jurinus* vehementer dubito. ſaltem minime eo ſupplemento opus eſt ad ſenſum. nam intelligitur οὔσης. καὶ οὐκ [οὔσης] χρημάτων τιμήσεως οὐδεμίας [ἀπολύεσθαι]. an ſic hoc verbum addatur eleganter, ipſe judicet.

P. 141. Vs. 20. Τὰ δὲ τούτων ἐφεξῆς ἡμῖν ἀπάγγειλον] *Interpres* dederat. *ſed quae deinceps narra nobis, quum.* at illa jam populo quoque nota ex confeſſione ipſius Theronis & pleraque in plebis conſpectu geſta. quare etiam poſt novem verſus ipſe Hermocrates dicit ταῦτα ἴσμεν. σὺ δὲ ἡμῖν διήγησαι. dormierit igitur Charito, ſi hic iſta narrata iterum velit a Chaerea. legendum vel ἀπήγγειλαν. *nuntiarunt tu & alii.* vel ἀπήγγειλας vel ἀπήγγειλες. vel ἀπάγγελτα. *narrata haec nobis ſunt.* ut κατάγγελτος. ὑπάγγελτος. ἐξάγγελτος. mox item vitioſe *Apographum* ἰωνίας. τυμβορύχος.

P. 141. Vs. 20. Ὅτε Θήρων] ſi reſtituatur ad noſtram mentem, concinnius fuerit ὡς vel ὥστε Θήρων. an potius ὅ, τε Θήρων ἐ τ.

P. 141. Vs. 21. διασκάψας] antea ἀνοῖξαι. ἀναῤῥῆξαι dixit. *Lyſias* p. 236. τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι.

P. 141. Vs. 27. Πρεσβευτὴν] at quatuor fuerunt, duo de ſenatu, totidem de plebe. L. III. IV. 51. 2. facile ſiglum τῆς ἣν acceptum fuerit pro nota τῆς ας. niſi vulnera reipublicae refricare nolens Hermocrates,

Digitized by Google

crates, inquirendo de amissis quatuor civibus legatis, & imperatoria ista triremi, unum modo nominarit, licet plures fuerint & intelligi forte possint. ut dicimus *militem conscribere*. Nisi novas formas non facile fingendas crederemus πρεσβευτὺν *Cl. Reiskii* admitti posset. saepe sane hujus formae vocabula in terminatione corrupta occurrunt. *Herodot*. IV. 75. IX. 96. Cl. *Hemsterh*. ad *Lucianum* T. I. 354. consulas. notae sunt grammaticorum naeniae circa vocem πρεσβευταὶ, ceu commatos non optimi. vide Cl. *Dukerum* ad *Thucyd*. V. 4. *Hudchins*. ad *Xen*. K. A. VI. p. 467. quamvis ibi πρεσβύτας cum *Muieto*, & quibusdam *scriptis*, teste *Stephano*, & *Cod. Regio*. praetulerim. *Ammonius* fere contraria docet. p. 120. πρέσβεις. οἱ πρεσβευταὶ. πρέσβυς δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἑνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσται. *Cl. Valkenarius* arbitratur πρεσβεὺς rescribendum esse pro πρέσβυς. at ἑνικὸν τῆς πρέσβεις non est πρεσβεύς. cujus πληθυντικὸν foret πρεσβεῖς. opportune vero ipse eruditissimus commentator ibi monet veteres editiones exhibere πρέσβης. in quo latet vera lectio πρέσβις. inde πρέσβεις. quod negat Grammaticus ἑνικῶς inveniri. si apud *Atticos* intellexerit, forte vicerit. at alioqui πρέσβις Lexicis notum ex *Etym. M.* & e *Suida*, cujus verba transcribere non gravabor. Πρέσβις. πρέσβεως. παροξυτόνως. οὐχὶ γὰρ ἀπὸ τῆς πρεσβεὺς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. κ. τ. λ. quin non solum grammaticis notum, verum Lacedaemoniis usitatissimum. ut patet ex *Titulo Laconico* ap. *Cyriacum Anconitanum* p. XXXV. πρέσβις νεικοκράτης. quam scripturam & lapidem inveneris quoque ap. *Cl Muratorium* p. LXVI. & DCCXX. sed ex more ibi duae tresve Inscriptiones negligenter commiscentur. negat igitur Grammaticus πρέσβις inveniri, licet occurrat πρέσβεις.

Ex hisce canonibus magistrorum saepe in auctorum contextibus varietas nata. ita ap *Diodor*. IV. 292. pro πρεσβευτὰς nasutior reposuit πρεσβεῖς. alius alio modo sapiens πρεσβύτας. & hae voces etiam non dedita opera aliquando sibi obstant. sic ap. *Aenean Epist*. XVII. p. 426. ταῦτα διεγείρει πρεσβευτάς. ταῦτα συγκαλεῖ νέους. quis non πρεσβύτας reponendum viderit!

P. 142. Vs. 1. Συνεξέπλευσε] sine auctoritate vagatur.

P. 142. Vs. 2. Τὰ μετὰ τον ἔκπλουν συνενεχθέντα τὸν σὸν ἐντεῦθεν] *Zozimus* I. 57. 58. τὰ συνενεχθέντα πρὸ τῆς Παλμυρηνῶν καθαιρέσεως ἀφηγήσασθαι. & passim. *Thucyd*. I. 23. *Plut. Alex*. 69. observes vero synchysin. ne construas ἔκπλουν συνενεχθέντα, verum τὰ συνενεχθέντα μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν σὸν ἐντεῦθεν. de synchysi egimus plurimis L. III. VII. 55, 2. *Lucian*. de *Merc. Cond*. p. 661. §. 6. τὸ δὲ νῦν εἶναι, ἱκανὸν ἦν ὑποδεῖξαι, ὡς οὐδὲ οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὐτοὺς ἀποδόσθαι τὴν πρόφασιν, ἀληθεύοιεν ἄν *Plut. Rom*. 38. τοὺς συγγενεῖς τας γυναῖκας καὶ οἰκείους ἄνδρας ἀσπάζεσθαι τοῖς στόμασι.

P. 142. Vs. 3. Πλεύσαντες τὸν Ἰώνιον ἀσφαλῶς, εἰς χωρίον κατήχθημεν ἀνδρὸς Μιλησίου] vide perspicue Ionium extendi usque ad Ioniam.

P. 142. Vs. 7. εὐθὺς γὰρ τὴν ἀργυρωνήτην αὐτοῦ δέσποιναν ἀπέδειξεν] *Martialis* L. VI. LXXI.

> *Urit & excruciat dominum Telethusa priorem:*
> *Vendidit ancillam; nunc redemit dominam.*

vide ad L. III. VII. 55. 25. in *apographo* ἀργυρώνη τὴν. vide ad L. I. XII. 17. 24. forte dederit ἀργυρώνητον τὴν αὐτοῦ. sic peccatum mox C. VIII. 143. 8. ἀνέβη μεν pro ἀνέβημεν. L. I. V. 9. 15. vidimus hic illic perperam institutas vocabulorum separationes vel coalitiones. Inspice *Berglerum* ad *Alciphr.* L. III. LXIV & LXVIII. *Themistocl.* XIV. 43. εἰ δ' οἷον εἰκὸς ἔρητο κατ' ἐμὲ ἤδη. Legendum εἰ δ' οἷον εἰκὸς, ἔρρει τὸ κατ' ἐμὲ ἤδη. & *mox.* μηδ' ἐμὸς ὑμῶν ὁ ὅρκ☉ γένηται. legendum μὴ δεσμὸς ὑμῶν ὁ ὅρκ☉ γένηται. nam mox ait. ἔξω βεβηκὼς ἀρκύων, καὶ ἀρχυωρῶν τύχω. haec partim ex *Cod.* partim ex *Holstenii* & *Caryophili* ingenio. *Ep.* XVIII. 55. οὐκ ἀνέτι☉ ἐγῷμαι μᾶλλον δῆμον ταράττοις. conjicit *Holstenius* οὐκ ἂν ἔτι, ὡς ἐγῷμαι, τὸν δῆμον ταράττοις. *Ep.* XIX. 57. ἀποτυχὼν τε γῆς εισοτισατε φρόνημα. *Holsten.* ἀποτυχὼν δέ γ' ἴσθι ὅτι σου τὸ φρόνημα. viderat potiora jam *Caryophilus.* contra *Ep.* V. 17. feliciter *Holst.* voces jungit εἰς αὐτὸς & mutat in εἱλώτης. p. 21. dicit enim καί σοι ἀποδέδωκα πάντα τὸν λόγον τοῦ εἱλώτου ἀνδρός. In *Manethone* L. V. 262. contra metrum

> ὠρονόμον τε κρατεῖ, τοῦ πνεύματ☉ αὐτὸς ὁ βραβεὺς
> Τραυλὸν ἐνὶ γλώσσῃ, χαριέστατον ἠδ' ἐνόντα.

legendum videtur

> Ὠρονόμου τε κρατῇ, τοῦ πνεύματ☉ αὐτοβραβευτήν.

non spernit hoc compositorum genus *Manetho* L. V. 185. Ἀσπὶς αὐτομανής. Apud *Alciphr.* II. III. 236. legitur. Οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Εὐφράτην ἰδεῖν; οὐ μέγα καὶ τὸν Ἴστρον οὕτω μεγάλον. καὶ ὁ Θερμώδων. ὁ Τίγρης. ὁ Ἅλυς. ὁ Ῥῆνος. illud μεγάλον offendit. μέγαν ὄντα *Berglerus.* *Codex* habet meus. ὄντων μεγάλων. καὶ ὁ Θερμώδων. ὁ Τίγρις. primam voculam divide & interrogationem adhibe: sanatus erit locus. οὐ τῶν μεγάλων καὶ ὁ Θερμώδων; ὁ Τίγρις; In *ejusdem epistola inedita* legitur vulgo. Ἦν δὲ τοὔδαφ☉ λεῖον καὶ τρυφῶδες μαλθακόν. ἐν μέσῳ κύκλῳ καί τινες ὑάκινθοι καὶ ἀνθεμάδια ποικίλα. primo e *Codice* repone καὶ post ἦν δέ. deinde dispice utrum ἐν μέσῳ ad superiora, & κύκλῳ adsequentia velis referre, nec ne. sed, cujus caussa locum adposui,

Digitized by Google

ſui, reſcribe ἄνθεμα 'διαποίκιλα. *Flores Varii.* ἄνθεμον vox proba. inſpice *Schol. Ariſtoph. Acharn.* 901. *Suidae Lexicon* in ἀνθέμων. occurrit quoque in *Anthol.* III. XII. II. 226.

Τρυγόνιον, Σεβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων.

Verum ibi maluerim accipere pro ἀνάθεμα cum aliis, reſpectu habito ad τὴν ϛήλην. In *Eunapio* p. 25. ἔτι δὲ τούτου θειωδέϛερον συνεμαρτύρουν, ὡς ἐνοχλοίη ἡ μῦς αὐτῶν πολλάκις μικρὸν εἶναι φάσκοντες· καὶ ὀσφρήσεως ἴσως τοῦ πλεονέκτημα. illud ὡς ἐνοχλόιη ἡ μῦς αὐτῶν. inanis ſonus, nullus ſenſus. *Cod. Barberin.* ὡς ἐνοχλοίη μῦς. lege ὡς ἐνοχλοῖεν αὐτῷ πολλάκις. ſed locum inquinatum emundemus. ſic lege. Οἱ δὲ, ἀναγκαῖον ἦν. ἄλλην γὰρ οὐκ εἶναι. ἔχειν ἔτι δὲ τούτου θειωδέϛερον συνεμαρτύρουν. ὡς ἐνοχλοῖεν αὐτῷ πολλάκις, μικρὸν τοῦτο εἶναι φάσκοντες, καὶ ὀσφρήσεως ἴσως του πλεονέκτημα· βούλεσθαι δὲ διάπειραν λαβεῖν ἑτέρου μείζονος. In principio εἶναι ſupplevi ex conjectura. ἔχειν & αὐτῷ ex *Cod.* uti & τοῦτο. συνμαρτυρεῖν. hic non eſt *teſtimonium adferre.* ſed *obteſtari. flagitabant habere.* vox ἐνοχλῶν etiam paullo ante p. 22. pejus habita. tota enim evanuit, a barbara locutione expulſa. Οἱ δὲ ἀλήκτως ἔχοντες καὶ ἀκορέϛως τῆς ἀπολαύσεως, ἠνώχλουν αὐτῷ συνεχῶς. ex *Codice* legendum ἠνώχλουν αὐτῷ. legitima conſtructione & ſenſu bono. nam εὐωχεῖν τινι dici nequit. ſi verbum hoc retinere velis legendum αὐτόν. & vertendum non, *aſſidui illi erant convivae.* ſed *aſſiduum illum convivio excipiebant.* ſi prius voluiſſet, ſcripſiſſet συνηυωχοῦντο αὐτῷ. quod bonum aeque foret. Hoc in genere mihi certa & elegans ſemper viſa fuit *G. Canteri* emendatio in *Aeſchyli Choephoris* vs. 508.

Αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
Καὶ μὴν ἀμομφῆ τόνδε τίμα τὸν λόγον
Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

vulgo καὶ μὴν ἀμέμφητον δὲ τινα τὸν λόγον. *H. Stephanus* in notis δὴ habet pro δέ. nuperus *editor* ſine ulla auctoritate legit καὶ μὴν ἀμόμφητον δὲ τὸν λόγον τινα. a poeta poſitum fuiſſe δὲ pro δὴ & *Canterum* balbutire contendens. revera elegans locutio τιμῆσαι τίμημα, & conſtructio per geminos accuſativos ἀτθικωτάτη. mutatio autem τῆς τινα in τίμα leviſſima eſt medicina, qua una illud incommodum & flaccidum τινα tollitur. alias autem utitur voce ἄμομφος, hic placuit ἀμομφής. Apud *Maneth.* II. 246. junge duo vocabula:

 Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Ἑρμείαο τόποις πολύολβον ἔθηκεν,
Ἐυκλέατ' εὐφροσύνης ἕνεκεν. vulgo πολὺν ὄλβον.

In *Anacreontica Oda* LVI. 60. *in Codice Vaticano* legitur:

Λύρην δ' αλυπαπαστάδων
Φιλαμάτων τε κεδνῶν
Πόθων κύπελλα κρινεῖ
Ὅταν θέλῃς δὲ, φεύγῃς.

vulgo ediderunt, λύρην δ' ἀλίπαστον εὖ, non percepta *codicis* scriptura. & inde *Trajectinus* editor, ne alia memorem, concinnavit nobis λύρην ἀλίπαστον εὐχαῖς. *lyram salitam votis.* false, mehercule. conjicio haec ita esse separanda & legenda

Λύρη δ' ἄλυπα παστάδων;
Φιλαμάτων τε κεδνῶν,
πόθων κύπελλα, κίρνη.
Ὅταν θέλῃς δὲ, φεύγῃς.

Lyrae vero laetabilia thalamorum,
Et osculorum pudicorum,
Amorum pocula, misce.
Quando autem velis, abieris.

Id est, *O aurum, Lyricis carminibus jucunda amoris pocula, oscula & thalamos [concubitus] misce.* κίρνη est *imperativus Doricus.* ab *Auro* hic poeta poscit, *vitam Venere & Musa mixtam.* quemadmodum *Horatius* L. I. *Od.* XXXI. ab *Apolline.*

Frui paratis & valido mihi
Latoe, dones; at, precor, integra
Cum mente; nec turpem senectam
Degere, nec cithara carentem.

P. 142. Vs. 11. τοῦ τίκτειν τὴν γονὴν] *conceptionem. genituram.* alioqui γονὴ. *soboles. Sophocl. Antig.* 652. ita optime *J. H. Leichius* in *Epigrammate* a *Scipione Maffejo* in *Epist. de Antiq. Gallicis decima quinta* repetito, ex *Libro Msto.* reposuit

Ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν.

sic

Digitized by Google

sic γόνος saepius adhibetur, ut in *Anthol.* IV. IX. 6. 317.

> Λῦε κόμας ἀνάδεσμον· ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβου
> Γειναμένη τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

P. 142. Vs. 13. Πλούσιον] ad remotius παιδίον referendum. non ausim mutare. *Manetho* L. IV. 53. dicit Λαμπροφαὴς δ' ἀστὴρ ὁπόταν δύνουσα φαανθῇ. scilicet respicitur Ἀφροδίτη. sed non eo schemate excuses quod scribit L. III. 81. de *Luna* locutus

> Ἀστασίας δ' ὑπόγειος ἰὼν λεχέων ἐτέλεσσεν.

legendum enim ἰοῦσα λέχους vel λέχευς. Idem L. I. 5. scribit

> Ὅσσα βροτοῖς τελέουσιν ἐπιβλέψαντες ἐν ἀρχαῖς.

cum tamen praecedat ἄστρα non ἀστέρες. quod autem L. IV. 415.

> Ἀκτῖσιν, φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμου.

aliud est. Φαέθων ubi pro ἀστὴρ vel λαμπτὴρ, ut loquitur mox 426.

> Ἀκτῖσι, στίλβουσι φλογὸς λαμπτῆρσι, πελάζῃ.

de voce φαέθων p. 107. *Animadversionum.*

P. 142. Vs. 14. Ταῦτα μὲν οὖν ἔμαθον ἔργα] Quasi dicat; Adhuc narravi, quae ante meum adventum evenerant in Ionia & quae me absente gesta fuerant: nunc commemorabo, quibus ipse interfui & quorum pars fui magna. *Thucyd.* I. 22. ταῦτα ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν. ubi *H. Stephanus* inprudentius cogitat de ejicienda voce πραχθέντων. mox enim C. 23. τῶν δὲ προτέρων ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. *Maneth.* III. 373. πρήξιες ἔργων. sic hunc locum Charitonis intellexi. addidi igitur vocem *postea* & subjunxi: *ut eo regrediar.* ad sensum connectendum.

LIBRI OCTAVI CAPUT OCTAVUM.

P. 142. Vs. 15. Μόνην εἰκόνα] Satis nude. adjecisset non incommode τῆς Καλλιρρόης vel ἐκείνης.

P. 142. Vs. 21. Ἐξεβόησεν] sic *Apographum.* quod mutari non necesse fuerat. & hoc me evasit in recensione. mox vitiose εὖ τί μου.

P. 142.

P. 142. Vs. 25. Μέλλων δὲ βασανίζεσθαι] *Interpres* vertit. *jam ducebar, jam in subeundo eram supplicio.* at μέλλων ad *Polycharmum*, non ad *Chaeream* respicit. vide L. IV. III. 68. 10.

P. 142. Vs. 26. Χωρίς] ἐμοῦ minus commode dixisset. θαπτομένη dictum pro ὡμμένη θάπτεσθαι.

P. 143. Vs. 2. Πέρας ἔχοντα] *Demosth.* de *Cor.* 488. E. πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος. *Artemidor.* L. I. 60. 51. dicit οἱ δὲ ἐπὶ πέρας τοῦ βίου, τὸ ζῆν τελευτήσαντες, ἀφίξονται. alio sensu *Lycurg.* in *Leocr.* §. 15. p. 195. πέρας ἔχειν.

P. 143. Vs. 4. Ἀμελείᾳ τοῦ διακονουμένου τὴν ἐπιστολὴν, ἔλαβεν αὐτὴν ὁ Διονύσιος] sic bene distinguit post ἐπιστολὴν *apographum.* ita pene dicitur διακονεῖν γάμους, τὰ ἐρωτικά. ap. *Lucian.* de *Merc. Cond* T. I. 686. ap. *Clement. Alex. Paed.* II. 190. 3. ὁ λύχνος διακονήσει τὸ φῶς. forte quis suspicetur διακομιζομένου. *Samosatensis* eodem loco habet διακομίζειν γραμματίδια ὑπὸ κόλπου. ita ἀποκομίζειν. in *Cronos.* III. 397. sed *medium* hic locum non habuerit hoc sensu. in recepto verbo autem *medium* habet locum, idque animadvertit *Th. Magister. Aristaen.* II. 7. Ita ὑπηρετεῖσθαι τοῖς Ἀρσάκης βουλήμασι. *Heliod.* VII. 344. vulgo τῆς. ἀποκρύπτεσθαι ap. *Platon.* in *Phaedro.* 261. E. 271. C. ἀπειλεῖσθαι *Psellus* de *Oper. Daem.* 69. θεραπεύεσθαι. ap. *Xen. Eph.* V. 81. ad quem locum vide V. D. *in Miscell.* VI. 350. ubi praecedente pagina hunc insignem defectum ope libri expleas. ἐπὶ τὸ τέρμα ἥκω τοῦ βίου „ καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐμαυτοῦ συμφορῶν. ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν πανοπλίαν ἐγὼ μετ' Ἀνθίας ἀνέθηκα, καὶ μετ' ἐκείνης ἀποπλεύσας Ῥόδου, ἥκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων „ εἰ δὲ αὐτὴ ἡ στήλη. & eadem pagina μετὰ Ἀνθίαν „ Ἁβροκόμης „ ὁ δυστυχής. recurre ad L. VII. I. 114. 6. mox male *Apograph.* ἀνέβη μέν.

P. 143. Vs. 9. κατὰ τὴν Ἀσίαν] non mirabor, si quis conjiciat καὶ κατὰ τ. Α. saepe excidit alterutra vox vel mutationem passa fuit. ut apud *Manethonem* L. VI. 676. ubi lege

Εἰ δὲ μεσουρανέοντα Κρόνον καλὴ Κυθέρεια,
Ἢ Φαέθων, πατρῷα βροτὸς κἂν πολλ' ἀπολέσσας,
Αὖθις ἀπ' ἀλλοτρίων κλεατίσσεται ἄρχιον ὄλβον.

vulgo κατὰ πολλ'. possis etiam κἢν. vide vs. 678.

P. 143. Vs. 10. μεγάλην δίκην] sic inter alios locutus *Theophrast. Char.* XI. & *Manetho* L. I. 221.

Ἐγκλήσεις μεγάλαι περὶ χρήματος, ἔσθ' ὅτ' ἀγῶνες.

ubi vulgo legitur περὶ χρώματος & vertitur *de corpore.* sic rursus *eodem libro*

Digitized by Google

libro vs. 39. πολλάκι κινδύνους περὶ χρήματος ευρίσκουσι. sed & ibi χρήματος repone. *de pecunia, propter pecuniam.* sane si χρῶμα *Corpus Manethoni* significet, ei valde peculiaris dialectus tribuenda: & quidem in his solis locis: cum alias χρῶμα. *color* ipsi notet. cur non scripsit σῶμα. quod vocabulum confunditur cum voce χρῶμα ap. *Athenaeum* XIV. 20. 932. ubi *Casaub.* sed χρῆμα verum.

P. 143. Vs. 16. Οὔτε . . . οὐδὲ] nulla necessitas cogit has particulas sub eandem formam redigere. exempla variationis dedit *H Stephanus*, & obvia sunt. *Plato de R. P.* VI. 492. E. 499. C. οὔτε, οὔτε, οὐδὲ. IX. 586. A. οὔτε, οὔτε, οὐδὲ, οὐδὲ. & οὐδὲ τὸ ὄν, οὔτε τὸ στέγον. X. 608. B. οὔτε. οὔτε. οὔτε. οὐδὲ γε. *Demosth. de Cor.* 521. E. in *Aristog.* 755. F. *Eunap.* οὐκοῦν οὔτε [sic *Cod.*] φαρμάκων. τινὸς ἔλαβε κατασκευὴ αὐτὸν καὶ χρίσις, οὐδ' ὅσα. ubi forte χρῆσις. *Xenoph.* de *Ven.* 999. A. μηδὲ, μηδὲ, μήτε. *Lucian.* T. I. 772. μήτε, μήτε, μηδὲ. in *Xen.* K. A. I. 253. οὐδὲ. . οὔτε. prius mutat *Hudsbins.* in οὔτε. ex *Cod. Eton. Ald.* & *Flor. Editt.* & sic *Ammonius* ibi laudatus. vide etiam *Variantes Thucydidis* L. III. 39. *Porphyr. de Abstin.* p. 191. *Lucian.* I. 638. in *Lysia* p. 443. ἐὰν δὲ μηδὲ τόνδε οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. *Coislin.* οὐκ. quod Cl. *Taylorus* praefert. forte εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ τόνδε, οὐδὲ ἐκεῖνον δικαίως. p. III. habes οὐ δὲ . . οὐ. *Herodot.* III. 144. legitur οὔτε τι σφι χεῖρας ἀνταειρόμενα. forte οὔτε τις σφι. contra notat *Gronov.* p. 918. 214. 27. οὐδεὶς σκω. ex *Codice* pro οὐδεὶς κω. sic ἀερηγηλοῖς σῦνιν ap *Maximum* περὶ καταρχῶν. 526. pro ὗνιν vel ὕννιν. passim. *Ulpian.* ad *Demosth.* de *Coron.* 781. C. mox μῶ οὖν. οὖν. vitiose in *Codice*. notavit *Cl. Cocchius.*

P. 143. Vs. 23. Αὐτὸς] *solus.* . *sine ope Aegyptii regis.* licet enim milites adjutarent, duci soli opus rite tribuitur. ita reddiderim ap. *Manethon.* VI. 487.

> Εἰ δ' Ἑρμῆν λεύσσει Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
> Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἐὸν

& in hanc sententiam emendarim ejusdem libri versum 499.

> Εἰ δ' Ἑρμῆς τούτοις ἐπιμάρτυρος, ὡς καθ' αὐτοῦ
> Ζῷον ἔοι. vulgo κατ' αὐτόν.

P. 144. Vs. 2. Ἄλλος σόλος] adeantur L. VIII. IV. 134. 26. V. 138. 13.

P. 144. Vs. 5. ἐφ' ὑμῶν] *interpres* reddidit. *nostrum caussa.* legit igitur ἡμῶν. sed nihil opus. cur adstruam ἐπὶ ὑμῶν. *coram vobis*, significare. vide tamen *Lucian.* T. II. 890. ἐπ' ὀλίγων opponitur ἐν τοσούτοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι. T. II. 417. ἐπὶ σοῦ. *coram te teste. Paullus* ad *Corinth.* I. VI. 6. *Diodor.* XVI. 93. p. 153. ubi Cl. commentator etiam exempla sistere dignatus est. Noster V. X. 95. 3. & 96. 12. VIII. VIII. 143. 10.

P. 144. Vs. 8. Ἐπευφήμησεν] sic lege ap. *Heliod.* x. 531. ἐπευφήμησεν ὁ στρατός. uti recte *Taurinensis*.

P. 144. Vs. 8. Ἀγαθῷ ἀνδρί.] *Xenoph.* K. Π. III. 26. D. ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. apud *Gruter.* CCCCXCI. 1. & DCCCXLVI. 3. habes hunc titulum. priorem repetiit *Cl. Muratorius* p. DLXIX. 3. ex *Montefalconii Palaeogr.* p. 162. *J. Gronovius Monum. Ancyranis* p. 142. secundam p. MCDXLVIII. ex *Montefalconio* p. 165.

P. 144. Vs. 9. Εὐηργέτηκας] In *Apographo* εὐεργέτησας, sed κ inponitur. ap. *Heliod.* VIII. 383. ἠγνόηκας praetulerim prae ἠγνόησας ex *Taurinensi*.

P. 144. Vs. 12. Πολίτας ποιήσατε] δημοποίητοι. adeatur *Celeb. Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut.* 368. Ἀττικώτερον foret ποιήσασθε. *Demosth.* κατὰ Ἀριστοκρ. 759. & passim.

P. 144. Vs. 16. γεωργεῖν] studiosi sunt agriculturae Aegyptii, ut pote apud ipsos facillimae. vide *Diodor.* I. 36. ap. *Xenoph.* K. Π. VIII. 179. *D.* item agris donantur Aegyptii. γεωργία in Sicilia γεωμορία. γεωμόρος γεωργός. *Hesych.* γάμοροι. irrepsit vulgatum ap. *Alciphr. Ep.* I. IV. γεωργίᾳ προσέχοντες. sed recte *Codex* meus γεωμορίᾳ προσανέχοντες. *Anthol.* III. XXII. 257. 75. Ἐκ μὲ γεωμορίης Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπὶς Ἔλλυσε. sic *Palat.* vulgo Ἐκ γαιωμορίης.

P. 144. Vs. 18. Ἐπιθεῖσα τὸ πρόσωπον] *Heliod.* II. III. ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐπὶ πρόσωπον τοῖς βωμοῖς ἐπιβαλών. frustra ibi *Taur.* ἐπιβαίνων.

P. 144. Vs. 18. Λύσασα] notissimus mos. potest videri *L. Kusterus* ad *Aristoph. Thesm.* 841.

P. 144. Vs. 19 Καταφιλοῦσα] ne conjunctionem desideres, refer ad φασί. L. I. I. 2. 10. *Heliod.* II. III. X. 524. *Longus.* IV. 126.

P. 144. Vs. 23. Τοσάδε περὶ Καλλιρρόης συνέγραψα.] *Thucydeus* mos. videatur ejus L. I. in Initio. sed ibi *Codices* variant, modo συνέγραψε, modo συνέγραψα exhibentes. licet primae personae favere videatur Noster, alias etiam *Thucydidis* studiosus, tamen crediderim tertiam merito fuisse praelatam. Sic *Timaeus*. Τίμαιος ὁ Λοκρὸς ταῦτ' ἔφα. sic Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται. apud *Demetrium Phalereum* περὶ Ἑρμην. II & XII. ubi tamen ad primam statim transitur personam. quemadmodum Noster, historiam incipiens, dixit διηγήσομαι.

In his autem ipsius auctoris nomen adparere debuisset sic. Χαρίτων Ἀφροδισιεὺς τοσάδε περὶ Χαιρέου καὶ Καλλιρρόης συνέγραψα.

Verum videntur haec socordia scribarum imminuta & mutilata. nam quare etiam nomen Χαιρέου omissum, secundae in fabula personae, & quam agnoscit inscriptio in operis fronte. de more hoc inscribendi & finiendi libros potest consuli *Jac. Gronovius* ad finem praecipue L. IX. *Herodotei.* p. 1000. Quod autem *Isaacus Casaubonus* ad *Strabonem* L. III. p. 265.

Digitized by Google

265. animadvertat, *non novum esse apud Graecos, ut liber prior in eadem sententia finiatur, qua sequens incipiat*: idque dicat *potissimum a Thucydide* inter alios fieri, fugisse videtur magnum virum hic ratio, ut Historicum *Atticum* in his consulenti locis patuerit. credo voluisse scribere *Herodotum*. quod confirmant *Codices* quidam, ut constiterit ex annotatis ab *Jac. Gronovio* ad fines L. VII & VIII. Halicarnassensis historici.

Jam dimittendus fores, Lector. verum quid prohibet, postquam pertextum hunc peplum dederimus, ut ne una alteraque in *Manethonem* emendationum decade eum ceu κρασπέδῳ adsuto muniamus & ornemus. liceat tua venia. sequemur ordinem librorum *Astrologi*. L. I. 67.

Ἀνθρώποις διδόασι Τύχης πολυπείρατα δῶρα.

vertitur *varia dona*. ignota vox πολυπείρατος. sed sensui non satis feceris legens πολύπειρα τὰ δῶρα. forte πολυήρατα. *amata. optabilia.* sic non ineleganter *Eruditiss. Lennepius* ad *Coluthum* p. 135. restituit in *Orphei Hymnis* p. 152.

Ἐλθὲ, μάκαιρα θεά, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα.

ubi vulgo καλ' ἐπήρατον. posses μάλ' ἐπήρατον. passim ει & η confusa. στειπέμφιοι pro σηπέμφυοι vs. 55. ἄησαι pro ἀεῖσαι. vs. 360. mox 75. ἐπιὼν non ἔπιων. diximus alias. vide VI. 115. mox 89 & 121. & alias διάμετρον una voce.

Vs. 100. c. . ἐλαιοφόροιο παλαίστρης. si λιπαρῆς interpretari licet, bene. alioqui malim ἀεθλοφόροιο. *Pindaro Olymp.* VII. 12. ἀθλοφόροι ἄνδρες. sic L. IV. 172. editur . . . ἀθλητήρων κυλλοπόδας τε προφαίνει. legendum puto. ἀεθλοπάλας τε προφαίνει vel ἐλαιοπάλας. hic forte ἐλαιοβρόχοιο non disconveniret.

Vs. 137. Χυλοὶ, κυνόποδες. vox prior nihili. potes χωλοί. ut L. IV. 11X. Χωλόποδες. vel κυλλοί. de quo Ionico vocabulo *Eustathius*, *Foesius*, *alii*. unde *Vulcanus* κυλλοποδίων. ap. *Nicandrum Ther.* 458. notante *Scholiasta* lectum fuit Ἠγε μὲν Ἡφαίστοιο χωλοίποδος ἐν πτυχὶ νήσου. vel etiam κυλλοίποδος. sed sive hanc sive illam lectionem admiseris, rescribendum fuerit Ἡφαίστου. nam κυλλοίποδος legendum foret. quod nihil commune, quod ad prosodiam, habet cum vocibus κύλα & κυλοιδιᾶν. at unice vera est vulgata χωλαίποδος. mox 137. αἰείμνηστον.

141. . . ἰυρίθροις ποτάμοισιν. vel εὐροθίοις vel εὐρυθρόοις vel εὐρείθροις. *Sophocl. Antig.* 723. sic παραῤῥείθρος. saepe corrupta vocabula a ῥέω composita. in *Maximo*. 198. restitue ἀμφιρύτοισι. vs. 142. ὑπαὶ pro ὑπό. & sic passim

sim convenientibus locis ἀπαὶ. παραὶ restituenda. quae hic & illic quoque conservata sunt. sed Orthographica non attingimus.

Vs. 149. ἡλιπαγῆ χεῖρ. *clavis adfixa manus* Mars compellatur. ut *Aurelianus* audiebat *manus ad ferrum*, teste *Vopisco* in ejus Vita C. 6. & ut *Lysippus* dicitur θαρσαλέη χεὶρ in *Anthol.* IV. VIII. 314. 36. tetigimus in *Animadversionibus* p. 300.

Vs. 165. de *phthisi* laborantibus dicitur.

Ἀσπαλέοι θυμοῖσι καὶ ἀδρανέες μελέεσσιν;
Πεινῶντες καὶ ἐδόντες, ἀειθανὲς ἦτορ ἔχοντες.

sic conjicio. editur Ἀσπαλέοις & πείνοντες. quasi πίνοντες. quod tamen stare posset, si sequeretur ἔχουσιν. nunc non aeque eleganter.

Vs. 180. Ἑρμείας, Παφίη, πολιὸς Κρόνος ἤνυσεν ἔχωσιν
Τὴν πρῆξιν, ἥξουσιν ἀμύμονες ἰητῆρες.

vulgo παφίην. πρᾶξιν. ἕξουσιν. confusa inveneris ἥξω & ἕξω ap. *Lucian. Lapithis* p. 421. mox vs. 185. Ὅσσαι pro ὅσσοι reponas.

Vs. 190. Σαρξὶ δὲ θηρείῃσι πανείκελα ῥυζήσασαι.

vulgo θηρίῃσι. ultima vox redditur *extrahentes.* sed notat *latrantes. stridentes.* ejusdem originis cum ῥοιζεῖν. vide *Hesychium.* & *Suidam* in ῥάζειν ἐς ὀξέα κλάγγειν dixit L. VI. 50. & hic mox Αὐταὶ δ' ἀμφὶ πόνοισιν ἀνηλέα κωκύσασαι. vulgo αὗται. observes ἀνήλης hic & vs. 186. 263. pro ἀνηλεής. ita passim νήλης. ut εὐκλῆς pro εὐκλεής. vs. 205. malim . . . . ῥοθίων τ' ἀνέμων τε. vel saltem retulerim ῥοθίων ad ἀνέμων, quia saepe ita utitur conjunctione Τέ. vide I. 3. 11. 99. 401. ubi hinc erratur. mox 230. Μήνης ἠελίου τε. 231. forte ἐξελάσαντες pro ἐξολέσαντες. vide *Animadv.* p. 630. mox vs. 254. ἀμφαμβύας. *nectentes* non *sumentes.*

Vs. 261. ὀργιόωντες. *irati.* at venit hoc ab ὄργια. ὀργιάζω. ὀργιάω. ut ὄρθια. ὀρθιάζω ὀρθιάω. ab ὀργὴ ὀργάω. puto legendum ὀργώοντες. ut ἡβώοντες λυσσώοντες. de quo diximus in *Animadversionibus* p. 545. sic L. IV. 81. σεληνιάζων, quod per se probum, scriptum pro σεληνιάζω. pro quo σεληνιάω alias. ὀργῶντες non *irati*: sed *turgentes* nimia cupiditate, libidine & zelo. an ad *furores Bacchantium* respici contenderis. vide L. IV. 229.

Vs. 273. Ἐντὸς ἔχει κακίην Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου αὐτήν.

vel Ἀρῆος ἰδὲ Κρ. vel Ἄρεως ἠδὲ Κρ. malim. vs. 295. lege κατὰ κόσμου ἀταρπόν. vulgo κόσμον. vide L. IV. 147. & II. I. κόσμοιο κατ' αἰθέρα.

Vs. 348. Εὐτυχὲς ἐκ γενεῆς ἔσσεται τοῦτο δέμας.

hic

hic primum occurrit ſyllaba AI correpta: quod ſaepius in ſequentibus ſcribarum & aliorum inſcitia accidit, ut arbitror: qui vitioſa pronuntiatione & miſtura ſoni AI & E decepti, ſusque deque habuerunt hanc diphthongum. *G. Arnaldus*, longiore vir digniſſimus vita, in ſuis *Animadverſ.* p. 39. variis locis medelam attulit: ſed non ſemper aeque felicem. ſic L. II. 415.

Αὐτῶν τε κλῆσιν μινύθει ϗ πατρώιον οἶκον

vitio cariturum verſum cenſet, ſi ſcribas *ϗ πατρῷον οἶκον.* quod miror. nusquam *Manetho*, & rariſſime alii ita corripuerunt longam vocalem. vel delendum eſt ϗ, quod vocabulum ſaepe male deeſt & adeſt. & *πατρώιον οἶκον* per adpoſitionem accipiendum. vel legendum *μινύθει τε πατρώιον οἶκον.* ſaepe ita tranſponit conjunctionem hic & omnes poetae. quamvis, ſi *R. Bentlejo* ad *Manilium* IV. 726. credamus, *ne in puero quidem ferendum eſt* que *ultra ſuam ſedem trajectum.* vide L. IV. 357. cum *πατρώιον οἶκον* forte vicies adhibuerit, nusquam talis proſodia ipſi potuit placere. macula hoc e loco igitur abeſto. at in noſtro loco non minus illa foeda & inanis eſt. debetur enim *emendationi.* nam *Codex* habet *ἔσειτε.* corruptum quidem, ſed non ita porro corrumpendum. potes *ἐσσεῖται.* & tum ordines

Εὐτυχὶς ἐσσεῖται τοῦτο θέμ' ἐκ γενεῆς.

vel quoque *Εὐτοχὶς ἐκ γενεῆς ἔσσεται οἱ τὸ θέμα.*

uti L. II. 117. . . *τὸ δὲ οἱ πλέον ἐςὶν ἀμαυρόν.* in *Maximo* 39. *ἐσσεῖται ϗ δ' ἄνκε* reſtitue. trajectiones vocabulorum multas eſſe in *Manethone* conſtat.

Loca alia ubi vitioſa haec proſodia exſtat, tangere non vacat. unum libet adponere. L. v. 27. legitur

Ἣν δὲ ὥρη ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦται βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.

Quod ſi horam fefellerit, ſimul evanuerint omnia.
Hora autem accurate ſignificat hominibus decreta divina.

cur non ſaltem *ἅμ' ἐξ*? quis autem *fefellerit*? nullus ſenſus his ineſt. legendum

Ἣν δ' ὥρη ψεύσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.

uti mox vs. 43. *Ἣν δ' ἀτόνως λεύσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.*

ſecundum verſum ſic puto emendandum.

Ὥρη δ' ἀκριβοῦσα βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.

Si hora feſellerit, omnia periire ſimul.
Hora vero accurata hominibus (ſunt fiunt ipſa) divina decreta.

ſaepe participia pro finitis verbis placuere; L. IV. 78 & 92. Ionicis praecipue ſcriptoribus, etiam in proſa. vidimus alias. de hoc loco iterum agetur ad librum quintum. quando ſuſpicioni huic novum pondus acceſſurum eſt. ſic *Iliad.* Σ. 63. prima editio & aliae. Ἀλλ' εἶμ' ὄφρα ἴδωμαι φίλον. at cum aliis bene *Cod. Mediceus* ἴδοιμι.

L. II. 3. Scribo Ἄστρα δ' ἄρ' ἤλιτα μυρί' ἐν οὐρανῷ ἐστήρικται.

vulgo μυρία τ' οὐρανῷ. *Aratus* vs. 10.

Αὐτὸς γὰρ τά γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν.

favet, quod in *Cod.* ἐνεστήρικται. quod per ſe bonum. ſed verſui noſtra lectio conſulit.

Vs. 10. Ἀπλανέων ἐπὶ χώρην, τῇ δὲ τὰ πρῶτα δέδασται.

in *Corrigendis* legitur ἐπὶ L. ἀπὸ. contrarium quam voluit emendari, typus dedit. legendum Ἀπλανέων χώρῃ ἔπι, τῇδε τὰ πρῶτα. poſtpoſitio praepoſitionis rhythmo convenit. vide V. 166.

Vs. 33. forte Ἑπτ'. *ſeptem.* vide vs. 56. nunc ἐνθ'. male credo.

Vs. 35. Ὡς μὲν γὰρ πρῶτος τα πόλῳ δινεύμενος ὕψου.

loquitur de circulo polari ſeptentrionali. ſaltem legendum πρῶτος τε. ſed malim ὃς μὲν γὰρ πρώτιστα π. vel ὃν μέν.

Vs. 37. 38. 39. ſic legendi videntur. loquitur de tropico cancri & circulo aequinoctiali.

Τόνδε μετὰ τροπαὶ εἰσὶ θέρευς πυριλαμπέος ὥρης.
Δεινεῖται μέσατός τε, δι' ὃν θοὸν ἅρμα διώκων
Ἴσην ἠέλιος τεύχει νύκτ' ἄμβροτον ἠοῖ.

editur τρόπας θέρεος, deleta vocula εἰσι. deinde γείνονται pro δινεῖται. quod centies de circulis & aſtris. ut ap. *Maximum* 393. μήνη σὺν ἄστρι δινεύουσα ubi male pro δύνουσα accipitur. ſic rurſus 476. res ipſa loquitur.

Vs. 42. difficiliore ulcere laborat. loquitur de circulo antarctico.

Ἑξείης δ' ἐπὶ τῷ νότιος πέλει, ὃν ῥά τε βαιὴν
Φράζομαι ὥραν ὕπερθε· τὸ γὰρ πλέον ἔσθ' ὑπὸ γαῖαν.

Ipſa proſodia & dialectus tamen vitium indicare potuiſſent. hac enim conſtat *Manethonem* numquam Ionice potuiſſe ſcribere ὥραν pro ὥρην. & ſane nusquam alteram ſcripturam adhibet. Ex illa autem conſtat in ὥραν

ſi

ſi vel ſcripſiſſet, ultimam ſyllabam non poſſe corripi. vox ὥραν igitur corrupta. at quam ſubſtituemus. tu audacter repone

Φράζε μοῖραν ὕπερθε vel Φράζεο.

Non aliter L. II. 116. Ὁλκὸς δ' αὖτε γαλαξίεω βαιὸς μὲν ὁρᾶται
Λαμπετόων μοίρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον ἐςὶν ἀμαυρόν.

& L. III. 415. Ἐξ ὥρης τότ' ἔπειτα χρόνων ἄφεσιν σύγε Φράζε.

ſaepiſſime ita per imperativum lectorem docet. L. III. 415. Ita accipe L. IV. 363. ὅριζε. & L. I. 345. Ἐκ δύλων δύλως τύσδε νόει ξυνίεις. reſcripſi autem γαλαξίεω pro γαλαξιέω, quod a γαλαξίας non legitime gignetur. revera μοῖραν & μοίρην utitur. ſic νοῦσος & νόσος. ſed proſodia eadem τῶν ὥραν & ὥρην. cur igitur variaret?

Vs. 46. Ὅς μὲν ἐνὶ θνητοῖσι καλύμμενος οἷον ὁρίζων.

dum quis me doceat, quid οἷον ibi notet, maluerim δίαν. vide vs. 112.

Vs. 49. ſic emendatum leges. Ἀμφότεροι δ' ἄρα τοίγε πόλων ἔντοσθεν ἰόντες
Ἐντὸς ἐέργουσιν δίνην περικείμενοι ἄςρων.

editur δίκην. quod ſenſus & lex pedia reſpuunt. tamen quoque ſic corrupte rurſus L. II. 299. Καὶ δίκην pro καὶ δὲ δίκην. eleganter autem *Horizon & meridianus circuli* dicuntur *cingi* δίνῃ. δινήματι, *vortigine ſtellarum*, atque omnes ſtellas intra ſe coercere. ultra enim horizontem nullum plene adparet aſtrum. eodem modo L. II. 61.

Ἀλλ' αὖτως δίνησιν ὀίομεθά σφέας ἄςρων
Κυκλοῦσθαι, τά ~~περ αὐτὸς ἀνειρὴς αἰὲν ἀμυδρά~~

& L. II. 108. dicit Πάντων δινήλων αἰεὶ ἐπαφώμενοι ὁλκῷ.

de voce περικεῖσθαι vide *Animadverſiones* p. 68 & 497.

Vs. 55. —— Λοξοὶ δ' ἐπαμοιβαδὶς ἐξώσαντο
Οὐρανὸν ἀμφότεροι, δίχα τέμνοντες σφέας αὐτάς.

loquitur de *via lactea & zodiaco*. at quis unquam dixit *circulos coelum expellere vel a ſe repellere*. immo dicuntur *partiri*, *dividere*. *Achill. Tat. Iſag. in Phaen.* p. 147. γαλαξίας τέμνει δίχα τὴν σφαῖραν, καὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον, καὶ ἰσημέρινον. καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτῶν. ἴσος αὐτοῖς ὤν. & alii paſſim. conjeci ἰσώσαντο. *aequalibus partibus dividunt* : *ſibi vindicant coelum*. idem quod διχάζομεν. διχάζεσθαι L. IV. 7. corruptio nata, quia ſcriptum ἐπαμοιβάδες ἰσώσαντο, coaleſcente ες & ις & inde proveniente εξ.

Vs. 56.

Vs. 56. Ἑπτὰ δ' ἄρ', ὧν πέρι πρόσθεν ἀείσαμεν, εἰσὶν ἄριστοι,
Καὶ μοῦνον πυκινῆσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐσπῶτες.

vulgo ὥσπερ. videtur loqui de *septem majoribus*, quos astronomi memorant, *circulis.* verum *Geminus* p. 21. inter *septem* μεγίστους κύκλους numerat *zodiacum* & *viam lacteam*, quos noster excludit, & invisibiles istos oculis modo ἀρίστους sive μεγίστους esse agnoscit. quin *Geminus* etiam in eo dissentit, quod μόνον θεωρητὸν ἐν τῷ κόσμῳ dicat τὸν κύκλον τοῦ γαλαξίου. sed ea non nunc curamus, nisi quatenus ad lectiones stabiliendas necesse sit. suspicatus aliquando fui, an legendum foret. εἰσ' ἀορατοί. εἰσ' [εἰσὶν] ἀοραταὶ pro ἀορηταί, unde ἄριστοι. sic plane loquitur L. II. 31.

Δοιοὶ μὲν προδίοπτοι ἰδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρητοί,
Οἱ δ' ἄλλοι μήτει μερόπων πραπίσιν τε νοητοί.

& versu 30. omnes *novem* vocantur πανέξοχοι. *Geminus* excludit *arcticos.* & *Proclo* ἐλάχιστοι dicuntur. mox vs. 60. malim οὐ δὲ μὲν οὐ χρειῶσι.

Vs. 89. περόωντα legendum, uti vs. 94. & διὰ eo referendum. saepe tmesi utitur. ut versibus 68 & 75. ubi διὰ a verbis pendet. vs. 97. ἠδὲ.

Vs. 100. Σκορπιὸς, ἠδὲ βιὸν στέρνον μέγα τοξευτῆρος.

Sagittario recte tribuuntur *pectus magnum*, & βιὸς *arcus vel nervus arcus.* sic vs. 121. κορώνη τόξου. sic ἀκὶς τοῦ τοξότου memoratur *Sexto Empirico adv. Astrol.* p. 353. verum dubito an pectus per adpositionem recte jungatur *arcui.* quare fere malim ἠδὲ βίην, στέρνον μέγα, τοξευτῆρος. sic. vs. 139.

Σκορπιὸς ἐστὶ δ' ἔπειτα, βίη τ' ἔπι τοξευτῆρος.

Vs. 121. bene de hoc loco meruit *J. Perizonius* in *Respons.* ad *Notitiam.* p. 41. 45.

Vs. 128. —— γυνάστ' ἔπι γοργοφόνοιο
Δεξιτεροῦ Περσῆος, ὃ δὴ τέτατ' ὥστε θέοντος.

vulgo δεξιτερήν. *Gronovius* vertit, ceu jam δεξιτεροῦ legisset. δεξιτερὴν hic nullum habere locum ostendit pronomen ὃ, quod ad γόνυ, non ad δεξιτερὴν potest referri. & in Astrothesia ita Persei genu pingitur. mox distingue Ζωδιακὸς δ', ὥσπερ. vs. 137. pro ἐκλήεισαν, ἐκλείισαν vel potius ἐκλήισαν rescribendum. vs. 140. ἰχθῦς. *Aratus.* 547. *Noster* v. 155. mox 146. nulla caussa lectionis *Codicis* φέρτεροι in φέρτερον mutandae. illud redde *Maximo* vs. 121.

Θνητὴ

Digitized

Ὠνητὴ δ᾽ ἂν ἔοι πολὺ φερτέρη εὖτε πέληται

vulgo una voce πολυφιλτέρη. quod tamen posses servare, si modo dividas. 447. πολὺ λώιον. & τετραγώνοις. ubi mox suspicor scribendum

Λέκτρον ἀεικέλιον γαμίων παρεστήοχε θεσμῶν.

vulgo πάρ@ ἤγαγε. vs. 235. φέρηται evasit verbum *feratur*, ut contra vs. 155. βαρύθησι. id est βαρύνεται. *gravibus*. vid. *Hesych.* saepe ap. *Nicandrum*. lege ἠδὲ γυνὴ βαρύθησιν, ut 240. In nostro mox 148. κλυτοφεγγέε. vide II. 347.

L. II. Vs. 161. Ἀμφὶ ἕθεν πολὺ μεῖον, ἢ ἐν πελάδασι φρονεῦντας.

Circa sese multo minus, quam in propinquis aestimantes.

at πελάδασι qua ratione a πέλας venit? cogitaram πελάτησι. *qui in suis minus quam in clientum negotiis sapiunt*. qui πελάται exposuerint *J. Casaub.* ad *Athenaeum* XII. 738. & *Cl. Salmas.* de *Modo Usur.* 871. *Plutarch. Romulo* 52. cogitaram quoque πέλας ἐῶσιν. videtur eosdem innuere, quos taxat L. IV. 526.

Οἰκείων ἔργων ἐπιλήσμονας, ἠχὶ θυραίων.

Vs. 165. Ἐν δ᾽ Ἄρεως εἴκοισιν ἢ ἐν ζώοισι βεβηκώς.

at haec duo eadem. lege ἐρίοισιν ἢ. vide L. II. 233. 397.

Vs. 209. Περήξεσιν ἐν βιότῳ. vulgo βιότῳ. vide L. II. 339. 354. vs. 219. μηδ᾽ εἰς ὅσον εἴη ὕψ@. *neque in quacumque altitudine sit*. nam est αἰπύτατον & μέσον κέντρον.

Vs. 256. Ἢ δίφρ᾽ ἐζομβύους. legendum ἢ δίφρῳ ἐ. ut L. II. 119. ἐν θρόνῳ ἐζομβύνην. prima in δίφρος saepe brevis. ~~quare elisione durissima~~ nec poetis usurpata non opus. vitium natum, quia scriptum erat per siglam διφ̃. sane L. v. 6. habemus ἡμιμήτ᾽ ἀποῤῥείη. pro ἡμιμήτῳ. sed est locus vitiatus.

Vs. 272. Malim Ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χείρεσσ᾽ ὀλέκουσι.

editur χερσίν. vide II. 182. δηθάκι καὶ χείρεσσιν ἑάς.

Vs. 279. Οὐ γὰρ τοὺς ἴως οὐδ᾽ ἂν φιλέουσι συνεύνους.

lectio vera in aperto erit, simul voces bene secreveris τοὺς τίουσ᾽. *neque hos venerantur, neque amant maritos*. τοὺς est τούτους. de quibus locutus, *moechos*. vide III. 185. 311. mox in vs. 282. in varia lectione fuisse videtur ἀχέεσσι pro ὀχέεσσι.

Vs. 297. Κρίσιας ἰδίας καὶ νείκεα πυκνά τ᾽ ἔχοντες ἴσχουσιν.

ἔχοντες ἴσχατι non politum valde. puto πυκνὰ ἑκόντες. sed εἰδίας redditum video *proprias*. licentia sane mira, ut ex ἴδιος versus caussa fiat εἴδιος. esto. quid fiat syllabae primae in κρίσιας. an producetur contra omnem usum? Conjectare licet κλήσιας ἀΐδιας. quod optime convenit τῷ ἑκόντες. vel ἀΐδιας κρίσιας. sic L. II. 315. [III. 213.] κρίσεις καὶ νεῖκε ἔχοντας. III. 31. κρίσιας καὶ νείκεα. male νίκεα. nam hoc a νῖκος *victoria*. quo utitur L. I. 358. & alii. ἐγκλήσεις alibi dicit. mox vs. 308. παρθεμβύεις pro παρεμβύει. 309. χερεῖος pro χερνός. vide L. III. 400. sic L. III. 22. ἔνημβυ pro ἔνειμεν.

L. II. Vs. 313. Ὧν ἕνεκεν πάντων καὶ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσος,
Λάθραις κερτομίαισι κατὰ πτόλιας σοβέονται.

Nescio an placere hic possit ἶφι μάχεσος. an ἶφι μαχαίρης. uti *Aratus* dixit. 589. —— ξίφεός γε μὲν ἶφι πεποιθώς. vs. 326. ἄλλως praestat.

Vs. 324. Τοὺς δὲ καὶ ἐν γραπτοῖς μελιηδέος ἄνθεσι κηρῷ. vulgo γραφαῖς. confer omnino *Manilium* L. v. 262.

Vs. 333. Ἠὲ μελῶν μολπῆς τ' εὐρύθμου εὑρετὰς ἄνδρας.

vel ἴδριας forte legendum. vide dicenda ad vs. 498. L. VI.

Vs. 346. Ἢ βίῃ ἢ φθορίμων ὑγρῶν πλήθεσσι καλύψας.

quid intelligemus per ὑγρὰ φθόριμα. utrum quae *Formicus* L. v. x. *aegritudinibus humidis laborabunt*. an quae *idem*. L. VII. *in aqua aut humoribus peribit*. utriusque mortis saepius meminit Noster. L. VI. 598.

Ἢ ἐξ ὑγρῶν νόσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων

ubi νόσοι ὑγραὶ videntur ῥεύματα. κάθυγρα. *Hydropſ*. L. I. 155.

Τεύχει ῥευματικοὺς ἠδ' ἀσθενέας κατὰ σάρκα.
Τεύχει δ' ἀργαλέους ὑδρογάστορας, οἵκεν ἔπειτα
Ὀστὰ γαυνωθέντες ὑφ' ὕδατος οὐλομένοιο
Ἔγκυον ὠδίνουσιν, ἐὸν μόρον ἐντὸς ἔχοντες.

de *submersione* L. III. 255. ubi & in *mari* & in *fluviis* pereuntes distinguit, quemadmodum *Firmicus* L. VII. XXVI. III. v. & VIII. X. 4. *In undis faciunt fluminibusque submergi*. si ultimum placeat, καλύψας potest defendi. at si hydropisin intelligas, maluerim χαλέψας. quamvis neutrum verbum plane voci βίῃ conveniat. quo de genere egimus in *Animadversionibus* p. 394. alias voce χαλέπτειν de *morbis* utitur. L. III. 53.

Digitized by Google

53. 129. ſic optimo jure *Jo. Steph. Bernardus*, eruditionem medicamque artem more majorum feliciter ſimul excolens, ad *Synesium de Febr.* p. 33. in *Manethonis* L. III. 276. reſcribendum vidit

Καὶ γονίας νόσοις ψυγμῷ καὶ βηχὶ χαλέπτει.

ubi editum καλύπτει. vide L. III. II. 53. VI. 615. legitur L. IV. 255.

Ἔντε παραγχυσίῃσι μέλη βιόλυτα καθέψει,
Καὶ πτηνοῖσιν ἄβρωτα καὶ ἀγροφάγοισι λύκοισι.

hic poſſet aliquis cogitare de verbo καλύψει vel potius χαλέψει. ſed καθέψει vel καθεψετ, potius, hic unice probandum. παραγχύσεις enim Nili vel Maris intelliguntur *aestuaria & diluvia* a mari vel Nilo facta. non illa magna, vel etiam quotidiana, quae ventos vel fluxum & refluxum ſequuntur, ſed quae poſt majores inundationes, vento mutato vel refluxu referri ſolita, in locis humilioribus deſident, & corpora aquis enecta devehi non patiuntur, ſed ita putreſcere, ſolibus & humoribus expoſita, faciunt, ut ipſae carnivorae ferae faetidam cadaverum horum averſentur eſcam.

L. II. Vs. 399. βασιλῆας ἔθηκε praeſtat. vide L. V. 35. mox vs. 400 διέκριν' legendum.

Vs. 411. ξυνῶν poteſt defendi: ſed malim ξυνῶς vel ξυνῇ. modo vs. 401. ἀλλήλοις χώροις τ' interpretare καὶ ἀλλήλοις χώροις.

Vs. 434. Ἤμερσεν σοφίης καὶ παιδείης μάλα πολλῆς.
Ἐζομβύους ποίησε βίους μάλα παναγήτους.

πολλῆς σοφίης recurrit L. III. 91. mallt quis tamen πολλῆς. de conſtructione τοῦ ἀμέρδειν vide L. III. 45. & *Obſervat. Miſcell.* T. II. 205. deficit in ſecundo verſu ſemipes. potes ſupplere καὶ παναγήτους. ſed diſpliceret iſtud μάλα ἰζομβύους. deinde qui illi βίοι ἰζόμβυοι. an *vitae ſedentariae*, quales agunt *ſutores*, *calceolarii*, *judices*, *magiſtri*, *trapezitae*, *ſtudioſi?* & alibi occurrunt βίοι μεγάλοι. IV. 361. II. 314. ſed vix etiam hoc ſenſu placet. puto reſcribendum ἐσσομβύους ποίησε βίους λαοῖς παναγήτους. ſaepiſſime ἑστεῶς ſic adhibet L. I. 293. ἑστεῶς δείκνυσι IV. 148. 151. 224. quin ita ἰζεῶς & ἑστεῶς iterum mixta L. IV. 99.

ἰζεῶς καὶ σκῆπτρα βροτοῖς βασιλήια φράζει.

potes ibi quoque ἰζεῶς. uti *eodem libro* 164.

Πουλυπλανεῖς ξείνης φαίνει μερόπεσσι κελεύθους
Ἰζεῶς.

& non absurdum quoque hic foret ἰξομβύως. quod inter posuerim λαοῖς, juvant alia loca. L. II. 223.

Θνητοῖς λαοῖσι ϗ ἐν πολίεσσιν ἀγυιαῖς.

vide *Animadversiones* p. 220. L. II. 351. λαοῖσιν ἀγυιαῖς. vs. 440. ϗ νῦν ἀνέποιμι in aëre pendet. vide III. 220.

L. II. Vs. 443. ψυχμοὺς ἠδὲ νόσους. *Cod.* νούσους. potes quoque ἠδὲ in ἢ mutare. & sic in *Maximo* 486. κριθῶν ἢ πυρῶν. editur ἠὲ contra omnem & ipsius poetae usum. Noster utitur νόσ☉ & νοῦσ☉. ὀλοὸς & οὐλοὸς. μόν☉ & μοῦν☉. sed hoc non ita indifferens in omnibus. sic Iones nunquam φοῦν☉ pro φόν☉. nunquam ποῦν☉ pro πόν☉. animadvertente *Corintho.* in *Ionicis* ου & in *Doricis* Α ubique & contra *codices*, & procul dubio saepe contra linguae usum antiquum inculcatis, saepe peccatur. *Libro* autem III. 276. habes ψυγμῷ ϗ βηχὶ χαλέπτει. jungit etiam vetus *Poeta* de *viribus herbarum* περὶ ἐλελισφάκου in *Biblioth. Graeca* T. II. p. 644. λύει γὰρ ψυγμὸν κακοδέρμονα βηχάτε νειρήν. id est, σφοδρήν. merito non dubitavit *Editor* utroque loco *perfrictio* reddere. *Firmico* L. VI. X. 2. memoratus *Frigidus torpor* responderit. notissima sunt medicis ψύγματα. *refrigerantia medicamenta.* ψύχειν *siccare* & *refrigerare* a veteribus magistris exponitur. non mirum. siquidem ψύχειν proprie *flare* denotat. *flatu* enim utrumque efficitur. ψύγω. *sicco.* an usus tamen & dialectus separent has notiones semper, nescio.

Vs. 450. videtur reponendum. Οἵ τ' ἀγροῖσιν ἑοῖς καμάτοισί τε μοχθίζοντες.
Οὔποτε λιμηρὴν πενίην ἐδύναντ' ὑπαλύξαι.

vulgo ἐπ' ἔργοισιν & δύναντ'. sic. L. IV. 340.

Ἐνδείας τε τίθησι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἀγροῖς.

vulgo ἔργοις. at ἔργα. *rustica opera*, forte se ibi tueantur. vs. 458. τέκμαρ rursus portentose versum.

L. III. 29. ἔλιπεν. 30. κρύει est κρύει. antiqui *Codices* Ionicorum scriptorum praecipue hanc orthographiam saepissime praeferunt. sic II. 32. μήτι. notarunt veteres Grammatici. superius ἔρραισεν pro ἔρρεσεν. passim syllaba ΑΙΣΙ abiit in ΕΣΣΙ. sic. πενίεσσι. ἐνδείεσσι. σοφίεσσι. pro σοφίαισι vel σοφίῃσιν. simile mendum optime *Eruditiss. Lennepius* sustulit ex libro III. 256. ἐρραίσθησαν pro ἐρρέσθησαν reponi jubens post *Coluthum* p. 97. nollem tamen ibi voci χύματα controversiam fuisse motam. corruptela rursum eadem L. VI. 245. ubi ἔρρεσαν.

Ὠμοτόκοις ὠδῖσι γονὴν ἔρραισαν ἅπασαν.

&.

& ſic forte *ejusdem libri* vs. 41. ſcribendum.

> Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη ῥάιθεντ' ὀλοῆσιν
> Νηδύος ἐξέλκυσι διαμμελεϊστὶ ταμόντες

editur θρέφθεντ'. ſed in *Cod.* θαιφθέντ'. ſuperſcripto ῥαφθέντ'. edidi p. 351. ῥαχθέντ'. quod per ſe probum. ſed ῥάσσειν uſurpatum *Manethoni* non recordor.

III. 33. Ἐν δήμοις πάτρησιν ὑπὸ σφελέρησιν ἀγητὰς. licet jungantur δῆμος & πάτρη. in III. 225. neſcio quomodo hic blanditur πραπίδεσσιν ἐπί.

Vs. 38. Τερπωλῆς λαῶν ἡγήτορες. qui *Firmico* L. III. VII. I. *voluptatum praepoſiti. voluptates populi* ſunt *ſpectacula. ludi ſcenici. gladiatores. J. Capitolinus M. Antonino.* 23. *Abſens* populi *Romani* voluptates *curari vehementer praecepit per ditiſſimos editores. Tribuni voluptatum.* vide *P. Burmannum ad Sueton. Tib.* 42. in *Firmico* forte intellexeris *magiſtros voluptatum*, quales fuerunt *Tiberio* in Capreis perbacchanti; quorum *officium a voluptatibus* dicebatur. in Aegypto populus procul dubio etiam ſimilibus artificiis detinebatur.

Vs 41. Ἐν τροπικοῖς δ' ἔωθε τελεῖν ἢ πάμπαν ἀτέκνυς.
Κηδεστῶν βιότου.

ſic pro κηδεστὰς conjecimus in *Animadverſionibus* p. 190. eadem ratione *Euripides Bacchis* 1304. ἄτεκνος conſtruxit. Ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς. occurrit frequentiſſime ἄπαις παίδων ἀῤῥένων. *Xenoph.* p. 112. C. *Iſocrat.* p. 258. D. *Diodor. Siculus* IV. 33. cui plura doctus Commentator exempla adpoſuit. mox ſequitur. τέκνων δ' ἐπὶ κήδεσι λυπεῖ. *liberorum in mortibus adfligit.* non *moeret.* ſed κηδεστὴς priori loco hac de notione nihil habere videtur revera κηδεστὴς. *affinis* aliis modo notus. ſed non dubito, qui κηδεσταὶ *Manethoni* ſint plane iidem, qui κηδέστορες πάτρης ipſi audiunt L IV. 514. *patriae curatores.*

Vs. 44. Ἀντιμεσουρανέων. ſic L. IV. 613. & corrige in *Contentis* hujus libri ἀντιμεσουρανήματος. *Sext. Empir. Adv. Aſtrol.* p. 340. *Cl Salmaſ. de Ann. Clim.* p. 83. 441. mox vs. 55. magis in *Ione* noſtro probarim. καταριθμεῖ. ut L. IV. 288. mox vs. 61. μῶροι.

Vs. 58. ἐνὶμ μεγάροισιν. quae Orthographia iterum recurrit hujus libri vs. 313. habet etiam *Maximi Codex* vs. 321. ἐνιμμεγάροισιν ἄνακτας. & 351. & 416. eadem ratione. ἐνιμμελέεσσι. apud alios ſane talia obvia. ſed minus mirum *Manethonis* & *Maximi*, ſive potius vetuſtioris poetae, contextus in hoc ſcribendi more conſpirare, quia in eodem volumine ambo haec poemata conſervata ſunt, & ab eodem ſcriba, ſic memini, exarata. inde etiam in aliis partibus concentus circa orтho-

thographiam in iis deprehenditur. Quocirca exſtantiora ſphalmata *in Maximo*, quae Cl. *Weſſelingius* prudens omiſit, huic excurſui intexere minus dubitavimus. quid quod vicina & fere eadem materia utriusque poetae ſimul tractationem praeſtare convenientem & intellectui faciliori veliſicantem queat videri.

L. III. Vs. 89. Ἀλλοτρίων τε μέλαθρον ὀπιπεύουσι γυναικῶν.

vitiato metro editur μέλαθρ'. nempe loco ſyllabae ON pro more ſcribarum modo virgula ſuperpoſita fuit. vide quae notata in *Miſcellan.* T. IX. p. 107. verſu praecedente lege Ἀμφέβαλεν μάχλως. vs. 94. θεσπίζειν neceſſarium arbitror.

Vs. 124. Ἠματίη δ' αὖθ' ἥσσων. ἦν δ' ἐσθλοδότα μέζω ὁρῶσιν.

delendum eſt αὖθ', ne ſyllaba abundet. vel ἤματι δ' αὖθ' ἥσσων. L. III. 264. dixit Ἠδὲ καὶ ἡμερίη τὰ τελείεται. *haec vero etiam diurna talia facit.* quaſi legeretur ἥδε & τελεῖται active ſonaret. lege ἠδὲ καὶ ἡμερίη τὰ τελείεται. *etiam haec in die fiunt.* ἡμερίη Ionice quo ἡμέρα. ἤματι.

Vs. 152. Εἰ δὲ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζώοις κατέναντα.

non placet, ut ſcribamus ἔνι & vertamus *eſt.* mallem ſcribere ἄν τε. vs. 180. antea ſenſum requirere monuimus

Κτῆσιν δ' αὖτ' ἰδίην τοκέων ἀπένευθεν ἔδωκεν.

ſed illud abit nimis. habetur ἄμετρον. ſententia forte conſtiterit, ſi refingas ἀμέτερητον. ut *dos* & *patrimonium* opponantur.

Vs. 184. Καὶ γάμου ἱμερόεντος εὐφροσύνῃσιν ἰαίνει.

jam ſic pro γάμον correctum. ſed editur praeterea ἱμερόεντας. *cupidos* quaſi idem foret ac. L. III. 310. εὐφροσύναις τε γάμοιο τερπομένους. & ἱμερόεις idem atque ἱμείρων.

Vs. 189. Ἢ πολίων κλήρους. aut *multorum haereditates.* at tum ſcribendum foret πόλεων. alias ita πόλεες. πόλεσι. aliud πόλισι. vide L. IV 40. VI. 112. verte igitur *urbium*, ut ſemper. vide L. II. 248. κλῆρος autem hic πλοῦτος. κτήματα. οὐσία. indigitantur hic Ταμίαι ſive ταμιεύτορες, ut adpellantur Liv. 580. vel τραπεζῖται. vs. 194. dele δ' poſt ὥρη.

Vs. 196. 197. 198. 199. 200. hic genera valde perturbata & alia male verſa. legendum enim καὶ αὐτὰς οὔτι τίουσι. κορεσσάμενοι & ἄλλας ἦλθον. deinde ἄγονται. male *ducuntur.* immo *ducunt. abducunt*, concubitus ergo. vide L. II. 225. VI. 144. mox ἐδάμησαν. non *coercitae*, ſed *occiſae.*

vide

Digitized by Google

vide L. II. 272. ſed verſionem non niſi caſu curamus. innumerabilia enim tangenda forent.

L. III. Vs. 216. ἐσορῶντες. vs. 226. μεταλλάξαντες & παραλλάξαντες confuſa. longe diverſa Aſtrologis haec. vs. 239. diſplicent, quae hariolati fuimus de voce θαλάμοις. Haud adeo male ſe hic habet pro *matrimoniis*.

Vs. 247. Καὶ πενίην δυσάλυκτον ἄγει δειλοῖσι βροτοῖσι.

V. D. dedit δυσάλεκτον. *infandam*. ſed noſtram lectionem ſtabiliunt vs. 619. L. IV. κατὰ μοῖραν ἄφυκτον. & vs. 477. κινδύνων δυσεκφεύκτων. vs. 454. L. II. πενίην ἐδύναντ' ὑπαλύξαι. *Nicand. Alexiph.* 250.

Vs. 333. Ἐκτόλμους. uſitatius foret εὐτόλμους.

Vs. 397. Τῶς μὲν ἄρενα πέλει φύσεως βροτέης κατέναντα
Φῶτ' ἐνὶ δεικήλοισιν ἐον' δρόμον ἐξανύοντα.

Adparet cuivis vocabulum ἄρενα in menda cubare. verſum quaſi ſequeretur ἄρρενα. ſed id non minus ſententia quam lex carminis reſpuit. non de ſignis *maſculinis*, ſed etiam de *femininis* in praecedentibus actum, uti vs. 376. 392. 394. puto legendum vel ἔκεινα, vel ἅπαντα vel potius ἕκαστα.

Jam hanc materiam relinquit, acturus de Ἀφέτῃ ſive χρονοκράτορι. quod argumentum non intellectum ſane tenebras, in his ex re exiſtentes & per corruptelam inductas, non potuit non aggravare. de hac materia e recentioribus conſule *Cl. Salmaſium* libri ſaepe laudati p. 267.

Vs. 399. in Graecis ἄλλ' *aliud*. ab ἄλλο. in Latinis ἀλλ' *ſed*. hoc praetulerim. male autem χρεῖος *fatum* vertitur. χρεῖος eſt hic *debitum*, quod poeta contraxit, quando promiſit ſe acturum eſſe de *poteſtate aſtrorum in res humanas*. ſi mei res eſſet arbitrii, ſcriberem. ἀλλ', ὅπερ οὖν μοι θυμὸς ἐνὶ προτέροισιν ἀεῖσαι Δῆσατ', ἀναγκαῖον χρεῖος σάφα νῦν καταλέξω.

Vs. 402. εἰ δ' ἔμπαλιν. *aut viciſſim*. immo lege ἐν δ' ἔμπαλιν. *praeterea vero viciſſim ubi deſinit*. mox ex re minima, mala diſtinctione & ſpiritus erronea adhibitione, totus ſenſus perturbatus non modo, ſed plane ſubverſus. lege igitur ſine diſtinctione vs. 403 & 404.

Οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὁμῶς μερόπεσσιν ἔοικεν
Οἴης ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμόν.

Non profecto omnibus eodem modo hominibus par eſt
Una eademque ex regione annorum capere numerum.

quia haec ſeparata & praeterea lectum οἶης pro οἵης *qualis* pro *unius*, ſine ullo ſenſu vel communi vel aſtrologico redditum.

Non

Non sane omnibus simul [quasi ὁμῶ] *hominibus* videtur
Qualicumque *ex regione annorum* apprehendere *numerum.*

Nam mane nascentibus a *Sole*, vespera nascentibus a *Luna* annorum numerus ordiundus.

L. IV. 405. Ἄλλη γάρ θ' ἑτέρῃ γενέθλῃ ἄφεσιν συνάρηρεν.

Quis συνάρηρεν. *aptavit.* lege Ἄλλη γάρ θ' ἑτέρῃ γενέθλῃ ἄφεσις συνάρηρε. *aliud enim initium alii geniturae convenit.* ἄφεσις est ἀρχὴ χρόνου. ut vs. 401. vocatur. non intelligens quid sit ἄφεσις, *Cl. Salmasium* adeat, id docentem p. 271. de *Ann. Clim.* qui egregie verissimam suam sententiam, nempe, οἰκοδεσπότην & ἀφέτην sive χρονοκράτορα, esse diversos, potuisset adstruere ex vs. 413. vide quae de voce ἄφεσις, quam iterum habes vs. 415 & 427. diximus in *Animadversionibus* p. 432. Vs. 416. pro ἔντ' εὖτ' & mox σκέπτοιο.

Vs. 418. Ζωῆς δ' αὖτ' ἀρχὴν εὖτ' ἂν διζήμενος εὕροις,
Δικήλων σκέπτοιο χρόνους, ὁπόσοις περάσηεν.
Ἀντέλλει, κείνους τέ περ ἠμοιβαῖσι δάσασθαι.

vulgo κείνου. sed aperte refertur pronomen ad χρόνους. tum editur περιμοιβαῖσι. vox nullius formae. ἠμοιβαῖσι pro ἀμοιβαῖσι. *vicibus. vicissim. alternatim.* Iones in multis A in H mutant. sic εὐήνεμος. ἠπιδανός. II. 260. ἤπειρος pro ἄπειρος. 261. ἠμίμητος pro ἀμίμητος. IV. 6. ut quidam volunt. sic ἠδίκηλα L. II. 16. pro ἀδίκηλα. & ἤμετρον pro ἄμετρον forte L. III. 180. ἐπημοιβὸς apud alios obvium. vide *Animadversiones* 441. pro ἀμοιβαῖσι *Q. Calaber* VI. 177 habet ἀμοιβαίῃσιν. ut ἀρχαίη. σεληναίη. ἀναγκαίη. γαληναίη. Ἀθηναίη. *infinitivus* δάσασθαι vel pro *imperativo*, vel pendet a σκέπτοιο. σκέπτοιο χρόνους. καὶ δάσασθαι nihil insolentiae habet haec ἐναλλαγή.

Vs. 419. Τῶς γάρ κεν πλειόνων ἀριθμὸν μοιρῶντε φράσσαιο;
Ὅσσους Μοῖρ' ἐπέδησε βροτῶν μογερῷ βιότοιο.

Ita enim plurium partium numerum quoque cogites.
Quotquot parca illigavit laboriosae hominum vitae.

edoceri cupio, quomodo ὅσσους possit referri ad Μοίρας. deinde quid in astrologia sit ἐπιδῆσαι πλείους μοίρας ἐπὶ βίου. & quam eleganter dicatur Μοῖρα ἐπιδῆσαι μοίρας. *Fatum* illigare *fata* quid quod hic non agatur de sorte hominum; sed doceatur, unde *temporis vitae numerus incipiat & ubi desinat.*

Ὁππο-

Digitized by Google

Ὁππόθεν ἐν γενέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρόνυ ἀρχὴν
Ἀνθρώποις φράζεσθ'. ἐν δ' ἔμπαλιν ὅπποθι λήγει.

Unde in genituris opus est temporis vitae initium hominibus cognoscere, & insuper ubi contra desinit.

Primum animadvertam Μοίρας hic minime esse *Fata*: sed *portiones. partes*, quae cuique signo triginta attribuuntur. inde toties *planeta* dicitur esse ἐν ἰδίαις μοίραις. sic L. IV. 101. ἐκτὸς δ' οἰκείων μοιρῶν. & ipso hoc loco vs. 221. ἐν δὲ μέσαις μοίραισιν. & recte quoque versum. Jam illae *partes* erant considerandae, ut temporis vitae *initium & finis* cognosceretur. & illud hic versiculus dicet, atque omnia erunt perspicua, simul mecum legeris.

Τῶς γὰρ πλειώνων ἀριθμὸν μοιρῶντε φράσαιο.

Sic enim intellexeris annorum & partium numerum.

πλειὼν vox *Ionica. Annus. Suidas* πλειὼν, πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τὺς καρπούς. ἐκ πολλῦ πλειῶνος ἤγυν ἐκ πολλῦ χρόνυ. *Hesych.* Πλειὼν ὁ ἐνιαυτὸς ἀπὸ τῦ πάντας τὺς καρποὺς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι. *Hesiod.* ἔργοις. 617. . . . . πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. *Lycophr. Casandra* 201. Εἰς πέντε πῦ πλειῶνας ἱμείρων λέχυς. & 1039. —— μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα. *Callimach. in Jov.* Οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ὔχ ἑνί. ubi fallitur *Spanhemius*, dum putet ap. *Aratum* quoque exstare. nam modo in ejus scholiasta *Theone* explicatur vs. 255 cui junge *Eustath.* ad *Hom.* p. 115. 49. & E. M. in voce. semel autem admisso πλειώνων fulcrum quaerendum fuit voculae κὲν vel γάρ. perinde utrum retineas. vide L. VI. 685. ne autem ulla dubitatio supersit, sententiam hanc ipsam vulgariore voce proposuit vs. 404.

Οἷος ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμὸν

ἐτέων sive πλειώνων. facilius erratum, quia fere vitiose πλειόνων pro πλειώνων & πλεόνων in his libris scribitur. jam vero vides, quo spectet illud ὅσσας. nempe ad πλειῶνας. *annos*. de quibus hic praecipuus sermo. vide *Salmas.* p. 120.

Vs. 425. lege πνοιῆς ἀπήμερσεν. deleto ἰῶτα subscripto. quod forsitan addendum in ultima voce hujus libri.

Μήκιστον γὰρ τῦτο βροτῶν τέλος ἔναδε Μοίρης

Ionice pro Μοίραις. leve peccatum, ſed quod non leves turbas aliquando excitavit. Non nimium ſcrupulis indulgendum in demendo vel ſupponendo vel adponendo hoc elemento, quandoquidem non modo antiquae membranae, & lapides literati hic variant, ſed Grammatici ipſi acriter inter ſe digladiebantur jam olim circa hanc Orthographiae partem. Ὅταν ζητῶμεν, εἰ ταῖς δοτικαῖς προσθετέον τὸ Ἰῶτα. ait *Sextus Empiricus Adv. Grammat.* C. IX. ap. Noſtrum L. II. 104. editur

Πηδάλιον τε νεὼς, τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, Παλλὰς θῆκ' ἀν' ἀστράσιν Ἀργώ.

ἀκροτόμοισι verſum *praeruptis*. hactenus bene. *Heſychius* Ἀκροτόμῳ. ὀξυτάτῳ λίθῳ ἢ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ τέμνοντι. ubi certe τέμνοντι non mutandum. ſed modo commatice diſtinguendum. τέμνων. *ſecans. acutus.* ita *acutae rupes, cautes, glacies.* verum an ita abſolute hic ſe probe habuerit, dubito. ſaltem ſubſtantivum requireretur, cui inniteretur hoc adjectivum. quod habueris, ſi Ἰῶτα ſubſcripti opem adhibueris & exararis

——— τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίῳ ἐν κορυφῆς.

quae tamen ſuavitas ſit in iſta alliteratione ἀκροτόμοισι τεμοῦσα non percipiunt aures. quid multa? conjecerim legendum porro

τὴν ἀκροτάτοισι τεμοῦσα Πηλίου ἐν κορυφῆς.

Apollon. Rhod. I. 549.

——— ἐπ' ἀκροτάτοισι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδος κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι.

diſplicuit ſcribis *Maſculinae* adjectivum *terminationis* junctum *feminino* ſubſtantivo, tum in *Manethone*, tum in *Apollonio*. Nam *Laurentianus Codex* reformavit ἀκροτάτῃσι. verum ſuperlativorum in his uſus notus. vide *Animadverſiones* p. 244. paſſim ita de *Pelio* monte poetae. *Catullus*.

Peliaco *quondam prognatae* vertice *pinus*.

Apollon. I. 520. Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας L. II. 1191.
——— καὶ τάμε χαλκῷ Δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι.

In verſiculo autem hoc ne ſollicites ἀν' ἀστράσιν. forte quis accipiat quaſi

Digitized by Google

quasi ἀνθέτο. nam praepositiones saepe postponuntur. Insignis corruptela per ignorationem hujus formae dativi in ῃς occurret in sequentibus apud *Maximum*. apud quem etiam ἰφημοσύνῃς offendit vs. 319. ubi versum elegantissimum 315. non intellectum obiter illustrabo.

> ——— ——— καὶ εἰ φάος ἐλλιπὲς εἴη
> Λῆγον ἀπὸ διχομήνου ἐπ' εἰκάδι καὶ δ' ἔτι πρόσσω,
> Πλὴν συνόδου. λώιον γὰρ ἀκεσορίην ἀνύσαιο,
> Ἦν ἀλέῃ συνόδοιο μεμυκότα φάεα μήνης.

vertitur μεμυκότα φάεα. *extensum splendorem*. immo *silentia lumina lunae*. Luna *silere* dicitur in *interlunio*. in *synodo*. διχόμηνος. est *medius mensis* & saepe *plenilinium*. ab eo jubet usque ad vigesimum diem mensis & ultra, id est, ad finem, *secare venam*. scilicet *dum plerumque luna decrescit*. sed addit πλὴν συνόδου. excepto *interlunii* die. licet enim ille ad decrescentem lunam spectet: in eo tamen non est *secanda vena*. nam praestat evitare *silentem lunam*. *Plinius* haec duo tempora designat L. XXXVIII. H. N. L. VI. p. 789. 12. *quinta decima luna & silente*. aliquoties διχόμηνος male acceptum fuit vs. 297. & 457. *dimidiatum lumen*. immo *plenilunium*. ut recte. 115. Accedamus ad librum quartum *Manethonis*.

> L. IV. 5. Ζωιδίωντε πόλοιο περίδρομον, ὅς κατὰ γαῖαν
> Αἰθερίηντε κέλευθον ἐν ἡμιμὴτ' ἀποῤῥείῃ
> Πλαγκτὰ διχαζόμενος διέπει θεομήτορα κόσμον.
> *Signorumque poli circuitum, qui per terram*
> *Et aetheream orbitam in incessabili defluxu*
> *Erronee divisus administrat divinum mundum.*

secundum hanc versionem primo editam lectionem exponam: deinde ejus corruptione commonstrata emendandi viam ingressurus.

Quin πόλος ζωιδίων. sit *Zodiacus* multis haud dubitabitur. *Manilio* L. III. 325. sic vocatur *Signifer obliquus*. *Sidonio* quoque *Apollinari*. XV. 57. absolute *signifer*. *Lucano* L. III. 252. plane ut noster *Signiferi regione poli*, quem locum *Ammiano Marcellino* L. XXVI. II. p. 345. adplicat *H. Valesius*, cui item *signifer polus* adhibetur. sed aliud quid intelligi mox videbimus. Huic *zodiaco* tribuitur περίδρομος *circuitus*, & quidem per *terram & aethera* circumactus. nempe coelestibus zonis climata terrestria respondent, regionesque singulae singulis signis & astris subjectae creduntur. & hoc bene. idem quoque perhibetur διχαζόμενος. at a quo? novi *viam lacteam* dici *secare zodiacum*. L. II. 58. sed illud hic non docetur. nec ad rem facit. potius zodiacus *secat*. διχάζει. at quod pejus,

Aaaaa 2 dici-

dicitur διχαζόμβρος πλαγιῶς. nullus vero circulus *vago modo*, *vago tractu* sectus est. omnes certo & definito ducti. aliud plane λοξός. *obliquus*; quales revera *zodiacus* & *lacteus* sunt circuli & praedicantur. *obliquus signorum ordo*. *Firmico* L. I. IV. & II. I. & cui non! sed qualiscumque iste *peridromus* sit, perhibetur ille *mundum*, *divinae prudentiae opus*, *obire* & *regere* & *administrare*. διέπειν. διοικεῖν. ἐπιστατεῖν. *Hesychio* & passim. deinde dicitur hoc facere *in incessabili defluxu*, sive, ut postea placuit V. D. *in inimitabili defluxu*. secundum astrologos, ut notissimum, corpora coelestia influxum habent in corpora terrena: immo actiones & fata hominum. de hoc effectu *Geminus* p. 7. E. & *Salmasius* de *Ann. Clim*. p. 797. egerunt. verum hic qualiscumque *influxus* non Zodiaci signis proprius: sed omnibus astris & planetis. nam quod, si sit, *inimitabilis* sit, facile largimur. vides, ut ipsa doctrina non conveniat Zodiaco. at longe palpabilius plerisque patebit haec ita tradita esse falsissima, & nullo modo admittenda, si verba illa consideremus ἐν ἡμιμήτῳ ἀποῤῥεῖῃ. *in inimitabili defluxu*. prius vocabulum quod ad formam, *Ionice* diceretur pro ἀμίμητος. de quo actum ad L. III. 418. in *Animadversionibus* p. 736. verum quo colore forma secundae vocis defendetur, quae plane barbara hoc sensu? nam ille *defluxus* non ἀποῤῥείη: sed ἀπόῤῥοια. vel ἐπίῤῥοια. sic *Eunapio* p. 69. ἀπόῤῥοιαί τινες ὥσπερ ἀστέρων. quod si vel ultimae syllabae reformentur, quae supra dixi circa *influxus* universitatem, ostenderent lectionem esse falsam. sed longe id certius ex eo patet, quod, cum centies forsan hac voce ἀπόῤῥοια utatur *Manetho*, numquam eam adhibeat hac notione *influxus vel defluxus in corpora terrestria vel fata humana*. ei enim ἀπόῤῥοια & ἀποῤῥεῖν dicuntur de *Planetis*, quando *discedunt* invicem, iisque opponuntur συναφὴ & συνάπτειν. ut L. II. 439. de *Luna*.

Δείξει ἐν διοσσοῖσιν ἀποῤῥοίαις συναφαῖς τε.

J. Maternus L. IV. XIX. ita agit de *Lunae conjunctione* [συναφῇ] & *Lunae defluxione*. ἀποῤῥοία. verum quis unquam *Zodiaco* tale quid tribuit? At haec omnia largiamur. quid fiet prosodiae! quam sibi caverint poetae ab elisione vocalis longae Ω constat & tetigimus ad L. II. 119. sed & hoc transmittatur. quid fiet syllabae ἀποῤῥ? an secundum absurdam *Wasii* doctrinam, quam refutavimus in *Animadv*. p. 184. duplex ρρ syllabam non producet: cum ista litera, ob asperitatem, vel semel posita, producendi saepissime vim exserat! vide *Criticam Vannum* p. 335. & ne deleas semel caninam literam, obstat constans *Manethonis* usus & frequentissimus. alioqui sane & ipse & alii geminationem hujus literae

in:

Digitized by Google

in compoſitis ob metrum, ſed rariſſime nec in omnibus, evitandi jus ſumunt ex his omnibus, immo ex ſingulis, conſtare puto partim non agi de *Zodiaco*, partim pluribus ulceribus vocabula ἡμιμήτ' & ἀποῤῥεῖν eſſe faedata.

De quo igitur vel coeli portione vel phaenomeno agi hic credam, rogaveris. agit de *Hemiſphaerio toto noſtro & ejus diurna nocturnaque circumvolutione.* in quo *hemiſphaerio*, quod ſaepe *coelum* & *polus*, ut hic, vocatur, inſunt non modo *ſigna Zodiaca proprie dicta*, ſed *omnes ſtellae*, & *planetae.* haec omnia ſub nomine *poli zodiaci* ſive *coeli ſigniferi* comprehenduntur: quia ipſae ſtellae, quibus ſigna componuntur, non omnes circumſcribuntur finibus proprie dicti *zodiaci.* & quia *planetae*, utcumque eorum orbitae vagentur extra fines proprie dicti *Zodiaci*, tamen in zodiaco illas deſcribere intelliguntur. vide *Proclum*, ubi agit περὶ τῶν κατεστηριγμένων Ζῳδίων. Zodiacus, proprie lata illa zona, in qua ſigna omnia. verum zodiacus etiam ultra fines zodiacae zonae extenditur, quatenus ſigna partibus ſuis ultra illam zonam protendantur. unde etiam adjectivum *Zodiacus* ſaepe modo *aſtrifer*: non peculiariter *ſignifer.* & *ſignifer* ita pro *Aſtrifer* apud *Latinos. Lucanus.* VIII. 172.

Signifero quaecumque fluunt labentia coelo,
Nusquam ſtante polo, miſeros fallentia nautas,
Sidera non ſequimur.

loquitur de *majore & minore urſa.* at quis illas in *Zodiaco* poſuit?

Saepe varia notio *Zodiaci* intellectum intricat. non agi de *Zodiaco* proprio, ſed de *hemiſphaerio* ſive *coelo conſpicuabili* ex verſu adjecto colligi quoque poſſit.

Ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα καὶ ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς.

at *Zodiaci* motus contrarius concipitur ab occidente in orientem: certe ab aſtronomis. hic omnes phaenomenorum mobilium circuitus concipiuntur cum coelo moveri ab oriente in occidentem. circuitus autem hic vocatur διχαζόμενος. quippe ille curſus modo ſemicirculum peragit ab oriente, & a puncto, ubi ſol oritur, ad occidentem & ad punctum, ubi ſol occidit Nox & hemiſphaerium latens & oppoſitum in rationem non venit. ſi enim totum ſphaerae circuitum innuiſſet, dixiſſet, *ex oriente in occidentem & ex occidente in orientem.* jam per τὸ *ex aurora in noctem*, hemiſphaerii motum ſignificans, ſe explicans adjicit, *ex oriente in occaſus.*

περίδρομος διχαζόμενος est vel *dimidiatus circuitus. semicirculus.* ut malim explicari. vel *in duas partes sectus.* nempe circuitus, cujus pars haec peragitur in nostro hemisphaerio, illa pars in hemisphaerio opposito. ille igitur semicircularis astrorum & astriferi coeli sive poli motus regit & dirigit totum mundum. Nec hoc habet dubium. & sic difficultate quoque jam caret vox πλαγκτός. illa enim recte adhibetur de *astris, stellis, planetis* & *coelo.* quae passim πλάζεσθαι & *vagari* dicuntur. centies *vaga* dicuntur *sidera.* hinc L. IV. 182. *planetarum* τρίβος αἰθερόπλαγκτος. inde ipsum hemisphaerium sive coelum nostrum πλαγκτὸν saepe. mox exempla occurrent. nec enim de *planetis* solis, sed de omnibus *stellis.* quemadmodum hujus libri vs. 108.

> Ὧδε μὲν ἀπλανέοντε πλανητάων τε κέλευθα
> Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἀματροχίῃ πεφόρηται.

Verum corruptissima pars jam tractanda: sed quae his praetermissis & non admissis, tractari nequit. concedatur igitur hic *circuitus* esse coeli, & esse modo *dimidiatus*, vel, si velis, etiam *intersectus.* ille *semicirculus* igitur, ab *oriente ad occidentem* dicitur *duci*, *describi* in *semicirculari spatio*: non in *sphaera integra*: sed in *dispartita sphaera*: in *secto globo.* nam circulus & locus, in quo circulus ducitur, cogitatione separari possunt & debent. jam *ille sectus globus*: illa *sphaera dimidiata*: nam talis nobis *mundus*, sive *coelum* & *terra* apparet per horizontem, in his verbis aptissime declarabitur, si mecum legas:

> Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὃς κατὰ γαῖαν
> Αἰθερίην τε κέλευθον ἐν ἡμιτμῆγι πορείῃ
> Πλαγκτὰ διχαζόμενος διέπει θεομήτορα κόσμον.

Et coeli astriferi circumvolutio, quae divisa per terram & aethera, in orbita semisecta, errabundo motu mundum peragit, obit, regit. credo vix dubitari posse, quin vox πορείῃ hic quocumque sensu sit legitima & unica. at minus ambiges, si observes nostro sensu illam ab ipso *Manethone* saepe adhiberi.

sic L. IV. 380. ἢ διάμετρα φανῇ πλαγκτοῦ κόσμοιο πορείῃ.
499. Τούτῳ δ' εὖτ' ἂν Ἄρης μεγάλην ἐπέλθῃσι πορείαις.
20. Οἷς πλαγκτῇ κόσμοιο βροτοκλώστειρα χορείῃ.

nam de stellis χόρος, χορεία adhibentur ab eandem caussam ac πορείη πλαγκτῶν δίνευσα. nempe ob circularem & vagum motum.

sic

sic IV. 241. Ἠὶ κατ' ἰχθύοεντα βορειοτάτησιτε χορείην.

ubi omnes septemtrionales stellae *Chorea* dicuntur. v. 7. ὑπ' οὐράνιον χόρον ἄστρων. *Latini* frequenter ita. Vox autem ἡμιτμῆγι vides pro corruptione quam parum abeat ab ἡμιμητ'. bonam ejus notam ἡμιπλήξ. ἀποτμήξ commonstrant. paucioribus in hoc intricato loco explicando & constituendo, si intelligi vellem, uti nequivi.

Vs. 16. ὕτ@ ἐπὴν οἰκεῖα φανῇ κατὰ δώμαθ' ἑαυτῦ
Γεινομένοις θνητοῖσιν ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης.

Editor tentavit ἐς ἐπίσκοπον ὥρης βίυ. sed praeferret ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ὥρης. saltem in primo ὥρη βίυ. *genitura* intelligi potest. in altero non capio quid sit σκοπὸς ἐς βίον ὥρης. nec si collocari debeat σκοπὸς ὥρης ἐς βίον. nec editum quis intellexerit. puto legendum ἐπίσκοπος ἐς βίυ ὥρην. ut ipse Saturnus dicatur *inspector in horam vitae sive genituram.* sic L. IV. 110. memorantur Μήνης φέγγεα πανεπίσκοπα ὡράων. ita vs. 117. Mars dicitur ἐπιτρέπειν φέγγ@ ὡρόσκοπον ἐπὶ γαςέρα. & 126. Mercurius κατάγειν σκοπιὴν ὡρόσκοπον ὠδῖσιν. cur ad hanc rationem displiceret Κρόν@ φανῇ ἐπίσκοπ@ ἐς ὥρην βίυ. si *Saturnus adparuerit, fuerit episcopus geniturae.* non aliter & L. IV. 372. dicit κὴν μὲν ἐπισκοπέῃ γενέθλην Κρόν@. certe βί@ ἐπίσκοπ@ ὥρης & βί@ ὥρης sensu carent. Βί@ aliquando ipsa ὥρα. v. 278.

Vs. 20. Ἐςὶ δ' ἐν οἰκείοισι τεταγμένα ταῦτα Κρόνοιο,
Ζωιδίοις τε φανεὶς τεύχει πολυχρήμονας ἄνδρας.

statim in quinque continuis versibus enumerantur Ὑδροχό@. Αἰγόκερως. Κριός. Ζυγὸς & Λέων. calidior quis transposuerit versus hos: nam sic cohaererent. praecipue hoc licere censuerit in auctore, in quo de transpositionibus constet. vide L. III. 155. 245. V. 31. sed non opus tam periculoso remedio, quod expertis Criticis saepe pessime cessit: at nunc & aeque ambigua a novitiis sine antiquitatis reverentia saepe tentantur. illud ἐςὶ δ' ἐν οἰκείοισι. respicit eo, quod dixit modo ἐς κατ' οἰκεῖα δώματα φανῇ. tum adjicit secundum versum Ζωιδίοις τε φανεὶς. tum superiorem primum versum amplius declarat enumeratione domiciliorum *Saturni*: quam recensionem concludit sexto abhinc versu ejusdem sententiae cum secundo

Οὕτω ἀεὶ τεύχυσι βροτὺς εὐδαίμονας ἄνδρας.

licet

licet autem proprie Saturni οἶκοι sint modo *Capricornus* & *Aquarius*. at *Aries* sit *Martis*. *Libra* vero *Veneris*. *Leo* autem *Solis*. tamen ea ratione Saturni signa perhibentur, qua L. II. 348. docet *Jovem* in *Leone* aeque gaudere: id est, potentem & beneficum esse, atque in suis propriis domiciliis *sagittario & piscibus*.

> Δεικήλῳ δ' ἐν τῷδε Διὸς πολυφεγγίος ἀστὴρ,
> Ὡς οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεὶ ἐστὶ τρίγωνον
> Αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν ἀείσαμεν, ἠελίοιο.

Eosdem quinque *Saturno* ceu ἴδια ζῶα tribuit jam L. III. 14. ubi χηλαί. sed quae eaedem cum ζυγῷ. vide L. II. 137. *Hephaest. Theb.* p. 12. ita L. IV. 96. *Solis* ζῶον ἴδιον non modo esse dicit *Leonem*, verum & *Sagittarium & Arietem & Geminos*. ne autem putes *sex signa* attribui *Saturno*, quia additur πρὸς σκορπίον αἰθερονωμῶν. hoc enim adjicitur, quia *scorpius* partem *Librae* occupat: inde & duo haec pro uno a Chaldaeis numerata sunt. vide *D. Petavii Dissert.* L. II. III. p. 75. haec nota. sed novum, etiam *Arcturum* in *signis* habuisse *domum*. id docemur apud *Maximum*. 80.

> Εἰ δὲ κόρης ἀτάλαντος ὁμὴν ἀνύησι κέλευθον,
> Ἢ καὶ μαιωτίνῃσιν ὑφ' Ὑάσιν ἰνδάλληται,
> Αἵτε κατ' εὐκραίρητος ἐρυγμήλοιο φέρονται
> Σιδονίου Ταύρου, καὶ ἐς δόμον Ἀρκτούροιο
> Ἕδνοισιν βρίθουσαν χλιδανὴν ἑλικώπιδα νύμφην.
> Ἥτ' ἂν γήτοσι χάρμα δυσηλεγέεσιν ἄγοιο
> Ξυνὴν ὀθνείοισιν ἔχων δυσπέμφελον εὐνήν.

> *Si vero cum virgine pari passu Luna perficit viam,*
> *Vel obstetricibus sub Hyadibus appareat,*
> *Quae juxta capitonis & graviter boantis*
> *Sidonii tauri, ut & domum Arcturi:*
> *Donis onustam, delicatam ac venustam sponsam*
> *Vicinis etiam molestis gaudium adferentem, adducit,*
> *Commune cum alienis perniciosum quae habeat cubile.*

ubi ultima quarti versus redduntur. *ut & domum Arcturi*. cum significet *& in domum tuam ducere pares bene dotatam & pulcram sponsam* sed operae faciemus, si porro hos versiculos excutiamus. in primo versu quae illa *Virgo*? procul dubio *Astraea*. igitur ἀτάλαντος κόρης. *aequalis*. *par*

Digitized by Google

par in ingressu Astraeae. sed illud ἀτάλαντος mihi sic non placet. puto *Pleiadas* intelligi: quae fuerunt κόραι Ἄτλαντος. unde Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἑπτατελομένων. *Atlantides.* lege vero κόρης Ἄτλαντος. non κόρης. similem fere confusionem observavimus in *Manilii* L. v. 177. *Animadv.* p. 507. & fefellit hic rursus *Ionicus dativus* in ης pro αις. cum his autem apte junguntur mox *Hyades.* quibus Virginibus unde munus obstetricandi contigerit, nescio. Μαιονίησι. *obstetricibus.* nam μαῖα *obstetrix.* scio *Bacchi nutrices* perhiberi. sed si vel apud Semelen vel Jovem hoc munere functae fuissent; illud numquam exsculpseris ex barbaro vocabulo, hoc sensu, μαιονίησι. quod nihil aliud significat, quam *Maeoniis*, *Lydiis*, *Mygdoniis.* dum igitur discam, quare Hyades e Maeonia arcessantur: longum foret autem, si ita dicerentur, quia Bacchus aliquando *Maeonius*, *Lydius* audit. [Orpheus in Ἵππαν.] p. 144. interea conjicere liceat μαινομένησι. *furentibus tempestuosis.* sive quia *tempestates* excitant. *Claudian. B. Gildonico.* 497. *Nimbosaque Taurum Ducat Hyas.* vel *quia se in pelagus furore praecipitaverunt.* ut *Servius* narrat ad *Aeneid.* I. 748. possis alia, sed longe abeuntia comminisci epitheta. ut μυδαλέησι. mox εὐκραίρητος. exquisite & docte redditum *capitonis.* sed εὔκραιρος aliis est, *bene cornutus. pulcra cornua habens.* de hac voce quaedam diximus p. 614. *Animadversionum.* & merito ita appellatur taurus

Candidus auratis aperit qui cornibus annum.

inter quae *cornua Hyades* collocatae, si credimus *Arato* 172. Ταὶ μέν ῥ᾽ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ Ταύρου βεβλέαται. poeta hic unde petierit εὐκραίρης, ητος nescio. sed quoniam hic sumus. mox redde ἄγοιο. *duxeris.* ἔχαν. vertitur ceu ἔχουσα. cum respiciat *maritum.* in versu his praemisso Αἰγλῃ ἐρευθομένην ἐσίδῃς χρυσάμπυκα Μήνην. *frenis aureis insignem lunam.* licet prima fronte nihil offenderit, nimirum *Luna* aeque *aurea*, atque *argentea* dicitur, & proinde ei tam aurei, quam argentei sive candidi equi; saltem equorum fraena tribui possint: tamen hic satis crasse erratur. χρυσάμπυξ enim *Luna* dicitur non a fraenis equorum: quibus sane χρυσάμπυκες apud *Homerum* epitheton est: sed a *vittis* ipsius *Deae aureis*: vel a *comis aureis & pulcris.* & recte *Schol. Iliad.* E. 358. exponit hanc vocem χρυσοκόμους. ita χρυσάμπυκες ὧραι. *Hymno Homerico* v. 5. hinc in *Maximo* vs. 220. habes χρυσοέθειραν Μήνην. *aureis comis insignem Lunam.* sed quae eadem vs. 95. in *aureo aethere luna* audit: quia vitio sollemni η pro ει irrepsit χρυσοεθήρα. hoc autem dicitur, ut *Nonno* XIV. 368. ὀξυέθειρας ἀκάνθας. haec vox corrupta apud *Oppian.* K. II. 414. Ἤλυθες εἰς αἰθῆρ᾽, οὐδέν δέ σε μακρὸς ὄλυμπος. quis dixit αἰθῆρος. lege αἰθέριον. αἴθρη. ἀὴρ καθαρός. pro *aëre. coelo.* habes

 in

in *Anthol.* I. 98. 3. 96. Aſtris tribui *comas*, *crines* non opus, ut adſtruam. vide *Salmaſ.* de *Annis Clim.* p. 400. & *Orphei* locum ad L. v. 29. laudandum. quid quod ut Deae competunt.

L. IV. Vs. 33. Καὶ λύπης πάσης ἐπιβήτορας, οἰνοβρομελάθεας
Τεύχει, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.

at ἐπιβήτωρ τινὸς πράγματος eſt ſaltem tantundem atque μετέχων. multus in hac voce Noſter. L. IV. 222. Πολυπλαγκτοσύνης ἐπιβήτορες. 245. Θηροδιδασκαλίης. 280. χλεύης. 281. γήρως. 339. αἰθεροτόκου γονῆς. 470. ςρατιῆς. 521. ξενίης. ab ἐπιβαίνειν. *adire*, *verſari.* unde ἐπίβησον. μεταχεῖν ποίησον ap. *Heſych.* & alias. in quibus omnibus μετέχειν adhibere poſſes. licet igitur non abſtineat magis quam alii a repetendis in vicinia iisdem vocabulis, procul abeſt tamen ab ſcribendi more *Manethonis*, ut idem vocabulum ſine ἐνεργείᾳ, & hoc quidem languidius ſecundo loco, apponat. puto igitur ſcriptum fuiſſe λύσσης. ἄλη & λύσση. *furor & error* ſive *vagatio* ſaepe una accidunt. *Inus* exemplum id commonſtrat. quin ἀλημοσύνη de *animi errore* forte quis accipiat. vide L. VI. 597.

Vs. 37. Ἢ μέσον οὐρανίης ἀτραποῦ δρόμον ἀέρα τέμνει.

id eſt μεσουρανῇ. τέμνειν αἰθέρα habes L. IV. 621. ſed μέσον δρόμον ἀέρα obſtat. mallem δρόμῳ. vel ἀσέρι τέμνει.

Vs. 41. Κτεανισμῶν. non novi κτεανίζω; ſed κτεατίζω. quare reſcribendum cenſeo κτεατισμῶν. vs. 43. πολυκλέας. 53. in δύνασα eſt reſpectus πρὸς τὸ σημαινόμενον. *Aphrodite.*

Vs. 83. ἐπεὶ κατὰ γῆς τε φέροιτο. *quum in terra feratur.* immo *ſub terra.* nimirum *Luna.* ſupra κατὰ γῆς περῶσα. ubi εἴη intelligitur, mallem autem hic γε pro τε.

Vs. 85. Θηλυγόνους δὲ τέκνοισι καὶ εὐπάτορας κ' ἀτρέπτους. illud ἀτρέπτους non placet. habemus L. II. 172. εὐτόλμους καὶ ἀτρέπτους in *contextu.* ſupra ſcriptum ἀτρέστους. eadem varietas. ap. *Lucian.* III. 430. utrumque L. II. bene ſe habuerit. nam qui prae conſtantia non facile *permovetur*, *vertitur*, ille & *intrepidus.* contra habes L. IV. 522. Ζωὴ εὔτρεπτος. *variabilis vita.* an hoc in loco εὐπάτορας κ' εὐτέκνους. vs. 118. ἀμόρφους verte *deformes.* vide *Caſaub.* ad *Strabon.* L. I. 36.

Vs. 145. ἑλικοδρόμος. eſt etiam epitheton Lunae ap. *Maximum* 61. ubi ſic lege.

Σκέπτεο δὲ κεραὴν ἑλικοδρόμον. ἣν μὲν ἴησι.

vulgo

vulgo κῆν. simile peccatum e *Calabro* L. XII. 476. *Canterus* tollit εἰς pro ϗ substituendo. In *Maximo* 70. εἰστῆκλαι. majoris momenti vs. 75. ibidem

Τεύχει ϗ φιλίην μινυανθέα ϗ ταχύβυλον
Ἀστασίην. λήσει δ' ἐρατῆς ϗ ἀκηράτου εὐνῆς
Κυδιόωντε λέχος προλιπεῖν, πόσιός τε λαβέσθαι.

in vs. 75. μινυανθὴς est elegans & singulare. ut μινύωρος. *Tryphiodori*. 637. μινυανθέες, τριπέτηλον est ap. *Nicandr. Theriac*. 522. e cujus *Schol*. τριπέτηλον inter *Callimachi Fragm*. repositum a *Bentlejo* exstat in *Hymno* in *Dianam*. vs. 76. λήσει. *volet*. novi *Doricum* λῆς *vis*. sed λήσει nescio an occurrat. saltem sensu cassum hic τὸ *volet*. legendum λήσει. *oblivione*. ut μνῆσις. ordo verborum est; τεύχει φιλίην μινυανθέα ϗ προλιπεῖν λεχος λήσει. ita variatae constructiones passim obviae. voce μνῆσις alii & ipse utitur vs. 324. ubi legendum

Οὔτε τραπέζης μνῆσιν ἐφεσίου, οὐ Κρονίωνος
Ἑρκείου σέβας ἁγνὸν ἐπὶ πραπίδεσσι σέβοντες.

ubi Ἑρκείου ὑ σέβας contra metrum. & ἐφέσιον. bene tamen versio. videtur eadem vox corrupta vs. 348.

Λήσεται, οὐδὲ μιν αὖτις ἐφεσίοισιν ἄνακτος
Ἀλεξήσης θεράποντα φυγόπτολιν

puto rescribendum:

Λήσεται, οὐδέ μιν αὖτις ἐφ' ἑστίῃ οἷο ἄνακτος
Ἀλεξήσαις, θεράποντα φυγόπτολιν.

Theocrit Idyll. XXII. 205. Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ. μιν per appositionem sibi recte adjungit θεράποντα. vs. 352. vertitur quasi ναίοντα legeretur. forte recte. sed nunc exstat ναίοντος. vs. 372. distingue post ἀλλὰ χρόνοιο πολλοῦ. μεσσάτιον τελέει χρόνον ἠλασκάζων. *sed post multum temporis*. intellegitur enim διά. vide *Animadv*. p. 136. mox in *Manethone*.

L. IV. Vs. 158. Ἰητῆρα τίθησι βροτῶν, Παιώνιον ἄνδρα,
Ἔκτεσθαι μάλα κεῖνα ϗ εἰς πανακεῖαν ἕτοιμα.

rescribendo ἴσασθαι μάλα δεινὰ ϗ sensum dederis. *Iliad*. Δ. 217. ἤπια φάρμακα εἰδώς. Medico tam nocentia quam profutura nota esse debent medicamenta. quamvis κακὰ φάρμακα εἰδέναι fere veneficorum. an δεινά, *valde valentia. potentia*. malisne ἴσασθαι μάλ' ἀκεῖα. *Hesych*. Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον. ϗ ἕτοιμον. sequitur hic ἕτοιμα. sed non ausim antiquis scriptoribus vocabula obtrudere, quae debili Lexicographorum vel Grammaticorum auctoritate modo nitantur: immo & vacillent: etiam in significatu. in corruptis aperte locis aliquid tentare licet. In *Hesych*. rejicimur ad ἀκίμων ἑτοίμων. *Suidas* habet ἄκιμον. ἀθεράπευτον. sic & *Phavor*. utramque glossam exhibet. an μάλ' ἀκεστὰ potest placere?

Vs. 165. Ἄιθωπα κέλευθα. ἀίθρωπα, aeque se tueatur. si modo alterutra lectio sincera. credo legendum ἀντωπά. *Hesych*. ἀντωπός. λαμπρός. ἀντίος

τοῖς ὄμμασιν. Ἀντωπεῖ. ἀντοφθαλμεῖ. Ἀντωπὸν. ἀντοφθαλμόν. sic L. IV. 336. habes ἀντωπέα φέγγεα. non λαμπρὸς tantum: sed ἐξ ἐναντίου λάμπων ut vs. 78. σκολιωπός, σκολιῶς λάμπων. forte idem τῷ ἀντίος. ἀκτινοβολῶν. IV. 74. ἀντικέλευθος.

L. IV. Vs. 169. —— ἐξ ὧν φρεσὶ τέχνατε βροτοῖσιν
Κλωστὴν ἐκπληροῦσι βίου θνητοῖσι πορείην.

θνητοὶ βροτοὶ hic non placent. puto ἐκπληροῦσι participium & legendum βίου θνητοῖο. *Diphilus* ap. *Stobensem* C. CIII. 563. Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ. ap. *Maxim.* 499. contra ἐν νειοῖο βάλοιο pro νειοῖσι.

Vs. 187. Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι καταντιπέρ' αἰγλοβολήσῃ,
Διοστάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῇ σελαγίσματα τῶνδε Ὧν ὁρίων.

διοστὰ σελαγίσματα. sunt *Sol* & *Luna*. vide notanda ad L. VI. 127. & ἐν ἀλλαγμοῖσι. intellige *Solis* & *Lunae*. pro τῶνδε ὧν ὁρίων, legendum Τῶν δὲ Εἰν ὁρίοις. τῶν hic, τούτων, id est *Saturni* & *Martis*, qui memorantur in vs. 187. 188. sic vs. 180. ἐναλλάγδην φορέονται ἐν ἰδίοις ὁρίοις dicuntur *Venus* & *Mercurius*. at hic *Sol* & *Luna* dicuntur ἐναλλάγδην φορέονται, non ἐν ἰδίοις ὁρίοις, sed ἐν ὁρίοις *Saturni* & *Martis*. Ad vs. 188. in *Animadversionibus* p. 179. linea sexta male editum *Saturno* pro *Marti*. nam, uti ibi ostendimus, *Martis planeta* πυρόεις. πυρσοτόκος. πυριμάρμαρος. πυριλαμπής. αἰθαλόεις, φλογερός. ibi controversiam tamen movimus formae vocabuli πυρφερέος & merito. Dubitabundi proposuimus πορφυρέαις. quod jam nullo placet modo. nec licet cogitare de πυρφερής. quod ad formam forte comparari posset τῷ οἰνοφερής. & πυρδαής pro πυριδαής. sed significatio claudicaret. tamen tum legi posset πυρφερέεσσ' ἀκτῖσιν. uti saepe vidimus terminationes εσσιν & αισιν & ησιν permutatas. sic Μινύεσσιν pro Μινύαισιν ap. *Orpheum* in *Arg.* 441. 451. 515. in *Codice*. & sic apud *Lycophr.* 598. ῥάμφεσι vel ῥάμφεσσι pro ῥαμφαῖσι [vide *Hesych.*] & ap. *Calabr.* I. 168. Ἀρπύιεσσι. ubi tamen recte *Codices Laurentianus* & *Barberianus*. Ἀρπύιῃσι. & vs. 613. σπείρεσσι pro σπείρῃσι. vide *Animadv.* p. 732. nescio an haec ratio placeat. at, quoniam habetur ἀκτίνεσσι, vel illud in ἀκτῖσι muntandum, vel prior vox syllabis duabus decurtanda. quo casu legi posset Πυρσαῖς ἀκτίνεσσι. nam πυρσὸς quidem ξανθός: sed etiam πύρινος. quatenus πυρσὸς est πῦρ. vide *observanda* ad L. VI. 99. & ita *Martis planeta Columellae* L. X. 292. vocatur *Pyrois rutilus*. quae vox alioqui fere de *capilis*. quin apud *Orpheum Argon.* 1218. nostram locutionem invenias.

—— —— ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι,
Πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι, ἠώρηντο.

ut πυρφόροις sive πυρφερέοις, in metrum coacta voce, sit *Glossa* τῆς Πυρσαῖς. πυρσὸς est idem quod αἰθός. πυρσὴ κόμη. αἴθη κόμη. πυρσὴ ἀκτίν. αἴθη ἀκτίν. vide *Eustath.* ad *Iliad.* A. p. 83. 6. obiter *Orphei* vicinum locum non tangere nequeo. pede multatus versus exhibetur.

Ἠν

Ἦν τότ' ἐποικτείρουσα * προσηύδα, καὶ φάτο Κίρκη. * vulgo προσηύδατο

Ὦ δειλὴ, τίνα σοὶ Κύπρις ὤπασε μοῖραν.

supple ὢ δειλὴ, δειλὴ, τίνα σοὶ Κύπρις ὤπασε μοῖραν; vel

Ὦ δειλὴ, τίνα σοι Κύπρις, τίνα ὤπασε μοῖραν;

quin paullo post e *Codice* medicinam non inviderim.

—— τοίῳ γε λύγρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ.

vides λύγρῳ vel ipso accentu vitium praeferre. sed ille accentus, res nihili, ostendit manu exaratae & verae lectionis vestigium.

Τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ.

L. IV. Vs. 212. ὑδρομάντις ἔρεξε. egimus de hac forma p. 442. *Corinthus* non praetermisit. ΙΣ corripitur *Theocrito* VIII. 45. ὅις. & *Anthol.* I. v. 3. 10. τὼς κόρις ἐκκορίσας. potuerat ὑδρομάντιας ἔρξε. ut L. III. 293. φιλομάντιας ἄνδρας. & L. VI. 358. ἰθύντορας ἔρξαν.

Vs. 230. tetigimus p. 179. *Animadv.* nunc magis satisfacit Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπέα ἀστέρι βάλλων. vel Ἑρμεία διαλαμπέα ἀστέρα. ita L. IV. 161. Ζεὺς Ἑρμεία φέγγεα βάλλει. *Mercurius* Στίλβων. & IV. 426. de eo λαμπτῆρες. βάλλειν ἀστέρα. IV. 356.

V. 241. Ἔνθα τε παρθένος ἐστὶ περὶ πλάστιγγα λέοντος.

Cum Virgo sit inter Leonem & Libram, nescio cur πλάστιγξ λέοντος dicatur. cur non Λέοντε. non absimili errore apud *Maxim.* 599. φωρὸς pro φώρ τις occurrit, ut hariolor —— μόλις ὄισεαι, ὅττι κε φώρ τις Εἰς παλάμας μὲν ἕλοι. vulgo καὶ φωρὸς & κὲν ἕλοι. porro Noster hic ἰχθυόεις dixit pro ἰχθύς. sic Κερόεσσα. *luna.* passim. vide *Vann. Crit.* C. IX. p. 353.

Vs. 246. πρὸς δέτι φύσονται. male φύσονται. centies δέτι pro δ' ἔτι. vel δέ τι. in *Procli Hymno* in *Solem* vs. 48. pro εἰ δέτι. scribe εἰ δέ τι. ap. *Maxim.* 487. μή τι βάλοιο. In *Manethone*

Vs. 262. Πάντ' ἐπὶ γαίης. supple γὰρ vel τῆς γ. vs. 260. Iota dele sub δυσπονίης. modo nescio cur ἀνδρολόγοι graventur epitheto ἐπίμοχθοι. cum & puellae animi gratia hunc ἄπονον πόνον suscipiant. vereor, ne sit vox illa emendanda ex vs. 423. L. VI.

L. IV. Vs. 269. Καὶ μυσαροὺς, σηπτοῖς τε τεχνάσμασι σηπεύοντας.

vulgo σηπτὰς τε. nescio an substativum detur σηπτής. vitiose μυσερὺς. ut L. VI. 495. vs. 276. jam ἰσχυρῶν non sollicito.

Vs. 281. Ὀθνιοτύμβους. ὄθνιος pro ὀθνεῖος, in *Athenaeo* reponebant quidam teste *Casaubono* L. VII. XVII. 544. scriptura ea passim obtinet, sed non ideo vocabulorum modulus semper imminuitur. ita alibi πενία. ut apud *Maxim.* 44. quod non tangerem, nisi eadem vox πενεῖα etiam pejus esset habita ibi vs. 201. εἴη τοι ὠρήεια *jucunda.* forte cogitavit ὡραία legendum. sed lege πενεῖα. ibidem 294. ἐπὶ πολὺ pro ἐπεὶ. 495. μὴν pro μιν. 457. χρυσίης. 497. φυτίη. 484. male ἐφείη *immittat* acceptum pro ἐπείη. ibidem 482. in προμηθέως an formam extricas?

L. IV. Vs. 292. Πηλαίης πλίνθοιο. *operis ex luto & lateris.* accipiendum ceu καὶ πλίνθος πηλαίη. *luteus later.* vox ignota Lexicographis.

Vs. 299. Ἣν δ' ἰσόμοιρα κέλευθα Κυθήρη Ἄρεϊ βάλλῃ. vertitur *illuſtraverit.* reſpexit V. D. ad ἀκτινοβολεῖν. ſed reſcribe βαίνῃ. βαίνειν κέλευθα ἰσόμοιρα. eadem vox reponenda. Vs. 583. Καὶ Κρόνος οὐρανίην ἀτραπὸν μεσοδέξια φαίνῃ. immo βαίνῃ. ap. *Maxim.* vs. 401. εἰς δόμον βαιῇ ἀναγκαίῃ. interpres conjicere nequiit βαίῃ *ierit.* ſic L. VI. 643. pro βαίνων repone βαιόν. —— ὅτ' αὐτός τοι κλήρου βαιὸν προπάροιθε. namque τοι βαίνων & *Homericum* βῆ δ' ἰέναι differunt.

Vs. 302. —— ὕπνῳ κατακοσμηθέντας. *ſomno tandem repoſitos.* V. D. legit. κατακοιμηθέντας. prodita lectio proba, de iis, qui diem in noctem commutant: de die dormiunt: ſub veſperam ſe forenſi veſte induunt vel alia, ut commeſſationibus & nocturnis choreis vigilent. *Nero,* narrante *Suetonio* C. XXVI. *poſt crepuſculum ſtatim correpto pileo vel galero popinas adibat, circumque vicos vagabatur ludibundus, nec ſine pernicie tamen.*

L. IV. Vs. 321. Σκυλίῃ τέχνῃ μεμελημένα δαιδάλλοντας. *ſutoria arte exquiſite variegantes.* quaſi μεμελημένα notaret *exquiſita.* ſed vid. *Animadv* p. 580. *opera ad ſutoriam artem ſpectantia. ſutoria opera.* ſic L. I. 289. IV 338. 505. *Maxim* 48. recte vero Noſter produxit primam in σκυτεύῃ. de quo *L. Kuſterus* ad *Ariſtoph Plut.* 514. ubi σκυλοδέψαι & σκυτοδέψαι confuſa, quemadmodum ap *Demoſth* in *Ariſtog.* p. 134. B. σκυτόδεψον & σκυλόδεψον: ſive σκυλλόδεψον. ubi ſecunda vox, minus obvia, videretur non profecta a librariis. ea legitur in *Benenati* editione.

Vs. 333. Μαρμαρυγὴ δ' ἀκτῖν' ὅτ' ἂν σελατηφόρος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ.
Quum vero coruſcatio radii ſplendidus Mercurius.

legit igitur ἀκτῖνος. ſed quae tamen balbuties! puto in M^{to} fuiſſe ἀκτῖν^{ες}. ἀκτῖνες. vide *Animadv* p. 13. membranae ſcriptura utcumque expreſſa. proinde lege

Μαρμαρυγῇ δ' ἀκτῖνες ὅταν σελατηφόρου Ἑρμοῦ
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ.

ἀκτῖνες Ἑρμοῦ. ita vs. 354. Ἑρμείω δ' ἀκτῖνες & paſſim. non offenderis vero ſequi ὀρίνῃ, ſi obſerves eandem licentiam L. IV. 354 ubi poſt illud ipſum Ἑρμείω ἀκτῖνες, tamen ſequitur βάλλῃ pro βάλλωσιν. ut hic ὀρίνῃ pro ὀρίνωσι. jungere potes, ἀμφὶ σεληναίῃ μαρμαρυγῇ. ſic φωτὶ σεληναίῳ. IV. 78. & L. I. 234.

Πίπτουσιν συνόδοισι σεληναίης ὑπὸ ῥιπῆς.
Cadunt in triviis *ab impetu Lunae.*

poteſt ibi ῥιπὴ σεληναίη accipi. ſed cur συνόδοισι. *triviis?* immo in *ſynodis.* Medici enim quidam adfirmant a *Luna* inmitti epilepſin, ſed & illud malum intendi & augeri in pleniluniis & interluniis. vide *P. Petitum* ad *Aretaei* L. I. *Diurn.* IV. p 28.

V. 334. Ἢ ἐπὶ ... κατὰ ταυτὸν ἐπ' αὐταῖς λαμπάσι μήνης.
Δωδεκατημορίων ἀντωπέα φέγγεα κόσμου.

ſi

ſi *Mercurius ceciderit.* hoc nihil notarit, niſi, *ſi Mercurius occiderit.* at hic de *occaſu* non agitur. immo requiritur, ut *Luna & Mercurius in mutuo conſpectu ſint.* quare legendum videtur πέλῃ. ut L. VI. 122.

Ἦν δὲ πέλῃ φαέθοντι ἀριγνώτῳ ἰσόμοιρος.

id patet, quia *Mercurii & Lunae Planetae* hic vocantur ἀντωπέα φέγγεα. ἀκτινοβολοῦντα. vs. 166. eſt uſus voce ἀντωπός. hic placuit ἀντωπῆς vel ἀντώπης.

L. IV. P. 345. Πευκῆεν τε λέπασμα συνασκοῦντας σὺν ἐλαίῳ.

Pineumque velamen componentes ex oleo.

Scilicet uti lintea & chartas inbibere facimus oleum, ut magis humoribus reſiſtant. ſed tum *praeparantes* conveniret. tamen vel ſic non intellexerim, quale genus *velaminis* ex arbore *pinus* vel *piceae.* fiat. vide *Salmaſ. Hyliatr.* C. LXV. & unde λέπασμα *velamen*? ſcilicet λεπίζειν [hic λεπάζειν opus foret] ſignificat *corticem*, *pellem detrahere.* λέπασμα igitur *detracta cortex* vel *pellis*, apta velamini materia. In *codice* ſcriptum λήπασμα. quanto ſatius fuiſſet inde concinnare λίπασμα. ut vs. 291. ex πλήνθος legitime factum πλίνθος: λίπασμα πευκῆεν *unguentum ex picea. pinu. cedro.* ipſum *Homericum* λίπ' ἐλαίῳ debuiſſet admonuiſſe. *omnis reſina diſſolvitur oleo*, ait *Plinius Hiſtor. Nat.* L. XIV. C. XX. p. 726. in genere de omni *pice.* ſi velis, intellige πισσέλαιον. quod quidem non *e picea* vel *pinu*, ſed *e cedro* fiebat. κεδρινὴν πίσσαν *Nicandro Alexiph.* 485. ubi in *Schol.* V. D. emendat κεδρίαν. recte. vide *magnum Virum* in *Hyliatrices* Cap. CIII. ubi de κεδρελαίῳ & πισσελαίῳ. Noſter L. VI. 462. in libitinaria re uſum ejus oſtendit.

Χρίουσιν κέδρου κυαναυγέος ἔνδοθι πίσσῃ.

unde etiam L. IV. 191. veſpillones & hoc genus vocat Κεδροχαρεῖς. Atqui de tali negotio hic egiſſe poetam & praecedentia oſtendunt, ubi memorantur

Ὑλογράφοι ἄνδρες, κηραγγεῖς, ὁλκαδοχεῖραι.

& ex mox ſequenti verſiculo lucidius

Μόχθον πισσήεντα πονήσονται παλάμῃσιν.

ſed relinquamus haec eruditis ἰατρῶν παισί.

L. IV.

Digitized by Google

L. IV. vs. 357. τεύχει τασοιαφυεῖσας Πέρνας. credo recte repoſitnm. τεύχει τ' ἄστεα φυεῖσας. *Heliodor.* VII. 328. ἑταιρίδιον ἐθελάστειον.

Vs. 383. ἐλευθέρα. *Ionice* ſcribendum ἐλευθέρη. ut ipſe alias. ſed quid metro fiet. ſcribe ἐλεύθερα pro ἐλευθερίας. quo genere gaudet *Manetho.* ἰσόμοιρα. ἐπίψογα. σκολιωπά. ſic ἀπειρέσια. ap. *Maximum* vs. 3.

Ἥματι νυκτίτε δίη ἀπειρέσια τροχόωσα.

vertitur *Interdiu noctuque* per *immenſa procurrens.* δίη nempe eſt διά. cui ignota νὺξ δία. ἄμβροτος?

Vs. 385. ἥσσονες ἢ πατέρων μητρὸς τελέυσι λοχεῖαι.

Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.

Intelligiſne? quid qui τελέυσι? lege ἥσσονας ἂν πατέρων. ſed hoc non vult poeta: ut *mater prolem patre deteriorem faciat.* ſed, *ut pater ipſis contingat deterior matre.* ſupra conſtituitur *puer natus*, *cui mater ſerva*, *pater ingenuus ſit.* hic contra, *qui naſcitur*, quando *Venus teſtimonium* praebet *Saturno* & *Lunae*, illius *mater* erit *potior patre.* id eſt naſcetur *matre ingenua*, *patre ſervo.* at iſte ſenſus jam verbis non eſt. at habebitur, ſi leviter refingas

Ἥσσονες ἐκ πατέρων μητρὸς τελέθουσι λοχεῖαι.

partus a libera matre editus erit deterior de parte paterna, erit *ſervilis conditionis.* dixit modo πρὸς μητρός. L. VI. 351. e contrario τελέθουσιν habes pro τελέυσι.

Vs. 387. Ἦμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάος ἢ ἰσόμοιρον
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος τότε θνητῶν.

nullus ſenſus in primo verſu. credo legendum φαέεσσ' ἰσόμοιρον. ſic vs. 403.

Ἠελίῳ σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν ᾖ ἰσόμοιρος.

ubi ἢ recte in ᾖ mutatum. at hic nihil ſic effeceris. obſtat ὁρμήσῃ. illa τῆμος & τότε non belle adeo concurrunt. illud τότε θνητῶν alias, ſed aptius, tamen occurrit, L. IV. 142 & 463. VI. 662.

Vs. 442. Ἀδροτάτυς. ἀδελφειῶν & ἀνδρειφόνυς *Caſaub.* ad *Athenaeum* XIV. XXI. 935. confuſa animadvertit. confer verſum ſequentem cum vs. 276.

Vs. 460. Οὐρανίδυ Κρόνοιο. potes conjicere pro οὐρανίυ. uti vs. 238. compellatur.

L. IV. Vs. 486. ὀικήσωσι. ſic 404. ἐράωσι 408. ἀυχήσωσι. 581. 592. Ζήσωσι. & ſimilia ex intricata ſcriptura nata puto. nam aliis locis recte ἀυχήσουσι. ζήσουσι. vs. 495. ἐν αἷς Ὕβρις, ἐ Κύπρις ἄρχει. eadem polita alliteratio placuit *Plutarcho* in *Erotico*. p. 768. E. Ὕβρις τάδ', οὐχ ἡ Κύπρις ἐξεργάζεται.

Vs. 522. Καὶ πόλεως σπουδαῖα πρὸς ὀθνείους φορέοντας,
Ἤθεα καὶ τιμὴν μεμετρημβύα πράγματ' ἔχοντας.

videntur intelligi *Legati*. & mox ἤθεα non *mores*: ſed *ſedes*. *Legati* enim *domicilia* & *honores* partim *domi*, partim *foris* habent. *Maximus* vs 55. τετχέυβυας ξείνης ἐπὶ ἤθεα καλὰ πόληος. de eo ſignificatu agitur ad *Coluthi* vs. 108. μεμετρημβύα ſic utitur L. IV. 278.

Ἀιθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημβύα ἔργα τελῦντας.

Vs. 534. lege Ἐξ ἐνύδρων μόχθοντε. rurſus obſuit conjunctionis locus.

Vs. 537. Μήνης δ' ἠελίῳ σύνοδον κατὰ κόσμον ἔχοντες.

videtur ἐχύσης requiri, & alterum irrepſiſſe ex praemiſſo verſu.

Vs. 585. ἀσπορίῃ τέκνων τε λέχη λιπόπαιδα φερύσας. vulgo τέκνοισι.

Vs. 596. ἐκθεσίμην. nihili vox. ἐκθεσίην. ut L. IV. 380.

Vs. 620. νεύυσαι. vid. IV. 310. mox vs. 612. ἠδ' ἀπολήγει. vid. V. 17.

Vs. 621. δικήλων. hic & L. VI. 237. corripuit. alioqui ſemper producit. ſaepe δείκηλον. *Heſychius* ſuis locis agnoſcit utrumque. an licet in hac voce quod in ἴκελος & ἔικελος. & ſi *Suidae* credimus proprie eſt Διὶ ἔικελον. cui & adſtipulatur E. M. qui a δείκω deducit & aliunde.

Libro ſexto facile abeſt copula. Ὡς δ' ἄυτως κατόπισθε μεσουρανίῳ δικήλῳ. ſed hic abeſſe poſſe non videtur. μίγνυσθ hic eſt autem *appropinquare*.

Vs. 625. Οἷς ὁ πάλαι καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπων χρόνος ἐκμεμέτρηται
Ἐνμέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

Quibus aſtris & vetuſtum & praeſens & ſequens tempus menſuratum eſt, Definitis ſeculis & in ſecula comitatur. ſic L. IV. 2. Ἀστιν ἐφημερίων μερόπων γῆρος ἐκμεμέτρηται.

Verum hoc difficultatem non habet. ſed in ſecundo verſu vides ἀγῶσι verſum *ſeculis*. ſcilicet V. D. conjecit αἰῶσι. ſed αἰῶνες ἔμμετροι. *definita ſecula* pugnant cum locutione εἰς αἰῶνας. cum *aeternitate*. aliud quid latet. rurſus mala vocabulorum diviſio obfuit: quae tamen hic ſe ipſa ſatis prodebat. non enim legitur ἐμμέτροις, verum integra praepoſitio-

ne ἐνμέτροις. ſcribe igitur ἐν μέτροις ἀγνῶσι. *in menſuris ignotis.* ſic Libro VI. 159. habes ἀγνῶτα θύγατρα. *ignotam filiam. Sophocl. Antig.* 1013. ἀγνὼς φθόγγος. *incognitus.* jam futura nobis incognita eſſe & latere, quis adſtruxerit?

In *Manethone* vix alio modo frequentius peccatur. multa jam exemta. in ſequentibus tamen talia iterum pullulabunt. nec in *Manethone* ſolo: verum tum quoque in aliis, tum eo vitio ſaepiſſime laborat etiamnum *Maximus* περὶ ἀπαρχῶν licet praeclare de ipſo meruerit *Cl. P. Weſſelingius* in *Probabilibus*, qui tam hoc in genere, quam alias mendas dexterrime ſuſtulit: multa tamen prudens praetermiſit; Augiae ſtabulum pertaeſus quaedam nobis obvia facta ob cauſſas antea memoratas hic ſiſtemus. Verſus 164 & ſequentes miſere hoc morbo decumbebant ante feliciter a modo laudato viro adhibitam medicinam: verum etiam nunc aegrotant. ſic legebantur.

——— ——— τότ' αὖ μέγα θαρσαλέοσι
Ἀυγῆς ὠπιοίητον ἐπ' ἀνέρι πορσύνουσαν
Ἦτορ καὶ πραπίδων ἑτέρη ῥέα δύσφορον ὁρμὴν
Πλαζομένοιο, νόοιο πότμον γε μὶν οὔτι φέρουσαν
Νοῦσον ἔχειν δωκεῖαν ἀκεσφορίην ἐρατεινήν.

reponit ex tripode V. D. θαρσαλέως τοι Ἀυδήσω & δ' ὠκεῖαν. Verum etiamnum hoc loco tenebrae denſae. quid ἑτέρη ῥέα? qui ſenſus ineſt reliquis? en ut legendum locum totum cenſeo.

——— ——— τότ' αὖ μέγα θαρσαλέος τοι
Ἀυδήσω, πλοιητὸν ἐπ' ἀνέρι πορσύνουσαν
Ἦτορ, καὶ πραπίδων ἑταρείῃ δύσφορον ὁρμὴν
Πλαζομένοιο νόοιο, πότμον γε μὲν οὔτι φέρουσαν
Νοῦσον. ἔχει δ' ὠκεῖαν ἀκεσφορίην ἐρατεινήν.

ἦτορ πλοιητὸν ἐπ' ἀνέρι eleganter. *Nicander* dixit πλοιητὸν ὄμμα *Alexiph.* 242. *Heſych.* πλοιώμενον. πλοιάδας λέγεται τὸ παροιμιάδας πρὸς τὰ ἀφροδίσια. *Athenaeus* XIII. p 601. F. οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. vox ἑταιρεία nota in *Rhetorum Atticorum* libris. hic paullo alio ſenſu. ut ἕταρος. pro ἑταῖρος, ſic noſtrum vocabulum ap. *Heſych.* ἑταρήσας [ἑτερήσας] πορνεύσας. ἑταιρίσατο. quod *Oppiani. Hal.* V. 93. *Fabricius* provocabat ad vocem ἑτερήρεα. ἀμφίβολα. apud eum *Lexicographum* lectam. ſed quo fructu vides. ἑτερήρης. ut εὐήρης & alia. μὲν pro μὶν, ſi vis, debeo vertenti hunc locum. omnia jam facile intelliges, ſi τῷ νοῦσον copules πορσύνουσαν & ἔχουσαν. & πραπίδων ἑταρείῃ conjungas. nam ſi πραπίδων referas ad ὁρμὴν, voces πλαζομένοιο νόοιο abſolute dictae fuerint. hoc ut placuerit.

ſcripſi

Digitized by Google

ſcripſi autem θαρσαλέος σοι. quia ſic monebat vs. 585. & adjectivum ſe bene hic tuetur. ibidem vs. 169.

Ἦχι τε σύῤῥιγγες σφάγιαι βροτὸν ἀμφὶς ἔχουσι.

σύριγγες σφάγιαι. non ſunt *ulcera exedentia*. ſed *venae jugulares*. a σφαγή *jugulum*. & σφαγαί. vide *Foeſium*. mox συνάγχη & κυνάγχη permixta. *angina & cynanche*. porro *Hermes Triſmegiſtus* in *Iatromathematicis* p. 41. etiam docet, quando Luna in Tauro eſt, tum πύρωσιν τοῦ τραχήλου accidere. mox 179. νοῦσος ἐπιβρέμπτει. *morbus adſremat*. quaſi ἐπιβρέμει haberetur. puto ἐπιβρίθει vel ἐπιχρίμπτει. 195. ἐπεισέρχοιτ'. 196. τῆμος δὴ γάρ. ſic junge. & mediam diſtinctionem pone poſt λέγοιτο. mox lege. Ἀμβλώσκοι δ'. εἴ περ τι φέροι κακὸν, οὐδέ τι λοιγόν. ubi ὄντι pro οὐ accipiendum. nam λοιγὸν eſt ſubſtantivum. τί λοίγιον non λοιγὸν poteſt dici. procederet τί κακοῦ. τί λοιγοῦ. ſic ὄτι & ſuperiore verſu capiendum. alioquin οὔτε. vs. 329.

Δεσπόσυνον ποτὶ δῶμ', ὑπὸ δείελος ἠΰτε τις φώρ.

loquitur de *ſervo fugitivo*, *qui ad dominicam domum reverſurus eſt*, *ut fur*. ὑπὸ δείελος. *a metu*. ſcilicet id ipſi idem ac δέος. tu conjunge ὑποδείελος. *veſpertinus*. *ſub veſperam*. *ſub noctem*. *nocturni fures*. paſſim autem hic δρήστης ſimpliciter male *ſervus* vertitur. cum ſit θεράπων hic. vid. *Heſych*. vs. 369. δμῶ' ἂν ἄγῃ. forte ἀνάγῃ. certe vs. 362. malim σκήψει. & mox θερύνειν. ποτιόσσεο autem *exſpecta*. non *adſciſce*. feſellit *Gloſſa Heſychii*. ubi inter alia προσδέχεται. ſed id eſt προσδοκᾷ. vide *Schol. Odyſſ*. ξ. 376. ibidem 376.

— ὅτε δρῆστις ἐπεντύνῃσι κέλευθον Λαιδρός ἀνήρ.

legendum videtur δρῆστιν ἐπ' ἐντύνῃσι κέλευθον λ. α. 379. τέρμοις. 385. ξίφει. *Ionice*. 455. καὶ φὼρ ἐπὶ φωρὶ κύρσει. ut *Charito* III. III. 47 2. τοὺς συλήσας ἐλῄστευεν. φώρευς pro φὼρ neſcio an alias exſtet. forte vs. 598. poſſet id ſubſtitui. quamvis & φῶρος paullo alio ſenſu apud *Suidam* & *Heſych*. ubi conjecimus φώρ τις. 447. πολὺ λώϊον. 461. λαχαινέμεν. *fodere*. 464. ἀερσινόοιο. ut ἐγερσίνοος & ἀεξίνοος. active accipe. *Etym*. M. ἀερσίφρων. ἐγειρόφρων. ἐπαίρων τὰς φρένας. vs. 472.

Μὴ μοὶ δὴ τημόσδε θέλειν ἐρίβωλον ἄρουραν
Ἄρνυσθαι μισθῷ ἐπιλατρίῳ. οὐ γὰρ ἄμεινον.
Οὐδὲ φέροικεν ὄνειαρ ἐπ' ἀλλοτρίῳ μογέοντι.

ἄρνυσθαι. eſt *conducere*, *ſuſcipere laborandum*. non *elocare*. de tali agricola *Manetho* VI. 489. [IV. 453.]

Γειοπόνους ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν
Μύνοισιν, μισθῷ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.

deinde separa ἐπὶ λατρίῳ μισθῷ. *Manetho* 1. 275. λάτρια ἔργα. tum φέροι κτ. habes φέροιο pro φέροι. vs. 47. quod in sensum & metrum pugnat. 375. φεύγῃ δμως, οἷο ἄνακτ☉ Ἐν ξείνῃ ληφθεὶς ἄγεται ποτὶ δώματα θᾶσσον. vulgo φυγῇ & male distinguitur. 426. ἔυκε Φύγοι. vulgo οὐκ ἐκφύγοι. 524. εὖ μὲν. 565. βίῃ δεσμοῖο πονηθεὶς. *Homer. Odyss.* Θ. 336. δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεσθεὶς dicit. Non damnarim tamen πονηθεὶς. mox συναπτῷ corruptum vocabulum. ἐνὶ σιδαρῷ ἀδάμαντι vel simile quid requiritur. 537. ἄλιον. *inanem.* 569. pro σώεται ἄψ ἐς δῶμα. lege σεύεται. vide *Hesych.* satis inscite vs. 555. ἄψεα & αἶψα confusa. 571. σεναρὸν ὕδημα. interpres legit κλέμμα. sed epitheton nec huic nec illi convenit. 574. φράζεο δ' εἰς δεκάτην τόδε μοι ταύροιο κέλευθον. non placet φράζεο δ' εἰς. puto φράζεο δ' ἐνδεκάτην. & τότε. vs. 580. malim καρκίνου. & 582. κλῆσις ἄλλη ἦν τίς. confer. 512. vs. 603. Εἰ δὲ σεληναίη ξυνὴν τρίβον ἐν κονέησιν. editur ξυνὸν. *Atticismus* hic non convenit. & ἐν κονέησι. *festinantibus.* immo ἐγκονέησι. *festinet.* docti viri abunde. 606. lege

Ἢν δ' ἴσχῃ Κρονίωνα Σεληναίῃ ἅμα δίῃ Ἐν φθείλῃ.

nempe φαῇ. ἁμαδίη. *simul incedens.* scilicet conjecit ἄμ' ὁδεύῃ. egregie, ut omnia. Sed revertamur ad *Manethonem.*

L. v. vs. 9. De *Manethone* agens *J. Alb. Fabricius* in *Bibl. Graeca* T. 11. p. 499. recte corrigit Οὐ βαιὸς κάματ☉ ἦτ☉. vulgo. ἦ. paullo ante ἐπεμήσατο quis forte mutarit in ἔτ' ἐμήσατο. pro βληδὰν non displiceret βλήδην. ut ad ἀνθοβολίαν & φυλλοβολίαν respiceretur.

Vs. 29. Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἀέρι πουλύν.

locus salebrosus. omnes stellae *dii*: sed in primis *septem Planetae.* quare ne cogites de voce θεοί. ultima misere vitiata. si conjicias ἠέρι πολλῷ nihil profeceris. ἠερέθονται sensum efficeret. *Aratus.* 390.

Ἄλλοι [ἀστέρες] δὲ σποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῆι
Κήτε☉ αἰθερίοιο καὶ ἰχθύ☉ ἠερέθονται.

Orpheus apud *Eusebium Praep. Euang.* L. III. 61.

Οὐρανὸς αἰγλήεις, ὃν χεύονται ἀμφὶς ἔθειρα
Ἀστρων μαρμαρέων περικαλλέες ἠερέθονται.

suffecerit forte haec mutatio in versum hunc: at reliqui quatuor vel quinque nihil hinc quod ad sententiam juvantur. quin etiam vs. 31. ma-

Digitized by Google

manifestum vitium in γίνεται praefert. prima enim correpta. turbatos esse hos versus optime vidit *Editor*, & recte, credo, ordinavit. vide quid porro, ejus seriem secuti, tentaverimus.

Ἣν δ' ὥρη φεύσειε, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβῦσα βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα
Γίνεται, αἰῶνός τε γόνος, ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.

vulgo Αἰῶνος τε γόνος γίνεται. de prioribus duobus versibus egi ad L. 1. 348. p. 725. eae emendationes nunc novum firmamentum accipiunt de vocabulo γίνεται collocato, ubi & metro & sensui congruit. ita ea voce utitur L. 11. 201.

Τάδε γὰρ σφὶν Ἀντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ ἀντία γίνεται αἰεί.

δόγματα θεῖα. sunt *decreta.* quae & ἱερὰ. IV. 32. *divina* & θεῖα dicuntur omnis *doctrina* ad *astrologiam* spectans. *Latinus Astrologus* inde materiam habet sui poematis *Divinas artes & conscia fati Sidera.* passim *Firmico decreta stellarum* celebrantur. Graecis vulgo ἀποτελέσματα vocantur ut ostendit multis *Salmasius* p. 44. nec enim κρίσεις vel κρίματα ipsis in usu hac notione. aptissime vero Noster illa vocet δόγματα. quae voci *decretum* respondent. jure autem *Horoscopi decretis istis* adsociantur *aevi progenies & radix*, *sive origo & fundamen naturae multiformis.* nam, ut docet L. v. 314. ὥρη δὲ φύσιν διορίζει. id est, ὥρη γίνεται φύσις. quidquid *horoscopus*, *hora decernit*, id *sequitur natura. natura pendet ab natali hora.* huc quoque facit vs. 12. hujus libri & alia passim.

Ἀνθρώπων γενέσεις, ἃς ἤραρε μυρίος αἰών.

plene igitur proposita circa *Horae* accuratius observandae necessitatem doctrina, transit in sequentibus quinque versibus ad tractationem de *Planetis* generaliorem. quos versus sic constitutos aptum & convenientem sensum reddituros autumo.

Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἄχρις Ὀλύμπου
Οἳ ζώνας κατέχουσιν ἄνω τὰς ἑπταπόλοιο
Ζωδιακοῦ κύκλου * σφαιρώμασι, καγχαλόωσιν
Εἰν ἰδίοις ὁρίοις, ὑψώμασιν, ἠδὲ τ' ἐν οἴκοις.

* vulgo σφαιρώματα.

Planetae septem dii quidem a Coelo usque ad Olympum
Qui zonas occupant illas septempolaris

 Astri-

Astriferi circuli glomeraminibus, laetantur [pollent]
In propriis finibus, elevationibus & in domiciliis propriis.

primo loco exponam caput doctrinae his versibus comprehensae. deinde explicabo secundarium membrum, quod ipse adjecit ad illustrationem & amplificationem argumenti. docet igitur *septem Planetas gestire, laetari, gaudere.* id est, *praecipue valere vi astrica sua*, quando sunt in *propriis finibus*, & *domiciliis* & *elevationibus* .ut saepe jam inculcavit & omnes astronomici tradunt. *minus* enim *valent*, quando sunt in aliorum domiciliis & finibus & quando sunt ἐν ταπεινώμασι. quando omnino non sunt in centris suis, aut non in centris altissimis. En *Sexti Empir.* locum p. 343. 33. *adv. Astrol.* idem pene iisdem verbis docentis. τοὺς δὲ αὐτοὺς ἀστέρας μείζονα μᾶλλον ἔχειν δύναμιν, ἢ παρὰ τὸ ἐν ἰδίοις οἴκοις ὑπάρχειν, ἢ ὑψώμασιν, ἢ ὁρίοις, ἢ παρὰ τὸ δορυφορεῖσθαι παρά τινων. [per vocem δορυφορεῖσθαι quid intelligat, mox declarat p. 344. 38.] & sic noster hic & alias. ex. gr. L. 11. 406.

Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἰόντες.
Ὡς ἂν ἑοῖσιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείοις.

ubi docet *vim astrorum* esse *majorem*, quando oriuntur, quam quando occidunt. aliis locis vocat γήθειν. ἐπιτέρπεσθαι. hic in voce καγχαλᾶν nihil aliud quaeras. licet *sphaeris planetarum* adscribatur *harmonia*, immo *sonus Musicus.* ut *Servius* ad L. 11. *Aen.* 255. *nam circuli septem sunt Saturni . . . Lunae. & primus, hoc est, Saturni vehementer sonat: reliqui secundum ordinem minus, sicut audimus in cithara.* certe non opus est: nec ad astrologiam facit.

Haec verba igitur sensu suo & liquido jam patent: sine ullius literae mutatione. interjecta a voce θεοὶ ad vocem σφαιρώματα ipsam, aperte flagitant vel occultius emendationem. vides qualem sensum iis dedi. quo admisso, circa *planetas* docuerit porro, illos *obtinere superne zonas septempolaris astriferi circuli sive globi suis glomeraminibus, sive sphaericis formis, a coelo inferiore & nostro ad usque coelum superius, sedem deorum, Olympum.* peritioribus aliquantum explicatio horum paucis verbis posset absolvi. sed cum argumentum sit multis forsan minus perspectum, pluribus necessario utar. cuique satis constat astronomis *plura coela* concipi: & singulis *Planetis* suum contribui. *circulus* autem, *periodus*, quam describit ex. gr. *Saturnus*, ejus *coelum* vocatur. & sic porro. Cum vero *planetae* singuli describant singulos orbes, quorum altissimus *Saturni*, humillimus & nobis vicinissimus *Lunae* circuitus, illi circuli spatium hic dicuntur obtinere a *coelo*, οὐρανοῦ, nostrae atmosphae-

rae

rae viciniſſimo usque ad *Olympum*: *ſummum coelum*. *firmamentum*: ſtellarum fixarum, ut adparent, ſtationem. qui circulus ſive orbis ſupra ſeptem *Planetas*, aſtronomis *cryſtallinum coelum*, poetis *Olympus* denominatur. Inde hic habemus κύκλον ἑπτάπολον. *orbem*, *globum ſeptem coelis*, *polis* [ita ſaepe *polus* notat improprius] conſtantem: id eſt: in quo *ſeptem planetae* ſeptem ſuas periodos perficiunt: *Saturnus* altiſſimam: *Luna* depreſſiſſimam. Inde coelum illud *Planeticum*, in quo currunt ſeptem errantia aſtra, aliis vocatur ἑπτάζωνον. ut habemus hic Ζώνας memoratas ἑπταπόλου κύκλου. *Orpheus Hymno* in *Aſtra* p. 102. inde

Ἑπταφαεῖς Ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι.

& *Nonnus* XXXVIII. 115. & 229.

Ζώνης ἑβδομάτης ὑπὲρ ἄντυγος. ———
Αἰθέρος ἑπτάζωνον ἔτυν στεφανηδὸν ἀέθων.

nam alioquin modo quinque zonae in orbe coeleſti & terreſtri celebrantur. Cum vero vocetur Ζωδιακὸς κύκλος, velim in memoriam revoces ζώδια & Ζωδιακὸς non ſemper proprie ſumi: verum ſaepe poni pro *aſtris* & *aſtrifero*: non modo *ſignis* & *ſignifero*. deinde non ſolus *ſol*, verum reliqui etiam *Planetae* orbitam per *Zodiacum* habere cenſentur. vide L. II. 15. —— *Planetae* —— διὰ κύκλου

Ζωδιακοῦ πλάζονται ἀμειβόμενοι κατὰ κόσμον.

ἄνω autem merito adjicitur, cum ſpatium periodorum ſit ſupra aërem, & atmoſphaeram non modo noſtram: ſed pertingat ad *aetherium coelum*, *Olympum*. Jam poëtas ita diſtinguere inter *Coelum* & *Olympum* etiam pluſculis comprobare non taedebit exemplis: licet id eruditis minime ſit incognitum. Pater poëtarum *Iliad.* Α. 597. ait

Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόνδε.

Iliad. Π. 364. Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω.

Iliad. Ξ. 173. Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

Virgilius inde VI. *Aen.* 579.

Quan-

Quantus ad aetherium coeli suspectus Olympum.

quod vocabulum *coeli* in *terrae* mutare voluerunt temerarii Critici: nunc non primum visi. sed bene *N. Heinsius* vindicat loco *Tibulli* L. IV. 131.

Jupiter ipse levi vectus per inania curru
Adsuit, & coelo vicinum liquit Olympum.

quamvis eo loco dubium sit, uter locus sit editior. facilior ibi interpretatio de *monte*. sed nostra explicatio satis confirmata. locum notissimum *Senecae* in *Apocolocynthosi* p. 855. si addas, nihil dubii restiterit. ubi *Claudius jubetur intra triginta dies coelo excedere, Olympo vero intra diem tertium.*

Jam spectes mutationes a me inductas. pro σφαιρώματα quidem reposui σφαιρώμασι. nec id difficulter concedetur, ut pote levius. σφαίρωμα autem est ῥόμβος. IV. 239. *globus. sphaerica forma.* quae omnibus corporibus coelestibus adscribitur. *Manilius* saepe. L. IV. 523.

Pleiadum parvo referens glomeramine *sidus.*

σφαίρωμα enim non licet accipere pro δίνημα. tum enim posses forte conjungere τῷ καγχαλόωσι.

At ex ἀφέρι πουλὺν qua vi exeat ἄχρις Ὀλύμπου! non admodum valido tormento nec illegitimo opus. & ἄχρις pro ἀφέρι reponi, facile concoquat etiam fastidiosior stomachus. qui ut secundam mutationem ferat εὐκολωτέρως, considerandum in omnibus *codicibus* & in *Manethone* saepe syllabas transponi. & sic e πουλὺν habuerit λύμπυ. cui quantum deest, ut evadat in ὀλύμπου! sic habes L. III. 363. φανειειν pro φαείνειν. L. VI. 109. ἀγελειτῆς. pro ἀλεγειτῆς. VI. 273. ἀραιφα pro ἀφαιρεῖ. ap. *Maximum*. 149. ἀιτέσιμος pro ἐναίσιμος. vide p. 430. *Animadv.* & L. VI. 273. scilicet saepe in fine versuum ornatus caussa vel angustis spatiis coacti librarii syllabam syllabae superinponunt: quam inperitiores in describendo facile dislocant. In tam faedato loco etiam plus licet. Lectio autem *Codicis* τὰ σεπτὰ πόλοιο. nec a sensu nec a metro admittitur, licet σεπτὰ σφαιρώματα cum *Hesychio* possent explicari ἔντιμα. ἅγια. σεβάσιμα. σεβαστά. nam quomodo una steterint πόλοιο & κύκλου?

L. V. Vs. 35. παρέχει ad omnes *Planetas* refertur. vidimus alias hujus constructionis exempla. mox tamen ἀνέδειξαν. nisi id potius dictum velis per ellipsin. ἄνθρωποι. *homines. historici.*

Vs. 52. Λάβρ' ἐπιγεινομένου πυρός. forte λαβρὸν ἐπειγομένου.

sic

sic μέλαθρ' pro μέλαθρον habuimus. vs. 54. τελευτήν. *finem.* non *mortem.* unde e contrario supra ἀρχαὶ ἀνδρῶν.

L. v. Vs. 69. Κρονίδης. *Saturnus.* voluisse *Saturnius* crederem, nisi L. I. 208. 210. bis Κρονίων perperam esset redditus *Saturnus.*

Vs. 98. Φύσαντες. οἱ Φύσαντες communi usu *parentes.* hic redditur *spirantes.* quod igitur pro φυσήσαντες. ut apud *Herodot.* v. 91. δόξαν δὲ φύσας αὐξάνεται. & apud *Hesychium* Φύσας. γλυνήσας ἢ τοὺς ἀσκοὺς πληρώσας. sed si etiam sic interpretari liceat, mira caligo. quin in *Herodoto* non convenit interpretibus. & in *Hesychio* Φύσας. γλυνήσας ἢ τοὺς ἀσκούς. φυσήσας ἀσκούς. πληρώσας. scribendum reor. ipsi *Hesychio* Φύσα. ἀσκός. nam φύειν & φυσᾶν, licet forte ultimam originem eandem habeant, usus secrevit. tamen & si *parentes* accipias, non minores tenebrae. nec juverit multum, si pro φύντες accipias. tamen L. VI. 530. φῦσαν posuit pro ἔφυν, ut videtur. vide ibi.

Vs. 103. Ἑρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοιραῖσι ταπεινοὶ
Ξυρομβύους κεφαλὰς, μίμους ὀχλοῖσι γελοίους.

nescio an sic malis pro γελοίων. facile per priores intelligis *parasitos*, *scurras*, γελωτοποιούς. vide L. IV. 284. *Artemid.* I. 23. *Lucian.* T. III. 189. & *Animadversiones* p. 154. semel autem modo *Manetho* usus locutione ταπεινοί. ταπεινώματα & ὑψώματα. vide *Sext. Empir. Adv. Mathem.* §. 35. p. 343.

Vs. 105. Οὐ καλός ἐστιν Ἄρης ἐπεμβαίνων Ἀφροδίτῃ.

Editor ob versum Ἄρηος. sed durum, ut ἀστὴρ sic intelligatur. malim transponere. Οὐ καλὸς Ἄρης ἐστὶν ἐπεμβαίνων. eodem remedio indiget *Maximus* 551.

Ὡς δὲ καὶ ἐν σκορπίῳ αἰθερίῳ ἠδὲ τ' ἐλαφρῷ.

Quis non refingat ὡς δὲ καὶ αἰθερίῳ ἐν σκορπίῳ ἠδὲ τ' ἐλαφρῷ. rursus idem in hac voce corruptus 503. Ἦν δὲ σκορπίου δέμας αἰθέριον ἐκπεράσῃσιν. sed ipse poeta sibi medicinam alio loco monstrat. legendum enim σκορπιόεν, ut vs. 364. ἢν δὲ σκορπιόεν δέμας. vellem tam levi manu ex *Manethone* eandem maculam elui posse. L. I. 35. enim σκορπίος producitur malo exemplo.

Ἢ καὶ σκορπίον κυανόχροον, οἶκον Ἄρηος.

jam id colorare opus similibus licentiis in ἰλίου, ἀγρίου, Αἰόλου apud Poetam. de quibus vide an satisfecerit *S. Klarkius* ad *Iliad* Θ. 66. & aliis locis. sane noster v. 194. κάπριος medium produxit, sed versu conturbatissimo.

L. v. Vs. 112. Μείων δ' ἢ μείζων μεστὴ πρὸς Ἄρηα κακίστη.

Minor autem vel major plena. puto μεῖον δ' ἢ μεῖζον μεστῆ. loquitur de *Lunae* Φάσεσι. Male vs. 110. καλῇ pro καλὴ substitutum. vs. 121. ἀρχαῖσιν. *in initiis.*

Vs. 122. Οὐκ ἰδικὴν παρέχει Φάσιν ἡ θεὸς, ἀλλά τιν' αὐγὴν
Χείρων ἠελίοιο δανείζεται, οὐ μόνιμον Φῶς,
Μίμνης ἀσκομβύη δάνιον περ ἀπώλεσεν ἰσοτέλησεν.

desperatissimus versus ultimus. sententia priorum obvia. post Φῶς plene distinguendum. quis credat *Manethonem* corripuisse δάνειον in δάνιον. esto. tamen abundat versus pede. ex *Glossa* puto. medicinam non promitto. sensus fuerit,

Μὶν μεστὸν χομβύη παραπώλεσεν ἐς τέλος αἰεί.

μὶν id est Φῶς. *Glossator* supplevit δάνειον. potes & μεστὴν id est αὐγήν. περεόντες pro παρεόντες habuimus. ut hic περ ἀπώλεσεν pro παραπώλεσεν. sed ludicra haec. tamen serio pono δάνειον esse ex *Glossa.* occurrunt tales ubique & in Nostro. exemplum unum sistam ex *Libro* II. casu omissum. ibi enim vs. 110. dicitur de *circulo meridiano.*

Ὃς μὲν γὰρ ὑψοῦ θεὸν οὐρανὸν ἐστήρικται,
Ἠώην οἶμον ἔχων καὶ δείελον ἠελίοιο,
Κρίνων καὶ θνητοῖσιν ἄγων βαιὴν λύσιν ἔργων.

multiplex hic corruptela. sed *Glossam* statim aggrediar. nempe ἔχων. vox enim & in versu abundat & sensui contraria. nam de *meridiano* est falsum, illum *habere solis matutinum & vespertinum iter.* sed illud *dividit.* unde mox bene κρίνων. sed primus versus quoque laborat. lege ὑψοῦ θεοῦ οὐρανοῦ. ut L. I. 35. ὑψοῦ πόλου. 47. ὑψοῦ αἰθέρος. dele igitur ἔχων, & ad οἶμον refer κρίνων, post eamque vocem commatice distingue. illa βαιὴ λύσις contingit, quando meridiari solent rustici & opifices, & opponitur majori noctis quieti. apud *Maximum.* 265. repone λύσιν ἄλγους pro χύσιν.

Vs. 139. 140. 141. 151. 164. acutioribus forte crucem nullam fixerint. qualibus multos alios versus in *Manethone* prudens reliqui sanandos.

Vs. 155. Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθύσι τοῖσιν ἀφώνοις.

eliditur Ἢ, uti L. VI. 598. & apud alios. in μὴ id frequentissimum. in L. VI 47. Τὴν αὐτὴν ἐπέχῃ μοίρην πολεμοκλόνῳ Ἄρει. nihil tale coneris: sed rescribe Ἄρη. ἄφωνοι proprie *pisces.* quamvis & *omnia animalia muta* oppositione μερόπων ἀνθρώπων. vide ad *Manilium Scaligerum* p. 391. tamen nolim apud *Manilium* L. IV. 895. Pra-

—— *Projecta jacent* animalia cuncta
In terra, vel mersa vadis, vel in aëre pendent.

muta reponi pro *cuncta*. quod ibi aperte requiritur. quia *terrestria*, *aquatica* & *aeria* opponuntur *homini*, ut saepissime. & tautologon foret. nam sequitur *&* *lingua remissa*.

L. v. Vs. 177. Εἰ δ' Ἄρεα γνοίης ἀκρώνυχλον ὀβριμόεργον.

sane inconditum vocabulum ἀκρώνυχλον. apud *Firmicum* II. VIII. habentur stellae ἀκρονύκλαι. quae & ἀφανῆται & συνοδικαί. quo de loco agit *D. Petavius* in *Dissert.* L. I. C. 5. *Uranologiae* subjectis. Et *Cl. Salmasius* in *Plinianis* p. 504. ab eodem *Petavio* refutatus L. VI. *Dissert.* X. 249. ubi ἀφανεῖς & ἀκρόνυχοι. verum ἀκρόνυχον versus respuit. rescribe igitur ἀκρονύκλιον. ut μεσονύκλιος. ἀκρόνυκλος per se probum. hic habes Martem in *media nocte*. ut L. I. 167.

Ἄρης ἠμερίνοισι μεσουρανέων τάδε ῥέζει.

& L. v. 324. Εἰ δ' Ἄρης ἠῶς γε μεσουρανέοιτο, λογίζε.

sic lego. scilicet multum differebant in his *diurnum*, *nocturnum*, *vespertinum & matutinum tempus*. hinc puto succurrendum *Maximo* 597.

—— —— —— εἰ δὲ κὲν ἄστρον
Ὑδροχόου δίζησιν ἀγαυὴ Θειατίνη
Ἐν δοίῃ, σώσεις τε ἀπολυμβὼν κτεάνοιο.

Dubia erit perdita rei recuperatio.

puto legendum Ἐνδίῃ, σώσοις κεν ἀπολυμβὼν κτεάνοιο. *Meridiana, servaveris partem perditae possessionis*. ἐνδίη. μεσημέρινος. *Hesychius*.

Vs. 179. Ἀράμβυαι παλάμαις ὑπὸ τύμπανα φάσγανον ὀξὺ
Μιμοῦνται δυσαγῆ Κυβελήιον ἔνθεον Ἄττιν.

agnoscisne poëtae artificium *Gallorum* furiosos motus suorum versuum rhythmo adaequantis, & tantum non oculis auribusque ingerentis? deturparant pulcerrimos hos versiculos duae maculae. editum enim δυσαγῆν. & lectio elegantissima *Codicis* ἀράμβυαι erat mutata in ἀράμβυοι a V. D. tum parum secum reputante, quam saepe auctores de *Gallis*, ut *feminis*, loquantur. Egregius *N. Heinsius* ad *Ovidii* IV. *Heroid. Ep.* 48. multa & alias exempla sistit. vid. Nostrum L. IV. 590.

Vs. 181. corruptissimi & δυσνόητοι versus. habuerint constructionis speciem legendo,

Ἣν Ἄρην ζώοις ἔπι Φυλεύοντα τὰ κέντρα,
Τὴν πρᾶξιν Ζηνὸς, καὶ τὸν Κρόνον ἄνθ' ὑπόγειον.

nempe γνοίης ex versu 177 huc refer. τὰ *Editor* deesse adseverat. Si non melius quam ego intellexerit hos versus, incertum est an non & τε deesse possit. *Codicem* τὰ habere, non aperte dicit.

Vs. 191. Φειγομβύων σαρκῶν ὑποστήκεται πένθιμος ἀνήρ.

redditur ὑποστήκεται. *liquitur*. nescio an alii, mihi non occurrit vox στήκεσθαι. irrepsisse vitio typi pro τήκεται vel σήπεται crederem; nisi viderem hunc versiculum in correctionem incurrisse circa vocem πένθιμος: pro quo πένθημος, solito errore, in *codice*. mirum igitur non una fuisse animadversum hoc erratum. Cur non scriptum ὑποτήκει πένθιμον ἄνδρα. nempe. Luna & Mars. vel ὑποτήκεται ἄθλιος ἀνήρ. vel ἄιλινος. quod ipsi placuit. L. 1. 340. cujus *Glossa* potest esse πένθιμος. vide *Suidam* in Αἴλινος.

Vs. 203. Μὴ λαβέτω σε Κρόνος ἰσομοιρήσας Ἀφροδίτῃ,
Τέκνων μὲν τεύχων πεδονήιον ἠὲ Θυέστην
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβήιον ἢ Ἰοκάστην.

Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyestem,
Aut etiam ut aliam impiam vel Iocasten.

Quomodo haec sine sensu sententia his e verbis extorta fuerit, videre est. In desperato rursus loco aliquid audere liceat. en nostram revera modo hariolationem.

Τεκνοῦν μὲν τεύχων Πελοπηίαν ἠδὲ Θυέστην;
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβηίαν ἠδ' Ἰόκαστον.

Liberos procreare faciens Pelopeam & Thyesten;
Vel etiam sicut alia impia [Iocaste] & Iocastus [liberos procreaverunt]

Aptum quidem fateberis sensum: sed de verbis sollicitaberis. hae duae innuptae nuptiae passim & simul celebrantur saepissime. *Hyginus. Fab.* CCLIII. *Iocaste cum Oedipo filio: Pelopea cum Thyesta patre. Ovidius* in *Ibin* 358.

Filia si fuerit, sit quod Pelopea Thyestae.

Andocides περὶ Μυστηρ. 17. 5. & alii centum item conjungunt. Cur reposuerim *Iocastum* pro *Iocasten* rationem e vestigio dabo. *Oedipus* autem

tem *Iocastus* prius dictus. *Apostolius Prov. Cent.* III. 44. Μέχρι Λαΐυ καὶ Ιοκάςυ τῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. Poetae omnes antiquatis hoc genus nominibus utuntur. praetuli igitur Ἰόκαςος, quia ἄλλη ἀσέβεια. *alia inpietas.* aliquanto minus dure dicitur de *femina*, quam de *viro*. dicitur autem ἀσέβεια *inpietas* pro *inpia*: uti *scelus* pro *scelesto*. *flagitium* pro *flagitioso*. Ionas autem terminationem εια substantivorum efferre ηΐη cui ignotum? βασιληΐη & centum alia sic flectuntur. Ταρπηΐα. quae Ταρπεία. *Turpea.* si scribas ἀσεβηΐην pro subscripto Iota habeas, uti passim Ζώιον pro Ζῷον. si scribas ἀσεβηΐαν. forte eo refugere non necesse habueris. L. V. 236. ψάλτριαν corripuit: sed hoc non plane consimile. ut pontem struxerim aliis transituris ad veriora, velim.

Vs. 205. Πολλάκι δὲ προγόνοις μητρυιῆσιν ἔμιξεν.

supple καὶ μ. dixi saepius καὶ, τε & similia librariis creberrime negligenter esse habita, modo omittendo, modo inserciendo, modo dislocando. apud *Maximum* 106 & 107. bis ter socordia tali peccarunt. si librum adeas, mutationes patebunt.

Οὐδὲ κὲν εὐπειθῆ μιν ἔχοι πόσις, ὅτ' ἐπέεσσιν
Οὔτ' ἔργοις, αἰεὶ κε πανήμερον ὀρσοπολεύοι
Μύθῳ ὀνειδείῳ ἢ καὶ πληγῆσιν ἰάπτοι.

similis est locus *Manethonis* a contrario L. III. 380. uti legendus.

Ἀλλὰ τόδ' ἔμπαλιν ἐσθλὸν ἔφυ κεδνῇσι γυναιξὶν,
Πέρνεῖαι γὰρ τ' εἰσὶ νόῳ, πασῖσι δ' ἑοῖσιν
Εἴκουσιν μάλα πειθόμεναι, συγγινοί τε νεῖκος.

vulgo ἄλλο. πέρνται. τ' ἐοῖσιν. ἥκυσι. sed quod *Eruditiss. Bernardus* sic commode videtur restituisse ad *Synesium* p. 117. nam defendi non posse videtur loco L. IV. 393. Ἡ μετὰ χηρείην μήτηρ πατρὶ τῷδε συνήξει. vel L. I. 181. ἥξυσιν ἀμύμονες ἰητῆρες. mox vs. 207. in versione recte μάρτυς. *testis*. 209. ἐπὶ. 214. εἰν vel ἐνὶ.

Vs. 222. Τὴν μήνην σκέπτυ εἰ Τιτανός ἐστιν ἐν οἴκῳ.

Nullum poetae editorem fuisse par est tam rei metricae inperitum, ut hunc versum gravi vitio laborare non perceperit. qualia forte quidam, ut in oculos incurrentia, cuivis lectori emendanda relinquere posse censeant. attamen lectorum ignorantia, immo etiam quorumdam poetas in lucem sistere suo cum dedecore suscipientium, eo procedit, ut talia nec

animadvertant quidem: a librariis profecta metrorum ignaris, & vulgarem verborum ordinem sequi solitorum etiam cum moduli dispendio. vocula ἐι voci Τιτῆνος postponenda. ante vocalem potest corripi. L. v. 320.

Τετράποσιν ζώοισιν ἐι ἡ στείχουσα σελήνη.

& hic sic malim. alioqui posses, τὴν μήνην σκέπτε εἰ ἡ Τιτῆνος ἐν οἴκῳ. ut τῶν ει & η unus sonus alterum absorbuerit. ἐστιν vero inscito glossatori debeamus.

Vs. 225. *Ἢν προφύγῃ λείπητε ψυχρήν τ' ἀκτῖνα Κρόνοιο.*

quibus auribus ητε ψυχρ dactyli tempora insinuet! quantae erat perspicuitatis illud τε removere! profecto *Ausonius*, in bilingui *Epist.* XI. 10. corripuit ψυχρός. at idem πενιη κρινοστεφανος versibus suis prava quantitate inseruit. sed quae sit in *Latinis*, nedum in *Graecis*, prosodicis ejus, pro grammatico sane nimis indecens, licentiosa negligentia, notum. versus praecedens videtur legendus,

Αὐξιφαὴς μήνη θερμῷ διάμετρος Ἄρηι, Ἢν προφύγῃ

Vs. 237. *Ἐχθροὺς ἐκπλώσει τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζων.*

Inimicos obstupefaciet melioribus se obducens.

dubito an recte sic versum. καταπλώσσειν certe apud *Homerum Iliad.* Δ. 224. est *timere*. idem quod πλήσσειν. sic ὑποπλώσσειν apud *Aretaeum Cappad.* I. *Diurnor.* 125. A. & *Q. Calabrum* VII. 132. *Inimicos fugiet, metuet, quia cum potentioribus certare audet.* vs. 239. λύπης δίχα ad sequentia retulerim. Nam Stoicus fuerit, immo lapis, si ἐν στεινῷ ζωῆς tamen agat δίχα λύπης. in primis si recte intelligam ἐπερείδεσθ' ὑψόσε γαίης εἰς στεινὸν ζωῆς πλαισταῖς γραφαῖς. Ut *falsarii poena patibuli* vel *crucis* sic circumscribatur. locutio Hebraica. ὑψῶν. ἀνασταυρῶν. vide *Hugon. Grotium* ad *Joann. Euang.* III. 14. στεινὸς de *faucibus*, *Nicand. Alex.* 504.

Ἄλλοτε μέν τε πύλῃσιν ἐφήμενα, ἔνθά τε πνεῦμα,
Αἰὲν ἀλγοιζόμενον, στεινοῦ διανίσσεται ἰσθμοῦ.

& Vs. 612. *Ἴσθμια καὶ φάρυγος στεινὴν ἐμφράσσεται οἶμον.*

Manethoni στεινὸν ζωῆς est στεινοὶ ἰσθμοί. φάρυγος στεινὴ οἶμος.

supra monui δίχ' ἰοῖς vel οἷς legendum.

Vs 249. Λοίγιος Ἄρης. alias restitutum. eadem locutio in ultima voce corrupta videtur apud *Maximum* vs. 7. & legendum

Λοίγιον εἰς Ἄρην ἰχνευμένα θηρὸς ἐν ἀγλῃ.

vulgo Ἀρχήν. confer ejusdem vs. 297.

Φρά-

Digitized by Google

Φράζεσθαι δ' εἰ κεν συγερῷ Πυρόεντι συνείη,
Μὴ θαμάκις χειρί σε τομῆς ἐπὶ φωτὶ λάβησιν.

vulgo μήθ' ἀμάκις. Φράζεσθαι. centies male verſum *cavere*. cum ſit *conſiderare, obſervare. intelligere. diſcere. animadvertere*; uti bene vertitur vs. 79. τῷ σε φράσασθαι. ſed inſcite cum *dativo* componi creditur. cum τῷ ſit *quare*, non *cui*. apud eundem in initio rurſus vs. 11. lege Εἰ δ' ἂν ὀπωρίνοις ἐνὶ γλήνεσιν ἀυγάζοιτο. non εἰ δ' ἐν. ſic vs. 370. εἰ δ' ἂν pro εἰν δ' ἂν. ubi potes etiam ἣν δ' ἂν. vs. 17. ἥκει. vs. 19. *Scorpion* vocat ſignum *vernum* & vs. 46. *piſces* itam *vernos*. cum illud ſit *autumnale*. hoc *biemale*. ſed in plebejae Aſtrologiae magiſtro talia ferenda. *Maximus Philoſophus* utrum tam facilis poeta fuerit, neſcio: ſed haec non ignoraſſe putarim. In *Manethone* vs. 267. necdum quid melius incidit quam ἀπρεσιτητόν. uti ἐσιτητός. quod apud *Procopium Arcana Hiſt*. p. 6.

L. v. Vs. 255. πληνοῖσιν ἄβροτα. vitium typi. ſed ſaepe tamen confunduntur compoſita a βρότος & βιβρώσκω. vidimus p. 79. In *Nicandri Theriacis* editur & vertitur vs. 914.

—— —— ἀμελγόμενος δ' ἄπο χυλὸν
Τύμμασιν ἡμίβροτ' ἐμβάλλοις ἀπολύματα δαιτός.

semeſa. ſemimaſticata. quaſi haberetur ἡμίβρωτα. legendum videtur ἡμίβροχ'. *ſemimadida. ſemiſuccida.* id τὸ ἀμέλγεσθαι χυλὸν firmat. quod ſi velis ἡμίβρωτ'. pro ἀπολύματα eſt λύματα ſcribendum. quod eo fere ſenſu non ſemel adhibet. poſſes etiam ἡμίβορ'. vide *Animadv*. p. 538.

Vs. 257. Μήνης μυρίον ὄμμα. *Maximus* 584. Μήνης πολυωπέτις αἴγλη novo vocabulo. an ibidem forma vocis 576. ἀιδήτησα prae ἀιδήμονα praeſtet, quoque dubites.

Vs. 279. Αγρεύτηρι λίνῳ ἀνεφέλκεται ἐξ ἁλὸς ἰχθῦν.

ſic recte *Gronovius* pro λίνον. in qua voce mihi corruptus videtur *Nicander Alexiph*. 450.

Δήποτε δ' ἢ ῥοδέοιο νέον θύος ἔντριχι λίνῳ.

Nam λίνον ubique & in omni ſignificatu apud *Graecos* corripitur, & apud ipſum *Nicandrum* bis. deinde λίνον non eſt ἔριον. ut hic *Scholiaſtes* explicat. legendum λήνει quod *Heſychio* eſt ἐρίῳ. ut λήνεα ἔρια. uti jam *Stephanus*. & utitur *Aeſchylus Eumen*. 43. pro *lanea vitta*. λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον. ubi plurima *Stanleius*. putat *Cl. Salmaſius*. λίνῳ poſitum pro λείνῳ. λεῖνα enim eidem *Heſychio* ſunt ἔρια apud *Cyprios*. *Guietus* hic λεῖνα a λῆνος deducit η in ει mutando. apud *Nicandrum* mihi certe λήνει magis pla-

placet. re vera ad quantitatem vocis λίνον, quam vitiosam pronuntiavimus, defendendam adducere possis locum *Nonni Dionys.* XLVIII. 459.

Αὐχένα λιναίῳ ὀφιώδεα τύψεν ἱμάσθλῃ.

at locus corruptissimus est. Nam quo colore *Aurae*, inter nymphas pulcerrimae, Bacchi amicae, tribuit αὐχένα ὀφιώδεα. *cervicem serpentinam.* vel, si velis, *anguibus cinctam*, ut caput *Medusae* vel ὀφιοπλοκάμων ἐριννύων. nec *Nonnus* nec alius quis hoc fabulatus de *Aura.* lege ὀφιώδει ἱμάσθλῃ. *Nemesios* flagellum, ut *Furiarum*, erat *serpentibus* armatum. mox dicit [& XLIV. 261.]

—— —— Ἀμφὶ δὲ μίτρην
Παρθενικῆς ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην.

jam, si hoc dubio caret, vides quam otiosum sit illud λιναίῳ ὀφιώδει. αὐχὴν desiderat epitheton tu aliquod fabricare; non vereor, ne cervicem ei e *lino* tribuas. forte δολιχόν vel δηναιόν. *diu. Apollon. Rhod.* I. 334. III. 590. IV. 1547. *Manetho* III. 143. est autem *Horatiana* ἔννοια. *sublimi flagello Tange Chloen semel arrogantem.* tangam & alium locum ejusdem Medici. in *Theriacis* vs. 868. editur

—— —— νηδὺν δὲ καὶ ἐμβρύουσαν ἀνίης
Ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀῤῥήχου παλιούρου.

vide mihi istud ναὶ μήν. quid agit post δὲ καὶ? deinde elumbem rhythmum si non sentis, adhibe digitos: & vide, an hexametrum exeat. immo, si in ἤμυνε mediam corripias. at qui scripsit in *Alexipharm.* 387. omnium prosodiam secutus

Θωρήκων ἤμυνεν ἐϋτρεφέων βρωθέντα
Ἤμυνεν καὶ χυλὸς ἅλις κύμβῃσι ῥοφηθείς.

Crediderisne eum aliud moduli adhibuisse hic? ulcus ostendi, medicinam artis peritus circumspiciat. nam si conjecerim καρπὸς νέος, forte *Galenum* iratum habuerim. securius suspicarer καρπὸς τῆς ἀῤῥήχου. certo tamen versus emendationem postulat.

Vs. 303. Καὶ μαγικῇ συνέσει πίθεται τὰ πνεύματα φεύγειν.

Qui sibi vult vox πίθεται? lego πείθει. *Firmicus* L. III. V. *loco nono. Erunt omnibus daemonibus horribiles.* vide quoque L. III. IX. 9. quo expli-

explicare potes vs. 202. ubi videtur legendum Ἑκατησίῳ. illi *daemones* fuerunt, *morbi epileptici & similes*, de quibus *Aretaeus*. L. I. *Diurn.* IV. p. 28. E. ἢ δαίμονος δόξης ἐς τὸν ἄνθρωπον εἴσοδυ. P. 108. *Animadv.* δαίμονες βροτοὶ in Manethone fuerunt agniti. sed jam malim interpretari βροτοῖς *hominibus*, & distinguere post ἰνδάλματα commatice.

L. V. Vs. 324. jam tetigi p. 763. *Animadv.* L. V. 49. mox vs. 330. emendatio p. 228. *Animadversionum* prodita τείρα λοχὸς vel metri lege sancitur.

Vs. 338. Λύσσα δὲ ζηλότυπον, καὶ ἀγνώμονα, καὶ περίεργον.

quae constructio? ubi verbum, cui innitatur λύσσαι lege λύσσῃ ζηλότυπον. praecedentia & sequentia ejusdem coloris. deinde nusquam corripuit *Manetho* brevem vocalem ante Z in separatis vocibus, nisi duobus locis L. I. 16. Ἑρμεία Ζῆνα & L. V. 133. ἀσχήμονα ζωήν. ubi tamen forte ceteris magis concineret ἀσχήμονα θωήν. sic *Maxim.* 576. ἀιδήμονα θωήν. sed ob hanc caussam controversia nulli horum locorum movenda. constat enim optimos poetas ante Z sibi indulsisse. *Homerum*, *Anacreontem*, *Theocritum*, *Orphea*, *Euripidem*, *Oppianum*, ne *Anthologiam* memorem. quare, & ob alias caussas, nonnulli negarunt Ζῆτα esse duplicem literam, saltem paullo alius naturae, quam Ξ vel Ψ. nec quidquam vetat omnes duplices non ejusdem indolis esse. X enim & Θ duplices sunt literae. item Φ. adspiratio enim, olim litera habita, ταῖς K T P addita fuit. nec ideo producunt: certe non duo priores. verum diligentius, quam ut alii amplius de hac materia agere necesse habeant, hanc tractavit *J. Pierius Valerianus* ad *Virgilii Aen.* VII. 648. Non quod haec litera non aliquando perperam obtineat, vel a recentioribus poetis vitiosissime tractetur. ut ex. gr. apud *Homer. Odyss* X. 330. ἀλύσκαζε pro ἀλύσκασε legebatur, & agnoscitur a *Dausquio* ad *Q. Calabrum.* L. XIII. 394. ubi nobis quoque venditat Ναζαρεὺ ex *Nonno.* quod aeque prosodice Graecum, atque Orthographice Graeca est terminatio ρεὺ. ubi & βαπτίζεται. Quin ex *Oppian.* L. II. K 541. laudant Φλογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες. sed sine variatione, *Aldina*, *Voscasana*, *Rittershusiana*, & *Venetus Codex*, τονθρύζοντες. & sic L. III. 169. lege. ubi τονθρύζουσι. uti τονθρύζω apud *Thomam* pro τονθορύζω emendavit *Nunnesius* ad *Phrynichum* p. 70.

L. VI. Vs. 13. κεινεμβύουσι. immo κινυμένοισιν. & 18. γηθείλην.

Vs. 25. Versus hi sic scribendi & intelligendi.

Ὡς δ' αὔτως ἀτροφεῖς καὶ ὅσσοις γιγνομένοισιν
Ὡρονόμον διέπει Φαίνων, δῦνον δέ τε κέντρον
Ἄρης, μήθ' ὥρης ζῶον, μήτ' ὂυν φάος ἀγιεῖ
Μήνης δερκομένου Ζηνὸς Φωτίζοι αἴγλῃ.

Similiter vero non aluntur, quibus genitis
Horoscopum obit Saturnus, & occiduum centrum
Mars, dum neque horae signum, neque item sanctam lucem
Lunae adspiciat Jupiter suo vivifico jubare.

ἄτροφος aliis. hic ἀτροφῆς. quod suspectum *H. Stephano* qui malit ἀτρεφῆς vel ἀτραφῆς. proprie *qui ultra annum non vivebant.* vide *Salmas. de Annis Clim* 363. habebant enim, *locum*, κλῆρον, ut *fortunae*, *parentum*, sic ἀτροφίας Planetarii. quem hic tractat fuse *Manetho.* mox male ὡρονομῶν. in Ἄρης rursus intellige διέπει κέντρον. Ζώον ὥρης & ὥρα vel ὡροσκόπος idem potestate. Φαῖος ἀγνὸν modo simpliciter vocavit Σεληναίην. ubi omnes eaedem ἀτροφίας caussae. nempe ibi *Mars* & *Saturnus* horonomon obeunt spectantes *lunam* occidentem : nec *Jupiter* nec *Venus* adspiciunt *Lunam* vel horoscopum. hic autem *Saturnus* genituram obit, dum *Mars* in occiduo centro est. at nec *Jupiter*, nedum *Venus* etiam, inspicit geniturae domicilium vel *Lunam.* Rancidissima vero est prosodia, si vocem φυσιζωίῳ αἴγλῃ retineas. nam duae priores syllabae auctoritate *Homeri* & aliorum sunt longae: & ipsis quoque non alia scriptura nota est, nec adhiberi potuit. dixi z modo syllabam non semper producere : sed hoc verum in separatis vocibus: non in compositis. sic ex. gr. Nostro L. IV. 516. θηλὺ πολυζώοισιν ἐπ' ἀγροῖς. putarunt primam in φύσι brevem. sane φύσις corripitur. certe auctoritates contrariae debiliores. cur non a φυτὰν descendat, & compositum sit, ut φυσιγνάθος in βατραχομυομαχίᾳ? verum res in aperto est. In ipso *Homero Codices* non desunt, ubi inepta orthographia φυσίζωος exstat. sed quae monstra scribae non alunt? mille ineptiae hinc in poesin Graecam irrepserunt. Ζόη in dialecto *Ionica* Antiqui Grammatici agnoscunt. Ζοός *Dores.*

Vs. 30. ——— ——— ——— Φαίνων δὲ σελήνην
Δεξιτερὴν ἵσταται ἐπὶ πλευρὴν τετράγωνος.

Lunam sistit. at ἵσταται. *stet.* lege σελήνη δεξιτερῇ. sic στῆναι ὡροσκόπον apud *Sext Emp. adv. Mathem.* 346. 15. versum *constituere*, cum sit *stare. fixum esse.* vs 33. ἐμπροθορόντες vel ἐμπροθορῦντες. ἐμπροθορῶντες nihili. versu 100. quoque malo προθορῶσι, quam προθόρουσι. quamvis damnari hoc nequit. vs. 38 ἐφέποιθ' ὥρης. vulgo ἐφέποι τ'. & hic versum *administret*, cum requiratur *sequatur.* quod illud καλόπισθε & διώκων docere poterant. ut vs. 572 Ὡς δὲ καὶ ἣν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ Ἐξόπιθ' ἑσπόμενος. sed summa in his regnat incuria.

Vs. 51. ἐπιμάρτυρες vel ἐπιμάρτυροι ὥρῃ. vulgo ἐπιμάρτυρι.

L. VI. Vs. 57. Ἦν δὲ ὅλως φαίνων λεύσῃ περιφεγγέα μήνην.

illud ὅλως bene mutaveris in ὀλοός, solitum *Saturni* epitheton. πυριφεγγέα vel ἐριφεγγέα non minus bona forent, quam περιφεγγέα. habuimus VI. 22. ἐριφεγγέα μήνην. sic, credo, L. IV. 44. suspicati fuimus πυρλαμπὴς Ἄρης. p. 179. uti II. 37. 72. IV. 94. 112. 172. tamen etiam περὶ augere solet. sed in his a πῦρ compositionem praetulerim.

Vs. 58. Ῥιφθὲν ὑπαὶ λεχέων, ἑτέρῳ δ' ὑπὸ χείλεσι θρεφθὲν
Ἀτμβυίης δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἐνείλησεν.

Abjectum ab lectis, sed ab alterius labiis nutritum
Servitii famulum sub jugum involvit.

voluit forte ἀπαὶ. sed durum *expositionem infantis* vocare *proturbationem a lectis.* mallem ὑπαὶ τοκέων. vs. 81. τεχθὲν ῥιπτοῦσι τοκῆες. sed id ibi non fuisse monstrat ὑπαὶ, quod malit sequentem literam Λ quam Τ. an λέχος *lectus puerperii* pro *puerpera* accipies? verum literula mutata legendum λεχέων. a λεχώ. unde habes λεχοὶ ap. *Orpheum Hymno* 1. 10. & vs. 2. λεχῶν. mox an non offendit ἑτέρῳ? nam quid significat *nutritum ab labiis alterius.* an *mares nutriunt infantes* & id *per labia*? putabam feminas adminiculo uberum hoc officium praestare. an *bucellas* interpretaberis? non puto. credo legendum. ἑτέρῃ δ' ἐπὶ χείλεσι θρεφθὲν. ut L. 1. 48.

Οὐδὲ τέκνοις γλυκεροῖς ἐπὶ χείλεσι μαζὸν ἔθηκεν.

& illud ἐνείλησεν, quid? unde *involvit* notat inanis sonus? quis certi quid conjiciat, cum tot vocabula apta sint? interea conjicio ἀνὰ ἔτλησεν. ita L. III. 337. αἰσχρὰ ἔτλησε. VI. 208. δεσμὸν ἔτλησεν. vel ὄτλησε. vide VI. 412. 729.

Vs. 70. Τῇ δ' ἄρ' ἐπαντέλλῃ Ζεὺς ἐρισπόμβρος κατόπισθεν

nihil duri in hoc versiculo, si modo Ζεὺς corripias, ut vidimus οὖν & similia breviari ad haec nihil Ἄρες ἄρες. o fortunati commodissimae prosodiae de Graecia poetae! & cur non? *Orpheus* enim in *Jovis suffimine* p. 113. cecinit

Ζεῦ πολύτιμε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήν δε τοι ἡμεῖς.

at huic versui pedem deesse causabere. sic est. lege ibi igitur vel

Ζεῦ, πολύτιμε Ζεῦ, Ζεῦ ἄφθιτε. vel Ζεῦ πολυτιμότατε, Ζεῦ

& hic Ζεὺς ἐπόμβρος. susque deque habent poetarum transcriptores, utrum verbum metro conveniat necne: de sensu solliciti. mox rursus vs. 79. habes

Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως ἐπομβὼν, συναφῆντε σελήνης.

sed quis non reponat σπομβῶν. saepissime ΣΠ. ΕΠ. ΟΠ. confusa. hinc optime *Salmasius* in *Porphyrio de Abst. Anim.* pro ἐπεδίκων reposuit σπαδίκων. quod nesciebam, quando ibi conjiciebam ἐρπήκων. Viri Docti lectio non est conjectura, sed ipsa veritas. vide p. 423. 574. *Animadversionum*. simile in ΣΥΝ & ΕΥ observavimus. inde posses in *Maximo* 566. Μέσφα πόλμος φρουρεῖται ἐν ἀγνάμπτῳ ἀδάμαντι. nempe scriptum fuerat ἀγνάπτῳ unde ἄπτῳ. rursus aberrant in ἔπεξ vs. 485.

Ἢν Φαίνων ἐφέσπηται πολύπλαγκτον περ ἐόντα:

nempe reponendum ἐφέπῃ πουλύπλαγκτον. ut vs. 349. Ζώων δ' ἀνὰ μέσσον Ἑρμείας ἐφέπῃ. nam utrumque dicitur poëtis ἕπειν & ἕπεσθαι. sic IV 625. & πουλυτρήτους σφόγγους repone quoque L. V. 158. σφόγγος *Ionicum* ibi.

L. VI. Vs. 73. Εἰς τόσσον ῥιφθὲν μίμνῃ χρόνον εἰς ὃ κε μήνη.

desideraretur ἕως ὃν, nisi legas εἰς τόσσον χρόνον. vs. 44. & 93. ita potuisset quoque, sed non necessario, scribere.

Vs. 80. Δεχνυμβὼν, βρέφος εἰς τόσσον πατρώιον οἶκον Μίμνει. An ellipsi possit excusari, pro κατὰ οἶκον, nescio. malim transponere Δεχνυμβὼν; τόσσον βρέφος εἰς π. ο. μ. obvium εἰς pro ἐν id videtur turbandi ansam dedisse. nam notio, qua τῷ μίμνειν casus quartus competit, hic non quadrat.

Vs. 83. Ἠελίου μὲν ἐφ' ὡρονόμου, δυτικοῦ δὲ σελήνης,
Ἢ κείνης μὲν ἐφ' ὥρῃ, ἀτὰρ Τιτῆνος ἔναντα.

diversus casus eidem praepositioni jungitur. ut L. VI. 12. ἀμφὶ γάμων & συνέσσι. multa exempla. hic sine caussa ὡρονόμου pro ὡρονόμῳ. nam poëtae versus gratia talia plerumque audent. hic & turbat. quia ab imperito ὡρονόμου ad ἠελίου posset referri.

Vs. 86. Ἢ τῶν μὲν τροχάει τις ὁμοῦ ἑτέρῳ, τόδε κέντρῳ
Ἄλλῳ ἐπεμβεβαὼς λεύσσῃ κείνους ἀνιόντας.

quo illud τόδε spectat? omnino lege ὃ δέ. sic v. 199. habes τῷ pro ᾧ. mox vs. 92. βροτοῖς repone.

L. VI.

L. VI. Vs. 99. Ἢ πάλι δ' ἀῤῥήτοις παῖδες τοκέεσσι γένονται.
Aut rursus innominatis liberi parentibus nascuntur vitales.

Qui si forent *nominati?* lege. Ἔμπαλι δ' ἄῤ ῥητοῖς. *e contrario dictis. contra quam dixi modo.* contrariam medicinam applica *Orphei Hymno* in Ἑστίαν. p 178. Οἶκε θεῶν μακάρων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν. vulgo inepte οἱ καὶ θεοί. sic in *Plutonem* p. 116. Ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν. In sequenti *Hymno* lege πυρεαυγέα pro πυραυγέα & in *Argon.* 868. πῦρ πνείοντας pro πυρὶ πνείοντας. vel πυρπνείοντας. quod occurrit apud *Tzetzen* in *Lycophr.* 17. p. 4. πυρσός per se & incompositis, ut πυρσοτόκος, *Maneth.* IV. 467. pro *igni. Hesych.* πυρσῷ πυρί. vide *Anthol.* VI. 111. 7. 8. p. 414.

Vs. 103. ——— —— ἐπιδερκόμενοι μήνην τε καὶ ἄρην
Ἢ κέντρων κατόπισθεν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ἐόντων.

penultimus sermo *in circumspectione* vertitur. at quid in Astrologica re significet vel haec Latina vel illa Graeca vox, alii forte norint. deduxerim ab ὄρος. ὅριον. quorum usus creberrimus. sic ἐφορία notum. sed forte & ipse vanus sum. & simpliciter emendandum ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν: ἐπὶ μήνῃ καὶ ἄρῃ modo memoratis, & saepe conjunctis, uti vs. 27. 95. vs. 105. antea emendavimus ἀπόστροφον. ἀγνοστρόφον nullius sensus. *Jupiter & Venus.* ἀστέρες ἐσθλοδόται, βίου δοτῆρες, dicuntur. illi ἀγαθοποιοὶ si ab ὀλοοῖς ἀπόστροφοι *aversi* sint, nempe *Marte* & *Saturno*, *hi malefici* omnem maleficam vim exserunt. isti enim κακοποιοί. si contra in vicinia sunt ἀγαθοποιοί, minuitur illorum malignitas. *Mercurius communis.* ἐπίκοινος. quia se accommodat aliis, sive bonis sive malis. si ἀγαθοποιοὶ ab hora *aversi* sint, favere non possunt. eleganter *Propertius* e certa *Heinsii* emendatione IV. 1. 76. in carmine apotelesmatico. *Aversis Charisin cantas, aversus Apollo.* verba ordina σελάων [quae sint vide ad vs. 127.] Φαινόντων ἀπόστροφον ἀκτίνεσσιν Φαίνοντος καὶ Ἄρηος. illud καὶ ἄρης etiam pendet ab Φαινόντων ἀπόστροφον. quod cape, ut alia adjectiva, pro adverbio.

Vs. 106. —— ἢ ὅτε τοῖσιν Σύμφωνον δρόμον ἐν ζώοις φίλιόν τ' ἀνυόντων.

in M^s^ est ἢ ὅτε τοῖσιν. *Editor* hinc non male potius eliciendum autumavit ἢ ὅτ' ἐοῖσι. nam de felici genitura hic agitur, & in suis ζώοις omnes *Planetae* tales. sed incommodum illud hic ὅτε sequente ἀνυόντων. accipe potius pro ὁτὲ, quod melius sic jungitur, & saepe solitarium occurrit. ut L. VI. 243. ποτὲ. vs 353. ἀνύειν δρόμον σύμφωνον. vel ut L. I. 295. σύμφωνον ἀταρπὸν ἔχειν. dicuntur, quando sunt τρίγωνοι, vel τετράγωνοι φαίνονται. quando & ἐπιβλέπειν ἀλλήλους dicuntur. uti docet *Sext. Emp. adv. Mathem.* p. 344. 39. ubi male δορυφορεῖσθαι & συνάπτεσθαι in *notis* conferuntur. nam

δορυφορεῖσθαι dicitur *planeta in medio* minimum' *duorum* conſpectus. at *unus uni* συνάπτειν ſolet ſaepe dici. & id verbi δορυφορεῖσθαι etiam vulgaris uſus indicat. *Chariton* VIII. 1. 128. 16.

L. VI. Vs. 119. —— τοῦτο δὲ δρῶσι, καὶ ὁππόταν Ἀφρογενείη
Ἑρμείη τε θοῷ ξυνὴν ὁδὸν ἐξανύωσιν
Ἀκτῖσιν σφετέραις, Φαίνων δ' ἐπιμάρτυρος εἴη.

editum Ἀφρογενείην. *Gronovius* vertit ceu foret Ἀφρογενείη. ſed an Κυθέρη, illa enim praeceſſit, recte dicitur Ἀφρογενείη, id eſt, *ſibi ipſa* eandem viam perficere? lege Ἀφρογενείη Ἑρμείης τε θοός. *Hoc faciunt Luna & Venus.* [de iis ſupra mentio facta.] *quando etiam Venus & Mercurius una incedant ſuis radiis & Saturnus teſtimonium praebeat.*

Vs. 123. Εἰ δὲ σέλη Φαέθοντι ἀριγνώτῳ ἰσόμοιρος
Δίκηλον κατὰ ταυτὸν ἴῃ, γάμος ἔπλετο τῆμος.

intelligitur *Luna.* nam de ea prima mentio vs. 115. & mox de *Venere* agit vs. 126. vertitur. *& in eodem ſimulacro incedat.* Itaque ἴῃ ab εἶμι. ſed quomodo ſimul bene incedunt σέλη & ἴῃ? nempe de ſuo liberaliter adjecit *Editor* illud *et.* tu ἴῃ interpretare μία ab εἷς. *unus ſolus.* Nam & haec *planetarum* περιστασία obſervatur Aſtrologis, an *ſolus ſoli* quis adſit. Inde *Firmicus* L. VI. XX. I. agit de caſu, quo *Sol cum Luna ſola diameter.* qui locus noſtro concinit. & C. XXI. *Venus cum Luna ſola diametra.* Noſter I 296. Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι. V. 272. Ζηνὶ μόνῳ. μούναξ hoc libro vs. 157.

Vs. 126. Ἀφρογενὴς κλείνασα'. immo κλίνασ' vel κλείνασ'. quis ſcribat τύψασα. vide ingenium ſcribarum vel critico-grammaticorum. hic diphthongum intactam reliquere. at L. IV. 250. ubi in contextu κλίνης, ſuperpoſuerunt κλείνης. at L. VI. 33. ubi in contextu ὠδεῖναν, docta ſcilicet manus inpoſuit ὤδιναν.

Vs. 127. Καὶ δισσοῖς σελάεσσιν ἀπόστροφον οἶμον ἴῃσι Ἀφρογενής.

illa *gemina lumina* ſunt *Sol & Luna* per excellentiam ſic ſupra 105. ἀπόστροφον ἀκτίνεσσιν Φαινόντων σελάων. *Martis & Saturni radiis averſum lucentibus Sole & Luna.* nihil ibi intellectum. nihilo magis quam *libri hujus verſu* 649. —— καὶ ὅσσοις φῶτα δυσώρην

Μὴ λεύσσῃ, πάμπαν δὲ τ' ἀπόστροφον οἶμον ὁδεύῃ.

quod vertitur —— *& quibuscumque lumina, biborium*

Non viderit, prorſus vero averſam viam inceſſerit.

quis

quis intelligatur in *viderit*: in *incesserit*: nemo dixerit. ubi κεῖται δυσιώρη pro *bihorium*? an ὥρα. *hora, vigesima & quarta pars diei* tempore *Manethonis*? ubi talis doctrina Astrologica, qua per *duas horas* definitur adspectus astri. lege φῶτα δύ᾽ ὥρην. *& quibuscunque duo lumina* [*Sol & Luna*] 146. ἢ δὲ δύω περὶ φῶτα μέγα κλίναντ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου. & 549 & 551. 721. v. 285. σέλη. & verte. *si Sol & Luna genituram non adspexerint, at omnino ab iis viam aversam habuerint. Sol* & *Luna* βασιλεὺς & βασίλεια ἀςέρων. [L. III. 219. v. 196.] sunt κατ᾽ ἐξοχὴν Astrologis σέλη. φῶτα. Μεγάλοι illi φωςῆρες in mundi γενέσει memorati *Moysi*; qui, si fides his nugivendis, astrologiae fuit peritissimus cum omni patriarcharum & sanctorum populo. porro ἀπόςροφος, quantum memini, nusquam utitur *Manetho*, nisi de ἐσθλοδόταις, ἀγαθοποιοῖς. nusquam de ὀλοοῖς, κακοποιοῖς ἀςέρσι.

L. VI. Vs. 137. —— αὕτη [Ἀφροδίτη] δ᾽ ἀγαυῇσιν
Δέρκηται κερόεσσαν ὑπ᾽ ἀκτίνεσσι σελήνην.

in suos loculos recondant diphthongorum correptores ubique ante vocalem hoc ἀγαιῇσιν. videamus tamen de sensu, de metro securi. ἀγαῖος: redditum invenio *admirabilis. elegans*. & ita, ut saepe, idem erit ac καλὴ ἀφροδίτη. at hic aliquod epitheton requiritur quod opponatur φλογέῃσιν αἴγλαις φαίνοντος καὶ Ἄρεος. Quod si significet, ut quidem docet *Hesychius*, ἐπίφθονον. φθονερὸν [habet & θαυμάσιον] *invidiosus. invidus*, qui conveniet *Veneris* mitissimae stellae, τῇ ἀγαθοποιοτάτῃ? tu lege ἀγανῇσι. *Hesych*. ἀγανοῖς. πραέσιν. προσηνέσιν. ἀγανοὶ πρᾶεις *mites* Noster ita βασιλῆας ἀγανὰς celebrat VI. 404. ap. *Maximum* 125. Παρθενικὴ ἀγανῇσι πεποιθυῖα πραπίδεσσι. ut ibi legendum. in Nostro vs. 131. μετερχομένοις. videor correxisse alias.

Vs. 152. Ἀφρογενὴς φαίνηται, τῇ δ᾽ αὖ Κρόνος.

Editor φαίνῃ. sed licet hoc defendi possit, aliter fere Noster. quare malim φαίνηται ἰδ᾽ αὖ Κρ. ut vs. 208. γένοντο, ἰδ᾽ αὖ καὶ. vel φαίνητ᾽ ἠδ᾽ αὖ. si φαίνῃ praeferas, potes φαίνῃ τὴν δ᾽ αὖ Κρόνος λεύσσῃ.

Vs. 156. ἰφέπωσι. *obeant*. apud *Maximum* 246. ita verte. ubi paullo ante habes κακὴ πελίη. *malignum malum*. verum ludimur rursus mala distinctione. una voce legendum κακηπελίῃ, ut patet ex vs. 212. ubi σομάχων κακὴ πελίη βαρύθοιτο. item vitiose. sed quae tota locutio est *Nicandri Theriacis*. 319 οἷοι χαλεύουσι κακηπελίῃ βαρύθοντες. apud quem eodem libro vs. 877. κακηπελέοντα explicatur τῇ κακῇ ἤγουν νόσῳ πελάζοντα. νοσοῦντα. & *Alex*. 93, *Maximo* adscriptum hoc poema hinc etiam *Nicandro* esse recentius colligeretur. vide *R. Bentlejum* ad *Callimachi Hymnum* in *Cererem*. 135. qui εὐηπελίῃ restituit in stolido illo *Hymno* secundum *Dawesium*,

ſium, ſed ab *Etym. M. auctore* tamen agnito. apud *Heſychium* idem error. κακὴ πελιά. immo κακηπελίη. κακὴ ἡ κακία. In *Crinagorae* epigrammate apud *Bentlejum*, *Codex* fere bene τὰ λιγυοπίλες. apud *Maximum* vs. 133. quivis repoſuerit ὁμοδρομέουσα pro ὁμοδρεύουσα. ut vs. 267. cui Πάφου μεδέουσα. *Venus regina Paphi* non agnoſcitur? vs. 268. quis operae pretium ducat ἐγχρισύδοιμος corrigere? vs. 280. quis non videt κατ' οὐρανὸν reponendum? vs. 279. notes τιλύσκων. vide ad *Heſychium Sopingium*, qui adducit ex *Schol. Nicandri Theriac.* 472. *Antimachi* locum. vs. 277. lege. πᾶς κεν ἂν ἐν λοιγοῖσι τομεὺς ἐπὶ ἀνδρὶ σίδηρος. vocem λοιγὸν pro λυγὸν redde *Nicandro* in *Theriacis* 733. ex *Codice* & *Scholiaſta*. ſic λοίγιος & λύγιος Ἄρης in *Manethone*. vs. 280. in *Maximo*.

Εἰ μὲν ἀπ' ὠκεάνοιο νέον προφάνῃσιν ἀγαυὴ
Πληιὰς ἠερόεσσ' vel ἀερόεσσ'.

vulgo ἀιοερόεσσ'. *auſpicato*. quod utrumque reliquis compar. *Pleias* hic vocatur *obſcura*: *abſcondita* modo, quae nunc νέον φῶς προφαίνει. ſic ἀιγοκερεὺς ἠερόεις. *Q. Calabro* L. VII. 299. In Noſtro mox. 160. Ναὶ μήν.

L. VI. Vs. 162. Δεχνυμένη αὐτοῦ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης.

αὐτοῦ id eſt Κρόνου. referendum foret δεχνυμένη ad Κυθέρεια praecedens. ſed ſic nec conſtructio nec ſenſus integer. *Editor* ait: lege Δεχνυμένης. *Venus* δέχεται igitur συναφὴν Κρόνου dicetur. at L. VI. 79. legimus

Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεος σπομένου, συναφήν τε σελήνης Δεχνυμένου.

quare potes & δεχνυμένου. & ambae locutiones locum ſuum ſuſtinere poſſunt. ſic λαβοῦσ συναφὴν Κρόνου Κύπρις dicitur. I. 107. in his variare formulas ſolet. at L. VI. 324. exhibetur

Ἐν δὲ διδύμοις ὅσσοι ὁμοῦ μήνῃ φορέονται,
Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν.

contactum oſtendunt. neſcio an ſit probandum. malim δέχνυντ'. forte *Ionice* fuit δέκνυντ'. ſed paſſim δέχνυται occurrit. at L. VI. 406.

Τοίην δ' ἣν συναφὴν Μήνη Φαίνων τε Ἄρης Δέρκωνται.

an de ſinceritate hujus lectionis dubitandum? non credo. τοίην συναφὴν ὁρῶσι, nempe *Mercurii* & *Veneris*. & ſic ibi vs. 400. & hic mox Μήνην δ' ἀμφότεροι

φότεροι Θῦρος Φαίνωνθ' ὁρόωντες. L. VI. 164. ubi notes pendens participium: non raro occurrens. quo in genere παρακεκινδυνευμένος est locus L. V. 170. nimirum σελήνη τεύχει

'Ηνιόχον καμπτῆρα διερχόμϑυον Φιλονείκως,
'Ιπταμένων ζώων τετράζυγον ἅρμα διώκων,
Καὶ νεέσει σύρτη ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.

desiderabatur διώκοντα. vide ad *Iliad.* B. 353. verum quid νεέσει notat? σύρτη enim ex *Hesychio* apte reddas χαλινῷ. versum *itinere tracto.* quasi συρτῇ haberetur. an a νέω. *eo.* deduxit? vix sincerum credo. an

Κᾂν νύσσῃ σύρδην ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.

Homerus Iliad. ψ. 337.

'Εν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω.

cogitaram quoque, sed longius abiret, καὶ νεύων σύρτῃ. iste enim gestus aurigarum. *Sidon. Apollin.* XXIII. 350.

Instant verberibus simul regentes,
Jamque & pectora prona *de covino*
Extensi *rapiuntur, & jugales*
Trans armos feriunt vacante tergo,
Nec cernas cito cernuos *magistros*
Temones mage sufferant an axes.

Manilius L. V. 76. ~~Quem ibi laudat *J. Savaro.*~~

Aut, cum lanato fugerunt carcere claustra,
Exagitare feros, pronumque *anteire jugales.*

ubi doctissimus emendator ineptum pronuntiat *fugerunt*, & reponit, *fregerunt.* quia apud *Virgilium*,

— Cardine *verso Belli ferratos* rupit *Saturnia postes.*

& apud *Lucretium* legimus: *confringere portarum claustra.* possent & centum in hanc sententiam loca adduci. & quin *equi, stare nescii*, recte dicantur *carceres, claustra rumpere, perfringere, quando vi ea transeunt* & *evadunt*, nemo dubitaverit. verum merito ambiguum videbitur, utrum *iidem, quando iter e carceribus corripiunt*, non recte perhibeantur, *claustra, loca clausa, ideoque invisa, fugere* & *summa celerita-*

 te

te relinquere. certe nexi in libertatem ſe vindicantes, *catenas rupiſſe*, *fregiſſe* dicuntur, ſed non ideo inepte *Ovidius* L. III. *Amor*. XI. 3. cecinit

Scilicet adſerui jam me, ſugique catenas.

fugere pro *effugere* quis recte adhiberi neget? quoties *fuga* pro *celeri curſu*? quae notio hinc non removenda. haud videtur igitur hic contra *Codices* aliquid novandum: ne noſtra, non ſua verba loqui auctores adigantur. ſatius foret, ubi nobis inſolentibus aliqua talis locutio occurrit, ei ſimilem indagare: quod ſaepe ſuccederet diligentibus & religioſis. ſi ſecus, ſcrupulum indicare: ſed non temere ad correctionem convolare: nedum hariolationes noſtras auſu & exemplo non laudabili in contextum ipſum intrudere. ſic olim quoties peccatum querimur! ſic hodie quam ſaepe peccatur, etiam ab iis quos id minime decebat, damni hinc ſcriptoribus priſcis illati non ignaros.

L. VI. Vs. 166. *Oedipodis genituram antiquae ferunt memoriae lectionum*. ait *Firmicus*. VI. XXVI. 3. an huc reſpexit? ſed ille longe diductiorem, nec plane eandem habet geneſin.

Vs. 168. χείρεσσιν ἀναψάμεναι πυρὶ πεύκας. pro ἀνάψασαι. ut ἄψαξε βρόχον dixit pro ἄψαι. quamvis id minus devium.

V. 170. Εἰ δὲ γυναικείη φυέθλη πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνὴν
Κλείνονται· τες δ' ἀυταὶ κ᾽ ἠνκλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων ἤτοι κατὰ κέντρον ὕπῃ.

his haec Latina aptantur. *In patris torum recumbunt*; *inexpertae autem illae felicium nuptiarum. Saturnus dominans aut circa centrum verſans Lunae*. conjicitur κλείνοντ'. αἶτες δ' αὐταί. ſed ceu aliquid tamen *ignotum*: ut re vera eſt. tu ſine haeſitatione legas,

Κλείνονθ'. ὡς δ' ἄυτως κ᾽ ἢν κλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων, ἤτοι κατὰ κέντρον ὑπείη.

Et ſic etiam ſi ſortis nuptiarum ſit Saturnus dominus vel ad centrum prope exiſtet. Cui, qui aſtrologicos libros inſpexit unquam, ignotae, Κλῆρος Γάμου, Ἔρωτος, Δαίμονος. Ἀνάγκης, *locus Cupidinis. Daemonis. Fortunae*. adiſis *Firmicum* L. III. V. VI. XXXII. 15. & *Cl. Salmas*. libri ſaepe laudati p. 199. ſic ipſe Noſter mox vs. 177. Κλήρου γάμου αὐτὸς ἀνάσσων. & 181. & L. VI. 643. canit

Καὶ

Καὶ δ' ἄρα ᾗ κλήροιο Τύχης μεδέων ἀπάμερσεν
Ὄλβον, ὅτ' αὐτὸς ἴοι κλήρου βαιὸν προπάροιθεν.

In quibus verſibus nunc legitur μελέων. *curans*, & βαίνων. *gradiens*. quod modo reſtituimus. μεδέων autem unice verum. idem quod δεσπόζων. ἀνάσσων. ſic L. I. 298. ζωγραφίης μεδέοντας. quos vocat L. VI. 482. πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις. de ὡς δ' αὔτως non dubitabis. ὑπείη verſus mox ſequens 180, κέντροισιν ὑπείῃ, vindicat. licet nec abſonum ſit ἐπείῃ. quod ſeſcribe vs. 185. pro ἐπίῃ.

L. VI. Vs. 174. Λάθρῃ παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν,
Ἠὲ κασιγνήτοις πατέρων, σφετέροις τε τοκεῦσιν.

ſunt *patrui*, *fratres patrum. illorum* [ſic vertitur] id eſt, *patruorum. & patrum patres* ſunt *avi.* ſane σφέτερος eo uſu non ignotum. fieri potuit quoque, ut neptis flagitioſe avo conſueverit. ſed ſi hoc voluit, cur poeta non dedit, κείνων τε? vel πατέρων τε? an τέκεσι ſecundo loco legendum? licet λύσασθαι ζώνην tum quidem convenerit, ſed non παρθενικήν. certe τεκέων & τοκέων loco ſibi cedunt vs. 55. hujus libri.

V. 183. Καὶ πυκιναῖς ἀπάτῃσιν ἑὴν φρένα φιλωθεῖσαι. *delinitae*. bene. ſed mollius. mallem *deceptae. Heſych.* φηλωθεῖσα, ἀπατηθεῖσα. φηλωθεὶς, ἀπατηθείς. apud eundem legimus φηδῶσαι, ἀπατῆσαι. φθεῖραι. ἀπολέσαι. quod recte in φηλῶσαι mutatur. niſi φηλῶσαι intelligendum quidem, non reponendum videatur, & vitioſam ſcripturam in *Codice* alicujus auctoris ſic corrigere & declarare voluerit Lexicographus. conſule interpretes ad *Heſiodi Op. & Dies* 375. ~~errant, qui a φιλέω deducunt. φιλήτης vel~~ φηλήτης vel πιλήτης videtur reſcribendum apud *Theodorum Prodromum* L. I. p. 18.

Καὶ τὸν πυλητὴν εὐθὺς ἐκπεφευγότα
Λαβεῖν ἐφιέμενοι, καὶ κλανεῖν ξύλων, λίθων.

Ubi *Gaulminus* πυλαῖον efferendum contendit. & tamen recte vertit. quem miror offenſum forma κλείνειν ξύλων pro διὰ ξύλων. cum *genitivi* tales ellipſi τῆς διὰ ſaepe veniant pro ξύλοις. mox in Noſtro λάθρῃ vel λάθρῃσι. & vs. 188. ὁμηθείῃσι. *familiaritatibus*: non *familiaribus*. ut εὐήθεια, ἀληθείῃσι. vs. 190. λέχος λίποντο. medium hoc cum accuſativo non inpune tulerit ab R. *Daweſio*, ita ordine ſcribi negante in ſuis *Obſervationibus* p. 51. forte praeſtantiores Graecitatis auctores ſuccurrerint *Manethoni*.

Vs. 193. Ἢ κείνων ἀλόχους ἕτεροι βίῃ εἴρυσαν ἄλλων. quo illud ἀέκοντι βίῃ ἄλλων. *aliorum ingratiis.* forte αὐτῶν. ἕλκειν hoc sensu notum.

Vs. 210. Ὡς καὶ ἑοῖο γάμου λωβήτορας αὐτοὶ ἐς οἴκους
Δέχνυνται ξυνίῃ στονάχῃ ἕνεκεν φιλότητος.

an permittit ordo verborum ὡς αὐτοὶ δέχνυνται? videtur requiri αὐτούς. lege igitur αὐτόν. a numero ad numerum omnes poëtae saltum faciunt. vide *Schol. Nicandri Alexiph.* 506. vel δέχνυνται. sed quid est ξυνίῃ στονάχῃ. *communi gemitu?* ξύνιος non novi. facile ξυνῇ στοναχῇ rescripseris. an igitur *invita uxore* etiam recipit *moechum.* cur non ξενίῃ ut ap. *Hippocr. Epist.* ad *Demaget. initio.* ἄγειν ἐπὶ τὴν ξενίην. *ducere ad hospitium.* ubi in *Alardi Amstelredami*, virum enim hunc, non Theologice modo & Medice, sed etiam Graece Latineque doctum, haec aluit civitas, editione ξυνίην. *hospitio. hospitali mensa excipere* vertas. sed tamen languet illud στοναχῇ. ita per se positum. vs. autem 204.

Αὐτοκασιγνήτων σφετέρων συνέασιν ὁμεύνοις.

sororum suarum concumbunt maritis. immo *Germanorum suorum concumbunt uxoribus.* putavit V. D. agi de *feminis* : quia quasi discernendi caussa sequitur Ἀνδρὸς γινομένου. sed non ita est. considera totam hanc verborum pericopen. vox ὑπόγειον potest stare.

Vs. 214. Εἰ δ' ἀνδρὸς γενέθλην, ἢ δ' αὖ κείνοιο συνεύνου
Στεφάμενος κατίδοις ἄμφω ζωΐων ἐνὶ Μήνην.

procul dubio legendum ἄμφω ζωΐοισιν ἔνι. vel ἀμφοῖν ζωΐοιν. vel ἀμφοῖν ζωΐων. *in amborum, viri & uxoris signis.* vel in *ambobus signis* sive *horoscopis.* eodem sensu. ἐνὶ ζωΐων enim non ita recte dicetur, uti ἐν Κάστορος.

Vs. 223. —— ὅσσα γάμοιο Σχήματα φαίνουσιν θοοὶ ἀστέρες ἐξονομῆναι.

σχήματα sunt relativae inter se planetarum & signorum positiones; unde pendent humanae sortes. sed hic aptius σήματα γάμου. uti L. IV. 109. Ἄλλα δέ σοι λέξω πάλι σήματα θεῖα γενέθλης. & L. VI. 338. Πολλὰ μὲν ἄν τις τοῖσιν ἐοικότα σήματ' ἀνεύροι Εἵνεκ' ἀδελφειῶν. e contrario loca sunt, ubi σήματι male pro σχήματι obtinet. uti L. IV. 410. —— μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται. ubi repone σχήματι. uti L. V. 90. τούτῳ τῷ σχήματι μάρτυς ἐπέλθῃ. & sic L. I. 335. supplere debueram, non σήματι. rursus repone σχήματι

μασι vs. 389. nuſquam, quod memini, *Manetho* voce σήματα utitur pro aſtris vel conſtellatione. vs. 236. κ' ἀγαθοί. non κἀγαθοί. multum enim reſpectu moduli differunt hae ſcribendi rationes. ἀμάρτυροι. fere iidem, qui ἀπόστροφοι.

L. VI. 240. Ἀλλ' Ἄρης σὺν Μήνῃ τε ϰ̀ Ἀφροδίτῃ πάλι Φαίνων.

bene deletur Ἀλλ'. at male Φαίνων. vertitur *adparens*. cum ſit *Saturnus*. intelligitur. ϰ̀ σὺν Α.

Vs. 243. Ἄρηφα. tranſpoſitione utens legas ἀφαιρεῖ. ſic 259. γονὴν ἀφέλοντο. alias exempla occurrerunt. ſic apud *Maximum* 149. legendum pro παιῶν γὰρ αἰνέσιμος ἀνθρώποισιν. ἐναίσιμος. ſic apud *Oppian*. Ἁλιευτ. I. 625. θυμὸς ἐναίσιμος. *Palat*. habet αἰνέσιμος. iterum 683. & L. II. 198. & III. 636. eadem in *Oppiano* balbuties. in *Maximo* paullum ante ἐν δέ τε οἷς κε. ſed vs. 140. turbatur in eodem magis.

Τεύξει γὰρ βιότῳ τε μέγα κλέος, εὐφροσύνην τε
Ἤθεα, μειλιχίην τε χάριν τ' εὐεργέα θώσει.

primo non placet εὐφροσύνην accipi *adjectivi* more. procul dubio hic non *hilaris*. ſed *hilaritas* requiritur. ſed unde hic ἤθεα vertuntur *pulcra & domicilia*? ſequitur enim χάρις. inter quae profecto aptior locus *moribus*. e contrario vs. 57. ἐπὶ ἤθεα καλὰ πόληος vertitur *bonis moribus*. cum ibi recte *pulcra domicilia*, *ſedes* locum haberent. ſed unde ἤθεα quoque inter copulas hic ἀσυνδέτως? confuſio quoque diſplicuerit in μειλιχίην τε χάριν τ' εὐεργέα. an ἤθεσι μειλιχίην τε χάριν τ' εὐεργέα. nam ſynchyſis excuſari poſſit. ſic *Manetho*. VI. 385.

Ἐν δέ τ' ἰσημεριναῖς χηλαῖς Στίλβων δέ τε κριῷ.

pro Στίλβων ἐν χηλαῖς ϰ̀ κριῷ. vide p. 737. *Animadverſion*. etiam in *Maximi* verſibus 153 & 154. ſtribiligo ineſt. quia ἔμπλην acceptum, ceu notaret πλησίον. *prope*. cum ſignificet hic χωρίς. *praeter*. vide *Schol Nicandri Theriac*. 322. & illa ab Ἔμπλην usque ad ἤδε γυνὴ legenda per parentheſin. emenda vero ἐν δέ τε pro εἰ δέ τε. ἤδε γυνή. ſic fluent recte omnia. antea credo emendavimus ibidem vs. 149. μή νύ τι πῆμα Δειδίχθαι.

Vs. 249. Ὅσσοι videtur in ὅσσαι mutandum. de viris enim durum λαβεῖν σπέρμα νηδύος ἔσω. mox 256. ζῶα πολύσπερμα ſunt *piſces*. *cancer*. vs. 261. τὸ δὴ λιπόν. & ἢ γάρ.

Vs. 275. Ἔυνιδες οἱ γάρ τοι τεκέων lege. εὖνις, εὔνιδος. *uxor*. εὖνις, εὔνιος.

εὔνιος. *orbatus*, nescio qua auctoritate sic discriminant. non offendi nisi, εὖνις εὔνιος utroque significatu.

L. VI. Vs. 306. ἐάσσας. sic passim in *Nonni Dionysiacis* scribitur pro ἐάσας. quin in vetusta *membrana* Bibliothecae *Laurentianae Iliad.* Σ. 282. legitur ἐάσσει. ut immerito taxetur *Josua Barnesius*, quasi primus *faedissime deturpasset* hac geminatione *Homericum* textum. vide *S. Clarkium Iliad.* Δ. 41. forte malit quis praecedente versu περὶ φῶτας. mox ἀδελφειῶν. ἄν κε. πληθὺν ὁππόσσοι. levia pleraque: & saepe non a me attacta. sed quae maculant contextum.

Vs. 321. Εἰ δ' ἄρ' μή τινι Μήνη ὁμοῦ θέοι. legendum.

Vs. 332. Ἠ παῦροι θῆκαν γνωτοὺς, ἢ καὶ σπαναδέλφους

quomodo differant *pauci* & *rari* fratres, vix exputo. utitur L. IV. 390. item *Sext. Empir. adversus Mathem.* 355. 101. videtur vox non modo *penuriam*, sed fere *privationem*, ἀπορίαν, notare. ut *unus* modo sit *frater*. vs. 343. ἐπανθήσαις. 344. σφεργίδων. suprascripta lectio in *Ione* decentior. vs. 341. δύναντος praetulerim. uti 380. & sic quoque scripserim vs. 355.

Vs. 342. pro μεσάτοιο. antea p. 230. reposuimus μέσα τοῖο. origo vitii crebra talis *Ionum* terminatio. irrepsit simile mendum in *Maximi* carmen vs. 448.

Ἢε κατ' ἰξὺν ἔησιν ἐπ' ἐκδομάτοιο βεβῶσα Διχήλου.

ubi corrige ὑπὲκ δόμα τοῖο βεβῶσα Διχήλου. ὑπεκβεβῶσα δόμα διχήλου τοῖο. ap. *Nicandrum Alexiph.* 295. editur de *Gallina*.

Μαρναμένη δύσπεπτον ὑπεκγόνον ἔκχεε γαίῃ.

nullius frugis vocabulum ὑπέκγονον. quare tentarunt ὑπ' ἔκγονον. sed ἔκγονος item nihili hic. γόνον *Schol.* agnoscit. ὑπὲκ statim placeret, nisi sequeretur ἔκχεε. *Morelliana* habet ἔχεε. cur non ἔγχεε γαίῃ? non quidem obvium habui triplex hoc compositum ὑπεκεν. sed natura praepositionum non videtur repugnare. cur minus id diceretur, quam ὑπεκπροθέειν apud *Oppianum* II. K. 522. ὑπεκπροθέει μεγάλη ῥίς. In *Manethone* L. I. 41. forte bene legeris

——— ——— κακίονες οἵδε μάλιστα
Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν ὑπεκφεύγουσι δυναστῶν.

Hi

Hi pejores longe ſine Jove, iis qui diram mortem, a dynaſtis *intentatam, effugere conantur.* antea aliter locum tentavimus. ὑπεκφεύγουσιν. *vix effugientibus. effugere ſtudentibus.* genus loquendi obvium & confirmatum p. 26. *Animadv.* In eodem *Nicandri* libro vs. 558. editur

Ἑρμείης. σαρκὸς γὰρ ἀπουνόσφισε χήλειον.

apertum ſphalma in νόσφισε, cujus penultima ſemper corripitur, hic producitur. νοσφιοσε ſcribendum. verum ſpecta augmentum. Iones O in OΥ mutant ſaepe. ſed deſidero exemplum, ubi in verbis ab ὑπο compoſitis, ita augmentum conſtituatur. nam οὐνόμασαν alius naturae. ut enim ὄνομα, ὀνομάζω. ſic οὔνομα rite in omni tempore οὐνομάζω. aliud quoque προὔδωκε πρεῦθηκε. puto legendum σαρκός ἀπ᾽ ἐκνόσφιοσε. vel σαρκός ἀπ᾽ ἠνόσφιοσε. ἠβουλόμην. ἠπιςάμην & talia obvia. aliud vitium *Colophonio* poetae eximam. in fine ejusdem poematis editur ubique.

Πῶμα βροτοῖς. τότε γάρ τε καὶ ἄρκιον ἦκε πίνηθα.

at legendum

—— τότε γάρ τε καὶ ἄρκιον, ἤ κε πίνηθα.

recte vertitur, *ſi biberis.* in vicina particula vs. 160. ex *Codice* repone. τῷ γ᾽ ἦτ᾽ id eſt τῷ γε ἤτοι. ut apud *Maximum* vs. 87. in *Nicandro* vulgo τῷ μήτ᾽. male habitae ibi particulae. ex. gr. *Theriac.* 236. Οἱ δὲ ἐπὶ οἱ σάρξ ἀναδέδρομεν. immo ἡ δ᾽ ἐπὶ οἱ σάρξ. ut recte V. D. & in verſu 907.

Τὺ δέ τε καὶ τριπέτηλον, ὁποῖό τε δάκρυα βάλλοις.

Tuque trifolium. immo Τῆ. *cape trifolium. Heſych.* Τῆ. λάβε. *Iliad.* ξ. 219. *Odyſſ.* ι. 347. ~~*Euſtathius* & alii *Grammatici* ſaepe.~~

Vs. 353. in *Manethone* Εισαΐουσι. ut ap. *Nicandr. Alex.* 219. *Calabrum* XII. 118. ſic rurſus hoc verbum corruptum antea vs. 113. ἤεις pro ἤισε & poſtea 684. eodem modo.

Vs. 357. Φωσί. id eſt. *ſole & luna ambobus.* 394. Ἔνδον ἐφεζομένους παίδων ἠγήτορας opponit *trivialibus magiſtris.* 398. vides rurſus Ξ pro Z. an ita L. II. 55. ἐζώσαντο. ubi conjeci. ἰσώσαντο. quod tamen etiamnum praetulerim. & contra L. II. 433. ἐξομένους. licet & ibi priora non rejiciam.

Vs. 398. ὑπὲρ κέντρου. vide VI. 82. 102. 140. vs. 406. ἰνδάλλοντα. 419. ἐξεγρόμενοι. ut 468.

Vs. 430. Ἀςέρες ἄλλον ὅροις Μήνη Φαίνοντι συνάπτοι. *Editor.* ἄλλοι. puto ἄλλοι, ὅταν. vs. 434. ἰσχαλέης. perinde ἰσχναλέης foret. ſed illud *Homericum.* ap. *Alciphr.* I. XXI. *Codex* noſter ἰσχνολίμοι. ſed ἰσχολίμοι non aliter acceperim. non ab ἴσχω. vs. 447. παίδων πρηκτῆρες. *puerorum doctores.* immo *mangones.* σωματέμποροι *Gloſſae.* qui caſtrandi & flagitiorum cauſſa ab impiis

piis parentibus emebant. vide *Quintilian. Declam.* CCCXLI. p. 752. pro *quovis mercatore* ita I. 133. IV. 329. 424. *Firmicus* L. VII. C. XVI. vocat *cinaedos templorum cantibus servientes.* quam vetus hic turpissimus mos, necdum abolitus inter illos, qui se Christianos vocant.

L. VI. Vs. 450. Ἢν αὐτοὺς Κρόνος αὐγὸς ἐπὶ ζώου Πυρόεντος
Δέρκηται, ἢ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται.

αὐτοὺς id est Πυρόεντα καὶ Ἑρμῆν. sensus igitur. *si Saturnus viderit Mercurium & Martem in signo Martis.* puto scriptum. ἐπὶ ζώου πτερόεντος. si *Saturnus viderit Mercurium* & *Martem in signo* πτερωτῷ. *alato*, vel *ipsi sint in alato signo.* quale est *Virgo. Astraea.* talia sunt & *Sagittarius* & *Pisces.* hi quidem πτερωτοί. quia πτερύγια. *pinnae*, ipsis pro *alis*, vel quia dantur quasi *alati. Sagittarius* vero vel ob celeritatem: vel quia *sagittis*, quibus & suae *alae*, utitur. vide *Hephaest. Theban.* p. 11. 15. 19. quorum trium signorum effectus habes in *piscatoribus*, in *aucupibus*, & *ferarum nutritoribus & mansuetariis.* sic vs. 446. ἐπὶ βροτοειδεῖ δικήλῳ. 256. πολύσπερμα ζῶα. ita *Materno* IV. XII 6. *vocalia signa.* sed de his p. 155. actum.

Vs. 454. Τιθηνούς. non *mansuetarii*, sed *altores.* τροφοποιοί. L. IV. 244. e consequentia sane fuerint *mansuetarii*, qui τιθασσευταί in *Glossis.* δαμναμένους ὠμοβόρους θῆρας intellige. in πενόνοντα rursus numeri variatio.

Vs 461. Κήδεα πένθη. consulantur notata ad L. IV. 345. operae pretium tuleris, si cum his componas *Herodotea* de Aegyptiorum more condendorum cadaverum.

Vs. 470. de geometris & physicis.

——— ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.

illud ἐνθέντες non admodum unquam fuit blanditum. desit enim casus. ut apud *Q. Calabr.* XI. 221. θῆκαν νόον ἐν φρεσὶ θείης. forte ἀρθέντες πραπίδεσσιν. ut sit simile illi *Anacreonticae* locutioni *Oda* L. LI. [XXV].

Νόος ἐς θεοὺς ἀερθεὶς
Μακάρων φύσιος ἀρχήν.

ἀρθεὶς & ἀερθεὶς ejusdem notionis. ἀρθεὶς passim in metaphora occurrit. vs. 481. τοὺς συνέφηναν. an non τοὺς ἀνέφηναν, ut passim Σ adhaesit. vs. 495. κατὰ ταυτόν.

Vs. 476. Εἰ δ' Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἑρμοῦ
Κεῖνος γ' ἀλλήλων φιλίαις ἀντίσιν ὁρῷεν.

varie hic locus corruptus. primo distingue post Ἑρμοῦ. & lege, ὃς [Ζεὺς] πάλι δ' Ἑρμοῦ [ἐν ὅροις πέλοι] *si Mercurius sit in conterminis Jovis, vel vicissim*

cissim Jupiter in conterminis Mercurii. deinde lege ἀλήλυς. vide vs. 240.

Vs. 498. Ἠ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.

θρηνητὴς & θρηνητὴρ. alia ſic multa. vide p. 365. adverte vero Θρηνητὰς hic ultimam corripere. non memini *Manethonem Doriſmos* vel in lingua vel in proſodia admiſiſſe usquam. ob quam cauſſam hic cogitavi, an non ſcripſiſſet θρηνεῦντας. neque hanc ob rationem ſolam, verum quia adjectiva more adverbii ab ipſo vix adhiberi ſoleant, niſi cum verbis participiisque. ἰσόμοιρον ἰέναι. ἀπόστροφον φαίνειν. ὑπόγειον βῆναι. νωθρὸν ὑπαντέλλειν. νήχεσθαι ὑπότρομον. ἵπτασθαι ἐναλίγκιον. quod ſi hoc ratiocinium tantum apud te valeat, ut θρηνεῦντας ἐπιτύμβιον reſcribendum cenſeas, ſuſpicionem meam ad L. 11. 333. ubi pro εὕρετο ἄνδρας propoſui εὑρετὰς ἄνδρας, quia εὕρετο non valde commodum, pro nihilo habeas. ſin vero: potes ad moduli defenſionem advocare exempla aliorum poetarum, qui bis ter in ſuis poematibus hanc proſodiam admiſerint, licet non *Dorica* dialecto uſi fuerint. ex. gr. *Heſiodus* in Ἐργ. 564. τροπάς. in *Theog.* 60. κούρας & 400. μετανάστας corripit. & *Nonnus Dionyſ.* xiv. 368. ſic verſui intulit ὀξυέθειρας ἀκάνθας. ab ὀξυέθειρος, ut χρυσοέθειρος. Verum quem tamen ideo, ceu negligentiorem metri, incuſat *P. Cunaeus* in *Animadverſionibus* ad iſtum poetam p. 174. & ne injuſta videatur criminatio, adgravat accuſationem verſiculo L. xlv. 330. ubi

Καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀνεβρομέεσκε θορύβῳ.

ſane ſi ita *Panopolita* ſcripſerit, dignus eſt, cui Apollo bene excuſſam alapam reddat. credo illud θορύβῳ eſſe vitioſum & ſuppoſitum e *Gloſſa*, legendumque κυδοιμῷ. cujus interpretamentum ſaepe θόρυβος. *Heſych.* Κυδοιμός. πόλεμος. θόρυβος. ταραχή. Κυδοιμῶν. θορύβων. potuiſſet quoque objicere vs. 808. L. xlviii.

Εἶπεν ὀδυραμένη βαρυώδινα κέντρα λοχείης.

Nam penultima in βαρυώδινες eſt longiſſima. unde paſſim ὠδῖνες. & *Sext. Empir.* C. xi. *Adv. Gramm.* ſcripſit. καὶ εὐχάλινον καὶ εὐώδινας τῷ ἰῶτα μόνῳ [ſic malim] γραπτέον, ἢ τῇ ει. verum culpa vacat poeta. reſcribendum βαρυώδυνα. ab ὀδύνη. quae vox Ω accipit in compoſitione etiam extra coalitionem. neque enim ſolum ἀνώδυνος, ſed etiam ap. *Maxim.* 162. Ἐριώδυνος. περιώδυνος. περιωδυνᾶν. ὑπερωδυνία. apud *Heſych.* ut πολυώνυμος περιώνυμος & alia. ſane iterum L. xiv. 111. legitur

Καί σε περιπνεύσωσι μέθης εὐώδινες αὖραι.

at magnus *Scaliger* dudum recte repoſuit εὐώδεες. εὐώδει οἴνῳ. *Calaber* 1. 792. Quin rurſus L. xlviii. 576.

Αὐτομάτην ὤδινε μέθην εὐώδινι μαζῷ.

at quis non videt reponendum εὐώδει? quemadmodum *Theocr. Idyll.* XVII. 37.

Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.

ſic apud *Q. Calabrum* L. XIII. 99. recte *Rhodomannus* πολυώδυνος repoſuit pro πολυώδινος αἰχμή. contra indubitabili emendatione, ſi ulla ſit, celeb. *Weſſelingius* in *Maximo* repoſuit vs. 529. Δηῷς εὐώδινος, ὥστεφέος τ' Ἰοβάκχου. ubi vulgo εὐωδεινός. haec in gratiam *Nonni*, verboſi quidem, ſed in metro religioſi profecto, ſi quis inter recentiores, poëtae. quos tamen ipſos nonnulli ſaepe temere ignorantiae accuſant, qua graviſſime circa haec laborant ipſi iſti cenſores. ut illud addam, ſi in θρηνητὰς modulus offendat, & tamen vocem retinere velis, poſſes legere

Καὶ θρηνητὰς εὐκεράοις ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.

Nonnus L. XLVIII. 775.

Τύμπανα χερσὶ φέρουσα καὶ εὐκεράων θρόον αὐλῶν.

Vs. 508. Θῆκαν, ἢ χλεύησι. cur non repoſitum θῆκαντ'. ne turpiter impingatur in metrum. ut vs. 285. ἀλόχους θήκαντο γυναῖκας. & centies. ſuperiori verſu ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας *Gloſſae* vicem explet. vide *Heſychium.*

Vs. 510. εὐρυχόροισιν θυμέλῃσιν. nota eſt lis grammaticorum, utrum haec vox pro εὐρύχωρος. an a χορός. hic locus certe poſteriori favet compoſitioni. ſic καλλίχορος. vid. *Jerem. Hoelzlinum* ad *Apollon.* L. II. 906.

Vs. 510. ἀλωομένους ſaepe occurrens ap. Noſtrum. vide *Calabrum* XIV. 63. ab ἀλάομαι. ut λυσσώω. ὀργώω. ὁρμώω. μαιμώω. vide *Animadv.* 545. 724.

Vs. 530. Τῆμος ὅσοι φῦσαν, νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο.

ad L. V. 98. laudavimus hunc locum, accipientes φῦσαν pro ἔφυν. ſed quod aeque durum, atque ibi φύσαντες capere pro φύντες. & in L. V. quidem credo vitium haerere & legendum

Ἠδ' αὐτῶν φύσαντες ἐὴν διὰ πίστιν ἄπιστον,
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες, ἤϊξαν ἐπ' ἄφνει.

Opulentia enim confiſi & armis armati geniti laeduntur ſub coeleſtibus aſtris. Et ipſorum parentes ſuam per infidam fidem, ceu coeleſtibus inpetibus ſtellae, graſſabantur ad divitias. γεινόμενοι & φύσαντες opponuntur. porro in genituris non modo aſtrologi de *genitis* decernunt, verum etiam aliquando reflectunt ad ipſos *parentes* & ipſorum *fata.* ut hic. & L. IV. 393. αὐτῶν & ἀστέρων facilis permutatio. reliqua loci hujus alias conſtituimus, ut hic laudamus. quod ad hunc locum ultimum puto reſcribendum Τῆμος ὅσους φῦσαν. nempe *homines, parentes, quotquot liberos gignunt, illi evadent.* quin editam lectionem, ſed inconcinnius paullo, eodem ſenſu poſſis retinere. vs. 533. malim τεγέεσσι.

Vs.

Vs. 538. *Φῶτες. διδύμη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους.*
Editor potuit ſibi perſuadere recte dici *διδύμη* ſecunda producta, pro *Δινδυμίη.* cujus tamen recte meminit. ſic *Μητέρα Δινδυμίην.* ap. *Apollon.* 1. 1174. ſic in *Anthol.* L. VI. v. 1. p. 416. in ipſo *codice Planudae* . . . *μόνης* deficiente *Δινδυ.* ſed in *Palat.* *Δινδυμινης.* voluit *Δινδυμήνης.* quod in metrum pugnat. de his *μητραγύρταις* agitur quoque L. VI. 299. quod miror interpreti latuiſſe.

Vs. 539. ——— *ὁμῶ ῥόπτροις τε καὶ αὐλοῖς.*
ſub tibiae flatu & tympanorum ſtrepitu membra lacerabant *Galli.* *ῥόπτροις* percutiebantur *tympana.* quidam male in *cymbalis* *ῥόπτρων* uſum fuiſſe crediderunt. apud *Firmicum* VII. XVI. legitur. *matris deorum* cuppahaſtis *ſervientes.* an *tympaniſtis* vel *cymbaliſtis.* an *cuppa. cymbalum.* & *cuppaliſtis* placet. 551. *Interpres* jam vidit *σεληναίη μήνη ληγούσῃ*, eſſe legendum. vide ad vs. 127. vs. 560. *πινυτοῦ τε νόου παραβλῆτας.* *Interpres.* neſcio an opus. 562. malim *τειλαμένου.* In *Cod.* *τελεσαντος.* *Sophocl. Electra.* 701. dixit *ἡλίου τέλλοντος.*

Vs. 566. *πρὸ δύσιν κατὰ πάντα.* voces *πρὸ δύσιν* corruptae cenſentur. *Aſtrologi* non ſolum *τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικὸν* *obſervabant*, *ſed maxime* *τὸ πρὸ τῆς δύσεως*, hoc eſt, *ἀπόκλιμα* *Occaſus.* ut docet *Salmaſ. de Ann. Clim.* p. 199. & *Gronovius* tale quid ſuſpicatus videtur. vide, an hoc aliquam facem accendat. vix dubito quin *πρόδυσιν* una voce ſit probum. mox *δυνομένῳ κέντρῳ* emenda. nam *ἐπιόντων* & *δυνομένων* contraria. vide vs. 548.

Vs. 577. *Ὀστέα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ' ὤμοις.*
durius dicitur *ὀστέα νώτοις.* pro *νωτιαῖα.* *oſſa dorſi.* forte reſcribendum *νώτων.* quamvis non deſint exempla, ubi *ſubſtantivum* pro *adjectivo* adponitur in *ablativo.* cur non *δὴ 'ν νώτοις?* *ἐν νώτοις.*

Vs. 629. an *ἕξειν* integrum? 637. forte ~~*τότε.* vide & vs. 658.~~

Vs. 605. *ἢ ὅγε δυνάσῃ ἐπὶ γ.* vide 553.

Vs. 651. lege, *εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατεύωσ' ἀστέρες ἄμφω.*
integra jam occurrit haec vox vs. 279. *δεκατεύειν* idem quod *καθυπερτερεῖν.* *ſuperiorem effici.* *Animad.* p. 224. ſaepe male *καθυπερτερεῖν* ſcribitur. ſed vs. 687. ubi ex *codice*, ſic recte habente, *καθυπερτερέοιεν* repoſuimus, male mutatum ab *Editore.* in verſu praecedente ab eodem *ἀστέρας* verſum fuit in *ἀστέρες* contra fidem libri *MSi.* *ἀστέρας* & *ἀμφοῖν* reſpiciunt *Lunam* & *Venerem*: minime *Saturnum* & *Martem.* *accuſativus* additur verbo *καθυπερτερεῖν.*

Vs. 655. *Διὸς αἴγλη* junge, & *μέσου Ὑπερίονος* ab intellecto participio *ὄντος* pendere concipe. parum intelligo Vs. 674. *ἀλλοτρίων τέχνων ἄτας.* an *τέκνων.* vide II. 155. modo *ἐξεκύλισαν* videtur requiri. 695. *σεληναίη.* vs. 707. credo jam repoſuiſſe *Ἄλλῳ δ' αὖτε Κρόνος κέντρῳ* vel ſimile quid.

Vs. 710. *Εἰ δὲ μεσουρανέῃ Φαέθων, Μήνη δέ τ' ἀπ' αὐτοῦ*
Ἄμμ' ἐλάσοι, κατόπισθε δ' ἐπαντέλλοντι συνάπτοι.

 nexum

nexum ab illo ducat. opponitur igitur τῷ συνάπτειν. συναφὴν τεύχειν. locutione nusquam hac usus est: nec ideo damnanda. ἐλάσαι ἅμμα ἀπό τινος. sane sic videtur opponi τῇ συναφῇ. fateor tamen ὄμμ' ἐλάαι me suspicatum fuisse. id est. μὴ εἰσορᾶν. καθορᾶν. λεύσσειν. sic ὄμμα βαλεῖν. I. 287. IV. 122. V. 46. ἐπιφέρειν. τείνειν. τιταίνειν. apud *Orpheum Hymno* XIII. in *Rheam*, habes ἅμμα τιταίνει. modo ἅρμα non sit verius. in *prima Editione* ἁμα. sed manus docta ἅρμα. locutio *Homerica.* quamvis *equus* proprie, non *auriga*, τιταίνειν. ἕλκειν ἅρμα dicatur. At *Manetho* L. II. 38. θοὸν ἅρμα τιταίνων. de *sole.* ἅμμα τιταίνειν facillime in *Orpheo* admitti posset, modo tum epitheta ταυροφόρον, ἱερότροχον quadrarent. apud *Q. Calabrum* L. IV. 514. contra ἅρμα pro ἅμα. οὐδὲ δ' ἁματροχιάς ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖιν Ἐν χθονὶ σήματα. vide *Suidam* in ἁματροχιά. & mox ἀείδοι. contra L. II. 367. ἵζηται pro ἵζηται. vide *Animadversiones* p. 224.

Vs. 735. Μαντοσύνῃ γὰρ τοίῃ ἂν χόλος ἐκ βασιλήων
Ἔσσεται, ὅν τε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τήν τ' ἀλεεῖναι.

sic lege. ὃν nempe χόλον. τὴν nempe μαντοσύνην. mallem quoque γὰρ ἂν τόιῃ. Scilicet jam *Aegyptii* reges *Mathematicis* interdixerunt, quemadmodum *Imperatores Romani*, respondere de *fato imperii*: *morte imperatoris*: vel *successore.*

Vs. 737. pro ἄγων. malim ἑκών. vel ἐγών. 739. ἤδη χ' ἡμετέρης vel γ'.

Vs. 738. Αὐτὰρ νειατίην ἐλάων περὶ νύσσαν ἀοιδήν.

Nihil frequentius poetis, quam *carmen*, *instinctum*, *sive impetum poëticum*, *currui*, *equo*, *circi decursui* & *similibus* comparare. unde Noster VI. 224.

Τῶ κεν ἐγὼ τρέψω ἑτέρην μετ' ἀταρπὸν ἀοιδήν.

Oppian. III. *Halieut.* II. Νύσσαν ἀοιδῆς ἰθύνων.

νειάτιος a νείατος. ut ἐσχάτιος ab ἔσχατος. δευτάτιος a δεύτατος. hoc vocabuli retulit V. D. ad ἀοιδήν. sed malim ad *metam* referri. *duplex meta.* una ad *calcem*, altera ad *carceres* circi. potest etiam *ultima* dici, quando ultimo circuitu cursus circa eam agitatur. apud *Lycophr. Alex.* 15. habes inde πρώτην νύσσαν sive ἄφεσιν. βαλβῖδα.

Πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.

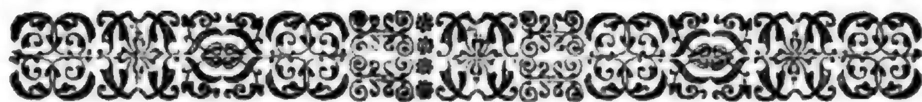
vide ibi *Joann. Tzetzen. Pacuvius Tantalo* ap. *Nonium* p. 64. *extremum intra campterem ipsum jam praegreditur Parthenopaeum. Ovid.* III. *Amor.* XV. 2.

Raditur haec elegis ultima meta meis.

Propert. I. III. 46. ex optima conjectura. *lacrimis ultima meta meis.* & IV. II. 58. —— *Haec spatiis ultima meta meis.* & L. III. XII. 7. *ad extremas metas. Seneca Troad.* 398. *Velocis spatii meta novissima.* quam & nos attigisse laetamur.

F I N I S.

INDEX

INDEX AUCTORUM

Illustratorum, vindicatorum, emendatorum.

A.

I N D E X

339.

HE-

Digitized by Google

A U C T O R U M.

 25, 27,

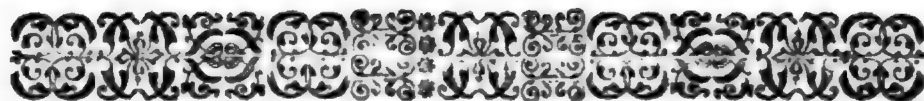
I N D E X

51,

N.

Digitized by Google

INDEX
LATINUS.

Aris

B.

C.

Ce-

D.

E.

F.

Fo-

INDEX

Misce-

Pon-

Digitized by

R.

S.

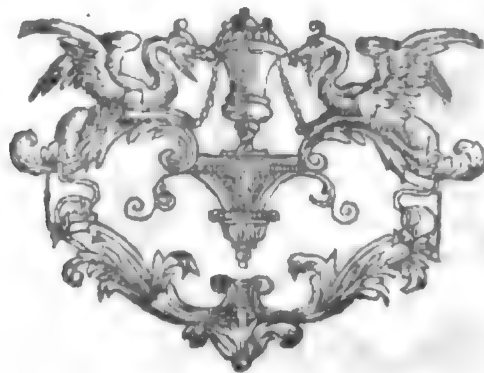
San-

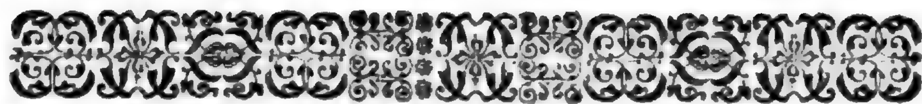
Ta-

Digitized by Google

X.

Z.

INDEX
GRAECUS.

I N D E X

ἀμοι-

I N D E X

ἀπόῤ-

ἄτλειν.

INDEX

B.

I N D E X

I N D E X

ἐν δι-

ἔρημος

εὐχά-

Digitized by Google

G R A E C U S.

I.

K.

I N D E X

κο-

M.

μεγά-

Digitized by Google

μολ

μεγά-

Digitized by Google

ξύγ-

Digitized by Google

G R A E C U S.

O.

Π.

παρα-

πλο-

P.

ῥεῖσθαι

Σ.

Φα

X.

INDEX GRAECUS.

Ψ.

Ω.

ERRA-

E R R A T A.

In CONTEXTU EMENDANDA.

Pag. Lin.
28. 19. ἄθλον ἄθυλον
129. 25. σράτειον ϛρατιὰν
103. 17. ἀνεπλήσθη ἀνεπλήσθη

In ANIMADVERSIONIBUS.

5. 21. plurima l. plurimi
7. 24. taxerit traxerit
12. 22. adſirment adfirment
39. pulcham pulcram
13. 13. ἱμειησσίνοντο ἱμειησσόεντο
14. 27. δυάμιν δύναμιν
16. 39. ϗ Καλλιῤῥόη ϗ ἡ Καλλιῤῥόη
23. 7. Synp. Symp.
34. Amin. Anim.
33. 1. fed ſic
49. 35. *ſcrip* quae
56. 24. VI. 59. VI. 596.
64. 5. σρότερον προτέρων
70. 6. complatione contemplatione
84. 10. σξονώπιον προσώπιον
87. 28. ξενίαισιν ξενίαισιν
89. 10. τὸ, μεγάμυθ☉ alii, μεγάμυθ☉
95. 26. ο συντὶς ὁ συνετὸς
IV. 302. IV. 362.
99. 28. *lanquescent languescent*
101. 27. oſtendit oſtendat
107. 30. κυδόσκοπον κυδόσκοπον
32. βαλῆ βάλη
114. 18. λάββον λάβρον
128. 21. διόποπά δίοπποτά
133. 1. δυοῖν ταῖν δυοῖν
19. γίου γίου
138. 9. πέρθισκεν πέρθισκεν
142. 13. χθόνα χθονῶ
143. 3. τεσσαράκοντα. τεσσαράβοιον.
155. 40. a a. alia.
156. 10. Φροντιςαί Φροντισαὶ
157. 4. at ut
161. 25. λιθοξύῳ λυθοξόῳ
164. 28. commiſſibiles commiſtibiles
170. 18. μάρπω μαπτω
174. 13. κλύομεν κλύτομεν
176. 35. βυπίζεσθαι βυθίζεσθαι
179. 6. Saturno. Marti.
22. ſemel ſemel L. IV. 44.
24. L. IV. 94. 122. L. IV. 94. 112.
180. 15. ποτάμβρας συλλαβεῖν. ποτάμβρα συλλαβεῖν
183. 10. χηματίσ☉. σχηματίσας.
33. poſſit juſſit.
189. 31. L. III. 386. L. IV. 386.
191. 4. & 85. & L V 15.
192. 33. *Numeſium Nemeſium*
197. 31. χουρχίου γουργίαι

Pag. Lin.
202. 3. συζυγεῖ συζυγεῖ
203. 17. P. 24. Vs. 6. P. 34. Vs. 6.
206. 23. *Numeſio Nemeſio*
211. 20. lege τὸν forte τὸν
34. Talemachum Telemachum
218. 10. σπίρους σπείρας,
219. 26. ἀμφικύπελλ. ἀμφίκυπελ.
30. Φαίνοντες Φαίνοντας
34. πτολίεσσιν πτολίεσσιν
222. 21. porrecturum perrecturum
225. 3. ὀδύνων ὀδυνῶν
24. Εὐκρατίᾳ Εὐκρατίη
227. 14. κολαστήριοι κολαζόμενοι
24. L. V. Vs. 232. L. V. Vs. 252.
234. 7. καταχέειν καταχέειν
239. 5. Φοῖροι χοῖροι
257. 25. νόσης νοσῆς
265. 14. Αἰπεῖρωτ☉ Ἀπειρωτ☉
267. 2. Ηίλι☉ Ηίλι☉ δ᾽
279. 2. V. VII. 9. 40. V. VII. 90. 4.
280. 8. Adraticum Adriaticum
284. 6. iſſa iſta
11. utque atque
287. 28. ἀκρολογία ἀκυρολογία
290. 10. χαίμύταξ Χαὶ μύταξ
295. 9. *Thom. Thomas.*
299. 8. κολοζόμενοι κολαζόμενοι
301. 28. quidominum. qui dominum.
304. 5. καταδύσαι καταδῦσαι
22. bracchiis brachiis.
309. 12. ἱππαγρευταί ἱππαῤῥιπτοῦντες
310. 33. *dolilicheorum. dolicheorum.*
317. 3. *Longin. Longum.*
~~[illegible]~~
328. 8. jubebinus jubebimus
33. public alaetitia publica laetitia
340. 35. Vs. III. 81. Vs. 1181.
341. 12. Φαρηθέντες Φαρχθέντες
14. ἀλύδεσιν ἀλύσεσιν
25. Pro pro
31. vs. p.
344. 28. ϗ τοῖς τομαῖς ϗ ταῖς τομαῖς ταῖς τε ἐξαγγελίαις, ϗ ταῖς ἀποσάσεσι, ϗ ταῖς περιλήψεσι.
347. 8. Γηρυόνα. Γηρυόνα
12. *Artax. Artax.* p. 295.
352. 30. Θίθησι τίθησι
354. 26. περιέσω περιέσω
357. 28. nuperrime nuperrimae
34. τὸν δ᾽ τόνδ᾽
366. 24. *re pulvere ter pulvere*
368. 9. Anthea Panthea
369. 16. αὐτοῦ ἄνευ
373. 17. Φέρω Φέρω
375. 2. πλαισίωθεν πλάισωθεν
37[illegible]. 3. fenſum ſenſum

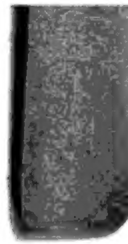
E R R A T A.

Pag. Lin.
380. 11. *Demetrio* *Demetrio* p. 46.
383. 12. ἀπηχημένοις ἀπηχημένοις
384. 22. [illegible] [illegible]
393. 9. πεμψάντες πεμψίκτης
396. 7. ἱστίον ἱστίον
400. 10. *Heinzlinum* *Heelzlinum*
401. 8. ab ob
10. mutulari mutilari
403. 20. annum cianum
405. 4. Ἀλαζωνία Ἀλαζονία
409. 25. commodo commode
34. Φθεγκτῶν. Φθεγκτῶν.
410. 1. τὰ δ' τάδ'
412. 24. repiciendum recipiendum
414. 13. ἀπᾶδειν ἀπᾴδειν
17. [illegible] [illegible]
39. reventiae reverentiae
415. 21. Σιδαπωλειτῶν Σιδαπωλειτῶν
417. 3. L. II. 216. L. I. 216.
420. 24. ἀλλ' ὑμέτερος τοῦτον, ἀλλ' ὑμέτερος
424. 6. *fecit* *fient*
430. 12. νεφάλιον νεφάλιον
431. 16. ſic ſi
433. 27. [illegible] [illegible]
434. 1. ἱεροδρόμοις ἱεροδρόμος
438. 9. *Horodot.* *Herodot.*
445. 15. I. 203. I. 283.
446. 14. porri porro
448. 25. V. 496. IV. 496.
451. 2. *Demonium* *Daemonium*
456. 2. φαίνεται φαίνει
460* L. IV. 365. L. IV. 359.
464* 290. 390. 290. III. 390.
~~464. 7. *Titian.*~~ *Tatian.*
466. 26. Parnacis Pharnucis
467. 6. *memor.* 883. *Memor.* 803.
ἐγώ ἔργῳ
482. 16. *Styrum* *Stiram*
484. 30. hic finxiſſet finxiſſet
485. 16. VS. 351. VS. 355.
486. 15. 18. L. I. 18. L. II.
501. 2. ἐμφύχοις ἐμψύχοις
502. 18. *Stephanum* *Stephanus*
505. 37. ἐλινύοντας ἐλινύσοντας
507. 2. Σιμῶνος Σίμωνος
514. 23. praepoſitionem conjunctionem
515. 35. [illegible] [illegible]
518. 17. κιθάρας κιθάρης
20. productam correptam
522. 11. [illegible] [illegible]
28. [illegible] [illegible]
523. 23. *Plato* *Plato* L. VI. *de LL.* 775. B.
524. 27. [illegible] [illegible]
531. 36. unumque unumquemque
541. 31. [illegible] [illegible]
547. 7. *rega* *regr.* T. III. p. 337.
560. 13. ὀμμὶν ὔμμιν
565. 12. τίθησι τίθηνται
567. 15. ἥδιστα ἥδιστα
570. 12. in- ni-
572. 24. [illegible] [illegible]
577. 39. [illegible] [illegible]
585. 28. VI. 140. VI. 138.
31. Ζῆνα pro Ζῆνα Ξῆνα pro Ζῆνα
588. 30. [illegible] [illegible]
595. 8. *Equeſt.* *Equeſt.* p. 93. B.
597. 25. ponto ponti
602. 2. *Lucian.* *Lucan.*
611. 31. *Theog.* *Theognis*
617. 2. ſibi enim ſibi
624. 14. novaturiantium novaturientium
640. 31. perpolienda perpoliendas
645. 13. [illegible] [illegible]
648. 4. [illegible] [illegible]
651. 19. ὑπνοις ὕμνοις.
656. 11. tali talis
Callirrhaoe Callirrhoae
665. 1. *Rhod.* *Rhod.* L. II.
667. 20. 268. 288.
21. ὕψοθεν ὑψόθεν
30. duto puto.
672. 9. cuſtodiae, apud reginam coſtodiae apud reginam,
686. 4. fortes ſortes
693. 16. *Titian.* *Tatian.*
699. 27. [illegible] [illegible]
726. 24. [illegible] [illegible]
729. 8. φρονοῦντας φρονοῦντας
730. 13. 326. ἄλλως 326. ὡς, ut ἄλλως
10. L. VII. L. VII. X.
26. ὄντα ὄντα
733. 2. [illegible] [illegible]
734. 30. L. IV. 580. L. IV. 580.
735. 13 ſequeretur haberetur
16. [illegible] [illegible]
743. 3. [illegible] [illegible]
19. 278. 228.
32. ἄνδρας ἔργοις
744. 22. [illegible] [illegible]
745. 12. longum longius
13. in Ἵππῳ] p. 144. in Ἵππῳ p. 144.]
37. corrupta corrupta
754. 10. Augiae Augeae
755. 10. mediam plenam
35. IV. 453. IV. 433.
767. 14. L. V. Vs. 255. L. IV. Vs. 255. *hinc*
769. 1. 201. 302. *repone notam ſuo loco.*
770. 29. [illegible] [illegible]
7[illegible]. 34 VS. 353. VS. 107.
784. 26. deiit deſit
In *Indice Latino*
Accuſativus in IΣ. 748.

005647628

Digitized by Google

Digitized by Google

by Google

Digitized by Google